

การพัฒนาครูโดยกระบวนการสร้างรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครู
ในการทำวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยครูสระหว้านะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วิทยานิพนธ์

ของ

กตติกา ราชบุตร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

กรกฎาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**THE DEVELOPMENT OF COACHING AND MENTORING
MODEL FOR TEACHERS TO CONDUCT CLASSROOM
ACTION RESEARCH AT SAVANNAKHET TEACHER
TRAINING COLLEGE IN LAO PEOPLE'S
DEMOCRATIC REPUBLIC**

Katika Rajboutra

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Philosophy Program
in Educational Administration**

July 2020

Copyright Buriram Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาครูโดยกระบวนการสร้างรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครู ในการทำวิจัยในชั้นเรียนวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว		
ชื่อผู้วิจัย	กตिका ราชบุตร		
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.โกวิท วัชรินทรานุกร		ที่ปรึกษาหลัก
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์		ที่ปรึกษาร่วม
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายในการวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สปป.ลาว และ 2) เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สปป.ลาว ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีการวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่จบปริญญาโท มีประสบการณ์ด้านการสอนและการทำวิจัย และมีผลงานการนำเสนอรายงานการวิจัยทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง จำนวน 10 คน และครูใหม่ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนไม่เกิน 5 ปี และมีวุฒิกศการระดับปริญญาตรี จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบบันทึกแบบสังเกต แบบสอบถามและประเด็นการสนทนากลุ่มที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า

1. รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน มีชื่อว่า รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน 2 พีเอ็มอี ประกอบด้วย องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบเชิงกระบวนการ และองค์ประกอบเชิงสนับสนุน รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยกระบวนการ 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เตรียมการ ระยะที่ 2 วางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ระยะที่ 3 ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ระยะนี้ประกอบด้วย 4 ระยะย่อย คือ 1) การประชุมก่อนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2) การสังเกตและการเก็บรวบรวมข้อมูล 3) การร่วมกันวิเคราะห์และการสะท้อน

ความคิดเห็นและการปฏิบัติ 4) การประชุมหลังการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ระยะที่ 4 การประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ซึ่งรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพโดยการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน และการสะท้อนความคิด และ ข้อคิดเห็นผลการใช้คู่มือของรูปแบบจากผู้ใช้งานจริง จำนวน 10 คน ที่เป็นครูผู้ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ และครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ผลการใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน 2 พีเอ็มอี เพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะพานนะ เขต สปป.ลาว สามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1 สมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หลังการใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 เอ็มพีอี โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 82.20$)

2.2 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน หลังจากใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี โดยภาพรวม พบว่ามีสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 79.15$)

2.3 ความพึงพอใจของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.78$)

2.4 ความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลที่มีต่อครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 4.40$)

TITLE	The Development of Coaching and Mentoring Model for Teachers to Conduct Classroom Action Research at Savannakhet Teacher Training College in Lao People's Democratic Republic	
AUTHOR	Katika Rajboutra	
THESIS ADVISORS	Dr. Kovit Vajarintaragoon	Major Advisor
	Assistant Professor Dr. Nawamin Prachanant	Co-advisor
DEGREE	Doctor of Philosophy	MAJOR Educational Administration
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR 2020

ABSTRACT

This research aimed 1) to develop a coaching and mentoring model for promoting teachers to conduct classroom action research at Savannaekhet Teacher Training College; and 2) to examine empirical effectiveness of the constructed model. This study employed Research and Development (R&D) method. The samples included 10 teachers, as a mentor, who graduated with master degree and were advisors with experience in teaching, conducting research and presenting academic research continuously and 10 novice teachers, as a mentee, who hold bachelor degree with less than five years teaching experience. The research instruments were pretest and posttest, competency evaluation form, note taking form, observation sheet, questionnaires, and focus group discussion. These tools were checked by the specific experts under the fixed criteria. The data were analyzed by using mean, percentage, standard deviation, t-test, and content analysis.

The research found that:

1. The coaching and mentoring model for promoting teachers to conduct classroom action research at Savannaekhet Teacher Training College is called 2 PME Model (Preparing, Planning, Mentoring, and Evaluating) which consisted of the following components: Principles and Objective Component, Process Component, and Supporting Component. There were four phrases in the model which included Phase 1: Preparing Phase (P), Phase 2: Planning Phase (P), Phase 3: Mentoring Phase (M) and Phase 4: Evaluating Phase (M). In Phase 3, four sub-phases were included which were 1) Pre Conference, 2) Observation, 3) Observation Reflection and Data

Gathering, and 4) Collaborative and Analysis. The 2 PME Model has been proved by 7 qualified experts and users of the model who volunteered to be mentors and mentees.

2. The result of implementing 2 PME Model for promoting teachers to conduct classroom action research at Savannaekhet Teacher Training College can be summarized in the following points:

2.1 The result for the mentors' competency after using the 2 PME model was at a high level in overall aspect ($\bar{x} = 82.20$).

2.2 The result the mentees' competency after using the 2 PME model was at a high level in overall aspect ($\bar{x} = 79.15$).

2.3 The satisfaction of the mentors towards the 2 PME model was at the highest level in overall aspect ($\bar{x} = 4.78$).

2.4 The opinions of the mentees towards the mentors in conducting classroom action research showed that they agreed at a high level ($\bar{x} = 4.40$) in overall aspect.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ โดยได้รับความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแพง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริณี จุโทปะมา และรองศาสตราจารย์ ดร. ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาที่มีค่าเพื่อกำกับดูแล และให้ข้อเสนอแนะ ที่มีประโยชน์จนทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอย่างสุดซึ้งมายังมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประเทศไทย และวิทยาลัยครู สะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ในการให้ทุนการศึกษา ในระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญมาก แต่ก็ไม่ได้เป็นสิ่งเดียวที่สองสถาบันการศึกษาให้การสนับสนุน ยังมี การสนับสนุนด้านการเรียน การทำงาน ผ่านการทำงานวิจัยที่หนักมากผ่านการสัมมนาหลายครั้ง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาก ๆ คงไม่สามารถทำได้ ถ้าปราศจากระบบการดูแลติดตาม โครงการปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหาร การศึกษาที่ดีเยี่ยมในหลาย ๆ ด้าน

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่เปิดโอกาสให้ได้มีโอกาส เข้าร่วมการสัมมนา ฝึกอบรมอย่างประจำและต่อเนื่องทั้งในด้านการวิจัย สถิติการวิจัย แนวทาง ในการตีพิมพ์นานาชาติ และอีกมากมายซึ่งเป็นการสะสมคลังความรู้ที่เป็นพื้นฐานที่ดีในการทำงาน วิจัยให้สำเร็จผล

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างรูปแบบดูแลให้คำปรึกษา แนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 7 ท่าน ที่ได้กรุณาตรวจสอบผลการวิจัยและให้ข้อคิดเห็น ที่เป็นประโยชน์แก่งานวิจัย จากประเทศไทย ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราพร เอรารวรรณ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ดร.สุชาติ หอมจันทร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ดร.เทพพร โลมารักษ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จาก สปป.ลาว ประกอบด้วย Dr. Souksomphone Anothay คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สะหวันนะเขต Dr. Phetsamone Khattiyavong คณบดีคณะภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สะหวันนะเขต Dr. Phaivanh Duangphachanh คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว และ Dr. Vinai Soukarath รองคณบดีศึกษาศาสตร์และกีฬาแขวงสะหวันนะเขต

งานวิจัยนี้จะไม่มีความสำคัญเลย ถ้าขาดความเข้าใจที่ดีต่อความร่วมมือการพัฒนาการศึกษา
ในท้องถิ่นขอขอบคุณ ท่านลัดสะหมี พระโชติ ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สปป.ลาว
ผู้ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ฝึกอบรม จัดสรรบุคลากรครูให้มาร่วมโครงการ จัดสรรงบประมาณ
ในการฝึกอบรม ค่าที่พักให้กับวิทยากรจากประเทศไทย และขอขอบพระคุณครูอาสาสมัคร
ที่เข้าร่วมโครงการทุกท่านทั้งครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัย จำนวน 10 ท่าน และ
ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 10 ท่าน จนสำเร็จงานวิจัยโดยดี และมีคุณภาพ

ในความพยายามทั้งหมดที่ทำงานงานสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ เนื่องด้วยได้รับการ
การสนับสนุนเป็นพิเศษจากครอบครัว ขอขอบพระคุณ คุณพ่อคำสิงห์ ราชบุตร ผู้ที่จุดประกายให้
เห็นถึงความสำคัญของการศึกษามากกว่าคุณค่าของเงินตรา แต่น่าเสียดายมากที่ท่านไม่เห็น
ความสำเร็จในวันนี้ คุณแม่เวียงแขก วรสาร ผู้ที่จบการศึกษาเพียงประถมศึกษาปีที่ 4 ในช่วง
สงครามกอบกู้เอกราชจากต่างชาติ แต่ไม่เคยรู้ลึกว่าการศึกษามีความสำคัญแม้แต่น้อย ท่านทุ่มเท
เงินตราและทรัพย์สินทุกอย่างเพื่อการศึกษาของลูก ตั้งแต่เยาว์วัยจนจบการศึกษาปริญญาทุกคน
นางอุบนัดดี ไชสงคาม ภรรยาผู้ประเสริฐ เข้มแข็ง และงดงาม ลึกก็แนบชิดและก็ดำรงบุคลิกที่รัก
ของพ่อ ที่ช่วยเป็นแรงผลักดันให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาและอนาคตที่สดใส ถึงแม้ว่าเราจะ
ห่างไกลเป็นร้อยกิโลจากบ้านเรา แต่หัวใจแห่งความคิดถึง และห่วงใยยังคงอยู่

การใช้ชีวิตและการศึกษาในประเทศไทยค่อนข้างยาวนานสำหรับนักศึกษาต่างชาติ
อย่างผู้วิจัย แต่ก็ทำให้ได้รับประสบการณ์และแนวคิดใหม่ ๆ ที่จะนำกลับไปพัฒนาท้องถิ่น
ที่ยังคงมีสิ่งทำทาบรียบค่วนรอคอยอยู่ ถึงแม้ว่าการเดินทางในประเทศไทยจะจบลงแล้ว
แต่การเรียนรู้ตลอดชีวิตยังคงดำเนินต่อไป

กตिका ราชบุตร

สารบัญ

	หน้า
หน้าอนุมัติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศคุณูปการ	จ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพประกอบ	ณ

บทที่

1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	7
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
แผนยุทธศาสตร์การสร้างครูและการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน.....	13
ลักษณะระบบของการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.....	13
รูปแบบในการพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง.....	25
โครงสร้างเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง.....	26
บทบาทและหน้าที่ในการบริหารเครือข่ายพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิจัยในชั้นเรียน	32
ความเป็นมาของการวิจัยในชั้นเรียน.....	32
ความแตกต่างระหว่างการวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยทางการศึกษา.....	33
ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน	35
ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน	37
ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน	39
ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน.....	40
กระบวนการและขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียน	41
ข้อจำกัดของการวิจัยชั้นเรียน	50
สมรรถนะของครูนักวิจัย	52
ความหมายของสมรรถนะ	53
วิธีการศึกษาสมรรถนะ	55
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู.....	56
การประเมินการวิจัย	85
แนวคิดเกี่ยวกับระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	90
ความหมายของการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	93
รูปแบบของระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	96
บทบาทของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	100
คุณลักษณะและเงื่อนไขของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ.....	108
การพัฒนาระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ.....	113
วิธีการและเทคนิคของระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ.....	119
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ.....	124
ความหมายของรูปแบบ	124
องค์ประกอบของรูปแบบ	125
ลักษณะของรูปแบบ	125

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
รูปแบบการเรียนการสอน.....	127
การพัฒนารูปแบบ	132
การประเมินรูปแบบ	133
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	135
งานวิจัยในประเทศ.....	135
งานวิจัยต่างประเทศ	149
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	154
3 วิธีดำเนินการวิจัย	166
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและข้อมูลพื้นฐานการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว Research (R ₁)	168
ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ Development (D ₁)	169
ขั้นตอนที่ 3 ทดลองรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่ Research (R ₂)	169
ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผล/ปรับปรุงรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่ Development (D ₂)	170
ระเบียบวิธีแบบการวิจัย.....	170
แบบแผนการวิจัย	171
เครื่องมือที่ใช้การวิจัย	173
การเก็บรวบรวมข้อมูล	199
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	200
สถิติที่ใช้การวิจัย	200

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	201
ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาและข้อมูลพื้นฐานการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ Research (R ₁)	202
ขั้นตอนที่ 2 ผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	212
ขั้นตอนที่ 3 ทดลองรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่ Research (R ₂)	236
ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผล/ปรับปรุงรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่ Development (D ₂)	237
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	268
สรุปผล	268
อภิปรายผล	271
ข้อเสนอแนะ	278
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	279
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	281
บรรณานุกรม	282
ภาคผนวก	297
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ..	298
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ	302
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้ศึกษาเพื่อสัมภาษณ์ข้อมูล ทำวิทยานิพนธ์	304
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือวิจัย	306
ภาคผนวก จ รายนามชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบดูแลให้คำปรึกษา แนะนำและผู้เชี่ยวชาญเครื่องมือวิจัย	314

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ฉ รายชื่องานวิจัยที่กำหนดโดยครุวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต	318
ภาคผนวก ช ตารางฝึกอบรมครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล ...	321
ภาคผนวก ซ ตารางจับคู่ระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับ การดูแล	327
ภาคผนวก ฌ แผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครุวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต	329
ภาคผนวก ญ กิจกรรมรายงานกรอบแนวคิดวิจัย 1 หน้า	334
ภาคผนวก ฎ กิจกรรมรายงานการสร้างเครื่องมือการวิจัยในชั้นเรียน	338
ภาคผนวก ฏ เครื่องมือการวิจัย.....	342
ภาคผนวก ฐ บทสัมภาษณ์ผู้ร่วมโครงการ.....	391
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	405

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 ความแตกต่างระหว่างการวิจัยทางการศึกษากับการวิจัยในชั้นเรียน	34
2.2 สรุปลักษณะสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน	39
2.3 แสดงตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูตามแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยของนักวิชาการ	73
2.4 บทบาทการส่งเสริมของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	102
2.5 แสดงความแตกต่างระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้สอน	104
2.6 แสดงความแตกต่างของกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบดั้งเดิมและแบบ ปัจจุบัน	105
2.7 หัวข้อและกระบวนการฝึกอบรมระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	114
2.8 กระบวนการขั้นตอนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยสถาบัน Mentor International Consultants (2009)	120
3.1 รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดลองก่อนและหลังทดลอง	171
3.2 แสดงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนและวัตถุประสงค์	173
3.3 เกณฑ์การให้คะแนนในการประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	190
4.1 ความคิดเห็นของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ที่มีต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	204
4.2 ความคิดเห็นของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย- ประชาชนลาว ที่มีต่อกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน	205
4.3 ความคิดเห็นของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ที่มีต่อการให้ความสำคัญและหลักสูตรการวิจัยในชั้นเรียนของ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต	206
4.4 ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและ ความเป็นไปได้ของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี	226
4.5 ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสอดคล้องของร่างรูปแบบ การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี	227

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.6 ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและความเป็นไปได้ของร่างคู่มือการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในวิทยาลัยครูสทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.....	231
4.7 ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสอดคล้องของร่างคู่มือการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในวิทยาลัยครูสทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.....	233
4.8 การประเมินสมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (จำนวน 10 คน) หลังการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2พีเอ็มอี	239
4.9 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบความเกี่ยวข้องกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น.....	240
4.10. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการทดสอบความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2พีเอ็มอี	240
4.11 แบบเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำก่อนและหลังการทดลอง.....	241
4.12 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินตนเอง) ก่อนและหลังการทำลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2พีเอ็มอี (เป็นรายบุคคล).....	242
4.13 คะแนนประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินตนเอง) ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2พีเอ็มอี (รายละเอียดเป็นรายข้อ).....	243
4.14 ค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำระหว่างการทดลองของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษา (ประเมินโดยผู้วิจัย)	244
4. 15 ค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำระหว่างการทดลองของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษา (ประเมินโดยครูผู้รับการดูแล)	245

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.16 การประเมินสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	246
4.17 เปรียบเทียบคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้รับการดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (คะแนนเต็ม 50).....	247
4.18 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สปป.ลาว ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2พีเอ็มอี (รายบุคคล).....	248
4.19 คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งประเมิน โดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้วิจัย (คะแนนเฉลี่ยเต็ม 30).....	249
4.20 คะแนนความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน แยกเป็นรายประเด็นการพิจารณางานวิจัย ในชั้นเรียน.....	250
4.21 ความพึงพอใจต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2พีเอ็มอีของครูผู้ดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว.....	251
4.22 ความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	256
4.23 สรุปการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2พีเอ็มอี (ฉบับสมบูรณ์)	258

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 โครงสร้างเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพแบบต่อเนื่อง.....	27
2.2 กรอบแนวคิดทฤษฎีตามรูปแบบ พีซีเค(PCK Model)	30
2.3 ขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียนแบบบันไดเวียนของ เลวิน.....	46
2.4 ขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียนของ เดฟเอบบัท	48
2.5 ขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียนของ โคอเสน และ มาเนียน	50
2.6 เส้นทางการพัฒนาครูตามแนวคิดของ Gordon (2004)	92
2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการชี้แนะการอบรมระบบพี่เลี้ยงและการให้คำปรึกษา.....	101
2.8 แสดงกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดย สวีณี (2003).....	121
2.9 ขั้นตอนการสร้างและประเมินรูปแบบ.....	134
2.10 วิธีการวิเคราะห์สิ่งที่เป็นจริงและสิ่งที่คาดหวังเพื่อผลลัพธ์ที่คาดหวัง.....	159
2.11 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย(Conceptual Framework)	165
3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	167
3.2 รูปแบบของการทดลองของครูที่ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยใช้รูปแบบ การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ.....	171
3.3 รูปแบบการทดลองของครูที่มีประสบการณ์ที่ได้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ.....	172
4.1 รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัย ในชั้นเรียนของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต	216
4.2 รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน 2พีเอ็มอี	235
4.3 รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ฉบับสมบูรณ์	267

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน ซึ่งบรรดาประเทศต่าง ๆ ในโลกได้แข่งขันในการพัฒนาประเทศของตนอย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ - สังคม วัฒนธรรม เพื่อให้ทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์ที่ได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ปัจจัยสำคัญที่จะพัฒนาประเทศชาติไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้นั้นก็คือ การพัฒนาคนในชาติให้มีความรู้ สร้างคนภายในประเทศให้กลายเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพอย่างสมบูรณ์ แบบ สามารถสนองต่อความต้องการของสังคมเพื่อพัฒนาประเทศให้เจริญยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคมของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2001 - 2020 ที่กำหนดไว้ว่า ต้องทำให้ประเทศลาวหลุดพ้นจากสภาพด้อย การพัฒนา เศรษฐกิจสังคมได้รับการพัฒนาและปรับเปลี่ยนใหม่จากระดับที่แตกต่างกับสภาพ ปัจจุบัน (ศูนย์กลางพรรค. 2539 : 10) เพื่อสนองต่อแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม แห่งชาติลาว แผนงานศึกษาก็มีแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการศึกษาแต่ปี ค.ศ. 2001 - 2020 เพื่อเป็นทิศทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาลาว โดยมุ่งเน้นให้การศึกษาลาวมีคุณภาพใกล้เคียงกับมาตรฐานการศึกษาของสากลทีละก้าว สร้างคนลาวให้กลายเป็นพลเมืองดี มีจิตใจรักชาติ มีวิสัยทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมและจริยธรรม มีความสำนึกในกฎหมาย มีระเบียบวินัย มีความขยันในการทำงาน มีสุขภาพแข็งแรง (กรมสามัญศึกษา. 2550 : 34) กำลังในการขับเคลื่อนที่สำคัญ คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งบทบาทที่สำคัญต้องรับภาระนี้ก็คือคือครู

ครูเป็นตัวขับเคลื่อนระบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลโดยตรงกับคุณภาพของการศึกษาในสถานศึกษา ดังนั้นสถาบันสร้างครูจึงทำหน้าที่หลักในการผลิตครูที่มีคุณภาพออกสู่สังคมเพื่อให้บุคคลที่เป็นครูสามารถถ่ายทอดความรู้ทักษะชีวิตในการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืน กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา (2562 : 61 - 62) ได้สร้างสมรรถนะของแผนงานพัฒนาวิชาชีพครูของวิทยาลัยครู โดยประกอบด้วย 4 สมรรถนะหลัก คือ สมรรถนะที่ 1 ความเข้าใจในวิชาสอนของตน และวิธีการสอน เพื่อบรรลุตามความต้องการของผู้เรียน สมรรถนะที่ 2 นำความรู้ในหน่วยวิชา

ในการพัฒนาการสะท้อนความเข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักศึกษาครูต่อได้ สมรรถนะที่ 3 นำหน่วยวิชาในการพัฒนาความรู้ สมรรถนะที่ 4 เน้นแนว สนับสนุนด้านการจัดตั้งปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติงานในวิทยาลัยครูมีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาบุคลากรเป็นการพัฒนาที่สำคัญที่สุดและต้องอาศัยวิธีการที่มีประสิทธิภาพเพื่อปรับเปลี่ยนบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและมีเจตคติที่ถูกต้อง โดยเฉพาะพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยในชั้นเรียน มีการพัฒนาหลากหลายรูปแบบ อาทิ เช่น การประชุมปฏิบัติการให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านทฤษฎีและเกิดทักษะด้านการปฏิบัติอย่างแท้จริง การนิเทศให้มีความสามารถในการดำเนินการขององค์กรและเป้าหมายที่กำหนดอันเป็นการเพิ่มพูนความรู้และปรับปรุงคุณภาพของผู้ปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ ให้เจริญก้าวหน้าในสายงานตามความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2540 :156)

กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา (2545 : 36) แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ระบุไว้ในกฎหมายการศึกษา ค.ศ. 2005 ฉบับปรับปรุงว่า ครูในทุกสถาบันการศึกษา ทั้งในระดับสามัญ ระดับวิชาชีพ วิทยาลัยครู และระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีหน้าที่ทำการวิจัย เพราะการวิจัยเป็นการสร้างความรู้อย่างหนึ่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาและการวิจัยมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน และยิ่งระบุประโยชน์ไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการวิจัยใน 10 ประการ 1) การวิจัยใช้ให้เกิดวิทยาการใหม่ ๆ เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น ทั้งทางด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ 2) การวิจัยสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ถูกต้องและยุติธรรม 3) การวิจัยจะช่วยให้เข้าใจปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ดีขึ้น และสามารถชี้ทำนายปรากฏการณ์และพฤติกรรมได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากกว่าการคาดคะเนแบบสามัญสำนึก 4) การวิจัยสามารถช่วยให้กำหนดในด้านนโยบาย การวางแผนงาน การตัดสินใจปัญหาหรือการวินิจฉัยสั่งการของผู้บริหารให้เป็น ไปได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว 5) การวิจัยสามารถตอบคำถามที่ยังคลุมเครือให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น 6) การวิจัยช่วยกระตุ้นความสนใจของนักวิชาการให้มีการใช้ผลการวิจัยและทำงานค้นคว้าวิจัยต่อไป 7) การวิจัยจะทำให้ทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งนำมาใช้เป็นประโยชน์เพื่อการปรับปรุงหรือพัฒนาบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น 8) การวิจัยทำให้มีผลงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ทราบข้อเท็จจริงได้กว้างขวางและแจ่มชัดยิ่งขึ้น 9) การวิจัยช่วยกระตุ้นบุคคลให้มีเหตุผลรู้จักคิดและค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ 10) การวิจัยช่วยให้มีเครื่องมือและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ทันสมัยเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งอำนวยความสะดวกสบายให้แก่มนุษย์ ประกอบกับแผนงานการศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 2015 (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา กรมสร้างครู. 2558 : 89) ได้กำหนดให้มาตรฐานครูไว้ 4 ข้อในด้านการทำวิจัยว่า ครูทุกคนต้องมี 1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายความสำคัญของ

การวิจัยว่ามีส่วนสำคัญต่อการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของตน 2) ต้องสามารถใช้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของตน 3) สามารถปฏิบัติการวิจัยและสนับสนุนการทำวิจัยของเพื่อนครูพนักงานใหม่เพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จทางด้านการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) สามารถให้คำปรึกษาแนะนำครูใหม่เกี่ยวกับการทำวิจัยอย่างชัดเจนและลึกซึ้ง เพื่อให้ครูใหม่มีทั้งความรู้และความสามารถในการนำงานวิจัยมาพัฒนานวัตกรรม หรือสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ เพื่อคุณภาพของผู้เรียน

การทำวิจัยนับได้ว่าเป็นเสมือนหัวใจของการพัฒนาการศึกษาเป็นงานที่ทำทนายชวนให้คิด อายากลองทำ อายากติดตาม เกิดความกระตือรือร้น อายากรู้อยากเห็น ในบางครั้งต้องใช้เวลาว่า เพราะเป็นงานที่ละเอียดถี่ถ้วนครูที่มีสมรรถภาพพื้นฐานทางการวิจัยจะช่วยให้เป็นผู้ที่มีความรู้และเจตคติที่ดีต่อการวิจัยจะเป็นการเอื้ออำนวยให้ความร่วมมือในการวิจัย และพัฒนาหลักสูตรหรือนำความรู้ทางการวิจัยไปใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาเทคนิควิธีสอน ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนในการนำการวิจัยเข้าไปช่วยในการเรียนการสอน และนำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรได้นั้น ครูผู้ให้หลักสูตรต้องสามารถวิจัยได้ และนำการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้ทันเวลา และถูกต้องกับสภาพปัญหาความเป็นจริงสิ่งสำคัญทุก ๆ หน่วยงานทางการศึกษาจำเป็นต้องมีการสร้างบรรยากาศที่เกื้อกูลต่อการวิจัยทางการศึกษา เช่น การวิจัยให้มีข้อมูลพื้นฐานที่ดี และพร้อมที่จะหยิบข้อมูลมาใช้ได้ มีเอกสารความคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพียงพอสำหรับการทำวิจัยแต่ละเรื่อง สาเหตุสำคัญที่ต้องมีการใช้การวิจัยนำหน้าการเรียนการสอนเป็นเพราะมีปัญหาเกี่ยวกับการสอนของครู ครูส่วนใหญ่ไม่สามารถโยกทฤษฎี หลักการที่ได้เรียนมาไปสู่การปฏิบัติได้ ครูจึงสอนด้วยการเน้นเนื้อหาเป็นสำคัญ ทำอย่างไรจึงจะทำให้โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาเห็นความสำคัญของการวิจัย และส่งเสริมให้ครูทำวิจัยควบคู่ไปกับการปฏิบัติการสอน เพื่อนำข้อค้นพบจากผลการวิจัยของตนไปใช้ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของตนเองหรือแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่ประสบอยู่ (บัญชา อึ้งสกุล, 2550 : 24 - 31) นอกจากนี้ การวิจัย (Research) ถือเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและความมั่นคงของชาติ รวมทั้งเป็นกระบวนการและเทคนิคที่ช่วยแก้ไขปัญหามนุษย์ โดยการศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานของการปฏิบัติงานให้เกิดผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตอย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา, 2544 : 1 - 3)

สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action Research) คือ การศึกษาวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับหลักสูตร วิธีสอนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำสื่อและอุปกรณ์ประกอบการสอน ตลอดจนการวัดและ ประเมินผล โดยการศึกษาวิจัยนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือในการค้นหาคำตอบให้กับคำถามที่ครู สนใจด้วยวิธีการเชิงประจักษ์ ครูทุกคนสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจาก การปฏิบัติงานสอนหรือเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยวิธีการง่าย ๆ โดยครูสามารถทำวิจัยไปพร้อม ๆ กับการปฏิบัติการสอนประจำวัน สำหรับเรื่องที่จะ นำมาศึกษาวิจัยนั้นส่วนมากจะเป็นปัญหาที่ครูพบจากการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน โดยมี จุดมุ่งหมายที่จะแก้ปัญหานั้น ๆ หรืออาจมาจากความคิดริเริ่มของครูในการวิจัยพัฒนาปรับปรุงวิธี สอนหรือการสอนที่จะใช้อยู่ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (อัจฉรา สระวาสี. 2551 : 15 - 17) แต่การวิจัยในชั้นเรียนก็พบปัญหาในการดำเนินการ โดยครูจะยังไม่ได้มีการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน อาจเนื่องด้วยปัญหาหลายอย่าง จำเป็นต้องหาทางแก้ไข โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น หัวหน้าแผนก ศึกษาธิการแขวง เมือง ผู้อำนวยการโรงเรียนต้องมีหน้าที่รับผิดชอบให้การดูแลช่วยเหลือแก่ครูที่ ใจใหม่เพื่อสร้างขีดความรู้และความสามารถในการเรียนการสอน รวมทั้งการทำงานต่าง ๆ ของ โรงเรียน การติดตามดูแล กระบวนการและแนวทางการปฏิบัติและแผนการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำการดำเนินการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ให้มีกระบวนการขั้นตอนที่เป็นระบบ และชัดเจนทำการประเมินงานวิจัยควบคู่กับการประเมินการสอนของครูใหม่ที่จะไปสู่การพัฒนา วิชาชีพแบบยั่งยืนและต่อเนื่อง และพัฒนาเครื่องมือที่มุ่งส่งเสริมคุณภาพการสอนและการทำวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียนที่จะนำไปใช้ในการใช้การอบรมให้คำปรึกษาเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำ วิจัยของครูใหม่ในการพัฒนาวิชาชีพแบบต่อเนื่อง

ดังนั้นการผลิตครูหรือการพัฒนาครูใหม่ ด้วยการให้คำปรึกษาโดยอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ด้วยวิธีการที่เป็นระบบที่เน้นความร่วมมือกันมากจึงน่าจะช่วย ส่งเสริมความรู้ความสามารถเชิงทักษะในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาการเรียนการสอน ด้วยการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนให้บังเกิดขึ้นกับครูใหม่ซึ่งการเป็นครูใหม่ได้ดียิ่งขึ้น โดยมี การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring) คือ การได้รับข้อมูลหรือหาแนวทาง การแบ่งปัน ประสบการณ์โดยบุคคลที่มีลักษณะความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์สำหรับที่จะ ช่วยให้ผู้อื่นได้พัฒนาทั้งทางอาชีพและเรื่องส่วนตัว (Bell. 2000 ; เฮอร์มีเนย. 2550 : 90) ซึ่งเป็น กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพโดยบุคคลทั้งสองร่วมกันกำหนดบทบาท การคิดสิ่งต่าง ๆ ร่วมกัน รูปแบบของการเรียนรู้ผ่านทางประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์ในการให้คำปรึกษาดูแล

โดยผู้ให้คำปรึกษาและจะไม่เป็นผู้ตัดสินว่าถูกหรือผิด แต่การกระทำจากผู้รับคำปรึกษาสิ่งที่เขาทำ และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) อย่างถูกวิธี การได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับสิ่งที่ทำหรือสิ่งที่ปฏิบัติจริงเปรียบเทียบกับหัวใจของการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นการเสริมพลังอำนาจ (Empowerment) ให้ผู้รับคำปรึกษาอีกทางหนึ่ง (Pask & Joy. 2007 : 17 ; Rolfe. 2008 : 38)

ส่วนปาสก์และจอย (Pask & Joy. 2007 : 17) กล่าวว่า ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) จะต้องเป็นที่สามารถให้คำปรึกษาแนะนำได้และมีอิทธิพลต่ออีกฝ่ายหนึ่ง เช่น เมื่อบอกหรือแนะนำอะไร อีกฝ่ายหนึ่งยอมรับและปฏิบัติตามอย่างเต็มที่ ส่วน เบลล์ (Bell. 2000 ; อ้างถึงใน เฮอร์มีเนย. 2550 : 25) ให้ความหมายของผู้ให้คำปรึกษาแนะนำว่า เป็นผู้คอยช่วยเหลือเพิ่มพูนประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้และเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น นอกจากนี้ ครูซ (Cruz. 2002 : 102) ยังกล่าวถึงลักษณะของผู้ที่จะเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่เห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความเอาใจใส่ต่อผู้อื่น มีลักษณะโดดเด่นและเป็นที่ยอมรับและชำนาญในเรื่องนั้น ๆ จะเห็นได้ว่า บทบาทหน้าที่รับผิดชอบของครูที่ให้การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจึงเปรียบเหมือนกับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังแอนเดอร์สัน และแซนนอน (Anderson & Shannon. 1988 : 38 - 42) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) ว่ามีหน้าที่ 5 ประการ 1) สอน (Teaching) 2) ให้การสนับสนุน (Support) 3) กระตุ้นส่งเสริม (Inspire) 4) ให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) 5) ให้ความเป็นมิตรเป็นผู้ช่วยเหลือและให้โอกาสให้การเรียนรู้แก่ผู้รับการปรึกษาแนะนำ (Scaffolding)

วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต เป็นศูนย์กลางการศึกษาในเขตภาคกลางของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยและตอบสนองผลงานวิชาการสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ สนับสนุนการเชื่อมโยงอาเซียนและสากลอนุรักษ์ และส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ มุ่งเน้นพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณสมบัติศีลธรรม มีความรู้ความสามารถตาม 5 หลักการศึกษาเพื่อมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ - สังคมของท้องถิ่นและของประเทศชาติ (วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต. 2557 : 22) อีกประการหนึ่งในการพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการวิจัยปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายและประสพผลสำเร็จสำหรับครูใหม่ใน 4 ห้องการสายเรียน จำนวน 20 คน นั้น การพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาสำหรับครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามหลักการ แนวคิดและทฤษฎีการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Program) ของสวีนิ (Sweeny. 2003 : 43 - 48) ประกอบไปด้วย สาระสำคัญ ดังต่อไปนี้ 1) การหาอาสาสมัครผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Volunteer) 2) การเลือกผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลแนะนำ (Selecting the Mentor and Mentee) 3) การฝึกอบรมผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Training of

Mentor : TOM) 4) การจับคู่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Matching the Mentor and Mentee) 5) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้และรับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Making the Relationship among the Mentor and Mentee) 6) การวางแผนสัปดาห์แรกของการให้คำปรึกษาแนะนำ (Setting the Timetable for Mentoring) 7) การประเมินความต้องการจำเป็นของผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Evaluating the Needs of the Mentee) 8) การตรวจสอบความสัมพันธ์ของการให้คำปรึกษา (Checking the Relation of Mentor) 9) การติดต่อสื่อสารการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีประสิทธิภาพ (Monitoring the Mentor)

นอกจากนี้ การพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการปฏิบัติตามกระบวนการ ของ มาร์ลีนและแมกเฮนรี (Marlene & McHenry, 2002 : 5 - 12) ที่กำหนดกระบวนการดูแลให้การปรึกษาแนะนำที่เป็นวงจรต่อเนื่องกัน โดยตลอด คือ 1) การประชุมก่อนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Preconference) 2) การสังเกตและรวบรวมข้อมูล (Observation and Data Collection) 3) การประชุมหลังการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Post Conference) 4) การร่วมกันวิเคราะห์และการสะท้อนความคิดเห็นและการปฏิบัติ (Collaborative Reflection and Analysis) ทั้งนี้ แนวคิดของสวินี และมาร์ลีนและแมกเฮนรี เป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับบริบทของการดำเนินการงานพัฒนาวิชาชีพแบบต่อเนื่อง กล่าวคือ การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูมีทั้งในลักษณะที่มีเป็นทางการผสมผสานกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบที่เป็นทางการควบคู่กันไป ซึ่งมีความแตกต่างกันตามลักษณะความสัมพันธ์กับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และนักเรียนปีสุดท้ายของ 4 สายเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และเรื่องที่ทำให้การปรึกษา โดยครูอาจจะต้องมีการเพิ่มพูนและพัฒนาทักษะในการให้คำแนะนำ การสื่อสารและเทคนิควิธีการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ กลยุทธ์ที่หลากหลายในการควบคุมดูแลประสานงานการทำงานร่วมกับนักเรียน เช่น การติดต่อกันทางอีเมล ทางโปรแกรมเฟสบุ๊ค หรือทางโทรศัพท์ การประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดระหว่างครูและนักเรียนครู

การดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมาของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งถือว่าเป็นสถาบันที่มีความเก่าแก่และเคยเป็นสาขาของมหาวิทยาลัยสร้างครูเวียงจันทน์ หรือมหาวิทยาลัยสร้างครูดงโคงในอดีต เนื่องจากมีความพร้อมด้านต่าง ๆ มากกว่าแห่งอื่นในกลุ่มวิทยาลัยครู 5 แห่ง เป็นสถาบันการศึกษาที่มีความสำคัญและมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้แก่ชุมชนภายในแขวงและแขวงใกล้เคียงที่วิทยาลัยนั้นตั้งอยู่ในปัจจุบัน พบว่าครูมากกว่าร้อยละ 70 ที่ทำการสอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทำการวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อย ไม่มีการนำเทคนิควิธีการและสื่อการเรียน

การสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนแต่จะมุ่งเน้นการสอนตามเนื้อหาเพื่อต้องการให้จบตามเวลาหรือภาคเรียนแต่ละปีการศึกษาที่ตนกำหนดไว้เท่านั้น ไม่มีการคิดค้นและพัฒนานวัตกรรมให้เป็นรูปแบบของตนเอง ซึ่งสาเหตุอาจเนื่องมาจาก การวิจัย เป็นสิ่งที่ครุมองว่าเป็นเรื่องยาก ไม่สามารถทำได้ คุรขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการทำวิจัย ไม่เคยทำการวิจัย ไม่มีเวลาทำการวิจัย หรืออาจไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร เป็นต้น ผลที่ตามมาคือ คุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้เรียนขาดกระบวนการทำงาน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผลการเรียนรู้ไม่เป็นที่น่าพอใจ (วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต, 2560 : 36 - 39)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้ที่มีบทบาทและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการศึกษาของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน อันจะนำมาใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาศักยภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยนำหลักการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นแนวทางในการพัฒนา เพื่อที่จะได้นำผลของการวิจัยมาใช้ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิด ประสิทธิภาพต่อผู้เรียนและเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาต่อไป

คำถามการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งตอบคำถามหลักคือผลการพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในทำวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นอย่างไร จำแนกตามตัวแปรที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้

1. รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีองค์ประกอบและกระบวนการอย่างไร
2. สมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับใด และเป็นอย่างไร
3. สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต อยู่ในระดับใด

4. ความพึงพอใจของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ในวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับใด และเป็นอย่างไร

5. การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบพี่เลี้ยง(Coaching and Mentoring)ในการ ทำวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็น ousangไร

ความมุ่งหมายการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2.1 ประเมินสมรรถนะในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวอยู่ในระดับใด และเป็นอย่างไร

2.2 ประเมินสมรรถนะในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อยู่ในระดับใด และเป็นอย่างไร

2.3 ประเมินความพึงพอใจของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อยู่ในระดับใด และเป็นอย่างไร

2.4 ประเมินความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับใด และเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

หลังการเข้าได้รับการอบรม ครูวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะมีการเปลี่ยนแปลงดังนี้

1. หลังการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีสมรรถนะในการดูแลให้ปรึกษาแนะนำอยู่ในระดับสูง

2. หลังการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง

3. ความพึงพอใจของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอยู่ในระดับมาก

4. ความคิดเห็นของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาในการทำวิจัยที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงการต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะมีรูปแบบเป็นการฝึกอบรมซึ่งมีขั้นตอนการวิจัยครอบคลุมแต่การสร้างหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตร แต่การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการดำเนินโครงการ ซึ่งมีกรอบในการพัฒนาที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดและขอบเขตของงาน (Term of Reference : TOR) จึงกำหนดขอบเขตการวิจัยในส่วนที่เป็นผลการพัฒนาครู โดยใช้ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูให้การทำวิจัยในชั้นเรียนได้เท่านั้น ไม่ได้ครอบคลุมในส่วนที่เป็นการพัฒนาหลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตร โดยมีขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับประชากร และตัวแปร ไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1.1 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำผู้ซึ่งมีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป และมีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยและรายงานการวิจัยในระดับทั้งภายในและต่างประเทศมาก่อน และมาจาก 4 ห้องเรียน จำนวน 10 คน ได้แก่ ครูที่เป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูใหม่ในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.2 ครูใหม่ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี เป็นครูอาสาสมัครเข้าร่วม โครงการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจำนวน 10 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

2.1 ครูนิเทศก์ ได้แก่ ครูนิเทศในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งได้มาจากอาสาสมัคร จำนวน 10 คน จาก ผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้

2.2 เป็นผู้ที่ย้ายมาสอนใน 4 ห้องเรียนตามที่กำหนด

2.3 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนในสาขาวิชานั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 3 ปี

2.4 จบการศึกษาระดับอนุปริญญาโทขึ้นไปและเป็นครูที่ปรึกษาด้านงานวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียน หรือมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าอาจารย์ หรือมีผลงานการวิจัยมาแล้วในระดับโรงเรียน ระดับชาติ หรือนานาชาติ

2.5 ครูผู้จะมาทำวิจัยในชั้นเรียน เรียกว่า เป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ จากวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งได้มาจากการอาสาสมัครใจร่วมโครงการวิจัยของครู จำนวน 10 คน จาก 4 ห้องเรียน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท คือ

3.1 ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

3.2 ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

3.2.1 สมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

3.2.2 ความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

3.2.3 สมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครู

สะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.3.3 ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

3.3.4 ความสามารถในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

3.3.5 ความพึงพอใจของครูผู้การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

3.3.6 ความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลที่มีต่อที่มีต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้ปรึกษาแนะนำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่สำคัญดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หมายถึง กระบวนการออกแบบและสร้างแนวคิดองค์ประกอบที่แสดงองค์ประกอบ และความสัมพันธ์องค์ประกอบต่าง ๆ ของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูใหม่ในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว โดยประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์สภาพและข้อมูลพื้นฐานการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Research : R₁) ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Development : D₁) ขั้นตอนที่ 3

ทดลองใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Research : R₂) ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผล / ปรับปรุงรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่ (Development : D₂)

2. รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ให้ทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการองค์ประกอบและกระบวนการเชิงระบบในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูใหม่ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นประกอบไปด้วย กระบวนการปฏิบัติ 4 ระยะ หลักได้แก่ ระยะที่ 1 ระยะเตรียมการ / ระยะเตรียมความพร้อม (Preparation Phase: P) ระยะที่ 2 ระยะวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Planning Phase: P) ระยะที่ 3 ระยะดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Phase: M) ระยะที่ 4 ระยะประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Evaluation Phase: E)

3. ประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของรูปแบบ หมายถึง คะแนนที่รับจากการใช้เครื่องมือในการตรวจสอบรูปแบบและการนำรูปแบบไปทดลองใช้ ประกอบด้วย เครื่องมือตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและความเป็นไปได้ของรูปแบบ เครื่องมือวัดและประเมินสมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน และความพึงพอใจของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลที่มีต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

4. สมรรถนะในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หมายถึง คะแนนด้านความรู้ และความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่ได้จากแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ควบคู่กับคะแนนด้านความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ซึ่งได้จากแบบประเมินความสามารถด้านการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ประเมินโดยครูใหม่ที่รับการดูแลและผู้วิจัย แบบประเมินความสามารถ ด้านการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ประเมินตนเอง และแบบบันทึกพฤติกรรมการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ประเมินโดยผู้วิจัย

5. การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หมายถึง กระบวนการศึกษาที่เป็นระบบระเบียบตามขั้นตอน อันได้แก่ การกำหนดชื่อเรื่องการวิจัย ความเป็นมาของปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง การระบุเครื่องมือในการวิจัย การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และการสรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะของการวิจัย ทั้งนี้เป็นกระบวนการเพื่อพัฒนาครูโดยกระบวนการสร้างรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยงานวิจัยครั้งนี้

กำหนดให้ครูใหม่ที่ได้รับการอาสาเข้ามาเข้าร่วม โครงการส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเลือกเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมหรือนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้กับการจัดการเรียนการสอน เป็นงานวิจัยประเภททดลองกับนักเรียนในระดับวิทยาลัยครู และ โรงเรียนมัธยมศึกษา

6. สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้ และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูใหม่ ซึ่งประกอบด้วยคะแนนความรู้ในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูใหม่จาก 4 ห้องสายการเรียน คือ ห้องสายวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ห้องสายวิทยาศาสตร์สังคม ห้องสายอนุบาล-ประถม และห้องสายภาษาต่างประเทศ ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยได้จากแบบทดสอบวัดความรู้ เรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียนและคะแนนความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน (ประเมินโดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และผู้วิจัย) โดยประเมินด้านความสามารถ 10 ด้าน ในเรื่องของการ 1) กำหนดชื่อเรื่องการวิจัย 2) ความเป็นมาของปัญหาการวิจัย 3) วัตถุประสงค์ของการวิจัย 4) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 5) การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 6) การระบุเครื่องมือในการวิจัย 7) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย 8) การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ 9) การสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะของการวิจัย และ 10) การอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกที่แสดงถึงความชอบหรือไม่ชอบ และความ คิดเห็นของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูที่มีต่อรูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย ความพึงพอใจ 3 ด้าน ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ ด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้ และด้านผลของการใช้รูปแบบ

8. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หมายถึง ครูที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ในด้านการสอนมากกว่า 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และรายงานผลการวิจัยในระดับชาติหรือนานาชาติ มาก่อน และเป็นครูที่มาจากห้องเรียน ทั้ง 4 ห้องการที่กำหนดเบื้องต้น ที่ทำหน้าที่เป็นครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูใหม่ในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวตาม โครงการวิจัยในชั้นเรียน 1 ภาคเรียน ที่สำคัญมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษามาก่อน

9. ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ครูใหม่ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ลงมา ที่มีความตั้งใจ สนใจใฝ่รู้ที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของตน และเป็นครูที่สังกัดจาก 4 ห้องเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนยุทธศาสตร์การสร้างครูและการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน
2. การวิจัยในชั้นเรียน
3. สมรรถนะของครูในฐานะครูกวิจัย
4. ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
5. แนวคิดเกี่ยวกับระบบ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนยุทธศาสตร์การสร้างครู และการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

นโยบายการด้านการจัดการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้มุ่งพัฒนาให้เป็นเอกภาพ แม้ว่าจะมีจุดอ่อนในด้านงบประมาณ กำลังคน เทคโนโลยีที่ทันสมัย แต่ก็มีความหวัง และได้กำหนดระบบการพัฒนาการศึกษาให้สามารถขับเคลื่อนไปได้

ลักษณะระบบของการศึกษา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การศึกษา คือ กระบวนการพัฒนาการเรียนการสอน ทางด้านวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิทยาศาสตร์สังคม และการค้นคว้าทฤษฎี พฤติกรรม เพื่อสร้างคนให้มีการพัฒนารอบด้าน ทั้งความรู้ ความสามารถ มีวิชาชีพ มีสุขภาพพลานามัยที่ดี มีความเจริญทางด้านจิตใจ มีศีลธรรม มีระเบียบวินัย มีน้ำใจรักประเทศชาติ รักภรรบอบประชาธิปไตยของประชาชนเพื่อตอบสนองความต้องการภารกิจปกป้องรักษา และสร้างสรรค์พัฒนาประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. 2550 : 2)

การศึกษามีบทบาทสำคัญ และเป็นใจกลางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังอดีต
 ประธานประเทศแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้กล่าวต่อกองประชุมคณะ
 บริหารงานศูนย์กลางพรรค และสภารัฐมนตรี ว่าด้วย ยุทธศาสตร์การศึกษาแห่งชาติ
 “การศึกษามีคุณประโยชน์อันตั้งหน้าต่อด้านต่าง ๆ ของดำรงชีวิตและสังคม และกลายเป็นปัจจัย
 สำคัญกว่าด้านใด ๆ มีประโยชน์ต่อกระบวนการวิวัฒนาการแห่งการขยายตัวทางเศรษฐกิจแห่งชาติ
 ดังนั้น นานาประเทศเมื่อวางแผนเศรษฐกิจ - สังคม จึงวางแผนการพัฒนาการศึกษาไปพร้อม ๆ
 กันโดยการเพิ่มงบประมาณลงทุนด้านการศึกษา ซึ่งถือว่าการลงทุนแก่ด้านเศรษฐกิจในอนาคต”
 (ยุทธศาสตร์การศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 61)

ลักษณะของการศึกษาลาว หมายถึง จุดพิเศษที่เป็นลักษณะเฉพาะของการศึกษาลาว
 ซึ่งประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ 1) ลักษณะชาติ 2) ลักษณะวิทยาศาสตร์และทันสมัย และ
 3) ลักษณะมหาชน 3 ลักษณะดังกล่าวได้กลายเป็นหลักการ หรือวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการศึกษา
 ของลาวมาหลายทศวรรษตั้งแต่นั้นมา ระบบการศึกษาในทุกระดับของสาธารณรัฐประชาธิปไตย
 ประชาชนลาวต้องถูกสร้างและพัฒนาบนพื้นฐานใน 3 ลักษณะ ดังนี้

ลักษณะชาติ หมายถึง การจัดการศึกษาต้องเป็นของชาติ และรับใช้ชาติ การศึกษาต้อง
 เป็นเอกราช เป็นของตนเอง และต้องมีหน้าที่รับใช้การสร้างสรรค์ประเทศชาติ อันจะนำความผาสุกมาให้
 ประชาชนลาว และนำเอาความศิวิไลซ์ ความเจริญก้าวหน้ามาให้ประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมาย สร้างคน
 ลาวให้มีความรักชาติ รักบ้านเกิดเมืองนอน มีความสามัคคีเป็นปึกแผ่น เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ มี
 ระดับการศึกษา มีความรู้ มีความสามารถ มีคิตรีเริ่ม มีวิชาชีพ และมีสุขภาพที่แข็งแรงเพื่อรับใช้แก่
 การกบฏปกครอง และพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง

การศึกษาต้องเป็นของชาติ ประกอบด้วย ดังนี้

1. การศึกษาเป็นภารกิจรวมของชาติ ซึ่งรัฐบาลต้องเป็นผู้รับผิดชอบทางด้านกำหนดยุทธศาสตร์ การลงทุน การติดตามตรวจสอบ และการคุ้มครองบริหารจัดการศึกษา
2. การศึกษาต้องเกี่ยวพันกับจุดมุ่งหมายการพัฒนาเศรษฐกิจ - สังคมของประเทศ ของแต่ละ
 แห่งการและของแต่ละท้องถิ่น เกี่ยวพันกับสองหน้าที่ยุทธศาสตร์ คือ ปกป้องรักษา และสร้าง
 ประเทศชาติ แผนการพัฒนาการศึกษาต้องตอบสนองความต้องการของการพัฒนาเศรษฐกิจ - สังคม
 สอดคล้องกับความเป็นจริงบริบทของ สปป. ลาว และความต้องการของท้องถิ่น เป็นการศึกษาเพื่อ
 พัฒนาแบบยั่งยืน โดยมีเป้าหมายให้ประชาชนลาวหลุดพ้นออกจากความด้อยพัฒนา และก้าวไป
 เป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีพื้นฐานอุตสาหกรรมที่ทันสมัย และเป็นประเทศที่มีกำลังแรงงานที่มี
 คุณภาพระดับสูง

3. ต้องรับประกันให้ประชาชนลาว โดยเฉพาะเด็กลาวที่ด้อยโอกาส ให้ได้รับการศึกษา ที่มีคุณภาพอย่างเสมอภาคตามลักษณะส่วนตัว ต้องให้เขาได้รับการศึกษาในรูปแบบใดหนึ่ง อาจจะเป็นการศึกษาในโรงเรียน นอกโรงเรียน หรือการศึกษาตามอัธยาศัยรวมทั้งการเรียนรู้อัตโนมัติ แต่อย่างต่ำต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างน้อยเพื่อให้เขามีความรู้ที่จำเป็นสำหรับการเรียน ต่อในชั้นที่สูงขึ้นต่อไป และการประกอบอาชีพ

4. โรงเรียน หรือสถานศึกษา ต้องกลายเป็นศูนย์กลางทางด้านวัฒนธรรมของท้องถิ่น มีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยแก่การจัดการเรียนการสอน มีอาคารสถานที่ครบถ้วน พร้อมทั้งมีเอกลักษณ์ของชาติและท้องถิ่น รวมทั้งมีห้องสมุด ห้องวางแสดงผลงาน เสาธงชาติ เครื่องดนตรี พื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน มีห้องทดลองวิทยาศาสตร์ มีการแต่งกายที่สุภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย ถูกต้องตามประเพณีลาว เช่น แม่หญิงลาว ต้องนุ่งซิ่น (ผ้าถุง) เป็นต้น

5. การใช้ภาษาลาวเป็นภาษาในการทำการศึกษายุคสมัยและทุกระดับการศึกษา สร้างคนลาวให้มีทักษะการนำใช้ภาษาลาวอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีความเข้าใจและนำใช้ภาษาลาวให้ถูกต้อง

6. การใช้หลักสูตรแห่งชาติเป็นเอกภาพในทั่วประเทศ การศึกษาต้องรับใช้ชาติ ประกอบด้วย

1. การวางแผนการศึกษาต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้เรียน และชาติเป็นหลัก
  2. ต้องสร้างผู้เรียนให้เป็นคนเห็นแก่ผลประโยชน์ของส่วนรวม มีความเสียสละ มีเกียรติศักดิ์ศรี มีความกระตือรือร้น มีความคิดริเริ่ม มีจิตอาสา และมีความรับผิดชอบ
  4. มีครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เพียงพอและมีคุณภาพ
  5. มีนิติธรรม กลไกการคุ้มครองบริหารและนโยบายที่สอดคล้องและรัดกุม
- ลักษณะวิทยาศาสตร์ และทันสมัย หมายถึง การศึกษาที่มีลักษณะวิทยาศาสตร์และทันสมัย โดยอาศัยหลักการ และวิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อกำหนดนโยบาย จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และวิธีการศึกษา นำใช้ความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในการจัดการศึกษา การศึกษาต้องมีลักษณะวิทยาศาสตร์ หมายความว่า เนื้อหาในการสอนต้องสังเคราะห์เอาวิทยาศาสตร์เป็นหลัก มีวิธีการปฏิบัติ มีการศึกษาที่ก้าวหน้า เนื้อหาในการศึกษาต้องแสดงถึงผลลัพธ์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ วิทยาการอันทันสมัยของโลก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผู้เรียนให้มีความรู้ มีความสามารถเท่าเทียมกับสากล และมีทักษะทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์สังคม ภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร มีวิชาชีพ มีความรู้เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อเข้าใจระหว่างชาติ (Education for International Understanding) กิจกรรมการต่างประเทศ และมี

ความรู้ด้านกฎหมาย เป็นต้น รู้ทันการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ - สังคม และความเจริญก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เตรียมกำลังคนให้สามารถแข่งขันและเชื่อมโยงเศรษฐกิจเข้ากับภาคพื้นและสากล โดยเน้นการปฎิบัติกรศึกษาสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาแบบยั่งยืน

ลักษณะวิทยาศาสตร์ และทันสมัยประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. มีจุดมุ่งหมายการศึกษาที่ชัดเจน มีปรัชญาการศึกษา มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และความเจริญก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของปัจจุบันและอนาคต
2. จัดการศึกษา 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในโรงเรียน การศึกษานอกโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย การจัดการศึกษาต้องยึดหลักการที่ว่าทุกคนมีความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ตามลักษณะพิเศษแต่ละคน ทุกคนมีสิทธิ์ และ โอกาสได้รับการศึกษา เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. ค้นคว้าและนำใช้บทเรียนของสากลเกี่ยวกับการศึกษาบนพื้นฐานความเหมาะสมกับสภาพตัวจริงของประเทศลาว กำหนดเนื้อหาความรู้ด้านต่าง ๆ ในหลักสูตรอย่างรอบด้าน และสมส่วนตามจุดมุ่งหมายของแต่ละชั้นเรียน การคัดเลือกเนื้อหาเพื่อบรรจุในหลักสูตรควรคำนึงถึงความสำคัญ ความเป็นประโยชน์ ความสอดคล้อง ความถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนตัวจริง
4. นำใช้วิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยเฉพาะ คือ วิธีการและเทคนิคการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการสอนแต่ละวิธีก็มีทั้งข้อดีและข้อจำกัดที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเลือกวิธีการสอนจึงควรคำนึงถึงจุดพิเศษด้านสภาพแวดล้อมของชั้นเรียน และโรงเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกหรืออุปสรรคในการสอน และเหมาะสมกับอายุของผู้เรียน
5. ส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูสามารถจัดสภาพแวดล้อม และบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน นำใช้เอกสารอ้างอิง สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน นำใช้ข้อมูลสารสนเทศจากแหล่งอิเล็กทรอนิกส์อินเทอร์เน็ต และอื่น ๆ เข้าในการเรียนการสอน
6. ส่งเสริมการอ่าน และการประดิษฐ์คิดแต่ง ของครูอาจารย์และนักเรียนนักศึกษา ซึ่งต้องแสดงออกในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติจริง
7. ส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยของครู นักเรียนนักศึกษา และนักค้นคว้าพร้อมทั้งนำผลการค้นคว้าเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน การพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาเศรษฐกิจ - สังคมให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

8. ผู้บริหารครู นักการศึกษา ต้องมีความรู้ และความสามารถในการนำใช้สื่อ อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตได้ มีความรู้ภาษาต่างประเทศภาษาใดภาษาหนึ่ง เป็นต้นภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ ที่จำเป็นใช้ในเขตพรมแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง

9. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น โรงเรียนมีอาคารเรียน และห้องที่สะอาดได้มาตรฐานและเพียงพอ มีห้องทำงาน ห้องพักครู ห้องประชุม ห้องสมุด ห้องอ่าน ห้องฟังเสียง ห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการ ห้องดนตรี ห้องคอมพิวเตอร์ มีโดยรอบ มีประตู ป้ายบอกชื่อ โรงเรียน เสาธง สนามกีฬา มีต้นไม้ให้ร่มเงา ต้นไม้ประดับ สถานที่จอดรถ หอกระจายข่าว มีระบบป้องกันเด็กให้มีความปลอดภัย รอบด้าน มีห้องน้ำ และน้ำสะอาด

10. โรงเรียนมีแบบเรียน คู่มือครู เอกสาร และอุปกรณ์ประกอบการเรียน การสอนอย่างพอเพียงและครบชุด

11. รัฐบาลส่งเสริมการดำเนินงานและจัดการแหล่งการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ เช่น ห้องอ่าน หอสมุด พิพิธภัณฑ์ ห้องฟาร์มจำลอง สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ ศูนย์เทคโนโลยี แหล่งข้อมูลสารสนเทศ และแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ

12. โรงเรียนมีการบริหาร และการคุ้มครองที่ดีและทันสมัย มีระบบการจัดการครบถ้วน มีวิสัยทัศน์ แผนการ วิธีการ มีกระบวนการของโรงเรียน มีฐานข้อมูล และนำใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้าในการบริหาร ผู้บริหารมีวุฒิการศึกษา มีประสบการณ์ และทักษะการบริหารการศึกษา ตามมาตรฐาน มีการร่วมมือกับชุมชนเป็นอย่างดี

การจัดการศึกษาตามลักษณะมหาชน หมายถึง การศึกษาเพื่อทุกคน การจัดการศึกษา ดำเนินการบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมสนับสนุนของประชาชน และรับใช้ผลประโยชน์ของ ประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมาย ขยายโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนลาวทุกคนได้มีโอกาสได้รับการศึกษาทุกคน โดยเฉพาะบรรดาชนเผ่าที่เป็นชนกลุ่มน้อยของประเทศที่อยู่เขตทุรกันดารได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างน้อย และได้รับโอกาสได้ยกระดับความสามารถ

ดังกล่าว ของท่านประธาน ไกสอน พรหมวิหาร ในปี ค.ศ. 1974 ต่อที่ประชุมทราบ ซึ่งแนวทางการศึกษาของพรรคมุ่งเน้นขยายภารกิจการศึกษา โดยการศึกษาต้องมีลักษณะมหาชน หมายความว่า ต้องเอามหาชนมาก่อนต้องอิงประชาชนผู้แรงงานบรรดาชนเผ่ากลุ่มน้อยที่เป็น เป้าหมายรับใช้ และใส่ใจประชาชนเพื่อสร้างการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. 2556 : 9)

จากการกำหนดลักษณะการศึกษาตามลักษณะมหาชนของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา ก็ได้ กำหนดองค์ประกอบย่อยออกมา ดังรายละเอียด ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การศึกษาเพื่อทุกคน (Education for ALL : EFA)

1. การศึกษา เปิดโอกาสให้แก่เด็กทุกคนได้รับการเข้าเรียนและเรียนร่วมกันได้ โดยไม่มีการจำแนกชนเผ่า เพศ ศาสนา ฐานะทางสังคม เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ หรือสติปัญญาไม่สมบูรณ์ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2. ส่งเสริมให้ทุกคนได้เอาใจใส่ต่อการศึกษาร่ำเรียน ยกย่องความรู้ความสามารถ มีอาชีพ และมีงานทำ

3. หลักสูตรการศึกษาแห่งชาติลาว ต้องส่งเสริมพัฒนาและนำใช้หลักสูตรท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพตัวจริงของแต่ละท้องถิ่น มีหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีพรสวรรค์และหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

4. ส่งเสริมและเตรียมความพร้อมเด็กก่อนวัยเรียนชั้น ป.1 โดยให้เด็กทุกคน โดยเฉพาะเด็กชนเผ่าส่วนน้อย เด็กที่อยู่ห่างไกลจากในเมือง เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

5. การส่งเสริมการสอนห้องควบหรือหลายชั้นในห้องเดียวในเขตทุรกันดาร ห่างไกล และเขตชนเผ่าชนกลุ่มน้อย เพื่อรับประกันให้เด็กทุกคนได้รับโอกาสเข้าเรียน และเข้าเรียนตามเกณฑ์อายุ

6. ส่งเสริมสิทธิความเท่าเทียม บทบาทหญิง ชาย ประชาธิปไตย และวัฒนธรรมของชนเผ่ากลุ่มน้อย

องค์ประกอบที่ 2 การศึกษาดำเนินไปบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน

1. ปลูกกระดุมและส่งเสริมให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ปกป้องรักษา คุ้มครองโรงเรียน และอำนวยความสะดวกให้แก่ครู

2. ร่วมมือกันระหว่างการศึกษาในโรงเรียน นอกโรงเรียน การศึกษาในสังคมและในครอบครัว ครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการศึกษาอบรมสั่งสอนบุตรหลานของตนให้กลายเป็นดีของสังคม และครอบครัวก็มีความรับผิดชอบเป็นสำคัญในการศึกษาเด็ก โรงเรียนต้องมีความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อพัฒนาสิ่งดีงาม และด้านพฤติกรรมที่ไม่ดีที่มีผลต่อการศึกษาและการพัฒนาของเด็ก ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมของสังคม สื่อมวลชนก็ล้วนมีบทบาทต่อการประพฤติดของเด็ก ดังนั้นสังคมก็ต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการศึกษาอบรมเด็ก

3. ส่งเสริมให้ทั้งสังคมเข้าร่วมพัฒนาการศึกษา สร้างเงื่อนไข และกระตุ้นให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา เช่น การสนับสนุนการศึกษา การช่วยเหลือด้านอุปกรณ์ การเรียนการสอน การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก อาคารสถานที่ในโรงเรียนของรัฐ การก่อตั้งปรับปรุง และขยายโรงเรียนเอกชน และถือว่าโรงเรียนเอกชนเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในระบบการศึกษาแห่งชาติ

4. ร่วมมือกับองค์กรสากล ต่างประเทศ และองค์กรที่ไม่ขึ้นรัฐบาล เพื่อพัฒนาการศึกษา ในด้านการขยายโอกาสการเข้าเรียน การปรับปรุงคุณภาพการศึกษา การปรับปรุงการคุ้มครอง บริหารการศึกษา

5. ส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยของบุคคล ของหน่วยการผลิต ธุรกิจ และหน่วยงานวิชาการ ต่าง ๆ นำใช้ผลการวิจัยของมหาชนเพื่อปรับปรุงและขยายโอกาสการศึกษา การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ของประเทศ และปรับปรุงคุณภาพชีวิตการเป็นอยู่ของประชาชน

6. ประสานงานกับองค์กรจัดตั้งมหาชนเพื่อศึกษาอบรมด้านแนวคิดทัศนคติ แนวคิด การเมือง วิชาเฉพาะ และวิชาชีพ องค์กรจัดตั้งเยาวชน ชายหนุ่มหญิงสาว และสหภาพแรงงาน มีหน้าที่ศึกษาอบรมนักเรียน โดยผ่านกระบวนการเคลื่อนไหว และผ่านกระบวนการต่าง ๆ

นอกจากนี้แล้ว รัฐบาล ยังได้กำหนดกรอบของการศึกษา ซึ่งเป็นหลักการ หรือ จุดมุ่งหมายพื้นฐานเพื่อสร้างคนรุ่นใหม่ให้ได้รับการพัฒนารอบด้าน และสมส่วนทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา (ความรู้ความสามารถ) โดยให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ - สังคมของชาติ ตามทฤษฎีสังคมนิยม หลักมูลการศึกษาของ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 5 หลักการศึกษา มี 1) คุณสมบัติศึกษา 2) ปัญญาศึกษา 3) แรงงานศึกษา 4) พลศึกษา และ 5) ศิลปศึกษา

1. คุณสมบัติศึกษา

1.1 ความหมายของคุณสมบัติศึกษา

คุณสมบัติศึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคล กลุ่มคนและสังคม นอกจากนั้น ในความหมายแคบ คือ ความดี ความประพฤติดี คุณลักษณะประจำตัว คุณสมบัติ ศึกษา ยังหมายถึง การศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี ประพฤติดี มีคุณลักษณะตามที่ต้องการทาง ด้านแนวคิด ทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมที่แสดงออก คุณสมบัติสำคัญในการสร้างพลเมืองดี ให้แก่ประเทศชาติ เพื่อให้สังคมมีความศิวิไล ยุติธรรม มีความสงบ ไม่มีข้อขัดแย้ง และลด ปรากฏการณ์ที่ถ้อยต่าง ๆ

1.2 จุดมุ่งหมายของคุณสมบัติศึกษา

คุณสมบัติศึกษานี้เน้นศึกษาอบรมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ดังนี้

1.2.1 รักบ้านเกิดเมืองนอนของตน รักชาติ และภูมิใจในความเป็นคนลาว

1.2.2 มีความรู้และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมลาว เคารพและประพฤติปฏิบัติ

ตามขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีของลาว เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนเผ่า ต่าง ๆ ในลาว และวัฒนธรรมสากล สนใจใฝ่รู้และพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ

1.2.3 มีระเบียบวินัย ตระหนักต่อระเบียบกฎหมาย มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพสิทธิของผู้อื่น และมีน้ำใจเป็นส่วนรวม

1.2.4 มีมารยาทที่ดีตามกาลเทศะ มีเหตุผล รู้หน้าที่ มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ขยัน ประหยัด อดทน และตรงต่อเวลา

1.2.5 มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเสียสละ มีความกตัญญูรู้บุญคุณ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามัคคีกับทุกคนเผ่าในลาว และเพื่อมิตรทั่วโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสงบสุข

1.2.6 มีความกล้าหาญในการแสดงออก มีความคล่องแคล่วในการสื่อสาร สามารถปรับตัวให้เหมาะกับกาลเทศะ และสามารถเชื่อมโยงเข้ากับภาคพื้นและสากลได้

1.2.7 มีค่านิยมเป็นเจ้าตนเอง และสร้างความเข้มแข็งด้วยตนเอง

1.2.8 มีความตื่นตัวในการปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อมและรักษาความสะอาด

2. ปัญญาศึกษา

2.1 ความหมายของปัญญาศึกษา

ปัญญาศึกษา หมายถึง ความรอบรู้ ความฉลาดที่เกิดจากการเรียนรู้ และการค้นคิด ปัญหาศึกษา ยังหมายถึง การศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ความฉลาด และทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนต่อในขั้นที่สูงขึ้นไป การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการศึกษาแบบต่อเนื่องตลอดชีพ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และถือว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ ตามความสามารถของแต่ละบุคคล

2.2 จุดมุ่งหมายของปัญญาศึกษา

ปัญญาศึกษานำมาซึ่งการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และ ทักษะที่จำเป็น ดังนี้

2.2.1 มีความรู้ และทักษะพื้นฐานทางด้านภาษาลาว คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรมชาติ วิทยาศาสตร์สังคม ภาษาต่างประเทศ และเทคโนโลยีข้อมูลสารสนเทศ และการสื่อสาร

2.2.2 มีความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และความรู้รอบตัว

2.2.3 มีความรู้อันเป็นสากล รู้ทันการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ - สังคม สภาพแวดล้อม และความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี สามารถปรับการคิด การแสดงออก และปรับวิธีทำงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์

2.2.4 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ อธิบาย วิจัย คัดเป็นระบบ และมีความคิดริเริ่ม

2.2.5 มีความสามารถในการแก้ปัญหาในการเรียน ในการทำงาน และการดำรงชีวิต

2.2.6 มีความรู้เกี่ยวกับวิชาเฉพาะใดหนึ่งตามความสามารถของตน มีทักษะชีวิต และทักษะในสังคม

2.2.7 มีความสามารถนำใช้ความรู้ความเข้าใจในการดำรงชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การศึกษาต่อ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การทำงานและการอยู่ร่วมกัน ในสังคม

2.2.8 สามารถดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพในสังคม ที่นับวันนับมีการแข่งขัน กันสูง และในยุคที่มีความทันสมัยทางด้านเทคโนโลยีและการเชื่อมโยงเข้ากันกับภาคพื้นและสากล

3. แร่งงานศึกษา

3.1 ความหมายของแร่งงานศึกษา

แร่งงาน หมายถึง ทำงานด้วยกำลังกาย ความสามารถด้านร่างกาย มั่นสมอง สติปัญญา ความชำนาญงานของคน

แร่งงานศึกษา หมายถึง การศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และทักษะ ในการออกแรงซึ่งเป็นการออกแรงที่มีเทคนิควิชาการ มีการจัดตั้ง และมีสมรรถภาพสูง สร้างฝมือ แร่งงาน โดยการสนอง การฝึกอบรมวิชาชีพพื้นฐาน ให้แก่แร่งงาน ที่ไม่ผ่านการฝึกอบรมมาก่อน โดยการยกระดับวิชาชีพแก่ผู้ออกแร่งงานที่มีฝมือแร่งงานก่อนแล้วให้มีความชำนาญงานเพื่อ ตอบสนองความต้องการของตลาดแร่งงาน ในแต่ละระยะ

3.2 จุดมุ่งหมายของแร่งงานศึกษา

แร่งงานศึกษานเน้นการพัฒนาผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะอันจำเป็น ดังนี้

3.2.1 มีความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างผาสุก

3.2.2 มีความรู้วิชาเฉพาะ วิชาชีพพื้นฐาน หรือมีความรู้เกี่ยวกับหรือมีความรู้ เกี่ยวกับงานที่ตนรับผิดชอบ มีความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับอาชีพที่เป็นของครอบครัวหรือ ท้องถิ่น

3.2.3 มีทักษะที่จำเป็น และมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับ ความถนัด ความสนใจ และความสามารถของบุคคล

3.2.4 มีทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงาน การจัดการ การแก้ปัญหา การทำงาน ร่วมกัน และการแสวงหาความรู้

3.2.5 มีความคิดริเริ่ม สามารถนำใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้าในการออกแรงเพื่อ พัฒนาอาชีพและปรับปรุงคุณภาพชีวิต

3.2.6 มีความรู้ และความสามารถในการวางแผน จัดตั้งปฏิบัติ ติดตาม ประเมินผลการออกแรงเพื่อผลิตผลหรืองาน

3.2.7 มีคุณสมบัติ ทักษะ และค่านิยมที่คิดต่อการออกแรงงาน และผู้ออกแรง

3.2.8 มีความขยันในการออกแรง ประหยัด และประกอบอาชีพด้วยความสุจริต

3.2.9 มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค นำใช้ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างคุ้มค่า และถูกวิธี

3.2.10 รู้จักทำการผลิต รู้นำใช้ และปกป้องรักษาผลผลิต รู้จักคุณค่า และรักผลผลิตและผู้ออกแรง

3.2.11 รู้นำใช้ รู้ดัดแปลง และรู้ปกป้องรักษาเครื่องมือการออกแรงงาน

4. พลศึกษา

4.1 ความหมายของพลศึกษา

พลศึกษา หมายถึง เร็วแรง พลกำลัง พลศึกษา หมายถึง การศึกษาในทางออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายสุขภาพแข็งแรง พลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม ในแบบต่าง ๆ และการเล่นกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนา ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมบูรณ์ สุขศึกษาเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการเสริมสร้างสุขภาพพลานามัย การป้องกันไม่ให้เกิดพยาธิ และการรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ สุขศึกษาเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ค่านิยม พฤติกรรมและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพทางร่างกาย และจิตใจดีเยี่ยมมีความสุข มีความสามารถในการเรียน ออกแรงงาน หรือปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มกำลัง

4.2 จุดมุ่งหมายของพลศึกษา

พลศึกษานำมาซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ และทักษะที่จะจำเป็น มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ ดังนี้

4.2.1 เข้าใจกฎเกณฑ์ธรรมชาติของการเจริญเติบโต และการพัฒนาการของมนุษย์

4.2.2 มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติ การออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ

4.2.3 เข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา สุขภาพเจริญพันธุ์ มีทักษะและมีพฤติกรรมที่ถูกต้องในการดำรงชีวิต

4.2.4 มีความรู้ด้านหลักการ และวิธีการเกี่ยวกับการบริโภคอาหาร การเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ และการบริการสุขภาพที่ถูกต้อง

4.2.5 รู้ดูแลตัวเองให้มีสุขภาพแข็งแรง และมีบุคลิกภาพที่ดีเสมอ

4.2.6 รักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ ฝึกร่างกายเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา เคารพสิทธิ มีน้ำใจนักกีฬา มีน้ำใจแข่งขัน และนิยมการเล่นหรือการชมกีฬา

4.2.7 เสริมสร้างสุขภาพ ประสิทธิภาพในการทำงาน และการป้องกันโรค

4.2.8 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การเสพยาเสพติด สารเสพติด และความรุนแรง

5. ศิลปศึกษา

5.1 ความหมายของศิลปศึกษา

ศิลปะ หมายถึง ฝีมือ ฝีมือทางการช่าง การประดับ การทำให้จิตรพิสดาร ความงดงาม ความอ่อนโยน ความภาคเพียรประณีต การแสดงออกทางอารมณ์สะท้อนใจให้เป็น ประจักษ์ ทัศนกรรม จิตรศิลป์ ศิลปศึกษา หมายถึง การเรียนศิลปะ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับศิลปะ และศิลปะดนตรี รักความสวยงาม มีจิตใจอ่อนโยน มีความคิดริเริ่ม มีจินตนาการเห็นคุณค่าทางศิลปะ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

5.2 จุดมุ่งหมายของศิลปศึกษา

ศิลปศึกษานับพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็น ดังนี้
(กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. 2556 : 1 -36)

5.2.1 มีความรู้ทางด้านดนตรี เห็นคุณค่าของดนตรี ชอบดู ชอบฟัง ด้วยความสนุกสนาน และสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

5.2.2 มีความรู้ความเข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์ เช่น การฟ้อนรำวงลาวมาตรฐาน และการเต้นรำแบบสากลอย่างคล่องแคล่ว

5.2.3 มีความรู้ จินตนาการ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางศิลปกรรม สามารถนำศิลปกรรมเข้าในชีวิตประจำวัน และงานต่าง ๆ ได้ เช่น การออกแบบ การวาดภาพ และการตกแต่ง และการประดับประดา การรักษาความสวยงามเป็นต้น

5.2.4 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะ (ดนตรี นาฏศิลป์ และศิลปกรรม) ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

5.2.5 สามารถวิเคราะห์ วิจัยคุณค่าของงานศิลปะ (ดนตรี นาฏศิลป์ และศิลปกรรม)

5.2.6 เห็นคุณค่าของศิลปะ (ดนตรี นาฏศิลป์ และศิลปกรรม) ที่เป็นมรดกทางด้านวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาของชาติลาวและสากล

กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา ยังได้กำหนด ระบบการศึกษาลาวออกเป็น 4 หมวด (กฎหมายว่าด้วยการศึกษา (ฉบับปรับปรุง). 2558 : 4 - 5) ระบุว่า การศึกษาในโรงเรียน คือ การจัดการเรียนการสอนภายในโรงเรียนเป็นระบบปกติ มีการกำหนดเวลาเรียน และมีเนื้อหาหลักสูตรที่เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ การศึกษาในโรงเรียน ประกอบด้วย การศึกษาก่อนวัยเรียน การศึกษาสามัญอาชีวศึกษาและการศึกษาขั้นสูง

แผนยุทธศาสตร์การสร้างสรรค์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2006 ถึง 2015 รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา. 2558 : 4 - 5) ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาวินิจฉัยพฤติกรรมแบบต่อเนื่อง โดยให้มีการสร้างเครือข่ายพัฒนาวินิจฉัยพฤติกรรม ซึ่งประกอบด้วย วิทยาลัยครู แผนกการศึกษา และกีฬาแขวง ห้องการศึกษาและกีฬาเมือง ครูศึกษานิเทศก์ ครูวิชาการ กลุ่มโรงเรียน ผู้ประสานงานการพัฒนาวินิจฉัยโรงเรียน ที่ผ่านมามีโครงการทดลองตัวแบบสร้างเครือข่ายพัฒนาวินิจฉัยพฤติกรรมใน 3 แขวง ได้แก่ แขวงหลวงน้ำทา แขวงเวียงจันทน์ แขวงจำปาสัก

นอกจากนี้ แผนพัฒนาการศึกษา ตั้งแต่ปี 2016 ถึง ปี ค.ศ. 2020 (กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา. 2558 : 31 - 33) ได้กำหนด 11 ผลลัพธ์ ในนั้น ผลลัพธ์ที่ 3 ได้กล่าวว่า “อัตราครูได้มาตรฐาน และมีความสามารถในการสอนเพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถทำให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนดีขึ้นในทุกวิชาตามหลักสูตรแห่งชาติ ด้านการศึกษาเด็กก่อนวัยเรียน ประถม มัธยมศึกษา” ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาโลก และภาคพื้นต่อการศึกษาหลังปี ค.ศ. 2015 ที่ระบุว่า การศึกษา คือ เพื่อการพัฒนาแบบยั่งยืน และเรียนรู้ตลอดชีวิต

ดังนั้น ยุทธศาสตร์การสร้างสรรค์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2016 ถึง ปี ค.ศ. 2020 ได้กำหนด 5 ยุทธศาสตร์การสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ยกคุณภาพหลักสูตรสร้างครูให้สูงขึ้น และให้มีความสอดคล้องกันเกี่ยวกับหลักสูตรสามัญ
2. ยกกระตือรือร้นคุณภาพการสอนในสถาบันสร้างครูให้สูงขึ้น
3. สนองการบำรุงครูให้เป็นระบบเพื่อพัฒนาวินิจฉัยพฤติกรรมแบบต่อเนื่อง
4. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่การประกันคุณภาพเกี่ยวกับมาตรฐานของนักศึกษาที่จบจากสถาบันสร้างครู และการปรับปรุงการบริหารจัดการในสถาบันสร้างครู
5. รับประกันการวางแผน คุ้มครองเกี่ยวกับความต้องการ และการสนองครูให้มีการประสานงานเป็นอย่างดี รวมทั้งการคัดเลือกเอานักศึกษาที่มีผลการเรียนดีเยี่ยมเข้าเรียนครู

ดังนั้น ยุทธศาสตร์กรมสร้างครู (2558 : 2) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ 4 ข้อ ในการพัฒนาวิชาชีพครู ดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางให้การจัดปฏิบัติ การพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่องที่เน้นการอบรม โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยรูปแบบการส่งเสริมการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนใน โรงเรียนสามัญ และวิทยาลัยครูทั่วประเทศ
2. เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนใน โรงเรียนสามัญ และวิทยาลัยครู ให้ดีขึ้นและสร้างครูให้กลายเป็นครูมืออาชีพ
3. เพื่อให้ระบบการบำรุงครูประจำการแบบครบชุดได้รับการพัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาเครือข่ายวิชาชีพครูแบบต่อเนื่องระหว่างบรรดาโรงเรียนใกล้เคียงและระหว่างบรรดาครูผู้สอนด้วยกัน
4. เพื่อสร้างโอกาสให้ครูในการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสามารถแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการนำใช้การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนให้ดีขึ้นกว่าเดิม

กรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬาแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา. 2558 : 3 - 25) ได้กำหนดการพัฒนาวิชาชีพแบบต่อเนื่องไว้ ดังนี้ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ข้างต้น

รูปแบบในการพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง

การพัฒนาวิชาชีพแบบต่อเนื่องเป็นกระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และพัฒนาการสอนของครูให้สูงขึ้น ไปอยู่ตลอดเวลา กระบวนการ ดังกล่าว ต้องมีการปฏิบัติแบบต่อเนื่องเริ่มต้นตั้งแต่การบรรจุเป็นครูใหม่ไปตลอดระยะเวลาของการเป็นครู กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. 2558 : 3 - 25) การพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่องประกอบด้วย 20 รูปแบบ ถูกกำหนดโดย กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา (กรมสร้างครู. 2537) คือ

1. ครูนักบริการมือวิชาชีพ (Teacher Educators as Professionals)
2. วิธีการเรียนรู้ของมนุษย์ (How People Learn)
3. วิธีการเรียนการสอน (Teaching and Learning Methods)
4. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Action Research)
5. การเยี่ยมโรงเรียน และการปฏิบัติการสอนจริง (School Visit and Practicum)
6. การปรับปรุงทักษะการบรรยาย (Improving Lecturing Skills)
7. วิธีการถาม (Questioning)
8. การสังเกตการสอนของเพื่อนครู (Peer Observation)

9. การสอนห้องควบ (Teaching Multi-Grade Classes)
10. การวัดและประเมินผล (Assessment and Evaluation)
11. การศึกษาเรียนร่วม (Inclusive Education)
12. การสอนภาษาลาว (Teaching Lao Language)
13. ครูในฐานะผู้นำหรือผู้บริหาร (The Teacher as a Manager or Leader)
14. บทบาทหญิงชาย (Gender Issues)
15. เรื่องของภาษา (Language Issues)
16. กระบวนการสร้างหลักสูตร (The Curriculum Issues)
17. การให้คำแนะนำงาน (Mentoring)
18. การปรับปรุงความรู้ด้านเนื้อหา (Improving Content Knowledge)
19. การสอนคณิตศาสตร์ (Teaching Mathematics)
20. วิธีการจัดหลักสูตรอบรม (How to Run a Workshop)

นอกจากนี้ กรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา (2558 : 10 - 15) ยังได้กำหนด
อีก 4 รูปแบบเพิ่มในการพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง ดังนี้

1. ทักษะการศึกษาค้นคว้า และ เรียนรู้ด้วยตนเอง (Independent Study and Self-Study Skills)
2. การอบรมเน้น โรงเรียนเป็นฐาน โดย การให้คำปรึกษาและการสอนงาน (Coaching and Mentoring)
3. การสร้างเครือข่ายพัฒนาวิชาชีพ (Professional Networking Building)
4. การศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ (Professional-Based Learning Skills)

สรุปว่าการพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่องไม่เพียงแต่อยู่กับสถาบันสร้างครูในการสร้างครูเท่านั้น กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬาแห่ง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ยังได้สร้างระบบการให้คำปรึกษาและสอนงานให้แก่ครูที่จบใหม่เพื่อสร้างความเชื่อมต่อระหว่างวิทยาลัยครูกับโรงเรียนที่ครูจบใหม่จะไปทำการสอน เพื่อช่วยพวกเขาให้มีความพร้อมทางในด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะในต่าง ๆ โดยเฉพาะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อประโยชน์อันจะเกิดขึ้นกับตัวเด็ก คือ ส่งผลต่อการเรียนที่ดีขึ้นเป็นก้าว ๆ

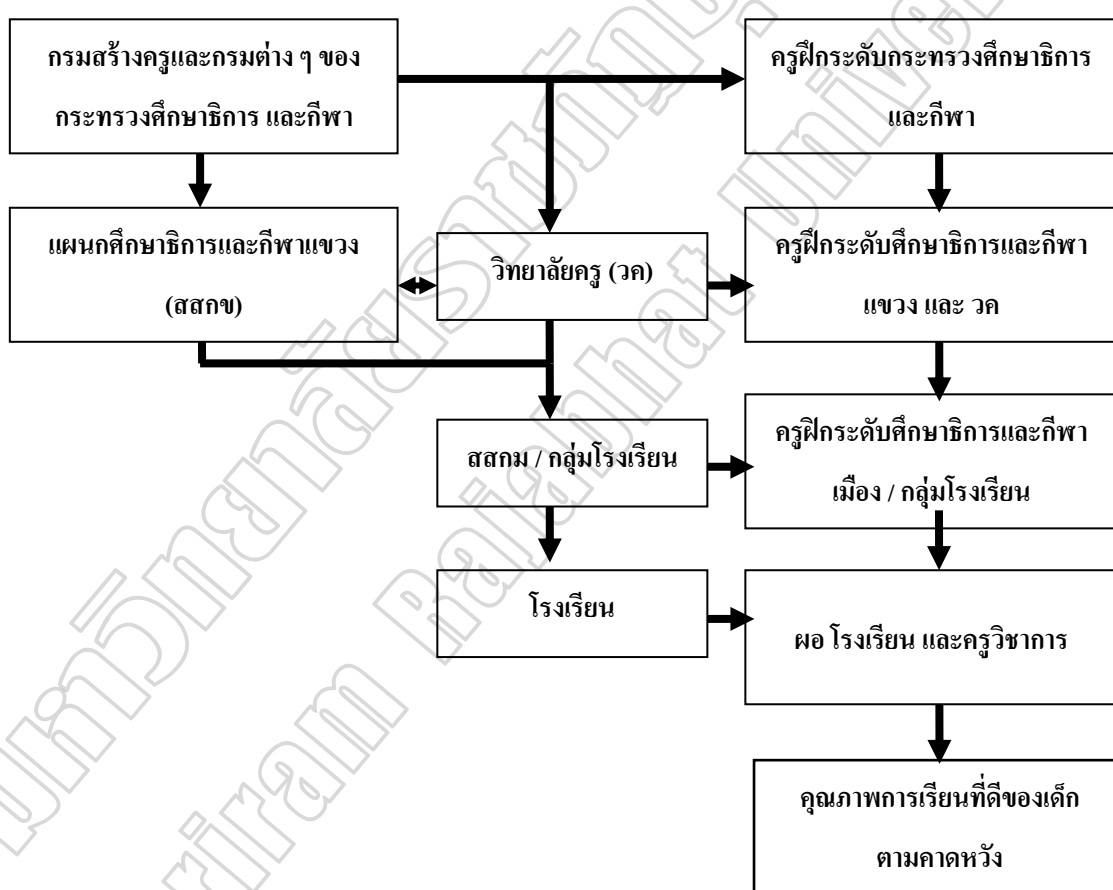
โครงสร้างเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง

โครงสร้างเครือข่ายพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง ประกอบด้วย 4 ระดับ คือ

1. ระดับกระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา “สสท” ประกอบด้วย กรมสร้างครู และกรมอ้อมข้างกระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา

2. ระดับแผนกศึกษานิเทศก์และกีฬาแขวง “สสทช” / นครหลวง / วิทยาลัยครู “วค”
3. ระดับห้องการศึกษานิเทศก์และกีฬาเมือง “สสทม” / กลุ่มโรงเรียน
4. ระดับโรงเรียน

การปฏิบัติงานเครือข่ายพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่องที่เน้นการฝึกอบรมในโรงเรียนเป็นฐาน โดยรูปแบบการส่งเสริมการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ส่วนมากถูกปฏิบัติอยู่ในระดับกลุ่มโรงเรียนและระดับโรงเรียนเป็นฐาน ดังภาพประกอบ 2.1

ภาพประกอบ 2.1 โครงสร้างเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง

ที่มา: กระทรวงศึกษานิเทศก์และกีฬา (2558 : 10 -15)

ครูฝึกระดับกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา ประกอบด้วย

1. จากกรมสร้างครู
2. สถาบันค้นคว้าวิทยาศาสตร์แห่งชาติลาว
3. กรมที่เกี่ยวข้อง

ครูฝึกระดับศึกษาธิการและกีฬาแขวง (สสภ) และวิทยาลัยครู (วค) ประกอบด้วย

1. ครูฝึกระดับ สสภ
2. ครูฝึกหลักแหล่ง
3. แผนกพัฒนาครู
4. แผนกที่เกี่ยวข้อง
5. ครูศึกษานิเทศก์

ครูฝึกจากวิทยาลัยครู ประกอบด้วย

1. ครูฝึกหลักแหล่ง
2. ครูฝึกจากห้องการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

ครูฝึกระดับ ศึกษาธิการและกีฬาเมือง สสภม / กลุ่มโรงเรียน ประกอบด้วย

1. ครูฝึกหลักแหล่ง
2. หน่วยงานพัฒนาครู
3. ครูศึกษานิเทศก์
4. ตัวแทนของกลุ่มโรงเรียน

ครูฝึกระดับ โรงเรียน ประกอบด้วย

1. ผู้อำนวยการ โรงเรียน
2. ครูวิชาการ / ตัวแทนครู

บทบาทและหน้าที่ในการบริหารเครือข่ายพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง

เพื่อสะดวกในการติดต่อประสานงานและเคลื่อนไหวกิจกรรมในเครือข่าย จำเป็นต้อง

มีผู้ประสานงานด้านการพัฒนาวิชาชีพในแต่ละส่วน ซึ่งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาวิชาชีพและคุณภาพของการเรียนการสอน เครือข่ายพัฒนาวิชาชีพที่หลายส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมงานบำรุงครูประจำการ และยกระดับครู ผู้ประสานงานแต่ละระดับต้องได้รับการคัดเลือกจากการจัดตั้งที่อยู่ในการคุ้มครองของตน บทบาทหน้าที่ของแต่ละส่วนประกอบด้วย

กรมสร้างครุมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดตั้งปฏิบัติการสร้างเครือข่ายวิชาชีพครู โดยมี การประสานงานกรมอนุบาล กรมประถม แผนกศึกษาธิการและกีฬาแขวง นครหลวง วิทยาลัยครู ห้องการศึกษาธิการและกีฬาเมือง ในการค้นคว้าสนทนากับแผนพัฒนาวิชาชีพครู สร้างและ ปรับปรุงเอกสารสำหรับจัดตั้ง คุ้มครองการพัฒนาวิชาชีพครู ปรับปรุง และกำหนดขอบข่าย เป้าหมายการจัดตั้งการอบรมครูภายในและนอกโรงเรียน ให้เหมาะสมกับการเคลื่อนไหวพัฒนา วิชาชีพครูให้เป็นปกติและต่อเนื่องเพื่อให้ครูได้พบปะสนทนาแลกเปลี่ยนบทเรียนซึ่งกันและกัน

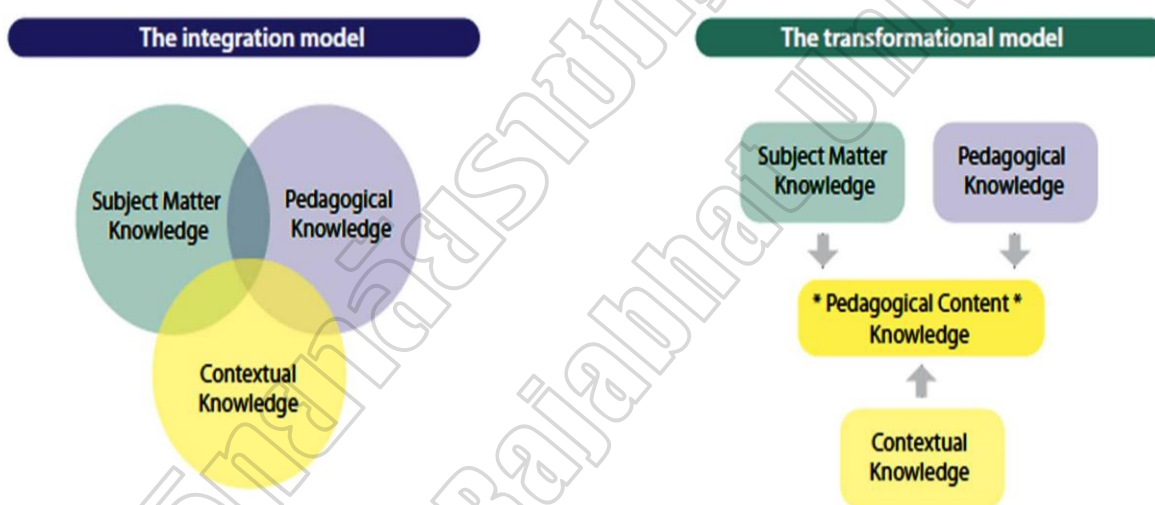
แผนกศึกษาธิการและกีฬาแขวง / นครหลวง มีหน้าที่รับผิดชอบหลัก อยู่ 4 ประการ

1. การนำนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและกีฬาไปปฏิบัติการพัฒนาวิชาชีพครูใน ระดับห้องการศึกษาธิการและกีฬาเมืองและโรงเรียน
  2. สร้างแผนงานเพื่อจัดหาเงินทุนสำหรับการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพครูในทั้ง าระยะสั้นและยาว
  3. ติดตามการปฏิบัติแผนงานของห้องการศึกษาธิการและกีฬาเมืองเกี่ยวกับขอบข่าย โรงเรียน
  4. การคัดเลือกบุคลากรที่จะไปรับการอบรม และคัดเลือกพนักงานเพื่อประสานงาน ซึ่งจะประสานงานในเรื่อง การวางแผนสนองทรัพยากรต่าง ๆ การบันทึกการฝึกอบรม ติดต่อ ประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา การปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้สนองการฝึกอบรม (วิทยาลัยครู ศูนย์พัฒนาครูระดับแขวง / นครหลวง) เกี่ยวกับแผนงานปฏิบัติงานเครือข่ายวิชาชีพครู
- วิทยาลัยครู มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการสร้างและเผยแพร่การพัฒนาวิชาชีพครูเข้าในระบบ สร้างครู อยู่ 3 ประการ คือ

1. ประสานงานกับแผนกสร้างครูและบำรุงครู กรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการและ กีฬา
2. ประสานงานกับแผนกศึกษาธิการและกีฬาแขวง / นครหลวง ห้องการศึกษาธิการและ กีฬาเมือง และศูนย์พัฒนาครูระดับแขวง / นครหลวง ห้องการศึกษาธิการและกีฬาเมืองเพื่อให้ เครือข่ายพัฒนาวิชาชีพครูได้ถูกนำไปปฏิบัติให้เกิดผลอยู่ในระดับ โรงเรียน ในขณะที่นักเรียนครู ลงฝึกประสบการณ์ฝึกทักษะการสอนและในเวลาสำเร็จการศึกษาออกไปสู่ระบบการทำงานสอน
3. วิทยาลัยครูมีหน้าที่ประสานงานกับแผนกสร้างครู แผนกบำรุงครู ศูนย์พัฒนาครูระดับ แขวง / นครหลวงและกรมอนุบาล ประถม ในการลงติดตามประเมินผลการเรียนการสอนของ นักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ครูในขณะที่สอนอยู่ในโรงเรียน สิ่งสำคัญ แผนกศึกษาธิการ และกีฬา แขวง และห้องการศึกษาธิการเมือง มีหน้าที่ชี้แนะ อำนวยความสะดวก ประกอบบุคลากร (ครูฝึก ตามหน้าที่ของตน) และติดตามการปฏิบัติงานเครือข่ายวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง

ในกรอบของการพัฒนาวิชาชีพครูในระดับวิทยาลัยครูนั้น แผนงานปฏิรูปการศึกษาคู (PCK Model) ของกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ไว้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา. 2558)

กรอบการทำงานของรูปแบบพีซีเค (PCK Model) เริ่มจาก S มาจากคำว่า Subject Matter Knowledge ซึ่งมีความหมายว่า ความรู้ในรายวิชา ส่วน P มาจากคำว่า Pedagogical Knowledge ซึ่งหมายถึง ความรู้ด้านการสอน ส่วน C มาจากคำว่า Contextual Knowledge มีความหมายว่า ความรู้เกี่ยวกับตัวผู้เรียน ดังภาพประกอบ 2.2

ภาพประกอบ 2.2 กรอบแนวคิดทฤษฎีตามรูปแบบ พีซีเค (PCK Model)

ที่มา : แผนงานปฏิรูปการศึกษา (2558)

รูปแบบ พีซีเค (PCK Model) มีองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ (1) องค์ความรู้ 3 ด้าน คือ ความรู้ด้านวิชา ความรู้ด้านการสอน และ ความรู้ด้านนักเรียน (2) ตัวชี้วัด และ หลักสูตรอบรม องค์ความรู้และสมรรถนะเรื่องรายวิชา หมายถึง ความสามารถในการสอนนักเรียนให้ได้รับพื้นฐานความรู้รายวิชาในโรงเรียน และวิธีการที่นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานได้

องค์ประกอบด้านการสอน หมายถึง ความสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางจิตวิทยาในการเรียนรู้สำหรับเด็กเพื่อการเรียนรู้สูงสุดและเพื่อชีวิตการเป็นอยู่ที่ดี

องค์ประกอบด้านความสามารถด้านองค์กร หมายถึง ความสามารถในการสร้างลำดับสภาพแวดล้อมของงานสอนในห้องเรียน

องค์ประกอบด้านความสามารถการในร่วมมือ หมายถึง ความสามารถในการประสานงานกับ โรงเรียนในเครือข่ายและองค์กรอื่น ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

องค์ประกอบด้านการร่วมมือกับชุมชน หมายถึง การร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

องค์ประกอบในด้านความสามารถด้านการสะท้อนกลับและการพัฒนา หมายถึง ความสามารถในการสะท้อนกลับเกี่ยวกับความสามารถของตนและการเปลี่ยนแปลงตามความต้องการและการพัฒนาในด้านวิชาชีพ

องค์ประกอบด้านความสามารถประสานกับสากล หมายถึง ความสามารถในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นกันเองและร่วมมือและการประสานงานกับสากล

วิทยาลัยครูในฐานะการศึกษาขั้นสูง คือ เป็นการจัดการศึกษาถัดจากการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาชีพชั้นกลาง หรือเทียบเท่าตามหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ โดยเริ่มจากระดับอนุปริญญา จนถึงปริญญาเอกเพื่อส่งเสริม การศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยมีจุดมุ่งหมายสร้างนักวิชาการ นักวิชาการเฉพาะทาง นักค้นคว้าวิจัย และนักวิทยาศาสตร์

วิทยาลัยครูทั่วประเทศอยู่ใต้การชี้นำของกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา โดยตรงทั้งในด้านหลักสูตร บุคลากร ระบบการบริหารงานทั้งหมด ทั้งประเทศมีวิทยาลัยครู 8 แห่ง คือ วิทยาลัยครูหลวงน้ำทา แขวงหลวงน้ำทา วิทยาลัยครูคังไซ แขวงเชียงขวาง วิทยาลัยครูหลวงพระบาง นครหลวงพระบาง วิทยาลัยครูบ้านเกิน แขวงเวียงจันทน์ วิทยาลัยครูดงคำซ่าง นครหลวงเวียงจันทน์ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต นครสะหวันนะเขต วิทยาลัยครูสาละวัน แขวงสาละวัน และวิทยาลัยครูปากเซ นครจำปาสัก

โครงสร้างของวิทยาลัยครูประกอบด้วย 10 ห้องกร คือ 1) ห้องกรส่งเสริมวิชาการ 2) ห้องกรบริหาร 3) ห้องกรวัดผล - ประเมินผล 4) ห้องกรจัดตั้ง - พนักงาน 5) ห้องกรกิจการนักศึกษา 6) ห้องกรพัฒนาครู 7) ห้องกรวิทยาศาสตร์สังคม 8) ห้องกรอนุบาล - ประถม 9) ห้องกรภาษาต่างประเทศ และ 10) ห้องกรวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ

วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต (วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต. 2562 : 4) ตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศ มีหน้าที่รับผิดชอบนักศึกษาที่จะเรียนต่อในการศึกษาขั้นสูงในระดับอนุปริญญาถึง

ปริญญาตรีใน 2 แขนง คือ นครสวรรค์นเขต และแขวงคำม่วน โดยมีวิสัยทัศน์ที่ว่า “วิทยาลัยครู สหวัณนะเขต เป็นศูนย์กลางแห่งการพัฒนาวิชาชีพครูที่มีคุณภาพ และจรรยาบรรณ เอาใจใส่ การวิจัย สามารถเชื่อมโยงได้กับสากล”

การวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยทางการศึกษานั้นมีความคล้ายคลึงกันมาก จนบางคน ไม่สามารถจะทราบว่า เราทำการวิจัยทางการศึกษาหรือทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อจะสร้างความเข้าใจ ให้ลึกซึ้งละเอียด เราจะต้องศึกษาและจำแนกให้ออกระหว่างการวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัย ทางการศึกษาว่ามีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร ก่อนที่จะทำความเข้าใจรายละเอียด เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

ความเป็นมาของการวิจัยในชั้นเรียน

ราวปี ค.ศ. 1946 เลวิน (Lewin, 1985 : 154) นักจิตวิทยาสังคมชาวอเมริกัน ได้นำเสนอ แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โดยนำไปใช้ในการแก้ปัญหาทางสังคม จิตวิทยาที่เกิดขึ้นกับ กลุ่มน้อยชาวมุสลิมหรือยิว ด้านแบ่งชนชั้นและความอคติ เพื่อให้ชนกลุ่มน้อยเหล่านี้สามารถ ดำรงชีวิตในสังคมได้ หลังจากปี ค.ศ. 1948 แนวคิดของการวิจัยในชั้นเรียน ได้มีผู้นำไปประยุกต์ ใช้กับสาขาวิชาอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรม การศึกษา ฯลฯ

คอเรย์ (Corey, 1953) แห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย กล่าวได้ว่าเป็น บุคคลแรกที่ได้นำเอา วิธีการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ในการศึกษา โดยนำมาใช้ในลักษณะของการปรับปรุงหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน (Llorens, 1985 : 4) ต่อมาในราวปี ค.ศ. 1970 ลอว์เรนซ์ สเตนเฮาส์ (Lawrence Stenhouse) นำเอาการวิจัยในชั้นเรียน ไปประยุกต์ใช้กับการศึกษาในระดับ โรงเรียน ด้วยการกระตุ้นให้ครูทำการเปลี่ยนแปลงสถานะภาพของตนเองจากการเป็นครูผู้สอนตามปกติ ไปเป็นครูผู้มึบทบาทในฐานะนักวิจัย (A Teacher as a Researcher) และการนำมาใช้กับการพัฒนา หลักสูตรระดับโรงเรียน (Beattie, 1989 : 111)

ในช่วง ปี ค.ศ. 1972 - 1975 อิลเลียต และ อเดลแมน (Elliott & Adelman, 1973 ; cited in Ebbutt, 1985 : 155) ได้ร่วมกันดำเนินงาน โครงการสอนพอร์ด ซึ่งเป็น โครงการที่ใช้วิธีการวิจัย ในชั้นเรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยให้ครูมีการพัฒนาสภาพการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เน้นให้ครูผู้สอนทำการประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง และพิจารณาถึงช่องว่างหรือ ความแตกต่างระหว่างความคาดหวัง (เป้าหมาย) กับสภาพการปฏิบัติงานที่เป็นจริงของครู ซึ่งต่อมา ได้มีการนำความคิดของการวิจัยในชั้นเรียน ไปเผยแพร่ยังประเทศในแถบยุโรปและออสเตรเลีย

โดยเรียกว่า การวิจัยปฏิบัติงานแบบมีส่วนร่วม (Participatory and Collaborative Action Research) (Chuaprapausukp. 1989 : 72)

ในประเทศออสเตรเลีย เคมมิส และ แมคแทกการ์ต (Kemmis & McTaggart. 1988) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการปรับปรุงโรงเรียนและการวิจัยทางการศึกษา โดยมีสาเหตุสำคัญ 2 ประการ คือ ความก้าวหน้าเกี่ยวกับ การตรวจสอบและการพัฒนาหลักสูตรระดับโรงเรียน ตลอดจนความตระหนักด้านวิชาชีพที่เพิ่มขึ้นของครูผู้แสวงหาวิธีการใหม่ๆ ในการทำงาน และการทำความเข้าใจในงานของตน เคมมิส และแมคแทกการ์ต ได้พัฒนากระบวนการวิจัยในชั้นเรียนจากพื้นฐาน แนวคิดของ เลวิน โดยกำหนดกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนให้อยู่ในลักษณะการวิจัยในชั้นเรียนแบบบันไดเวียน (Action Research Spirals) และการสะท้อนกลับ (Reflection) (Ebbutt. 1985 : 162 ; Kemmis & McTaggart. 1988 : 11 - 14)

จากการทำการวิจัยในชั้นเรียนมาพัฒนาและประยุกต์ใช้กับการจัดการศึกษานั้น บรรดาผู้วิจัยทั้งหลายได้นำไปใช้กันในลักษณะของนวัตกรรมทางการศึกษา เช่น ครูในฐานะนักวิจัย การประเมินและพัฒนาหลักสูตร ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การประเมินผลการสอน และการนิเทศแบบคลินิก

จากความเป็นมาของการวิจัยในชั้นเรียนนั้นเห็นได้ว่าการนำไปใช้กับการจัดการศึกษาอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูด เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย เหล่านี้ได้นำเอาวิธีการการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการศึกษามาเป็นเวลานานแล้ว สำหรับประเทศไทยนั้นกล่าวได้ว่า แนวคิด รูปแบบและวิธีการของการวิจัยในชั้นเรียน ยังไม่ได้มีการเผยแพร่ออกไปมากนัก

ความแตกต่างระหว่างการวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยทางการศึกษา

ความแตกต่างระหว่างการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนกับการวิจัยทางวิชาการถ้าวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนกับการวิจัยทางวิชาการแล้วจะพบว่าสิ่งที่เหมือนกัน คือ วัตถุประสงค์ของการวิจัยซึ่งเน้นการค้นหาวิธีการพัฒนาการเรียนการสอนแต่จะมีความต่างในการออกแบบวิจัยวิธีดำเนินการวิจัยและการใช้ผลการวิจัยรายละเอียดของการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต่างของการวิจัยทั้งสองแบบปรากฏในตาราง 2.1

ตาราง 2.1 ความแตกต่างระหว่างการวิจัยทางการศึกษากับการวิจัยในชั้นเรียน

ประเด็น	การวิจัยในชั้นเรียน	การวิจัยทางการศึกษา
1. เป้าหมาย	มุ่งสร้างความรู้เฉพาะเพื่อใช้ในชั้นเรียนของครูผู้วิจัย	มุ่งสร้างข้อความรู้ทั่วไปซึ่งสามารถสรุปอ้างอิงได้
2. ผู้วิจัย	ดำเนินการโดยครูผู้สอนในห้องเรียนมีลักษณะการวิจัยแบบร่วมมือ (Collaborative Research) ใช้วงจรการทำวิจัยแบบ PAOR	ดำเนินการโดยนักวิชาการหรือนักการศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้ปฏิบัติการในห้องเรียน
3. วงจรของการวิจัย	Plan, Act, Observe, Reflect โดยขั้นตอน Reflect (สะท้อนกลับ) เป็นขั้นตอนที่เด่นที่ทำให้การวิจัยแบบนี้ต่างจากการวิจัยอื่น	ใช้วงจรการทำวิจัยแบบกำหนดปัญหา ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องออกแบบการวิจัย (กำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่างสร้างเครื่องมือเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล) สรุปและอภิปรายผลการวิจัย
4. วิธีการวิจัย	ไม่เน้นการกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎีแต่ใช้ประสบการณ์ของผู้สอน ไม่เน้นแบบแผนการวิจัยมาก ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ	ยึดแบบแผนการวิจัยการออกแบบการวิจัยที่รัดกุมมีการกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎีตรวจสอบทฤษฎีและพัฒนาทฤษฎีใช้การวิจัยเชิงปริมาณมากกว่า
5. วิธีการแก้ปัญหาในชั้นเรียน (Solution)	ใช้วิธีการเชิงอัตวิสัย (Subjective) โดยอาศัยประสบการณ์ของครูนักวิจัยแต่ละจะใช้วิธีการเชิงประนัยในการตรวจสอบผลการวิจัย	อิงทฤษฎีหรือมีผลการวิจัยรองรับ
6. กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการทำวิจัย	นักเรียนในห้องเรียนอาจเป็นรายบุคคลหรือทั้งชั้นเรียนก็ได้	กลุ่มนักเรียนที่เป็นตัวแทนประชากร
7. ข้อมูลวิจัย	ครูเป็นผู้เก็บข้อมูลใช้วิธีการสังเกตหลักฐานการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียน ข้อมูลส่วนมากเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ	อาจใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบเดียวกับการวิจัยในชั้นเรียนแต่โอกาสใกล้ชิดกับแหล่งข้อมูล (นักเรียน) จะมีน้อย
8. การวิเคราะห์ข้อมูล	นำสถิติพื้นฐานมาก เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เป็นต้น	ส่วนใหญ่ใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ เน้นการสรุปอ้างอิง

ตาราง 2.1 (ต่อ)

ประเด็น	การวิจัยในชั้นเรียน	การวิจัยทางการศึกษา
9. การอภิปราย ผลการวิจัย	ครุณักวิจัยและเพื่อนครูจะมีการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์การวิจัยร่วมกันมีการร่วม อภิปรายถึงวิธีการแก้ปัญหาที่ใช้และผลที่ เกิดขึ้น	นักวิจัยอภิปรายภายใต้กรอบทฤษฎีที่ ใช้ในการวิจัยและใช้ความคิดเห็นของ นักวิจัยประกอบการอภิปราย
10. ช่วงเวลาในการทำ วิจัย	ทำเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนและ ทำอย่างรวดเร็วเพื่อให้สามารถทดลองใช้ ผลตามแนวทางที่ครุณักวิจัยตัดสินใจ	เป็นนักวิจัยที่เฝ้าสังเกตหรือเก็บข้อมูล อยู่ห่าง ๆ แม้จะมีโอกาสเข้าไปทำ ในห้องเรียนแต่ก็จะเป็นช่วงสั้นเมื่อทำ เสร็จก็ถอยห่างออกมา การวางแผน การวิจัยอาจต้องใช้เวลาานกว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
11. การใช้ผลการวิจัย	นำผลไปใช้แก้ปัญหาในห้องเรียนทันทีและ ตรวจสอบผลที่เกิดขึ้น ไม่เน้นการตีพิมพ์ เผยแพร่เป็นบทความวิชาการ	ผลการวิจัยอาจไม่ได้นำไปใช้ในทาง ปฏิบัติจริงแต่อาจมีการตีพิมพ์เผยแพร่ เป็นบทความวิจัยหรือบทความทาง วิชาการ

ที่มา : สุวิมล ว่องวาณิช (2552 : 30 - 31)

ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

นวมินทร์ ประชานันท์ (2553 : 1) หมายถึง กระบวนการศึกษาเพื่อเน้นการพัฒนา
การเรียนการสอนของครูในชั้นเรียนของตน ซึ่งถือว่าการสะท้อนการสอนของตน
จากการสำรวจและทดสอบความคิดใหม่ ๆ วิธีการใหม่ ๆ หรือวัสดุอุปกรณ์ใหม่ ผลการวิจัยจะเป็น
ประโยชน์ต่อการวางแผนหลักสูตรและการสอนต่อไป

ชาตรี มณีโกศล (2539 : 380) ให้ความหมายของการวิจัยว่า หมายถึง การศึกษา
วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูลและ / หรือการแสวงหาข้อเท็จจริง โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์
เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปอันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ทั้งในด้านประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลของงานในขอบข่ายที่รับผิดชอบ โดยการดำเนินการนั้นสามารถดำเนินการได้หลาย ๆ
ครั้ง จนกระทั่งผลการปฏิบัติงาน นั้นสามารถบรรลุจุดประสงค์หรือแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ได้สำเร็จ

พิชิต ฤทธิจรูญ (2551 : 24) สรุปว่าการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยปฏิบัติการที่ครูได้แสวงหาวิธีการหรือนวัตกรรมทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2552 : 21) สรุปว่าการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนเป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันทีและสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของตนเองให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียน ได้มีโอกาสวิพากษ์อภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทั้งครูและผู้เรียน

นพเก้า ณ พัทลุง (2554 : 2) สรุปว่าการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) หรือ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) หรือการวิจัยของครู (Teacher Research) หมายถึง วิธีเชิงปฏิบัติการที่กระทำในบริบทของชั้นเรียนซึ่งเป็นกระบวนการศึกษาเพื่อนเน้นการพัฒนาการเรียนการสอนของครูในชั้นเรียนของตนเองการวิจัยดังกล่าวให้โอกาสแก่ครูสำรวจและทดสอบความคิดใหม่ ๆ วิธีการใหม่ ๆ หรือวัสดุอุปกรณ์ใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้ ผลจากการวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนหลักสูตรและการสอนต่อไปผู้ที่ทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นจำแนกได้ 3 ประเภทซึ่งอาจเป็นครูคนเดียวขณะครูทำวิจัยร่วมกันและครูหรือคณะครูทำวิจัยร่วมกับบุคคลภายนอก เช่น อาจารย์มหาวิทยาลัยหรือบุคคลภายนอก

อรอุมา รุ่งเรืองวิชกุล (2556 : 36) สรุปว่าการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง การใช้กระบวนการวิจัยโดยครูผู้สอนเพื่อใช้แก้ไขปัญหาในชั้นเรียนโดยมุ่งที่จะนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพนอกจากนี้มีการสะท้อนข้อมูลจากผลการปฏิบัติให้กับเพื่อนร่วมงานเพื่อมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการวิพากษ์อภิปรายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งครูและผู้เรียน

ซีบัทเทน (Sebatane. 2017 : 112) ได้สังเคราะห์นิยามของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจากนิยามที่มีผู้กำหนดไว้หลายคนสรุปได้ว่าการวิจัยปฏิบัติการ หมายถึง การวิจัยที่ทำโดยครูเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนหรือเพื่อทดสอบข้อตกลงของทฤษฎีที่นำมาสู่การปฏิบัติ

ฟิลด์ (Field. 1997 : 192 - 193) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยปฏิบัติการเป็นการศึกษานขนาดเล็ก (SmallScale) ที่ดำเนินการโดยครูในชั้นเรียนเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ครูสะท้อนการปฏิบัติงานและเสริมพลังอำนาจให้กับครู

แมคคลีน (Mclean, 2008 : 97) กล่าวว่าการศึกษาวิจัยชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นกระบวนการวิจัยที่ครูทำการทดลองวิธีการต่าง ๆ ในชั้นเรียนมีการตรวจสอบผลการใช้วิธีการเหล่านั้นและปรับวิธีการที่ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนมากที่สุด

ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน

นวมินทร์ ประชานันท์ (2553 : 1) ได้กล่าวถึง การวิจัยในชั้นเรียนที่ดีควรเป็นลักษณะการวิจัยแบบร่วมมือ (Collaborative Action Research) ซึ่งเป็นวิธีที่ทุกคนมีส่วนร่วมในสถานการณ์นั้น ๆ ได้แสดงความคิดเห็นและคาดหวังร่วมกัน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาสภาพการณ์ต่าง ๆ โดยเน้นกิจกรรมการปฏิบัติ ซึ่งคุณภาพของการเรียนรู้และการสอนมาจากกระบวนการพัฒนา อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพแก่ทุกคน และได้สรุปไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. ครูเป็นผู้เลือกหรือกำหนดหัวข้อการวิจัยด้วยตนเอง
2. บทบาทครู คือ การสอนและโครงการวิจัยที่ไม่เพิ่มภาระหน้าที่เดิม
3. การรวบรวมข้อมูลไม่เป็นการรบกวนเวลาของครู
4. วิธีการวิจัยต้องมีความน่าเชื่อถือได้
5. ครูต้องมีส่วนร่วมในการวิจัย
6. ครูต้องมีจรรยาบรรณในการทำวิจัยของตน
7. การวิจัยมีความเกี่ยวข้องและสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

ครอส และสเตทแมน (Cross & Steadmen, 1996 : 13) ได้กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

1. นักเรียนเป็นสำคัญ (Learner - Centered) การวิจัยเน้นความร่วมมือระหว่างครูและนักเรียนต่อการสังเกตและปรับปรุงการเรียนรู้ มากกว่าการสังเกตและปรับปรุงการสอน
2. ครูเป็นผู้ใช้ผลการวิจัยโดยตรง (Teacher - Directed) ครูสามารถนำประโยชน์จากการวิจัยที่เที่ยงตรง (Valid Research) ไปใช้ต่อการเรียนรู้โดยตรง
3. การร่วมมือ (Collaborative) นักเรียนและครูมีส่วนร่วมกันในการวิจัยและร่วมกันวิเคราะห์และแปลผล
4. สภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเฉพาะ (Context - Specific) การวิจัยมีคำถามที่มีลักษณะเฉพาะจากชั้นเรียน
5. ความเป็นวิชาการ (Scholar) การวิจัยเน้นความต้องการทางปัญญา ความเชี่ยวชาญ สร้างฐานความรู้ ระบุคำถามที่สามารถวิจัยได้ การวางแผนอย่างรอบคอบจากรูปแบบการวิจัยที่เหมาะสม และการประยุกต์ผลการวิจัยเพื่อการปฏิบัติ

6. การปฏิบัติได้และตรงประเด็น (Practical and Relevant) คำถามที่ถูกเลือกเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติของครูที่เผชิญอยู่ในชั้นเรียนของคุณ

7. ความต่อเนื่อง (Continual) การวิจัยเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โครงการวิจัยจะตั้งคำถามและสำรวจอย่างเป็นขั้นตอน

ทัสนา แสงศักดิ์ (2543 : 74) ได้กล่าวถึงลักษณะการวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนครูและนักเรียนเป็นส่วนใหญ่วิจัยจากการปฏิบัติงานของครูมุ่งศึกษาเฉพาะในห้องเรียนหรือในโรงเรียนเท่านั้นไม่เน้นระเบียบวิธีวิจัยมากนักไม่จำเป็นต้องมีการสุ่มตัวอย่างไม่เน้นสถิติผลการวิจัยไม่เน้นสรุปอ้างอิง

พองพรรณ ตรียมงคลกุล (2543 : 28) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) เป็นการวิจัยที่เรียกว่า “Self - Reflective Inquiry” คือ การมองสะท้อนกลับสถานการณ์หรือปัญหาที่ตนเผชิญอยู่ เช่น ปัญหาที่ครูพบในการสอนซึ่งเป็นปัญหาใกล้ตัวไม่ใช่ปัญหาที่เริ่มจากภายนอก

1. เป็นการวิจัยที่ดำเนินการโดยผู้มีส่วนร่วมโดยตรงในหน่วยงาน / องค์กรนั้นครูที่ทำการวิจัยควรร่วมกับคณะบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
2. เป็นการวิจัยเพื่อหวังผลในการปรับปรุง / พัฒนาวิธีการปฏิบัติในหน่วยงานหรือองค์กรนั้น ๆ โดยตรง
3. เป็นการวิจัยที่มีการทดสอบวิธีการปฏิบัติจริง ๆ ในสถานที่จริงโดยทันที และทำการวิเคราะห์ผลของการปฏิบัตินั้น ๆ โดยผู้วิจัยเองการวิจัยในชั้นเรียนโดยมากเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นการวิจัยที่มีความเฉพาะเจาะจง ดังนี้
  - 3.1 จุดเริ่มต้นของการวิจัยกำเนิดจากสภาพปัญหาหรือข้อข้องใจในการเรียนการสอนที่ครูพบครูต้องการปรับปรุงหรือแก้ปัญหานั้น ๆ ด้วยวิธีการวิจัย
  - 3.2 ขอบเขตของการวิจัยจะแคบและเฉพาะเจาะจงไม่ว่าจะเป็นปัญหาวิจัย ประชากรจะมุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียนผู้สอนกระบวนการเรียนการสอนตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนในการศึกษาจะมุ่งที่นักเรียนเฉพาะรายนักเรียนห้องหนึ่งหรือหลายห้องเรียนและการนำผลการวิจัยไปใช้ก็มุ่งผลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูในสภาพแวดล้อมที่ทำวิจัยนั้น ๆ โดยตรง
  - 3.3 ครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางกระบวนการวิจัยทั้งหมด
  - 3.4 การวิจัยจะดำเนินการไปพร้อม ๆ กันกับการสอนตามปกติ
  - 3.5 กระบวนการวิจัยมีการเชื่อมโยงการคิดเชิงสะท้อนและการปฏิบัติอย่าง

ชัดเจน

3.6 วิธีการวิจัยมีความยืดหยุ่นปรับให้เหมาะกับสภาพการเรียนการสอน
สุภาภรณ์ มั่นเกตุวิทย์ (2544 : 12) ได้สรุปลักษณะการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

1. ผู้ดำเนินการวิจัย คือ ครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในระดับชั้น / หมวดวิชา
2. เริ่มจากปัญหาที่เป็นจริงที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในชั้นเรียนที่รับผิดชอบ
3. กำหนดวัตถุประสงค์ตรงตามปัญหาเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาศักยภาพผู้เรียน
4. ใช้นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องสอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียน
5. ดำเนินการควบคู่กับการเรียนการสอนปกติไม่แปลกแยกจากกระบวนการเรียนรู้
ของผู้เรียน
6. เก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ
7. ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนสรุปผลการใช้เฉพาะกลุ่มที่ศึกษา

ตาราง 2.2 สรุปลักษณะสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

	การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่มีลักษณะ
ใคร	ครูผู้สอนในชั้นเรียน
ทำอะไร	ทำการแสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหา
ที่ไหน	ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
เมื่อไร	ในขณะที่การเรียนการสอนกำลังเกิดขึ้น
อย่างไร	ด้วยวิธีการวิจัยที่มีวงจรการทำงานต่อเนื่องและสะท้อนกลับการทำงานของตนเอง (Self-Reflection) โดยขั้นตอนหลัก คือ การทำงานตามวงจร PAOR (Plan, Act, Observe, Reflect & Revise)
เพื่อจุดมุ่งหมายใด	มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน
ลักษณะเด่นของ	เป็นกระบวนการวิจัยที่ทำอย่างรวดเร็วโดยครูผู้สอนนำวิธีการแก้ปัญหาที่
การวิจัยในชั้นเรียน	ตนเองคิดค้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนทันทีและสังเกตผลการแก้ปัญหานั้นมี
คือ	การสะท้อนผลและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนครูในโรงเรียนเป็น การวิจัยแบบร่วมมือ (Collaborative Research)

ที่มา : สุวิมล ว่องวานิช (2552 : 22 - 23)

ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากแนวคิดพื้นฐาน คือ การบูรณาการวิธีการปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติของวิจัยทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (2542 : 10) ระบุถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาลักษณะและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย
2. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู
3. เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ
4. เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

สุวิมล ว่องวานิช (2552 : 24 - 25) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนดังนี้

1. ให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ทักษะและการทำวิจัยการประยุกต์การตระหนักถึงเป็นทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น
2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน
3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรงเนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ
4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัยในที่ทำงานซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กรเนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติและการแก้ไขปัญหา
5. เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัยทำให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตยทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
6. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล
7. ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change agent)

ประโยชน์และคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียน

สุภาภรณ์ มั่นเกตุวิทย์ (2544 : 6) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า

1. ช่วยแก้ปัญหาในห้องเรียน
2. ช่วยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี
3. ปรับเปลี่ยนบทบาทครูใหม่
4. เสริมพลังอำนาจแก่ครูในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน

5. ทำให้ได้รู้ถึงวิธีการเรียนการสอนที่มีประสิทธิผล
6. กระตุ้นการสอนแบบสะท้อนกลับ
7. กระตุ้นให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนที่มีประสิทธิผล
8. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูให้มีประสิทธิภาพ
9. ช่วยพัฒนาทักษะทางวิชาชีพครู
10. เป็นการเชื่อมโยงระหว่างวิธีสอนกับผลที่ได้รับ
11. ช่วยให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้ในห้องเรียน
12. ทำให้ครูสามารถเป็นองค์กรที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้

สุวิมล ว่องวานิช (2552 : 25) สรุปว่าการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครูเนื่องจากให้ข้อค้นพบที่ได้มาจากระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วมนำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติที่เน้นสะท้อนผลทำให้การวิจัยแบบนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในข้อค้นพบร่วมกัน

ศักดิ์สิทธิ์ วัชรารัตน์ (2552 : 15) สรุปว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ คือ

1. ช่วยให้ครูทำงานอย่างเป็นระบบมีการวางแผนในการทำงาน
2. ช่วยให้ครูจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพโดยใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพ
3. ครูสามารถสร้างและวิเคราะห์ทางเลือกอย่างหลากหลายและตัดสินใจเลือกทางเลือกอย่างมีคุณภาพมีเหตุผลและสร้างสรรค์
4. ครูใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาการเรียนการสอน
5. นำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ของโรงเรียนได้

กระบวนการและขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ทัศนะที่หลากหลายเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนดังนี้ ทศนา แสงศักดิ์ (2543 : 76) ได้แบ่งกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเป็น 8 ขั้นตอนดังนี้

1. สำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน
2. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดรูปแบบหรือวิธีการที่ใช้แก้ปัญหา
4. ออกแบบงานวิจัย
5. สร้างและพัฒนาเครื่องมือ

6. รวบรวมข้อมูล
7. วิเคราะห์และสรุปผล
8. เขียนรายงาน

ผ่องพรรณ ตริยมงคลกุล (2543 : 43 - 98) ได้กำหนดขั้นการวิจัยในชั้นเรียนเบื้องต้น

ดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน
2. การตรวจเอกสาร
3. การเลือกรูปแบบการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลในชั้นเรียน
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การวางกรอบการวิจัยในชั้นเรียน

สุภาภรณ์ มั่นเกตุวิทย์ (2544 : 18 - 19) ได้สรุปขั้นตอนกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. ขั้นการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานของตนเอง (Reconnaissance) โดยครูวิเคราะห์ปัญหาทำความเข้าใจหาสาเหตุอย่างชัดเจนก่อนแท้
2. ขั้นการวางแผน (Planning) การวางแผนเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์วิธีการหรือนวัตกรรมเพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาปัญหาที่เกิดขึ้น
3. ดำเนินการหรือปฏิบัติงานตามแผน (Action) ครูผู้วิจัยดำเนินการตามแผนโดยใช้นวัตกรรมหรือวิธีการที่กำหนดไว้ตามขั้นตอนมีการสังเกตเก็บข้อมูลบันทึกอย่างต่อเนื่อง
4. การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) ขั้นนี้เป็นการนำเอาข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการดำเนินงานมาวิเคราะห์สรุปผลหาคำตอบว่ามีสิ่งที่ได้ดำเนินการในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาโดยใช้นวัตกรรมที่กำหนดนั้นผลเป็นอย่างไร

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2551 : 33 - 50) ได้สรุปขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียนที่สำคัญ ๆ

5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้อ

ขั้นตอนนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการวางแผนแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้อซึ่งจะทำให้ครุณักวิจัยทราบปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่ต้องดำเนินการแก้ไขหรือพัฒนาการเรียนรู้อปัญหาการเรียนรู้ออาจได้มาจากการสังเกตการสอบถามการประเมินจากผู้เกี่ยวข้องการวิเคราะห์หรือตรวจผลงานของนักเรียนการใช้ข้อมูลชัดเจน (Hard Data) เกี่ยวกับผลการเรียนรู้อการใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) หรือการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม

การดำเนินการตามขั้นตอนที่ 1 นี้จะช่วยให้ครูนักวิจัยสามารถรู้ปัญหาการเรียนรู้ที่ชัดเจนและกำหนดปัญหาการวิจัย (Research Problem) ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ได้อย่างเฉพาะเจาะจงและชัดเจนเพื่อศึกษาค้นหาคำตอบและเป็นแนวทางในการวางแผนหรือดำเนินการวิจัยต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การเลือกนวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหา

เมื่อวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ได้แล้วครูนักวิจัยจะต้องเลือกนวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับปัญหาการเรียนรู้ และครูนักวิจัยสามารถสร้างหรือจัดหาได้ด้วยตนเอง นวัตกรรมการเรียนรู้หรือนวัตกรรมการเรียนการสอน (Instructional Innovation) หมายถึง แนวคิดวิธีการกระบวนการหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้หรือพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบและสร้างนวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหาเป็นการคิดกำหนดแบบหรือโครงสร้างของนวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหามาตามที่ได้เลือกไว้ในขั้นตอนที่ 2 เช่น

1. แบบฝึกหรือชุดฝึกควรมีมีลักษณะอย่างไรเนื้อหาในแบบฝึกหรือชุดฝึกมีอะไรบ้าง โครงสร้างอย่างไรมีกี่แบบฝึกรูปแบบของแบบฝึกหรือชุดฝึกควรเป็นอย่างไร ซึ่งอาจพิจารณาทั้งขนาดตัวหนังสือและรูปแบบการนำเสนอด้วย
  2. ชุดกิจกรรมฝึกควรมีรูปแบบอย่างไรมีกี่กิจกรรมแต่ละกิจกรรมมีส่วนประกอบและเนื้อหาสาระอย่างไร
  3. การสอนแบบ โครงงานควรมีรูปแบบขั้นตอนลักษณะกิจกรรมงานที่ต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง
  4. การเขียนแบบร่วมมือควรมีรูปแบบขั้นตอนและกิจกรรมปฏิบัติอะไรบ้าง
- การออกแบบนวัตกรรมจะช่วยทำให้ครูนักวิจัยมองเห็นภาพ โครงสร้างส่วนประกอบของนวัตกรรมทั้งหมดซึ่งจะสะดวกต่อการสร้างหรือจัดทำต่อไปเมื่อออกแบบเสร็จแล้วก็ลงมือสร้างหรือจัดทำนวัตกรรมตามแบบหรือ โครงสร้างที่กำหนดไว้หากต้องการให้ได้นวัตกรรมที่มีคุณภาพมีความเชื่อมั่นต่อการนำไปใช้มากขึ้นครูนักวิจัยอาจให้เพื่อนครูหรือผู้ช่วยตรวจสอบพิจารณานวัตกรรมก่อนก็จะดีแล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจสอบถือว่าเป็นการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของนวัตกรรมก่อนจะนำไปใช้จริงซึ่งจะช่วยให้ได้นวัตกรรมที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
- ผลลัพธ์ที่ได้จากการออกแบบหรือวางโครงสร้างนวัตกรรม ก็คือ ได้แบบหรือ โครงสร้างของนวัตกรรมซึ่งอาจประกอบด้วย ชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ คำชี้แจงขั้นตอนการปฏิบัติ การประเมินผล และบันทึกผลการปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 4 การใช้นวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนา

เป็นขั้นตอนของการนวัตกรรมการหรือวิธีการแก้ปัญหาไปใช้หรือจัดการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมวิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนาที่ได้จัดทำไว้กับประชากรหรือกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้หรือต้องการพัฒนาตามระยะเวลาที่กำหนดไว้แล้วสังเกตผล (Observe) หรือเก็บรวบรวมข้อมูลและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิจัยและเขียนรายงานการวิจัยต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 สรุปและรายงานผลการวิจัย

เป็นขั้นตอนการสรุปผลการวิจัยข้อค้นพบหรือผลการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนว่า เป็นอย่างไรแล้วเขียนไว้เป็นหลักฐานการปฏิบัติงานไว้ในรูปของรายงานการวิจัยโดยอาจจะเขียนแบบไม่เน้นวิชาการแบบกึ่งวิชาการหรือแบบเชิงวิชาการก็ได้

ศักดิ์สิทธิ์ วัชรารัตน์ (2552 : 30 - 31) สรุปกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ขั้นปัญหาและการวิเคราะห์ปัญหาเป็นปัญหาที่กำหนดเพื่อการปรับปรุงการเรียนรู้อ และพัฒนางานการสอนได้
2. ขั้นแนวทางแก้ปัญหาต้องศึกษาแนวคิดทฤษฎีวิธีการใหม่ๆ มาตัดสินใจเลือกแนวทางที่เหมาะสมที่สุดแล้วกำหนด ชื่อเรื่อง บทนำของปัญหา ประโยชน์ที่ต้องการในการพัฒนาเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสำคัญของปัญหาผลกระทบของปัญหาและสาเหตุของปัญหาระบุเหตุผลในการเลือกแนวทางเพื่อแก้ปัญหา
3. ขั้นพัฒนาสิ่งที่จะใช้แก้ปัญหาเป็นขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัยการพัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้
4. ขั้นดำเนินการแก้ปัญหาโดยการทดลองและบูรณาการไปกับการเรียนรู้ในชั้นเรียน
5. ขั้นประเมินผลการแก้ปัญหาใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการแก้ปัญหาวัดผลเขียนรายงานการวิจัยควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะที่ตรงประเด็นปัญหา

จากการศึกษาขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียนที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียนมีขั้นตอนที่หลากหลายไม่ได้กำหนดอย่างตายตัวดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จึงได้กำหนดขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียนออกเป็น 7 ขั้นตอนได้แก่ 1) การกำหนดปัญหาวัตถุประสงค์กรอบแนวคิดการวิจัย 2) การศึกษาแนวคิดทฤษฎีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย 3) การออกแบบการวิจัย 4) การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง 5) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย 6) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 7) การเขียนรายงานการวิจัย

ชาตรี มณีโกศล (2539 : 382 - 387) ได้สรุปรูปแบบหรือขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนที่สำคัญ ซึ่งปรากฏในขณะนี้มาจาก 3 แนวคิด ของนักวิจัย 3 ท่าน ดังนี้

1. วิจัยในชั้นเรียนตามแนวคิดของเลวิน (Lewin's Concept)

เลวิน ได้อธิบายว่ากระบวนการวิจัยในชั้นเรียนนั้นมีขั้นตอนการดำเนินงานในลักษณะบันไดเวียน (Spiral of Steps) ซึ่งแต่ละขั้นตอนจะประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติการและการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนจะเริ่มต้นปรับปรุงในส่วนไหนนั้น กลุ่มผู้ร่วมงานจะเป็นผู้กำหนดว่าสิ่งใดที่เป็นปัญหาที่แท้จริงและผลที่ติดตามมา กลุ่มผู้ร่วมงานคิดวางแผนการทำงานร่วมกันในรูปแบบที่เป็นความสนใจร่วมกัน (Thematic Concern) กลุ่มร่วมกันคิดว่าจะเริ่มต้นเปลี่ยนแปลง ณ จุดใด ซึ่งเป็นการตัดสินใจบนพื้นฐานของความเป็นไปได้แนวคิดทั่วไปที่เกิดขึ้นจากการสำรวจสภาพความเป็นจริง ผลที่ได้จากการสำรวจ กลุ่มผู้วิจัยจะนำไปกำหนดเป็นแผนงานทั่วไปในการปฏิบัติงาน

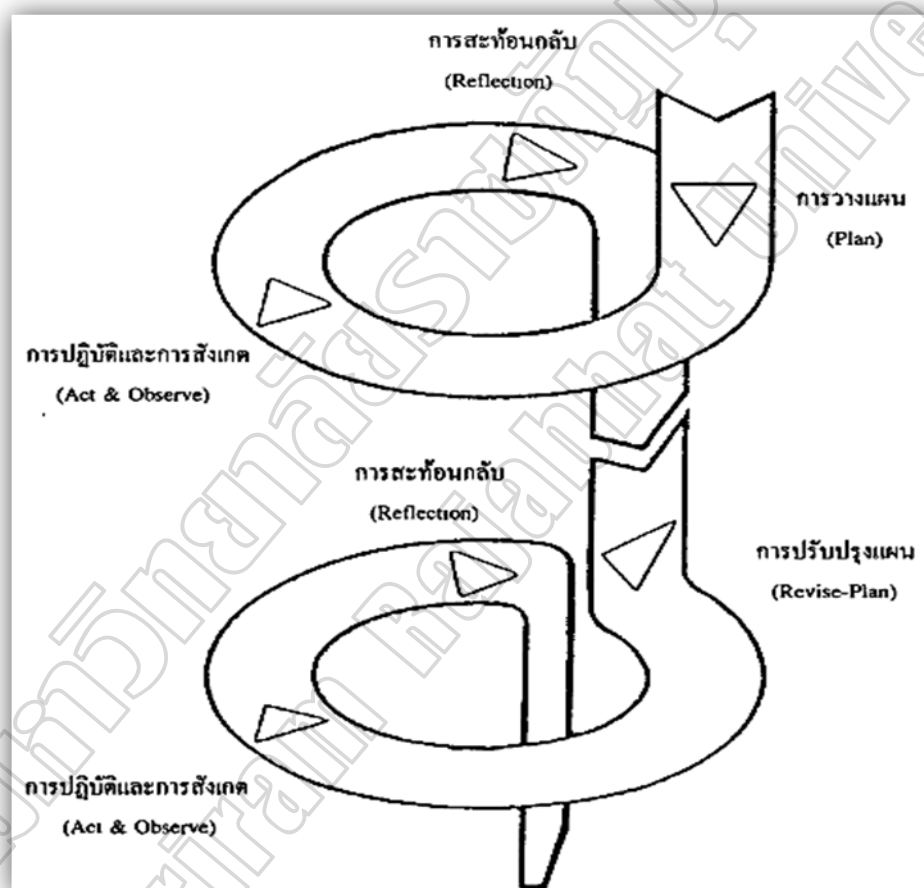
การแบ่งงานทั่วไปออกเป็นขั้นตอนการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยปฏิบัติการเริ่มต้นขั้นตอนแรก โดยการเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ใช้ ในการปรับปรุงงานและต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับผลที่คาดว่าจะได้รับ ก่อนที่จะเริ่มต้นการวิจัยในชั้นเรียนในขั้นตอนที่หนึ่ง กลุ่มผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบด้วยความรอบคอบและวางแผนการติดตามผลที่จะเกิดตามมา และพิจารณาว่าวิธีการนั้นสามารถปฏิบัติจริง เมื่อเริ่มต้นดำเนินการผู้วิจัยจะได้รับข้อมูล ข้อเท็จจริง ซึ่งกลุ่มผู้วิจัยอธิบายและประเมินผลการปฏิบัติ ผลการปฏิบัติงานของกลุ่มวิจัยและผู้วิจัยแต่ละคนนั้นต้องมีการสะท้อนกลับอย่างชัดเจน เพื่อที่จะนำข้อมูลสารสนเทศใหม่และการปฏิบัติงาน ในขั้นตอนที่สองนั้นสามารถกำหนดขึ้นได้ด้วยขั้นตอนการติดตามผล และประเมินผล และการปฏิบัติซ้ำในขั้นตอนปฏิบัติ การติดตามผล การประเมินผล และการวางแผนใหม่

วัฏจักรตามวิธีการของ เลวิน นี้เน้นที่ความจำเป็นสำหรับการวางแผนปฏิบัติงาน ที่ต้องมีความยืดหยุ่นและมีการตอบสนอง แต่ในสภาพความเป็นจริงทางสังคมต้องยอมรับว่าในการปฏิบัติ นั้น ไม่สามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ตามความต้องการ เลวิน ได้กล่าวถึงความคาบเกี่ยวของการปฏิบัติและการสะท้อนกลับ ได้รับการออกแบบเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแผนสำหรับการปฏิบัติงานในลักษณะมนุษย์เกิดการเรียนรู้ จากประสบการณ์ของตนเอง กล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการวิจัยในชั้นเรียน เป็นวิธีการที่กลุ่มคนสามารถจัดรวบรวมสถานการณ์จากสิ่งทีพวกเขาสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนอื่น ซึ่งกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนของ เลวิน อธิบายรายละเอียดได้ดังภาพประกอบ 2.3

จากนั้นการวิจัยในชั้นเรียนแบบบันไดเวียนตามวิธีของ เลวิน สรุปได้ว่าขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียนนั้น จะต้องเริ่มต้นด้วยการกำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไปก่อนว่าผู้วิจัยต้องการอะไร

จากนั้น จึงเริ่มต้นขั้นตอนที่หนึ่ง คือ การวางแผน แล้วนำแผนงานที่ได้ไปปฏิบัติจริง ขั้นตอนที่สอง คือ การติดตามผล การปฏิบัติงาน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติงานตามแผน และนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข แผนงาน แล้วดำเนินการตามขั้นตอนเดิมซ้ำอีก

ประเด็นที่น่าสนใจตามวิธีการวิจัยในชั้นเรียนแบบบันไดเวียนของ เลวิน คือ ทุกขั้นตอนในกระบวนการวิจัย ต้องอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การวิจัยในชั้นเรียนนั้นเป็นกระบวนการปฏิบัติงานที่ใช้ กระบวนการกลุ่มมาเป็น เครื่องมือในการปฏิบัติงาน

ภาพประกอบ 2.3 ขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียนแบบบันไดเวียนของเลวิน

ที่มา : Kemmis & McTaggart (1988 : 11)

2. วิธีวิจัยในชั้นเรียนตามแนวคิดของอิลเลียต (Elliot's Concept)

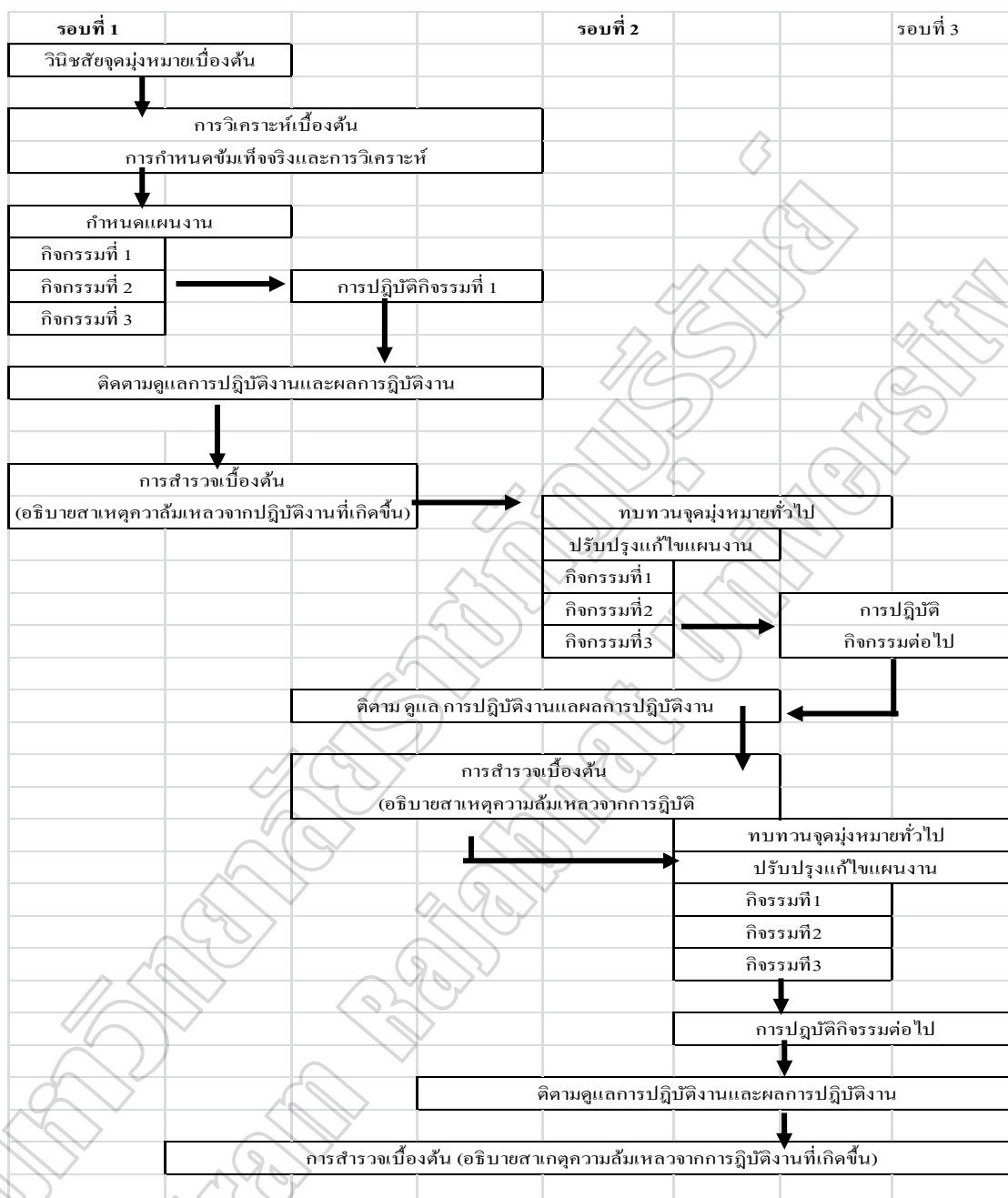
อิลเลียต (Elliot. 1992 : 69 - 77) ได้ทำการปรับปรุงขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียนให้มีความแตกต่างไปจากแนวคิดของ เลวิน เนื่องจากเห็นว่า ขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียนนั้นสามารถเริ่มต้นโดยการยินยอมให้ผู้วิจัยใช้ ขั้นตอนการวิจัยเพื่อคาดว่า “ความคิดทั่วไป” สามารถเป็นสิ่งที่กำหนดความก้าวหน้า “ส่วนสำรวจข้อมูล” คือ การแสวงหาข้อเท็จจริง และ “การปฏิบัติ” คือ กระบวนการที่ดำเนินต่อไป อิลเลียต ยืนยันในแนวความคิดของเขาที่จะปรับเปลี่ยนขั้นตอนการปฏิบัติของ เลวิน โดยที่เขาารู้สึกว่า “ความคิดทั่วไป” นี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การสำรวจข้อมูลควรมีความเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ในลักษณะเช่นเดียวกันกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและจะยังคงดำเนินการต่อไปในวงจรของกิจกรรมมากกว่าการที่จะเกิดขึ้นเฉพาะในขั้นตอนเริ่มต้นเท่านั้น ขั้นตอนปฏิบัติตามแผนนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายและจะไม่มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานจนกว่าจะมีการติดตามผลเกี่ยวกับขอบข่ายของการนำแผนงานไปใช้

อย่างไรก็ตามแนวคิดของ อิลเลียต ยังคงไม่แตกต่างไปจากแนวคิดของ เลวิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยที่ยังคงอยู่ในลักษณะบันไดเวียน ดังปรากฏในภาพประกอบ 2.3

3. วิธีวิจัยในชั้นเรียนตามแนวคิดของเอบบัท (Ebbutt's Concept)

เอบบัท กล่าวว่า จากการวิเคราะห์ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของ เลวิน และ อิลเลียต นั้น พบว่า การที่ผู้วิจัยต้องการที่จะย้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้นอีกครั้งหนึ่ง ผู้วิจัยจะต้องดำเนินการวิจัยซ้ำตามขั้นตอนเดิม เอบบัท คิดว่าแนวทางที่เหมาะสมในการวิจัยในชั้นเรียน คือ การคิดถึงความเหมาะสมของขั้นตอนที่กระทำสำเร็จ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีความเป็นไปได้ให้การให้ข้อมูลย้อนกลับขณะดำเนินการ เอบบัท คิดว่าการปฏิบัติงานกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนนั้น มีความคล้ายคลึงอย่างมาก กับแนวทางการเจริญเติบโตของสิ่งที่มีชีวิต และการทำงานตามปกติของอวัยวะต่าง ๆ กล่าวคือ เมื่อสิ่งใดกระทำจนสำเร็จแล้วก็ไม่ต้องอาศัยการให้ข้อมูลย้อนกลับ ดังรูปแบบบันไดเวียน ดังนั้นรูปแบบการวิจัยในชั้นเรียนตามแนวคิดของ เอบบัท สามารถแสดงเป็นรูปแบบได้ ดังภาพประกอบ 2.4

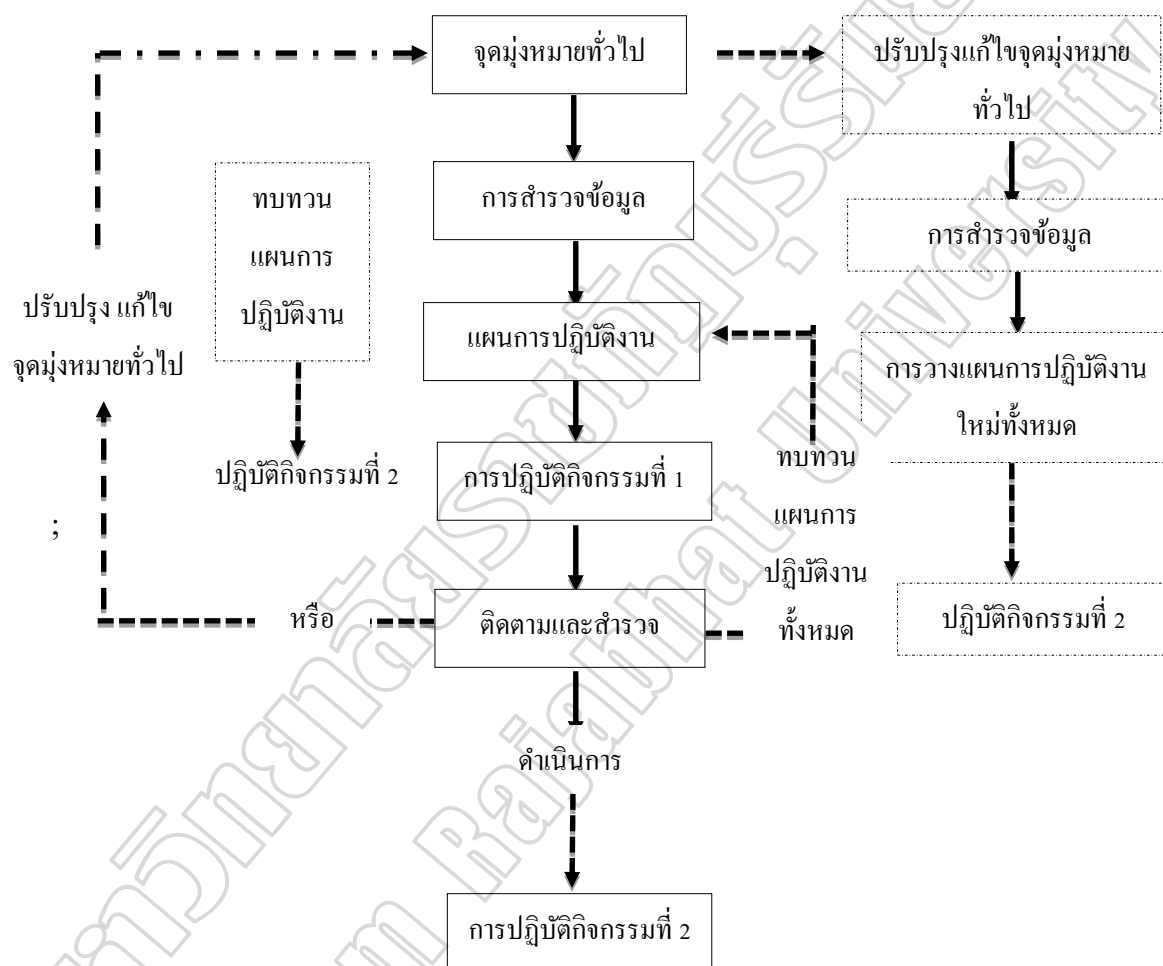
ภาพประกอบ 2.4 ขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียนของ เอบบัท

แนวคิดเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียนของ เอบัท นั้น วิจารณ์ได้ว่า ในการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้นั้น ประกอบด้วยกิจกรรม หลายกิจกรรมขณะที่ดำเนินการนั้น ผู้วิจัยสามารถดำเนินการต่อเนื่องกันไปในแนวทางเส้นตรงใน กรณีที่กิจกรรมที่กำหนดไว้สามารถปฏิบัติได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดขึ้น ในทางตรงกันข้าม ถ้ากิจกรรมนั้นไม่มีความเหมาะสม ผู้วิจัยสามารถปฏิบัติได้ 2 กรณี คือ 1) สามารถปรับปรุง แก้ไข จุดประสงค์ทั่วไป หรือ 2) จะปรับปรุงแก้ไขแผนงานก็ได้

นอกจากนี้ โคนเฮน และ มาเนียน ได้เสนอกรอบขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การจำแนก ประเมิน และกำหนดปัญหาที่พบในการสอนปัญหาจะ หมายถึง ความต้องการที่จะแนะนำนวัตกรรมไปสู่ลักษณะบางประการของโปรแกรมการเรียนของโรงเรียน
2. การอภิปรายเบื้องต้นและการสร้างความตกลงระหว่างสมาชิก เช่น ครูผู้สอน ผู้วิจัย ผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งจะเป็เป้าหมายสูงสุดในการวางแผน รวมถึงการกำหนดคำถาม เช่น ภายใต้อะไรจะอะไรที่สามารถทำให้หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพหลายที่สุด องค์ประกอบที่เป็นข้อจำกัดในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ผู้วิจัยที่มีฐานะเป็นผู้ให้ คำปรึกษาจะเผยแพร่ความเชี่ยวชาญของตนเพื่อให้ปัญหามีความชัดเจน พิจารณาความเป็นไปได้ ของสาเหตุ หรือวิจารณ์ทางเลือกของวิธีการที่เสนอไว้
3. การศึกษารวบรวม รายงานการวิจัยเพื่อหาว่าสามารถเรียนรู้อะไรได้จากการศึกษา เปรียบเทียบจุดประสงค์ขั้นตอนและปัญหาที่ประสบอยู่
4. การปรับ หรือการนิยามใหม่ของข้อความเริ่มต้นของปัญหาจากขั้นตอนแรก ซึ่งอาจจะ เป็นการกำหนดรูปแบบการทดสอบสมมติฐาน หรือการกำหนดจุดประสงค์
5. การเลือกขั้นตอนการวิจัย เช่น การสุ่มตัวอย่าง การบริหาร การเลือกวัสดุอุปกรณ์ วิธีการเรียนการสอน กำหนดขอบเขตของทรัพยากรและงานการแบ่งงาน และอื่น ๆ
6. การเลือกประเมินผลที่จะใช้และต้องการในการพิจารณาว่า การประเมินในบริบทนี้จะ ดำเนินต่อไป
7. การนำโครงการปฏิบัติ รวมทั้งเงื่อนไขและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การติดตาม การทำงานและการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะผู้ทำการวิจัย ตลอดจนการจัดประเภทและวิเคราะห์ ข้อมูล
8. การอภิปรายผลข้อมูล การอภิปรายถึงสิ่งค้นพบจะเกิดขึ้นในจุดของการยอมรับเกณฑ์ การประเมิน ความผิดพลาด ปัญหาต่าง ๆ จะต้องทำการพิจารณา ข้อเสนอทั่วไปที่ได้จากผลผลิตของ

โครงการจะต้องได้รับการทบทวน วิพากษ์วิจารณ์ และการจัดลำดับเพื่อเผยแพร่ผลที่ได้ไปใช้
สมาชิกที่สนใจได้คิดพิจารณา

ภาพประกอบ 2.5 ขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียนของ โคอเสน และมานีเยน

ข้อจำกัดของการวิจัยในชั้นเรียน

นวมินทร์ ประชานันท์ (2553 : 2) ได้กำหนดข้อจำกัด เป็นได้ทั้งข้อดี และข้อจำกัด โดยจำแนกการวิจัยในชั้นเรียนกับการวิจัยทั่วไป ดังนี้

การวิจัยทั่วไป มีข้อดีที่สำคัญ คือ สามารถนำผลไปใช้ประโยชน์ได้กว้างขวาง ข้อเสียคือต้องใช้เวลาและทรัพยากรต่าง ๆ มาก ต้องมีความรู้และยึดระเบียบวิธีวิจัยอย่างเคร่งครัด

การวิจัยในชั้นเรียน มีข้อดีที่สำคัญ คือ ครูสนใจ - ต้องการ - รู้ - คิด - ทำ - ใช้เอง เป็นประโยชน์แก่นักเรียน ตนเอง และโรงเรียนโดยตรง แต่ข้อเสีย คือ ครูยังขาดความเข้าใจในระเบียบวิธีวิจัย หรือวิธีวิทยาการวิจัย (Research Methodology) อยู่บ้าง ซึ่งอาจส่งผลให้ขาดความเชื่อถือได้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วย นอกจากนี้ การนำผลการวิจัยไปใช้อาจได้ในวงแคบกว่า เพราะมีขอบเขตและเป็นทางการน้อยกว่าการวิจัยทั่วไป

สุวิมล ว่องวานิช (2552 : 26 - 27) ได้สรุปข้อจำกัดหลายประการดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการวิจัยส่งผลกระทบต่อขอบเขตและขนาดของงานวิจัยการวิจัยแบบนี้มักจะมีขนาดเล็กซึ่งทำให้มีผลต่อความเป็นตัวแทนของข้อค้นพบจึงก่อให้เกิดข้อจำกัดในการสรุปอ้างอิงผลการวิจัย
2. งานวิจัยทั่วไปไม่ยอมให้มีตัวแปรภายนอกส่งผลกระทบต่อผลการวิจัยให้สามารถควบคุมตัวแปรภายนอกได้และก็สามารถดำเนินการจัดการกระทำได้แต่สำหรับงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมักมีปัญหาในประเด็นนี้เนื่องจากสภาพการที่เกิดในชั้นเรียนจะปล่อยให้ไปไปตามธรรมชาติข้อค้นพบที่ได้รับบางครั้งไม่สามารถยืนยันได้หนักแน่นว่าเนื่องจากปัจจัยใดแต่ทราบได้ที่ปัญหาในชั้นเรียนหมดไปก็ถือว่าการวิจัยครั้งนั้นประสบความสำเร็จ
3. ธรรมชาติของงานวิจัยถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขที่มีเรื่องของคุณธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยในการทำงานทำให้การทดลองต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานอาจทำได้ไม่เต็มที่เนื่องจากสิ่งที่ทดลองก็ยังไม่ได้มีการตรวจสอบยืนยันในผลที่จะเกิดขึ้นว่าจะเป็นไปได้ไปในทิศทางใด
4. มีการวิพากษ์กันมากเกี่ยวกับเจ้าของผลงานวิจัยและมีการหัวงอแงกันว่าจะมีการแย่งผลงานวิจัยเนื่องจากเป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ปฏิบัติและผู้วิจัยภายนอกเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าวผู้ที่มีส่วนร่วมในการวิจัยไม่ว่าจะเป็นครุภัณฑ์หรือนักวิชาการต้องทำความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนและตกลงในเรื่องนี้ให้เข้าใจตรงกัน
5. กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไม่ได้แยกครูออกจากการวิจัยเนื่องจากผู้วิจัยต้องเกี่ยวข้องในการทำงานของตนเองและผู้อื่นตลอดเวลาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจึงเป็นการเพิ่มภาระงานของครูมากขึ้นจากการทำงานปกติโดยเฉพาะในช่วงแรกของการวิจัยที่ครุภัณฑ์ต้องวิเคราะห์สภาพปัญหาและกำหนดแนวทางการแก้ไขเพื่อให้การทำวิจัยไม่เป็นภาระสำหรับครูมากเกินไปต้องมีการออกแบบการวิจัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนให้มากที่สุด

พินันท์ คงคาเพชร (2552 : 19) ได้สรุปข้อจำกัดหลายประการดังมีรายละเอียดดังนี้

1. มีความจำกัดในการอ้างอิงผลการวิจัยไปยังประชากรเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้ส่วนใหญ่จะใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และทำในกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กผลที่ได้จึงไม่เป็นตัวแทนของข้อค้นพบ
2. เป็นการเพิ่มภาระของครูผู้สอนมากขึ้นซึ่งต้องอาศัยความพยายามและทุ่มเทกำลังกายกำลังใจตลอดจนความอดทนเนื่องจากลักษณะงานวิจัยต้องทำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้งานวิจัยเสร็จทันตามเวลาที่กำหนดและสามารถนำไปใช้ได้ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
3. ความเที่ยงตรงภายนอก (External Validity) หรือความถูกต้องของผลการวิจัยที่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ หรือสถานการณ์อื่น ๆ ได้ของงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจะค่อนข้างน้อยและไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าเทียมกับความตรงภายใน (Internal Validity) ซึ่งมีอยู่สูงกว่า
4. ตัวแปรภายนอกที่ผู้วิจัยไม่ได้สนใจศึกษาในงานวิจัยประเภทนี้จะไม่สามารถควบคุมได้เหมือนกับงานวิจัยประเภทอื่นเนื่องจากการจัดการในชั้นเรียนมีลักษณะเป็นธรรมชาติที่เกิดขึ้นจริงไม่ได้มีการจัดกระทำของครูผู้สอนดังนั้นข้อค้นพบที่ได้รับอาจไม่สามารถยืนยันได้ว่ามาจากปัจจัยใดกันแน่
5. เนื่องจากงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนนั้นจำเป็นต้องกระทำอย่างเร่งด่วนให้ทันกับการใช้งานในขณะนั้นจึงอาจส่งผลให้นักวิจัยขาดความรอบคอบในกระบวนการวิจัยหรืออาจเลือกปัญหาได้ไม่ตรงกับปัญหาหลักที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

สมรรถนะของครูในฐานะนักวิจัย

สมรรถนะหรือสมรรถภาพ ซึ่งมีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า (Competency) แนวคิดในการนำสมรรถนะมาใช้ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ได้กลายเป็นประเด็นสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานทุกหน่วยงานของตนประสบผลสำเร็จ ซึ่งเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะได้นำเสนอไว้ ดังนี้

การศึกษาเรื่องสมรรถนะ เริ่มปีเมื่อปี ค.ศ. 1973 โดยแมคเคลแลนด์ (McClelland, 1973 : 13 ; cited in Spencer & Spencer, 1993 : 3) แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้ตีพิมพ์บทความเรื่อง Testing for Competency Rather than Intelligence ซึ่งเป็นบทความที่ใช้เพื่อวัดว่าทัศนคติและนิสัยอะไรบางอย่างที่ผู้ประสบความสำเร็จมี และคนที่ไม่ประสบความสำเร็จไม่มี โดยจะพิสูจน์ลักษณะนิสัยทางพฤติกรรมและคุณลักษณะที่มีประสิทธิผลมากกว่าการทดสอบความถนัดในการตัดสินใจว่าใคร

จะประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน คนที่ปฏิบัติงานได้ดีกว่าจะทำให้สิ่งต่าง ๆ เช่น การตัดสินใจที่ดี สังเกตประเด็นปัญหาและตัดสินใจที่จะจัดการกับปัญหานั้นและมีการตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้นแตกต่างจากความถนัด ทักษะ ความเชี่ยวชาญทางทักษะ และระดับประสบการณ์แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1973 ; cited in Zwell, 2000 : 22) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานปานกลาง และเมื่อรู้ถึงคุณลักษณะของความแตกต่างและสามารถวัดได้ก็จะสามารถนำมาใช้ในกระบวนการ การจ้างงานให้ดีขึ้น การประเมินพนักงานและการปรับปรุงผลการปฏิบัติจากคุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้เป็นที่มาของคำว่า สมรรถนะ (Competency) ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยที่ทนทานหรือคุณลักษณะที่ช่วยกำหนดผลการปฏิบัติงาน

ความหมายของสมรรถนะ

มีผู้ให้นิยามหรือให้คำจำกัดความของสมรรถนะไว้หลากหลายความหมาย ดังต่อไปนี้ คนัย เทียนพุทธ (2550 : 53) ได้สรุปว่า สมรรถนะ คือ การบูรณาการความรู้ทักษะทัศนคติ และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Attributes) มาใช้ได้ดีในบทบาทนั้น ๆ จนเกิดผลงานที่มีคุณค่าสูงสุด (Superior Performance) หรือมีประสิทธิภาพมากที่สุด

วิทยา จันทรศิริ (2551 : 14) ได้สรุป สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะ ความสามารถของบุคคลที่แสดงออกมา ซึ่งสามารถวัดและสังเกตเห็นได้ว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและลักษณะอื่น ๆ ที่จำเป็นของบุคคล ในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ เพื่อการปฏิบัติงานให้เกิดคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลในองค์กร มีผลงานได้ตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดหรือสูงกว่า

วณิช นิรันดรานนท์ (2552 : 33) ได้สรุป สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะ ความสามารถของบุคคลที่แสดงออก ซึ่งสามารถวัดและสังเกตได้ว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และลักษณะอื่น ๆ ที่โดดเด่นกว่าบุคคลอื่น ๆ ในองค์กร

วิมาน วรรณคำ (2553 : 60) ได้สรุป สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่เป็นผลมาจาก ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่จำเป็นของบุคคลในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ เพื่อการปฏิบัติงานให้เกิดคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลในองค์กร มีผลงานได้ตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดหรือสูงกว่า

อรอุมา รุ่งเรืองวิชกุล (2556 : 18) สรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถเชิงพฤติกรรมที่ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญ ค่านิยม และเจตคติ ในการที่จะปฏิบัติหรือจัดทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบผลสำเร็จบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และสามารถแสดงออกให้เห็นได้ในรูปของพฤติกรรมทางความคิด เจตคติ และการกระทำที่ดี

ไพวัน ควงพะจัน (2561 : 34) ได้สรุป สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะอยู่ในตัวบุคคลสามารถแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมทางความรู้ เจตคติ การกระทำ และคุณลักษณะอื่น ๆ เป็นปัจจัยสำคัญเพื่อให้บุคคลปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบได้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จบรรลุตามจุดประสงค์หรือตามเกณฑ์ที่กำหนด

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1973 : 9) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า สมรรถนะ คือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้น สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนด ในงานที่ตนรับผิดชอบแมคเคลแลนด์ ได้อธิบายเพิ่มว่า สมรรถนะ (Competency) เป็นสิ่งประกอบขึ้นมาจากความรู้ ทักษะ และทัศนคติแรงจูงใจ (สุกัญญา ศรีธรรมโชติ. 2549 : 14)

บอยาทซีส (Boyatzis. 1982 : 39 - 41) ได้ให้ความหมายว่า สมรรถนะ เป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่มีอยู่ในตัวบุคคลซึ่งกำหนดตัวพฤติกรรมของบุคคลเพื่อให้บรรลุถึงความต้องการของงานภายใต้ปัจจัยสภาพแวดล้อมขององค์กรและทำให้บุคคลมุ่งมั่นไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการบนคุณลักษณะที่สัมพันธ์เชิงเหตุผลกับผลการปฏิบัติงานที่โดดเด่น

สเปนเซอร์และสเปนเซอร์ (Spencer & Spencer. 1994 : 9) ได้ให้นิยามของสมรรถนะ คือ คุณลักษณะของบุคคลที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลต่อความมีประสิทธิภาพของเกณฑ์ที่ใช้และการทำงานที่ดีขึ้นกว่าเดิม สมรรถนะเป็นลักษณะเฉพาะแต่ละบุคคลที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลและผลกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ได้ผลสูงสุด

เดวิสและเอลลิสัน (Davies & Ellison. 1997 : 39 - 40) ได้นิยามคำว่า สมรรถนะ ว่าเป็นคุณลักษณะที่ทำให้ตนปฏิบัติงานได้ดีขึ้น บ่อยขึ้นหรือมีประสิทธิภาพดีขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยชี้้นำที่จะให้ปัจจัยนำเข้าเกิดผลสำเร็จในการทำงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ในเรื่อง 1) ลักษณะเฉพาะ (Traits) ทางกายภาพ และการตอบสนองกับสถานการณ์อย่างสม่ำเสมอ 2) มโนภาพของตนเอง (Self Concept) ที่ทรงคุณค่าบนพื้นฐานของความเชื่อ 3) ความรู้ (Knowledge) และ 4) ทักษะ (Skills) ที่บ่งบอกถึงความสามารถ

ลูเชียร์และเลปซิงเกอร์ (Lucia & Lepsinger. 1999 : 8) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความรู้และคุณลักษณะที่อยู่ในตัวบุคคลที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคคล โดยสมรรถภาพจะช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานของบุคคลประสบความสำเร็จ

เชอมอน (Shermon. 2004 : 221) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ 2 ความหมาย คือ ความหมายแรก หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ขอบเขตของงานที่รับผิดชอบ ความหมายที่สอง หมายถึง คุณลักษณะที่บุคคลต้องการเพื่อผล

การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะคุณลักษณะดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของงาน โดยแสดงออกทางพฤติกรรมอันนำไปสู่ปัจจัยนำออกทั้งสินค้า บริการ และผลลัพธ์ที่องค์กรต้องการ

ออสติก และ เฟอร์แมน (Ozcelik & Ferman. 2006 : 72) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ความสามารถที่เพียงพอในการทำงาน เพื่อให้ประสบความสำเร็จ

จากคำนิยามของนักวิชาการต่าง ๆ สามารถสรุปได้ดังนี้ สมรรถนะ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ความสามารถในการแก้ปัญหา คือ ความสามารถที่สร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาใหม่ / ไม่ปกติ หรืออธิบาย ปัญหาหรือปรากฏการณ์ขององค์กร 2) ความสามารถในการตัดสินใจทางสังคม คือ ความสามารถในการเข้าใจคนและระบบทางสังคม ในด้านให้ทักษะคติ การยอมรับ ความยืดหยุ่น ด้านพฤติกรรม และการกระทำทางสังคม และ 3) ด้านความรู้ คือ การหลอมรวมข้อมูลสารสนเทศ และ โครงสร้างทางจิตใจเพื่อจัดระบบข้อมูลสารสนเทศได้

วิธีการศึกษาสมรรถนะ

สวานเบิร์กและสวานเบิร์ก (Swanburg & Swanburg . 1995 : 35) ได้กล่าว วิธีการศึกษาสมรรถนะ การได้มาซึ่งสมรรถนะของวิชาชีพหนึ่ง ๆ หรืองานหนึ่ง ๆ มีหลายวิธี การจะเลือกใช้วิธีใดนั้นก็จะต้องพิจารณาตามความเหมาะสมวิธีการศึกษาเหล่านี้ ได้แก่

1. การกำหนดสมรรถนะโดยการประเมินความต้องการ (Needs Assessment) โดยการศึกษากลุ่มผู้ใช้ นักศึกษา และนโยบายต่าง ๆ ถึงความต้องการจะให้มีการจัดเตรียมผู้สำเร็จการศึกษาให้สามารถปฏิบัติงานใดหนึ่งได้ มีความรู้ ทักษะ และเจตคติอย่างไร
2. การกำหนดสมรรถนะโดยการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) โดยการจำแนกเนื้อหา และเป้าหมายของงานให้อยู่ในรูปของงานที่ต้องปฏิบัติหรือต้องเรียนรู้และชี้แจงรายละเอียดของแต่ละงานให้เป็นระดับย่อยมากที่สุด การวิเคราะห์งานจะช่วยในการกำหนดงานที่ต้องการให้ เกิดแก่ผู้ปฏิบัติได้ในรายละเอียด
3. การวิเคราะห์กิจกรรมของผู้ปฏิบัติวิชาชีพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกิจกรรมการปฏิบัติในงานประจำจากการสังเกต โดยให้ผู้ร่วมงานหรือผู้อื่น
4. การกำหนดสมรรถนะ โดยการวิเคราะห์สมรรถนะอย่างเป็นระบบ (Systematic Competency Analysis) หมายถึง เทคนิคการกำหนดสมรรถนะหรือเป้าหมายที่พัฒนามาจากระบบการวิเคราะห์ปกติ ด้วยการจำแนกเนื้อหาของงานออกเป็นหน่วยย่อยที่เป็นรูปแบบที่ชัดเจน

5. การใช้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ (Expert Judgement) การให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นกลุ่มในการตัดสินใจแจ้งพฤติกรรมของนักปฏิบัติการศึกษาชี้ว่าผู้ที่มีสมรรถนะในวิชาชีพนั้น ต้องมีความรู้เรื่องใดบ้าง มีทักษะที่ต้องการและต้องมีเจตคติทางวิชาชีพอะไรบ้าง

6. การศึกษาสภาพความเป็นจริงในสังคม เศรษฐกิจ การเมือง

7. การศึกษาสมรรถนะโดยการวิเคราะห์ตามหลักการทฤษฎีและตำราในการวิจัย เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการศึกษาสมรรถนะครูนักวิจัย โดยการวิเคราะห์สังเคราะห์จากทฤษฎีตำราทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูนักวิจัย และการตรวจสอบความสอดคล้องเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูนักวิจัยจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู

การศึกษาที่ผ่านมา ได้ปรากฏข้อสนับสนุนในการอธิบายรายละเอียดสมรรถนะหลักและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ดังจะเห็นจากเอกสาร ตำราทางวิชาการ ได้แก่ เบสท์ (Best. 1981) ฟรีแมน (Freeman. 1998) ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538) พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540) พิสนุ พงศ์ศรี (2553) นันทรา พุนศิริ (2554) นิภา ศรีไพโรจน์ (2558) และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู สุชาติณี บุญญาพิทักษ์ (2545) จารุวรรณ ศิลปะรัตน์ (2548) เขาวรัตน์ เตมียกุล (2552) อรุมา รุ่งเรืองวณิชกุล (2556) และขวัญดาว แจ่มแจ้ง (2556) รายละเอียดของตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูแสดงดังต่อไปนี้

เบสท์ (Best. 1981 : 17 - 20) ได้กำหนดสมรรถนะการวิจัยออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านความรู้และทักษะด้านเจตคติและลักษณะที่เอื้อต่อการทำวิจัย ดังนี้

1. สมรรถนะของนักวิจัยด้านความรู้และทักษะ รายละเอียดของสมรรถนะใน ด้านความรู้และทักษะ มีดังต่อไปนี้

1.1 มีความรู้ความสามารถด้านการวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องหรือปัญหาที่จะทำการวิจัยเพราะนักวิจัยย่อมต้องการทราบและเข้าใจปัญหาที่ทำการวิจัยโดยตลอด

1.2 มีความสามารถด้านการวิเคราะห์ คือ สามารถวิเคราะห์คัดเลือกรงานวิจัย และความรู้จากเอกสารต่าง ๆ ที่ต้องการได้เหมาะสมและรวดเร็ว และสามารถเลือกใช้ผลการวิจัยได้ถูกต้อง

1.3 มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย อันได้แก่ การมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของการวิจัย กระบวนการวิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่าง การเลือกหรือพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.4 มีความสามารถในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ และพยากรณ์คำตอบได้ดี

1.5 มีความสามารถในเชิงสังเคราะห์ คือ สามารถนำสิ่งที่ได้ศึกษาและข้อค้นพบมาเขียนและสรุปรายงานให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจน

1.6 มีความรู้ความสามารถในการใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์และตรรกวิทยา

2. สมรรถนะของนักวิจัยด้านเจตคติและลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย รายละเอียดของสมรรถนะในด้านเจตคติ และลักษณะที่เอื้อต่อการทำวิจัย มีดังนี้

2.1 มีความอยากรู้อยากเห็น

2.2 มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่ออธิบายปัญหาที่พบ

2.3 ศึกษาค้นคว้าทดลองอยู่เสมอ

2.4 ตัดสินใจรวดเร็วและถูกต้อง

2.5 ซื่อสัตย์ต่อหลักวิชา และมีใจเป็นกลางไม่มีอคติ

2.6 ยอมรับฟังความคิดเห็นและคำวิจารณ์ของผู้อื่น

2.7 จัดจํารายละเอียดและช่างสังเกตอย่างเป็นระบบ

2.8 กล้าวิพากษ์วิจารณ์ด้วยหลักเหตุผล

2.9 มีจุดมุ่งมั่นต้องการทำงานให้สำเร็จ

2.10 มีความรับผิดชอบต่อผลของงาน

2.11 มีความคิดอิสระ และริเริ่มสร้างสรรค์

2.12 ไม่เชื่อต่อสิ่งใดง่าย ๆ

2.13 มีความอดทน รู้จักรอคอย

2.14 มีมนุษยสัมพันธ์ในการติดต่อกับผู้อื่น

2.15 มีความถ่อมตนไม่หยิ่งยโสหรืออวดรู้

2.16 ใช้สารสนเทศเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ

2.17 มีความละเอียด รอบคอบในการทำงาน

2.18 ทำงานอย่างเป็นระบบ

ครูกแซงก์ และแฮเฟล (Cruickshank & Haefele. 2001 : 28) ได้สรุป สมรรถนะครู นักวิจัยไว้ ดังนี้

1. มีความคิดไตร่ตรอง ค้นหาข้อสงสัยที่เกิดขึ้นในการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน
2. สามารถตั้งคำถามเพื่อข้อสงสัยในการปฏิบัติการสอน
3. สามารถใช้กระบวนการวิจัยเปลี่ยนแปลงปรับปรุงการสอน
4. มีกระบวนการทำงาน โดยอาศัยหลักวิชาการแสวงหาความรู้
5. มีความรู้ ความเข้าใจในการสอนและหลักการเรียนรู้
6. สามารถสร้างความรู้จากการปฏิบัติการสอน
7. สามารถแสวงหาความรู้เพื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน
8. มีการคิดทบทวนและปรับโครงสร้างทางสังคมในการจัดการเรียนการสอน
9. แสดงออกถึงความเข้าใจ คำอธิบายใหม่ ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการแสวงหาความรู้ในการสอนของตน
10. สามารถตัดสินใจกับหลักการ วิธีการควบคุมสถานการณ์การสอน โดยใช้กระบวนการวิจัย
11. สามารถเชื่อมโยงหลักวิชาการแสวงหาความรู้มาสนับสนุน / ใช้ในการปฏิบัติการสอน
12. สามารถออกแบบวิธีการแสวงหาความรู้เพื่อจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้
13. มีคุณธรรม จริยธรรมในการจัดกระทำต่าง ๆ เพื่อเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน
14. สามารถสะท้อนกลับการปฏิบัติการสอนอย่างมีหลักวิชา (แสวงหาความรู้)
15. สามารถจำแนก รวบรวม สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดสารสนเทศใหม่ ๆ ในการสอน ตัดสินใจต่าง ๆ ในสถานการณ์ชั้นเรียน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2558 : 22 - 24) ได้อ้างถึง คณะกรรมการ National Committee on Secondary Education ของอเมริกาได้กำหนดคุณลักษณะของนักวิจัยไว้ ดังนี้

1. ด้านอารมณ์และแรงขับ (Emotional Factor Drive) ผู้ประสบความสำเร็จในการวิจัยนั้น มักจะมีแรงขับในทางอารมณ์ต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 มีความอยากรู้อยากเห็นอันเกิดจากแรงขับภายในตัวเอง

1.2 เป็นคนที่มีความสุขและเพลิดเพลินต่องาน คิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เป็นความสุขภายในอันเกิดขึ้นจากผลงานของตนเองมากกว่าที่จะเป็นความสุขอันเกิดจากวัตถุหรือสิ่งภายนอก

1.3 เป็นคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือ เป็นคนที่มุ่งหวังหรือต้องการจะทำอะไรให้สำเร็จมากและความคิดผลงานที่เขาทำนั้นมักจะมีประโยชน์ต่อตนเองและคนอื่น ๆ

2. ด้านความรู้และประสิทธิภาพ (Knowledge-Efficiency) ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการวิจัยนั้นมักจะมีลักษณะเด่นทางด้านความรู้ที่มีประสิทธิภาพในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

2.1 เป็นผู้มีความสามารถในการค้นหา เลือกและใช้ความรู้จากผลการวิจัยที่ผ่านมาได้อย่างรวดเร็ว

2.2 มีความรู้ความสามารถที่จะใช้กระบวนการทดลองที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและมีความสามารถในการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ตรรกวิทยาในการทดลอง

2.3 เป็นผู้ที่มีความรู้ในการใช้เครื่องมือการวิจัยในประเภทต่าง ๆ และสามารถเลือกใช้เครื่องมือได้อย่างเหมาะสม

2.4 มีความรู้และทักษะในวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล รู้ว่าข้อมูลใดควรใช้สถิติแบบใด และสามารถแปลผลที่ได้จากการใช้สถิตินั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง

2.5 มีความสามารถในการขมวดความคิดหรือสรุปผลข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6 มีความสามารถในการตรวจสอบ วิพากษ์วิจารณ์ และคาดคะเนได้ดี

2.7 มีความสามารถในการทำงานที่มีระบบระเบียบ สามารถจัดหมวดหมู่ของความคิดและเขียนงานวิจัยได้ดี

3. ด้านการตัดสินใจและบังคับตน (Volition - Control) นักวิจัยที่ดี ควรจะมีความสามารถในการตัดสินใจและบังคับตนเองในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

3.1 เป็นคนกล้าคิด

3.2 เป็นคนอดทน อดทน อดทน อดทน ไม่เบื่อง่าย

3.3 เป็นคนใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น

3.4 เป็นคนถ่อมตน ไม่ยกตนข่มท่าน มีความสุขุมรอบคอบ และสุภาพต่อคนทั่วไป ไม่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ แต่ใช้ปัญหาที่สุขุมรอบคอบในการตัดสินใจทุกครั้ง

3.5 มีความซื่อสัตย์ต่อหลักวิชา คือ ยึดมั่นในหลักวิชาที่ดีงามและยุติธรรม เป็นคนที่มีพลังใจการใช้ปัญญาความคิดที่มีเหตุผลขั้นสูง

3.6 มีแนวทางเป็นของตนเอง มีความคิดที่เป็นอิสระและนำตนไปในทางที่ดีงาม

- 3.7 รู้จักประมาณตน คือ รู้จักกำลังและขอบเขตความสามารถของตน
- 3.8 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการควบคุมตนเองให้เป็นไปตามหลักวิชาที่ตีงามและยุติธรรม
- 3.9 มีความเชื่อในกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ คือ เชื่อว่า ธรรมชาติมีเอกลักษณ์กฎการเปลี่ยนแปลง เหตุและผล
- 3.10 มีความเชื่อมั่นว่าตนเองมีศักยภาพ เข้าใจสังคมและเข้าใจการควบคุมตนเอง
- 3.11 เป็นผู้ที่มีความเชื่อว่ามีโอกาสที่จะค้นหาความจริงได้เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 14 - 15) ได้สรุปลักษณะสำคัญของนักวิจัยที่ดี ดังนี้ คำว่า “การวิจัย” ตรงกับภาษาอังกฤษที่ว่า “RESEARCH” อ่านว่า รีเสิร์ช คำศัพท์นี้ที่ประชุม ในปี ค.ศ. 1961 ณ สหรัฐอเมริกา ได้แยกอธิบายความหมายของตัวอักษรที่ประกอบกันเป็น “RESEARCH” ไว้ดังนี้

R = Recruitment and Relationship หมายถึง การฝึกคนให้มีความรู้ทั้งรวบรวมผู้ที่มีความรู้เพื่อปฏิบัติงานร่วมกัน ติดต่อสัมพันธ์กันและประสานงานกัน

E = Education and Efficiency หมายถึง ผู้วิจัยจะต้องมีการศึกษา มีความรู้ และสมรรถภาพสูงในการวิจัย

S = Science and Stimulation หมายถึง เป็นศาสตร์ที่ต้องการพิสูจน์ค้นคว้าเพื่อหาความจริง และผู้วิจัยต้องมีพลังกระตุ้นในความคิดริเริ่ม กระตือรือร้นที่จะทำการวิจัย

E = Evaluation and Environment หมายถึง รู้จักการประเมินผลดูว่ามีประโยชน์สมควรจะทำต่อหรือไม่ และรู้จักใช้เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในการวิจัย

A = Aim and Attitude หมายถึง มีจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่แน่นอน และมีทัศนคติที่ดีต่อการติดตามผลการวิจัย

R = Result หมายถึง ผลการวิจัยที่ได้มาจะเป็นผลใหม่ก็ตามจะต้องยอมรับผลการวิจัยนั้นอย่างซื่อสัตย์ เพราะเป็นผลที่ได้จากการค้นคว้าศึกษาอย่างเป็นระบบ

C = Curiosity หมายถึง ผู้วิจัยต้องมีความอยากรู้อยากเห็น มีความสนใจและขวนขวายในงานวิจัยอยู่ตลอดเวลา แม้ว่าความอยากรู้นั้นจะมีเพียงเล็กน้อยก็ตาม

H = Horizon หมายถึง ว่าเมื่อผลการวิจัยปรากฏออกมาแล้วยอมทำให้ทราบแล้วเข้าใจในปัญหาเหล่านั้นได้เหมือนกับการเกิดแสงสว่างขึ้น แต่ถ้าไม่เกิดแสงสว่าง ผู้วิจัยจะต้องดำเนินต่อจนกว่าจะพบแสงสว่าง ในทางสังคมแสงสว่าง หมายถึง ผลการวิจัยก่อให้เกิดสันติสุขแก่สังคมนั่นเอง

จากการวิเคราะห์ความหมายของคำว่า และลักษณะธรรมชาติของการวิจัย ที่กล่าวมาข้างต้นทำให้สามารถสรุปคุณลักษณะที่สำคัญของนักวิจัยที่ดีได้ ดังนี้

1. คุณสมบัติทางด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Emotional Drive) นักวิจัยที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติทางด้านความรู้สึกและอารมณ์ ดังนี้

- 1.1 เป็นผู้มีความสนใจอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา
- 1.2 เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นต่อการแสวงหาความรู้หรือการทำวิจัย
- 1.3 เป็นผู้ที่มีความสุขเพลิดเพลินต่องานวิจัยที่สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ มีความสุขภายในอันเกิดจากผลงานมากกว่าที่จะมีความสุขอันเกิดจากวัตถุหรือสิ่งภายนอก และมีความสุขถ้างานที่ทำมีประโยชน์ต่อคนอื่น ๆ
- 1.4 เป็นผู้ที่มีจิตใจดี และมีความสามารถในการติดต่อประสานกับผู้อื่นได้ดี
- 1.5 เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการทำวิจัย

2. คุณสมบัติทางด้านความรู้ (Knowledge)

2.1 เป็นผู้ที่มีความสามารถด้านการวิเคราะห์ คือ สามารถวิเคราะห์คัดเลือกรองานวิจัยและความรู้จากเอกสารต่าง ๆ ที่ต้องการได้เหมาะสมและรวดเร็ว และสามารถเลือกใช้ผลงานการวิจัยได้ถูกต้อง

2.2 เป็นคนทำงานอย่างเป็นระบบ สามารถวางแผนในการทำวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 เป็นผู้มีความรอบรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ได้แก่ การมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเฉพาะวิธีการทางสถิติ ซึ่งจะเอื้ออำนวยต่อการทำวิจัยได้เป็นอย่างดี

2.4 เป็นผู้ที่มีความสามารถในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ และพยากรณ์คำตอบได้ดี

2.5 เป็นผู้ที่มีความสามารถเชิงสังเคราะห์ คือ สามารถนำสิ่งที่ได้ศึกษาและข้อค้นพบ มาเขียนสรุปให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจน

2.6 เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ดี

3. คุณสมบัติทางการตัดสินใจ (Decision)

3.1 นักวิจัยที่ดีต้องมีคุณสมบัติด้านการตัดสินใจ

3.2 กล้าคิด กล้าตัดสินใจ

3.3 มีความรอบคอบในการตัดสินใจ และใช้เหตุผลในการตัดสินใจ

3.4 เป็นคนที่มีเหตุผลและเชื่อมั่นในหลักการของเหตุและผล

3.5 เป็นคนที่สามารถประเมินฐานะและศักยภาพของตนเอง

3.6 เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง รวมทั้งเชื่อมั่นในผลงานของตัวเอง

3.7 เป็นคนที่มีความขยันและอดทนต่อการแสวงหาความรู้ เป็นคนที่มีจิตใจกว้าง
ยอมรับฟังคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่นที่มีต่องานวิจัยของตนเองทั้งบวกและลบ

3.8 เป็นคนที่มีความสามารถในการควบคุมตนเองให้กระทำตามหลักวิชาที่ตีงาม
และมีความยุติธรรม

3.9 เป็นคนที่มีความหวังที่จะได้เห็นผลงานวิจัยอยู่เสมอ

3.10 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการประเมินสิ่งต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

3.11 ที่กล่าวมานี้เป็นคุณสมบัติที่เด่น ๆ นอกจากนี้ นักวิจัยที่ดียังควรปลูกฝัง
คุณสมบัติต่อไปนี้อีกด้วย คือ ฝึกให้เป็นคนช่างสังเกต และจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้แม่นยำ ฝึกให้เป็น
คนซื่อตรง คือไม่เข้าข้างตน

3.12 ฝึกให้เป็นคนรักความจริง กล่าวที่จะไม่ปิดบังผลการวิจัยที่แตกต่างไปจากผู้อื่น
หรือที่ตนคิดว่าอาจได้ผลไม่ถูกต้อง

พิสนุ พองศรี (2553 : 10 - 12) สรุปว่า นักวิจัยที่ดีควรมีลักษณะที่สำคัญ 3 ด้าน ได้แก่
ด้านความรู้ ด้านการปฏิบัติการ และด้านจิตใจ ดังนี้

1. ด้านความรู้ (Knowledge) นักวิจัยที่ดีควรมีความรู้ต่าง ๆ ดังนี้

1.1 มีความคิดริเริ่มที่จะแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ เนื่องจากงานวิจัยเป็นการหาความรู้
ใหม่ ดังนั้น นักวิจัยควรมีความคิดริเริ่มเพื่อให้ได้สิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

1.2 มีความรู้ในเนื้อหาของเรื่องที่จะวิจัย ความรู้เรื่องเนื้อหาเรื่องที่จะวิจัยถือว่า
มีความสำคัญ ถ้านักวิจัยไม่มีความรู้หรือความรู้ไม่เพียงพอก็ยากที่จะเป็นนักวิจัยที่ดีได้

1.3 ถ้าความรู้ในการเลือก พัฒนา หรือสร้างเครื่องมือในการวิจัย การวิจัยต้องใช้
ข้อมูลเพื่อพิจารณาทดสอบหรือพิสูจน์โดยอาศัยเครื่องมือที่มีคุณภาพ นักวิจัยต้องมีความรู้ใน
การเลือกใช้พัฒนา หรือสร้างเครื่องมือให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะวิจัย

1.4 มีความรู้ระเบียบวิธีวิจัย การวิจัยมีขั้นตอน กระบวนการ ระเบียบวิธีการ
ตามหลักวิชาการ นอกจากจะมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาแล้ว ต้องมีความรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัยด้วย

1.5 ความรู้ทางสถิติ การวิจัยเชิงปริมาณต้องใช้สถิติประเภทต่าง ๆ
ในการวิเคราะห์ข้อมูล นักวิจัยที่ดีต้องมีความรู้ทางสถิติที่ใช้ในการวิจัยด้วย

1.6 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์เชิงเหตุผล
การวิจัยเป็นการใช้เหตุผลจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์สิ่งต่าง ๆ การจะเลือกหรือทำสิ่งใดทุก
ขั้นตอนจะต้องมีเหตุผลเสมอ ผู้ที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิเคราะห์เชิงเหตุผล
อย่างมีหลักการทฤษฎี จะเอื้อต่อการเป็นนักวิจัยที่ดีได้มาก

2. ด้านปฏิบัติการ (Action) นักวิจัยที่ดีควรมีทักษะด้านการปฏิบัติ ดังนี้

- 2.1 มีทักษะการวางแผนและทำงานอย่างเป็นระบบ การวิจัยมีขั้นตอนกระบวนการ ดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยต้องมีทักษะในการวางแผนที่ดี คือ แผนสามารถปฏิบัติจริงได้
- 2.2 มีทักษะในการสังเกต นักวิจัยต้องเป็นคนมักช่างสังเกตอยู่เสมอ
- 2.3 มีทักษะในการสื่อสาร การวิจัยมีการติดต่อสื่อสารทั้งทางวาจา และลายลักษณ์อักษร ต้องเขียนรายงานการวิจัย ซึ่งต้องอาศัยทักษะในการสื่อสารสูง
- 2.4 มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์และการค้นคว้าด้วยเทคโนโลยีใหม่ ๆ
ปัจจุบัน การสังเคราะห์ทางสถิติและการค้นคว้าต่าง ๆ ใช้คอมพิวเตอร์กันมากขึ้น ถือเป็นทักษะที่เอื้อต่อการวิจัยมาก
- 2.5 มีทักษะในการประเมิน การวิจัยมีการเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งเสมอ นักวิจัยต้องอาศัยข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ประกอบการพิจารณาประเมินเลือกสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
- 2.6 มีทักษะในการเขียน งานวิจัยจะนำเสนอด้วยลายลักษณ์อักษร เป็นเอกสารประเภทหนึ่งต้องอาศัยการเขียนที่สื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกัน

3. ด้านจิตใจ (Mental Factor) นักวิจัยที่ดีควรมีคุณลักษณะด้านจิตใจ ดังนี้

- 3.1 มีความกระตือรือร้น การวิจัยต้องเร่งทำให้ทันเวลา นักวิจัยควรมีความกระตือรือร้น มุ่งมั่น ใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา
- 3.2 มีความละเอียดรอบคอบ งานวิจัยมีขั้นตอนรายละเอียดมาก นักวิจัยที่ดีต้องมีความละเอียดรอบคอบเพื่อผลที่ดีที่สุด หรือหลีกเลี่ยงความเสียหายต่าง ๆ ได้
- 3.3 มีความกล้าในการตัดสินใจ การตัดสินใจเกี่ยวเนื่องกับการประเมิน นักวิจัยต้องกล้าตัดสินใจภายใต้สารสนเทศที่มี
- 3.4 มีความรับผิดชอบ นักวิจัยต้องรับผิดชอบต่อส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะกลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ทุน ผู้ร่วมวิจัย และผู้ใช้ผลการวิจัย ฯลฯ
- 3.5 มีความเชื่อมั่น นักวิจัยต้องมีความเชื่อมั่นต่อสิ่งที่ค้นพบ แม้จะขัดแย้งกับความรู้เดิมก็ตาม
- 3.6 มีความขยันอดทนในการหาความรู้ การวิจัยต้องใช้เวลาานาน นักวิจัยต้องอดทนในการรอคอยคำตอบที่ได้
- 3.7 มีจิตใจกว้างขวางรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น นักวิจัยต้องรับฟังความเห็นหรือวิพากษ์วิจารณ์ผลงานของตนอย่างเล็งไม่ได้ ต้องมีจิตใจพร้อมรับฟังความเห็นของผู้เกี่ยวข้องเสมอ
- 3.8 รักษาความจริง มีจรรยาบรรณ การวิจัยเป็นการหาความรู้ความจริง นักวิจัยต้องพอใจในสิ่งที่ค้นพบ โดยไม่มีอคติ แม้จะไม่เป็นไปตามที่คาดหวังก็ตาม

3.9 มีมนุษยสัมพันธ์ การวิจัยผู้เกี่ยวข้องของหลายฝ่าย ต้องอาศัยความร่วมมือและประสานกับผู้เกี่ยวข้องอยู่เสมอ

จากคุณลักษณะข้างต้น นักวิจัยไม่จำเป็นต้องมีครบทุกข้อ แต่ถ้ามีมากเท่าใดก็จะเอื้อต่อการทำวิจัยมากขึ้นเท่านั้น คุณสมบัติบางอย่าง ถ้าไม่มีหรือไม่เพียงพออาจขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือเชี่ยวชาญได้ เช่น ความรู้ทางระเบียบวิธีวิจัย สถิติ และคอมพิวเตอร์เป็นต้น

ฉันทรา พูนศิริ (2554 : 44 - 45) ได้กำหนดสมรรถนะที่องค์กรต้องการให้นักวิจัยเป็น และสมรรถนะที่นักวิจัยควรมี ดังนี้

1. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล - อดทน ตั้งใจ ใฝ่รู้ ได้แก่ การมีคุณธรรม และจริยธรรม ยึดมั่นในคุณภาพพร้อมรับสถานการณ์ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมองภาพกว้าง มีความเป็นกลางซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

2. สมรรถนะด้านสัมพันธภาพ ได้แก่ สามารถทำงานเป็นทีมมีทักษะในการประสานงานและติดต่อกับบุคคลภายนอก

3. สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ บริหารโครงการได้ดีสามารถวางแผนและดำเนินการได้ตามเป้าหมายการสร้างเครือข่ายหรือแนวร่วมการวิจัยสามารถประเมินและให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นคิดวิเคราะห์อย่างบูรณาการและเป็นระบบ

4. สมรรถนะด้านความสำเร็จเกี่ยวกับงาน ได้แก่ สามารถสืบค้นข้อมูลอย่างมืออาชีพ เช่น ทำ Patent Mapping เขียนข้อเสนอโครงการได้คุณภาพดีวิเคราะห์และประเมินผลเขียนรายงานวิจัยได้ดีนำเสนอผลงานวิจัยอย่างมืออาชีพ (การพูดและเขียน) ทั้งภาษาไทยและอังกฤษ มีทักษะด้านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน เป็นอย่างดีมีทักษะด้านคอมพิวเตอร์ ในการใช้โปรแกรม Microsoft Words, Microsoft Excel, Microsoft PowerPoint, และ โปรแกรม SPSS มีความเชี่ยวชาญในงานที่รับผิดชอบและมีความสามารถในการถ่ายทอดงานให้กับผู้อื่น

สมาคมการวิจัยแห่งสหรัฐอเมริกา ได้รวบรวมคุณสมบัติของนักวิจัยเป็นลักษณะที่เด่น ๆ โดยเฉพาะของนักวิจัยที่ประสบความสำเร็จทางการวิจัยทั้งหมด (นิภา ศรีไพโรจน์. 2558 : 15) ดังนี้

1. ในด้านอารมณ์หรือทัศนคติ ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการวิจัยนั้นมักจะมี ความมุ่งมั่นและแรงขับทางอารมณ์ต่าง ๆ ดังนี้ มีแรงกระตุ้นเตือนภายในตัวเอง อันเกิดจากความอยากรู้อยากเห็นมากเป็นพิเศษ เป็นคนมีความสุข เพลิดเพลินต่อการคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือเป็นคนที่มีมุ่งมั่นหรือต้องการจะทำอะไรให้สำเร็จมาก เพราะคิดว่าผลงานนั้นจะมีประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

2. ในทางความรู้ความสามารถ มักจะมีลักษณะเด่น ๆ ในทางความรู้ที่มีประสิทธิภาพ คือ เป็นความรู้ที่ใช้งาน แต่มีใช้ความรู้ที่เก็บสะสมไว้ ได้แก่ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการค้นคว้า เลือกลงและใช้ผลงานการวิจัยของคนอื่นได้อย่างดีและรวดเร็ว เป็นคนที่มีความรู้และทักษะในการใช้แบบแผนการวิจัย (Research Design) วิธีการทางวิทยาศาสตร์ และทักษะในการใช้หลักการวิทยาในการแก้ปัญหาเป็นคนที่มีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือการวิจัยประเภทต่าง ๆ เป็นที่มีความรู้และทักษะในวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติวิเคราะห์ เป็นคนที่มีความรู้ความสามารถในการสรุปความคิดคิดเห็นให้เป็นข้อยุติ แล้วนำไปใช้อ้างอิงได้อย่างกว้างขวาง (Generalization) เป็นคนมีความสามารถในการตรวจสอบ วิพากษ์วิจารณ์และคาดคะเนได้ เป็นคนที่มีระบบในการทำงาน โดยทำงานมีระเบียบ และสามารถจัดหมวดหมู่ของความคิดความสามารถเขียนเป็นรายงานการวิจัยได้ดี

3. ในด้านความสามารถการตัดสินใจ ผู้ประสบผลสำเร็จในด้านกรวิจัยมักจะมีความสามารถในการเลือกกระทำ หรือสามารถตัดสินใจได้ดี เช่น เป็นคนที่กล้าคิด เป็นคนที่อดทน เป็นคนใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของคนอื่นเป็นคนที่ถ่อมตน รอบคอบ สุภาพต่อผู้อื่นทั่วไป ไม่ใช่อารมณ์ในการตัดสินใจ แต่ใช้ปัญญาที่รอบคอบในการตัดสินใจทุก ๆ อย่างเป็นคนที่มีแรงศรัทธาในปัญญา และมีรสนิยมในทางวิทยาศาสตร์ นั่นคือ เป็นผู้ยึดมั่นในหลักวิชาที่ดีงามและยุติธรรมเป็นคนที่มีความคิดเป็นอิสระและทำงานไปในทางที่ดีงามเป็นคนที่ประมาณตัวเองได้ คือ รู้ฐานะแห่งตน รู้กำลังของตน รู้ขอบเขตของตนเป็นคนที่มีความสามารถในการควบคุมตัวเองให้เป็นไปตามหลักวิชาที่ดีงามและยุติธรรมเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในกฎเกณฑ์ธรรมชาติ เชื่อมั่นตามหลักเหตุและผลเป็นคนที่มีความหวังที่จะเห็นผลงานการวิจัยอยู่เสมอ

สุชาติ นุญญาพิทักษ์ (2545 : 274) ได้สรุป สมรรถนะพื้นฐานด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตครู ดังนี้

1. ด้านความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีการวิจัยและการดำเนินการวิจัย ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบการวิจัยเชิงทดลอง สามารถเขียนรายงานการวิจัยได้ตามระเบียบวิธีสากลสามารถเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐานได้อย่างเหมาะสมมีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบวิจัยเชิงสำรวจสามารถเขียนโครงการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางการวิจัยสามารถสรุปการวิจัยได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมสามารถระบุตัวแปรที่สำคัญในเรื่องที่วิจัยได้มีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบการวิจัย แบบการศึกษาเฉพาะกรณีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบการวิจัยที่ศึกษาจากข้อมูลพฤติกรรม หรือข้อมูลจากผู้อื่นรวบรวมไว้แล้วสามารถออกแบบการวิจัยได้อย่างเหมาะสมกับปัญหาสามารถนำเสนอผลการวิจัยต่อที่ประชุมได้ความรู้และทักษะ

ในการศึกษาและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือสามารถบริหารจัดการเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือวิจัย ชนิดต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถเสนอจุดเด่น จุดด้อยและการวิจัยและแนวทางใหม่ ๆ ในการวิจัยพัฒนาในขั้นต่อไปได้มีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบการวิจัยที่ทดลองสามารถ จัดระบบข้อมูลได้มีความรู้ความสามารถในการเลือกเครื่องมือมาตรฐานต่าง ๆ สามารถเสนอแนะ การนำผลการวิจัยไปใช้ได้อย่างสามารถกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัยได้อย่างถูกต้องสามารถ แปลความหมายผลการวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้องสามารถนำเสนอข้อมูลด้วยตารางและแผนภูมิได้ อย่างถูกต้องเหมาะสมสามารถติดต่อและสร้างสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูลได้เป็นอย่างดีสามารถเลือก แหล่งข้อมูลได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีทักษะในการออกข้อสอบให้มีคุณภาพมีความรู้เรื่องที่จะทำ วิจัยมีทักษะในการสร้างแบบสอบถาม มีศรัทธาต่อการวิจัยสามารถวางแผนปฏิบัติการ กำหนด กิจกรรมเวลาตามที่คาดคะเนไว้ได้สามารถเขียนโครงการวิจัยเพื่อเสนอขอทุนได้สามารถกำหนด วัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างชัดเจนและรัดกุมเหมาะสมสามารถปรับแผนดำเนินงานให้เหมาะสม กับสถานการณ์เพื่อให้งานดำเนินไปสู่วิธีเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถระบุ กลุ่มเป้าหมายของการศึกษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถเลือกบททวน วิเคราะห์ และ สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมีความกระตือรือร้น ในการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่ออธิบายข้อปัญหาสามารถระบุผลที่คาดหวังว่าจะได้รับที่สามารถ ทดสอบได้สามารถเขียนภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและสื่อความเข้าใจง่ายมีความละเอียดรอบคอบ ทำงานเป็นระบบสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้

2. ด้านจรรยาบรรณนักวิจัย ได้แก่ มีคุณธรรมและเคารพศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบมีใจกว้าง รับฟังและเคารพ ความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่นมีสำนึกต่อสังคมและประเทศชาติ

3. ด้านทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ มีทักษะในการใช้แบบสอบถาม มีทักษะในการจดบันทึกข้อมูลจากการสังเกตมีทักษะในการดำเนินการทดสอบมีทักษะ ในการสัมภาษณ์และมีทักษะในการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

จารุวรรณ ศิลปะรัตน์ (2548 : 119 - 125) ได้สรุปว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ศักยภาพ การเป็นนักวิจัยของครูอนุบาล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 ศักยภาพด้านการแสวงหาความรู้ ได้แก่ สามารถเรียนจากทุกสิ่ง ทุกอย่างที่อยู่รอบตัวสามารถค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองสามารถพัฒนา ตนเองได้สามารถหาความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ 2 ศักยภาพด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ สามารถทำความเข้าใจหรือวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน สามารถระบุปัญหาและตั้ง

โจทย์การวิจัยได้สามารถออกแบบการวิจัยให้ตอบปัญหาการวิจัยได้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูล
 อย่างเป็นระบบสามารถวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีง่าย ๆ สามารถใช้กระบวนการตรวจสอบคุณภาพ
 ข้อมูลก่อนการนำไปใช้ด้วยวิธีง่าย ๆ สามารถรวบรวมและสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนด้วยวิธี
 ง่าย ๆ สามารถนำเสนอการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ 3 ศักยภาพด้านการคิด ได้แก่ สามารถคิดอย่างเหตุผลบนหลักการและ
 ทฤษฎีสามารถคิดวิเคราะห์สามารถคิดสังเคราะห์และสามารถคิดแก้ปัญหา

องค์ประกอบที่ 4 ศักยภาพด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง ได้แก่ สามารถรู้จักตนเองและ
 จุดด้อยของตนเองสามารถตั้งเป้าหมายการทำงานของตนเองสามารถประเมินตนเองสามารถ
 แก้ปัญหาและอธิบายหรือให้เหตุผลเกี่ยวกับวิธีการที่ตนเองเลือกใช้ในการแก้ปัญหาและสามารถ
 ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

องค์ประกอบที่ 5 ศักยภาพด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และพัฒนาเด็กปฐมวัยมีความสามารถในการจัดการเรียน
 การสอนด้วยวิธีการที่หลากหลายให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรและสามารถจัดการในชั้นเรียนได้
 อย่างเป็นระบบ

องค์ประกอบที่ 6 ศักยภาพด้านการสื่อสาร ได้แก่ สามารถพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
 กับผู้อื่นหรือนำเสนอความคิดเห็นของตนเองได้ สามารถเขียนสรุปเรื่องราวจากการค้นคว้าหรือ
 สังเกตและสามารถรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้

เชวรัตน์ เตมียกุล (2548 : 132 - 134) ได้สรุปว่า ผู้ที่จะเป็นนักวิจัยที่ดีนั้น ควรมี
 สมรรถนะที่สำคัญหลักที่สำคัญ คือ 1) ด้านความรู้ความสามารถในการวิจัย 2) ด้านทักษะใน
 การวิจัย และ 3) ด้านเจตคติทางการวิจัย โดยมีรายละเอียด ต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ความสามารถในการวิจัย ได้แก่ สามารถเชื่อมโยงข้อมูลจาก
 ประสบการณ์ที่ผ่านมาไปสู่ประเด็นปัญหาการวิจัยได้สามารถระบุปัญหา ความสำคัญ ผลกระทบ
 และสาเหตุของปัญหาการวิจัยได้สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาการวิจัยได้สามารถ
 สังเคราะห์และสรุปประเด็นความรู้อย่างถูกต้องสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างชัดเจน
 รัดกุมเหมาะสมสามารถระบุตัวแปรที่สำคัญในเรื่องที่วิจัยได้สามารถระบุกลุ่มเป้าหมายของ
 การศึกษาวิจัยได้ถูกต้องเหมาะสมสามารถระบุผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยที่สามารถทดสอบได้
 สามารถออกแบบวิจัยได้เหมาะสมกับปัญหาสามารถเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ค่าสถิติได้อย่าง
 เหมาะสมสามารถแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้องและสามารถสรุปผลการวิจัย
 ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2. ด้านทักษะในการวิจัย ได้แก่ มีทักษะในการสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง มีทักษะในการจดบันทึกข้อมูลจากการสังเกตสามารถจัดระบบข้อมูลและสารสนเทศได้สามารถเลือกแหล่งข้อมูลการวิจัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมสามารถติดต่อและสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลที่เป็นแหล่งข้อมูลได้ดีสามารถจัดเก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือวิจัยชนิดต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีทักษะในการสร้างแบบสอบถามมีทักษะในการสร้างแบบทดสอบสามารถเขียนรายงานการวิจัยได้ถูกต้องตามระเบียบวิธีสากลสามารถนำเสนอข้อมูลด้วยตาราง และแผนภูมิได้อย่างถูกต้องเหมาะสมสามารถประเมินคุณภาพผลงานการวิจัยได้สามารถให้ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมสามารถเขียนโครงการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยได้สามารถวางแผนการวิจัยและปฏิบัติการ ตามที่ได้กำหนดไว้ได้ถูกต้องเหมาะสม

3. ด้านเจตคติทางการวิจัย ได้แก่ มีศรัทธาต่อกระบวนการวิจัยมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อค้นหาคำตอบของปัญหาการวิจัย เป็นนักสืบค้น นักเขียน นักจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ใช้สารสนเทศเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ทั้งคน สัตว์ พืชสิ่งแวดล้อม ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีไม่มีอคติความลำเอียงในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และแปลผลข้อมูลมีอิสระทางความคิดในการทำวิจัยมีใจกว้างรับฟังและเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่นมีคุณธรรมและเคารพศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีความรับผิดชอบต่อพันธกรณีกับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อข้อตกลงในงานวิจัย

อรอุมา รุ่งเรืองวณิชกุล (2556 : 220 - 223) ได้สรุปว่า องค์ประกอบ / ตัวบ่งชี้สมรรถนะครุณักวิจัย ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ความเข้าใจ 2) ด้านจิตวิจัย และ 3) ด้านทักษะปฏิบัติการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียด ต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจ

1.1 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นทางการวิจัยและโมทัศน์ของการวิจัย ได้แก่ การแสวงหาความรู้ความจริง ความหมายและลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนความสำคัญของการวิจัยและจรรยาบรรณนักวิจัยกระบวนการวิจัยและประเภทของการวิจัย

1.2 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการกำหนดปัญหาการวิจัย ในชั้นเรียน ได้แก่ การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนการกำหนดวัตถุประสงค์ / สมมติฐาน การวิจัยตัวแปรการวิจัยขอบเขต ข้อจำกัด ข้อตกลงเบื้องต้น และนิยามศัพท์เฉพาะและการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย

1.3 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการสืบค้นสารสนเทศและหาแหล่งความรู้ที่ช่วยในการวิจัย ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยรวมทั้งผู้ให้คำปรึกษาในการวิจัยการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ต

1.4 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการวิจัยเบื้องต้น เช่น รูปแบบการวิจัยไม่ทดลอง แบบกึ่งทดลอง และแบบทดลององค์ประกอบที่ทำให้งานวิจัยมีความเที่ยงตรงประชากร และกลุ่มตัวอย่างการกำหนดขนาดและเลือกกลุ่มตัวอย่างข้อมูลและชนิดของข้อมูลหลักการสร้างเครื่องมือวิจัยการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นบทบาทของสถิติในการวิจัยมีนัยสำคัญและข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติพื้นฐาน และสถิติในการทดสอบสมมติฐาน เช่น z-test, t-test, χ^2 การอ่านและแปลค่าสถิติพื้นฐานและการนำเสนอผลการวิเคราะห์

1.5 สมรรถนะความรู้ความเข้าใจในการอ่านและวิเคราะห์รายงานการวิจัย ได้แก่ การเขียนเค้าโครงและรายงานการวิจัยหลักการศึกษางานวิจัยเบื้องต้นการอ่านงานวิจัยได้เข้าใจถึงวิธีการและผลการวิจัย

2. ด้านจิตวิทยา

2.1 ความตั้งใจเรียนรู้ ได้แก่ ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นต่อการพัฒนาวิชาชีพเห็นคุณค่าของการทำวิจัยและการนำผลการวิจัยมาใช้ไม่เห็นการวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยากหรือกลัวการวิจัยพอใจต่อการติดตามผ่านผลงานการวิจัยจากแหล่งพิมพ์เผยแพร่ต่าง ๆ ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำวิจัยสนใจใฝ่รู้ และมีวิธีการเรียนรู้ต้นตัวอย่างกรู้อยากเห็นในการค้นคว้าหรือคำตอบ สนใจค้นคว้าหาความรู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เกี่ยวกับการวิจัย

2.2 มีเหตุผลเชิงวิชาการ ได้แก่ แสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผลยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์เชิงวิชาการใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจหรือทำงาน

2.3 มีความมุ่งมั่นและรับผิดชอบ ได้แก่ ตั้งใจทำงาน สามารถทำงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีรับผิดชอบต่อผลสำเร็จของงานมีจรรยาบรรณการวิจัยเคารพสิทธิมนุษยชนของกลุ่มตัวอย่าง ไม่บิดเบือนข้อมูลทางวิชาการหรือมีความซื่อสัตย์เชิงวิชาการ

3. ด้านทักษะปฏิบัติการวิจัย

3.1 สมรรถนะเกี่ยวกับความสามารถในการกำหนดปัญหาการวิจัย ได้แก่ สามารถกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนระบุปัญหา และความสำคัญของปัญหาได้ตรงประเด็นกำหนดวัตถุประสงค์ / สมมติฐานการวิจัยได้ระบุตัวแปรที่สำคัญในการวิจัยได้กำหนดขอบเขตข้อตกลงเบื้องต้น หรือข้อกำหนดในการวิจัยได้ระบุความสำคัญ / ประโยชน์การวิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดโดยอิงทฤษฎีเป็นพื้นฐานได้

3.2 สมรรถนะทักษะในการสืบค้นข้อมูลข่าวสารสนเทศในการวิจัย ได้แก่ การศึกษาได้ครอบคลุมเหมาะสมกับเรื่องที่วิจัยศึกษาข้อมูลสารสนเทศจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และการสืบค้นโดยใช้คอมพิวเตอร์ได้

3.3 สมรรถนะเกี่ยวกับทักษะในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ ออกแบบการวิจัยในงานของตนเองได้ กำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยได้เลือกเครื่องมือการวิจัยและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยได้ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างเหมาะสมใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลได้เหมาะสมกับงานวิจัยใช้เครื่องคิดคำนวณหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลแปลความหมายผลการวิเคราะห์และลงข้อสรุปผลการวิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยได้วิเคราะห์และระบุแนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้

3.4 สมรรถนะเกี่ยวกับความสามารถในการวิเคราะห์และระบุแนวทางในการผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ ได้แก่ สามารถอ่าน แปลความหมาย และเข้าใจผลการวิจัยในเรื่องที่อ่านวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานวิจัยที่ศึกษาได้อย่างมีเหตุผลระบุแนวทางในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเชื่อมโยงผลการวิจัยที่ศึกษาไปสู่แนวทางการสร้างงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขวัญดาว แจ่มแจ้ง (2556 : 90 - 91) ได้วิจัยพบว่า องค์ประกอบของสมรรถนะด้านการวิจัยที่จำเป็น สำหรับอาจารย์ จำนวน 10 องค์ประกอบ 75 ตัวแปรสังเกตได้ ประกอบด้วย ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ความรู้ความสามารถเบื้องต้นทางการวิจัย ประกอบด้วย 6 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับ 1) วิธีแสวงหาความรู้ความจริง 2) ประเภทของงานวิจัย 3) กระบวนการวิจัย 4) จรรยาบรรณนักวิจัย 5) ศาสตร์ที่ทำวิจัย และ 6) สามารถเข้าถึงแหล่งทุนและรู้จักประสงค์ของแหล่งทุน

องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถในการทำวิจัย ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ มีความสามารถเกี่ยวกับ 1) การกำหนดปัญหาการวิจัย 2) การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย 3) การสืบค้นข้อมูลและสารสนเทศสำหรับการวิจัย 4) การดำเนินการวิจัยให้สำเร็จตามแผน

องค์ประกอบที่ 3 การจัดทำโครงร่างการวิจัย ประกอบด้วย 9 ตัวแปร ได้แก่ มีความสามารถเกี่ยวกับ 1) การระบุปัญหาการวิจัย 2) การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย 3) การตั้งสมมุติฐานการวิจัย 4) การระบุตัวแปรการวิจัย 5) การกำหนดขอบเขตการวิจัย 6) การกำหนดข้อจำกัดของการวิจัย 7) การกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย 8) การกำหนดและนิยามศัพท์เฉพาะ 9) การสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย

องค์ประกอบที่ 4 การดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 10 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับ 1) รูปแบบการวิจัย 2) วิธีการที่ทำงานวิจัยมีความเที่ยงตรง 3) การกำหนดแหล่งข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ 4) การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่างขนาดและวิธีการสุ่มตัวอย่าง 5) การสร้างเครื่องวิจัย 6) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 7) สถิติที่ใช้ในการวิจัย 8) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ การแปลค่าสถิติ และ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 9) การเขียนรายงานการวิจัย 10) การเผยแพร่ผลงานการวิจัย

องค์ประกอบที่ 5 บริบทและพื้นที่รับผิดชอบ ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ 1) ภารกิจของสถาบัน 2) ยุทธศาสตร์การวิจัยของสถาบัน และ 3) สังคม ชุมชน ท้องถิ่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของสถาบัน

องค์ประกอบที่ 6 การบริหารจัดการโครงการวิจัย ประกอบด้วย 19 ตัวแปร ได้แก่ 1) การบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย 2) การผสมผสานการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพ และปริมาณ 3) การกำหนดแผนงานของโครงการวิจัย 4) การออกแบบและวางแผนการบริหาร จัดการโครงการวิจัย 5) การวางแผนบริหารงานวิจัยเพื่อป้องกันความเสี่ยง 6) การกำหนดวิธีการ เพื่อรองรับเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินการวิจัย 7) การกำหนดวิธีการ ทำงานของทีมงานวิจัย 8) การบริหารจัดการและกำหนดกิจกรรมเพื่อให้เกิดเครือข่ายทาง การวิจัย 9) การทำงานร่วมกับบุคคลทุกระดับ ทั้งในโครงการวิจัยและภายนอกโครงการวิจัย 10) การประสานงานกับองค์กรหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัย 11) การกำหนดแนว ทางเลือกในการแก้ปัญหา 12) การยุติปัญหาความขัดแย้งในหมู่นักวิจัย 13) การบริหารจัดการ งบประมาณการวิจัยตามวงเงินของโครงการวิจัยที่ได้รับอนุมัติ 14) การบริหารจัดการงบประมาณ การวิจัยได้สอดคล้องกับแผนงานวิจัยที่กำหนด 15) การดำเนินโครงการวิจัยให้สำเร็จตามระยะเวลา ที่กำหนด 16) การส่งผลงานการวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร 17) การเสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมทั้ง ระดับชาติ และนานาชาติ 18) การเสนอผลงานการวิจัยเพื่อจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และ 19) การถ่ายทอดผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมายและท้องถิ่น

องค์ประกอบที่ 7 การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ได้แก่ มีความสามารถในการระบุแนวทางและนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้เกี่ยวกับ 1) การพัฒนาตนเอง 2) การพัฒนาและปรับปรุงงาน 3) การพัฒนาท้องถิ่น (ประโยชน์เชิงสาธารณะ) 4) การใช้ประโยชน์ ในเชิงนโยบาย และ 5) การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

องค์ประกอบที่ 8 การบริหารจัดการผลผลิตของงานวิจัย ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ได้แก่ มีความสามารถเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตงานวิจัยให้ไปสู่ 1) นวัตกรรมเชิงพาณิชย์ 2) ความคุ้มค่าและมีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ 3) การพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้ง

- 4) มีความสามารถในการกำหนดรูปแบบวิธีการในการประเมินผลสำเร็จของโครงการวิจัย และ 5) มีความสามารถในการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการวิจัย

องค์ประกอบที่ 9 คุณลักษณะของนักวิจัย ประกอบด้วย 10 ตัวแปร ได้แก่

- 1) ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยต่อวิชาชีพ 2) เห็นคุณค่าของการวิจัยและการนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตน พัฒนางานและท้องถิ่น 3) ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นหรือสนับสนุนผู้อื่นในการทำวิจัย 4) ทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาทางวิชาการ ปัญหาขององค์กร หรือปัญหาท้องถิ่น 5) มีความสนใจใฝ่รู้และมีวิธีการเรียนรู้ 6) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เกี่ยวกับงานวิจัย 7) แสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล 8) ยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์เชิงวิชาการ 9) ใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจหรือทำงาน และ 10) มีความมุ่งมั่นและรับผิดชอบ

องค์ประกอบที่ 10 จรรยาบรรณนักวิจัย ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ 1) มีความ

- ซื่อสัตย์ไม่บิดเบือนข้อมูลทางวิชาการและมีคุณธรรมในทางวิชาการ และการจัดการ 2) มีความตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัย ตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด 3) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ พืช ตลอดจนวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิมนุษยย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย และ 4) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นจากการวิจัยของตนต่อสังคมทุกระดับ

รายละเอียดตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนขอครูตามแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยของนักวิชาการที่ได้ศึกษาข้างต้น แสดงดังตาราง 2.3 ต่อไปนี้

ตาราง 2.3 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้สมรรถนะการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครู/ นักวิชาการ	Best (1981)	Freeman (1998)	ด้วน ตายศ และอังคณา สายยศ (2553)	ชาติรี มณีโกศล (2539)	พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540)	พิศณุ พงศ์ศรี (2553)	Sagor (2000)	ฉันทรา พูนศิริ (2554)	นิภา ศิริโพธิ์จัน (2558)	สุชาติณี บุญญาพิทักษ์ (2545)	จรรยาพร ศิลปรัตน์ (2548)	เขาวรัตน์ เตมียกุล (2553)	นวมินทร์ ประจักษ์นันท์ (2553)	อรอุมา รุ่งเรืองณกุล (2556)	ชวัลญ์ ดาว แจ่มแจ้ง (2556)	ความถี่
18. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการสร้าง เครื่องมือ	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14
19. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการตรวจสอบ เครื่องมือ ได้แก่ ความ เที่ยงตรงและความเชื่อมั่น	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14
20. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับบทบาทของสถิติใน การวิจัยในชั้นเรียน	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14
21. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่จะ วิจัย	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				10
22. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับมโนทัศน์และ ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้ สถิติพื้นฐานและสถิติใน การทดสอบสมมุติฐาน เช่น z - test, t - test			✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
23. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการอ่านและแปลค่า พื้นฐานและการนำเสนอผล การวิเคราะห์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
24. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเขียนเค้า โครงการวิจัยและรายงาน การวิจัย	✓		✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	12

ตาราง 2.3 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้สมรรถนะการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครู/ นักวิชาการ	Best (1981)	Freeman (1998)	ด้วน ตายต และอังคณา สายยศ (2553)	ชาติรี มณีโกศล (2539)	พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540)	พิศณุ พงศ์ศรี (2553)	Sagor (2000)	ฉันทรา พูนศิริ (2554)	นิภา ศิริไพโรจน์ (2558)	สุชาติ นุญญาพิทักษ์ (2545)	จรรยาพร ศิลปรัตน์ (2548)	เขวรัตน์ เตมียกุล (2553)	นวมินทร์ ประชานันท์ (2553)	อรอุมา รุ่งเรืองณกุล (2556)	ชรัญญา ดาวแจ่มแจ้ง (2556)	ความถี่
25. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการศึกษางานวิจัยเบื้องต้นการอ่านงานวิจัยได้เข้าใจถึงวิธีการและผลการวิจัย			✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
26. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์			✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	9
27. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการวิจัย	✓			✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
28. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ความตื่นตัว อยากรู้อยากเห็น ในการค้นหาปัญหาหรือคำตอบ	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14
29. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ความสนใจและค้นคว้าหาความรู้	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14
30. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เกี่ยวกับการวิจัย	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14
31. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับ การแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล/ไตร่ตรอง	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14
32. มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์เชิงวิชาการ	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓	9

ตาราง 2.3 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้สมรรถนะการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครู/ นักวิชาการ	Best (1981)	Freeman (1998)	ด้วน ตายต และอังคณา สายยศ (2553)	ชาติรี มณีโกศล (2539)	พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540)	พิณณ พงศ์ศรี (2553)	Sagor (2000)	ฉันทรา พูนศิริ (2554)	นิภา ศิริโพธิ์จัน (2558)	สุชาติณี บุญญาพิทักษ์ (2545)	จรรยาพร ศิลปรัตน์ (2548)	เขาวรัตน์ เตมียกุล (2553)	นวมินทร์ ประจักษ์นันท์ (2553)	อรอุมา รุ่งเรืองณีกุล (2556)	ชรินทร์ ดาว แจ่มแจ้ง (2556)	ความถี่
59. สามารถวิเคราะห์และระบุ แนวทางในการนำ ผลการวิจัยไปใช้ได้			✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
60. สามารถอ่านและแปล ความหมาย และเข้าใจ ผลการวิจัยในเรื่องที่อ่าน	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14
61. วิเคราะห์วิจารณ์ ผลงานวิจัยที่ศึกษาได้อย่างมี เหตุผล		✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
62. สามารถระบุแนวทางใน การนำผลการวิจัยไป ประยุกต์ใช้ในการจัด การเรียนการสอน		✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓	✓	✓	✓	10
63. สามารถประเมินใน สิ่งต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง	✓	✓	✓				✓	✓					✓	✓	✓	10
64. มีความอดทน ไม่หวั่น ยโสหรืออวดรู้					✓	✓							✓	✓	✓	5
65. มีความละเอียดรอบคอบ/ ยึดมั่นในคุณภาพ							✓	✓						✓	✓	4
66. รู้ปรับตัว / ควบคุม ตนเองได้			✓	✓	✓		✓						✓	✓	✓	7
67. เป็นคนกล้าคิด กล้าตัดสินใจ			✓	✓			✓			✓			✓	✓	✓	7
68. มีแนวทางเป็นของตนเอง มีความคิดเป็นอิสระ					✓	✓				✓	✓			✓	✓	6
69. สามารถทำงานเป็นทีม					✓	✓				✓			✓	✓	✓	6
70. มีทักษะในการสื่อสาร					✓	✓				✓			✓	✓	✓	6

ตาราง 2.3 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู/นักวิชาการ	Best (1981)	Freeman (1998)	ด้วน ตามยศ และอังคณา สายยศ (2553)	ชาติรี มณีโกศล (2539)	พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540)	พิสนุ พงศ์ศรี (2553)	Sagor (2000)	ฉันทรา พูนศิริ (2554)	นิภา ศิริไพโรจน์ (2558)	สุชาติ นุญญาพิทักษ์ (2545)	จรรยาพร ศิลปรัตน์ (2548)	เขวาร์ตัน เตมียกุล (2553)	นวมินทร์ ประชานันท์ (2553)	อรอุมา รุ่งเรืองณกุล (2556)	ชรินทร์ ดาวแจ่มแจ้ง (2556)	ความถี่
71. รู้จักประมาณตน							✓									1
72. เป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในกฎเกณฑ์ธรรมชาติ เชื่อมั่นตามหลักเหตุผล							✓									1
73. มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์ Words, Excel, PowerPoint Presentation						✓										1
74. เป็นคนที่มีความสามารถในการสรุปความคิดให้เป็นข้อยุติ								✓								1
75. สามารถสร้างเครือข่ายหรือแนวทางร่วมการวิจัย					✓											1

จากการสังเคราะห์เอกสาร ตำราทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการระบุสมรรถนะและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูของนักวิชาการได้ให้ทักษะที่แตกต่างกันไปหลากหลาย แต่โดยพื้นฐานแล้วได้แสดงให้เห็นว่า สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู เป็นความสามารถที่เกิดจากการแสวงหาความรู้ที่ครูนำมาใช้ปฏิบัติการสอน ในลักษณะที่ใช้กระบวนการวิจัยเป็นพื้นฐาน การสอน มีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน และปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น และการกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกร้อยละ 50 ขึ้นไป ของตัวแปรของสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน
- 2) ด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน และ
- 3) ด้านทักษะปฏิบัติในการวิจัยในชั้นเรียน 5 ตัวบ่งชี้ และ ตัวบ่งชี้ย่อย 63 ตัวบ่งชี้ เป็นด้านเจตคติใน

การวิจัยในชั้นเรียน 4 ตัวแปรหลัก และ 14 ตัวบ่งชี้ย่อย และ เป็นด้านทักษะปฏิบัติในการวิจัย
 ในชั้นเรียน 4 ตัวบ่งชี้หลัก และ 24 ตัวบ่งชี้ย่อย ดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน

1.1 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นทางการวิจัยและมโนทัศน์ของการวิจัย
 ในชั้นเรียน

1.1.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการแสวงหาความรู้ความจริง

1.1.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายลักษณะของงานวิจัยในชั้นเรียน

1.1.3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการวิจัย

1.1.4 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

1.1.5 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของการวิจัย

1.2 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการกำหนดปัญหาการวิจัย

1.2.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่จะทำวิจัย

1.2.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน

1.2.3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ / สมมติฐานการวิจัย

1.2.4 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวแปรของการวิจัย

1.2.5 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขอบเขต ข้อตกลงเบื้องต้นและนิยามศัพท์

เฉพาะ

1.2.6 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย

1.3 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการสืบค้นสารสนเทศและหาแหล่ง
 ความรู้ที่ช่วยในการวิจัย

1.3.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งในการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย
 รวมทั้งผู้ให้คำปรึกษาในการวิจัย

1.3.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้
 คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ต

1.4 สมรรถนะเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการวิจัย

1.4.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการวิจัยเบื้องต้น เช่น รูปแบบการวิจัย
 แบบไม่ทดลอง แบบกึ่งทดลอง และแบบทดลอง

1.4.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ทำให้งานวิจัยมีความเที่ยงตรง

1.4.3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.4 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดขนาดและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- 1.4.5 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลและชนิดของข้อมูล
- 1.4.6 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสร้างเครื่องมือวิจัย
- 1.4.7 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น
- 1.4.8 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของสถิติในการวิจัย
- 1.4.9 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทนิยามและข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติพื้นฐานและสถิติในการทดสอบสมมุติฐาน เช่น z -test, t -test, χ^2
- 1.4.10 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านและแปลค่าสถิติพื้นฐานและการนำเสนอผลการวิเคราะห์
- 1.5 สมรรถนะความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านและวิเคราะห์รายงานการวิจัย
  - 1.5.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเค้าโครงและรายงานการวิจัย
  - 1.5.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการศึกษางานวิจัยเบื้องต้นการอ่านวิจัยได้เข้าใจถึงวิธีการและผลการวิจัย
- 2. ด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน
  - 2.1 สนใจใฝ่รู้และมีวิธีการเรียนรู้
    - 2.1.1 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
    - 2.1.2 ตั้งตัวอยากรู้อยากเห็น ในการค้นคว้าหรือหาคำตอบ
    - 2.1.3 สนใจและค้นหาความรู้
    - 2.1.4 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เกี่ยวกับการวิจัย
  - 2.2 มีเหตุผลเชิงวิชาการ
    - 2.2.1 แสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล / ไตร่ตรอง
    - 2.2.2 ยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์เชิงวิชาการ
    - 2.2.3 ใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจหรือทำวิจัย
  - 2.3 มีความมุ่งมั่นและรับผิดชอบ
    - 2.3.1 ตั้งใจทำงาน / มีความขยัน
    - 2.3.2 สามารถทำงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
    - 2.3.3 รับผิดชอบต่อผลสำเร็จของงาน
  - 2.4 มีจรรยาบรรณการวิจัย
    - 2.4.1 เคารพในสิทธิมนุษยชนของกลุ่มตัวอย่าง
    - 2.4.2 ไม่บิดเบือนข้อมูลทางวิชาการหรือความซื่อสัตย์เชิงวิชาการ

2.4.3 มีความอดทน รู้จักรอคอย

2.4.4 ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการวิจัย

3. ด้านทักษะปฏิบัติ

3.1 สมรรถนะเกี่ยวกับทักษะในการกำหนดปัญหาการวิจัย

3.1.1 ช่างสังเกตอย่างมีระบบ วัตถุประสงค์การรับรู้ความเปลี่ยนแปลงของชั้นเรียน

3.1.2 สามารถทำงานอย่างเป็นระบบ

3.1.3 สามารถกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน

3.1.4 สามารถระบุปัญหาและความสำคัญของปัญหาได้ตรงประเด็น

3.1.5 สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ / สมมติฐานการวิจัยได้

3.1.6 สามารถระบุตัวแปรที่สำคัญในการวิจัยได้

3.1.7 สามารถกำหนดขอบเขต ข้อตกลงเบื้องต้นหรือข้อจำกัดในการวิจัยได้

3.1.8 สามารถระบุความสำคัญ / ประโยชน์ของการวิจัยได้

3.1.9 สามารถสร้างกรอบ โดยอิงทฤษฎีเป็นพื้นฐาน / มีสมรรถนะในเชิง

สังเคราะห์

3.2 สมรรถนะในการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศในการวิจัย

3.2.1 ศึกษาได้ครอบคลุมเหมาะสมกับเรื่องที่วิจัย

3.2.2 สามารถศึกษาข้อมูลสารสนเทศจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และการสืบค้น

โดยใช้คอมพิวเตอร์ได้

3.3 สมรรถนะเกี่ยวกับทักษะในการดำเนินการวิจัย

3.3.1 สามารถออกแบบการวิจัยในงานของตนเองได้

3.3.2 สามารถกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยได้

3.3.3 สามารถเลือกเครื่องมือการวิจัยและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การวิจัยได้

3.3.4 สามารถใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างเหมาะสม

3.3.5 สามารถใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลให้เหมาะสมกับงานวิจัย

3.3.6 สามารถใช้เครื่องคิดคำนวณหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.7 สามารถแปลความหมายผลการวิเคราะห์และลงข้อสรุปผลการวิจัยได้

3.3.8 สามารถเขียนรายงานการวิจัยได้

3.3.9 สามารถให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยได้

3.3.10 สามารถวิเคราะห์และระบุแนวทางการนำเสนอผลการวิจัยไปใช้

3.4 สมรรถนะเกี่ยวกับทักษะในการวิเคราะห์และระบุแนวทางในการนำเสนอผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

3.4.1 สามารถอ่าน แปลความหมาย และเข้าใจผลการวิจัยในเรื่องที่อ่าน

3.4.2 วิเคราะห์วิจารณ์ผลงานวิจัยที่ศึกษาได้อย่างมีเหตุผล

3.4.3 สามารถระบุแนวทางในการนำเสนอผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

จากสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ได้สังเคราะห์ ครูนักวิจัยผู้หนึ่ง ๆ อาจจะไม่จำเป็นต้องมีครบทุกตัวบ่งชี้ เพราะเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก คนที่ไม่มีครบตัวบ่งชี้ก็ยังสามารถทำงานวิจัยให้สำเร็จลุล่วงไปได้ดี หากมีปัจจัยใดหนึ่ง แต่ถ้ามีมากเท่าใดก็จะเอื้อต่อการวิจัยมากขึ้นเท่านั้น สมรรถนะบางอย่าง ถ้าไม่มีหรือมีไม่เพียงพออาจขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นก็ได้ เช่น ความรู้ทางระเบียบวิธีการวิจัย สถิติ และการวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

การประเมินการวิจัย

การประเมินงานวิจัยเป็นกระบวนการที่ช่วยตรวจสอบคุณภาพงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังที่เพียงพรรค ทศกร (2551 : 1) ให้ความหมายของคำว่า การประเมินความคุ้มค่าของการวิจัยว่าเป็นการแสดงให้เห็นความเหมาะสมของงานวิจัย และ ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร เพื่อให้ได้ผลงานการวิจัยที่ใช้ประโยชน์ได้และเกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินว่า การวิจัยที่ดำเนินอยู่นั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์อะไร ในด้านใด แก่กลุ่มวิจัยในสายงานเดียวกันหรือที่เกี่ยวข้องรวมทั้งองค์กร และประชาชาติ

มาเรียม นิลพันธุ์ (2549 : 230 - 231) ได้ให้ความหมายของการประเมินการวิจัย ว่าเป็นกระบวนการที่มีคุณค่า มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้จะใช้ผลงานวิจัยสำหรับการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อขยายความก้าวหน้าในศาสตร์ต่าง ๆ ในขณะเดียวกัน ผู้ที่ต้องการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานสำหรับผู้ที่กำหนดนโยบาย วางแผนการดำเนินงานก็ควรทำการประเมิน รายงานการวิจัยก่อนนำไปใช้ด้วย

มาเรียม นิลพันธุ์ (2549 : 231 - 232) กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินงานวิจัยว่ามีประโยชน์ ดังนี้

1. เป็นประโยชน์สำหรับนักบริโภคนงานวิจัย ในการตัดสินใจว่าจะบริโภคงานวิจัยหรือไม่ โดยการที่ผู้บริโภคนงานวิจัยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาแล้ว นำผลจากการประเมินตัดสินใจว่างานวิจัยมีคุณภาพตามเกณฑ์หรือไม่

2. เป็นประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในการทราบแนวทางการประเมินงานวิจัย เนื่องจากนิสิตนักศึกษาทราบแนวทางวิธีการหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพงานวิจัยแล้ว จะทำให้ได้ทราบว่า งานวิจัยที่มีคุณภาพนั้นพิจารณาในด้านใดบ้าง เพื่อเป็นข้อควรระวังในการทำวิจัยของตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของงานวิจัยของนักศึกษา
3. ในบทบาทของนักวิจัยมืออาชีพ จะทำให้ทราบได้ว่างานวิจัยนั้น ๆ มีจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาใดบ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนางานของตนเอง
4. ในบทบาทของที่ปรึกษางานวิจัย และอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยต่าง ๆ ในการนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัยของนักศึกษา
5. เป็นประโยชน์ในการนำผลการวิจัยไปใช้ โดยเฉพาะผู้ทำวิจัย เพราะเป็นแนวทางในการกำหนดปัญหาการวิจัย กำหนดกรอบการวิจัย วิธีการวิจัย การออกแบบการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย
6. เป็นการศึกษาข้อผิดพลาดในการทำการวิจัยของนิสิตนักศึกษา เนื่องจากหลังการประเมินงานวิจัยแล้วพบจุดที่ควรพัฒนา ซึ่งจะประโยชน์ในการวิจัยครั้งต่อไป
7. เป็นประโยชน์ในการสังเคราะห์งานวิจัย (Synthesis of Research) เนื่องจากการสังเคราะห์งานวิจัยจำเป็นต้องมีการประเมินว่างานวิจัยนั้นมีความเที่ยงตรงภายใน ความเที่ยงตรงภายนอก เพื่อพิจารณาคุณภาพว่าสมควรหรือไม่ก่อนจะนำไปหาข้อสรุป
8. ทำให้เกิดองค์ความรู้ เนื่องจากการประเมินงานวิจัยจะทำให้ทราบคุณภาพของงานวิจัยในมิติต่าง ๆ ทำให้ผู้ประเมินงานวิจัยมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย ทำให้เห็นภาพรวมของงานวิจัย และสามารถแยกแยะงานวิจัยที่ดีและไม่ดีได้
9. เป็นประโยชน์ในการพิจารณาตัดสินใจในการให้ทุนต่อเนื่อง หรือจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม สำหรับสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุนอุดหนุน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาตัดสินใจว่าสมควรให้ทุนต่ออีกหรือไม่ หรือเพิ่มทุนให้อีกหรือไม่
10. เป็นประโยชน์ในการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับการให้รางวัลงานวิจัย การพิจารณาให้ทุนเพื่อสนับสนุนการพิมพ์ การเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในรูปแบบเอกสารการเสนอในที่ประชุมทางวิชาการ
11. เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบคุณภาพงานวิจัยของสถาบันการศึกษา หน่วยงานต่างๆ เกี่ยวกับสภาพขอบเขต ทิศทาง แนวโน้ม การวิจัยของสาขาต่าง ๆ หรือขอบข่ายเนื้อหาของหน่วยงานสำนักงาน เพราะจะทำให้ได้ข้อสรุปจากงานวิจัยจำนวนมากเพื่อตอบคำถามว่าทิศทาง แนวโน้มงานวิจัยของสถาบัน / หน่วยงานนั้นเป็นอย่างไร ทำให้หน่วยงาน / สถาบันสามารถกำหนดขอบเขต ทิศทางการวิจัยได้

12. เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนางานของหน่วยงานสถาบันต่าง ๆ

ดังนั้นในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยต้องระมัดระวังประสงค์ และเป้าหมายของโครงการอย่างชัดเจน ดังที่ เพียงพรรค ทศกร (2551 : 3) กล่าวว่า คำถามที่นักวิจัยจะต้องตั้งไว้เพื่อใช้ในการประเมิน มี 4 คำถาม คือ 1) งานวิจัยนี้ดำเนินการเพื่ออะไร 2) งานวิจัยนี้ผู้ได้รับประโยชน์คือใคร 3) ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ณ ที่ใด และ 4) ผลงานวิจัยนี้ สามารถใช้ได้ภายใต้เงื่อนไขหรือสถานการณ์ใด โดยการประเมินงานวิจัยสามารถทำได้ใน 2 ระยะ คือ

1. ประเมินโครงการระหว่างวิจัย โครงการระหว่างวิจัย (On - going) เป็นโครงการที่ทำต่อจากโครงการที่ได้ดำเนินการมาก่อน และมีการพัฒนาต่อให้เกิดความก้าวหน้าต่อไป เพื่อท้ายสุดจะได้ผลผลิตที่ใช้ประโยชน์ได้ / ประเมินโครงการระหว่างวิจัยมีการประเมินเพิ่มเติมเพื่อให้แน่ใจว่ามีความจำเป็นเพียงใดที่จำดำเนินการต่อไป หรือมีความต้องการมากน้อยเพียงใดที่องค์กรจะเห็นความสำคัญของงานในกลุ่มนั้น

2. การประเมินหลังดำเนินงานโครงการเสร็จสิ้น เป็นการประเมินด้านการบริหารงบประมาณและด้านความคุ้มค่าและผลสัมฤทธิ์ของโครงการวิจัย โดยประเมินในหัวข้อ ความมุ่งหมายของโครงการ ความสามารถด้านการบริหารงานโครงการ และประโยชน์จากผลผลิตและผลลัพธ์

มาเรียม นิลพันธุ์ (2549 : 235 - 245) ได้เสนอเกณฑ์ในการประเมินงานวิจัย ดังนี้

1. ส่วนประกอบ (Components)

1.1 มีส่วนประกอบตอนต้น เช่น ปก (Hard Cover) ปกใน บทคัดย่อ (Abstract) กิตติกรรมประกาศ สารบัญ (Table of Contents) สารบัญตาราง (List of Tables) สารบัญแผนภูมิ (List of Charts) สารบัญภาพประกอบ (List of Figures) ครบและถูกต้องหรือไม่

1.2 ส่วนประกอบตอนท้าย เช่น ภาคผนวก ประวัติผู้วิจัย ครบถ้วนหรือไม่

1.3 ส่วนประกอบในข้อ 1.1 และ 1.2 วางรูปแบบเรียงลำดับหรือสอดคล้องกับรูปแบบที่สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานกำหนดไว้หรือไม่

2. ชื่อเรื่องวิจัย (Research Title)

2.1 ชื่อเรื่องบอกวิธีดำเนินการวิจัย ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยหรือไม่

2.2 ชื่อเรื่อง มีความชัดเจน สั้น กระชับ แต่ครอบคลุมประเด็นใน ข้อ 2.1

2.3 ใช้คำถูกต้องตามสาขาวิชาหรือศาสตร์ที่วิจัยหรือไม่

2.4 หลีกเลี่ยงคำซ้ำคำฟุ่มเฟือย หรือไม่ เช่น (การศึกษา) ความสัมพันธ์ (การศึกษา) การเปรียบเทียบ

3. ปัญหาความเป็นมาของปัญหา (Statement of the Problem)
  - 3.1 ระบุปัญหาการวิจัยชัดเจนหรือไม่
  - 3.2 กล่าวถึงภูมิหลังหรือความเป็นมาของปัญหา อย่างเป็นระบบและต่อเนื่องหรือไม่
  - 3.3 ซึ่งให้เห็นถึงความจำเป็น ความสำคัญที่ต้องวิจัยหรือไม่
  - 3.4 ซึ่งให้เห็นถึงตัวแปรที่จะวิจัยและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่จะวิจัยกับปัญหาการวิจัยหรือไม่
  - 3.5 วิเคราะห์ปัญหาได้สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีหรือไม่
  - 3.6 ปัญหาการวิจัยนี้สามารถรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลได้หรือไม่
  - 3.7 ปัญหาการวิจัยมีความสำคัญ มีคุณค่าต่อการศึกษาทั้งในแง่ทฤษฎีและการปฏิบัติหรือไม่
4. กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)
  - 4.1 เสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ชัดเจนสอดคล้องกับปัญหาการวิจัยหรือไม่
  - 4.2 นำเสนอแผนภูมิ เขียน และใช้สัญลักษณ์ถูกต้องตามหลักวิชาหรือไม่
5. วัตถุประสงค์ในการวิจัย (Research Objectives)
  - 5.1 มีความชัดเจน มีความเฉพาะเจาะจงหรือไม่
  - 5.2 สอดคล้องกับปัญหาที่ทำการวิจัย เรื่องที่ต้องการศึกษาหรือไม่
  - 5.3 เขียนวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับความสำคัญของการวิจัยหรือไม่
6. สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)
  - 6.1 มีทฤษฎี งานวิจัยอิงสมมติฐานการวิจัยหรือไม่ หรืออาจกล่าวได้ว่าการตั้งสมมติฐานการวิจัยควรมีทฤษฎีหรืองานวิจัยรองรับ หรืออาจกล่าวได้ว่าการตั้งสมมติฐานการวิจัยต้องสมเหตุสมผล
  - 6.2 สามารถทดสอบได้หรือไม่
  - 6.3 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยหรือไม่
  - 6.4 ตอบคำถามการวิจัยได้หรือไม่
  - 6.5 มีความชัดเจนเฉพาะเจาะจงหรือไม่
7. ขอบเขตของการวิจัย (Delimitation of Research)
  - 7.1 ระบุตัวแปร ประชากร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยหรือไม่
  - 7.2 ระบุขอบเขตของการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล พื้นที่ ที่ทำการวิจัย ช่วงระยะเวลา เนื้อหาวิชาหรือขอบเขตอื่น ๆ หรือไม่

8. ข้อตกลงเบื้องต้นและข้อจำกัดในการวิจัย (Assumption and Limitation)

8.1 มีความสมเหตุสมผลหรือไม่

8.2 ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้หรือไม่

8.3 มีครบถ้วนตามที่ควรจะมีหรือไม่

9. นิยามศัพท์เฉพาะ (Definition of Terms)

9.1 นิยามครอบคลุมตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยหรือไม่

9.2 มีความชัดเจนหรือไม่ คือ ไม่ตีความเป็นหลายความหมาย

9.3 ใช้คำฟุ่มเฟือยหรือไม่

9.4 นิยามในลักษณะของการนิยามเชิงปฏิบัติการหรือไม่

นอกจากนี้ รูปนีย์ โครตรูม (2550 : 52) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินโครงการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประเมินหัวข้องานวิจัย ได้แก่ ความชัดเจนของหัวข้อ ความชัดเจนของจุดประสงค์ ความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ความกะทัดรัด ความน่าสนใจ ความดึงดูดความสนใจ การชี้ทางความยาก - ง่าย

2. ความสำคัญของงานวิจัย ได้แก่ ความชัดเจนของความคิดรวบยอด สิ่งชี้บอกความจำเป็นความเป็นตัวของตัวเอง ต้นตอของปัญหาการวิจัย ผลต่อการพัฒนาความรู้ในความสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้

3. ปัญหาสำหรับการวิจัย ได้แก่ ครอบคลุมความคิด จุดสนใจ การควบคุมรูปแบบการวิจัย การควบคุมข้อมูล ความสอดคล้องกับหัวข้อการวิจัยในการควบคุมการรายงานผลการวิจัย ความพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบ ความสัมพันธ์กับทฤษฎี ความชัดเจน ปัญหาย่อยสำหรับการวิจัย

4. รูปแบบของการวิจัย ได้แก่ ความชัดเจนของข้อมูล ความพร้อมของข้อมูล ความเหมาะสมของข้อมูล ความเชื่อถือได้และความเที่ยงตรงของข้อมูล เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง การเลือกกลุ่มตัวอย่าง การเลือกข้อมูลที่พึงปรารถนา ความพอดีของข้อมูล ความชัดเจนของวิธีการ ความเชื่อถือและเที่ยงตรงของเครื่องมือ โอกาสในการเลือกเทคนิคของสถิติ

5. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความเหมาะสมของบทนำ เกณฑ์การเลือกวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ภาพรวมเชิงประวัติศาสตร์ ความสอดคล้องกับทฤษฎีปัจจุบัน คุณภาพของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ความสอดคล้องของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการวิจัย ความสามารถที่จะประยุกต์ใช้ของวิธีการ ความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เสนอขึ้นใหม่ ความอ่านง่าย สามารถจับเนื้อหาสาระ ได้แก่ การจัดลำดับหัวข้อการวิจัย ความเหมาะสมของตอนสรุป

6. นิยามและขอบเขตการวิจัย ได้แก่ ความหมายศัพท์บัญญัติ จำนวนศัพท์บัญญัติ การสร้างความชัดเจนให้กับหัวข้อการวิจัย คำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คำชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องเวลา คำชี้แจงเกี่ยวกับรูปแบบของการวิจัย

7. ช่วงเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ลำดับเหตุการณ์ ความเหมาะสมในการแบ่งเวลา สำหรับแต่ละกิจกรรม ความเหมาะสมในการกำหนดเวลา สำหรับรายงานผลการวิจัย ความเหมาะสมเกี่ยวกับการแบ่งเวลาของผู้วิจัย ความสามารถที่จะแลกเปลี่ยนแก้ไขเรื่องเวลา

8. สภาพทั่วไปของเค้าโครงวิจัย ได้แก่ ความถูกต้องของแบบฟอร์ม ความน่าอ่าน คุณภาพการใช้ภาษา ลำดับหัวข้อ ความต่อเนื่องของความเห็น ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของ เนื้อหาแต่ละตอน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียว ฟอร์มของเชิงวรรณ ภาพประกอบ การใช้ภาพประกอบ ลำดับชั้นของภาพประกอบ ตำแหน่งของภาพประกอบ ความชัดเจนของหัวเรื่อง ฟอร์มและสไตล์ ของภาพประกอบ ภาคเพิ่มเติม การอ้างอิงภาคเพิ่มเติม ความชัดเจนของความถูกต้องของ บรรณานุกรม ฟอร์มของบรรณานุกรม

แนวคิดเกี่ยวกับระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

กระบวนการพัฒนาครูมีเอกลักษณ์และความเป็นเฉพาะที่แตกต่างจากการพัฒนาวิชาชีพ อื่นตรงที่วิชาชีพอื่นเมื่อได้เรียนรู้จากสถาบันอุดมศึกษาก็สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้โดย ไม่จำเป็นต้องพัฒนาเพิ่มเติมมากนักในขณะที่วิชาชีพครูนั้นลำพังความรู้ความสามารถที่ได้เรียนมา จากสถาบันฝึกหัดครูอาจไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้อย่างต่อเนื่องและ ยั่งยืน

เนื่องจากสถานการณ์ของโลกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาชุดความรู้ที่ได้รับ การพัฒนาจากการเรียนในสถาบันฝึกหัดครูหรือการพัฒนาครูก่อนประจำการ (Pre - service) นั้นเมื่อเวลาผ่านไปก็ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงหลายเรื่องอาจล้ำสมัยในขณะที่มีความรู้และ ความท้าทายใหม่ ๆ เกิดขึ้นเสมอ

อีกทั้งสภาพของเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไปตลอดเวลาซึ่งก็ส่งผลต่อลักษณะผู้เรียน ด้วยส่งผลให้ความรู้เดิมก็เป็นเรื่องล้ำสมัยไปส่วนความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นหากไม่ศึกษาหรือทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ก็ไม่อาจนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้ด้วยวิธีการสอนเดิมที่ ประสบความสำเร็จในครั้งหนึ่ง ๆ นั่นก็อาจไม่ประสบความสำเร็จเมื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่ม อื่น ๆ

งานด้านการเรียนการสอนจึงเป็นงานที่ท้าทายมากเป็นที่รวมของความรู้ความเข้าใจและ การประยุกต์ใช้ความรู้ในหลายด้าน ได้แก่

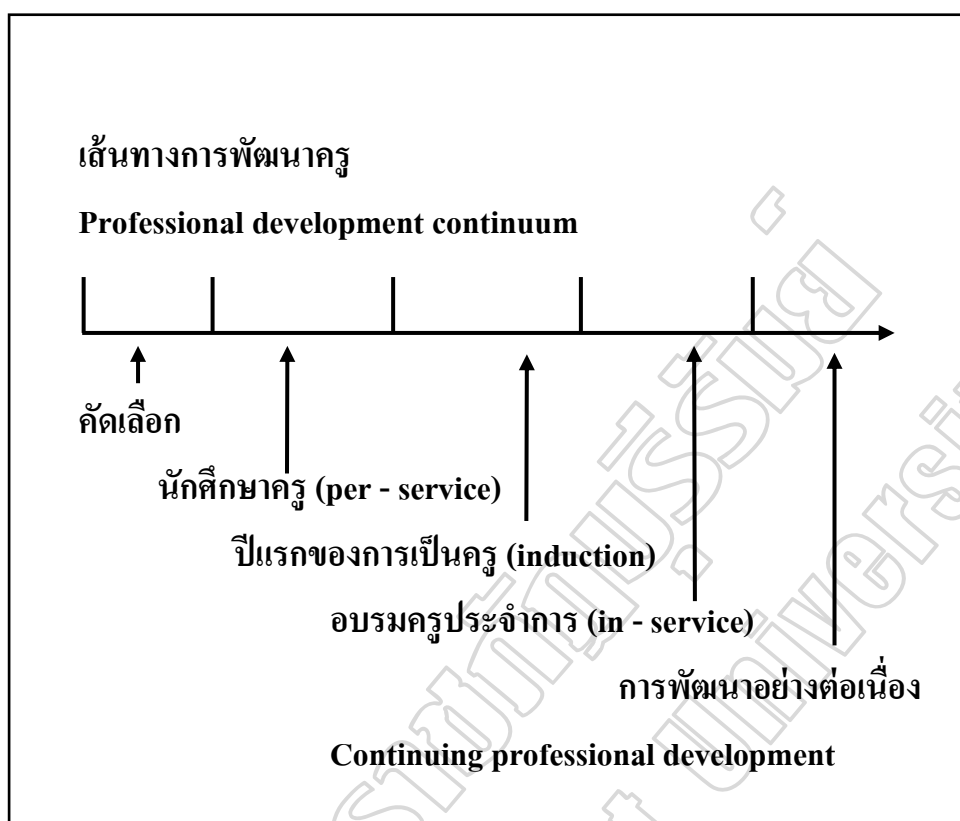
ด้านหลักสูตรครูจำเป็นต้องเข้าใจหลักสูตรเพื่อให้สามารถออกแบบการสอนได้เหมาะสมกับช่วงวัยและพัฒนาของผู้เรียนและขอบเขตของเนื้อตามที่หลักสูตรกำหนดได้

ด้านเนื้อหาสาระและทักษะกระบวนการประจำวิชาจำเป็นต้องเข้าใจแก่นสำคัญของสาระวิชาเพื่อให้สามารถสอนให้ผู้เรียนได้ “แก่นของความรู้” นั้น ๆ รวมทั้งมีทักษะกระบวนการของวิชานั้น ๆ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ใช้ได้อย่างหลากหลายเหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Style) ช่วยให้ผู้เรียนไปพัฒนาความรู้ความสามารถได้ตามที่หลักสูตรกำหนด

ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนผู้สอนควรมีความสามารถในการวินิจฉัยผู้เรียนและใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนรวมทั้งความรู้เกี่ยวกับชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งเป็นบริบทสำคัญของผู้เรียนเพื่อการออกแบบการเรียนการสอนมีความหมายสำหรับผู้เรียนด้วย

ด้วยเหตุที่ว่าจัดการเรียนการสอนนั้นนอกจากจะเป็นศาสตร์ (Science of teaching) ที่มีแบบแผนและขั้นตอนอย่างเป็นระบบแล้วยังมีเรื่องของศิลป์ของการสอน (Arts of teaching) ที่ต้องอาศัยประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งได้อย่างมีคุณภาพ

ดังนั้นเรื่องของกระบวนการของการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง (Continuing Professional Development) จึงเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาครูตามแนวคิดของกอร์ดอน (Gordon, 2004 : 9) ที่เน้นว่าการพัฒนาครูจำเป็นต้องมีการจัดการอย่างเป็นระบบและในแต่ละช่วงเวลาของการพัฒนาควรเลือกใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งด้านความรู้เชิงเนื้อหาที่ใช้สอนวิธีการสอนตลอดจนคุณภาพอื่น ๆ ของครูผู้สอนเองด้วยดังภาพประกอบ 2.6

ภาพประกอบ 2.6 เส้นทางพัฒนาครูตามแนวคิดของกอร์ดอน (Gordon, 2004)

ที่มา : Gordon (2004 : 9)

ในเส้นทางพัฒนาวิชาชีพครูมีประสบการณ์และความรู้หลายอย่างที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติและลงมือทำเป็นความรู้ที่ไม่ได้เขียนไว้ในเอกสารหรือตำราจึงมีความจำเป็นที่ครูผู้หนึ่งจะต้องเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ของผู้อื่นการมีผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยแก้ไขปัญหาโดยไม่ต้องส่งสมประสบการณ์หรือเผชิญกับความผิดพลาดเหล่านั้นซ้ำอีกด้วย

เหตุนี้การเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะช่วยการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring System) โดยผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ครูส่งเสริมครูให้สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องจัดเป็นกระบวนการหนึ่งที่ใช้ในการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - based Training) ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่สำคัญมากทั้งการพัฒนาในช่วงที่เป็นนักศึกษาครู (Pre - service) ได้แก่ การเป็นครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และในช่วงที่เป็นการพัฒนาครูประจำการ (In - service Training) ซึ่งสำหรับประเทศไทย ยังไม่เป็น

ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในสถานศึกษาสำหรับครูประจำการอย่างเต็มรูปแบบซึ่งจะนำเสนอ ข้อมูลและแนวทางในประยุกต์ใช้ในบริบทสังคมลาว ต่อไป

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร ตำรา เรื่อง ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัย ในชั้นเรียนได้ 6 ประการคือ 1) ความเป็นมาและความหมายของการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2) รูปแบบของระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 3) ลักษณะและบทบาทของผู้ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ 4) การพัฒนาระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 5) วิธีการและเทคนิคสำหรับดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ และ 6) การประยุกต์ใช้ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ในสังคมไทย

ความหมายของการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครู มีนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศได้ให้ความหมายไว้ หลากหลาย ดังนี้

พจนานุกรมภาษาอังกฤษลอนแกน (Longman Dictionary : online) ได้ให้ความหมายของ Mentor ไว้ว่าเป็น an experienced person who advises and helps a less experienced person (บุคคลที่มีประสบการณ์ผู้ชี้แนะและช่วยเหลือบุคคลที่มีประสบการณ์น้อยกว่า) คำว่า Mentor มีรากศัพท์มาจาก Mentor ในมหากาพย์โอดิสซีย์ของ โฮเมอร์ (Homer) ซึ่ง Mentor เป็นข้าราชการและผู้ให้ คำปรึกษาผู้ซื่อสัตย์ของ โอดิสซีย์ได้รับความไว้วางใจให้ดูแลและเรื่องการศึกษาและอบรมเทเลมาคัส (Telemachus) บุตรผู้เยาว์วัยของ โอดิสซีย์ระหว่างที่โอดิสซีย์จากไปรบในสงครามกรุงทรอย (Morton - Cooper & Palmer, 2000) ต่อมาความหมายของการเป็นที่เลี้ยง (Mentor) ได้กลายมาเป็น หมายถึงคนที่ส่งเสริมและช่วยเหลือผู้เข้าใหม่ (Mentee) ด้วยความพยายามอย่างที่สุดจนกระทั่งให้ มั่นใจและสามารถทำงานได้ในสภาวะการทำงานใหม่ได้ (Simmons, 1988) ในขณะที่มอร์ดันคูป เเปอร์และพาล์มเมอร์ (Morton - Cooper & Palmer, 2000) ได้ให้อธิบายศัพท์เกี่ยวกับบทบาทของ ผู้ให้การสนับสนุนการเรียนรู้ในการพัฒนาบุคลากรไว้ว่า Mentor คือ ผู้ที่ส่งเสริมบุคลากรได้พัฒนา มีความสัมพันธ์ลักษณะพลวัต (Dynamics) มีความผูกพันกันช่วยเหลือในการพัฒนาทางวิชาชีพผ่าน เครื่องข่ายทางอาชีพ

ตามความหมายของการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring) ที่มีความหมายแบบ กว้างนั้นเป็นการพัฒนาบุคลากรที่เน้นความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One - to - one Relationship) หรือเป็นกลุ่มย่อย โดยมีผู้ที่มีประสบการณ์เรียกว่าผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) ดำเนินการ พัฒนาผู้ที่มีเข้ามาทำงานใหม่หรือผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่าเรียกว่า Mentee (ผู้รับการฝึกจากดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ) หรือ Protégé (ผู้รับการปกป้อง) โดยได้รับพัฒนาทั้งทางด้านวิชาชีพและเรื่อง ส่วนบุคคลในวงการศึกษาใช้การเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ได้หลากหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับ กลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และผู้รับการฝึก เช่น ผู้บริหารดูแลช่วยเหลือ

ผู้บริหารครูที่มีประสบการณ์กับครูที่เข้ามาใหม่ นักเรียนเก่งกับนักเรียนอ่อนเมื่อเน้นไปที่การพัฒนาวิชาชีพครูเป็นหลักระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ถือเป็นกิจกรรมการนิเทศแบบหนึ่ง

สตูดิโอเพ็ญ คงกะจันทร์ และคณะ (2550 : 7 - 8) ได้ให้ความหมายของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำว่า หมายถึง เป็นการที่ผู้มีความสามารถหรือเป็นที่ยอมรับ หรือผู้บริหารในหน่วยงานให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือรุ่นน้องหรือผู้ที่อยู่ในระดับต่ำกว่าในเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานเพื่อให้มีศักยภาพสูงขึ้น แต่อาจไม่เกี่ยวกับหน้าที่ในปัจจุบัน โดยตรง

มาร์ลินและแมกเฮนรี (Marlene & McHenry. 2002 : 2 - 5) ได้ให้ความหมายของคำว่า ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) คือ เป็นผู้ฝึกสอน (Coaches) การเป็นผู้แนะนำ (Guides) การเป็นแบบอย่าง (Model) เป็นครู (Teachers) และเป็นผู้ฝึกสอน (Trainers)

โฮลเดน (Holden. 1995 : 5) ให้คำอธิบายความหมายของคำว่า (Mentor) ไว้ดังนี้

1. Mentor เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ ประสบความสำเร็จ และมีความเป็นมืออาชีพทางความรู้ซึ่งได้รับการยอมรับและได้รับความไว้วางใจ
2. Mentor เป็นเสมือนเพื่อนที่มีทัศนคติและความรู้สึก อารมณ์ที่ดีต่อกัน
3. Mentor เป็นครูผู้มีประสบการณ์ที่พร้อมให้การช่วยเหลือครูใหม่ เป็นผู้มีทัศนคติความเชื่อ และปรัชญาทางการสอน
4. Mentor เป็นผู้ที่ไวต่อความรู้สึก สุขุมรอบคอบ มีบุคลิกท่าทาง ความรู้และความเอาใจใส่

เบล (Bell. 2000 ; อ้างถึงใน เฮอร์มีเนีย. 2550 : 12) ได้ให้ความหมายของ (Mentor) คือ ผู้ที่คอยช่วยเหลือบุคคลอื่นให้ได้มีประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้และเจริญก้าวหน้า

รูล์ฟ (Rolf. 2008 : 2) กล่าวว่า การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring) เป็นการพัฒนาสิ่งที่มืออยู่ภายในเพื่อนำไปสู่อนาคตซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับบุคคลสองคนหรือมากกว่า ในกระบวนการมีการส่งเสริมให้นำไปสู่ความสำเร็จมากกว่าที่จะดำเนินไปคนเดียว

วูนซ์ (Wunsch. 1994 : 10) ในปี ค.ศ. 1970 สหรัฐอเมริกาได้นำระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มาใช้ในการสอนงานแก่บุคลากรในหน่วยงานของรัฐเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและต่อมาได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายและประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็วโดยนำมาใช้ในการสอนงานทางธุรกิจอุตสาหกรรมวิชาชีพทางการศึกษาวิชาชีพทางการพยาบาล

ในประเทศไทย ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในอดีตที่ผ่านมา มีแบบแผนการเรียนรู้ที่มีลักษณะดังคำที่ว่า “ศิษย์มีครู” กล่าวคือ การฝากตัวเป็นศิษย์แก่ครูเพื่อเรียนรู้สรรพวิทยาการต่าง ๆ ลักษณะการเรียนรู้ผ่านการทำงานร่วมกับครูการสังเกตและจดจำแบบ “ครูพักลักจำ” ดังนั้นความสัมพันธ์จึงมีความลึกซึ้งเอื้ออาทรต่อกันครูก็ดูแลศิษย์และมอบสิ่งที่ดีให้สมกับที่เรียกว่าเป็น

“ศิษย์ก้นกุฏิ” ต่อมาเมื่อการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบมากขึ้นมีวิชาชีพหลายสาขาที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญเป็นพิเศษจำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อดูแลให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติงาน ได้แก่ วิชาชีพทางการแพทย์การพยาบาลและงานอุตสาหกรรมในปัจจุบันมีการใช้คำว่า Mentor ในความหมายของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในระดับบัณฑิตศึกษาหรือที่โดยทั่วไปใช้คำว่า Advisor ในส่วนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่จัดให้มีทุนส่งเสริมนักวิจัยรุ่นใหม่ก็กำหนดเงื่อนไขว่าผู้ขอรับทุนต้องมีนักวิจัยดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทำหน้าที่ดูแลและให้ความช่วยเหลือ (วัชร กสิณฤกษ์. 2548 : 52) นอกจากนี้ในสาขาการศึกษานี้

...โรงเรียนมีความต้องการคำแนะนำจากวิทยากรภายนอกหรือครูแกนนำภายในโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการประยุกต์ทฤษฎีมาคอยช่วยเหลือชี้แนะติดตามตลอดกระบวนการเราเรียกผู้ที่คอยเป็นที่เลี้ยงช่วยแนะแนวทาง เช่นนี้ว่า mentor...ระบบ mentor ล้วนมีบรรยากาศแห่งความเป็นกัลยาณมิตรมากกว่าการบังคับบัญชาทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบและวางแผนงานร่วมกันทดลองสาธิตด้วยการปฏิบัติจริงประเมินผลตามพัฒนาการของงานอย่างปราศจากอคติบรรยากาศเช่นนี้ สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยที่เน้นเมตตาธรรมต่อกัน (สุมน อมรวิวัฒน์. 2546)

สำหรับในบริบทโรงเรียนของไทยมีการดำเนินการเรื่องเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการดังนี้

การเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบไม่เป็นทางการ ได้แก่ การที่มีครูผู้มีประสบการณ์ในการสอนให้การแนะนำแก่ครูใหม่ครูที่มีความชำนาญในการจัดการเรียนให้แนะนำด้านการสอนแก่ครูในโรงเรียนซึ่งต่อมารัฐมีการสนับสนุนให้พัฒนาให้เป็นระบบมากขึ้นเป็นครูต้นแบบหรือ master teachers ที่เป็นแบบอย่างหรือให้ความช่วยเหลือ ด้านวิชาการแก่ครูในสถานศึกษาหรือขยายไปสู่การดูแลในลักษณะของกลุ่มโรงเรียน

สำหรับการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบเป็นทางการนอกจากมีระบบครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแล้วในส่วนของแต่ละสถานศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่มีระบบการบริหารวิชาการวิชาการที่ซับซ้อนอาจมีผู้ที่ทำหน้าที่กึ่งผู้นำหรือผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาด้วย เช่น การมีหัวหน้าหมวดวิชาหัวหน้าสายชั้นทำหน้าที่ดูแลให้การแนะนำด้านการจัดการเรียน

การสอนรวมทั้งบริหารงานวิชาการในส่วนที่รับผิดชอบด้วยอย่างไรก็ตามก็ยังขาดระบบการพัฒนาทักษะและความรู้พื้นฐานของความเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้แก่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเหล่านั้นยังคงเป็นเพียงการมอบหมายหน้าที่ให้ดำเนินการเท่านั้นซึ่งถือเป็นต้นทุนที่ดีของสังคมไทยที่ควรมีการต่อยอดให้เป็นระบบมากขึ้น

รูปแบบของระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

เนื่องจากระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีการนำไปใช้อย่างกว้างขวางในหลายสาขาวิชา ทั้งมีการจัดในหลายลักษณะ โดยใช้เกณฑ์หลากหลายแบบเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจการจัดรูปแบบของการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบต่าง ๆ และนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในสภาพบริบทสถานศึกษาของไทยจึงขอเสนอแนวคิดจากเอกสารต่างประเทศดังนี้

หากแบ่งรูปแบบของระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบหยาบก็จะได้ว่าระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครู (Mentoring) มี 2 รูปแบบ คือ 1) ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูตามธรรมชาติ (Natural Mentoring) ได้แก่ การสอนการชี้แนะและการให้คำปรึกษาและ 2) ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูที่มีการวางแผนไว้ (Planned Mentoring) มีลักษณะเป็นโปรแกรมที่มีโครงสร้างเป็นกระบวนการอย่างเป็นทางการ

มิลเลอร์ (Miller, 2002 : 343 - 344) ได้จัดกลุ่มของรูปแบบระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอาจจัดโดยใช้เกณฑ์ในการแบ่งเป็น 4 แนวทางดังนี้

1. จัดกลุ่มตามเป้าหมายของโปรแกรมเป็นเป้าหมายหลักของโปรแกรม ได้แก่ โปรแกรมเพื่อการพัฒนา (Developmental Mentoring) โปรแกรมที่สัมพันธ์กับการทำงาน (Work Related Mentoring) และระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ (Subject - focused Mentoring) การจัดแบ่งด้วยวิธีการนี้ไม่ชัดเจนนัก เนื่องจากโปรแกรมส่วนใหญ่ก็เน้นไปเพื่อการพัฒนาอีกทั้ง โปรแกรมจำนวนมากก็มีเป้าหมายหลากหลาย
2. จัดกลุ่มตามลักษณะของโปรแกรมจัดกลุ่มตามลักษณะของโปรแกรม ได้แก่ โปรแกรมแบบหนึ่งต่อหนึ่งหรือแบบกลุ่ม (One - to - one or Group Program) โปรแกรมแบบจัดเป็นกลุ่มเรียนรู้มีการพบปะกัน ในสถานที่ทำงานหรือสถานที่สาธารณะ (Site - based or Community - based Program) จัดตามความถี่ในการพบปะหรือความเข้มข้นของงาน เช่น การพบปะกันทุกสัปดาห์ใช้เวลารวมกันเป็นปี (Long - Term Intensive Program) หรือการแบ่งตามโครงสร้างของโปรแกรม เช่น ลักษณะการส่งเสริมของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการจับคู่ระหว่างผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลให้คำปรึกษา (Mentee)

3. จัดกลุ่มตามลักษณะของผู้เป็น mentee ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเป็นวิธีการจำแนกง่าย ๆ ตามเป้าหมายในการพัฒนาว่าเป็นกลุ่มใด เช่น นักเรียนกลุ่มเสี่ยง (At-risk Mentoring Program) นักเรียนชนกลุ่มน้อย (Minority Ethic Mentoring Program) กลุ่มธุรกิจ (Workexperience Mentoring Program)

4. จัดกลุ่มตามลักษณะของผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เช่น การนำบุคคลชุมชนเข้ามาเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้กับนักเรียน (Community Mentoring Program) การให้บริษัทธุรกิจเข้ามาพัฒนาทักษะการจัดการให้กับครู (Business Mentoring Program) ในการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้นักศึกษาที่มีประสบการณ์ดูแลนักศึกษาที่เข้ามาใหม่หรือมีประสบการณ์น้อยกว่า (Student Mentoring Program) หรือจัดกลุ่มนักเรียนที่มีอายุหรือระดับชั้นเดียวกันให้ดูแลกันและกัน (Peer Mentoring Program) และรูปแบบการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยครูในโรงเรียน (Teacher Mentoring Program) การจัดกลุ่มตามลักษณะยังอาจจัดเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 2 กลุ่ม คือ โปรแกรมจากภายนอก (External Program) คือ ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมาจากองค์กรภายนอกและผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่อยู่ภายในองค์กรเอง (Internal Program)

เมื่อพิจารณาเรื่องลักษณะความสัมพันธ์ในระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมิลเลอร์ (Miller, 2002 : 345) ยังเสนอการจัดกลุ่มระบบที่เลี้ยงได้ 5 รูปแบบดังนี้

1. ระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบดั้งเดิม (Classic Mentoring) เป็นความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่งที่มีประสบการณ์จัดการส่งเสริมแนะนำแก่ผู้ที่เด็กกว่าหรือมีประสบการณ์น้อยกว่ามักเกิดขึ้นในบริบทของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องที่สนใจผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะแสดงบทบาทในลักษณะของแม่แบบ (Role Model) และดูแลผู้ที่ดูแลอยู่เป็นพิเศษในอดีตเป็นรูปแบบที่ผู้ที่เชี่ยวชาญให้ความดูแลผู้ที่มาฝึกงานในสถานประกอบการในปัจจุบันเป็นไปในลักษณะของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลที่มีความใกล้ชิดและเป็นกัลยามิตรมากขึ้น

2. ระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบกลุ่ม (Individual - team Mentoring) เป็นความสัมพันธ์ที่ผู้รับการดูแลกลุ่มเล็ก ๆ มองหาผู้ให้ความช่วยเหลือแนะนำเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลโดยผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมักเป็นผู้ที่ได้รับความนับถือมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องและเข้าใจความคาดหวังของผู้ที่ดูแลอยู่รูปแบบนี้จะช่วยให้กลุ่มบุคคลได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันได้ด้วยนอกเหนือจากรับจากผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำฝ่ายเดียว

3. ระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบเพื่อนกับเพื่อน (Friend - to - Friend Mentoring) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานที่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้และการปฏิบัติงานร่วมทั้งเหมาะกับกลุ่มที่ไม่ค่อยวางใจกับผู้ที่ใหญ่กว่าเป็นความสัมพันธ์ในแนวระนาบจากกลุ่มคนที่เท่าเทียมกันมากกว่า

4. ระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบกลุ่มเพื่อน (Peer - group Mentoring) เป็นความสัมพันธ์แบบกลุ่มเพื่อนคล้ายกับแบบที่ 3 ระบบแบบเพื่อนกับเพื่อนแต่มักใช้ในบริบทของประเด็นที่ต้องการพัฒนาเป็นพิเศษ เช่น กลุ่มที่ต้องการเลิกยาเสพติด

5. ระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีความสัมพันธ์กันระยะยาว (Long - term Relationship Mentoring) เป็นความสัมพันธ์ที่คล้ายกับระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบดั้งเดิมแต่ใช้กับกลุ่มที่เปลี่ยนแปลงได้ยากและทำให้อ่านใจใช้กับงานที่ต้องใช้เวลาในการสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจ

สำหรับบริบทประเทศไทยโดยเฉพาะด้านการพัฒนาครูรูปแบบของการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในสถานศึกษามักมีผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามธรรมชาติ กล่าวคือ นอกจากครูที่มีอายุราชการมากมีประสบการณ์ในการสอนมาเป็นพี่เลี้ยงแก่ครูคนอื่นในด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจให้คำแนะนำทั้งทางด้านวิชาการการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินชีวิตในแง่ของการสอนก็อาจจะมีคนอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ๆ หรือวิธีการสอนที่จะเป็นแบบอย่างและให้คำแนะนำแก่ครูคนอื่นได้แต่ยังไม่เป็นระบบหรือโครงสร้างที่ชัดเจนซึ่งส่วนใหญ่เป็นรูปแบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่อยู่ภายในองค์กรเอง (Internal Program) ส่วนรูปแบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจากภายนอก (External Program) ในเชิงโครงสร้าง ก็คือ บทบาทของศึกษานิเทศก์ซึ่งบทบาทส่วนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำด้วย

รูล์ฟ (Rofle, 2008 : 73) ได้กล่าวถึง แนวทางของการให้คำปรึกษาแนะนำ เดิมในอดีต กระบวนการให้คำปรึกษาแนะนำจะเป็นกระบวนการแบบ 1 ต่อ 1 ส่วนใหญ่จะเป็นการให้คำปรึกษาแบบไม่เป็นทางการและไม่มีโครงสร้าง ในปัจจุบันการให้คำปรึกษาสามารถทำได้หลายรูปแบบผ่านทางการให้คำปรึกษาอย่างไม่เป็นทางการซึ่งเกิดขึ้น โดยธรรมชาติและนำกระบวนการให้คำปรึกษาที่เป็นทางการเข้ามาผสมผสานด้วย โดยผู้เขียนได้เสนอแนวทางในการให้คำปรึกษาแนะนำไว้ ดังนี้

1. การให้คำปรึกษาแนะนำที่ไม่เป็นทางการ (Informal Mentoring) หมายถึง รูปแบบสนทนาที่ไม่มีการกำหนดหัวข้อ / ประเด็น วัน / เวลาที่ชัดเจน เกิดจากการพูดคุยกับเพื่อนเมื่อมีโอกาสดังกล่าวทำให้เกิดความเข้าใจในขณะนั้น ๆ ซึ่งการพูดคุยนั้นจะเป็นการสนับสนุนและกระตุ้นความคิด

2. การให้คำปรึกษาที่ไม่เป็นทางการ (Formal Mentoring) หมายถึง รูปแบบการสนทนาที่มีโครงสร้าง มีข้อตกลงในการปรึกษาและถูกศึกษา มีกรอบแนวคิดสำหรับการให้คำปรึกษาแนะนำที่ชัดเจน มีการร่วมกันอภิปรายความคาดหวัง วัตถุประสงค์ และกระบวนการเรียนรู้ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อมีความตั้งใจในการพัฒนาความรู้ผ่านการสนทนา

3. การให้คำปรึกษาโดยเพื่อน (Peer Mentoring) นิวบีและคอร์เนอร์ (Newby & Corner. 1997 : 34 - 40) ได้กล่าวว่า เนื่องจากปัญหาการให้คำปรึกษาแนะนำผ่านมา คือ เพศ อายุ ทั้งที่ผู้ให้ / ผู้รับคำปรึกษาแนะนำมีความแตกต่างกัน และในบางครั้งเราต้องการผู้ให้คำปรึกษาแนะนำที่มีทักษะเฉพาะจึงมีการเปลี่ยนบทบาทกัน ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำอาจกลายมาเป็นผู้รับคำปรึกษาแนะนำเนื่องจากความสามารถของทักษะนั้นมีความแตกต่างกันไป เพื่อนผู้ให้คำปรึกษาแนะนำจึงกลายมาเป็นที่ปรึกษาซึ่งกันและกัน มีการตั้งคำถาม การฟังและการสะท้อนความคิด ซึ่งเป็นการเสนอมุมมองอื่น ๆ ร่วมกัน แต่ทั้งนี้การตัดสินใจหลักยังขึ้นอยู่กับเจ้าของผู้ปฏิบัติการ

4. การให้คำปรึกษาแนะนำแบบกลุ่ม (Group Mentoring) คือ ผู้ให้คำปรึกษาหนึ่งคนกับผู้รับคำปรึกษาหลาย ๆ คน

5. การให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring - Round - Tables) คือ การให้คำปรึกษาแนะนำโดยการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในการสนทนาของกลุ่มที่ให้คำปรึกษาแนะนำ

6. การให้คำปรึกษาแนะนำที่มีการวางแผนและการสอนงานที่เป็นเชิงธุรกิจ (Mastermind Mentoring and Business Coaching) โดยผู้ให้คำปรึกษาแนะนำที่มีความเชี่ยวชาญ สวีนี (Sweeny. 2003 : 52 - 54) ได้กำหนดรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยใช้หลักการประเมินตนเองในการให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อช่วยให้ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำมองเห็นเป็นจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง โดยผลการประเมินจะเป็นตัวสะท้อนถึงสิ่งที่ควรทำต่อไป โดยรูปแบบการให้คำปรึกษาแนะนำของ สวีนี แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

รูปแบบที่ 1 การบอก (Telling) เป็นขั้นตอนแรกของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำซึ่งเป็นการสอนเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปสู่คำตอบหรือวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องโดยผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้ถ่ายทอดสู่ผู้รับ

รูปแบบที่ 2 การเสนอ (Selling) โดยผู้รับคำปรึกษาแนะนำจะเรียนรู้และทราบว่าจะคำตอบคำถามอย่างไรให้เหมาะสมกับในแต่ละสถานการณ์ที่อาจมีคำตอบแตกต่างกันไป โดยผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะคอยอยู่เป็นระยะแต่ทั้งนี้การตัดสินใจหลักจะขึ้นอยู่กับผู้รับคำปรึกษา

รูปแบบที่ 3 การร่วมมือกัน (Collaborating) โดยทั้งสองคนจะกลายเป็นคู่กันอย่างแท้จริง รู้ลึกถึงความรับผิดชอบและเป็นเจ้าของสำหรับการให้คำปรึกษาร่วมกัน โดยผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต้องนำผู้รับการดูแลเข้าสู่สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประสบการณ์แห่งการเรียนรู้

รูปแบบที่ 4 การมอบอำนาจ (Delegating) เป็นขั้นสุดท้ายโดยผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะเป็นผู้สนับสนุนผู้รับการดูแลซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ยากสำหรับผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำหลาย ๆ ท่าน ผู้รับการดูแลต้องสามารถยืนหยัดด้วยตนเอง โดยเขาได้รับประสบการณ์ที่ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากปัจจัยภายนอกใด ๆ

บทบาทของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

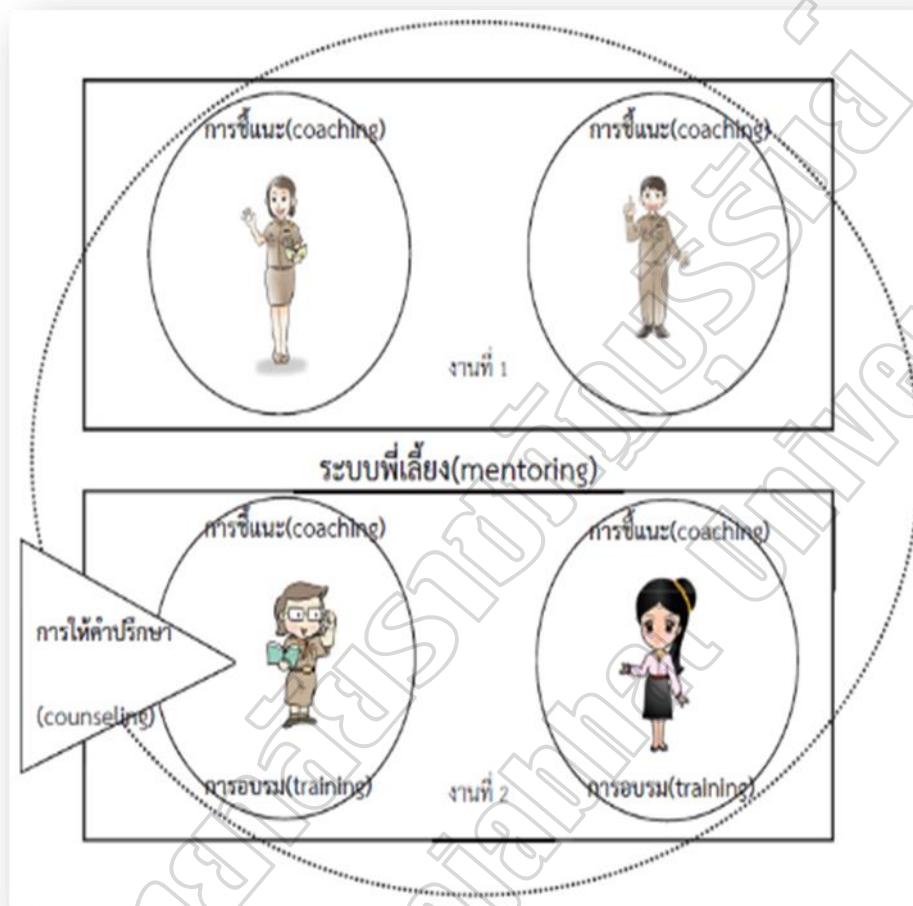
โทรป และคลิฟฟอร์ด (Thrope & Clifford. 2003 : 63 - 73) อธิบายบทบาทของการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยเปรียบเทียบกับบทบาทของการชี้แนะว่าการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ โดยกว้างหรือทั่วไปส่วนการมุ่งไปพิจารณาที่ทักษะหรือการทำงานบางเรื่องบางประเด็นเป็นการเฉพาะจะถือเป็นบทบาทของการชี้แนะ (Coaching) ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมักช่วยพัฒนาบุคลากรในองค์กร โดยเฉพาะกลุ่มหรือช่วยเป็นรายบุคคลซึ่งปกติผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมักเป็นผู้มีประสบการณ์มากกว่าหรือมีความสามารถเฉพาะทางที่เป็นแบบอย่างให้แก่ผู้อื่นได้และเป็นที่ยอมรับนับถือซึ่งต่างจากผู้ชี้แนะ คือ

1. พี่เลี้ยงมักมีตำแหน่งหรือสถานะสูงกว่าผู้รับการชี้แนะในขณะที่ผู้ชี้แนะไม่จำเป็นต้องมีอาวุโสหรือสถานะที่สูงกว่า
2. ในเรื่องความสัมพันธ์ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นแบบอย่างในการทำงานในขณะที่ผู้รับการชี้แนะไม่จำเป็นต้องเลียนแบบผู้ชี้แนะก็ได้
3. ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมักดูแลโดยทั่วไปทั้งเรื่องการดำเนินชีวิตและการทำงานในขณะที่การชี้แนะเกี่ยวข้องกับบางเรื่องบางประเด็น

ในส่วนของการให้คำปรึกษา (Counseling) ผู้ให้คำปรึกษามักมีลักษณะคล้ายผู้ชี้แนะแต่ผู้ให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือบุคคลในปัญหาที่มีความเฉพาะลงไปอีกเน้นเรื่องของอารมณ์จิตใจมากกว่าเรื่องความสามารถที่แสดงออกมาในการทำงานผู้ให้คำปรึกษาจะมองประเด็นของสาเหตุที่ทำให้เกิดขึ้นในปัจจุบันค้นหาสาเหตุจากอดีตที่เป็นต้นตอของปัญหาในขณะที่การชี้แนะจะมองไปอนาคตข้างหน้าเริ่มจากจุดที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและวางแผนเพื่อพัฒนาตามที่ตกลงร่วมกันกับผู้รับการชี้แนะในสถานที่ทำงานบุคคลจะแสวงหาที่ปรึกษาถ้าเขาประสบปัญหาด้านสถานะของอารมณ์และจิตใจในขณะที่ต้องการผู้ชี้แนะเมื่อต้องการพัฒนาศักยภาพในการทำงาน

อย่างไรก็ตามแม้ว่าบทบาทของพี่เลี้ยง (Mentor) ผู้ชี้แนะ (Coacher) และผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) จะแตกต่างกันแต่ในบริบทของการจัดการศึกษาของไทยนั้นบทบาทของบุคคลเหล่านี้ไม่ได้แยกอย่างชัดเจน กล่าวคือ ในบางกรณีผู้ที่ทำหน้าที่เหล่านี้มักเป็นบุคคลคนเดียวกันหรืออาจเป็นคนละคนกันให้ลองนึกถึงว่าในสถานที่ทำงานในยามที่เราไม่สบายใจมีปัญหาหรือความเครียดเรามักนึกถึงบุคคลที่เราอยากขอคำปรึกษารับฟังทุกข์ร้อนของเราทำให้เราสบายใจให้สามารถฟันฝ่า

ปัญหาและทำงานต่อไปได้ซึ่งเราอาจเรียกบุคคลนี้ว่าเป็น “ผู้ให้คำปรึกษา” ในบางโอกาสที่เราคิดขัดเรื่องการทำงานต้องการรับคำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์ที่เคยพบประสบปัญหานั้นมาก่อนและได้พบทางแก้ไขเราก็อาจเรียกบุคคลนั้นว่าเป็น “พี่เลี้ยง” ในบางกรณีเราอยากพัฒนาความสามารถในการสอนในบางเรื่องเราอาจรับคำชี้แนะจากบุคคลที่เราเชื่อว่าเขาจะช่วยเหลือเราได้ อาจไปสังเกตการสอนหรือให้เขามาช่วยเหลือในบางคราวจนกระทั่งเราสามารถจัดการเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ เราก็จะเรียกบุคคลที่ว่า “ผู้ชี้แนะ” ซึ่งเราจะมีทั้งผู้ให้คำปรึกษาพี่เลี้ยงและผู้ชี้แนะรวมอยู่ในตัวบุคคลคนเดียวกันแต่ในบางกรณีโดยเฉพาะ “ผู้ชี้แนะ” ก็อาจจะมีได้หลาย ๆ คนครูบางคนเก่งในเรื่องสอนทักษะกระบวนการกลุ่มบางคนเชี่ยวชาญ เรื่อง การผลิตสื่อบางคนเราอาจขอรับคำชี้แนะเรื่องการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน ฯลฯ รวมทั้งบางกรณีก็จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาไปด้วยก็ได้ซึ่งบุคคลที่ทำหน้าที่และบทบาทเหล่านี้จะมาช่วยในการสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ให้เกิดการขับเคลื่อนคุณภาพการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้โดยสรุปหากประมวลบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ข้างต้นเป็นแผนภาพประกอบ 2.7 จะได้ดังนี้

ภาพประกอบ 2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการชี้แนะการอบรมระบบพี่เลี้ยงและการให้คำปรึกษา
ที่มา : ปรับปรุงจากโทรป และคลิฟฟอร์ด (Thrope & Clifford : 2003)

พี่เลี้ยงในฐานะที่เป็นบุคคลสำคัญในขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) มีเอกสารที่กล่าวถึงบทบาทในการดำเนินงานไว้ ได้แก่ Harvard Business Essential (2005 : 37 - 46) และ Geigoriu and Hopkins ได้อ้างถึงงานของคาร์ม (Kram, 1988) ที่เป็นผู้กำหนดลักษณะงานและความรับผิดชอบของพี่เลี้ยงโดยจัดแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

การพัฒนาเกี่ยวกับอาชีพ (Career Function) และการพัฒนาจิตวิทยา (Psychosocial Personal Functions) ดังตาราง 2.4

ตาราง 2.4 บทบาทการส่งเสริมของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Development Mentoring Functions)

Career Functions การส่งเสริมเพื่อการพัฒนาด้านอาชีพ	Psychosocial Personal Functions การส่งเสริมในด้านจิตวิทยา
Sponsorship: การสนับสนุนส่งเสริม	Role Modeling: แบบอย่างของพฤติกรรมเจตคติและค่านิยมที่นำไปสู่ความสำเร็จในองค์กร
Coaching: สอนและให้ข้อมูลป้อนกลับ	Acceptance and Confirmation: ส่งเสริมและให้เกียรติ
Protection: ปกป้องช่วยเหลือ	Counseling: ช่วยเหลือในการจัดการปัญหาเกี่ยวกับงานอาชีพ
Challenging Assignment: ส่งเสริมให้คิดและกระทำด้วยวิธีการใหม่ ๆ กระตุ้นให้แสดงความสามารถออกมา	Friendship: ให้ความเอื้ออาทร
Exposure and Visibility: กำกับให้แสดงความสามารถระดับที่สูงขึ้น	

ไลยอนและพินเนล (Lyons & Pinnell, 2001 : 49) กล่าวถึงบทบาทของผู้มีประสบการณ์สูง “Mentor” ว่าเป็นผู้ที่ให้และเสนอความคิดเห็นที่ประสบความสำเร็จได้ เป็นผู้นี้ก็ถึงขั้นต่อไปของการเรียนรู้ มีหน้าที่ช่วยเหลือและลดขั้นตอนที่ซับซ้อนในงานที่มีความสำคัญและจำเป็นช่วยรักษาภาพรวมของงานและองค์ประกอบย่อย ๆ ของกระบวนการให้การสนับสนุนและให้กำลังใจ ช่วยประเมินผลที่คาดหวัง และเสนอแนวทางพัฒนาปรับปรุง เป็นผู้เริ่มต้นกระบวนการในขั้นตอนนี้

ปาสก์และจอย (Pask & Joy, 2007 : 23) กล่าวถึงบทบาทการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และบทบาทการเป็นผู้สอนงาน (Mentoring and Coaching) ว่าระบบทั้งสองนั้นมีความเชื่อมโยงกัน จึงใช้คำว่า “Mentoring and Coaching” ออกจากการสอนงาน แต่สิ่งที่สามารถแยกการดูแลให้

คำปรึกษาแนะนำ เช่น การบอก การสอน ฯลฯ ทั้งนี้ โรเจอร์ (Roger. 1961 ; cited in Pask & Joy. 2007 : 25) กล่าวว่า การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและการสอนงาน (Mentoring - Coaching) เป็นเพียงกระบวนการที่ช่วยเหลือบุคคลในการทำสิ่งที่ดีที่สุดได้ด้วยตัวของพวกเขาเองและในขณะเดียวกันก็เกิดการพัฒนายิ่งขึ้นไป เช่นเดียวกับกับ เฮอร์มินีย (Herminia. 2009 : 123) ที่กล่าวว่า การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring) เป็นการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาบุคคลจากบทบาทที่เกี่ยวกับงานและการดำรงตนอยู่ในสังคม ขอบเขตของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Scope of Mentoring) จึงกว้างกว่าความหมายของการสอนงาน (Coaching) ซึ่งในการสอนงานนั้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อีกทั้งยังไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแต่การพัฒนากลุ่มทักษะหรือพฤติกรรมเพียงบางอย่างเท่านั้น แต่ภาพรวมของคนคนนั้น รวมถึงการทำงานของเขาด้วยสรุปแล้ว คือ การสอนงานเป็นเรื่องเกี่ยวกับงานเฉพาะแต่ละงาน แต่การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพของการทำงานควบคุมหลายด้าน

แอนเดอร์สัน และแซนนอน (Anderson & Shannon. 1998 ; cited in Girves, Zedepa & Gwathmey. 2005 : 453) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ “Mentor” ไว้ 5 ประการ ได้แก่ 1) การสอน (Teaching) 2) การสนับสนุน (Sponsoring) 3) การให้กระตุ้นส่งเสริม (Encouraging) 4) การให้คำปรึกษาแนะนำ (Counselling) 5) ความเป็นมิตร (Befriending)

สตาร์ชีวีส (Starcevis. 2009 : 83 - 88) แสดงความแตกต่างระหว่างผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ “Mentor” และสอนงาน “Coaching” ซึ่งสอดคล้องกับเฮอร์มินีย (Ibarra. 1999 : 766 - 767) ดังนี้

ตาราง 2.5 แสดงความแตกต่างระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) และผู้สอนงาน (Coach)

ประเด็น	การสอนงาน (Coach)	การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor)
จุดเน้นและเป้าหมาย	เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ปรับปรุงการปฏิบัติงาน และเตรียมทักษะที่จำเป็นต่อผู้ทำงานใหม่	เพื่อสนับสนุนและเป็นแนวทางในความเจริญก้าวหน้าของผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
บทบาท	ผู้สอนงานเป็นผู้สั่งการเรียนรู้และการชี้แนะ	ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้น

ตาราง 2.5 (ต่อ)

ประเด็น	การสอนงาน (Coach)	การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor)
ความสัมพันธ์	ขึ้นกับหน้าที่ในงาน ผู้สอนงานเป็น เจ้านายของผู้ถูกสอนงาน	เลือกด้วยตนเอง เกิดจากความสมัครใจ ไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งโดยบังคับ บัญชาโดยตรง
ประเด็นที่ น่าสนใจ	ปัญหาใกล้ตัวและ โอกาสในการเรียนรู้	การพัฒนาวิชาชีพในระยะยาว
บทบาท	เน้นที่การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ เหมาะสม	เน้นที่การรับฟัง การเป็นต้นแบบที่ดี รวมทั้งการให้คำแนะนำ
ระยะเวลา	โดยปกติจะเน้นที่ความจำเป็นในระยะ สั้นเป็นครั้ง ๆ ต่อเนื่อง	ต่อเนื่องในระยะยาว

ที่มา : สตาร์ชีวิส (Starcevish, 2009 : 83 - 88)

รูลฟ์ (Rolf, 2008 : 45) กล่าวถึง บทบาทผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ คือ การสร้างความสัมพันธ์ ถามคำถาม ฟังและนำเอาความสามารถของผู้รับการดูแลออกมา ผู้ดูแลให้คำปรึกษาไม่ใช่ผู้มีอายุมากกว่า ฉลาดกว่า แต่ต้องเป็นผู้ที่มีลักษณะในการนำไปสู่บทสนทนาในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เกิดคำถามจากผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อกระตุ้นให้รับการดูแล ได้คิดอย่างอิสระ มีการพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ การสะท้อนประสบการณ์ของพวกเขาในสถานการณ์นั้น ๆ มีการวางแผนดำเนินการ การให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่อง โดยผู้รับการดูแลจะได้รับการเสริมพลังอำนาจและก่อให้เกิดเป็นวงจรแห่งการเรียนรู้ โดยคำถามที่ช่วยในการพัฒนาตนเอง คือ 1) ตอนนี้ฉันกำลังเป็นอย่างไร 2) ฉันต้องไปถึงจุดไหน 3) ฉันจะไปถึงได้อย่างไร และ 4) ฉันจะต้องทำอะไรบ้าง โดยผู้ดูแลให้คำปรึกษาต้องสะท้อนความคิด สร้างวัตถุประสงค์ กำหนดกลยุทธ์ในการปฏิบัติ วางกรอบความต้องการทั้งในปัจจุบันและอนาคตเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ รูลฟ์ (Rolf, 2008 : 35) ได้สรุปถึงความแตกต่างของกระบวนการให้คำปรึกษาแนะนำแบบดั้งเดิมและแบบปัจจุบัน ดังนี้

ตาราง 2.6 ความแตกต่างของกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบดั้งเดิม
และแบบปัจจุบัน

การให้คำปรึกษาแนะนำแบบ ดั้งเดิม	การให้คำปรึกษาแนะนำแบบปัจจุบัน
- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำค้นหา ผู้รับการดูแล	- ผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะต้องมองหา ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
- ให้คำปรึกษาแนะนำสำหรับบุคคลที่ อ่อนวัย	- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นใครก็ได้ที่สามารถ เรียนรู้ได้โดยมิได้คำนึงถึงอายุหรือตำแหน่ง
- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต้อง อาวุโสกว่า	- การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสำหรับทุกเพศ ทุกวัย
- มีผู้ให้คำปรึกษา 1 คน	- มีผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำหลายท่านที่มีความ แตกต่างกันด้วยความเชี่ยวชาญแต่ละคน
- การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็น แบบ 1 ต่อ 1	- มีหลายแนวทางในดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทั้งแบบ เดี่ยว แบบกลุ่ม แบบวงจรการให้คำปรึกษาแนะนำ
- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะบอกว่า จะต้องทำอะไร	- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะเป็นผู้รับฟังมากยิ่งขึ้น
- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นผู้ทำ หน้าที่ให้คำแนะนำ	- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะเป็นผู้ช่วยเหลือใน การทำการตัดสินใจและการแก้ปัญหา
- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทำหน้าที่ เป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำหรือผู้รับ การดูแลรับการแนะนำเท่านั้น	- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำในเวลาเดียวกัน

ที่มา : รูลฟ์ (Rolf, 2008 : 35)

คุณลักษณะและเงื่อนไขของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

การสรรหาคูคณาจารย์ที่เป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาควรมี
คุณลักษณะพื้นฐานหลายประการเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกหรือพัฒนาผู้ดูแลให้คำปรึกษา

แนะนำให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับพัฒนาการงานดังที่ฮัดสัน (Hudson, 2007 : 201 - 217) ได้เสนอว่าคุณลักษณะที่เลี้ยงของระบบที่เลี้ยงสำหรับครูวิทยาศาสตร์ควรมีดังนี้

1. คุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Attributes) ได้แก่ ช่วยให้ครูเกิดความมั่นใจในตนเองการให้โอกาสในการคิดสะท้อนการทำงานเป็นแรงบันดาลใจในการสอนช่วยเหลือในการคิดสะท้อนการทำงานให้การเสริมแรงทางบวกหนุนใจให้พัฒนางาน

2. คุณลักษณะที่จำเป็นเกี่ยวกับการทำงาน (System Requirements) ได้แก่ ทักษะการดำเนินการพูดคุยและอภิปรายเกี่ยวกับเป้าหมายในการพัฒนางานการนำเสนอเนื้อหาความรู้ที่จำเป็นให้แนวทางเกี่ยวกับเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบต่าง ๆ อภิปรายเรื่องนโยบายและกระบวนการทำงาน

3. ความรู้เกี่ยวกับการสอน (Pedagogical Knowledge) ได้แก่ แนะนำการเตรียมการสอนช่วยการจัดการชั้นเรียนช่วยเหลือและชี้แนะเกี่ยวกับเทคนิคการถามคำถามช่วยเหลือเรื่องยุทธวิธีการสอนช่วยเหลือและชี้แนะเรื่องการวัดและประเมินช่วยเหลือในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นช่วยเหลือเรื่องการจัดการตารางการทำงานช่วยเหลือเรื่องสื่อการสอน

4. การเป็นแบบอย่าง (Modeling) ได้แก่ เป็นแบบอย่างในการสอนอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ทางการสอนช่วยสอนในหัวข้อที่ยาก

5. การให้ข้อมูลสะท้อนกลับเกี่ยวกับการสอน (Feedback) ได้แก่ การให้ข้อมูลป้อนกลับโดยคำพูดการสังเกตการจัดการเรียนการสอนของครูการให้ข้อมูลป้อนกลับโดยการเขียน นอกจากนี้ยังมี ซิมมอนส์ (Simmons, 1998 : 729 - 757) ที่กล่าวว่านักวิชาการผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำควรมีความเชี่ยวชาญมีความรู้เป็นที่พึ่งพิงได้และมีอารมณ์ดีคุณลักษณะเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญหน่วยงานที่คัดเลือกที่เลี้ยงครูควรใช้เป็นเกณฑ์กว้าง ๆ เหล่านี้ในการคัดเลือก

1. การเป็นแบบอย่างของผู้เป็นมืออาชีพ (Professional Role Model) โดยส่วนใหญ่มักเป็นผู้ให้เกียรติผู้ร่วมงานและผู้เรียนยินดีที่จะมีผู้เข้าไปสังเกตการสอนของตนเองให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

2. การมีจิตอาสารับใช้ (Voluntary Servants) คุณลักษณะนี้จำเป็นมากสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่ที่เลี้ยงของครูที่นอกจากจะพัฒนางานของตนเองแล้วยังต้องมีคุณลักษณะที่มีจิตอาสาที่จะช่วยเหลือผู้อื่นด้วย

3. การเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสาร (Good Communicators) หมายถึง ทักษะที่ใช้สื่อสารระหว่างบุคคล ได้แก่ การฟังการถามคำถามการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจมีความสามารถรู้จังหวะว่าเวลาใดควรฟังเวลาใดควรให้คำแนะนำให้ครูสามารถมั่นใจที่จะนำปัญหาเข้ามาพูดคุยด้วยการมีใจที่เปิดกว้างและรับฟังแม้ว่าอาจไม่เห็นด้วย

4. การเป็นผู้ประสานงานที่ชาญฉลาด (Astute Diplomats) ผู้ที่ต้องให้การดูแลมักทำงานผิดพลาดอันเป็นเรื่องปกติอยู่แล้วที่เลี้ยงครุมีหน้าที่ช่วยชี้ให้เห็นความผิดพลาดและพัฒนาทักษะการคิดเพื่อมิให้เกิดความผิดพลาดซ้ำอีก

5. การเป็นผู้มีความมั่นคงทางจิตใจ (Self-reliant Individuals) การไม่รู้สึกรู้ว่าต้องชิงดีชิงเด่นแข่งขันเพราะบางครั้งครูใหม่เองก็มีความสามารถในบางเรื่องสูงเพราะการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูไม่ใช่การต้องไปกำกับหรือควบคุมผู้อื่น

เรื่องของคุณสมบัติของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่จะมาทำงานขับเคลื่อนการจัดการศึกษาอาจกล่าวได้ว่าประกอบด้วย 1) คุณลักษณะภายในกล่าวคือมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับงานมีจิตอาสาที่จะมาช่วยเหลืองานส่วนรวม 2) คุณลักษณะที่ใช้ในการทำงาน ได้แก่ การเป็นแบบอย่างในการทำงานการสื่อสารกับผู้รับการดูแลรวมทั้งมีความสามารถในการระดมทรัพยากรและความรู้ต่าง ๆ มาสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้นและที่สำคัญมาก คือ การสร้างความไว้วางใจการมีความสัมพันธ์ที่มีกับผู้รับการดูแลให้สามารถเผชิญกับอุปสรรคปัญหาต่าง ๆ ทำทนายให้เรียนรู้และพัฒนางานไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ร่วมกันได้

วัชรา เล่าเรียนดี (2553 : 276-277) กล่าวถึงเงื่อนไขของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ดังนี้

1. ผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มีความรู้ความเชี่ยวชาญสูงกว่าผู้รับการพัฒนาจึงเหมาะสมสำหรับครูใหม่ และ ผู้มีประสบการณ์สอนน้อย
2. ผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ขอมริบ เต็มใจที่จะทำหน้าที่ดังกล่าว และมี ความสามารถที่จะช่วยให้ผู้รับการดูแลพัฒนาตนเองจนเชี่ยวชาญได้
3. ผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มีบทบาทหน้าที่หรือแตกต่างจากศึกษานิเทศ โดยทั่วไป โดยเป็นการสื่อกลางเพื่อการพัฒนาที่สูงขึ้น มากกว่าเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ
4. ผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ กับผู้รับการดูแลมุ่งเน้นการพัฒนาในวิชาชีพ พร้อมทั้งสองฝ่าย

นิวบีและคอร์เนอร์ (Newby & Corner. 1997 : 53) กล่าวถึง องค์ประกอบพื้นฐานสำหรับการสร้างความสัมพันธ์ในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1. ประสบการณ์ของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ซึ่งเป็นผู้มีความสามารถในด้านสารสนเทศที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ มีทักษะและประสบการณ์ในเรื่องที่ผ่านมา

2. ความรู้หรือประสบการณ์ที่ผู้รับการดูแลขาดไปและมีความสนใจในระหว่างกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ของบุคคลที่ขาดไปโดยผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าจะถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่าผ่านการพูดคุย โดยสิ่งที่ต้องการตระหนักเป็นอันดับแรก คือ ผู้ดำเนินการต้องทราบว่าคุณรู้ / ทักษะใดที่ผู้รับการดูแลต้องการพัฒนา

นอกจากนี้แล้ว การศึกษาวัฒนธรรมและบริบทขององค์กรเพื่อเลือกกลยุทธ์ในการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ รูลฟ์ (Rolf. 2008 : 12) และปาสก์และจอย (Pask & Joy. 2007 : 25 - 43) ได้กล่าวถึงเงื่อนไขของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำว่าควรพิจารณา ดังนี้

1. ไม่มีรูปแบบดีที่สุดเพียงรูปแบบเดียวในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเนื่องจากทั้งผู้ให้และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต่างมีเอกลักษณ์ของตนเองในกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ซึ่งในระหว่างการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำกันนั้นจะเกิดการพัฒนาซึ่งกันและกันเป็นการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนั้น ความเข้าใจ เชื่อมั่นและไว้วางใจซึ่งกันและกันเป็นที่สำคัญมากในกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยความไว้วางใจนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีประสบการณ์ในด้านนั้น ๆ มาก่อนแล้ว

2. การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของบุคคลที่มีความสมัครใจและเต็มใจในการเข้าร่วมกระบวนการจะสร้างแนวทางของความสัมพันธ์ในการที่ให้คำปรึกษาแนะนำที่ดีต่อไป

3. กระบวนการให้คำปรึกษาแนะนำจะได้รับการสนับสนุนอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่ผู้เข้าร่วมกระบวนการอยากรู้และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานของแต่ละบุคคลและองค์กรได้

สวีนี (Sweeny. 2008 : 80 - 83) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ Mentoring Program ประกอบด้วย 7 ประการ ดังต่อไปนี้

1. สิ่งที่ต้องคำนึงถึงอันดับแรก ๆ คือ ทิศทางของสถาบันการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ ชุมชน ภาระงานที่คาดหวัง และหลักสูตรในโรงเรียน

2. การพัฒนาบุคลากรตามระบบ ต้องเริ่มต้นด้วยความต้องการของครูใหม่ (Novice Teachers' Needs) หรือบุคลากรใหม่ (Junior Staff)

3. การร่วมมือกันของเพื่อนร่วมงานในการสนับสนุนกิจกรรมนั้น ๆ เป็นสิ่งจำเป็นทั้งสำหรับครูใหม่ (Mentee) และครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor)

4. การเรียนรู้ของครูใหม่เกิดจากการสังเกตและวิเคราะห์งานที่มีประสิทธิภาพ

5. ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีประสบการณ์ในด้านนั้น ๆ มีหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและวางแผนช่วยสอนให้กับครูใหม่

6. เป้าหมายของการพัฒนาวิชาชีพอยู่บนพื้นฐานของผลการปฏิบัติงานในปัจจุบันกับมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับครูใหม่

7. เพิ่มสะสมผลงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพเป็นเอกสารที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพและการเพิ่มพูนทักษะการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่กล่าวมาข้างต้นจะพบว่า สิ่งที่สำคัญของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ คือ การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เริ่มที่ความสมัครใจและความเข้าใจในระบบ การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ต้องมีกระบวนการคัดเลือกและหาอาสาสมัครผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีประสิทธิภาพ ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ จะต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นที่ยอมรับในเรื่องที่จะให้คำปรึกษาแนะนำ การฝึกอบรมเป็นแนวทางที่ช่วยในการพัฒนาความรู้และทักษะของบุคคลเพื่อการพัฒนาความสามารถต่อไป นอกจากนี้ ควรมีการวางแผนการสำรวจการจับคู่กันคิดหรือการประสบปัญหาจากการจับคู่กันนั้น ๆ หลังจากเริ่มการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ได้สักระยะหนึ่ง (ประมาณ 1 เดือน) และควรมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และผู้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง

การพัฒนากระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ดังกล่าวข้างต้นแล้วว่ากระบวนการพัฒนาระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นเรื่องสำคัญในฐานะที่เป็นกลไกสำคัญในการสร้างชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพซึ่งควรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและเป็นทางการมากขึ้นมีผู้ที่ให้ข้อคิดในการพัฒนาระบบที่เลี้ยงในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นแนวคิดสำหรับการนำไปพัฒนาระบบการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ในการชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพได้ดังนี้

ฮอบกินส์ทอมสัน (Hopkins - Thompson, 2000) ให้ข้อคิดในการเริ่มต้นพัฒนาโปรแกรมผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หรือการชี้แนะอย่างเป็นทางการว่าควรมีการวางแผนอย่างรอบคอบพิจารณาความต้องการขององค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โปรแกรมควรได้รับความเห็นชอบจากองค์กรการวางแผนเป้าหมายในการพัฒนาให้ชัดเจนการกำหนดเส้นทางการพัฒนา

วุนซ์ (Wunsch, 1994) ให้แนวทางในการพัฒนาระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทางการศึกษาไว้ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ภายใต้เป้าหมายและพันธกิจของสถาบันการพัฒนาระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจากการนิยามระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำศึกษากรอบแนวคิดของระบบให้ชัดเจน

2. การคัดเลือกและจับคู่ระหว่างผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้ให้ความช่วยเหลือการคัดเลือกผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีความกระตือรือร้นการจับคู่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้ที่มีความช่วยเหลือ

3. ฝึกอบรมผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้สอดคล้องกับเป้าหมายของระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทำความเข้าใจกับลักษณะและธรรมชาติของการทำงานผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานการบริหารเวลาและวิธีการจัดการกับความขัดแย้ง

4. ประเมินผลผลิตของระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยประเมินจากสถานการณ์กระบวนการในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ การวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุ (Expost facto design) เช่น รายงานตนเองการสัมภาษณ์

โธดี (Thody. 1997) ได้เสนอแนะการดำเนินการ โครงการระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยกลุ่มผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทำหน้าที่ดูแลผู้บริหาร โรงเรียนให้พัฒนาสมรรถภาพในการบริหารดังนี้

1. การเลือกผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการให้คนเข้ามาเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำด้วยวิธีการให้อาสาสมัครแต่ก็ควรมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ได้แก่ การเป็นผู้มีความสามารถในการชี้แนะผู้อื่นได้

2. การจับคู่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำกับผู้รับการดูแล

3. การดำเนินงานตามเป้าหมายที่วางไว้โดยจัดให้สัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนามีการเก็บข้อมูลการประชุมและผลการเรียนรู้

4. การดำเนินการงานที่รับผิดชอบด้วยตนเองตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้และมีการเก็บข้อมูลผลการดำเนินการด้วยอนุทินหรือวิธีการอื่น ๆ

5. การประชุมเพื่อสะท้อนผลการเรียนรู้ประเมินผลการเรียนรู้จากการดำเนินงานในช่วงที่ดำเนินการด้วยตนเอง

6. การรวมกลุ่มเพื่อประเมินและสนับสนุนกันและกันเป็นการประชุมกลุ่มผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน

แมนนิง (Manning. 2005) ได้นำเสนอยุทธวิธีระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต่างอายุ (Cross - age Mentoring Strategy) เป็นการให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษได้ดูแลและเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนทั่วไปเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของทั้งนักเรียนที่เป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลซึ่งมีกระบวนการดังนี้

1. การร่วมมือกันกับนักการศึกษาอื่นในระยะเริ่มแรกทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษครูผู้สอนผู้บริหารผู้ปกครองและนักเรียนควรได้รับการให้ภาพการทำงานของ

ยุทธวิธีที่จะใช้เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการนำไปใช้จะประสบความสำเร็จได้ครูควรได้ร่วมประชุมกับผู้บริหารเพื่ออธิบายวิธีการและประโยชน์ที่ได้แก่ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษและนักเรียนทั่วไปเพื่อให้เห็นชอบควรมีจดหมายอธิบายไปยังโรงเรียนและผู้ปกครองเพื่อให้เข้าร่วมโครงการ ผลตอบสนองที่ได้ควรศึกษาและใช้เป็นแนวทางสำหรับการวางแผนการประชุมร่วมกับครูที่สนใจ

2. การรับสมัครผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีศักยภาพเด็กที่มีความสามารถพิเศษในห้องเรียนต่าง ๆ ได้รับการทาบทามให้เข้าร่วมโครงการอาจใช้การประกาศและอธิบายตัวโครงการหรือเข้าไปทาบทามอย่างไม่เป็นทางการในชั้นเรียนจุดที่ศึกษาเน้นไปที่เรื่องความเป็นผู้นำ (Leadership) เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนตัวโครงการในทางกลับกันทักษะความเป็นผู้นำควรบูรณาการเข้าไปกับการสอนสังคมศึกษาโดยเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ในการดำเนินการตามโครงการ

3. การจับคู่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำกับผู้รับการดูแล เพื่อให้มั่นใจว่ายุทธวิธีจะประสบความสำเร็จนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษควรได้รับการรับเลือกด้วยความสมัครใจ ผู้ปกครองและครูสนับสนุนรวมทั้งมีวุฒิภาวะในกรณีของเราได้รับความร่วมมือจากครูปฐมวัยสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการเลือกผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแล คือ ลักษณะส่วนบุคคลลีลาการเรียนรู้อัตลักษณ์ทางพฤติกรรมและคุณลักษณะอื่นที่ควรนำมาอภิปรายเชิงลึกเพื่อให้มั่นใจว่าในการจับคู่นั้นมีความเหมาะสมที่สุด

4. การจัดการอบรมและการทำความเข้าใจแผนการทำงานครูควรจัดประชุมผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ได้รับเลือกและอธิบายโครงการให้ทราบ โดยอาจอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในขณะที่ยอบรม

5. การวางแผนให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้เกิดความแน่ใจถึงคุณภาพของประสบการณ์ครูที่ดูแลโครงการอาจมีการพูดคุยกับนักเรียนผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการประชุมอย่างไม่เป็นทางการกับครูข้อมูลป้อนกลับทั้งที่เป็นคำพูดหรือบันทึกจากผู้ปกครองของทั้งนักเรียนผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและนักเรียนที่รับการดูแล การถามคำถามวัดพัฒนาการเป็นผู้นำของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำความรู้และทักษะทางสังคมของนักเรียนผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเก็บบันทึก (Necdotal Journal) บันทึกของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจากการประชุมเดี่ยว (Individual Conference) การประชุมกลุ่ม (Group Meeting) มาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาในการดำเนินการและแสวงหาวิธีการแก้ปัญหา

6. การเสนอผลการดำเนินการเมื่อสิ้นสุดโครงการนักเรียนที่เป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนำเสนอบันทึกฉบับสมบูรณ์ที่มีทั้งความรู้สึกความคิดเห็นประสบการณ์การเป็นครูที่ดูแลโครงการถ้าเป็นไปได้อาจมีการประชุมร่วมกับผู้ปกครองในสิ้นปีการศึกษา

7. การประเมินผลในขั้นสุดท้าย คือ การประเมินบันทึกของผู้ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำจะได้รับการประเมิน โดยครูที่ดูแลเพื่อให้ได้แนวคิดสำหรับการนำโครงการไปใช้ในอนาคต การประเมินความรู้ทางวิชาการของเด็กใช้การสังเกตอย่างไม่เป็นทางการและการประเมินทักษะทาง ภาษาทักษะความเป็นผู้นำประเมินจากการประชุมร่วมกับนักเรียนการสังเกตระหว่างทำกิจกรรม

มิลเลอร์ (Miller. 2002) ได้เสนอกระบวนการดำเนินการเกี่ยวกับผู้ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำที่เป็นบุคคลภายนอกสถานศึกษาให้เข้ามาสนับสนุนการจัดการศึกษาดังนี้

1. การคัดเลือกคนเข้ามาเป็นพี่เลี้ยง (Recruitment)

การคัดเลือกผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (External Mentor) จากชุมชนในท้องถิ่น อาจเป็นนักธุรกิจประชาชนอาวุโสนักเรียนหรือสมาชิกในชุมชนในการตัดสินใจเป็นอาสาสมัคร มักมีกระบวนการอยู่ 2 ขั้นตอน (Jucovy. 2001 ; cited in Miller. 2002) คือ การให้บุคคลเหล่านั้น ได้คิดเกี่ยวกับการมาเป็นอาสาสมัครในครั้งนี้ โดยการนำเสนอเหตุการณ์หรือแรงจูงใจที่กระตุ้นให้ เข้ามามีส่วนร่วมการประชาสัมพันธ์หรือการให้ข้อมูลที่ช่วยให้ทำความเข้าใจการทำงานที่จะมาทำ หน้าที่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและขั้นตอนสุดท้าย คือ บุคคลที่อาสาเข้ามาทำงานมีความ ตระหนักสนใจในโปรแกรมและตระหนักให้เห็นค่าของตนในฐานะเป็นบุคคลที่จะเข้ามาช่วยเหลือ ในการพัฒนางานได้

2. แผนงานการรับสมัคร(Recruitment Plans)

จูโควี (Jucovy . 2001 ; cited in Miller. 2002) ได้แนะนำองค์กรในการวางแผนการรับคนเข้ามาเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ไว้ดังนี้

1. บันทึกจำนวนของพี่เลี้ยงที่ต้องการรับสมัครและวันสุดท้ายของการรับสมัคร
2. วางแผนตารางเวลาจากการณรงค์เพื่อรับสมัครไปจนถึงการเริ่มต้นโปรแกรมผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
3. กำหนดความรับผิดชอบของทีมงานในกิจกรรมแต่ละกิจกรรมในตารางเวลา
4. กำหนดความต้องการทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ งบประมาณและเวลาของทีมงานในการใช้แผนงาน
5. กำหนดเกณฑ์สำหรับผู้ดูแลให้การดูแลปรึกษาแนะนำและคุณลักษณะที่ต้องการ
6. กำหนดจุดเด่นหรือองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสนใจเข้ามามีส่วนร่วมกับโปรแกรม

7. พัฒนารายละเอียดของงานที่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต้องรับผิดชอบ
8. สร้างสรรค์ข่าวสารเกี่ยวกับการรับสมัครและพัฒนาเอกสารที่น่าสนใจ
9. สร้างสรรค์วิธีการนำเสนอที่จะใช้สื่อสารกับชุมชน
10. ตัดสินใจเลือกยุทธวิธีในการคัดเลือกผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
11. กำหนดวิธีและประสานกับองค์กรที่จะให้ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเข้า

ไปทำงาน

3. การฝึกอบรม

ประเภทของเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรมผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและกระบวนการอบรมที่ใช้มีจุดหมาย 3 ประการของการฝึกอบรมผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ คือ (Golden & Sims, 1999 ;cited in Miller, 2002)

3.1 เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์และบริบทของโปรแกรมผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมาย

3.2 เพื่อให้เข้าใจในข้อกำหนดและขั้นตอนของโปรแกรม

3.3 เพื่อพัฒนาทักษะของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

แบบของการฝึกอบรม (Training Style) สำหรับการพัฒนาผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนั้นเนื่องจากผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต้องทำงานกับกลุ่มเป้าหมายในลักษณะตัวต่อตัวหรือกับกลุ่มย่อย ๆ การฝึกอบรมจึงควรมีลักษณะแบบไม่เป็นทางการสามารถโต้ตอบ (Interactive) กันได้และเรียนผ่านการลงมือปฏิบัติมีคำแนะนำเกี่ยวกับฝึกอบรมดังนี้ (Lauland, 1998 ; cited in Miller, 2002)

1. ประสบการณ์ที่ผ่านมาเป็นฐานข้อมูลสำคัญที่จะนำมาใช้ทำการฝึกอบรม
2. การประชุมที่ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกันได้
3. การใช้วิธีการที่หลากหลายช่วยให้กิจกรรมการอบรมน่าสนใจและมี

ความหมาย เช่น บทบาทสมมติกรณีตัวอย่างแบบฝึกหัดการอภิปราย

4. ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำฝึกทักษะที่มีอยู่และพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ขึ้นมาได้ การพัฒนาระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่เข้าร่วมในการพัฒนางานในขั้นตอนของกระบวนการฝึกอบรมมีความจำเป็นที่ต้องเตรียมการให้ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำได้รับการพัฒนา ก่อนเข้าร่วมกระบวนการทำงานมีตัวอย่างตาราง 2.7 ดังนี้

ตาราง 2.7 หัวข้อและกระบวนการฝึกอบรมระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

หัวข้อในการอบรมผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	กระบวนการฝึกอบรม
จุดหมายของโปรแกรมและข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมาย	
จุดหมายและจุดประสงค์ของโปรแกรม	<ul style="list-style-type: none"> - การให้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดหมาย วัตถุประสงค์ผลลัพธ์ที่ต้องการ - การให้ผู้ที่เคยเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมาบรรยายให้ฟัง
บทบาทของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ คุณลักษณะของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีประสิทธิภาพ	<p>การระดมสมอง เรื่อง “ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นอย่างไร”</p> <ul style="list-style-type: none"> - การอภิปรายหรือสะท้อนแนวคิดในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ คุณลักษณะพิเศษของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้คนคาดหวังอย่างไรจากผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคาดหวังให้ผู้รับการดูแลเป็นอย่างไร และผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคาดหวังอะไรจากโปรแกรม
สิ่งที่ได้รับ	<ul style="list-style-type: none"> - การให้ข้อมูลสำหรับสิ่งที่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะได้รับการดำเนินโปรแกรม
คุณลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> - อภิปรายเกี่ยวกับกรณีตัวอย่างของกลุ่มเป้าหมาย
ลำดับลักษณะในการพัฒนาของกลุ่มเป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ข้อมูลความต้องการในการพัฒนาของผู้รับการดูแล
ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงเรียนระบบการประเมิน	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวแทนทีมบริหารให้ข้อมูล
ประเด็นที่ต้องเผชิญเกี่ยวกับผู้รับการดูแล	<ul style="list-style-type: none"> - การให้ข้อมูลและอภิปรายเกี่ยวกับปัญหา - การให้ฐานข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ
ระเบียบและขั้นตอนของโปรแกรม	
การทำสัญญา (Contracting)	<ul style="list-style-type: none"> - อภิปรายการที่ทำให้ผู้รับการดูแลมีความเห็นชอบกับระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ - บทบาทสมมติ รูปแบบการทำสัญญาในระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ - อภิปรายเกี่ยวกับตัวอย่างการเขียนข้อตกลงของระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ตาราง 2.7 (ต่อ)

หัวข้อในการอบรมผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	กระบวนการฝึกอบรม
พัฒนาทักษะการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	
ผู้ลำดับขั้นตอนของความสัมพันธ์ในระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	<ul style="list-style-type: none"> - แนะนำวิธีการสร้างความสัมพันธ์ - ใ้รายการกิจกรรม
คุณค่าในการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - พุดสะท้อนในเรื่องของคุณค่าของงาน - บทบาทสมมติเพื่อแลกเปลี่ยนหรืออภิปรายเกี่ยวกับคุณค่า
ปัญหาทางอารมณ์ (Emotional Intelligence)	<ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมินตนเอง (Self-review Exercise) - อภิปรายเกี่ยวกับจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง
ทักษะการฟัง	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกฟัง การสรุปผลการฟัง และให้ข้อมูลป้อนกลับ
การสื่อสารด้วยภาษาท่าทาง (Non - Verbal Communication)	<ul style="list-style-type: none"> - บทบาทสมมติ การควิทัศน์ และให้ข้อมูลป้อนกลับ - รูปแบบอย่างของการสื่อสารที่เป็นภาษาท่าทาง
ทักษะการถามคำถาม	<ul style="list-style-type: none"> - ใ้รายการของชุดคำถาม - เล่นบทบาทสมมติในการใช้คำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิดอื่น ๆ
การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	<ul style="list-style-type: none"> - กฎของการให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ - บทบาทสมมติ เทคนิคกลุ่มอ่างปลา (Fish Bowl Technique) และอภิปราย - บทบาทสมมติสองคนและมีผู้สังเกตการณ์
การวางแผนการทำงานและการตั้งเป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> - ใ้แบบฟอร์มการวางแผนงาน - อภิปรายกับแผนงานที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม - วางเป้าแบบ SMART เจาะจง (Specific) วัดได้ (Measurable) บรรลุผลได้ (Achievable) เป็นไปได้จริง (Realitic) และมีเป้าหมาย (Targeted)

ที่มา : Laland, 1998 ; cited in Miller, 2002

วิธีการและเทคนิคสำหรับผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

วิธีการและเทคนิคสำหรับผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำใช้ทำงานกับครูหรือผู้รับการดูแล มัวร์ (Moore . 2001) ได้ให้ข้อความรู้เกี่ยวกับระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูไว้ว่างานวิจัยที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่เรียนรู้จากวิธีการสอนจากวิธีที่ครูของตนเองใช้สอนมาครูจึงคิดกลับไปยังประสบการณ์ในห้องเรียนในวัยเด็กที่ตนเองเคยได้รับมาแล้วนำไปใช้ในการสอนของตนถ้ามีประสบการณ์การสอนที่เป็นตัวอย่างที่ดีจำนวนมากก็ย่อมนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพหากมีจำนวนน้อยหรือมีตัวอย่างที่ไม่ดีมากก็จะเป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ด้วยเหตุนี้ระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูจึงเข้ามาช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิรูปการสอนช่วยด้าน “ความรู้เดิม” ที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนช่วยให้ครูรู้สึกผ่อนคลายแสวงหาทางเลือกใหม่และพัฒนาไปในแนวทางที่เหมาะสมมีงานวิจัยพบว่าครูที่ได้รับการช่วยเหลือในการจัดการเรียนการสอนน้อยมักลาออกจากงานเร็วกว่าคนอื่นหรือ “หมดไฟ” ในการทำงานไปเลยระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูจึงช่วยเหลือครูให้ได้ทบทวนประสบการณ์ของตนเองส่งเสริมครูให้มีความชัดเจนเกี่ยวกับการสอนของตนเองมากขึ้นและได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการทำในสิ่งที่ดีกว่าหรือแตกต่างออกไป

ระบบผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูควรเป็นไปลักษณะที่ไวต่อความรู้สึกและเอาใจใส่ (Sensitivity and Care) เคล็ดลับในการทำงานที่ช่วยให้ดำเนินไปตามแนวทางที่ถูกต้องมีดังนี้

1. ไวต่อจังหวะก้าวการเรียนรู้ของครูผู้ใหญ่วิธีเรียนรู้ในอัตราที่แตกต่างกันการทำงานจึงต้องจัดให้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคนอย่างใส่ใจและเข้าใจโปรดระลึกว่าเรากำลังเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตามลำดับเป็นเวลานานแล้วจึงจำเป็นต้องอาศัยเวลาและฝึกวิธีทั้งไม่เรียนหรือละทิ้งความรู้ชุดเดิม (Unlearn) หรือการเรียนรู้เรื่องเดิมด้วยมิติของการเรียนรู้อันใหม่ (Relearn)

2. การคาดหวังงานหรือการตอบสนองต่องาน (High Quality Work and Response) ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่บางทีเกิดขึ้นเล็กน้อยมากและอภิปรายในทุกความพยายามที่เกิดขึ้นเมื่อไปถูกทางทั้งครูและผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูจะรู้ว่ามันเกิดขึ้นแล้วพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างสงบให้มากกว่าการตั้งมาตรฐานที่สูงเกินไปถ้าพฤติกรรมหรือการปฏิบัติยังไม่เป็นไปตามที่ตั้งหวังไว้ให้ชื่นชมกับความสำเร็จเล็ก ๆ ทำงานต่อไปและทำรักษาเป้าหมายที่ถูกต้องนั้นเอาไว้ก็ทำงานต่อไป

3. การถามคำถามปลายเปิด (Open - Ended Question) เมื่อได้พูดคุยถึงการเปลี่ยนแปลงควรถามคำถามที่ให้มากกว่าเพียงคำตอบเดียวผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูจะเป็นแม่แบบ

(modeling) ว่าการเป็นครูควรมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนอย่างไรเหมือนกับที่พยายามช่วยให้ครูสะท้อนการพัฒนาของตนเอง

4. ใช้วิธีการสะท้อนและทำซ้ำ (Reflection and Repetition) การช่วยให้ครูพิจารณาสิ่งที่กระทำอยู่ (Watch) และไตร่ตรองการเรียนรู้ (Reflect) ของตนเองทั้งด้านความรู้ทักษะและอารมณ์ความรู้สึกซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง

การเริ่มต้น โปรแกรมคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำครูควรเริ่มด้วยการพูดคุยกับคณะทำงาน อธิบายว่าระบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำว่าจะมีประโยชน์อย่างไรและจะเริ่มต้นอย่างไรขอให้ผู้เป็นอาสาสมัครที่จะเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูและครูผู้สอนร่วมกันอภิปรายหาประเด็นการพัฒนาการเรียนการสอนที่ต่างมีความมั่นใจพอที่จะร่วมกันพัฒนาให้ดีขึ้น

การสังเกตการสอนของครูแต่ละคนควรเริ่มที่การสังเกตครูแต่ละคนในชั้นเรียนโดยใช้เวลาอย่างน้อยเป็นเวลา 1 ชั่วโมงเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ใดควรเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูคนนั้นและผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำก็อย่าที่กักเอาไว้ได้เข้าใจการสอนของครูผู้สอนทั้งหมดแล้ว เพราะความเป็นจริงอาจต้องใช้เวลาอย่างน้อยร่วมเดือนที่จะเข้าใจสภาพการจัดการเรียนการสอนทั้งหมดของครูผู้สอน

ใช้วิธีการประเมินตนเองอย่างง่ายที่ช่วยให้ครูระบุเกี่ยวกับตนเองในเรื่องจุดเด่นความสนใจ และสาขาวิชาที่ต้องการพัฒนา โดยถามคำถามในลักษณะดังนี้

1. สาขาวิชาอะไรในหลักสูตรที่คุณรู้สึกชอบเป็นพิเศษที่วางแผนและทำการสอน
2. สาขาวิชาอะไรที่คุณรู้สึกว่าต้องการแนวความคิดหรือข้อมูลเพิ่มเติม
3. การเรียนรู้ในชั้นเรียนแบบใดที่นักเรียนชอบอาจถามนักเรียนว่าทำไมจึงชอบ

ระบุจุดเด่นและสาขาวิชาที่ต้องการพัฒนาโดยเข้าไปสนทนากับครูแต่ละคนเกี่ยวกับกระบวนการครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อเลือกสาขาวิชาหรือเรื่องที่จะทำงานร่วมกันเป็นวิธีการที่ดีที่เลือกจุดเน้นเพียงบางด้านที่เป็นจุดเน้น (Focus) ในการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ

การทำงานระหว่างครูและผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูเน้นในจุดเน้นที่ต้องการพัฒนาพยายามช่วยเหลือเป็นรายบุคคลส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันในบรรยากาศที่อบอุ่นเห็นอกเห็นใจ หากมีความขัดแย้งเกิดขึ้นพยายามจัดการทันทีให้ยุติลงโดยเร็ว ไม่ประณามหรือทำให้ต้องกระทบกระเทือนความรู้สึกของทั้งสองฝ่าย

กล่าวโดยสรุปแล้วระบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำครู (Mentoring System) ระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) เป็นระบบการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Development) เน้นที่การพัฒนาครูที่เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย ๆ โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ประสบการณ์หรือมีความรู้เรียกว่าพี่เลี้ยง กับอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้รับการพัฒนาดังกล่าวเรียกว่าผู้รับการช่วยเหลือดูแล มาทำงาน

ร่วมกันซึ่งเป็นการพัฒนาที่มีความต่อเนื่องเป็นเวลานาน (Continuing Professional Development) โดยพัฒนาครอบคลุมทั้งเรื่องส่วนบุคคลและความรู้ความสามารถทางด้านวิชาชีพเป็นกระบวนการที่เอื้อให้ครูบรรจุใหม่หรือผู้ที่เข้ารับการทำงานใหม่ได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ความทางด้านวิชาชีพอย่างเป็นระบบโดยใช้กลไกสำคัญ คือ การฝึกให้คิดไตร่ตรองการเรียนรู้

การที่จะทำให้ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีคุณภาพจึงต้องมีการพิจารณาเชิงระบบ ตั้งแต่การสรรหาผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการพัฒนาผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและระบบการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูซึ่งในกระบวนการพัฒนาดังกล่าวนั้นยังอาศัยชุดความอื่น ๆ เข้ามาสนับสนุน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของผู้เรียนหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนตลอดจนกระบวนการหรือวิธีการในการพัฒนาครูแบบอื่น ๆ ได้แก่ การชี้แนะ (Coaching) การให้คำปรึกษา (Counseling) จึงจะทำให้ระบบการเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีคุณภาพนอกจากนี้เมื่อพิจารณาเรื่องของชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หรือ Mentor จัดว่าเป็นกลุ่มบุคคลสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนคุณภาพให้ชุมชนการเรียนรู้ของครูสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

วัชรา เล่าเรียนดี (2553 : 277 - 278) ได้เสนอกระบวนการหรือรูปแบบการเพิ่มพูนสมรรถนะการสอนสำหรับครูใหม่ (Mentoring Model) ดังนี้

1. เตรียมความพร้อม (Preparation) ได้แก่ ด้านความรู้ เทคนิคและทักษะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
2. ประชุมวางแผนการนิเทศและแผนการจัดการเรียนรู้ (Planning) ได้แก่ กำหนดปัญหาและประเด็นในการปรับปรุงและพัฒนา และจัดทำแผนการนิเทศและแผนการจัดการเรียนรู้
3. ประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre Observation Conference) ได้แก่ ทบทวนแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดประเด็นการสังเกตและบันทึก และเลือกเครื่องมือในการสังเกตการสอน
4. สังเกตการสอนในชั้นเรียน (Observation) ได้แก่ สังเกตบันทึกพฤติกรรม การจัดการเรียนรู้และสังเกตบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน
5. ประชุมเพื่อให้อ้อมลย้อนกลับ (Post Observation Conference) ได้แก่ ทบทวนข้อมูลสังเกตการสอน อภิปราย วิเคราะห์ข้อมูลร่วมกัน ผู้นิเทศให้ข้อเสนอแนะ และทบทวนแผนการปฏิบัติครั้งต่อไป

มาร์เลนและแมกเฮนรี (Marlene & McHenry, 2002 : 5 - 12) ได้กล่าวถึงขั้นตอนและกระบวนการของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ประชุมก่อนให้คำปรึกษาแนะนำ (Pre Conference)

2. สังเกตการสอนในชั้นเรียนและเก็บรวบรวมข้อมูล (Observation and Data Gathering)

3. การร่วมกันวิเคราะห์และการสะท้อนความคิดและปฏิบัติ (Collaborative Reflection and Analysis)

4. ประชุมหลังการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Post Conference)

ยังและคณะ (Young et al. 1950 : 19 - 21) ได้กำหนดกระบวนการขั้นตอนของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ คือ

สวีนี (Sweeny. 2008 : 54 - 55) กล่าวถึง องค์ประกอบของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ประกอบไปด้วย

1. การปฐมนิเทศและให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ (Orientation)
2. การลงมือปฏิบัติงานและการฝึกอบรม (Workshops and Trainings)
3. การวางแผนปฏิบัติและกำหนดเป้าหมายของโปรแกรม (Professional Development Goals and Action Plan)
4. การสังเกตในชั้นเรียน (Classroom Observation)
5. การทำแฟ้มสะสมผลงานเพื่อพัฒนาความเป็นมืออาชีพ (Professional Development Portfolio)
6. การจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุน (Peer Support Activities)

นอกจากนี้ สถาบันที่ปรึกษาค้นคว้าผู้ดูแลให้คำปรึกษานานาชาติ หรือมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Mentor International Study Consultants (2009 : 16) ได้เสนอกระบวนการขั้นตอนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 4 ขั้นตอน อันประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ 1 การออกแบบและวางแผน

ขั้นตอนที่ 2 การจัดการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยในแต่ละขั้นตอน

มีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

ตาราง 2.8 กระบวนการขั้นตอนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยสถาบัน Mentor International Study Consultants (2009)

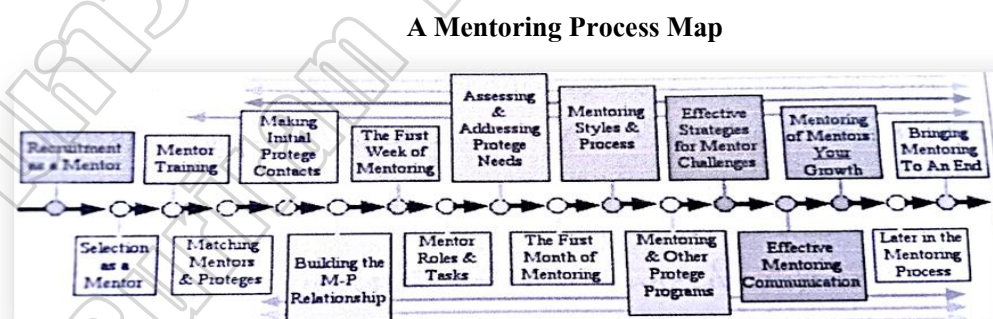
ขั้นตอน	การดำเนินการ
<p>ขั้นตอนที่ 1</p> <p>การออกแบบและวางแผน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ออกแบบ กำหนดกลุ่มผู้เข้าร่วมการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ประเภทการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2. วางแผนในการดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ กำหนดผู้รับผิดชอบ โครงสร้างงบประมาณ วางแผนขั้นตอนการดำเนินงาน อันประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การหาอาสาสมัคร 2.2 คัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเบื้องต้น 2.3 ให้การฝึกอบรมผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแล 2.4 จับคู่ให้ผู้ดูแลให้และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2.5 ดำเนินการตามขั้นตอนดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2.6 จัดระบบสนับสนุนเพื่อแนะนำ กำกับติดตามความสัมพันธ์ของกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 3. วางแผนการประเมินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
<p>ขั้นตอนที่ 2</p> <p>การจัดการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระบุรูปแบบ บทบาท ความรับผิดชอบของกลุ่มให้คำปรึกษาแนะนำ 2. ทำความเข้าใจในรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้กับผู้ให้และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 3. ออกแบบแผนการพัฒนาทรัพยากร การหาแหล่งทุน 4. การออกแบบระบบการกำกับติดตาม โปรแกรม 5. สร้างแผนการพัฒนาศักยภาพสู่ความเป็นมืออาชีพ <ol style="list-style-type: none"> 5.1 เตรียมการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตลอดโครงการ 5.2 สร้างความรู้และทักษะต่อสมาชิกเจ้าหน้าที่ 6. สนับสนุนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 7. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>ขั้นตอนที่ 3</p> <p>การปฏิบัติการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. รับสมัครผู้ให้และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและอาสาสมัครอื่น ๆ 2. คัดเลือกผู้ให้และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจากใบสมัคร ตรวจสอบประวัติ ศึกษาคุณลักษณะ การสัมภาษณ์ 3. ฝึกอบรมผู้ให้และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ตาราง 2.8 (ต่อ)

ขั้นตอน	การดำเนินการ
ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติกรดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ	<p>4. จับคู่ผู้ให้และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยเกณฑ์ เรียงลำดับการแนะนำระหว่างผู้ให้และผู้รับการดูแล</p> <p>5. นำผู้ให้และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเข้าสู่กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ</p> <p>6. ให้การสนับสนุนตลอดการดำเนินงาน ให้คำแนะนำและกำกับติดตามความสัมพันธ์ การให้คำปรึกษาแนะนำช่วยให้ผู้ให้ และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจนถึงตอนสุดท้ายของการจบความสัมพันธ์</p>
ขั้นตอนที่ 4 การประเมิน การดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ	<p>1. พัฒนาแผนและกระบวนการประเมินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ระบุด้วยตัวบ่งชี้พัฒนาระบบการจัดข้อมูล</p> <p>2. พัฒนาแผนและวัดผลลัพธ์ความคาดหวัง</p> <p>3. สร้างกระบวนการสะท้อนและการเผยแพร่การประเมิน</p>

ที่มา : Mentor International Study Consultants. (2009 : 17)

สวีนี (Sweeny. 2003 : 53) ได้เสนอแผนผังขั้นตอนของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ Mentoring Chart ดังนี้

ภาพประกอบ 2.8 แสดงกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดย สวีนี (Sweeny. 2003)

ที่มา : สวีนี (Sweeny. 2003 : 53)

กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ สวีนี (Sweeny. 2003 : 216) ประกอบด้วย
ขั้นตอนการปฏิบัติ 17 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 การหาอาสาสมัครผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
- ขั้นตอนที่ 2 การเลือกผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ
- ขั้นตอนที่ 3 การฝึกอบรมผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ
- ขั้นตอนที่ 4 การจับคู่ผู้ให้และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
- ขั้นตอนที่ 5 การริเริ่มติดต่อผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
- ขั้นตอนที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษา

แนะนำ

- ขั้นตอนที่ 7 สัปดาห์แรกของการให้คำปรึกษาแนะนำ
- ขั้นตอนที่ 8 บทบาทและหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ

เป็นผู้ช่วยในการเป็นแหล่งทรัพยากรที่มีประสบการณ์ในการสอน เป็นผู้ให้เวลา ให้พลัง
ให้การสนับสนุน เป็นผู้เชื่อมโยงระหว่างทรัพยากรและบทเรียน

- ขั้นตอนที่ 9 ประเมินความต้องการจำเป็นของผู้รับการดูแล
- ขั้นตอนที่ 10 ช่วงเดือนแรกของการให้คำปรึกษาแนะนำควรมีการตรวจสอบ

ความสัมพันธ์

- ขั้นตอนที่ 11 กำหนดรูปแบบและกระบวนการให้คำปรึกษาแนะนำ
- ขั้นตอนที่ 12 ดำเนินการติดตาม นิเทศและสนับสนุนเป็นระยะ ๆ
- ขั้นตอนที่ 13 กลยุทธ์สำหรับผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีประสิทธิภาพ
- ขั้นตอนที่ 14 ใช้กระบวนการติดตามติดต่อสื่อสารให้คำปรึกษาแนะนำที่มี

ประสิทธิภาพ

- ขั้นตอนที่ 15 ใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
- ขั้นตอนที่ 16 หลังจากกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ สิ่งที่ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ
ควรเตรียมตัวในขั้นตอนนี้ คือ 1) เราจะรักษาสิ่งนั้นให้คงอยู่ได้อย่างไร 2) เราจะมีการศึกษาวิจัย
ในขั้นตอนที่เห็นเหตุเป็นผลอย่างไร 3) คิดเชิงกลยุทธ์อย่างไร 4) การคิดสะท้อนสิ่งที่ทำในวันนี้และ
สิ่งที่ควรทำในอนาคต และ 5) หาทางที่จะทำให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต้องดำเนินการอย่างไร

บ้าง

- ขั้นตอนที่ 17 การประเมินผลเมื่อจบของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ในการนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์นั้น แคทซ์ (Katz, Sadler & Craig, 2005) กล่าวถึง ทักษะที่จำเป็นในการนิเทศของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต้องมีทักษะใน 3 ด้าน คือ ทักษะด้านเทคนิค ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และทักษะด้านการคิด รายละเอียดมีดังนี้

1. ทักษะด้านเทคนิค (Technical Skill) เป็นความสามารถในการใช้ความรู้ วิธีการ และเทคนิคที่จำเป็นและที่เกี่ยวข้องสำหรับการนิเทศติดตาม ที่ประกอบด้วย 1) ความสามารถเฉพาะด้าน 2) ความสามารถในการวิเคราะห์ และ 3) ความสามารถในการใช้เครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ทักษะด้านเทคนิคนี้ประกอบด้วยความสามารถด้านการปฏิบัติในด้านกระบวนการหรือการผลิต ซึ่งในการนิเทศติดตามแต่ละครั้งหรือผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะอย่าง ต้องมีความรู้ความเข้าใจเทคนิควิธีการ และสามารถใช่วิธีการเหล่านั้นได้ เช่น เทคนิคการนิเทศแบบพัฒนาการ เทคนิคการนิเทศแบบคลินิก เทคนิคการสังเกตการสอน และการจัดประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ รวมทั้งต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนในแบบต่าง ๆ ที่สำคัญ และสามารถสาธิตแนะนำให้ครูได้

2. ทักษะมนุษยสัมพันธ์ (Human Skill) เป็นความรู้ที่ความสามารถทำงานกับคนได้ดี ในการสร้างความร่วมมือให้เกิดขึ้นระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม รวมถึงความสามารถในการจูงใจและการมีอิทธิพลเหนือคนอื่น ทักษะมนุษยสัมพันธ์ประกอบด้วย 1) การตระหนักถึงความรู้สึกของตน และคนอื่น 2) ช่วยให้สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันทำงานเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ร่วมกัน และ 3) ความสามารถในการสร้างบรรยากาศแห่งความเชื่อมั่นของผู้รับการดูแลให้เขาารู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งและมีผลต่อกระบวนการตัดสินใจขององค์กรนั้น เช่น การได้รับความร่วมมืออย่างจริงจัง ความสามารถในการสื่อสาร สื่อความหมายที่ชัดเจน สร้างความรู้ที่ดีต่อกัน ความสามารถพัฒนากลุ่มงานที่มีประสิทธิภาพ และสร้างการยอมรับในการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น

3. ทักษะด้านการคิด (Conceptual Skill) คือ การมีความรู้เกี่ยวกับการทำงานด้านความคิดในการกำหนดนโยบายหรือประเด็นต่าง ๆ (หรือสิ่งที่องค์กรมีจุดยืนหรือจะก้าวไป) คนที่มีความสามารถในการคิดประกอบด้วย 1) ความสามารถในการทำงานอย่างง่ายด้ายกับนามธรรม และแนวความคิดต่าง ๆ 2) เป็นศูนย์กลางในการสร้างและกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และพันธกิจขององค์กร เป็นความสามารถอย่างหนึ่งที่ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำควรมีในการจัดการสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพเงื่อนไขที่จะเป็นการสนับสนุนการทำงานหน่วยงานหรือกลไกในการรักษาไว้และทำให้องค์กรดีมีประสิทธิภาพขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

ในการดำเนินงานจะต้องมีการวางแผนเพื่อกำหนดทิศทางในการดำเนินงาน การสร้างรูปแบบจะช่วยให้การวางแผนมีระบบที่ดีขึ้น

ความหมายของรูปแบบ (Definition of Model)

มีผู้ให้ความหมายของรูปแบบไว้หลายท่าน ดังนี้

บาร์โด และฮาร์ทแมน (Bardo & Hartman. 1982: 70 - 71) ได้ให้ความหมายของรูปแบบว่าเป็นชุดของข้อความเชิงนามธรรมเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เราสนใจเพื่อใช้ในการนิยามคุณลักษณะหรือบรรยายคุณลักษณะนั้น ๆ หรือเป็นชุดของความคิดที่ได้เรียบเรียงไว้ในลักษณะโครงสร้างอย่างเป็นระบบ และมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน กลยุทธ์พื้นฐาน เงื่อนไข และข้อจำกัดในการนำไปใช้

บุญชม ศรีสะอาด (2546 : 20) ให้ความหมายของรูปแบบ มีความหมายหลากหลายประการ ในที่นี้ หมายถึง โครงสร้างที่แสดงถึงความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ผู้วิจัยสามารถใช้รูปแบบอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มีในปรากฏการณ์ธรรมชาติ หรือระบบต่าง ๆ และอธิบายลำดับขั้นตอนขององค์ประกอบหรือกิจกรรมในระบบ

จุมพจน์ วณิชกุล (2549 : 58) ได้สรุปว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้าง โปรแกรมแบบจำลอง หรือตัวแบบที่จำลองสภาพความเป็นจริง ที่สร้างขึ้นจากการทบทวนเวลา และทศะพิจารณาว่าสิ่งใดบ้างที่จะต้องนำมาศึกษาเพื่อใช้แทนแนวความคิดหรือปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบนั้น

รัตนะ บัวสนธ์ (2552 : 124) ได้ให้ความหมายของรูปแบบไว้ 3 ความหมาย ดังนี้

1) แผนภาพหรือร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนของจริง รูปแบบในความหมายมักจะเรียกทับศัพท์ในภาษาไทยว่า “โมเดล” ได้แก่ โมเดลบ้าน โมเดลเสื้อผ้า เป็นต้น 2) แบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปรหรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักกันในชื่อที่เรียกว่า Mathematical Model 3) แผนภาพที่แสดงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รูปแบบในความหมายนี้บางทีเรียกว่า ภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

ทิสนา แคมมณี (2555 : 220) กล่าวว่า รูปแบบเป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไคอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองหรือบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง แผนภูมิที่แสดงองค์ประกอบต่าง ๆ สร้างขึ้นเพื่อสร้างความเข้าใจในความจริงเกี่ยวกับปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่งถึงความเป็นไปในระบบของปรากฏการณ์นั้นๆ ได้ดี

องค์ประกอบของรูปแบบ (Components of Model)

มีผู้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับรูปแบบ ไว้หลากหลายประการ ดังนี้

คีฟส์ (Keeves. 1997 ; อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี. 2555 : 220) กล่าวว่า รูปแบบโดยทั่วไปมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. รูปแบบจะนำไปสู่การทำนาย (Prediction) ผลที่ตามมาซึ่งสามารถพิสูจน์ทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้
2. โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Casual Relationship) ซึ่งสามารถอธิบายปรากฏการณ์ / เรื่องนั้นได้
3. รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้
4. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structure Relationships) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative Relationship)

บราวน์ และ โมเบอร์ก (Brown & Moberg. 1980 : 16 - 17) ได้สังเคราะห์รูปแบบขึ้นมาจากแนวคิดเชิงระบบ (System Approach) กับหลักการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency Approach) กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 1) สภาพแวดล้อม (Environment) 2) เทคโนโลยี (Technology) 3) โครงสร้าง (Structure) 4) กระบวนการจัดการ (Management Process) และ 5) การตัดสินใจตั้งการ (Decision Making)

จากแนวคิดองค์ประกอบของรูปแบบจะพบว่า รูปแบบมีองค์ประกอบของโครงสร้างที่มีความสัมพันธ์กัน และแต่ละส่วนขององค์ประกอบจะต้องกำหนดให้ครอบคลุมกระบวนการดำเนินงานซึ่งรูปแบบที่สร้างขึ้นต้องสามารถพิสูจน์หรือทดสอบได้

ลักษณะของรูปแบบ (Characteristics of Model)

มีนักวิชาการได้จำแนกประเภทของรูปแบบ ดังนี้

คาพลาน (Kaplan. 1997 ; อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี. 2555 : 220 - 221) กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้กันอยู่ทั่วไปมี 5 แบบ หรือ 5 ลักษณะ คือ

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกในลักษณะของการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ อย่างน้อย 2 สิ่งขึ้นไป รูปแบบนี้ใช้กันมากทางด้านวิทยาศาสตร์กายภาพสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์

2. รูปแบบเชิงภาษา (Sematic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางการใช้ภาษา (พูดและเขียน) รูปแบบนี้ใช้กันมากทางด้านศึกษาศาสตร์
  3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางสูตรคณิตศาสตร์ ซึ่งส่วนมากจะเกิดขึ้นหลังได้รูปแบบเชิงภาษาแล้ว
  4. รูปแบบเชิงแผนผัง (Schematic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางแผนผังแผนภาพ ไดอะแกรม กราฟ เป็นต้น
  5. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Casual Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของสภาพการณ์ / ปัญหาใด ๆ รูปแบบด้านศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่มักเป็นแบบนี้
- คีฟส์ (Keeves. 1988 : 561 - 565 ; อ้างถึงใน จุมพจน์ วนิชกุล. 2549 : 62) ได้จำแนกรูปแบบออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่
1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) เป็นรูปแบบเชิงกายภาพส่วนใหญ่ใช้ในด้านวิทยาศาสตร์
  2. รูปแบบเชิงข้อความ (Semantic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยาย หรือ อธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น และให้ข้อความเพื่อให้เกิดความกระจ่างมากขึ้น
  3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นรูปแบบที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ หรือตัวแปร โดยใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ปัจจุบันมีแนวโน้มว่าจะนำไปใช้ในด้านพฤติกรรมศาสตร์มากขึ้น โดยเฉพาะในการวัดและประเมินผลทางการศึกษารูปแบบลักษณะนี้ส่วนมากพัฒนามาจากรูปแบบเชิงข้อความ
  4. รูปแบบเชิงเหตุผล (Casual Model) เป็นรูปแบบที่เริ่มจากการนำเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ในการศึกษาเกี่ยวกับพันธุศาสตร์ รูปแบบเชิงสาเหตุนี้ทำให้สามารถศึกษารูปแบบเชิงข้อความที่มีตัวแปรสลับซับซ้อนได้ แนวคิดสำคัญของรูปแบบนี้ คือ ต้องสร้างขึ้นจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง หรืองานวิจัยที่มีมาแล้ว รูปแบบจะเขียนในลักษณะสมการเส้นตรง แต่สมการแสดงความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างตัวแปร จากนั้นมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในสภาพการณ์ที่เป็นจริงเพื่อทดสอบรูปแบบเชิงสาเหตุนั้น

จากประเภทของรูปแบบที่กล่าวถึงข้างต้น สามารถจำแนกได้หลายประเภทมีความแตกต่างกัน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะสร้างรูปแบบเป็นเชิงข้อความ โดยเขียนเป็นแผนภาพเพื่ออธิบายองค์ประกอบแต่ละส่วนที่มีการเชื่อมโยงกัน

รูปแบบการเรียนการสอน (Learning and Teaching Model)

มีนักวิชาการ ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนแบบซิปปาโมเดล (CIPPA)

การจัดการเรียนการสอน โดยใช้โมเดลซิปปา ตามแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี ที่กล่าวว่า ซิปปา (CIPPA) เป็นหลักการซึ่งสามารถนำไปเป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนสามารถใช้วิธีการและกระบวนการที่หลากหลาย CIPPA Model เป็นวิธีหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และการแลกเปลี่ยนความรู้ การได้เคลื่อนไหวทางการ การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบ CIPPA Model ได้มาจากแนวคิดหลัก 5 แนวคิด ซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานในกานจัดการศึกษา ได้แก่

1. แนวคิดการสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism)
2. แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning)
3. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness)
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning)
5. แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบซิปปา (CIPPA Model) ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม

เป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งผู้สอนอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย เช่น การสนทนาซักถามให้ผู้เรียนเล่าประสบการณ์เดิม หรือให้ผู้เรียนแสดงโครงความรู้เดิม (Graphic Organizer)

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

เป็นการแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ของผู้เรียนจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ ซึ่งผู้สอนอาจจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาก็คได้ซึ่งผู้สอนควรแนะนำแหล่งความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนตลอดทั้งจัดเตรียมเอกสารสื่อต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล / ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงกับความรู้เดิม

เป็นขั้นที่ผู้เรียนศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูล / ความรู้ที่หามาได้ ผู้เรียนสร้างความหมายของข้อมูล / ประสบการณ์ใหม่ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มในการอภิปราย และสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิมในขั้นนี้ ผู้สอนควรใช้กระบวนการต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรม เช่น กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสร้างลักษณะนิสัย กระบวนการทักษะทางสังคม ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ขึ้นมาด้วยตนเอง

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนเองให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่น และได้รับประโยชน์จากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน

ขั้นที่ 5 การสรุปและการจัดระเบียบความรู้

เป็นขั้นตอนการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ และจัดสิ่งที่เรียนให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย ซึ่งผู้สอนควรให้ผู้เรียนสรุปประเด็นสำคัญประกอบด้วยมโนทัศน์หลัก และมโนทัศน์ย่อยของความรู้ทั้งหมด แล้วนำมาเรียบเรียงให้ได้สาระสำคัญครบถ้วน ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนจัดเป็นโครงสร้างความรู้ จะช่วยให้จดจำข้อมูลได้ง่าย

ขั้นตอนที่ 6 การปฏิบัติและ / หรือการแสดงผลงาน

ขั้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนตกย้ำหรือตรวจสอบความเข้าใจของตน และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่หากต้องมีการปฏิบัติตามข้อมูลที่ได้ ขั้นนี้จะเป็นขั้นปฏิบัติ และมีการแสดงผลงานที่ได้ปฏิบัติด้วยในขั้นนี้ผู้เรียนสามารถแสดงผลงานด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การจัดนิทรรศการ การอภิปราย การแสดงบทบาทสมมุติ เรื่องความ วาดภาพ ฯลฯ และอาจจัดให้มีการประเมินผลงาน โดยมีเกณฑ์ที่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนนำความรู้ความเข้าใจของตนเองไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา และความจำเป็นในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสผู้เรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ เป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์หลังจากประยุกต์ใช้ความรู้ อาจมีการนำเสนอผลงานจากการ

ประยุกต์อีกครั้งก็ได้ หรืออาจไม่มีการนำเสนอผลงานในขั้นที่ 6 แต่นำความรู้มารวมแสดงในตอนท้ายหลังขั้นการประยุกต์ใช้ก็ได้เช่นกัน

ขั้นที่ 1 - 6 เป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ (Construction of Knowledge) และขั้นที่ 7 เป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ (Application) จึงทำให้รูปแบบนี้มีคุณสมบัติครบตามหลัก CIPPA

การจัดการเรียนการสอนแบบโครงการ (Project Method)

เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า หรือปฏิบัติงานตามหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ ซึ่งผู้เรียนต้องฝึกกระบวนการทำงานอย่างมีขั้นตอน มีการวางแผนการทำงานหรือแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบจนดำเนินงานสำเร็จคล่องตามวัตถุประสงค์ ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ที่หลากหลาย อันเป็นประสบการณ์ตรงที่มีคุณค่า สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานต่าง ๆ ได้ วิธีการสอนแบบโครงการสามารถสอนต่อเนื่องกับวิธีการสอนแบบบูรณาการได้ ทั้งในรูปแบบการบูรณาการภายในกลุ่มวิชาทักษะชีวิต และบูรณาการระหว่างทักษะชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้และประสบการณ์มาบูรณาการเพื่อทำโครงการ โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ขั้นกำหนดปัญหา หรือสำรวจความสนใจ ผู้สอนเสนอสถานการณ์หรือตัวอย่างที่เป็นปัญหาและกระตุ้นให้ผู้เรียนหาวิธีการแก้ไขหรือช่วยผู้เรียนมีความต้องการใคร่เรียนใคร่รู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
2. ขั้นกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน ผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนว่าเรียนอะไร จะทำโครงการนั้นเพื่อแก้ปัญหาอะไร ซึ่งทำให้ผู้เรียนกำหนดโครงการแนวทางในการดำเนินงานได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย
3. ขั้นวางแผนและวิเคราะห์โครงการให้ผู้เรียนวางแผนแก้ไขปัญหา ซึ่งอาจจะเป็นโครงการเดี่ยวหรือกลุ่มก็ได้ จากนั้นจึงนำเสนอแผนการดำเนินงานให้ผู้สอนพิจารณา ให้คำแนะนำช่วยเหลือและข้อเสนอแนะการวางแผนโครงการของผู้เรียน ผู้เรียนเขียนโครงการตามหัวข้อซึ่งมีหัวข้อสำคัญตามข้อกำหนดของการเขียน
4. ขั้นลงมือปฏิบัติหรือแก้ปัญหา ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ หรือแก้ปัญหาตามแผนที่กำหนดไว้ โดยมีผู้สอนเป็นที่ปรึกษา คอยสังเกต ติดตาม แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต เก็บรวบรวมข้อมูล บันทึกผลการดำเนินการด้วยความมานะอดทน มีการประชุมอภิปราย ปรึกษาหารือกันเป็นระยะ ๆ ผู้สอนจะเข้าไปเกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็น ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ความคิด ความรู้ในการวางแผนและตัดสินใจด้วยตนเอง

5. ชั้นประเมินผลระหว่างปฏิบัติงาน ผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักประเมินผล ก่อนดำเนินการระหว่างดำเนินการ และหลังดำเนินการ คือ รู้จักพิจารณาว่าก่อนที่จะดำเนินการมีสภาพเป็นอย่างไร มีปัญหาอย่างไรระหว่างที่ดำเนินงานตามโครงการนั้น ทั้งนี้สิ่งใดผิดพลาดหรือเป็นข้อบกพร่องอยู่ ต้องแก้ไขอย่างไรบ้าง มีวิธีการแก้ไขอย่างไร เมื่อดำเนินการไปแล้ว ผู้เรียนมีแนวคิดอย่างไร มีความพึงพอใจหรือไม่ ผลของการดำเนินการตามโครงการ ผู้เรียนได้ความรู้อะไร ได้ประโยชน์อย่างไร และสามารถนำความรู้ที่ไปพัฒนาปรับปรุงงาน ได้อย่างดียิ่งขึ้น หรือเอาความรู้ที่ไปใช้ในชีวิตได้อย่างไร โดยผู้เรียนประเมินโครงการของตนเองหรือเพื่อนร่วมงาน ประเมิน จากนั้นผู้สอนจึงประเมินผลโครงการตามแบบประเมิน ซึ่งผู้ปกครองอาจจะมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยก็ได้

การจัดการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - based Learning and Teaching)

เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากปัญหาที่เกิดขึ้น โดยสร้างความรู้จากกระบวนการทำงานกลุ่ม ตัวปัญหาจะเป็นจุดตั้งต้นของกระบวนการเรียนรู้ และเป็นตัวกระตุ้นการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาด้วยเหตุผล และการสืบค้นหาข้อมูลเพื่อเข้าใจกลไกของตัวปัญหารวมทั้งวิธีการแก้ปัญหา โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย

1. กำหนดปัญหาจัดสถานการณ์ต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มองเห็นปัญหากำหนดสิ่งเป็นปัญหาที่ผู้เรียนอยากรู้อยากเห็น และเกิดความสนใจที่จะค้นหาคำตอบ
2. ทำความเข้าใจกับปัญหา ผู้เรียนจะต้องอธิบายสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาได้
3. ดำเนินการศึกษาค้นคว้า กำหนดสิ่งที่ต้องการเรียนรู้และดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างหลากหลาย
4. สังเคราะห์ความรู้ ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ค้นคว้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอภิปรายผลและสังเคราะห์ความรู้ที่ได้มาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่
5. สรุปและประเมินค่าของคำตอบ ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปผลงานของแต่ละกลุ่มตนเอง ประเมินผลงานข้อมูลที่ได้ศึกษาค้นคว้าว่ามีความเหมาะสมเพียงใด โดยการตรวจสอบแนวคิดภายในกลุ่มของตนอย่างอิสระ ทุกกลุ่มร่วมกันสรุปองค์ความรู้ในภาพรวมของปัญหาอีกครั้ง
6. นำเสนอและประเมินผลงาน ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้อาจจัดระบบองค์ความรู้และนำเสนอในรูปแบบผลงานที่หลากหลาย ผู้เรียนทุกคนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ร่วมกันประเมินผลงาน

การจัดการเรียนรู้แบบ MIAP

การจัดการเรียนรู้แบบ MIAP เป็นกระบวนการที่ผู้สอนได้จัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยผ่านขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นสนใจปัญหา (Motivation) 2) ขั้นศึกษาข้อมูล (Information) 3) ขั้นพยายามหรือขั้นของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ (Application) 4) ขั้นสำเร็จผล (Progress) เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

ขั้นสนใจปัญหา (Motivation)

ขั้นตอนนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้เพราะการเรียนรู้ที่ดีเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน มีความตั้งใจและสนใจที่จะเรียน ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจให้มีความต้องการที่จะเรียน เมื่อผู้เรียนต้องการทำอะไรบางอย่างที่แปลกใหม่หรือผู้เรียนได้รับมอบหมายงานซึ่งไม่เคยทำมาก่อน เขาอาจจะประสบปัญหาและมีความสนใจที่จะแก้ปัญหานั้น โดยมีแนวทางการปฏิบัติต่าง ๆ ประกอบด้วยนำเข้าสู่บทเรียนด้วยคำถามที่น่าสนใจซึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน แสดงชิ้นงานสำเร็จหรือผลงานที่เกี่ยวข้อง โดยตรงกับบทเรียนแล้วถามคำถามกระตุ้นให้มีการอภิปรายสั้น ๆ กันระหว่างกลุ่มผู้เรียน ใช้สื่อช่วยสอนนำเข้าสู่บทเรียนด้วยภาพแบบจำลองของจริงหรือสิ่งที่จะช่วยดึงดูดความสนใจ บรรยายเหตุการณ์ เล่าเรื่องหรือเล่าปัญหาจากประสบการณ์ซึ่งจะก่อให้เกิดความต้องการหรือการใช้ความคิดเห็นหรือทักษะที่ผู้สอนกำลังแสดงเป็นต้น

ขั้นศึกษาข้อมูล (Information)

เมื่อผู้เรียนประสบปัญหา มีความต้องการหรือสนใจที่จะแก้ปัญหานั้นแต่ด้วยเหตุที่เป็นปัญหาแปลกใหม่ซึ่งไม่เคยรู้หรือไม่เคยทำได้มาก่อนย่อมจะต้องการศึกษาข้อมูลและทำการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือข้อความต่าง ๆ ในรูปของความจำ ความเข้าใจ เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหานั้น

ขั้นพยายามหรือขั้นของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ (Application)

ข้อมูลข่าวหรือเนื้อหาที่ผู้เรียนได้รับหรือศึกษามาอาจไม่ถูกต้องหรือไม่พอเพียงสำหรับ การแก้ปัญหานั้นก็ได้ การศึกษาหรือการรับข้อมูลแต่เพียงอย่างเดียวนั้นย่อมยังไม่เกิดการเรียนรู้ ถ้าตราบใดที่ผู้เรียนยังมีได้พยายามนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ในการแก้ไขปัญหา ดังนั้นผู้เรียนจะพยายามทำเลียนแบบ (Cramming) พยายามฝึกหัด (Doing the Exercise) และให้ข้อมูลนั้นในการแก้ปัญหา (Problem Solving) ขั้นพยายามเป็นขั้นตอนที่มีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ซึ่งนับเป็นขั้นตอนที่สารถเนื่องมาจากขั้นสนใจปัญหาและขั้นศึกษาข้อมูล ขั้นพยายามเป็นขั้นตอนที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ใช้ความรู้หรือทักษะที่ได้รับมาจากขั้นศึกษาข้อมูลมาใช้

การแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการฝึกหัดทำงานจริงหรือทำแบบฝึกหัด ขั้นพยายามเป็นขั้นตอนที่ค่อนข้าง จะใช้เวลามากที่สุด ในบทเรียนเพราะจะต้องใช้เวลาสำหรับผู้เรียนในการประยุกต์ความรู้มาใช้งาน ด้วยการฝึกหัดในระหว่างการดำเนินการ ขั้นพยายามนั้นจะต้องให้ผู้เรียนทุกคนได้ลงมือปฏิบัติต่อ คำถามหรือปัญหางานที่ให้โดยที่ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมดูแลสังเกตและบันทึกพฤติกรรม การทำงานของผู้เรียนตลอดจนคอยแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนเมื่อมีความต้องการ

ขั้นสำเร็จผล (Progress)

การได้พยายามนำข้อมูลมาใช้แก้ปัญหาย่อมทำให้เกิดผลของการแก้ปัญหาที่ ศึกษาเวลานั้น มีความถูกต้องและเพียงพอก็ย่อมจะแก้ปัญหานั้นให้สำเร็จลงได้ซึ่งจะทำให้เกิด การเรียนรู้ขึ้นได้ ถ้าหากแก้ไขปัญหามิสำเร็จก็ต้องย้อนขั้นตอนของกระบวนการเหล่านั้นอีกครั้ง ขั้นสำเร็จผลซึ่งเปรียบเหมือนกับการตรวจผลงานของผู้เรียนที่ได้จากฝึกหัดหรือแก้ปัญหานั้นเอง โดยกิจกรรมการปฏิบัติในขั้นสำเร็จผลจะครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ประเมินผลการปฏิบัติงาน ของผู้เรียนหลังขั้นพยายาม โดยเทียบกับวัตถุประสงค์การสอนที่ตั้งไว้ ดำเนินกิจกรรมโดย ตรวจสอบผลงานของผู้เรียนโดยการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน บอกระดับคุณภาพความสำเร็จของ นักเรียน ถกปัญหาให้เหตุผลสำหรับข้อผิดพลาดและมุ่งหมายแก้ไขให้มีความสำเร็จผลดียิ่งขึ้นและ ทำการตรวจสอบปรับปรุงในระหว่างขั้นสำเร็จผลเป็นต้น

การพัฒนารูปแบบ (Model Development)

มีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบไว้หลายท่าน ดังนี้

วิลเลอร์ (Willer, 1986 : 83) ได้กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างรูปแบบ (Construct) และ 2) การหาความเที่ยงตรงของรูปแบบ (Validity)

บุญชม ศรีสะอาด (2546) ได้กล่าวถึง การสร้างหรือพัฒนาแบบว่าผู้วิจัยสร้างรูปแบบ ขึ้นมาก่อน เป็นรูปแบบตามสมมติฐาน โดยการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวคิด รูปแบบ และงาน การศึกษาหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายใน รูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ หรือตัวแปรเหล่านั้น หรือลำดับ ก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบ ในการพัฒนาแบบนั้นจะต้องใช้หลักของเหตุและผล เป็นรากฐานสำคัญ และการศึกษาค้นคว้ามากจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแบบอย่างยิ่ง ผู้วิจัย อาจคิดโครงสร้างของรูปแบบขึ้นมาก่อน แล้วปรับปรุงโดยอาศัยข้อสารสนเทศจากการศึกษา ค้นคว้าทฤษฎี แนวคิด รูปแบบ หรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือทำการศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบย่อยหรือ ตัวแปรแต่ละตัว แล้วคัดเลือกองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรที่สำคัญประกอบเป็น โครงสร้างของ รูปแบบได้

การสร้างรูปแบบ คือ การกำหนดมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบเพื่อชี้ให้เห็นชัดเจนว่า รูปแบบเสนออะไร เพื่อให้ได้อะไร และสิ่งที่ได้นั้นอธิบายปรากฏการณ์อะไร และนำไปสู่ข้อค้นพบอะไรใหม่ (Keeves. 1988 : 560 ; อ้างถึงใน จุมพจน์ วนิชกุล. 2549 : 69)

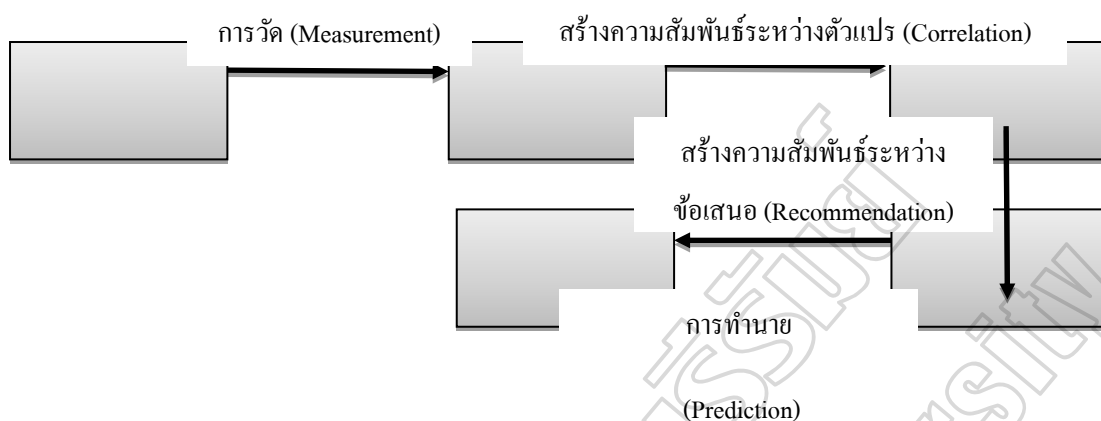
การประเมินรูปแบบ (Model Development)

มีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการประเมินรูปแบบ โดยใช้วิธีการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่าไว้หลายท่าน ดังนี้

วาโร เฟ็งส์วส์ดี (2553 : 9 - 10) ได้กล่าวถึง การประเมินไว้ว่า ภายหลังจากที่ได้พัฒนารูปแบบขึ้นมาแล้วจำเป็นต้องทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ เพราะรูปแบบที่พัฒนาขึ้นถึงแม้จะพัฒนาโดยมีรากฐานจากทฤษฎี แนวคิดและผลการวิจัยที่ผ่านมา แต่ก็ยังเป็นเพียงรูปแบบตามสมมติฐาน ซึ่งจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร การประเมินรูปแบบสามารถทำได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จะเน้นการวิเคราะห์และวิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่ถูกพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจเสมอไป แต่อาจผสมผสานกับปัจจัยต่าง ๆ ในการพิจารณาเข้าด้วยกันตามวิจรรย์านของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเหมาะสมของ สิ่งที่ทำการประเมิน

2. การประเมินโดยการสำรวจความคิดเห็นของบุคคลากรที่เกี่ยวข้องมักใช้กับการพัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟาย เมื่อผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟายเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจำนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในรอบสุดท้ายมาจัดทำเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อนำไปสำรวจความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบ

ภาพประกอบ 2.9 ขั้นตอนการสร้างและประเมินรูปแบบ

ที่มา : วาโร เฟ็งสวัสต์ (2553)

กล่าวโดยสรุป รูปแบบที่นำไปใช้ประโยชน์ให้ได้ประโยชน์สูงสุด ต้องประกอบด้วย ลักษณะสำคัญ คือ มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง สามารถทำนายผลได้ สามารถขยายความผล การทำนายได้กว้างขวางขึ้นและสามารถนำไปสู่แนวคิดใหม่ ๆ สำหรับการพัฒนารูปแบบวิจัย นั้น ผู้วิจัยจะต้องศึกษาแนวคิดทฤษฎีการสร้างรูปแบบ การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และ สังเคราะห์เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบ กำหนดโครงสร้างและข้อเสนอ ของรูปแบบอย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่ผลสรุปเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่มุ่งหวังของการวิจัย วิธีการ ทดสอบและการปรับปรุงรูปแบบ ก่อนนำรูปแบบไปใช้งานจริง รวมถึงประเมินผลหลังจากนำ รูปแบบไปใช้จริง

ยูทท ไกยวรรณ (2550 : 63) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณา ความเหมาะสมหรือความสอดคล้องทำโดยนำสิ่งที่ต้องการตรวจสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา พร้อมแบบประเมินความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญจะพิจารณาและให้ค่าความเหมาะสม หรือ ค่าความสอดคล้องเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมหรือสอดคล้องมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมหรือสอดคล้องมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมหรือสอดคล้องปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมหรือสอดคล้องน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมหรือสอดคล้องน้อยที่สุด

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำค่าที่ได้มาวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำผลการวิเคราะห์ไป เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

จากแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินรูปแบบที่กล่าวมาสรุปว่า การประเมินรูปแบบสามารถทำได้ โดยการประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมิน เพื่อตรวจสอบว่ารูปแบบที่ พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ดำเนินการได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

กานดา พูนลาภทวี และวรรณดี แสงประทีปทอง (2545) ได้ศึกษา การทำวิจัยใน ชั้นเรียนของครูใน โครงการ โรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและนำเสนองานวิจัยที่คัดสรรของครูใน โครงการ โรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการทำวิจัยใน ชั้นเรียนของครูส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการทำ วิจัยในชั้นเรียนและมีความคิดเห็นว่าการทำวิจัย ในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่ยุ่งยากและเกินความสามารถของครู โดยเฉพาะครูที่สอนในระดับอนุบาลหรือ ประถมศึกษา ครูส่วนใหญ่จึงเกิดความวิตกกังวลและขาดความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้ แนวทางหลักในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูใน โครงการ โรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ 1) สร้างความตระหนักให้ครูเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำ วิจัยในชั้นเรียน 2) กำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียนให้ครูทุกคนทำการวิจัยในชั้นเรียน 3) ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) มอบหมายให้ครูทุกคนทำวิจัยใน ชั้นเรียน 5) ส่งเสริมให้ครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน และ 6) เผยแพร่ผลงานการวิจัย ของครูในโรงเรียน นอกจากนี้วิธีการเรียนรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมีความหลากหลาย ได้แก่ 1) การเข้าอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) การศึกษาดำรงหรือเอกสารเกี่ยวกับการทำวิจัยใน ชั้นเรียน 3) การศึกษาตัวอย่างผลงานวิจัยในชั้นเรียน 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครูที่มี ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน 5) การปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ นักวิจัยในพื้นที่หรือศึกษานิเทศ และ 6) การปฏิบัติจริง

สุธาสินี บุญญาพิทักษ์ (2545 : 347 - 350) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรครุศึกษานักวิจัย ในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรครุศึกษานักวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูเน้นการสร้างสมรรถภาพครุศึกษานักวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกการประถมศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณปีการศึกษา 2544 จำนวน 27 คนจาก

การเรียนรู้และปฏิบัติในสภาพการณ์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ 1) เพื่อศึกษาสมรรถภาพครูนักวิจัย 2) เพื่อสร้างหลักสูตรครูนักวิจัยในชั้นเรียน โดยอาศัยสาระสำคัญที่ได้จากการสังเคราะห์สมรรถภาพครูนักวิจัย 3) เพื่อประเมินกระบวนการพัฒนาหลักสูตรครูนักวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) ผลการพัฒนาระบบร่างหลักสูตรจากการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการและกำหนดสาระสำคัญเบื้องต้นในการพัฒนาหลักสูตร พบว่า สถานการณ์วิชาชีพครูปัจจุบันปรากฏความต้องการจำเป็นครูนักวิจัยสภาพการณ์หลักสูตรผลิตครู / ฝึกอบรมครูประจำการไม่เอื้อต่อการพัฒนาครูนักวิจัยครูประจำการแก้ปัญหาการเริ่มต้นงานวิจัยในชั้นเรียนทั้งด้านความรู้เจตคติทักษะ และแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้เริ่มต้นประกอบอาชีพครูไม่ตอบสนองต่อความต้องการในวิชาชีพครูผลการวิเคราะห์หลักสูตรผลิตครูของ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2543 พบว่า ผลผลิตหลักสูตรส่วนใหญ่มีสมรรถภาพพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลางและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ปรากฏผลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียนในระดับน้อยไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรส่วนข้อสรุปสมรรถภาพครูนักวิจัยที่พึงประสงค์มี 5 องค์ประกอบคือด้านเจตคติต่อการวิจัย

อรวรรณ เหมือนสุคใจ (2545) ทำวิจัยเรื่อง การนิเทศการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน และความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษที่ได้รับการนิเทศการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการวิจัยในชั้นเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการสอนภายหลังการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ได้รับการนิเทศเพื่อช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม จำนวน 5 คน และนักเรียน จำนวน 156 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นเครื่องมือที่เก็บจากครู ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ทั่วไป เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียน และประเด็นการสนทนากลุ่ม ส่วนที่ 2 เป็นเครื่องมือที่เก็บจากนักเรียน ได้แก่ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า หลังจากครูผู้สอนได้รับการนิเทศการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนแล้ว ครูมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น และเห็นว่าการนิเทศการสอนนี้ช่วยให้ครูมีความสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ประสบความสำเร็จ และการวิจัยในชั้นเรียนมีส่วนช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกระดับชั้นเรียนก่อนและหลังการทำวิจัยใน

ชั้นเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูตามลำดับขั้นตอนและเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น

สมบัติ ท้ายเรือคำ (2547 : 147 - 152) ได้วิจัยเรื่อง “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาหลักสูตรการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรการวิจัยเชิงปฏิบัติการใช้ชั้นเรียนซึ่งอาศัยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในการพัฒนาหลักสูตรทุกขั้นตอน โดยผู้วิจัยเข้าไปอยู่ร่วมในโรงเรียนกลุ่มผู้ร่วมพัฒนาหลักสูตร คือ ครูผู้สนใจร่วม จำนวน 7 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) งานวิจัยในชั้นเรียนที่ครูทำอยู่มีลักษณะการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนแต่ไม่เป็นระบบและส่วนหนึ่งทำงานวิจัยเพื่อขอกำหนดทางวิชาการให้สูงขึ้นส่วนครูที่ไม่ทำวิจัยเพราะไม่มีความรู้ในเรื่องระเบียบวิธีวิจัยไม่ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียนรวมทั้งขาดแหล่งการเรียนรู้และผู้ให้คำปรึกษาด้านการวิจัย 2) องค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย หลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้างเนื้อหา (ประกอบด้วยหลักการและแนวคิดพื้นฐานการวิเคราะห์ปัญหาเครื่องมือที่ใช้แก้ปัญหาคำแนะนำกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน) กิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอนและการวัดการประเมินผลที่ประเมินโดยครูที่ร่วมพัฒนาหลักสูตรและผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมสอดคล้องซึ่งกันและกันในระดับมาก 3) ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและกระบวนการวิจัยเพิ่มขึ้นมีทักษะในการปฏิบัติการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนครบกระบวนการวิจัยรวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนและเห็นคุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน 4) ผลการประเมินรายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูที่ร่วมพัฒนาหลักสูตรแต่ละคนมีความถูกต้องเหมาะสมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากนอกจากนี้ครูที่เข้าร่วมพัฒนาหลักสูตรยังมีความมั่นใจว่าสามารถทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนต่อไปได้และได้สร้างเครือข่ายนักวิจัยในโรงเรียนด้วย

มนสิข สิริสมบุญ (2546) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียนที่มีประสิทธิผล แล้วทดลองใช้หลักสูตรกับครูอาสาสมัครซึ่งเป็นครูแม่ข่ายกัลยาณมิตรจากโรงเรียนพินิจโลกศึกษา จำนวน 15 คน และครูแม่ข่ายกัลยาณมิตรวิจัยนำหลักสูตรไปขยายเครือข่ายกับครูลูกข่ายกัลยาณมิตรวิจัยในโรงเรียนเดียวกันอีก 30 คน ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิผลสำคัญคือ 1) เอกสารหลักสูตรประกอบด้วย คู่มือหลักสูตรสำหรับผู้ให้การฝึกอบรมเรื่องการวิจัยใน

ชั้นเรียน และคู่มือหลักสูตรสำหรับผู้เข้ารับการศึกษา 2) หลักสูตรได้กำหนดเกณฑ์ผ่านหลักสูตรคือ ผู้ผ่านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาต้องเข้าร่วมเต็มเวลาที่กำหนดไม่ต่ำกว่า 80 เปอร์เซ็นต์และสามารถเขียนรายงานการวิจัยได้คุณภาพไม่ต่ำกว่าระดับปานกลาง และ 3) การนำหลักสูตรไปใช้ประกอบด้วยความร่วมมือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การติดตามดูแลช่วยเหลือและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด การร่วมนิเทศวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน การกำหนดเวลาให้คำแนะนำปรึกษาที่โรงเรียนและการช่วยเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียน

จาวรรรณ ศิลปะรัตน์ (2548 : 132 - 133) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบเสริมพลังการทำงานเพื่อพัฒนาศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครูอนุบาล” โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครูอนุบาล 2) สร้างรูปแบบเสริมพลังการทำงานเพื่อพัฒนาศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครูอนุบาล และ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบเสริมพลังการทำงานเพื่อพัฒนาศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครูอนุบาลกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ ครูอนุบาล จำนวน 30 คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 6 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครูอนุบาลประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียน ด้านการคิดด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการสื่อสาร 2) รูปแบบเสริมพลังการทำงานเพื่อพัฒนาศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครูอนุบาลที่พัฒนาแล้วมีลักษณะ 4 ประการ คือ ส่งเสริมให้ครูรู้จักและเข้าใจตนเอง ส่งเสริมให้ครูสร้างทีมและทำงานเป็นทีม ส่งเสริมให้ครูเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้วยการลงมือทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนด้วยตนเองและส่งเสริมให้ครูสะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นประสบการณ์ ขั้นนำเสนอ ขั้นอภิปรายและสรุป และขั้นสะท้อนคิด 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบเสริมพลังการทำงานเพื่อพัฒนาศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครูอนุบาล พบว่า ครูอนุบาลมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ตนเองเกี่ยวกับศักยภาพการเป็นนักวิจัยทุกด้านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ครูอนุบาลมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ตนเองเกี่ยวกับความสามารถในการเสริมพลังการทำงานในตนเองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการประเมินตามสภาพจริงพบว่าครูอนุบาลมีศักยภาพการเป็นนักวิจัยทุกด้านและมีความสามารถเสริมพลังการทำงานในตนเองสอดคล้องกับการรับรู้ตนเอง

ปรีดา เบญจการ (2548 : 147 - 148) ได้วิจัยเรื่อง “การส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนในกระบวนการพัฒนาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา 1) ผลการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนในกระบวนการพัฒนาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู และ 2) วิธีการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนในกระบวนการพัฒนาการวิจัย

ปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูมีครูผู้ร่วมวิจัย 18 คน ครูกลุ่มเปรียบเทียบ 17 คน และผู้สนับสนุน 7 คน สำหรับครูผู้เข้าร่วมวิจัยและครูกลุ่มเปรียบเทียบได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงจากโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2547 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยกระบวนการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนแบบประเมินตนเองในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบสอบถามความสามารถในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและแบบประเมินร่องรอยการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test, Wilcoxon test และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพผลการวิจัยพบว่า 1) ครูผู้ร่วมวิจัยมีการรับรู้ความสามารถของตนและความสามารถในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (เจตคติ ความรู้และทักษะ) สูงกว่าครูกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปรที่ศึกษาเมื่อสิ้นสุดการส่งเสริม 2) ครูผู้ร่วมวิจัยมีการรับรู้ความสามารถของตนและความสามารถในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (เจตคติความรู้และทักษะ) สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปรที่ศึกษาเมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนการส่งเสริมกับสิ้นสุดการส่งเสริม 3) ครูผู้ร่วมวิจัยมีการรับรู้ความสามารถของตนและความสามารถในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (เจตคติ ความรู้และทักษะ) ไม่แตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบระหว่างสิ้นสุดการส่งเสริมกับหลังการส่งเสริม 1 เดือน ยกเว้นตัวแปรเจตคติลดลง 4) กระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูเมื่อมีการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตน พบว่า ครูปฏิบัติการวิจัยตามขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการ ได้แก่ การวางแผนการปฏิบัติและการสังเกตและการสะท้อนผล 5) วิธีการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูแตกต่างกันตามพื้นฐานการรับรู้ความสามารถของตนและความสามารถในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และ 6) การเข้าไปมีส่วนร่วมส่งเสริมครูในแต่ละช่วงของผู้สนับสนุนจะแตกต่างกันตามช่วงของการดำเนินการวิจัยของครู

ประทุม อัทชู และคณะ (2548) ศึกษาผลของกระบวนการจัดการสังเกตและฝึกปฏิบัติงานของครูของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกระบวนการจัดการสังเกตและฝึกปฏิบัติงานของครูต่อการนำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในด้านวิชาชีพครู บุคลิกภาพความเป็นครู บทบาทหน้าที่ครู และด้านการสอนสาขาวิชาเอก ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ภาคต้น ปีการศึกษา 2547 และฝึกปฏิบัติงานครูใน ภาคปลาย ปีการศึกษา 2547 จำนวน 131 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) ด้านวิชาชีพครู นิสิตส่วนใหญ่เข้าไปใช้ในระดั้มากที่สุดเห็นความสำคัญของวิชาชีพครู นำไปใช้ในระดั้มาก คือ ความรักและศรัทธาในอาชีพครูและ

ความมั่นใจในการออกไปประกอบอาชีพครู 2) ด้านบุคลิกภาพความเป็นครู นิสิตส่วนใหญ่
นำไปใช้ในระดั้มากที่สุด คือ การแต่งกายเหมาะสมกับความเป็นครูและความรับผิดชอบ
นำไปใช้ในระดั้มาก คือ การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การบริหารเวลา การใช้ภาษาและการพูด
สื่อสารความหมาย ความมั่นใจตัวเอง และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 3) ด้านบทบาทหน้าที่ของครู
นิสิตส่วนใหญ่นำไปใช้ในระดั้มากที่สุด คือ การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน นำไปใช้ใน
ระดั้มาก คือ เทคนิคการปกครองนักเรียน การปฏิบัติหน้าที่ครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพ การเข้าใจ
ปัญหานักเรียน จิตวิทยาให้แรงเสริม การช่วยแก้ปัญหานักเรียนในการเขียนบันทึกและข้อความใน
การสื่อสาร การดูแลนักเรียนในฐานะอาจารย์ประจำชั้น และการจัดกิจกรรมโฮมรูม นำไปใช้ใน
ระดั้มาก คือ การจัดปายนิเทศ 4) ด้านการสอนสาขาวิชาเอก นิสิตส่วนใหญ่นำไปใช้ใน
ระดั้มากที่สุด คือ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า นำไปใช้ในระดั้มาก คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
หลักสูตร การจัดทำแผนการเรียนรู้อย่างยาว การจัดทำแผนการเรียนรู้อย่างรายคาบ การจัดทำสื่อการสอน
การใช้สื่อการสอน เทคนิควิธีการสอน การส่งเสริมนักเรียนที่เรียนเก่ง การช่วยเหลือนักเรียนที่เรียน
อ่อน การสร้างแบบฝึกหัด การสร้างข้อสอบ การวัดผลและประเมินผล นำไปใช้ในระดั้มาก
คือ การจัดกิจกรรมวิชาการ

เขาวรัตน์ เตมียกุล (2552 : 139 - 147) ได้วิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ
ทางการวิจัยของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” มีวัตถุประสงค์เพื่อหารูปแบบ
การพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยการ
1) ศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 2) พัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทาง
การวิจัย 3) ประเมินคุณภาพชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 4) หาประสิทธิภาพ
ชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยตามเกณฑ์ 80/80 5) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผล
การทดสอบระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 6) ศึกษาดัชนี
ประสิทธิผล (EI) ของการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 7) ศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อ
การพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 8) ศึกษาเจตคติทางการวิจัยของครูหลังการพัฒนาสมรรถนะ
ทางการวิจัย 9) ประเมินผลงานวิจัยของครูนักวิจัยเครือข่ายกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติ
การสอนในสถานศึกษาของอาชีวศึกษา จังหวัดสิงห์บุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา ซึ่งประกอบด้วยสถานศึกษา จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรี วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี แห่งที่
2 และวิทยาลัยการอาชีพอินทร์บุรี โดยมีข้าราชการครูที่ปฏิบัติการสอน จำนวน 212 คน และได้
อาสาสมัครเข้าร่วมเป็นนักวิจัยเครือข่ายพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย จำนวน 42 คน
ซึ่งกำหนดให้เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการพัฒนา

สมรรถนะทางการวิจัยของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

- 1) ระบบเครือข่ายการวิจัย 2) ระบบฝึกอบรมการวิจัย 3) ระบบที่ปรึกษาการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยมี จำนวน 8 ชุด ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ จำนวน 235 ข้อ แบบสอบถามแบบวัดเจตคติ และแบบประเมิน จำนวน 186 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 421 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูนักวิจัยเครือข่ายมีความต้องการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยในระดับมาก 2) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครูประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ ระบบเครือข่ายการวิจัยระบบฝึกอบรมการวิจัยและระบบที่ปรึกษาการวิจัย 3) ชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีคุณภาพอยู่ในระดับดี 4) คะแนนทดสอบระหว่างการฝึกอบรมซึ่งแสดงประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.99 และคะแนนทดสอบหลังการฝึกอบรมซึ่งแสดงประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.40 ดังนั้นประสิทธิภาพ E_1 / E_2 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 5) คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 6) ดัชนีประสิทธิผล (ED) มีค่า = 0.68 ซึ่งสูงกว่า 0.50 ที่กำหนดไว้ 7) ครูนักวิจัยเครือข่ายมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอยู่ในระดับพึงพอใจมาก 8) หลังการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยครูนักวิจัยเครือข่ายมีเจตคติเชิงบวกต่อการวิจัย โดยมีทัศนคติที่ดีต่อการวิจัย 9) ผลงานวิจัยของครูที่ประเมินโดยตนเองอยู่ในระดับดีมากแต่ผลการประเมินโดยวิทยากรอยู่ในระดับดี

วรรณทิพา รอดแรงคำ และภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์ (2550) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพครูวิทยาศาสตร์ โดยวัดอุปสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัด ประสบการณ์วิชาชีพครูวิทยาศาสตร์เพื่อจัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545 ผลการวิจัยพบว่า การผลิตครูที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สถาบันผลิตครูต้องรับความร่วมมือจากโรงเรียนฝึก ประสบการณ์วิชาชีพเพื่อสร้าง โอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้สัมผัสแหล่งเรียนรู้และฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู โดยตรงเป็นการเรียนรู้ชีวิตความเป็นครูที่แท้จริง โดยอาจารย์นิเทศก์แสดงบทบาทหน้าที่เด่นชัด 2 ประการ คือ การนิเทศการสอนและการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการสอนของนิสิตนักศึกษา ความพร้อมของนิสิตนักศึกษาที่ต้องการความช่วยเหลือก่อนฝึกสอน ได้แก่ ด้านความรู้วิชาวิทยาศาสตร์ ด้านทักษะการปฏิบัติงาน ด้านเจตคติทางวิทยาศาสตร์และ ด้านเจตคติต่อวิชาชีพครู และด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณครู นอกจากนี้ยังเสนอ บทบาทของอาจารย์นิเทศก์จากมหาวิทยาลัยเพิ่มเติมว่า ควรใช้เวลาที่จำกัดในโรงเรียนเพื่อช่วย อาจารย์พี่เลี้ยงให้เป็นนักการศึกษาครูมากกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับบทเรียนของนิสิตครู โดยช่วย

ให้อาจารย์ที่เลี้ยงเป็นนักการศึกษาครูนั้นทำได้โดยการพัฒนาอาจารย์ที่เลี้ยงให้เป็นผู้ฟังอย่างกระตือรือร้น การใช้รูปแบบการสอนแบบต่าง ๆ ปกครองตนเองได้ ชี้นำตนเอง ปรับปรุงการสื่อสารระหว่างอาจารย์ที่เลี้ยงกับนิสิตครู และการให้ข้อมูลย้อนกลับกับนิสิตมากขึ้น

จิราภรณ์ สรรพทานนท์ (2553 : 109 - 111) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดรูปแบบการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยจากนั้นจึงสร้างรายละเอียดของกิจกรรมตามรูปแบบที่กำหนดและประเมินผลรูปแบบการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย 3 ด้าน คือ ศักยภาพนักวิจัย คุณภาพงานวิจัยและความคิดเห็นของผู้ดำเนินงานตามรูปแบบ โดยรูปแบบการส่งเสริมการทำวิจัยที่กำหนดขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ การกำหนดทิศทางวิจัย (Vision) การจัดทำตัวชี้วัด (Key Performance Indicator) การบ่มเพาะนักวิจัย (Researcher Incubation) การจัดกิจกรรมส่งเสริมเผยแพร่ผลงานวิจัย (Activities) และการจัดปัจจัยเกื้อหนุนการวิจัย (Facility) หรือ V - KRAFM Model กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในปี 2550 - 2552 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติที่ผลการประเมินรูปแบบการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยในด้านศักยภาพนักวิจัยพบว่า สมรรถนะการทำวิจัยในความรู้และทักษะของนักวิจัยอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.90 และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Paired - Sample t - test ปรากฏว่าคะแนนสมรรถภาพด้านจิตอารมณ์ของนักวิจัยหลังการบ่มเพาะสูงกว่าก่อนการบ่มเพาะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t - test = -20.31$) ในด้านคุณภาพงานวิจัยปรากฏว่าอยู่ในระดับมากและในด้านความคิดเห็นของผู้ดำเนินงานตามรูปแบบปรากฏว่าอยู่ในระดับมาก ถึงมากที่สุดผลการประเมินรูปแบบทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ศักยภาพนักวิจัย คุณภาพงานวิจัย และความคิดเห็นของผู้ดำเนินงานตามรูปแบบสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ทุกด้าน

วชิรา เกรือคำอ้าย (2542) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศนักเรียนนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาสมรรถนะภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนประถมศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ อาจารย์ที่เลี้ยง จำนวน 5 คน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 5 คน นักเรียน จำนวน 180 คน จาก 5 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวิเคราะห์เนื้อหา แบบบันทึกการสังเกต แบบประเมินตนเอง ด้านสมรรถภาพการสอนและสมรรถภาพการนิเทศ แบบสังเกตการณ์การสอน แบบพรรณนาความ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม ใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศนักศึกษา

ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียน ประถมศึกษา มีชื่อว่า รูปแบบการนิเทศดับเบิลพีไออี (PPIE) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมความรู้ / เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ (Preparing : P) 2) ขั้นตอนเตรียมวางแผน การนิเทศ (Planning : P) 3) ขั้นตอนดำเนินการนิเทศการสอน (Implementing : I) 4) ขั้นประเมินผล การนิเทศ (Evaluating : E) รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ โดยการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และการตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ผลการตรวจสอบ พบว่า อาจารย์ที่เลี้ยงมีสมรรถภาพ การสอนที่ส่งเสริมการคิด หลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ นักศึกษาฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูมีสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิด หลังการใช้รูปแบบสูงกว่า ก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ และนักเรียนมีความสามารถในการคิดหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูพี่เลี้ยงและนักเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความ พึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศในระดับมากที่สุด นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ระดับ เห็นด้วยมาก ผู้เกี่ยวข้องเสนอแนะว่า ควรนำรูปแบบการนิเทศไปใช้ในการฝึกอบรมประสบการณ์ วิชาชีพครูในรายอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนาครู

เรื่องยศ เพชรสูง (2554 : 62 - 63) ได้วิจัยเรื่อง “การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการวิจัยของครูในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการวิจัยของครู 2) ศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการวิจัยของครูตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 และ 3) เปรียบเทียบความรู้ด้านการวิจัยของครูก่อนและหลังการฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัญหาและ ความต้องการพัฒนาความรู้ด้านการวิจัยประกอบด้วย 210 คน ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายและกลุ่มที่ใช้ใน การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรประกอบด้วยครูโรงเรียนชุมชนบ้านปลาขาว จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 1 ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อ สืบหาปัญหาและความต้องการพัฒนาความรู้ด้านการวิจัยของครูซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .98 เครื่องมือ ที่ใช้ในระยะที่ 2 ประกอบด้วยหลักสูตรฝึกอบรมและแบบทดสอบความรู้ด้านการวิจัยของครูสถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความถี่ ร้อยละและทดสอบ ค่าที (t - test) ผลการวิจัย พบว่า 1) หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการวิจัยของครู ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของหลักสูตรวิสัยทัศน์วัตถุประสงค์โครงสร้างแนวทาง ดำเนินการและการประเมินผลหลักสูตร 2) หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการวิจัย

ของครูมีประสิทธิภาพ 81.61/83.00 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 3) ครูมีความรู้ด้านการวิจัย หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พัชนี กุลฑานันท์ (2554 : 97 - 115) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครู แบบผสมผสานในการทำวิจัยในชั้นเรียน” โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ประการแรกเพื่อ พัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูแบบผสมผสานในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้วิธีการวิจัยและ พัฒนา (Research and Development) และประการที่สองเพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบโดยใช้ CIPP Model เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการฝึกอบรมครูแบบผสมผสานในการทำ วิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการ พัฒนารูปแบบการฝึกอบรม จำนวน 17 คน 2) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการประเมินหลักสูตร จำนวน 5 คน 3) ครู จำนวน 20 คน ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการฝึกอบรมครูตาม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคเดลฟายรูปแบบการผสมผสานใน 2 ลักษณะ 1) วิธีการ ฝึกอบรมระหว่างการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการและการเรียนรู้ระหว่างปฏิบัติงานแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1.1) การอบรมเชิงปฏิบัติการระยะที่ 1 พัฒนาเค้าโครงเชื่อมโยงนวัตกรรมนำความรู้สู่ ห้องเรียน จำนวน 2 วัน 1.2) การเรียนรู้ระหว่างปฏิบัติงานภาคเพียรรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม พจนานุกรม 1.3) การอบรมเชิงปฏิบัติการระยะที่ 2 คัดวิเคราะห์สรุปผลฝึกฝนเขียนรายงานจำนวน 2 วัน 2) กิจกรรมการฝึกอบรม 8 ลักษณะ ได้แก่ การบรรยายสนทนากลุ่มการนำเสนอผลงาน การฝึกปฏิบัติการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กรณีศึกษาตามแบบกัลยาณมิตรการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ 2) ประสิทธิภาพของรูปแบบการฝึกอบรมขึ้นเก็บรวบรวมข้อมูล เท่ากับ 88.16/83.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบ การฝึกอบรมมีค่า 0.6235 คิดเป็นร้อยละ 62.35 แสดงว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความก้าวหน้า ทางการเรียนรู้ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการฝึกอบรมค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุดผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคนทำรายงานการวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพอยู่ในระดับดี

ทวีป วงศ์ชาติกุล (2555 : 190 - 191) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนากระบวนการพัฒนาครู โดยยึดสมรรถนะเป็นฐานของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใน เขตภาคเหนือตอนบน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของกระบวนการพัฒนาครูเพื่อพัฒนา กระบวนการพัฒนาครูโดยยึดสมรรถนะเป็นฐานของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคเหนือตอนบน 8 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูต้นแบบ จำนวน 230 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 8 คน ครูและผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 12 คน พบว่ากระบวนการพัฒนาครูโดยยึด

สมรรถนะเป็นฐานมี 4 องค์ประกอบ คือ การกำหนดตัวแบบสมรรถนะการประเมินสมรรถนะ การพัฒนาสมรรถนะและการประเมินการพัฒนาสมรรถนะ

อรอุมา รุ่งเรืองวณิชกุล (2556 : 182 - 187) ได้วิจัยเรื่อง “พัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้สำหรับข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2” โดยมีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้สำหรับข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 2) เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเริ่มสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้สำหรับข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะครูนักวิจัยก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ผลการวิจัยในขั้นที่ 1 สร้างและพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้สำหรับข้าราชการครู พบว่า สมรรถนะครูนักวิจัยประกอบด้วย 3 ด้าน ด้านความรู้ความเข้าใจในการวิจัย ด้านเจตคติการวิจัย และด้านทักษะปฏิบัติการวิจัย ขั้นที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้รูปแบบที่ได้ในขั้นตอนที่ 1 โดยตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเหมาะสมของรูปแบบและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ พบว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC 0.60 - 1.00) และมีความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบในระดับมากถึงมากที่สุดนอกจากนี้ได้ตรวจสอบคุณภาพโดยศึกษานำร่องกับกลุ่มตัวอย่าง 10 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ก่อนนำไปใช้จริง พบว่า รูปแบบเป็นไปได้ในการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้และประเมินคุณภาพรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านกระบวนการในขั้นตอนที่ 2 โดยทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 5 โรงเรียนโรงเรียนละ 6 คน รวม 30 คน ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One - Group Pretest - Posttest Design ผลการใช้รูปแบบพบว่า 1) ข้าราชการครูมีคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะครูนักวิจัยทุกด้านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ข้าราชการครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ในระดับมากและจากการประเมินคุณภาพรูปแบบ การเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้โดยการจัดสนทนากลุ่มกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ครูได้รับความรู้ด้านการวิจัย

เพิ่มขึ้นกิจกรรมส่งเสริมทักษะการวิจัยเนื้อหาตรงตามความต้องการ และมีความพึงพอใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมและจากกระบวนการพัฒนารูปแบบทำให้ได้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครู นักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้และผู้ร่วมกิจกรรมเกิดสมรรถนะครูนักวิจัยทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยด้านจิตวิจัยและด้านทักษะปฏิบัติการวิจัยตลอดจนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้

หาญศึก เล็บครุฑ (2557 : 236 - 241) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพครูด้านวัดและประเมินผลการศึกษา” โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพครูด้านวัดและประเมินผลการศึกษาและเพื่อศึกษาสมรรถนะวิชาชีพครูหลังเรียนจากรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพครูด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพครู ด้านวัดและประเมินผลการศึกษาประกอบไปด้วย 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วยการกำหนดเป้าหมายเพื่อให้เกิดสมรรถนะวิเคราะห์ผู้เรียนออกแบบสื่อการเรียนรู้ในการถ่ายทอดให้เกิดสมรรถนะการออกแบบเนื้อหาให้สอดคล้องกับการเกิดสมรรถนะการออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องการเกิดสมรรถนะและเตรียมพื้นที่และสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน 2) กระบวนการเรียนการสอนแบ่งเป็น 2 ด้าน ด้านที่ 1 กำหนดบทบาทของผู้สอนโดยมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพครูทั้งหมด 5 ชั้น ประกอบด้วย (1) ชั้นวางแผนการเรียนรู้ (2) ชั้นลงมือปฏิบัติ (3) ชั้นนำเสนอผลงาน (4) ชั้นประมวลและปรับแก้ และ (5) ชั้นปัญญาทางความคิดและด้านที่ 2 กิจกรรมส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพครู 3) การควบคุม ประกอบด้วยการควบคุมและติดตามผลการเรียนของผู้เรียนและกำหนดระยะเวลาในการตรวจงาน 4) ผลผลิตทางการประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้วิชาชีพครู ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านทักษะวิชาชีพครู ด้านการวัดและประเมินผลและเจตคติเกี่ยวกับวิชาชีพครู ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 5) ข้อมูลย้อนกลับ โดยศึกษาจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญนักศึกษาและครูผู้สอนซึ่งผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมากเปรียบเทียบการเรียนการสอนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองมีผลการเรียนด้านความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบนักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมคะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านการวัดและประเมินผลศึกษากลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพ

ครูด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 62.36 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 90 พบว่า นักศึกษามีคะแนนด้านทักษะด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา เทียบเกณฑ์ ร้อยละ 90 ของคะแนนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อพันธ์ พูลพุทธา (2560 : 214 - 215) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม” การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความต้องการและตัวบ่งชี้การพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2) เพื่อพัฒนาแบบจำลองการพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผล มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 563 คน ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบรูปแบบ จำนวน 7 คน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 35 คน และเป็นนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์รวม 73 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความต้องการพัฒนา เรื่อง การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ เรื่อง รายงานและนำผลประเมินไปใช้พัฒนาผู้เรียน เรื่อง การประเมินตามสภาพจริง และเรื่อง การวางแผนและออกแบบการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามลำดับและองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่ามี 4 องค์ประกอบ 28 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ด้านที่ 1 การวางแผนและออกแบบการวัดและประเมินผล การเรียนรู้มี 6 ตัวบ่งชี้ ด้านที่ 2 การประเมินตามสภาพจริงมี 11 ตัวบ่งชี้ ด้านที่ 3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวัดผลมี 3 ตัวบ่งชี้ และด้านที่ 4 การรายงานและนำผลประเมินไปใช้พัฒนาผู้เรียนมี 8 ตัวบ่งชี้ 2) แบบจำลองการพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีหลักการพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่ การระดมสมองเพื่ออำนวยความสะดวกเน้นประสบการณ์จริงหรือประสบการณ์ตรง การสอนงาน และข้อมูลย้อนกลับมีการดำเนินงานด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นตัวขับเคลื่อนซึ่งมีกิจกรรม 4 กิจกรรม ที่นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ ได้แก่ การฝึกอบรมการปฏิบัติในสถานการณ์จริง การเรียนรู้ด้วยตนเองและการนิเทศให้คำปรึกษาด้วยการ Coaching และ Mentoring 3) ผลการทดลองพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า 3.1) นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การเรียนรู้หลังเข้ารับการฝึกอบรมในห้องอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับ

การฝึกอบรมในห้องอบรมโดยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 15.45 3.2 นักศึกษามีสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้หลังเข้ารับการพัฒนากว่าก่อนเข้ารับการพัฒนาโดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 31.60 4. นักศึกษาและครูที่เลี้ยงมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ส่วนอาจารย์นิเทศมีพึงพอใจต่อการพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

ศพานี ชื่นชิต (2546) ได้พัฒนาความรู้ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวัดมะเกลือโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบระดับความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูก่อนและหลังการพัฒนาเพื่อทราบความแตกต่างระหว่างระดับความรู้ เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนวัดมะเกลือ ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่ผู้วิจัยดำเนินการนำสาระเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของ อุตุมพร จามรมา มาเป็นสาระในการพัฒนาครูแล้วครูมีการพัฒนาความรู้จากระดับน้อยสุด เป็นระดับปานกลาง และจากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ การเลือกปัญหาเพื่อนำมาทำการวิจัยในชั้นเรียน และการเขียนรายงานการวิจัยโดยครูมีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารควรมีการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง

นิวัติ ภิรมย์สุข (2549) ทำการวิจัยเรื่อง การทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาครูผู้สอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักศึกษา ประเภทวิชาอุตสาหกรรมในอาชีวศึกษาจังหวัดราชบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาครูผู้สอนในการจัดทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ และนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักศึกษา ก่อนและหลังการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม ในอาชีวศึกษาจังหวัดราชบุรี จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารสำเนาแบบรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักศึกษารายวิชา แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักเรียนนักศึกษา แบบสอบถามความต้องการของครูผู้สอนในการพัฒนา แบบประเมินความสามารถในการเขียนโครงการวิจัย ผลการวิจัย พบว่า 1) ครูผู้สอนประเภทอุตสาหกรรมในอาชีวศึกษาจังหวัดราชบุรี นำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการพัฒนาการอบรมทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนไปพัฒนา การเรียนการสอน พัฒนาผู้เรียน และครูผู้สอนได้เสนอความคิดเห็นว่า การทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูผู้สอนอย่างเป็นระบบ ช่วยทำให้ครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียน การสอนนำไปพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังทำให้ครูผู้สอนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนระหว่างครูผู้สอนต่อครูผู้สอน ครูผู้สอนต่อนักเรียนนักศึกษาได้เป็นอย่างดี 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักศึกษา ประเภทวิชาอุตสาหกรรม จังหวัดราชบุรี ก่อนและหลังที่ครูผู้สอน

ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน จำนวนนักเรียน นักศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในเกณฑ์
 ขั้นต่ำ - พอใช้ มากกว่า เมื่อครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาการจัดทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนแล้ว
 จำนวนนักเรียน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำ - พอใช้ ลดลง 2.2 ก่อน
 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาการจัดทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน จำนวนนักเรียน นักศึกษา มี
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่เกณฑ์ดีพอใช้ - เยี่ยม น้อยกว่า เมื่อครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาการจัดทำ
 วิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแล้ว จำนวนนักเรียน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี
 พอใช้ - ดีเยี่ยม มากขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

การวิจัยในชั้นเรียนในต่างประเทศก็ได้มีการนำกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้กับ
 การพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษา โดยมีผู้ทำการวิจัยไว้ ดังนี้

นิเฮท (Nihat, 2008) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อในด้านการสอนคณิตศาสตร์ของ
 นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาคณิตศาสตร์ในประเทศตุรกี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
 ความเชื่อของนักศึกษาฝึกหัดครูในสาขาคณิตศาสตร์เกี่ยวกับการเลือกเข้าสู่วิชาชีพครู ประเด็น
 การศึกษากล่าวถึงวิธีการสอน บทบาทของครู ปฏิสัมพันธ์ภายหลังสังคมของนักเรียนและ
 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนในชั้นเรียน เก็บข้อมูลกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
 คณิตศาสตร์ หลักสูตร 5 ปี ในมหาวิทยาลัยแอนการา จำนวน 46 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด
 จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเชื่อมั่นกลับแนวการสอนคณิตศาสตร์แบบดั้งเดิม นอกจากนี้ยังมี
 ข้อค้นพบเกี่ยวกับการประยุกต์การสอนอีกมากมาย อาทิเช่น ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนเกิด
 จากความเชื่อในด้านการสอนของผู้สอน โดยตรง ความรู้หรือประสบการณ์เดิมของครูช่วยใน
 การปรับเปลี่ยนมุมมองในการสอนในปัจจุบัน

เฮซ (Hazed, 2001) ทำการศึกษารายกรณี เพื่อตรวจสอบผลการพัฒนาการนำไปใช้และ
 การประเมินผลโครงการพัฒนาครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา ที่มีนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษ
 แบบอเมริกันนิโกร เรียนอยู่ด้วย โดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน โครงการนี้เป็นโครงการพัฒนา
 บุคลากรที่ใช้งบประมาณน้อย ซึ่งใช้ในโรงเรียนเป็นฐานการดำเนินงาน ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูล
 ที่เกี่ยวกับความต้องการของครู การสำรวจทัศนคติทางลบของครูที่มีต่อนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษ
 แบบอเมริกันนิโกร และข้อสรุปของปัญหาที่เกิดขึ้น มีการจัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ 3 ครั้ง
 โดยเน้นที่นิยามของคำว่า นักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันนิโกร (Black English) ผลของ
 ทัศนคติทางลบของครูที่มีต่อนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันนิโกร ประเด็นของความถูก
 ต้องการสอนอ่านและเขียน ความเชื่อมั่นในการอ่านออกเสียงและการใช้ภาษา ซึ่งขั้นตอน
 การพัฒนาบุคลากรครั้งนี้ประกอบด้วย (1) ครูแต่ละคนผู้ซึ่งไม่ตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับ

วิธีการค้นหาความต้องการของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษแบบอเมริกันนิโกร (2) มีความเกี่ยวข้องกับอาสาสมัครในการดำเนินโครงการ (3) กลุ่มผู้สนับสนุนมีปฏิสัมพันธ์และเสนอแนะความคิดความรู้ใหม่แก่สมาชิกและผู้บริหาร (4) เพิ่มพูนความเข้าใจกันระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน (5) การพัฒนาบุคลิกภาพและวิชาชีพครู (6) พัฒนาวิธีการสอนและวิธีการกำหนดความต้องการของนักเรียน

วิลสัน และ ทอมสัน (Wilson & Thomson, 2008) ได้ศึกษาการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ประสบความสำเร็จจากแนวคิดของอาจารย์พี่เลี้ยง พบว่า การเตรียมตัวและความรู้ทางด้านวิชาการของอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวนหนึ่ง พบว่า การเตรียมตัวและความรู้ทางด้านวิชาการของอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวนหนึ่งเป็นผลที่แสดงให้เห็นว่า อาจารย์พี่เลี้ยงมีความเข้าใจในบทบาทและสิ่งต้องรับผิดชอบต่อความคาดหวังที่ชัดเจนสำหรับประสบการณ์ ช่วยเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์พี่เลี้ยงในการเตรียมครูใหม่ซึ่งเป็นสิ่งที่สนับสนุนการปฏิบัติงานที่ประสบความสำเร็จในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

เฮสลีย์ (Heslip, 1991) ทำการวิจัยโดยได้อธิบายและวิเคราะห์ประสบการณ์ของครูที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการใช้หลักสูตรพหุวัฒนธรรม (Multicultural) ในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับมนุษยวิทยาศาสตร์ จำนวน 2 สัปดาห์ โดยการนำวิธีการวิจัยในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วมเข้ามาใช้ในการพิจารณาตัดสินใจและเกี่ยวข้องกับกระบวนการหลักสูตร การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ การจดบันทึก การบันทึกเทปโทรทัศน์ และจากการรวบรวมข้อเขียน ผลที่ได้จากการศึกษาทำให้เห็นความชัดเจนขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ผลต่อการพัฒนาและการใช้หลักสูตรพหุวัฒนธรรม รวมทั้งให้ตัวอย่าง การประยุกต์ใช้ในสภาพปัจจุบันของพหุวัฒนธรรมและทฤษฎีหลักสูตร

ฮิลล์ส (Hills, 1991) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าตรวจสอบผลการใช้ Lansing Professional Growth Model ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงการรับรู้บรรยากาศของโรงเรียน การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการกับนักเรียนที่เป็นชนพื้นเมืองของอเมริกาในระดับประถมศึกษา วิธีการวิจัยในชั้นเรียน ได้ถูกนำมาใช้เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถ โดยมีการพัฒนาบุคลากรในด้าน 1) ทักษะวิธีการ 2) วิธีการทำงานกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้กับการจัดการศึกษา 3) มโนทัศน์ของการเปลี่ยนแปลง 4) การสนับสนุนและการวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม 5) การจำแนกเป้าหมายและการชี้แนะ 6) รูปแบบและการดำเนินการของการทำงานเป็นคณะ นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ พบว่า มีนัยสำคัญของความน่าจะเป็นระดับ .05 ($p = .0025$) จากข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าบุคลากรที่ผ่านการพัฒนาจะมีการนำนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้มากกว่าและกลายเป็นผู้ใช้ในระดับสูง ในการทดสอบนัยสำคัญของการรับรู้บรรยากาศของโรงเรียน โดยการใช้แบบทดสอบ

ของ Wilcoxon Signed - Ranks พบว่า คะแนนรวมของบรรยากาศโรงเรียนและการรับรู้เกี่ยวกับบรรยากาศของโรงเรียน มีนัยสำคัญในระดับสูงกับการทดสอบหลังเรียน ($p = .0006$) และใน ส่วนข้อมูลที่เป็นเชิงคุณภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เกี่ยวกับบรรยากาศของโรงเรียนใน ทางบวกเพิ่มมากขึ้นภายหลังจากการใช้ Lansing Professional Growth Model (Hills. 1991)

วิลสัน (Wilson. 1990) ทำการวิจัยเรื่อง การจำแนกตัวแปรที่เกี่ยวกับองค์กรและ สภาพแวดล้อมที่โรงเรียนรับรู้ได้โดยตรง เพื่อตัดสินกระบวนการที่ประสบความสำเร็จใน การปรับปรุงโครงสร้างบริหารโรงเรียน การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยในชั้นเรียน ทำการเก็บ รวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างและการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้น ของตัวแปรที่จะนำมาพิจารณาในกระบวนการปรับปรุงการบริหารองค์กร

ฮิวส์ (Hughes. 1989) ทำการวิจัยเพื่อตรวจสอบผลของการสอนกระบวนการจัดระบบ ข้อมูล โดยวิธีการกำหนดแนวทาง (Retail Outlining) กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 50 คน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละบทเรียน ซึ่งใช้เวลา 40 นาที จำนวน 10 บทเรียน เนื้อหาของบทเรียน ประกอบด้วย 1) มโนทัศน์ที่ได้รับ 2) การจัดประเภท 3) การจัดลำดับมโนทัศน์ 4) วิธีเรียน 5) แผนที่ คำ และ 6) แนวทางการเรียนรู้ หลังจากการทดลอง นักเรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้จากบทเรียนที่ กำหนดให้และนักเรียนสามารถสรุปอ้างอิงบทเรียนที่ได้จากการเรียนแบบกำหนดแนวทาง ซึ่ง วิธีการวิจัยในชั้นเรียนแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนตามแนวทางนี้ มีส่วนช่วยในการปรับปรุง กระบวนการจัดระบบข้อมูลให้แก่ นักเรียน นักเรียนมีความสามารถในการเลือกข้อมูลที่สำคัญจาก บทเรียน รวบรวมข้อมูลและสรุปเนื้อหาจากบทเรียนที่ได้

บริตตัน และ แอนเดอร์สัน (Britton & Anderson. 2009 ; อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย. 2552 : 153) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) และนักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู การทดสอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดที่เป็นประโยชน์ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการทบทวนของการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในชั้นเรียนที่ฝึกปฏิบัติ โดยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีลักษณะการปฏิบัติโดยนักศึกษา 4 คน ฝึกหัดการนิเทศ แบบเพื่อนช่วยเพื่อนในด้านหน้าที่และเทคนิคก่อนที่จะเข้าร่วมวงจรกิจกรรม โค้ช ด้วยการจับคู่ หมุนเวียนสลับกันสังเกตการสอนชั้นเรียน ฝึกรวบรวมข้อมูล ประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน และกันและนำข้อมูลที่ได้จากรวบรวมมาวิเคราะห์ ผลการวิจัย พบว่า การนิเทศแบบเพื่อนช่วย เพื่อนมีแนวโน้มการพัฒนาที่ปราศจากการยืนยันด้วยหลักฐานที่เพียงพอ และได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรนำการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาบูรณาการใช้ในหลักสูตรของนักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู

การนำกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้สำหรับการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษา ยังพบได้จากงานวิจัยของ เกอร์เนย์ (Gurney, 1988) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาในโรงเรียนและเกี่ยวกับข้อสรุปของความเข้าใจในกระบวนการ ซึ่งการปรับปรุงนั้นจะเป็นส่วนสนับสนุน จุดเริ่มต้นของการวิจัยนี้ดำเนินการกับ โรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับ 11 - 18 ในท้องที่ชนบท ซึ่งผู้วิจัย คือ ครูผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรระดับ โรงเรียนในระดับที่เป็นนวัตกรรม และการนำวิธีการวิจัยในชั้นเรียนใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง โปรแกรมการฝึกอบรมครูประจำการให้เป็นผู้วิจัยในระหว่างการฝึกอบรม พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมต้องการที่จะรู้ผลการปฏิบัติงานของตนเองและนำไปสู่การวิเคราะห์การสอนตนเอง ในการวิพากษ์วิจารณ์ผู้เข้ารับการอบรมได้ประเมินการปฏิบัติงานของตนเองและมีผลต่อความก้าวหน้าของนักเรียนและคุณภาพของชั้นเรียน ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นในการพยายามที่จะพัฒนาบุคลิกและการศึกษาทางสังคมสำหรับนักเรียน การวิจัยกระทำในลักษณะภาพรวมของการพัฒนาวิชาชีพ โดยผ่านกระบวนการพัฒนาหลักสูตร การใช้แนวคิดของการวิจัยในชั้นเรียนแบบมีอิสระ เพื่อพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพของบุคลิกภาพและการศึกษาทางสังคมสำหรับนักเรียน

สมิธ (Smith, 1987) เป็นอีกคนหนึ่งที่น่ากระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้เพื่อปรับปรุงคุณภาพของโรงเรียนชุมชน โดยได้ทำการศึกษาวิจัยที่พยายามนำเอาสมาชิกของโรงเรียนชุมชน ร่วมกันปรับปรุงคุณภาพการศึกษา โดยมีเป้าหมาย คือ เพิ่มบรรยากาศในการเรียนรู้ในโรงเรียน ภายใต้งैงื่อนไข 1) ปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) จัดสภาพโรงเรียนให้เป็นสถานที่สำหรับครูสามารถสอนและนักเรียนสามารถเรียน 3) ดูแลความปลอดภัย สุขภาพอนามัย และสภาพแวดล้อม การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยกรณี โดยอาศัยวิธีการวิจัยในชั้นเรียน ที่อยู่บนพื้นฐานความต้องการของโรงเรียนชุมชน ในลักษณะการตัดสินใจแบบต่อเนื่อง โปรแกรมการประเมินผลได้รับการพัฒนาเป็นขั้นตอนแรก เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติและการนำโปรแกรมไปใช้กับกลุ่มในการวางแผนสำหรับการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์และรักษาสภาพแวดล้อมทางวิชาการ การรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสำรวจแบบปลายเปิด แบบสอบถามและการวิเคราะห์เนื้อหา

เชือประไพศิลป์ (Chuaprapaisilp, 1989) ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนจากประสบการณ์ในวิชาพยาบาลศึกษา ปัญหาของการวิจัยครั้งนี้ คือ ทำอย่างไรครูผู้สอนในประเทศไทยจะสามารถช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้จากประสบการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กรอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experience Learning Theory) ทฤษฎีวิพากษ์ (Critical Theory) และการวิจัยในชั้นเรียน ขั้นตอนการวิจัยมี 3 ขั้น คือ 1) การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพกับ Pre and Post Clinical Conference เพื่อหาข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการคัดเลือกวิธีการ 2) การประชุมสัมมนาแบบมีส่วนร่วม เพื่อวางแผนนำรูปแบบวิธีการที่

คัดเลือกไปใช้ และ 3) การนำรูปแบบวิธีการที่คัดเลือกไปใช้โดยผ่านกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน 4 ครั้ง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ให้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์ การบันทึกเสียง และวิดีโอ บันทึกประจำวัน ผลที่ได้จากการวิจัย คือ 1) ผู้วิจัยและผู้ร่วมงานสามารถพัฒนารูปแบบการเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้จากประสบการณ์ 2) รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนั้น ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้โดยการหลอมรวมกับการสอนทางพุทธศาสนา

นอกจากนี้ ยังมีผู้นำเอากระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้สำหรับการพัฒนาคุณภาพการบริหารงาน การบริหารบุคลากรในสาขาวิชาอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ดอร์ซีย์ (Dorsey, 1991) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้การแทรกแซงทางสังคมที่ไม่พึงประสงค์ในระบบสาธารณะ และ คาห์น (Kahn, 1988) ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในการมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงาน ซึ่งทั้งสองเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา การบริหารธุรกิจ นอกจากนี้ วาร์เนอร์ (Warner, 1981) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรทางการเกษตรของจังหวัด ไซนด์ (Sind) ประเทศปากีสถาน ส่วน เฟรนน (Frenn, 1991) ก็ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานของพยาบาล นอกจากนี้ ยังมีกรนำกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการแก้ปัญหาการลดจำนวนสมาชิกที่จะมาเข้าโบสถ์ เช่น งานวิจัยของแซนฟอร์ด (Sanford, 1989) ส่วน อัลตามิราโน (Altamirano, 1989) ได้นำเอาเอกสารการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ปรับปรุงพัฒนาความเป็นอยู่ของคนในสังคม และ จอห์นสัน จูเนียร์ (Johnson, Jr. 1987) ได้ทำการวิจัยเรื่องการปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงานราชการ ซึ่งปรากฏผลว่าเจ้าหน้าที่ที่มีการพัฒนาบุคลิกภาพและปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำติดตาม การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญจำเป็นอย่างมากสำหรับผู้ทีขาดประสบการณ์ในการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่สามารถพัฒนาได้หากได้รับการฝึกฝนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนโดยอาศัยการดูแลแนะนำติดตามของครูและครูพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์มากกว่า

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ซึ่งได้ศึกษาหลักการ แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการวิจัยตามแบบแผนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ทั้งนี้ การศึกษาค้นคว้าจากกรอบแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. หลักการ แนวคิดในการออกแบบระบบ (System Approach)
2. หลักการแนวคิด เรื่อง การวิจัยและการพัฒนา (Research and Development)
3. แนวคิด ทฤษฎี เรื่อง การรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Program)
4. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการวิจัยและการประเมินงานการวิจัย (Research and Research Evaluation)

ซึ่งจากหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังกล่าว สรุปได้ประเด็นเนื้อหา ดังนี้

หลักการ แนวคิดในการออกแบบระบบ (System Approach)

การออกแบบระบบการสอน (Instructional System Design) ได้มาจากแนวคิดในการนำกระบวนการของวิธีระบบ (System Approach) มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดดัง เชียแลส กล่าวไว้ว่า (Searle, 1980 : 417) ระบบเป็นกระบวนการจัดลำดับสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบขั้นตอนที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน บานาธิ (Banathy, 1968 : 7) ให้ความหมายของ “ระบบ” ไว้ว่า “ระบบ หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มาทำงานร่วมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้” จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ระบบจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน มีการโต้ตอบเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์กันและมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ ร่วมกัน การออกแบบระบบการเรียนการสอน จึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับในการนำมาใช้ในการพัฒนางาน เนื่องจากการออกแบบด้วยวิธีการเชิงระบบนี้ได้ดำเนินการในทุก ๆ รายละเอียดของกิจกรรมตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง รวมถึงสามารถตรวจสอบและให้ข้อมูลย้อนกลับในทุก ๆ ขั้นตอนเพื่อให้การดำเนินงานเปิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด จากการศึกษาแนวคิดและวิธีการเชิงระบบและการออกแบบการเรียนการสอนของ ทิศนา แคมมณี (2548 : 8) กาณจน คุณารักษ์ (2545 : 7) ครูซและพิล (Cruz & Pil, 2011) ดิกค์ แครีย์และแครีย์ (Dick, Carey & Carey, 2005 : 10) ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า แนวคิดวิธีการเชิงระบบเป็นรากฐานของการออกแบบระบบการเรียนการสอนโดยนำกระบวนการของวิธีการเชิงระบบ (System Approach) มาใช้ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผลสูงสุด (Effectiveness) โครงสร้างหลักในการทำงานเชิงระบบประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) สิ่งป้อนเข้า / ตัวป้อน (Input) 2) กระบวนการ (Process) และ 3) ผลผลิต / ผลลัพธ์ (Output) ซึ่งในแต่ละขั้นมีการวิเคราะห์สถานการณ์หรือเงื่อนไขการเรียนรู้และปฏิบัติอย่างครบถ้วน

หลักการแนวคิดเรื่องการวิจัยและการพัฒนา (Research and Development)

การวิจัยและการพัฒนาเป็นการวิจัยรูปแบบหนึ่งที่เน้นบทบาทของประชาชนในการพัฒนา โดยเป็นการทดสอบแนวคิดหรือสิ่งประดิษฐ์โดยให้ประชาชนผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการทดสอบ ตั้งแต่การตัดสินใจเลือกทำโครงการ การมีส่วนร่วมในระดับดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการก่อสร้างและการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ซึ่งผลของกระบวนการนี้จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาวิธีการพึ่งพาตนเองได้ในที่สุด (อมรา พงศาพิชญ์. 2544 : 29 - 30) หลักการแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและการพัฒนา พบว่า การวิจัยและการพัฒนาประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนของการวิเคราะห์สภาพและข้อมูลพื้นฐาน เช่น การศึกษานโยบาย เป้าหมายขององค์กร การศึกษาจากเอกสาร ตำราต่าง ๆ หรือผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนางานวิจัย ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนของการออกแบบและตั้งโครงสร้างรูปแบบ เป็นขั้นตอนของการประมวลผลการวิเคราะห์ในขั้นตอนแรกมาประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และนำมาสร้างรูปแบบที่พึงประสงค์ ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนทดลองใช้รูปแบบที่สร้างขึ้น เพื่อเป็นการศึกษาความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้และพัฒนาปรับปรุงให้สมบูรณ์ ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบ เพื่อพัฒนาผลสำรวจประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบโดยนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากการทดลองใช้ไปปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทของเรื่องที่จะพัฒนาให้มากที่สุด

แนวคิด ทฤษฎีเรื่องการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Program)

องค์ประกอบพื้นฐานของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำประกอบด้วย 1) ประสบการณ์ของผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่มีความสามารถในด้านสารสนเทศที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ มีทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติ 2) ความรู้หรือประสบการณ์ที่สำคัญที่ผู้รับคำปรึกษาขาดไปและมีความต้องการในระหว่างกระบวนการให้คำปรึกษา และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ได้รับคำแนะนำและผู้ให้คำแนะนำโดยผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าจะถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่าด้วยการพูดคุย ซักถาม ให้การยอมรับและแสดงความเข้าใจอีกฝ่ายหนึ่ง นอกจากนี้ แนวคิดกระบวนการนิเทศของ กลิกแมนและคณะ (Glickman et al. 2010 : 296) กล่าวถึง รูปแบบการนิเทศที่ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายได้ดี ผู้นิเทศจะต้องมีความรู้และทักษะที่ต้องการมาก่อน (Prerequisites) โดยผู้นิเทศต้องมีความรู้ (Knowledge) มีทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ที่ดี (Interpersonal Skills) และมีทักษะในด้านเทคนิคต่าง ๆ (Technical Skills) ดังนั้น สิ่งที่ต้องตระหนักเป็นอันดับแรก คือ ผู้ให้คำแนะนำจะต้องทราบว่าความรู้ / ทักษะใดที่ต้องการพัฒนารวมถึงการศึกษาวัฒนธรรมและบริบทขององค์กรเพื่อเลือกกลยุทธ์ในการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม (Newby & Corner. 1997 : 46) โดยผู้ให้คำปรึกษาแนะนำจะต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน

หลักการต่อไป คือ ไม่มีรูปแบบใดที่ดีที่สุด รูปแบบเดียวในการให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งผู้ให้และผู้รับคำปรึกษาแต่ละคนมีเอกลักษณ์ของตนเองในกระบวนการให้คำปรึกษาแนะนำ ซึ่งในระหว่างการพูดคุยปรึกษาหารือกันนั้นจะเกิดการพัฒนาทั้ง 2 ฝ่าย เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน ดังนั้น ความเข้าใจ เชื่อมั่นและไว้ใจซึ่งกันและกันเป็นสิ่งสำคัญมากในกระบวนการให้คำปรึกษาแนะนำ โดยความไว้วางใจนั้นจะต้องสร้างให้เกิดขึ้นทั้งก่อน ในระหว่างกระบวนการ และจะต้องมีการพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Pask & Joy. 2007) และหาบุคคลที่มีความสมัครใจและเต็มใจในการเข้าร่วมกระบวนการพัฒนาจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีในการให้คำปรึกษา (Rolfe. 2008 ; Pask & Joy. 2007) กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะได้รับการสนับสนุนอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่ผู้เข้าร่วมอยากทราบ อยากศึกษา สนใจ อยากรู้ และมีประโยชน์ต่อตนเอง และเขาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานของตนเองภายในองค์กรได้อีกด้วย (Pask & Joy. 2007)

การวางแผนดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาของสถาบันให้คำปรึกษา (Mentor International Study Consultant) ขั้นตอนการปฏิบัติได้กำหนดไว้ 8 ขั้นตอน คือ 1) รับสมัครผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ และผู้รับคำปรึกษาแนะนำและอาสาสมัครอื่น ๆ 2) คัดเลือกผู้ให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับคำปรึกษาแนะนำ 3) ฝึกอบรมผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ 4) จับคู่ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับคำปรึกษาแนะนำ 5) นำผู้ให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับคำปรึกษาแนะนำเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาแนะนำ 6) ให้การสนับสนุนตลอดการดำเนินงานให้คำปรึกษาแนะนำกำกับติดตามความสัมพันธ์การให้คำปรึกษา 7) จำนวนผู้มีความร่วมมือในโปรแกรมได้ และ 8) ช่วยผู้ให้และผู้รับคำปรึกษาแนะนำจนถึงขั้นตอนสุดท้ายการจบความสัมพันธ์

นอกจากนี้ อาเชสัน และกัล (Acheson & Gall. 2003 : 90 ; อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี. 2553 : 22) กล่าวถึงกระบวนการนิเทศการสอนไว้ 3 ขั้นตอน คือ 1) การจัดประชุมเพื่อวางแผน (Planning Conference) 2) การสังเกตการสอน (Observation) 3) การประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback Conference) โคปแลนด์และโบยัน (Copeland & Boyan. 1978 ; อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี. 2553 : 22) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการสอนที่สอดคล้องกัน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre - observation Conference) 2) การสังเกตการสอน (Observation) 3) การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการสอน (Result Analysis) 4) การประชุมภายหลังการสังเกตการสอน (Post - Observation Conference)

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการวิจัย และการประเมินงานการวิจัย (Research and Research Evaluation)

การวิจัย เป็นกระบวนการสืบค้นหาข้อเท็จจริง คำตอบ การหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งในวงการการศึกษาได้นำความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติการวิจัยมาใช้ในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน

เรียกว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พิชิต ฤทธิจรูญ (2544 : 14) กล่าวว่าได้ว่าการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยปฏิบัติการที่ครูแสวงหาวิธีการหรือนวัตกรรมทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน สุวิมล ว่องวานิช (2546 : 39) ได้สังเคราะห์นิยามเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน การวิจัยต้องทำอย่างรวดเร็วและนำผลไปใช้ทันที แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถในการทำวิจัย หรือคุณสมบัติของนักวิจัยนั้นมีนักวิชาการได้ให้ข้อคิดเห็นไว้หลายท่าน ซึ่งสามารถกำหนดความสามารถดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเจตคติและลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ตลอดจนจริยธรรมและจรรยาบรรณของนักวิจัย

การประเมินงานวิจัยสามารถทำได้ใน 2 ระยะ คือ 1) การประเมินโครงการระหว่างวิจัยโครงการระหว่างวิจัย เป็นโครงการที่ทำต่อจากโครงการที่ได้ดำเนินการมาก่อน และมีการพัฒนาต่อให้เกิดความก้าวหน้าต่อไป เพื่อท้ายสุดจะได้ผลผลิตที่ใช้ประโยชน์ได้ การประเมินโครงการระหว่างการวิจัยมีการประเมินเพิ่มเติมเพื่อให้แน่ใจว่ามีความจำเป็นเพียงใดที่จะดำเนินการต่อไป หรือมีความต้องการมากน้อยเพียงใดที่องค์กรจะเห็นความสำคัญของงานในกลุ่มนั้น 2) การประเมินหลังการดำเนินโครงการเสร็จสิ้น เป็นการประเมินด้านการบริหารงบประมาณแล้ว ด้านความคุ้มค่าและผลสัมฤทธิ์ของโครงการการวิจัย โดยประเมินในหัวข้อ ความมุ่งหมายของโครงการ ความสามารถด้านการบริหารงานโครงการ และประโยชน์จากผลผลิตและผลลัพธ์

นอกจากนี้ รูปนีย์ โคตรชุม (2548 : 52) และมาเรียม นิลพันธุ์ (2549 : 235 - 237) ได้เสนอเกณฑ์ในการประเมินงานวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็นส่วนย่อย อัน ได้แก่ 1) ส่วนนำ 2) บทนำ 3) วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 4) วิธีการดำเนินการวิจัย 5) ผลการวิจัย 6) สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 7) บรรณานุกรม / เอกสารอ้างอิง / ภาคผนวกและ 8) บทคัดย่อ

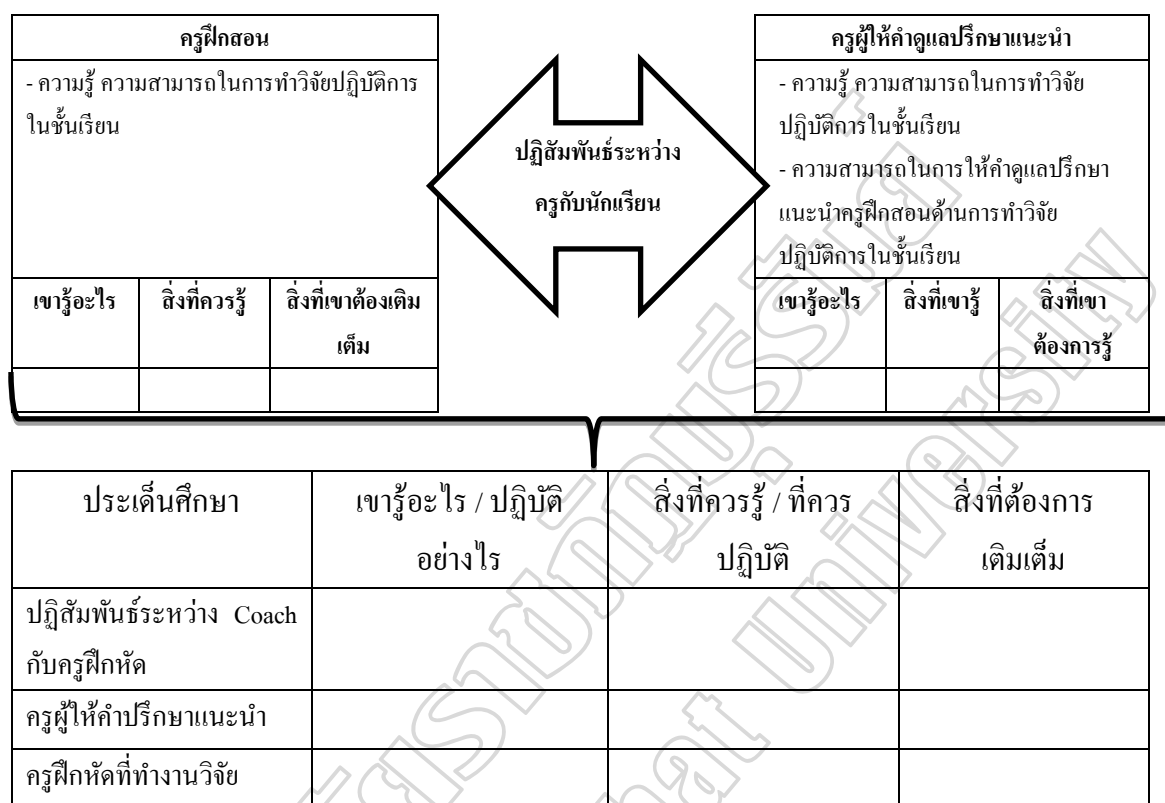
สำหรับแนวคิด การออกแบบระบบเรียนการสอน การวิจัยและพัฒนา การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การสร้างกรอบแนวคิด เพื่อพัฒนาครู โดยการสร้างรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สรุปสาระสำคัญตามขั้นตอนได้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและข้อมูลพื้นฐานการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ **Research (R₁)** ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นใน

การพัฒนารูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำซึ่งประกอบด้วย วิเคราะห์สิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันจากข้อมูลพื้นฐานเชิงนโยบาย หลักการแนวคิดในการพัฒนาวิชาชีพแบบต่อเนื่อง ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวกับการนิเทศและการให้คำปรึกษา ศึกษาหลักการ แนวคิด เป้าหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทั้งการฝึกการทำกรวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ศึกษา นโยบายและเป้าหมายของการพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง กรอบมาตรฐานการผลิตครู แนวคิดและหลักการให้คำปรึกษาทางงานวิจัย ศึกษาหลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการแบบเชิงระบบ ศึกษาและสังเคราะห์ผลที่คาดหวังของการทำวิจัยปฏิบัติการ ระบุเป้าหมายของการให้คำปรึกษาดูแลงานวิจัยควบคู่กับการนิเทศการสอน นอกจากนี้ยังรวมถึงการวิเคราะห์ความรู้ ความสามารถทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครู ความรู้ความสามารถในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ตลอดจนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของครูและนักเรียนที่จับคู่ในการให้คำปรึกษากัน ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักสำคัญของระบบ Mentoring Program เพื่อพิจารณาช่องว่าง (Gaps) ในการเติมเต็มสิ่งจำเป็นพื้นฐานให้แก่ทั้งครูและนักเรียนก่อนการพัฒนาและใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น นอกจากนี้ ยังใช้การเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม จากครูที่ให้การดูแลปรึกษาแนะนำและนักเรียนภายใต้กรอบคำถาม 3 ประเด็น คือ สิ่งที่ได้รับการและให้คำปรึกษา สิ่งที่เป็นปัญหา และข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังภาพประกอบ 2.10

เมื่อได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์เบื้องต้นดังกล่าว จากวิธีการคิดผลลัพธ์ที่คาดหวัง (Desired Outcomes) ทำให้ได้แนวทางในการสังเคราะห์รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนต่อไป

ภาพประกอบ 2.10 วิธีการวิเคราะห์สิ่งที่เป็นจริงและสิ่งที่คาดหวังเพื่อผลลัพธ์ที่คาดหวัง
ที่มา: กติกา ราชบุตร

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ Development (D) ในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสังเคราะห์ร่างรูปแบบของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักเรียนครูและหาประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยพิจารณาคำแนะนำที่ออกแบบและพัฒนาเครื่องมือต่าง ๆ ควบคู่ไป โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่ชัดเจนและให้เป็นแนวทางเพื่อการตัดสินใจในการกำหนดองค์ประกอบของร่างรูปแบบต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยได้นำสาระสำคัญที่ต้องเติมเต็มที่ได้จากการพิจารณาจากสภาพปัจจัยและผลลัพธ์ที่คาดหวัง (Desired Outcomes) มาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นให้กับครูและนักเรียนครู ทั้งนี้ขั้นตอนและกระบวนการของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เรียกว่า

รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำพีพีเอ็มอี (PPME) ประกอบด้วยกระบวนการที่เป็นปฏิบัติ 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะเตรียมการเตรียมความพร้อม (Preparing Phase = P)

ในระยะเวลาของการเตรียมการ / เตรียมความพร้อมนี้ เป็นระยะในการหาอาสาสมัครครูที่มีความสนใจและตั้งใจในการรับการอบรมครูในด้านการวิจัยในชั้นเรียน และระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้ จากการศึกษาแนวคิดเชิงทฤษฎีวิธีการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของ ครูซและพิล (Cruz & Pil, 2011) ดิคค์ แครีย์และแครีย์ (Dick, Carey & Carey, 2005 : 10) พบว่า ลักษณะเด่นที่มีความน่าสนใจและเหมาะสมแก่การนำมาประยุกต์ใช้ในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครั้งนี้ คือ การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเรียนการสอนที่ชัดเจนก่อนที่จะดำเนินการในขั้นต่อไป ดังนั้น เมื่ออาสาสมัครจากครูที่จะรับการอบรมการวิจัยในชั้นเรียนและครูที่รับการอบรมระบบดูแลให้คำปรึกษาได้แล้ว ครูฝึกหัดและครูที่เป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็นอาสาสมัครจะร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ประเด็นที่ต้องการจำเป็น เพื่อกำหนดเป็นปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของครูและนักเรียนเพื่อนำข้อมูลมาใช้สำหรับการเตรียมความรู้และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ด้วยการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับครูและนักเรียนครูก่อนเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งนี้ การพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นแก่ครูและนักเรียนครู โดยการอบรมนี้จะต้องดำเนินการไปพร้อมกับการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนครูให้ได้ตามเงื่อนไขการปฏิบัติงานด้านความรู้และทักษะการปฏิบัติ ตามแนวคิดของ กริกแมนและคณะ ที่กล่าวว่า การนิเทศที่ประสบความสำเร็จมีความจำเป็นก่อนปฏิบัติกระบวนการนิเทศ ดังนั้น เพื่อให้ทั้งครูและนักเรียนมีความรู้ ทักษะเพียงพอที่จะดำเนินการระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ การดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่ได้พัฒนาขึ้น วิธีการให้การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะในช่วงเวลาระยะสั้น ๆ อาจให้ผลไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการดำเนินการตามข้อจำกัดที่มีอยู่ทั้งในเรื่องของเวลาและงบประมาณ ดังที่ วชิรา เรือคำอ้าย (2552 : 19) กล่าวว่า การพัฒนาความรู้และทักษะด้วยวิธีการอบรมเชิงปฏิบัติการแม้ว่าจะมีความขัดแย้งจากแนวคิดที่เชื่อว่าการอบรมเชิงปฏิบัติการในช่วงเวลาสั้น ๆ ไม่ช่วยให้ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในเชิงปฏิบัติอย่างจริงจังและให้แรงจูงใจและงบประมาณจึงส่งผลให้ผู้รับการฝึกอบรมสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจนระดับหนึ่ง

ระยะที่ 2 ระยะเตรียมวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Planning Phase = P)

ในระยะนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบ / กระบวนการให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Program) ของนักคิดและนักวิชาการในศาสตร์การนิเทศทั้งในต่างประเทศและประเทศไทย ได้แก่ การศึกษากระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ สวีนี (Sweeny, 2003) ประยุกต์กับแนวทางการปฏิบัติดูแลให้คำปรึกษาของ มาร์ลีนและแมกเฮนรี (Marlene & McHenry, 2002: 5 - 12) ที่กำหนดกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็นวงจรต่อเนื่องกันโดยตลอด คือ 1) การประชุมก่อนการให้คำปรึกษา (Pre - Conference) 2) การสังเกตและรวบรวมข้อมูล (Observation and Data Collection) 3) การประชุมหลังการปฏิบัติการ (Post - Conference) 4) การร่วมกันวิเคราะห์และการสะท้อนความคิดเห็นและการปฏิบัติ (Collaborative Reflection and Analysis) กระบวนการขั้นตอนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ ยังและคณะ (Young et al. 1950 : 19 - 21) อันได้แก่ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม (Preparation Stage) 2) ขั้นการเจรจาให้คำแนะนำ (Negotiating Stage) 3) ขั้นการแสดงความสามารถ / ขั้นปฏิบัติ (Enabling Stage) 4) ขั้นของการปิดการเจรจา (Closure Stage) ซึ่งจากการศึกษา พบว่า แนวคิดในการพัฒนารูปแบบ / กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของนักคิดและนักศึกษาดังกล่าวทุกท่านมีความสอดคล้องตรงกันในประเด็นที่ต้องมีการร่วมมือวางแผนการนิเทศการสอนและเตรียมเครื่องมือการสังเกตการสอนก่อนที่จะดำเนินการนิเทศในระยะต่อไป

ดังนั้น ในระยะนี้ผู้วิจัยได้จึงกำหนดรูปแบบของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยให้ครูนิเทศและนักเรียนครูที่ผ่านการอบรมในระยะขั้นต้น ประชุมหาหรือร่วมกันเพื่อจับคู่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor and Mentee) จากนั้นให้คู่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำประชุมร่วมกันวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์สาระสำคัญของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Planning) กำหนดเป้าหมาย ระยะเวลา วิธีการและเครื่องมือในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ วางแผนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ที่สอดคล้องกับแผนการวิจัยเพื่อนำแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ แผนการวิจัยและแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในระยะเวลาต่อไป

ระยะที่ 3 ระยะดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Phase = M)

ในระยะนี้ นักเรียนครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนควบคู่กับการจัดทำโครงการวิจัยในชั้นเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้และแผนการวิจัยที่วางไว้ โดยมีครูเป็นผู้ดำเนินการสังเกตและดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักเรียนครูตามแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่กำหนดร่วมกัน ซึ่งในขั้นของการนำไปใช้ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นประชุมก่อนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Pre - Conference) 2) ขั้นสังเกตและ

เก็บรวบรวมข้อมูล (Observation and Data Collection) 3) ขั้นการวิเคราะห์และการสะท้อนความคิด และการปฏิบัติ (Collaborative Reflection and Analysis) 4) ขั้นประชุมหลังกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Post-Conference) ซึ่ง 4 ขั้นตอนกล่าวนั้นได้มาจากฐานคิดและการศึกษารูปแบบ / กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของต่างประเทศและประเทศไทยโดยศึกษาองค์ประกอบของโครงการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ สวีนี (Sweeny, 2008: 54 - 55) ที่ประกอบไปด้วย 1) การปฐมนิเทศและให้คำปรึกษาแนะนำในเรื่องต่าง ๆ (Orientation) 2) การลงมือปฏิบัติงานและการฝึกอบรม (Workshop and Training) 3) การวางแผนปฏิบัติและกำหนดเป้าหมายของโครงการ (Professional Development Goals and Action Plan) 4) การสังเกตในชั้นเรียน (Classroom Observation) 5) การทำแฟ้มสะสมผลงานเพื่อพัฒนาความเป็นมืออาชีพ (Professional Development Portfolio) 6) การจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุน (Peer Support Activities) ร่วมกับกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงาน 8 ขั้นตอนของไอบารา (Ibarra, 1999 : 768 - 770) คือ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม 2) ขั้นประชุมเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน 3) การสะท้อนผลงานที่ดีและไม่ดี 4) การหาเหตุผลที่จริงที่ทำให้ผู้รับคำปรึกษามีผลงานต่ำกว่าคาด 5) การวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาผลการปฏิบัติงาน 6) ทบทวนเป้าหมายในการปฏิบัติงาน 7) จัดทำบันทึกการประเมินผลการปฏิบัติงาน 8) ติดตามผล นอกจากนี้ อาเชสัน และกัล (Acheson & Gall, 2003 : 90 ; อ้างถึงใน วัชรวิภา เล่าเรียนดี, 2553 : 22) กล่าวถึงกระบวนการนิเทศการสอนงานไว้ 3 ขั้นตอน คือ 1) จัดประชุมเพื่อวางแผน (Planning Conference) 2) การสังเกตการสอน (Observation) 3) ประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback Conference) โคเปลันด์ และโบยัน (Copeland & Boyan, 1978 : 3 ; อ้างถึงใน วัชรวิภา เล่าเรียนดี, 2553 : 22) ได้นำเสนอกระบวนการนิเทศการสอนที่สอดคล้องกัน 4 ขั้นตอน คือ 1) ประชุมก่อนการสังเกต (Pre - Observation Conference) 2) การสังเกตการสอน (Observation) 3) การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการสอน (Result Analysis) 4) การประชุมภายหลังการสังเกตการสอน (Post - Observation Conference) ซึ่งจากการศึกษาแนวคิดพื้นฐานต่าง ๆ พบว่า ขั้นตอนหลัก ๆ ของการดำเนินงานในกระบวนการนิเทศและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีขั้นตอนหลักไม่แตกต่างกัน คือ ขั้นประชุมเตรียมการก่อนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ขั้นตอนประชุมเพื่อวางแผนเป้าหมายและสะท้อนผลร่วมระหว่างผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ขั้นตอนสังเกตและการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนการวิเคราะห์และสะท้อนผลร่วมกันระหว่างผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการปรึกษาแนะนำ และขั้นตอนประชุมหลังการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ จากรายละเอียดดังกล่าว พบว่า แม้วานักคิดและนักศึกษาบางท่านก็ได้เพิ่มรายละเอียดของขั้นตอน แต่ก็ขึ้นอยู่กับพิจารณาถึงเป้าหมายและสภาพบริบทของสถานศึกษาการฝึกประสบการณ์

วิชาชีพครูของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แต่ละแห่ง จึงได้
ดำเนินการใน 4 ขั้นตอนดังภาพที่กล่าวมาข้างต้น

ระยะที่ 4 ระยะการประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Evaluating Phases = E)

จากการศึกษารูปแบบ / กระบวนการนิเทศการสอนของนักคิดและนักศึกษากัน
ต่างประเทศและประเทศไทย พบว่า การกำหนดขั้นประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำได้
กำหนดไว้ในขั้นตอนสุดท้ายของรูปแบบและกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อสรุปให้เห็น
ถึงผลของการดำเนินงานในทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ซึ่งจากการศึกษารูปแบบ / กระบวนการดูแล
ให้คำปรึกษาแนะนำดังกล่าวผู้วิจัยได้ออกแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในขั้นตอนสุดท้ายเป็นขั้น
การประเมินผลเช่นเดียวกัน โดยเป็นการประเมินผลระหว่างการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและหลัง
สิ้นสุดการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นระบบที่ผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับ
การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นระยะที่ผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลให้
คำปรึกษาแนะนำร่วมกันประเมินผล ผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) ทำการ
สังเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตทุกครั้งและมีการสังเกตและดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาที่
ดำเนินการในแต่ละครั้งว่าเป็นอย่างไร ประสิทธิภาพสำเร็จดังที่ตั้งเป้าหมายวางไว้หรือไม่
ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวผู้วิจัยได้กำหนดไว้เป็นขั้นตอนสุดท้ายของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษา
แนะนำเพื่อให้เห็นถึงการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนอย่างเป็นระบบ

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้และประเมินรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ Research (R₂)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนนำรูปแบบต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้นไป
ทดลองใช้ ตามหลักการ แนวคิดและแนวทางการปฏิบัติ Mentoring Program ของสวีนิ (Sweeny,
2003) มาร์ลีน และแมกเฮนรี (Marlene & McHenry, 2002) โดยมีกระบวนการในการปฏิบัติ
4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การเตรียม / เตรียมความพร้อม

ระยะที่ 2 การวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ระยะที่ 3 การดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ระยะที่ 4 การประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

เมื่อทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการ
การประเมินผลของการใช้รูปแบบ ได้แก่ การประเมินสมรรถนะการให้คำปรึกษาแนะนำของครู
การประเมินสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักเรียน การประเมินความพึงพอใจ
ของครูที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครู ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู

ขั้นตอนที่ 4 ทบทวน / ปรับปรุงรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่

(Development (D₂))

เป็นขั้นตอนของการนำผลการประเมินการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในขั้นตอนที่ 3 มาพิจารณาทบทวนเพื่อปรับปรุงการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และตรวจสอบความสมบูรณ์จากการนำรูปแบบไปทดลองใช้ก่อนจึงนำไปเผยแพร่ต่อไป

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาตามแนวคิดของวิธีการเชิงระบบและนำทฤษฎีการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบมาประยุกต์และบูรณาการในการสร้างรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำร่วมกับทฤษฎีการติดตามดูแลช่วยเหลือให้การแนะนำ สำหรับครูใหม่เพื่อช่วยเหลือครูในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนภายใต้สภาพบริบทของการจัดการศึกษาในหลักสูตรศึกษาคู ทั้ง 4 สายเรียนของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งทำให้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่ผ่านกระบวนการ วิธีการเชิงระบบในทุกขั้นตอน ซึ่งทำให้ได้รูปแบบที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สอดคล้องตามปัญหาและความต้องการของสถาบันสร้างครู นอกจากนี้ การพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูใน 4 สายการเรียนของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อพัฒนาทั้งการสอนและการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนในครั้งนี้ยังได้ตอบสนองต่อเป้าหมายของการผลิตครูในสายวิชาชีพครู ตามมาตรฐานวิชาชีพครูที่ต้องพัฒนากระบวนการทั้งในด้านความรู้และความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อให้วิทยาลัยครูเป็นสถาบันสร้างครูตามรูปแบบการพัฒนาสถาบันแห่งการพัฒนาและความเป็นเลิศ

**รูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัย
ในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**

1. ศึกษาวิเคราะห์สภาพ และข้อมูลพื้นฐาน การดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ Research (R ₁)	2. ออกแบบและพัฒนา รูปแบบการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ Development (D ₁)	3. ทดลองใช้รูปแบบ การดูแลให้ปรึกษา แนะนำ Research (R ₂)	4. ทบทวนปรับปรุง การดูแลให้คำปรึกษา แนะนำและเผยแพร่ Development (D ₂)	ผลการใช้รูปแบบ ที่พัฒนาขึ้น (Outputs)
1. วิเคราะห์สิ่งที่ คาดหวังกับสิ่งที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน จากข้อมูลพื้นฐาน เชิงนโยบาย 2. ศึกษาหลักการและ แนวคิดการพัฒนา วิชาชีพแบบต่อเนื่อง 3. ศึกษาทฤษฎีที่ เกี่ยวข้องกับการนิเทศ และการให้คำปรึกษา 4. ศึกษาหลักการ แนวคิด เป้าหมายของ การทำวิจัยปฏิบัติการใน ชั้นเรียน 5. ศึกษามาตรฐานครู วิทยาลัยครู 6. ศึกษาแนวคิดและ หลักการให้คำปรึกษา เรื่องงานวิจัย 7. ศึกษาและวิเคราะห์ ผลที่คาดหวังของการทำ วิจัยปฏิบัติการใน ชั้นเรียนของครูวิทยาลัย ครู 8. ระบุเป้าหมายของ การให้คำปรึกษา ดูแลงานวิจัยควบคู่กับ การนิเทศสอนงาน	1. ร่างรูปแบบต้นแบบ ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ การดำเนินการทำวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียนของ ครู 2. ตรวจสอบคุณภาพของ รูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน 3. ปรับปรุงรูปแบบ การดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ 4. พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย 5. ตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือในการวิจัย โดย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน	1. ทดลองความรู้ เกี่ยวกับการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำของ ครู 2. ทดลองความรู้ เกี่ยวกับการวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียน ของครู 3. ทดลองนำรูปแบบ ไปใช้ 4. ประเมินสมรรถนะ การดูแลให้คำปรึกษา แนะนำของครู 5. ทดสอบความรู้ เกี่ยวกับการวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียน ของนักเรียน 6. ทดสอบความรู้ เกี่ยวกับการดูแลให้ คำปรึกษาของครู 7. ประเมินความ พึงพอใจของครูที่มีต่อ รูปแบบการดูแลให้ คำปรึกษา 8. ประเมินความ คิดเห็นของนักเรียนที่มี ต่อการดูแลให้คำ ปรึกษาแนะนำของครู	ผู้วิจัยทบทวนปรับปรุง รูปแบบร่างต้นแบบ การดูแลให้คำปรึกษา แนะนำการดำเนินการ ทำวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียนเพื่อ ตรวจสอบความเป็นไป ได้จากการนำไปใช้ ก่อนการนำไปใช้ และเผยแพร่	1. สมรรถนะ การดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ ของครู 2. สมรรถนะของ การทำวิจัย ปฏิบัติการใน ชั้นเรียนของนักเรียน 3. ความพึงพอใจของ ครูที่มีต่อรูปแบบ การดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ 4. ความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อ การให้คำปรึกษา แนะนำของครู

ภาพประกอบ 2.11 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูในวิทยาลัยครูสหัสวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) และใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre - Experimental Design) โดยประยุกต์ใช้แบบการทดลองกลุ่มตัวอย่างเดียวมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) (Fraenkel & Wallen. 2003 : 272) ผสมผสานรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design แบบคุณภาพและกลุ่มตัวอย่างของการทดลองต่อเนื่อง (Equivalent Time - Samples Design) (นิคม ดังคะพิภพ. 2543 : 331) มาพัฒนาเป็นแบบแผนการวิจัยที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยครั้งนี้

เพื่อให้บรรลุผลในการพัฒนารูปแบบการดูแลและให้คำปรึกษาแนะนำของครูโดยผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและพัฒนาเป็น 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและข้อมูลพื้นฐานการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

Research (R₁)

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบการดูแลและให้คำปรึกษาแนะนำ

Development (D₁)

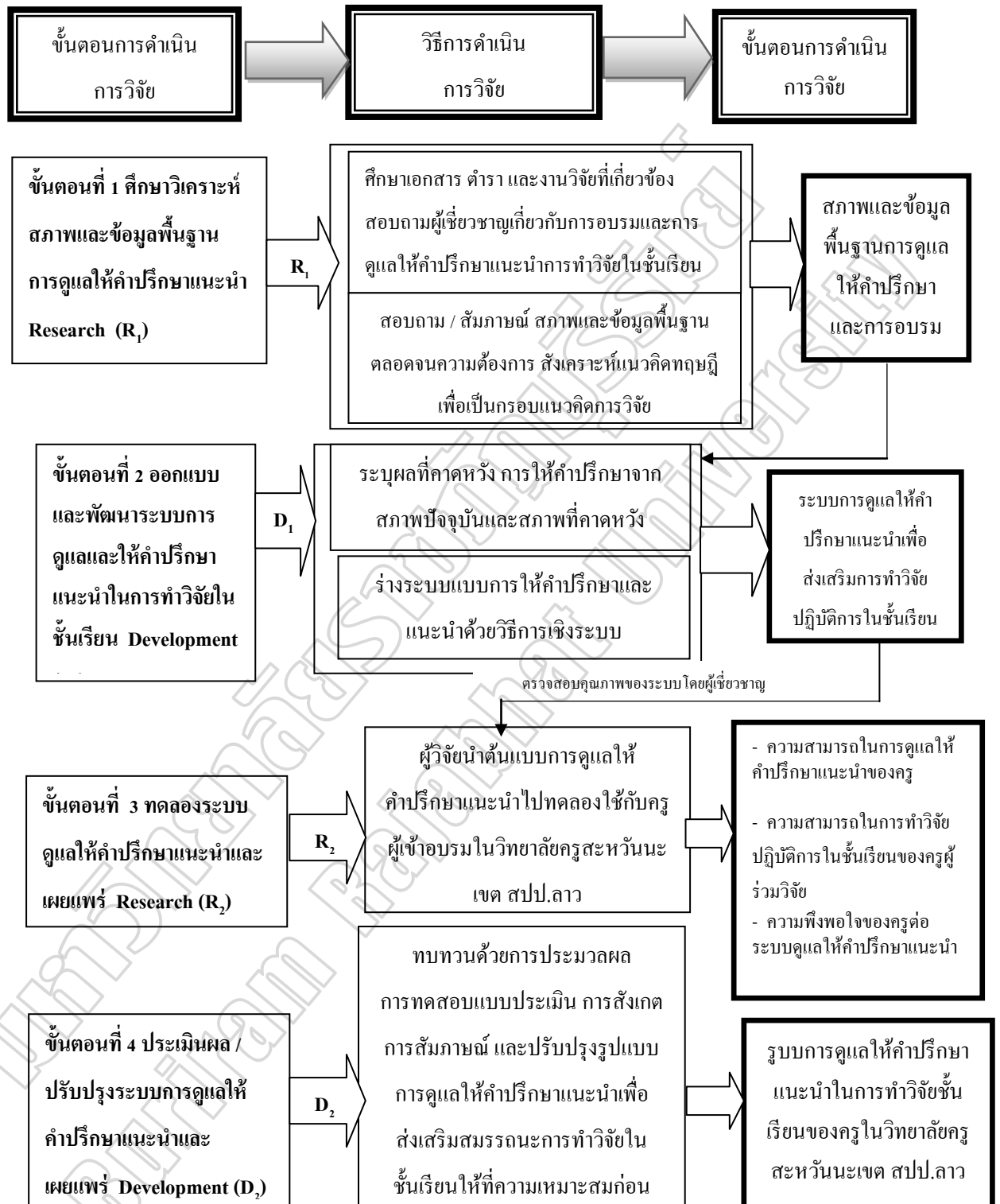
ขั้นตอนที่ 3 ทดลองรูปแบบให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่ Research (R₂)

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลปรับปรุงรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่

Development (D₂)

รายละเอียดแสดงขั้นตอนการวิจัยที่ดำเนินการ ดังภาพประกอบ 3.1

ภาพประกอบ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและข้อมูลพื้นฐานการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ Research (R₁) ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

ในขั้นนี้ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพบริบท หลักการแนวทางที่เหมาะสม ในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยดำเนินการศึกษา วิเคราะห์เอกสารตำรา สังเกตและสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกจากบุคคลที่เกี่ยวข้องได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต รองผู้อำนวยการฝ่ายวิเทศ ประเมินผล วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต หัวหน้าห้องการพัฒนาครู ครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ทำให้ข้อมูลเชิงประจักษ์และสารสนเทศในการพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครู วิทยาลัยครูใน 4 ห้องการสายเรียนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เอกสารรายงานแผนงานปรับปรุงคุณภาพ การศึกษาครู รายงานการสำรวจความต้องการการฝึกอบรมครูวิทยาลัยครูของแผนงานคุณภาพ การศึกษาครูและการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน กฎหมายการศึกษาฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2015 กฎหมายการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกของกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา มาตรฐานการขอตำแหน่งวิชาการครู (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2561) ยุทธศาสตร์การพัฒนา วิทยาลัยให้กลายเป็นสถาบันครูของกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา (2560) ยุทธศาสตร์การพัฒนา วิทยาลัยครูให้กลายเป็นศูนย์แห่งการพัฒนาและแห่งความเป็นเลิศ (COD: Center of Development and COE: Center of Excellence) การผลิตครูและการพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2560) มาตรฐานครูลาวในศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬากรมสร้างครู, 2561) เกี่ยวกับระบบดูแลให้คำปรึกษานำในการวิจัยในชั้นเรียน

2. สอบถาม สัมภาษณ์ สภาพและข้อมูลพื้นฐาน ตลอดจนความต้องการ การให้ คำปรึกษาแนะนำในการทำการวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ 1) สำรวจสภาพปัจจุบันที่เป็นปัญหา สภาพที่ ต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว จากครูผู้สอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต จำนวน 153 คน 2) สัมภาษณ์ ฝ่ายบริหาร วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต จำนวน 4 คน และจากครุניתศ จำนวน 7 คน เกี่ยวกับสภาพและปัญหา

ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3. สังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีเพื่อเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อพัฒนาระบบแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบและพัฒนาระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัย ในชั้นเรียนสำหรับครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Development (D₁)

ในขั้นตอนนี้เป็นการนำข้อมูลที่สังเคราะห์ขึ้นจากขั้นตอนที่ 1 ของการวิจัยมาประยุกต์ในการสร้าง/สังเคราะห์ระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

(1) การร่างและพัฒนาระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน (2) นำระบบต้นแบบที่พัฒนาขึ้นตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้ในการใช้ระบบโดยผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาและการฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพแบบต่อเนื่อง จำนวน 7 คน พร้อมทั้งปรับปรุงต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนและเผยแพร่

Research (R₂)

เป็นขั้นตอนของการนำระบบต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพเชิงประจักษ์ของระบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ทดลองระบบและเครื่องมือ โดยใช้แบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดลองก่อนและหลัง (One - Group Pretest - Posttest Design) กับกลุ่มตัวอย่างอาสาสมัครที่เป็นอาจารย์ จำนวน 20 คน จากนั้นประเมินผลการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษาและแนะนำที่พัฒนาขึ้น ดังต่อไปนี้

ครูที่เข้ารับการอบรม เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียน และ ครูที่เข้าร่วมการอบรม เรื่อง การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1. ประเมินความรู้ของครูที่เข้ารับการอบรม เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียน ก่อนและหลังก่อนเข้ารับการอบรมด้านวิจัยในชั้นเรียน

2. ประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูที่รับการอบรม เรื่อง การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ แบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และแบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรม การดูแลให้การแนะนำ

3. ประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบการให้คำปรึกษาแนะนำ โดยใช้ แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและประเด็น การสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้ระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

4. ประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน และแบบประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

5. ประเมินความคิดเห็นของครูที่ได้รับการอบรม เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน ที่มีต่อ การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยใช้ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำและประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผล / ปรับปรุงรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่

Development (D₂)

ในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วย การนำผลการประเมินจากการทดลองใช้รูปแบบการดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำมาพิจารณาทบทวนเพื่อปรับปรุงรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้สมบูรณ์และมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ระเบียบวิธีการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีประสิทธิภาพในการดำเนินการสูงสุดและเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบ วิธีการวิจัยซึ่งประกอบด้วย แบบแผนการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังมี รายละเอียดต่อไปนี้

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้ใช้รูปแบบการวิจัย Pre - Experimental Design โดยประยุกต์ใช้แบบการทดลองตัวอย่างกลุ่มเดียว มีการทดลองและหลังการทดลอง (One - Group Pretest - Posttest Design) ผสมผสานกับ แบบคุณภาพและกลุ่มตัวอย่างของการทดลองต่อเนื่อง มาเป็นฐานคิดในการพัฒนาแบบแผนการวิจัยในครั้งนี้และได้ประยุกต์แบบแผนการวิจัยดังกล่าว ได้ดังนี้ รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียว มีการทดลองก่อนและหลังการทดลอง ดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดลองก่อนและหลังการทดลอง

ทดสอบก่อน	ตัวแปรที่ศึกษา	ทดสอบหลัง
O_1	X	O_2

แบบแผนที่ใช้กับครูในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขตสาธารณสุขประจำปไตยประชาชนลาว

รูปแบบการทดลองของครูที่ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาและแนะนำ โดยใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์จากรูปแบบการทดลองแบบคุณภาพเวลาและกลุ่มตัวอย่างของการทดลองต่อเนื่อง (Equivalent Time - Samples Design) (นิคม ตั้งกะพิภพ. 2543 : 331) ดังภาพประกอบ 3.2

O1	X1	O2	X1	O3	X1	O4
----	----	----	----	----	----	----

ภาพประกอบ 3.2 รูปแบบของการทดลองของครูที่ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X_1 คือ การใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

$O_1 O_2 O_3 O_4$ คือ ผลคะแนนพัฒนาการจากระดับคุณภาพที่ได้จากการประเมินตนเองในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครู ซึ่งมีการกำหนดเกณฑ์จากตัวชี้วัดที่ได้กำหนดไว้และคะแนนจากการประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยผู้วิจัย รวมทั้งคะแนนที่ได้จากเครื่องมือการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครู โดยมีผู้วิจัยเป็นบันทึกการสังเกตในครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 ขณะที่ดำเนินการใช้รูปแบบ

แบบแผนการวิจัยสำหรับครูที่มีประสบการณ์ผ่านการอบรมวิชาชีพครู

รูปแบบการทดลองของครูที่ผ่านการอบรมวิชาชีพครูที่ได้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยใช้รูปแบบให้คำปรึกษาแนะนำครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจากผู้ให้การฝึกอบรม โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์รูปแบบการทดลองแบบดุลยภาพเวลาและกลุ่มตัวอย่างของการทดลองต่อเนื่อง (Equivalent Time - Samples Design) (นิคม ตั้งคะพิภพ. 2543 : 331) ดังภาพประกอบ 3.3

O1	X1	O2	X1	O3	X1	O4
----	----	----	----	----	----	----

ภาพประกอบ 3.3 รูปแบบการทดลองของครูที่มีประสบการณ์ที่ได้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X_1 คือ การใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

$O_1 O_2 O_3 O_4$ คือ คะแนนที่ได้จากเครื่องมือการบันทึก การสังเกตการปฏิบัติการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู โดยครู ในครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 ครั้งที่ 4

วิธีการในการดำเนินการตามแผนการวิจัยสำหรับครู

1. หาอาสาสมัครกลุ่มตัวอย่างครูที่มีความตั้งใจ เต็มใจในการร่วมพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของห้องการพัฒนาครู จำนวน 20 คน
2. ให้การอบรมครูเพื่อเติมเต็มความรู้และทักษะก่อนดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
3. ดำเนินการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนทั้ง 4 สายเรียน เพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

4. รวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติการด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยศึกษาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเก็บข้อมูลจากการทดสอบความรู้เรื่องการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การประเมินโครงการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยผู้วิจัย

5. วิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการสังเกตและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การในวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบวิเคราะห์ แบบทดสอบ แบบประเมิน แบบบันทึก แบบสังเกต แบบสอบถามและประเด็นการสนทนากลุ่มรวม จำนวน 14 ฉบับ ซึ่งนำเสนอ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3.2 แสดงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนและวัตถุประสงค์

ขั้นการดำเนินการวิจัย	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
<p>ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและข้อมูลพื้นฐานการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ Research (R₁)</p>	<p>1. เพื่อศึกษาสภาพสาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน</p> <p>2. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นสำหรับการพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว</p>	<p>1. แบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง</p> <p>2. ประเด็นการสนทนากลุ่มครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน</p> <p>3. แบบสัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน</p>

ตาราง 3.2 (ต่อ)

ขั้นการดำเนินการวิจัย	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบการดูแลและให้คำปรึกษาแนะนำ Development (D ₁)	1) เพื่อออกแบบและพัฒนาร่างรูปแบบต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2) เพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบต้นแบบเพื่อปรับปรุง	4. แบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Coaching and Mentoring Model)
ขั้นตอนที่ 3 ทดลองรูปแบบให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่ Research (R ₂)	เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาเพื่อการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มีดังนี้ 1. ประเมินสมรรถนะในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 2. ประเมินผลสมรรถนะในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูของ 4 สายเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 3. ประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	5. แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 6. แบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินตนเอง) 7. แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินโดยผู้วิจัย) 8. แบบทดสอบวัดความรู้ เรื่องการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน 9. แบบประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (ประเมินโดย ครูและผู้วิจัย) 10. ประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ตาราง 3.2 (ต่อ)

ขั้นการดำเนินการวิจัย	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
		11. แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผล/ปรับปรุง รูปแบบการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำและ เผยแพร่ Development (D ₂)	เพื่อทบทวนและปรับปรุงรายละเอียดของการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นและพร้อมที่จะนำไปใช้ต่อไป	

การสร้างและพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้การวิจัย (Researching and Developing Research Tools)

เครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสำหรับครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรายละเอียด ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 14 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ฉบับที่ 2 ประเด็นการสนทนากลุ่มของครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ฉบับที่ 3 แบบสัมภาษณ์ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ฉบับที่ 4 แบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของร่างรูปแบบต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ พีพีเอ็มอี (PPME Mentoring Model)

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบวัดความรู้ เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ฉบับที่ 6 แบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

(ประเมินตนเอง)

ฉบับที่ 7 แบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

(ประเมินโดยนักเรียนและผู้วิจัย)

ฉบับที่ 8 แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

(ประเมินโดยผู้วิจัย)

ฉบับที่ 9 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

ฉบับที่ 10 แบบประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (ประเมินโดยครูและผู้วิจัย)

ฉบับที่ 11 ประเด็นสนทนากลุ่ม เรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ฉบับที่ 12 แบบประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน

ฉบับที่ 13 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครู

ฉบับที่ 14 ประเด็นการสนทนากลุ่ม เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

2. เครื่องมือสำหรับครูที่รับการอบรม จำนวน 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ฉบับที่ 2 แบบบันทึกการทำวิจัยของครู

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ฉบับที่ 1 แบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดและขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามขอบข่ายที่กำหนดไว้
3. นำแบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รวมถึงความครอบคลุมของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อนำข้อเสนอแนะ ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเป็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruency : IOC) โดยเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของ Revlineli and Hambleton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80

5. แบบการวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องมาปรับปรุงแก้ไข สำนวนภาษาให้สื่อความหมายชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อมีประสิทธิภาพ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
ฉบับที่ 2 ประเด็นการสนทนากลุ่มของครูในวิทยาลัยครูสระหวุ่นนะเขตสาธารณสุข ประชาธิปไตยประชาชนลาว มีรายละเอียดและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

- ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และประเมินความต้องการจำเป็นของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวทาง และประเด็นในการสร้างประเด็นการสนทนากลุ่ม
- สร้างประเด็นการสนทนากลุ่มให้ครอบคลุม ตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่มตามขอบข่ายที่ได้กำหนดไว้
- นำประเด็นการสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รวมถึงความครอบคลุมของเนื้อหาของการสนทนากลุ่มเพื่อนำเสนอข้อแนะนำมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
- นำประเด็นการสนทนากลุ่มที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) โดยเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของ Revineli and Hambleton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80 - 1.00

5. นำแบบประเด็นการสนทนากลุ่มมาปรับปรุง โดยแก้ไขสำนวนภาษาให้สื่อความหมายชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ฉบับที่ 3 แบบสัมภาษณ์ครู มีรายละเอียดและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและประเมินความต้องการจำเป็นของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวทางและประเด็นการสัมภาษณ์

2. กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ให้ครอบคลุม ตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ตามขอบข่ายที่ได้กำหนดไว้

3. นำประเด็นการสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รวมถึงความครอบคลุมของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์เพื่อนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

4. นำประเด็นการสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) โดยเกณฑ์

การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของ Revineli and Hambleton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5. นำแบบประเด็นการสัมภาษณ์มาปรับปรุง โดยแก้ไขสำนวนภาษาให้สื่อความหมายชัดเจนยิ่งขึ้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ฉบับที่ 4 แบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้และความสอดคล้องของร่างรูปแบบต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ พีพีเอ็มอี (PPME : Coaching and Mentoring System) มีรายละเอียดและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

- ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบ เพื่อนำไปกำหนดกรอบแนวทางและประเด็นในการสร้างแบบตรวจสอบความสมเหตุสมผล
- สร้างแบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบให้ครอบคลุม ตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เนื้อหาตามขอบข่ายที่กำหนดไว้
- นำแบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความชัดเจน ถูกต้อง และเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รวมถึงความครอบคลุมของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุง
- นำแบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบที่ปรับปรุง แก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความที่ชัดเจน

เชิงเนื้อหา (Content Validity) และความความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) โดยเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของ Revlineli and Hambleton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80 - 1.00

5. นำแบบแบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบมาปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาให้สื่อความหมายชัดเจนยิ่งขึ้นให้มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบวัดความรู้ เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของครูวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ กระบวนการในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เทคนิค / ทักษะที่จำเป็นในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และเครื่องมือในการสังเกตการสอน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนน และกำหนดการแปลค่าร้อยละเป็น ดังนี้

ร้อยละ 80.00 - 100.00 หมายถึง ครูมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในระดับสูงมาก

ร้อยละ 70.01 - 80.00. หมายถึง ครูมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในระดับสูง

ร้อยละ 60.00 - 70.00 หมายถึง ครูมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในระดับปานกลาง

ร้อยละ 50.10 - 60.00 หมายถึง ครูมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในระดับน้อย

ร้อยละ 00.00 - 50.00 หมายถึง ครูมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในระดับน้อยมาก

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ โดยมีแนวทางการปฏิบัติตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ จากเอกสาร ตำรา งานวิจัยบทความ รวมถึงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดประเด็นที่ต้องการวัดของแบบทดสอบและนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง

2. สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้อง ครอบคลุมและตรงตามเนื้อหาที่กำหนดไว้เรื่องการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

3. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุง แก้ไขเนื้อหาให้สมบูรณ์และปรับสำนวนภาษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

4. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุง แก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) โดยเกณฑ์พิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของเรวินลิ และแฮมเบิลตัน (Revineli and Hambleton) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80 - 1.00

5. นำแบบทดสอบ เรื่อง การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข
 ส่วนภาษาไทยให้ชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
ฉบับที่ 6 แบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินตนเอง)
 เป็นแบบประเมินตนเองของครูเกี่ยวกับความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
 โดยแบบประเมินนี้เป็นการวัดระดับพฤติกรรมและการปฏิบัติการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครู
 ตามพฤติกรรมใน 9 ประเด็น ได้แก่

1. การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการจัดการ การจัดการเรียนการสอนก่อนการประชุม
 กับนักเรียน

2. การวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

3. การดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาตามแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

4. การสังเกตและบันทึกสิ่งที่สังเกตได้ตามสภาพในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน

5. การใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียน

6. การให้ความสนใจและตั้งใจฟังนักเรียน

7. การให้คำแนะนำนักเรียนในด้านเทคนิคการสอน

8. การให้คำแนะนำนักเรียนในด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

9. การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนหลังการสังเกตการสอน

แบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนี้มีลักษณะเป็นแบบ
 มาตรฐานประมาณค่า (5 - Rating Scale) จำนวน 5 ระดับ ซึ่งกำหนดระดับคะแนนพฤติกรรม
 ได้แก่

5 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอหรือทุกครั้ง หรือ
 ทุกคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนใหญ่ หรือคุณภาพของ
 การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นบางครั้ง หรือคุณภาพของ
 การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนน้อย หรือคุณภาพของ
 การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมน้อยมาก หรือคุณภาพของการปฏิบัติ
 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

- การแปลค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นระดับ ดังนี้
- คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ครูมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
ในระดับสูงมาก
- คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ครูมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
ในระดับสูง
- คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ครูมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
ในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ครูมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
ในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ครูมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
ในระดับน้อยมาก

ขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือแบบประเมิน
ความสามารถที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แล้วนำข้อมูลมาพิจารณา
ถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติเพื่อจัดทำเครื่องมือแบบประเมินตนเอง
2. สร้างเครื่องมือแบบประเมินความสามารถให้ครอบคลุมและตรงตามเนื้อหาที่กำหนด
3. นำแบบประเมินความสามารถที่ปรับปรุง แก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุง แก้ไขและ
เพิ่มเติม
4. นำแบบประเมินความสามารถที่ปรับปรุง แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) โดยเกณฑ์
การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของของเรวินลิ
และแฮมเบิลตัน (Revineli and Hambleton) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5. นำแบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาของครูมาปรับปรุงแก้ไข
สำนวนภาษาให้ชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
**ฉบับที่ 7 แบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินโดย
นักเรียนและผู้วิจัย)**

เป็นแบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูวิทยาลัยครู
สะพานนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งประเมินโดยนักเรียนและผู้วิจัย
ตามพฤติกรรมการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครู 9 ประเด็น ได้แก่

1. การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนการสอนก่อนการประชุมกับนักเรียน
2. การวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
3. การดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาตามแผนการดูแลให้คำปรึกษาตามแผนการดูแล

ให้คำปรึกษาแนะนำ

4. การสังเกตและบันทึกสิ่งที่สังเกตได้ตามสภาพในการจัดการเรียนการสอน
5. การใช้คำถามกระตุ้นความคิดของนักเรียน
6. การให้ความสนใจและตั้งใจฟังนักเรียน
7. การให้คำแนะนำนักเรียนในด้านการสอน
8. การให้คำแนะนำนักเรียนในด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
9. การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนหลังการสอน

แบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตรา
ส่วนประมาณค่า (5 - Rating Scale) จำนวน 5 ระดับ ซึ่งกำหนดระดับคะแนนพฤติกรรม ได้แก่

- 5 หมายถึง ครูมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอหรือ
ทุกครั้ง หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ครูมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนใหญ่ หรือ
คุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

- 3 หมายถึง ครุมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นบางครั้ง หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ครุมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนน้อย หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ครุมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมนั้นน้อยมาก หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยมาก

การแปลคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นระดับ ดังนี้
 คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ครุมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
 ในระดับสูงมาก

คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ครุมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
 ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ครุมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
 ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ครุมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
 ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ครุมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
 ในระดับน้อยมาก

ขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1. ศึกษา แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือแบบประเมินความสามารถที่มีลักษณะเป็นแบบมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แล้วนำข้อมูลมาพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
2. สร้างเครื่องมือแบบประเมินความสามารถให้ครอบคลุมและตรงตามเนื้อหาที่กำหนด
3. นำแบบประเมินความสามารถที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและนำข้อเสนอแนะดำเนินการปรับปรุง แก้ไขและเพิ่มเติม
4. นำแบบประเมินความสามารถที่ปรับปรุง แก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของของเรวินลิ และแฮมเบิลตัน (Revineli and Hambleton) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5. นำแบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาของครูมาปรับปรุง แก้ไข สำนวนภาษาให้ชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ฉบับที่ 8 แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมครูดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินโดย ผู้วิจัย)

เป็นแบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมครูดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินโดยผู้วิจัย) ใช้สำหรับการประเมินสมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครู มีลักษณะเป็นแบบบันทึก พฤติกรรมประเภทพรรณนาความ จำนวน 4 ข้อ ประเด็นการประเมินตามลำดับขั้นตอนของ การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ดังนี้

1. การประชุมก่อนให้คำปรึกษาแนะนำ
  2. การสังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูล
  3. การวิเคราะห์และสะท้อนผลร่วมกัน
  4. การประชุมหลังการให้คำปรึกษาแนะนำ
- ขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือแบบสังเกตและบันทึก พฤติกรรมครูดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีลักษณะเป็นแบบบันทึกพฤติกรรมประเภทพรรณนา ความ แล้วนำ ข้อมูลมาพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ทางปฏิบัติเพื่อจัดทำเครื่องมือ แบบสังเกต และบันทึกพฤติกรรมครูดูแลให้คำปรึกษา
2. สร้างเครื่องมือแบบสังเกต และบันทึกพฤติกรรมครูดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้ ครอบคลุมและตรงตามเนื้อหาและประเด็นที่กำหนด

3. นำแบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุง แก้ไขและเพิ่มเติม

4. นำแบบสังเกตและบันทึกการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่ปรับปรุง แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าเป็นไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของ Revineli and Hambleton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5. นำแบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในการดูแลให้คำปรึกษาของครูมาปรับปรุง แก้ไข ส่วนวนภาษาให้ชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ฉบับที่ 9 แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เป็นแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูจาก 4 สายเรียนในวิทยาลัยครูสะทอน นเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 13 ข้อ และแบบทดสอบอัตนัย ชนิดเติมคำตอบ จำนวน 4 ข้อ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน องค์ประกอบของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบแบบปรนัย

ข้อละ 1 คะแนน แบบทดสอบอัตนัย ข้อละ 0.5 คะแนน รวมคะแนน 2 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน และกำหนดการแปลค่าร้อยละ เป็น ดังนี้

ร้อยละ 80.01 - 100.00	หมายถึง ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียน ในระดับสูงมาก
ร้อยละ 70.01 - 80.00	หมายถึง ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียน ในระดับสูง
ร้อยละ 60.01 - 70.00	หมายถึง ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียน ในระดับปานกลาง
ร้อยละ 50.01 - 60.00	หมายถึง ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียน ในระดับต่ำ
ร้อยละ 00.01 - 50.00	หมายถึง ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียน ในระดับต่ำมาก

ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ โดยมีแนวทางการปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการ จากเอกสาร ตำรา บทความ รวมถึงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดประเด็นที่ต้องการวัดความรู้ของแบบทดสอบและนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง
2. สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้อง ให้ครอบคลุมและตรงตามเนื้อหาและประเด็นที่กำหนดไว้ เรื่อง การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
3. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุง แก้ไขเนื้อหาให้สมบูรณ์และปรับสำนวนภาษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
4. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุง แก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของ

Revineli and Hambleton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5. นำแบบทดสอบ เรื่อง การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนดังกล่าว มาปรับปรุง แก้ไข
สำนวนภาษาให้ชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
ฉบับที่ 10 แบบประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (ประเมินโดยครูและผู้วิจัย)
เป็นแบบประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้วิจัยประเมิน
มีเกณฑ์การให้คะแนนมีลักษณะเป็นแบบคะแนนรูบริก (Rubric Scoring) 3 ระดับ ตาม ตามรายการ
การประเมิน 8 รายการ เกณฑ์การให้คะแนนรูบริกของแต่ละรายการปรากฏ ดังตาราง 3.3 ดังนี้

ตาราง 3.3 เกณฑ์การให้คะแนนในการประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. ชื่อเรื่องการวิจัย	ชื่อเรื่องการวิจัยมีการระบุองค์ประกอบที่ครบถ้วน ได้แก่ ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม วัตถุประสงค์หลักของการวิจัย ระบุบริบทและสาขา วิชา / เนื้อหาที่ศึกษา	ชื่อเรื่องการวิจัยมีการระบุองค์ประกอบที่ครบถ้วน ได้แก่ ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม วัตถุประสงค์หลักของการวิจัย แต่ไม่ระบุบริบทและสาขา วิชา / เนื้อหาที่ศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่ง	ชื่อเรื่องการวิจัยไม่ชัดเจน ระบุเพียงแต่ต้นและตัวแปรตามเท่านั้น หรือปรากฏเพียงองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งเท่านั้น
2. ความเป็นมาของปัญหาการวิจัย	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาได้อย่างสอดคล้องและสมเหตุสมผล	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาไม่อย่างสอดคล้องและไม่สมเหตุสมผล	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยไม่ชัดเจนและแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาไม่สอดคล้องและไม่สมเหตุสมผล
3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	ระบุเป้าหมายของการศึกษาหรือวิธีการที่ใช้ในการวิจัยที่ชัดเจน ครอบคลุมวิธีการศึกษาครบถ้วนทุกประเด็น ระบุวัตถุประสงค์ที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ชัดเจน	ระบุเป้าหมายของการศึกษาหรือวิธีการที่ใช้ในการวิจัยที่ชัดเจน ครอบคลุมวิธีการศึกษาครบถ้วนทุกประเด็น แต่วัตถุประสงค์ไม่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามได้	ระบุเป้าหมายของการศึกษาหรือวิธีการที่ใช้ในการวิจัยไม่ครอบคลุมวิธีการศึกษาและวัตถุประสงค์ไม่ได้แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามได้
4. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ระบุวิธีการสุ่ม / เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจนและเหมาะสม	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร แต่ขาดการระบุวิธีการสุ่ม / เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจนและเหมาะสม	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างไม่เพียงพอที่จะเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ขาดการระบุวิธีการสุ่ม / เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจน

ตาราง 3.3 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
5. การระบุเครื่องมือในการวิจัย	มีการระบุเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและระบุวิธีการสร้างที่สมบูรณ์ และเครื่องมือในการวิจัยครบถ้วนในประเด็นที่ทำการศึกษาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย	มีการระบุเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและระบุวิธีการสร้างที่สมบูรณ์ แต่เครื่องมือในการวิจัยไม่ครบถ้วนในประเด็นที่ทำการศึกษาหรือไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย	มีการระบุเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแต่ขาดการระบุวิธีการสร้างเครื่องมือ ตลอดจนเครื่องมือในการวิจัยไม่ครบถ้วนในประเด็นที่ทำการศึกษาหรือไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
6. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย	มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยอย่างครบถ้วน	มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไม่ครบถ้วน ขาดการตรวจสอบในองค์ประกอบบางประการ	ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
7. การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	มีการระบุวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนและใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเหมาะสม	มีการระบุวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล แต่ไม่ครบถ้วนทุกขั้นตอน หรือใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่เหมาะสมอย่างใดอย่างหนึ่ง	ไม่มีการระบุวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนและใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้อง
8. การสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะของการวิจัย	สรุปผลการวิจัยได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วนตามประเด็นของวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษา มีการระบุข้อเสนอแนะจากการวิจัยได้อย่างครบถ้วนและสอดคล้องกับผลการวิจัย	สรุปผลการวิจัยได้อย่างถูกต้อง แต่ไม่ครบถ้วนตามประเด็นของวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษาหรือการระบุข้อเสนอแนะจากการวิจัยไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย	สรุปผลการวิจัยไม่ถูกต้องและไม่ครบถ้วนตามประเด็นของวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษา และการระบุข้อเสนอแนะจากการวิจัยไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย

ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพของการวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวม
ดังนี้

ระดับคะแนน 17.00 - 24.00 หมายถึง งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
มีคุณภาพสูง

ระดับคะแนน 09.00 - 16.00 หมายถึง งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
มีคุณภาพปานกลาง

ระดับคะแนน 00.00 - 08.00 หมายถึง งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
มีคุณภาพต่ำ

และผู้วิจัยได้นำมาหาค่าเฉลี่ยและให้ความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.10 - 3.00 หมายถึง ครูสามารถทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้ใน
ระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 1.10 - 2.10 หมายถึง ครูสามารถทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้ใน
ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 0.00 - 1.00 หมายถึง ครูสามารถทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้ใน
ระดับต่ำ

ขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือแบบประเมินผลที่มี
ลักษณะเป็นคะแนนรูปบrik 3 ระดับ แล้วนำข้อมูลนำมาพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไป
ได้ในทางปฏิบัติเพื่อจัดทำเครื่องมือแบบประเมินงานวิจัยในชั้นเรียนตามประเด็นที่กำหนด

2. สร้างเครื่องมือแบบประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามขอบข่ายเนื้อหาที่
กำหนด

3. นำแบบประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุง
แก้ไขและเพิ่มเติมประเด็นการประเมินผล

4. นำแบบประเมินผลที่ปรับปรุง แก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความ
ถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมา
วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของ
Revineli and Hambleton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5. นำแบบประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนทดสอบ เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนดังกล่าว มาปรับปรุง แก้ไข สำนวนภาษาให้ชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ฉบับที่ 11 ประเด็นสนทนากลุ่ม เรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มีรายละเอียดการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ขั้นตอนการสนทนากลุ่ม เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวทางและประเด็นในการสร้างประเด็นการสนทนากลุ่ม

2. สร้างประเด็นการสนทนากลุ่มให้ครอบคลุม ตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่มตามขอบข่ายที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ประเด็นการสนทนากลุ่มในเรื่องมีฉบับนี้ประกอบด้วย ความคิดเห็นใน 3 ประการ ได้แก่ 1) ความคิดเห็นของครูต่อองค์ประกอบของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำพีพีเอ็มอี ไปใช้ 2) ผลของการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำพีพีเอ็มอี และ 3) ผลของการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำพีพีเอ็มอี

3. นำประเด็นการสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รวมถึงความครอบคลุมของเนื้อหาและวัตถุประสงค์การสนทนากลุ่มเพื่อนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุง แก้ไข

4. นำประเด็นการสนทนากลุ่มที่ปรับปรุง แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC) โดยเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของของเรวินลิ และแฮมเบิลตัน Revineli and Hambleton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5. นำประเด็นการสนทนากลุ่มมาปรับปรุง แก้ไขสำนวนภาษาให้สื่อความหมายชัดเจนยิ่งขึ้นปรับประเด็นการสนทนาเป็นข้อคำถามทั้งหมด ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ฉบับที่ 12 แบบประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน

เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของครูในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า จำนวน 5 ระดับ ซึ่งเป็นการสอบถามระดับความพึงพอใจของครูวิทยาลัยครูที่มีต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามประเด็นขององค์ประกอบและกระบวนการของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำประกอบด้วย ความพึงพอใจในด้านองค์ประกอบของรูปแบบ ด้านกระบวนการนำรูปแบบไปใช้ ด้านผลการใช้รูปแบบ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาระดับความพึงพอใจ ดังนี้

ระดับคะแนน 5 คะแนน หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในรายการนั้นมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 คะแนน หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในรายการนั้นมาก

ระดับคะแนน 3 คะแนน หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในรายการนั้นปานกลาง

ระดับคะแนน 2 คะแนน หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้
คำปรึกษาแนะนำในรายการนั้นน้อย

ระดับคะแนน 1 คะแนน หมายถึง ครูมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้
คำปรึกษาแนะนำในรายการนั้นน้อยที่สุด

โดยผู้วิจัยได้นำมาหาค่าเฉลี่ยและให้ความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ครูมีความพอใจต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ครูมีความพอใจต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ครูมีความพอใจต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ครูมีความพอใจต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ครูมีความพอใจต่อการใช้รูปแบบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็น
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แล้วนำข้อมูลมาพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไป
ได้ในทางปฏิบัติเพื่อจัดทำเครื่องมือแบบประเมินงานวิจัยในชั้นเรียนตามประเด็นที่กำหนด

2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามขอบข่ายที่กำหนด

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อ
ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุง แก้ไข

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุง แก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญชา
ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC)

โดยพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของ

Revineli and Hambleton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจดังกล่าว มาปรับปรุงแก้ไข ส่วนวนภาษาให้ชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ฉบับที่ 13 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครู

เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูที่ได้รับการอบรม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาระดับความคิดเห็นของครู

ระดับคะแนน 5 หมายถึง นักเรียนเห็นต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง นักเรียนเห็นต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง นักเรียนเห็นต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง นักเรียนเห็นต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง นักเรียนเห็นต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้นำมาหาค่าเฉลี่ยและให้ความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วยต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วยต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูในระดับเห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วยต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูในระดับเห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วยต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
ของครูในระดับเห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง นักเรียนมีความเห็นด้วยต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
ของครูในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า แล้วนำข้อมูลมาพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ เพื่อจัดทำเครื่องมือแบบประเมินงานวิจัยในชั้นเรียนตามประเด็นที่กำหนด

2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามขอบข่ายที่กำหนด

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุง แก้ไข

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุง แก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence : IOC)

โดยพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของ

Revineli and Hambleton (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจดังกล่าว มาปรับปรุง แก้ไข สำนวนภาษาให้ชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ฉบับที่ 14 ประเด็นการสนทนากลุ่ม เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

มีรายละเอียดและการพัฒนา ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ขั้นตอนการสนทนากลุ่ม เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวทางและประเด็นในการสร้างประเด็นการสนทนากลุ่ม

2. สร้างประเด็นการสนทนากลุ่มให้ครอบคลุม ตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสนทนากลุ่มตามขอบข่ายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ประเด็นการสนทนากลุ่มในเครื่องมือฉบับนี้ประกอบด้วยประเด็นคำถาม 3 ประการ คือ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อองค์ประกอบของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำพีพีเอ็มอี กระบวนการนำรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำพีพีเอ็มอี และผลของการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำพีพีเอ็มอี

3. นำประเด็นการสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมของภาษาที่ใช้ รวมถึงความครอบคลุมของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่มเพื่อนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

4. นำประเด็นการสนทนากลุ่มที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

เมื่อนำผลการพิจารณามาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้เทคนิคของของเรวินลิและแฮมเบิลตัน (Revineli and Hambleton) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5. นำประเด็นการสนทนากลุ่มมา ปรับปรุง แก้ไข สำนวนภาษาให้ชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับครู จำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แผนการดูแลให้คำปรึกษา ฉบับที่ 2 แบบบันทึกการจัดการเรียนการสอน นั้นครูร่วมกันสร้าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามขั้นตอนของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ถึงคณบดีคณะบริหารการศึกษา และผู้อำนวยการวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อประสานและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และประเมินความต้องการจำเป็นของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ จากผลการสัมภาษณ์ครูจาก สายเรียน จำนวน 20 คน ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต รองผู้อำนวยการวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ฝ่ายวิชาการหัวหน้าห้องการส่งเสริมวิชาการ หัวหน้าห้องการพัฒนาครู เพื่อให้ได้ข้อมูลสภาพปัจจุบัน (Current Status) / สิ่งที่เป็นจริง (Real Status) และสิ่งที่คาดหวัง (Expected Outcomes) เพื่อนำมาสู่การวิเคราะห์สิ่งที่เติมเต็ม (Gap Fulfilment)
3. ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นฐานคิดในการพัฒนาและร่างระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
4. ผู้วิจัยดำเนินการร่างระบบต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จากนั้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมของการสร้างรูปแบบเพื่อนำข้อเสนอแนะมาดำเนินการปรับปรุง แก้ไข
5. ผู้วิจัยนำรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาและแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่พัฒนาขึ้นประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญเชิงทฤษฎีและผู้เชี่ยวชาญเชิงปฏิบัติการ จำนวน 7 ท่าน และนำผลการประเมินมาปรับปรุงแบบต้นแบบอีกครั้งหนึ่ง
6. ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบต้นแบบที่พัฒนาขึ้น นำเครื่องมือที่ได้พัฒนามาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ในขั้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยและพัฒนา (Research & Development : R&D) โดยเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการวิทยาลัยครู รองผู้อำนวยการวิทยาลัยครูฝ่ายวิชาการ หัวหน้าห้องส่งเสริมวิชาการ หัวหน้าห้องการพัฒนาครู ครูใน 4 สายเรียน จำนวน 20 ท่าน ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นกลุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ประกอบด้วย

1. วิเคราะห์ผลการศึกษาศภาพปัจจุบันและประเมินความต้องการจำเป็นของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและองค์ประกอบ / กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามแนวคิดเชิงระบบ จากรูปแบบต้นฉบับ โดยการประมวลสรุป ด้วยวิธีการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการเขียนพรรณนาความ
2. สมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วยสมรรถนะด้านความรู้และความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ วิเคราะห์ผลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าร้อยละ (%) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนด้านความรู้เกี่ยวกับการดูแลปรึกษาแนะนำของครูก่อนและหลังการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำด้วยสถิติค่าที (t - test) แบบ Dependent และประมวลสรุปข้อมูลจากการสังเกตด้วยการเขียนพรรณนาวิเคราะห์
3. สมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ประกอบด้วยสมรรถนะด้านความรู้และความสามารถในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูทั้ง 4 สายเรียน ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว วิเคราะห์ผลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าร้อยละ (%) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูก่อนและหลังการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำด้วยสถิติทดสอบค่าที (t - test) แบบ Dependent และประมวลสรุปข้อมูลจากการสังเกตด้วยการเขียนพรรณนาวิเคราะห์
4. การประเมินความพึงพอใจของครูและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และประมวลสรุปจากการสนทนากลุ่มด้วยการเขียนพรรณนาวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัย
ในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ครั้งนี้ ได้มี
วิธีดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ ซึ่งจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
4 ขั้นตอน และมีระยะในการดำเนินการแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและข้อมูลพื้นฐานการดูแลให้คำปรึกษา
แนะนำ Research (R₁) ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมี 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์สิ่งที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นจริง

ระยะที่ 2 การศึกษาวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ระยะที่ 3 การระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบและพัฒนาระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
Development (D₁) ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

ระยะที่ 4 ร่างรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้คำปรึกษาแนะนำและคู่มือการทำ
วิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองและเผยแพร่รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริม
สมรรถนะในการทำการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว Research (R₂)

ระยะที่ 5 ประเมินสมรรถนะในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้
คำปรึกษาแนะนำ

ระยะที่ 6 ประเมินสมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลในการทำ
วิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ระยะที่ 7 ประเมินผลความพึงพอใจของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต่อรูปแบบ
การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ระยะที่ 8 ประเมินความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อ
การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผล/ปรับปรุงระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่ (D₂)
 ระยะที่ 9 ประเมินและยืนยันรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัย
 ในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและข้อมูลพื้นฐานการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ Research (R₁) ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู วิทยาลัยครูสระหว้านะเขต

ในขั้นนี้ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพสาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลต่อ
 การพัฒนาสมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต
 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และการพัฒนารูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อพัฒนา
 สมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยขั้นตอนการศึกษาประกอบไปด้วย 3 ระยะ คือ
 ระยะที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์สิ่งที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นจริง
 ระยะที่ 2 การศึกษาวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 ระยะที่ 3 การระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

ระยะที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์สิ่งที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นจริง ผู้วิจัยได้ศึกษาและ
 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเชิงนโยบาย หลักการและแนวคิดในการพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่องของ
 กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสภาพที่เป็นจริงกับ
 สภาพที่คาดหวังของการฝึกอบรมครู ด้วยการศึกษานอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 ร่วมกับการสอบถามครูวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สัมภาษณ์ครูนิเทศ และผู้บริหารวิทยาลัยครู
 ในการศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักการแนวคิดการออกแบบ
 การสอนเชิงระบบ หลักการแนวคิดการวิจัยและพัฒนา หลักการแนวคิดการนิเทศและการดูแลให้
 คำปรึกษาแนะนำ หลักการแนวคิดทางด้านจิตวิทยา ด้วยการศึกษานอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัย
 ที่เกี่ยวข้อง ส่วนการระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่ประสงค์ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ช่องว่าง
 ระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นจริง ร่วมกับผลการศึกษาวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และ
 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาใช้ในการสังเคราะห์ประเด็นที่ต้องนำมาแก้ไข โดยระบุเป้าหมายและผลลัพธ์
 ที่พึงประสงค์อย่างชัดเจน

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 1 ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพและข้อมูลพื้นฐานการดูแลให้
 คำปรึกษาแนะนำ โดยการศึกษาทบทวนเอกสาร วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการเก็บ

รวบรวมข้อมูลจากการสอบถามครู 153 คน สัมภาษณ์ครุניתศก 7 คน ผู้บริหารวิทยาลัยครู 4 คน เมื่อวันที่ 8 - 12 ตุลาคม พ.ศ. 2561

การวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นจริง ด้วยการศึกษาสภาพที่คาดหวังเกี่ยวกับ สมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียน ร่วมกับการปรึกษาสภาพที่เป็นจริงที่เกิดขึ้นของการพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่อง ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อระบุสภาพที่เป็นปัญหาที่มีความต้องการจำเป็นที่ต้องการพัฒนาที่แท้จริง ผลการศึกษา พบว่า

1.1 ผลจากแบบสอบถาม

ผลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อยู่ในระดับต่ำกว่าเป้าหมายที่คาดหวังไว้ จากการทบทวนเอกสาร วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามครู สัมภาษณ์ครุניתศก ผู้บริหารสมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ควรได้รับการพัฒนาเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งผลจากการแจกแบบสอบถามจำนวน 153 ชุด พบว่า สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู จัดอยู่ในระดับมีปัญหาสามารถจำแนกได้ 3 ประการ คือ 1) ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน 2) การส่งเสริมกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน และ 3) การให้ความสำคัญจากฝ่ายบริหารของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต และหลักสูตรการวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัยสภาพปัจจุบันในการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังแสดงในตาราง 4.1

ตาราง 4.1 ความคิดเห็นของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ที่มีต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

ความรู้ของครูเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ความสามารถในการกำหนดปัญหา	3.78	0.78	ยากมาก
2. ความสามารถในการตั้งชื่อเรื่อง	3.80	0.78	ยากมาก
3. ความสามารถในการตั้งจุดมุ่งหมาย	3.78	0.76	ยากมาก
4. ความสามารถในการตั้งสมมติฐาน	3.75	0.74	ยากมาก
5. ความสามารถในการกำหนดขอบเขตการวิจัย	3.74	0.74	ยากมาก
6. ความสามารถในการนิยามศัพท์เฉพาะ	3.69	0.81	ยากมาก
7. ความสามารถในการค้นเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3.92	0.87	ยากมาก
8. ความสามารถในการกำหนดเครื่องมือวิจัย	3.88	0.90	ยากมาก
9. ความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย	3.91	0.93	ยากมาก
10. ความสามารถในการใช้สถิติการวิจัย	4.01	0.89	ยากมาก
11. ความสามารถในการเสนอผลการวิจัย	3.99	0.86	ยากมาก
12. ความสามารถในการอภิปรายผล	3.99	0.83	ยากมาก
13. ความสามารถในการรายงานการวิจัย	3.73	0.73	ยากมาก
14. ความสามารถในการอ้างอิง	3.69	0.84	ยากมาก
รวม			ยากมาก

จากตาราง 4.1 พบว่า ความรู้ของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมอยู่ระดับ ยากมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยอันดับที่ 10 ความสามารถในการใช้สถิติการวิจัย ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.89) ตามด้วยอันดับที่ 12 ความสามารถในการอภิปรายผล ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.89) และอันดับที่ 11 ความสามารถในการเสนอผลการวิจัย ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.83) ในทางตรงกันข้าม ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อันดับที่ 14 ความสามารถในการอ้างอิง ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.84) และอันดับที่ 6 ความสามารถในการนิยามศัพท์เฉพาะ อยู่ที่ระดับ ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.81)

ตาราง 4.2 ความคิดเห็นของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ที่มีต่อกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน

การส่งเสริมกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
15. วิทยาลัยมีนโยบายด้านการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.73	0.92	ยากมาก
16. วิทยาลัยได้กำหนดหน่วยงานในการรับผิดชอบวิจัยในชั้นเรียน	3.69	0.87	ยากมาก
17. วิทยาลัยกำหนดขอบเขตและบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.64	0.81	ยากมาก
18. วิทยาลัยให้การสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.80	1.02	ยากมาก
19. วิทยาลัยมีเวทีแสดงผลงานการวิจัยในชั้นเรียน	3.85	0.98	ยากมาก
20. วิทยาลัยมีกำหนดงบประมาณการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.00	0.92	ยากมาก
รวม			ยากมาก

จากตาราง 4.2 พบว่า การส่งเสริมกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมอยู่ที่ระดับ มีปัญหา คือ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยที่มีค่ามากที่สุด คือ อันดับที่ 20 วิทยาลัยมีการกำหนดงบประมาณการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.92) ขณะค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำที่สุด คือ อันดับ 17 วิทยาลัยกำหนดขอบเขต และบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.81)

ตาราง 4.3 ความคิดเห็นของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ที่มีต่อการให้ความสำคัญและหลักสูตรการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

การให้ความสำคัญและหลักสูตรการวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
21. วิทยาลัยให้ความสำคัญในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน	4.05	0.98	ยากมาก
22. หลักสูตรวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะที่ตอบสนองความต้องการ ของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว	3.97	0.90	ยากมาก
23. เนื้อหาของตำราการวิจัยในชั้นเรียนมีองค์ประกอบครบถ้วน	3.88	0.83	ยากมาก
24. ระบบการฝึกอบรมครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนทั่วถึงและ ต่อเนื่อง	3.80	0.94	ยากมาก
25. ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.75	0.87	ยากมาก
รวม			ยากมาก

จากตาราง 4.3 ผลการวิจัยพบว่า การให้ความสำคัญ และหลักสูตรการวิจัยในชั้นเรียน จากฝ่ายบริหารวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต โดยรวมอยู่ในระดับมีปัญหามาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ อันดับที่ 21 วิทยาลัยให้ความสำคัญในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน ในระดับ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.98) ขณะที่ ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ อันดับที่ 25 ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่ระดับ ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.87).

สรุปได้ว่า ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า มี 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัจจัยที่หนึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) ความสามารถในการใช้สถิติ 2) การเสนอผลการวิจัย และ 3) การอภิปรายผลการวิจัย ปัจจัยที่สองประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) การจัดสรรงบประมาณ และเวทีการเสนอผลงานการวิจัยในชั้นเรียน 2) การให้การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร ปัจจัยที่สาม ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ การให้ความสำคัญในการวิจัยในชั้นเรียน เนื้อหา และหลักสูตร และระบบการฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน ที่เป็นปัจจัยด้านการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

ผลจากการสัมภาษณ์ ผู้บริหารและครูนิเทศก์

นอกจากนี้ ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูนิเทศ จำนวน 7 คน และผู้บริหาร จำนวน 4 คน พบว่า ครูที่เป็นนักวิจัยยังขาดประสบการณ์และความมั่นใจในการสอนค่อนข้างมาก โดยเฉพาะครูใหม่หรือครูที่ยังขาดประสบการณ์ในการสอนและผลงานการวิจัย ผู้บริหารวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต มองสภาพการจัดการเรียนการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครู ว่าครูยังขาดเทคนิค และวิธีการสอนใหม่ ขาดความรู้ทั้งด้านเนื้อหาวิชา การสอนเป็น ไปแบบบรรยาย ครูขาดการคิดวิเคราะห์และมอบหมายงานให้นักศึกษาทำ และการทำวิจัยในชั้นเรียนก็มีน้อยมาก คนที่ทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่จะเป็นครูที่จบการศึกษาปริญญาโทเท่านั้น และทำผลงานการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ในภาพรวม ทิศนคติระหว่างผู้บริหารวิทยาลัยครูและครูนิเทศมองการทำวิจัยไม่แตกต่างกันนัก คือ มองว่า ผู้บริหารกล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเพียงจุดเริ่มต้น ๆ ยังไม่ใช่วิธีการวิจัยที่แท้จริงที่ตอบวิสัยทัศน์ของวิทยาลัยครู ส่วนครูนิเทศก็มองในลักษณะเดียวกันว่า ผลงานการวิจัยของครูใหม่ยังไม่มียกย่อง มีเพียงเล็กน้อยแต่ก็เป็นของครูที่มีประสบการณ์สอนมากแล้ว ส่วนของสภาพปัญหาของการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นผู้บริหาร และครูนิเทศในวิทยาลัยครู กล่าวว่า เนื้อหาของตำราการวิจัยในชั้นเรียนยังไม่เป็นเอกภาพกัน ครูต้องใช้ประสบการณ์ของตนเองในการเพิ่มเติมเนื้อหาสาระการวิจัยในชั้นเรียน ครูขาดความรู้ในด้านทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความกลัวในการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาเรื่องสถิติ คือ หัวใจสำคัญของปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู ดังผลงานการวิจัย ของ กานดา พูนลาภทวี และวรรณดี แสงประทีปทอง (2545 : 23) ที่กล่าวว่า ครูส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและมีความคิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยุ่งยาก ต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ที่ซับซ้อน ครูส่วนใหญ่โดยเฉพาะครูใหม่จึงไม่ทำงานวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากไม่เชื่อว่า ผลการวิจัยจะไม่สามารถแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้หรือพัฒนาผู้เรียนได้ดี ดังนั้น การพัฒนาสมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ซึ่งถือได้ว่าเป็นครูใหม่จึงเป็นหน้าที่ร่วมกันของครูและครูนิเทศในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำติดตามอย่างใกล้ชิด (กรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. 2015 : 18) รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ยังไม่มีระบบและประสิทธิภาพเท่าที่ควร จากผลการศึกษาทบทวนเอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สิ่งที่คาดหวังในการพัฒนาสมรรถนะการสอน และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ต้องการการพัฒนาที่มุ่งสู่ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ครูได้นำความรู้จากการเรียนในภาคทฤษฎีตลอด

ระยะเวลา 4 ปีไปสู่การปฏิบัติจริง อย่างไรก็ตาม สภาพการจัดการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นกระบวนการสอนและศาสตร์การสอน พิจารณาและประเมินครูจากการสอนของครู โดยละเอียดการพัฒนาการสอนที่สอดคล้องกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยตรง เครื่องมือในการนิเทศปัจจุบันเน้นที่การสังเกตการสอนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว ซึ่งไม่สอดคล้องกับการนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูใช้วิธีการนิเทศการสอน โดยการสังเกตในชั้นเรียน จำนวน 3 ครั้งต่อภาคเรียน

การนำกระบวนการสอน โดยให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring) ซึ่งเป็นรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่เหมาะสมกับการดูแลและพัฒนาครูใหม่มาผสมผสานร่วมกับวิธีอื่น ๆ ในการพัฒนาสมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยให้ครูหรือคนที่กำลังเข้าสู่อาชีพครูได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพโดยอาศัยการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะเกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันจากการปฏิบัติงานร่วมกัน (Sweeny. 2008 : 46 ; Pask & Joy. 2007 : 18) สอดคล้องกับสภาพความต้องการในการพัฒนาตามความเป็นจริง ซึ่งช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการจัดศึกษา (วัชรมา เล่าเรียนดี. 2553 ก : 1 - 8 ; Glatthorn. 1990. 2 ; Aseltine, Farynaiz & Rigazio - Digilio. 2006. 6 ; Glickman et al. 2010 : 8)

ดังนั้น จากการวิเคราะห์สภาพและข้อมูลพื้นฐานที่แท้จริง พบว่า สิ่งที่ต้องเติมในระบบการฝึกอบรมครูวิทยาลัยครูสหวันนเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ครูใหม่ในลักษณะของการเป็นครูกักวิจัยในอนาคตได้นั้น ประเด็นการพัฒนาสมรรถนะการสอนควบคู่กับการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ (1) วิธีการติดตามดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ กระบวนการและแนวทางการปฏิบัติและแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ การดำเนินการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูใหม่ (2) การประเมินงานวิจัยควบคู่กับการประเมินการสอนของครูใหม่ผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน และ (3) เครื่องมือที่ใช้ในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อเพิ่มสมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับ

ระยะที่ 2 การศึกษาวิเคราะห์หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยจากการศึกษาวิเคราะห์ หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อวิเคราะห์และพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ในการศึกษาครั้งนี้ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการออกแบบระบบการเรียนการสอน กระบวนการออกแบบเชิงระบบเพื่อพัฒนางานที่มีประสิทธิภาพ การออกแบบที่สอดคล้องกับ หลักการ แนวคิด และทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ จะส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ ครูซและพิล (Cruz & Pil, 2011) ได้นำเสนอขั้นตอน การออกแบบการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ระบบ (System Approach Analysis) เป็นขั้นตอนของการวิเคราะห์สภาพความเป็นจริง อันได้แก่ ข้อมูล พื้นฐานเชิงนโยบาย เป้าหมาย สภาพและบริบทที่เป็นปัจจุบัน กับสิ่งที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาพัฒนาเติมเต็มสิ่งที่ขาดไปก่อนการพัฒนาในขั้นต่อ ๆ ไป ซึ่งผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาสังเคราะห์เป็น กระบวนการก่อนเตรียมการในขั้นตอนที่ 1 ของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งก็คือ เป็นการศึกษาปัญหา ในตัวครูรับการดูแลและผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และผู้บริหารวิทยาลัยครูสหวันนะเขตว่ามี ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน หรือไม่ ทั้งนี้ความเข้าใจในกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและกระบวนการทำวิจัยใน ชั้นเรียนถือเป็นความรู้พื้นฐาน (Pre-requisite) ในกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำดังกล่าว นอกจากผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและ ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ในระยะที่ 1 ของรูปแบบของ การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้น ดิกค์ แครีย์และแครีย์ (Dick, Carey & Carey, 2005 : 6 - 8) ซึ่งกล่าวถึงองค์ประกอบหลักของการออกแบบการเรียนการสอน 3 องค์ประกอบ อันได้แก่ (1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอน (2) การพัฒนาการสอน (3) การประเมินการสอน ซึ่งดิกค์ แครีย์และแครีย์ ได้เสนอแนวคิดดังกล่าวเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) จะช่วยทำให้กระบวนการมีความต่อเนื่อง สอดคล้องและสัมพันธ์กันมากขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยนำแนวคิด ดังกล่าวมาสังเคราะห์เป็นกระบวนการตรวจสอบการบรรลุผลสำเร็จ (Achievement) ในแต่ละระยะ ของการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งหมายความว่า ในแต่ละระยะของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้วิจัย มีการกำหนดเป้าหมายของความสำเร็จจากระยะที่ 1 สู่ระยะที่ 2 สู่ระยะที่ 3 สู่ระยะที่ 4 ตามลำดับอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผ่านกระบวนการระยะที่ 1 จะต้องมีการตรวจสอบการบรรลุผลสำเร็จ ก่อนเริ่มต้นระยะที่ 2 ระยะที่ 3 และระยะที่ 4 ต่อไป

2.2 หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ของสวีนิ (Sweeny, 2003 : 35 ; 2008 : 46) กล่าวว่า ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) ต้องมี ความเต็มใจและมีความเข้าใจในระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งนี้ผู้วิจัยมีการกำหนด หลักเกณฑ์คุณสมบัติในการคัดเลือกผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจากความสมัครใจและ

คุณสมบัติบางประการที่บ่งชี้ถึงคุณสมบัติของความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยในชั้นเรียน อันได้แก่ การมีประสบการณ์ทางการจัดการเรียนการสอน การมีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งในที่นี้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในด้านประสบการณ์สอนในสาขาวิชา จำนวนปีที่สอนต่ำสุด 5 ปี คุณวุฒิครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาในระดับต่ำสุดปริญญาโท หรือมีตำแหน่งทางวิชาการ โดยคุณวุฒิของอาจารย์ดังเกณฑ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ามีการผ่านประสบการณ์ทำวิจัยในสถานการณ์จริงมาแล้ว นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้กำหนดกระบวนการหาอาสาสมัครครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีคุณสมบัติเบื้องต้นในระยะเวลาของการเตรียมการในขั้นที่ 1 ในรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้น มาร์ลีน และแมกเฮนรี (Marlene & McHenry, 2002 : 5 - 12) ได้กำหนดกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็นวงจรต่อเนื่องกัน โดยตลอด คือ (1) การประชุมก่อนการให้คำปรึกษา (Pre Conference) (2) การสังเกตและรวบรวมข้อมูล (Observation & Data Collection) (3) การประชุมหลังการให้คำปรึกษา (Post Conference) (4) การร่วมกันวิเคราะห์และการสะท้อนความคิดและการปฏิบัติ (Collaborative Reflection and Analysis) นอกจากนี้ ยังและคณะ (Young et al. 1950 : 19 - 20) ได้กำหนดกระบวนการขั้นตอนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำใน 4 ขั้นตอนได้แก่ (1) ขั้นตอนการเตรียมความพร้อม (Preparation Stage) (2) ขั้นตอนการเจรจาให้คำปรึกษาแนะนำ (Negotiating Stage) (3) ขั้นตอนการแสดง (Enabling Stage) (4) ขั้นตอนของการปิดเจรจา (Closure Stage) ซึ่งจะเห็นได้ว่า กระบวนการขั้นตอนไม่แตกต่างจากองค์ประกอบของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามแนวคิดของ มาร์ลีนและแมกเฮนรี (Marlene & McHenry, 2002 : 5 - 12) สตาร์เชวิช (Starcevisish, 2009) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ของผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Mentor) และผู้รับการดูแล (Mentee) ว่าจะต้องเป็นผู้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันและมีกิจกรรมร่วมกัน มีเป้าหมายร่วมกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดกิจกรรมในการจับคู่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลด้วยการอาสาสมัครและความเต็มใจ ตลอดจนองค์ประกอบสนับสนุนด้านความไว้วางใจ (Trust) ซึ่งเป็นสิ่งที่สตาร์เชวิช ระบุว่ามีความสำคัญต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นระบบเรื่องที่ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ในระยะการผลิตครูที่มีคุณภาพที่ต้องอาศัยระยะเวลาต่อเนื่องโดยตลอด ผู้วิจัยจึงกำหนดข้อตกลงของการใช้รูปแบบในการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสิ้นสุดลงเมื่อการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนเป็นผลสำเร็จ ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินความสำเร็จของงานเป็นสำคัญ

2.3 แนวคิด ทฤษฎีทางด้านจิตวิทยา (Theory of Psychology) การพัฒนาสมรรถนะ การสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นกระบวนการเรียนรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัย การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง และการสร้างความร่วมมือกัน ดังนั้น การดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยความรู้ด้านจิตวิทยาต่าง ๆ อันได้แก่ หลักการเรียนรู้ ของผู้ใหญ่ และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ทั้งนี้ แกลททอน (Glathorn. 1990 : 59) กล่าวถึง จุดประสงค์ของการเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะมีความสนใจในการเรียนรู้สูงสุดจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากการฝึกการสะท้อนความคิด วิเคราะห์ และวิจารณ์ ซึ่งแกลททอน เสนอแนวทางการเรียนรู้ ของผู้ใหญ่ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีจากการสะท้อนความคิดและการปฏิบัติและการได้รับข้อมูล ย้อนกลับของข้อมูลและการปฏิบัติมากกว่าการเรียนรู้จากการบรรยาย โดยใช้ระยะเวลาที่ยาวนาน จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำแนวคิดนี้มาปรับในขั้นตอนของการให้ความรู้ในขั้นเตรียมการ โดยการฝึกอบรมเป็นลักษณะการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูที่เข้าร่วม โครงการได้รับรู้จากการ แลกเปลี่ยน อภิปรายและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน มากกว่าการที่วิทยากรมาบรรยาย ความรู้ให้เกิด ความเข้าใจเพียงอย่างเดียว เนื่องจากครูใหม่ คือ เป็นช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีความอิสระในความคิด และต้องการการยอมรับสูง นอกจากนี้ ในขั้นตอนของการสะท้อนความคิดเห็นและวิเคราะห์ผล ร่วมกันระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแล ได้นำแนวคิดดังกล่าวไปปรับใช้ เพื่อให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแทนการแนะนำและปฏิบัติการเพียง อย่างเดียว โนลว์ (Knowles. 1990 ; cited in Glickman et al. 1995 : 50 - 55) กล่าวว่า การเรียนรู้ของ ผู้ใหญ่ใช้วิธีการปฏิบัติจริงในการเรียนรู้ และขณะเดียวกันต้องการใช้ความรู้ในทันทีซึ่ง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากแรงจูงใจภายใน ซึ่งในที่นี้จากการศึกษา พบว่า ความไว้วางใจเชื่อใจ เป็น แรงจูงใจภายในอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผู้ใหญ่มีความสนใจในการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง จาก แนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยนำเรื่อง การไว้วางใจเชื่อใจ (Trust) มากำหนดเป็นระบบสนับสนุนเพื่อให้เห็น ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการแนะนำ บรูคฟิลด์ (Brookfield. 1986 ; cited in Glickman et al. 2010 : 80 - 81) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ของผู้ใหญ่ด้วยความสมัครใจ การบังคับควบคุม ไม่สามารถจูงใจให้เกิดการปฏิบัติงานได้ นอกจากนี้ การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของผู้ใหญ่จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการยอมรับนับถือในคุณค่าแก่กัน และกันภายในกลุ่มซึ่งในรูปแบบที่พัฒนาขึ้นได้นำแนวคิดนี้มาใช้ในเรื่องของการยอมรับและ การตรวจสอบความสัมพันธ์ของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล ซึ่งเป็นระบบ สนับสนุนของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ทั้งนี้การตรวจสอบความสัมพันธ์ (Re - check Relation)

สอดคล้องกับแนวคิดของ สวีนี (Sweeny. 2003) ที่กล่าวว่า ในขณะที่มีการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ จำเป็นต้องมีการตรวจสอบความคิดเห็นของครูใหม่ว่ายังมีความเชื่อมั่นในผู้ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำติดตามอยู่หรือไม่ ทั้งนี้หากความสัมพันธ์ไม่เป็นไปในทิศทางที่ดีแล้ว จะทำให้การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากลักษณะหนึ่งของวัยผู้ใหญ่ คือ จะเรียนรู้เมื่อเชื่อมั่นว่าในต้นแบบหรือแบบอย่างที่เชื่อถือ

ระยะที่ 3 การระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

การระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์จากการวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นจริง ร่วมกับการทบทวนหลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยมีความประสงค์ในการพัฒนาครูโดยกระบวนการสร้างรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูให้ทำการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดังนี้

3.1 พัฒนาสมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นกระบวนการที่กระทำระหว่างผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ครูที่มีประสบการณ์) และผู้รับการดูแล (ครูใหม่ที่อาสาสมัครทำวิจัยในชั้นเรียน) ซึ่งทั้งสองฝ่ายจะได้เรียนรู้ร่วมกันในเรื่องกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนจากการลงมือปฏิบัติจริง ตลอดจนเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ปฏิบัติงานในสถานะการจริง มีความต่อเนื่องและส่งผลให้ผู้เรียนรู้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.2 พัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งนี้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยส่งผลต่อการพัฒนาการสอนของครู ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่ครูเลือกใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันตามบทบาทของผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ) ตามกระบวนการของรูปแบบการดูแล ผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ครูผู้รับการดูแล หรือครูใหม่) ตามกระบวนการของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบและพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ Development (D₁)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการวิจัยเชิงการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ที่ใช้วิธีการแบบผสม (Mixed Method) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยดำเนินการวิจัยตามแนวคิดพัฒนารูปแบบที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นจากแบบจำลองของการออกแบบการสอน The ADDIE Model

ครูซและพิล (Cruz & Pil. 2011) แบบจำลองการออกแบบการสอนเชิงระบบของดิกค์ แครีย์และแครีย์ (Dick, Carey & Carey. 2005 : 1 - 8) ร่วมกับแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) รูปแบบการพัฒนาการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ นิษฐา เขาวรรณกุล (2553) ซึ่งแนวคิดที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นสำหรับการพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในครั้งนี้ มีดังนี้

ในขั้นตอนนี้เป็นการนำข้อมูลที่สังเคราะห์ขึ้นจากขั้นตอนที่ 1 ของการวิจัยมาประยุกต์ในการสร้าง / สังเคราะห์รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูใน 4 ห้องสายการเรียน จำนวน 20 คน ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ (1) การร่างและพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาและแนะนำในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน (2) นำรูปแบบต้น ที่พัฒนาขึ้นตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้ในการใช้ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาและการฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพแบบต่อเนื่อง จำนวน 7 คน พร้อมทั้งปรับปรุงแบบต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำผลที่ได้ คือ

1. ผลการร่างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. คู่มือการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผลการร่างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีดังนี้

ระยะที่ 4 ผลการพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ผลการพัฒนาครูโดยกระบวนการสร้างรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้นำเสนอผลเป็น 2 ส่วน คือ 1) ส่วนที่เป็นองค์ประกอบของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้น และ 2) ส่วนของกระบวนการพัฒนารูปแบบทั้งนี้มีองค์ประกอบและกระบวนการพัฒนารูปแบบมีดังนี้

1. องค์ประกอบของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (1) องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ (2) องค์ประกอบเชิงกระบวนการ และ (3) องค์ประกอบเชิงระบบสนับสนุนของรูปแบบของรูปแบบ รายละเอียด มีดังนี้

หลักการของรูปแบบ

รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นกระบวนการร่วมมือกันพัฒนาวิชาชีพ ระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง กับครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentee) ที่มีความรู้และประสบการณ์น้อยกว่าในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน บนพื้นฐานความไว้วางใจ (Trust) และความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor Development) และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentee)

วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

องค์ประกอบเชิงกระบวนการได้แก่ การแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะการเตรียม / เตรียมความพร้อม (Preparing Phase: P)

1. การหาอาสาสมัครครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลร่วมมือกันกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
3. การฝึกอบรมครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน (Mentees and Mentors) และ รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentors)

ระยะที่ 2 ระยะการวางแผน (Planning Phase: P) ประกอบด้วย

1. การประชุมก่อนหน้าหรือร่วมกันเพื่อ จับคู่ ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor and Mentee)
2. ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ร่วมกันวางแผนดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และแผนการวิจัยในชั้นเรียน

ระยะที่ 3 ระยะการดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Phase: M)

ประกอบด้วย

1. การประชุมก่อนทำการวิจัย โดย การนำเสนอกรอบแนวคิดการทำวิจัยในชั้นเรียน 1 หน้า (1 Page Concept Paper) ร่วมกัน ระหว่างผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor and Mentee)
2. กระบวนการสร้างเครื่องมือ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ระหว่าง

ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor and Mentee)

3. ทดลองการนำใช้นวัตกรรมที่เป็นตัวแปรอิสระที่สร้างขึ้น และทำการบันทึก

ผลการทดลอง

ระยะที่ 4 ระยะการประเมินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Evaluating Phase: E)

ประกอบด้วย

1. ประเมินผลระหว่างการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (While Mentoring)
2. ประเมินผลหลังการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Post Mentoring)

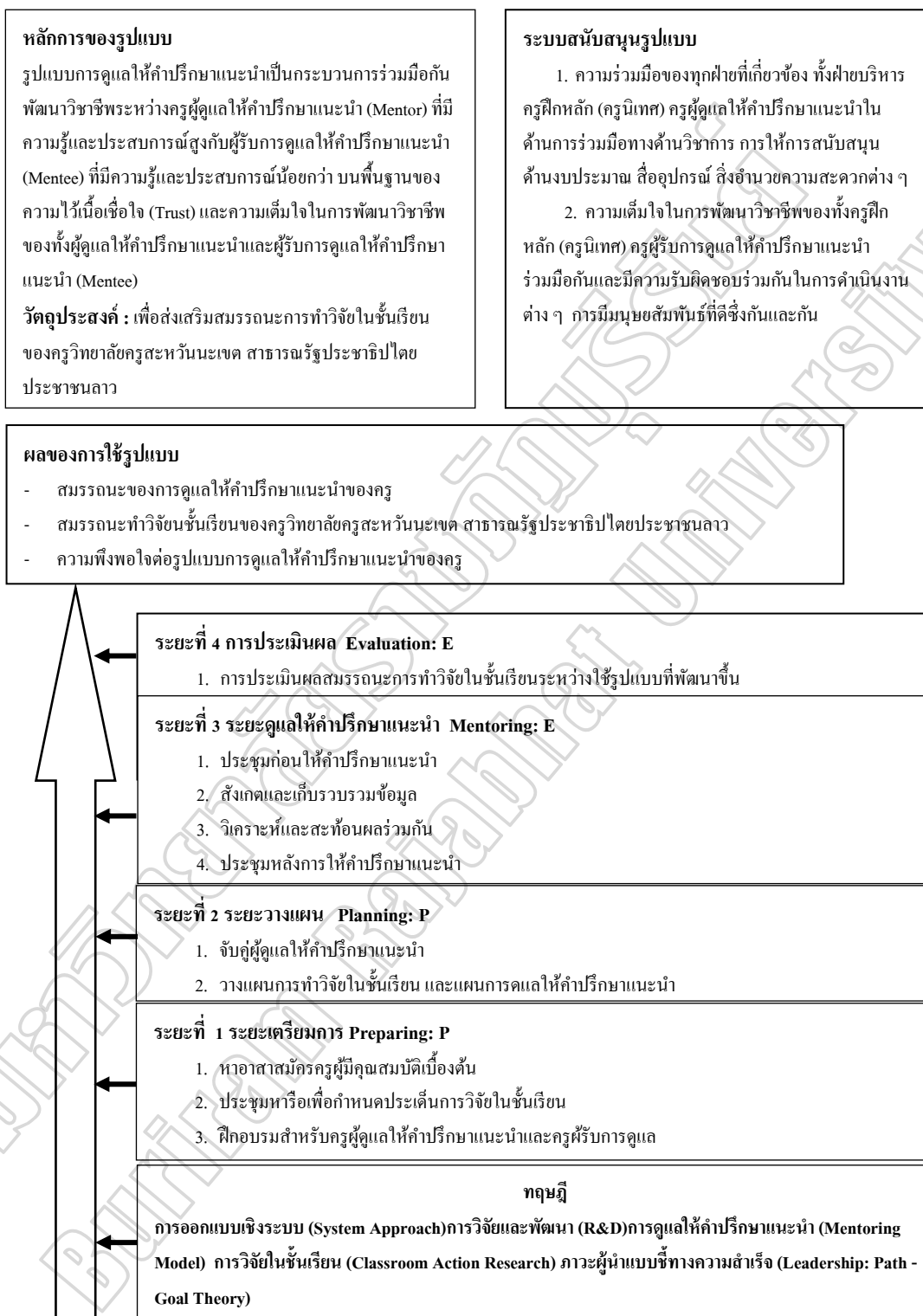
2. องค์ประกอบเชิงระบบสนับสนุนของรูปแบบ

สำหรับการนำรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำพีพีเอ็มอีไปใช้นั้น ต้องคำนึงถึงส่วนที่เป็นระบบสนับสนุนของรูปแบบซึ่งเป็นองค์ประกอบที่จะช่วยส่งเสริมการดำเนินการตามกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำพีพีเอ็ม (PPME Mentoring Model) มีความเป็นไปได้สำหรับการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นั่นคือ ในการดำเนินการตามกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำพีพีเอ็มต้องดำเนินการภายใต้ระบบสนับสนุน 2 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (Collabrative) ทั้งนี้ต้องเกิดจากความร่วมมือกันของผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นฝ่ายผลิตครู และผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นสถานฝึกอบรม และทำการวิจัยในชั้นเรียน ครูฝึกหลัก (ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยชั้นเรียน) ทั้งในด้านการร่วมมือทั้งวิชาการ การให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ สื่ออุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

2. ความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพของทั้งครูฝึกหลัก (ครูนิเทศ) ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ร่วมมือกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินงานต่าง ๆ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน

จากองค์ประกอบดังกล่าว แสดงแผนภูมิรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดังภาพประกอบ 4.1

ภาพประกอบ 4.1 รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

การดำเนินการในระยต่าง ๆ ของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ในการดำเนินการตามรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี มีรายละเอียดการดำเนินการเป็น 4 ระยะ คือ 1) ระยะที่ 1 การเตรียมการ/ความพร้อม (Preparation Phase: P) 2) ระยะที่ 2 ระยะวางแผนดูแลให้คำปรึกษาแนะนำดูแล (Planning Phase) 3) ระยะที่ 3 ระยะดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Phase: M) 4) ระยะที่ 4 การประเมินดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Evaluating Phase) มีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะการเตรียมการ / เตรียมความพร้อม (Preparing Phase: P) เป็นระยะการเตรียมความพร้อมก่อนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งนี้เพื่อให้กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถตอบสนองต่อสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นตามสภาพบริบทที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ทำหน้าที่เป็นครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแลจะต้องมีความพร้อมทั้งด้านความรู้และทักษะที่จำเป็น ของการปฏิบัติการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ รวมทั้งเป็น การเริ่มต้นสร้างสัมพันธภาพ ความร่วมมือ และความไว้วางใจซึ่งกันและกันที่ประกอบด้วยดำเนินการดังนี้

2.1 การหาอาสาสมัครครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีคุณสมบัติเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

- 2.1.1 เป็นครูประจำการที่สอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แต่ต้องมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี
- 2.1.2 จบการศึกษาต่ำสุดระดับปริญญาโทในสาขาวิชาที่ให้การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครู
- 2.1.3 มีผลงานการวิจัยหรือผลงานการวิจัยในการนำเสนอในการประชุมวิชาการอย่างต่อเนื่อง
- 2.1.4 มีความเต็มใจและตั้งใจในการร่วมใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ผลของการหาอาสาสมัครครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามคุณสมบัติเบื้องต้นที่กำหนด จากการประชุมครูในวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2562 ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ทั้ง 4 สายเรียน คือ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิทยาศาสตร์สังคม สร้างครูอนุบาลประถม และภาษาต่างประเทศ จำนวน 10 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงให้ครูที่เป็นอาสาสมัครเข้าใจและยอมรับการดำเนินการตามกระบวนการที่พัฒนาขึ้น

2.2 ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียน

ผลของการดำเนินการ ผู้วิจัยให้ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเสนอปัญหาที่พบในขณะที่ทำการปฏิบัติการสอนจริงในชั้นเรียนจากประสบการณ์ที่ผ่านมา และให้กลุ่มครู

ร่วมกันระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น จากนั้นให้ครูผู้รับการดูแลที่เป็นอาสาสมัครกำหนดปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหามาของตนเอง โดยมีครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำร่วมเป็นผู้แนะนำความเป็นไปได้ในการดำเนินโครงการวิจัย ทั้งนี้ การดำเนินดังกล่าวได้หัวข้อของการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล เป็นแบบแผนการวิจัยก่อนทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว จำนวน 10 เรื่อง (ปรากฏในภาคผนวก รายชื่องานวิจัยในชั้นเรียนที่กำหนดโดยครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง)

2.3 การอบรมครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และ ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการดำเนินการวิจัยได้เตรียมความรู้และทักษะที่จำเป็นให้แก่ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล มาจากการศึกษาวิเคราะห์ในระยะเวลาที่ 1 พบว่า ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และ ต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะในเรื่องเทคนิคการทำวิจัยในชั้นเรียน และครูผู้รับการดูแลยังมีความต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนใหม่ ๆ เพื่อส่งเสริมให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และ ครูผู้รับการดูแลได้รับการเตรียมพฤติกรรมนำเข้า (Entry Behaviors) ทั้งในด้านความรู้และทักษะ ก่อนที่จะเริ่มเรียนรู้ ผู้วิจัยได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การอบรมให้ความรู้ เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยเนื้อหาของการประชุมเชิงปฏิบัติการ สำหรับครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำประกอบมี 4 ประเด็น

(1) รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน

(2) การใช้เครื่องมือการสังเกตการสอนประเภทต่าง ๆ ได้แก่ เครื่องมือ

การสังเกตการสอนเชิงปริมาณ เครื่องมือการสังเกตการสอนเชิงคุณภาพ และเครื่องมือการสังเกตการสอนที่ผสมผสานระหว่างเชิงปริมาณและคุณภาพ

(3) การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ และ

(4) การวิจัยในชั้นเรียน

(ปรากฏใน ภาคผนวก ค ตารางการฝึกอบรมครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว) เพื่อให้การพัฒนาแบบแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ได้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ / แนวคิด / ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของสวีนี (Sweeny, 2003 : 35 ; 2008 : 46) กล่าวว่า ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ต้องมีความเต็มใจและเข้าใจในรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีการกำหนดหลักเกณฑ์คุณสมบัติในการคัดเลือกผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจากความสมัครใจและคุณสมบัติบางประการ ที่บ่งชี้ถึงคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญในการทำวิจัยในชั้นเรียน อันได้แก่ การมีประสบการณ์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนคุณวุฒิศรระดับปริญญาโทขึ้นไปหรือมีตำแหน่งทางวิชาการ โดยคุณวุฒิของครูดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าได้มีการผ่านประสบการณ์การวิจัยในสถานการณ์จริงมาแล้ว

2. กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพิ่มพูนสมรรถนะการสอนสำหรับครูใหม่ (Mentoring Model) ตามแนวคิดของ วัชรรา เล่าเรียนดี (2553 : 276 - 277) กล่าวถึง กระบวนการเตรียมความพร้อม (Preparation) ก่อนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมในด้านความรู้ เทคนิคและทักษะที่จำเป็น

3. องค์ประกอบของโปรแกรมการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของสวีนี (Sweeny, 2008 : 54 - 55) ประกอบด้วย (1) การปฐมนิเทศและให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ (Orientation) (2) การลงปฏิบัติงานและการฝึกอบรม (Workshops and Trainings) (3) การวางแผนปฏิบัติและกำหนดเป้าหมายของโปรแกรม (Professional Development Goals and Action Plan) (4) การสังเกตในชั้นเรียน (Classroom Observation) (5) การทำแฟ้มสะสมผลงานเพื่อพัฒนาความเป็นมืออาชีพ (Professional Development Portfolio) และ (6) การจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนเพื่อนครู (Peer Support Activities)

4. หลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ตามแนวคิดของบรูคฟิลด์ (Brookfield, 1986 ; cited in Glickman et al. 2010 : 80 - 81) กล่าวถึงการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ว่าการปฏิบัติงานใด ๆ จะประสบผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพเพื่อการเรียนรู้ นั้น ผู้เรียนต้องอยู่ในสถานะที่เต็มใจ และไม่ถูกบังคับหรือควบคุม

5. แนวคิดการออกแบบเชิงระบบของครูซและพิล (Cruz & Pil, 2011) ดิกค์ แครีย์และแครีย์ (Dick, Carey & Carey, 2005 : 10) พบว่า ลักษณะเด่นที่มีความน่าสนใจและเหมาะสมแก่การนำมาประยุกต์ใช้ในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครั้งนี้ คือ การวิเคราะห์ (Analysis) ที่มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเรียนการสอนที่ชัดเจนก่อนที่จะดำเนินการในชั้นเรียนต่อไป ดังนั้น เมื่อได้อาสาสมัครจากครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแล ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลที่เป็นอาสาสมัครร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ประเด็นความต้องการที่จำเป็น (Needs Analysis) เพื่อกำหนดเป็นปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน

6. การปฏิบัติงานที่เป็นระบบตามแนวคิดการออกแบบเชิงระบบของครูชและพิล (Cruz & Pil. 2011 : 1) ดิกค์ แครีย์และแครีย์ (Dick, Carey & Carey. 2005) ที่กล่าวว่า การออกแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในขั้นตอนแรกจะต้องมีการวิเคราะห์สภาพความเป็นจริง อันได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานเชิงนโยบาย เป้าหมาย สภาพและบริบทที่เป็นปัจจุบัน กับสิ่งที่คาดหวังที่ประสงค์ให้เกิดขึ้น เพื่อนำมาพัฒนาเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายไปก่อนการพัฒนาในขั้นต่อไป

7. แนวคิดและกระบวนการนิเทศของกลีคแมนและคณะ (Glickman et al. 2010 : 296) กล่าวว่า การนิเทศที่ประสบความสำเร็จมีความจำเป็นที่จะต้องให้การเตรียมความพร้อมทั้งด้านความรู้และการฝึกทักษะก่อนกระบวนการนิเทศ

ระยะที่ 2 ระยะการวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Preparing Phase: P)

เป็นระยะการวางแผน เพื่อให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน จับคู่การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของตนเอง และร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์ของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ กำหนดรูปแบบ ระยะเวลา วิธีการและเครื่องมือในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ วางแผนการจัดการเรียน โดยกำหนดนวัตกรรม / เทคนิควิธีการสอนมาทดลองเพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคดังกล่าว กำหนดและวางแผนทำโครงการวิจัยร่วมกันระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนของครูผู้รับการดูแล โดยประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

2.1 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ จับคู่เลือกผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยวิธีการจับคู่ดังกล่าวดำเนินการ โดยให้ครูผู้รับการปรึกษาแนะนำ เลือกผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยคำนึงถึงสาขาที่สอนตรงกัน เลือกทำวิจัยในสาขาวิชาที่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาเชี่ยวชาญในรายวิชาที่ทำการวิจัย โดยให้ครูผู้รับการดูแลเลือกผู้ให้การดูแลในห้องทางสายของตนที่สอน (ปรากฏในภาคผนวก ง ตารางแสดงการจับคู่ของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล

2.2 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการแนะนำ กำหนดวัตถุประสงค์การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยภาพรวม และวัตถุประสงค์แต่ละครั้งของกระบวนการ กำหนดเทคนิคการสอนที่ใช้ในการวิจัย วางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและวางแผนการวิจัยร่วมกัน กำหนดกรอบระยะเวลา และขั้นตอนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการสังเกตการสอน โดยระบุขั้นตอนของการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน โดยดำเนินการในลักษณะของการปฐมนิเทศ ทั้งนี้การกำหนดแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตลอด ภาคเรียนที่ 2

ประกอบด้วย (1) การกำหนดจำนวนครั้งในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและระบุ วัน เดือน ปี และเวลาที่ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (2) การระบุขั้นตอนและวิธีการที่จะดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (3) การเลือก / ประยุกต์ใช้เครื่องมือบันทึกการสังเกตการสอนแต่ละครั้งโดยพิจารณาจากความเหมาะสมของ เนื้อหาสาระและกระบวนการของการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สอนแต่ละคาบเรียน (ปรากฏใน ภาคผนวก จ แผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ)

ในขั้นตอนของการดำเนินการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่เป็นวิธีแก้ไขปัญหาในการวิจัยอย่างเป็นระบบเพื่อให้การนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ได้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ / แนวคิด / ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ สตาร์เชวิช (Starcevisk, 2009) กล่าวถึงความสัมพันธ์ของผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำว่าจำเป็นต้องเป็นผู้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันและมีกิจกรรมร่วมกัน มีเป้าหมายร่วมกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดกิจกรรมในการจับคู่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลด้วยการอาสาสมัครและความเต็มใจ

2. กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพิ่มพูนสมรรถนะการสอนสำหรับครูใหม่ตามแนวคิดของ วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2553 : 276 - 277) กล่าวถึง กระบวนการประชุมวางแผนการนิเทศและแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน

3. องค์ประกอบของโปรแกรมการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของสวีนิ (Sweeny, 2008 : 54 - 55) ประกอบด้วย (1) การปฐมนิเทศและให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ (Orientation) (2) การลงปฏิบัติงานและการฝึกอบรม (Workshops and Trainings) (3) การวางแผนปฏิบัติและกำหนดเป้าหมายของโปรแกรม (Professional Development Goals and Action Plan) (4) การสังเกตในชั้นเรียน (Classroom Observation) (5) การทำแฟ้มสะสมผลงานเพื่อพัฒนาความเป็นมืออาชีพ (Professional Development Portfolio) และ (6) การจัดกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนเพื่อนครู (Peer Support Activities)

4. แนวคิดการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ สวีนิ (Sweeny, 2003 : 216) ขั้นตอนของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยจะต้องมีการ จับคู่ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ก่อนเริ่มการดำเนินการติดต่อผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งนี้ สวีนิ (Sweeny, 2003 : 219) ได้กล่าวถึงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้และรับคำปรึกษาแนะนำในช่วงระยะสัปดาห์แรกของการให้คำปรึกษา เพื่อให้การดำเนินงานให้คำปรึกษาแนะนำมีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

5. แนวคิดการออกแบบระบบการเรียนการสอนเชิงระบบของ ดิกค์ แครีย์และแครีย์ (Dick, Carey & Carey. 2005 : 6 - 8) ซึ่งกล่าวถึงองค์ประกอบหลักของการออกแบบระบบการเรียนการสอน 3 องค์ประกอบ อันได้แก่ (1) การกำหนดจุดประสงค์จุดมุ่งหมายของการสอน (2) การพัฒนาการสอน (3) การประเมินการสอน ซึ่งดิกค์แครีย์ และแครีย์ได้ให้ความหมายของการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและวางแผนงานวิจัยในชั้นเรียนร่วมกัน

ระยะที่ 3 ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Phase: M) เป็นระยะที่ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำซึ่งเป็นผู้ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำปฏิบัติการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้สามารถดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นไปในทิศทางที่ตั้งเป้าหมายไว้ ทั้งนี้ได้ดำเนินการในแต่ละครั้งของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ดังนี้

1. การประชุมก่อนการสังเกต (Preconference) ในขั้นนี้ ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ประชุมปรึกษา ทบทวนข้อตกลงและทำความเข้าใจร่วมกันในประเด็นของ (1) ขั้นตอนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและการสังเกตการสอน (2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อและวิธีการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา (3) ประเด็นที่สังเกตการสอนและเครื่องมือที่ใช้สังเกตการสอน

2. การสังเกตการสอนในชั้นเรียนและเก็บข้อมูล (Observation and Data Collection) ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสังเกตการสอนตามกำหนดการที่ระบุในแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และบันทึกข้อมูลจากการสังเกตการสอนตามประเด็นการสังเกตจากเครื่องมือที่ได้ตกลงทำความเข้าใจร่วมกันในขั้นการประชุมก่อนการสังเกต ส่วนครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นนวัตกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อแก้ปัญหามาตามแผนการทำวิจัย

3. การร่วมวิเคราะห์และการสะท้อนความคิดและการปฏิบัติ (Collaborative Reflection and Analysis) ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำวิเคราะห์ผลการสังเกตการสอนที่เป็นเทคนิคการสอนใหม่ของครูผู้ทำวิจัย และครูผู้รับการดูแลร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิเคราะห์ผลการสอน นำข้อมูลจากการสังเกตการสอน การบันทึกผลการสอนมาประชุมพิจารณาร่วมกัน

4. การประชุมหลังการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Postconference) หลังจากครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้ทำวิจัยวิเคราะห์ผลการสอนและให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกันแล้วมีการประชุมร่วมกันเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในประเด็นที่ควรปรับปรุงแก้ไข หรือพฤติกรรมที่ควรคงไว้และพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป การประชุมหลังการดูแลให้

คำปรึกษาแนะนำดังกล่าวอาจเป็นการประชุมที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการขึ้นอยู่กับข้อตกลงร่วมกันระหว่างครูผู้ให้การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล รวมถึงการวางแผนและนัดหมายการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการพัฒนาการสอนในครั้งต่อไป

ในขั้นตอนของการดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสังเกตการสอนในชั้นเรียนและให้คำปรึกษาแนะนำครูผู้ทำวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 3 ครั้ง ใน 1 ภาคเรียนที่ 2 และในระหว่างการประชุมฝักรอบมการให้ความรู้ เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษา (Conference) ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการประชุมก่อนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Pre Conference) การร่วมวิเคราะห์และการสะท้อนความคิดและการปฏิบัติงาน (Collaborative Reflection and Analysis) ประชุมหลังการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Postconference) เพื่อให้การนำรูปแบบให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มเติมจำนวน 2 ครั้ง และเพื่อให้การนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ / แนวคิด / ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ มาร์ลีนและแมกเฮนรี (Marlene & McHenry. 2002) ที่กล่าวถึงขั้นตอนของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ได้แก่ การประชุมก่อนการให้คำปรึกษา (Preconference) การสังเกตการสอนในชั้นเรียนและเก็บรวบรวมข้อมูล (Observation and Data Gathering) การร่วมกันวิเคราะห์และการสะท้อนความคิดและการปฏิบัติการ (Collaborative Reflection and Analysis) และการประชุมหลังการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Postconference)

2. แนวคิดกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ ยังและคณะ (Young et al. 1950 : 19 - 21) ได้กำหนดกระบวนการขั้นตอนของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ คือ (1) ขั้นเตรียมความพร้อม (Preparing Stage) (2) ขั้นเจรจาให้คำแนะนำ (Negotiating Stage) (3) ขั้นการแสดงความสามารถ / ขั้นปฏิบัติ (Enabling Stage) และ (4) ขั้นของการปิดการเจรจา (Closure Stage)

3. แนวคิดการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ สวีนี (Sweeny. 2003 : 216) กล่าวถึงการตรวจสอบความสัมพันธ์ในระหว่างการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Re-check Relation) ทั้งนี้ในกระบวนการของขั้นตอนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสัมพันธ์ของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล ในขณะดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำควบคู่กันไป

4. ทฤษฎีการสื่อสาร สื่อความหมาย ของอริสโตเติล (Aristotelian) ให้ความสำคัญกับการสื่อสารในขั้นปฏิบัติการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยระหว่างผู้ให้และผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ต้องสื่อสารด้วยการฟังอย่างตั้งใจ พูจาสื่อความหมายที่ชัดเจน สร้างความรู้สึกที่

ดีต่ออีกฝ่ายหนึ่งซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ระยะที่ 4 ระยะการประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Evaluating Phase: E)

เป็นระยะของการประเมินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล โดยประเมินผลสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยผู้วิจัยได้ทำหน้าที่การกำกับ ติดตาม ประสานงาน ดูแลและร่วมประเมินผลสำเร็จของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อให้การดำเนินการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อให้การดำเนินการในขั้นตอนของการประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดการออกแบบระบบการเรียนการสอนเชิงระบบของ ดิกค์ แครีย์และแครีย์ (Dick, Carey & Carey, 2005: 6 - 8) ซึ่งได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน และการตรวจสอบให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ทุกขั้นตอนจะช่วยทำให้กระบวนการมีความต่อเนื่อง สอดคล้องและสัมพันธ์กันมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาสังเคราะห์เป็นกระบวนการตรวจสอบการบรรลุผลสำเร็จ (Achievement) ในแต่ละระยะของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งหมายความว่า ในแต่ละระยะของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้วิจัยมีการกำหนดเป้าหมายของความสำเร็จจากระยะที่ 1 สู่วระยะที่ 2 สู่วระยะที่ 3 และระยะที่ 4 ต่อไป

การออกแบบและพัฒนารูปแบบในรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

การศึกษาในขั้นตอนการออกแบบและพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสอน และการทำวิจัยของครูใหม่ในวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตรวจสอบร่างรูปแบบต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และแก้ไขปรับปรุงแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ให้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้จริงได้

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (2PME) ที่ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 4 ขั้นตอน และการกำหนดเงื่อนไขของการนำรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำไปใช้ ได้จริง

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยสรุปได้ ดังนี้

1. ออกแบบองค์ประกอบของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (2PME) ที่ประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 4 ขั้นตอน และกำหนดเงื่อนไขของการนำรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำไปใช้

2. ตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (2PME) ก่อนนำไปใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ซึ่งเป็นคนละชุดกับการตรวจสอบรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (2PME Mentoring Model) โดยวิธีการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence = IOC) ซึ่งผลการตรวจสอบ ดังนี้

2.1 ความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ผลการตรวจสอบ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่าระหว่าง 0.086 - 1.00 โดยข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.86 ได้แก่ การประชุมเพื่อกำหนดปัญหาการวิจัยร่วมกันระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลของรูปแบบในระยะที่ 1 ระยะเตรียมการ / เตรียมความพร้อม ในรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติ ข้อ 2 รายละเอียด ดังตารางที่ 12

2.2 ความเป็นไปได้ของรูปแบบ ผลการตรวจสอบ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีระหว่าง 0.71 - 1.00 โดยข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.71 ได้แก่ การร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (Collaborative) และความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพของทั้งครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และ ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ของรูปแบบในระยะสนับสนุน ในรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติข้อ 12 และข้อ 13 ระบบสนับสนุนข้อที่มีค่าดัชนีสอดคล้องเป็นไปได้เท่ากับ 0.86 ได้แก่ ในการดำเนินการของรูปแบบในระยะที่ 1 ระยะเตรียมการ / เตรียมความพร้อม ในรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติ ข้อ 1 การหาอาสาสมัครผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการวิจัยในชั้นเรียน และข้อ 3 การฝึกอบรมครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน รายละเอียดดังตาราง 4.4

2.3 ความสอดคล้องของรูปแบบ ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่า 1.00 แต่ทุก ๆ ข้อ แต่ละขั้นตอนมีความสอดคล้องต่อเนื่องสัมพันธ์กัน และการดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของรูปแบบ รายละเอียดดังแสดงในตาราง 4.5

ตาราง 4.4 ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและ
ความเป็นไปได้ของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี

ประเด็นการตรวจสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	
	ความสมเหตุสมผล เชิงทฤษฎี	ความเป็นไปได้
ระยะที่ 1 P - Preparing		
1. การหาอาสาสมัครครูที่มีคุณสมบัติเบื้องต้น	1.00	0.86
2. การประชุมเพื่อกำหนดปัญหาการวิจัยร่วมกันระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน	0.86	1.00
3. การฝึกอบรมครูนิเทศและครูใหม่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและเทคนิคการจัดการเรียนการสอน และระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	1.00	0.86
ระยะที่ 2 P - Planning		
1. การประชุมหารือเพื่อจับคู่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentor) และผู้รับการดูแล (Mentee) พิจารณาเป็นห้องทางสายเรียน	1.00	1.00
2. การวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ แผนการวิจัย และแผนการจัดการทดลองสอนนวัตกรรมที่ใช้	1.00	1.00
ระยะที่ 3 M - Mentoring		
1. การประชุมก่อนการให้คำปรึกษาแนะนำในแต่ละครั้งถึงแนวทางและเป้าหมายการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในครั้งนั้น ๆ	1.00	1.00
2. สังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยครูนิเทศ สังเกตการสอนตามกระบวนการวิจัยที่ครูผู้รับการดูแล	1.00	1.00
3. การวิเคราะห์และการสะท้อนความคิดและการปฏิบัติโดยครูนิเทศและผู้รับการดูแลร่วมกันวิเคราะห์ผลการสอนด้วยกัน	1.00	1.00
4. ประชุมหลังการให้คำปรึกษาแนะนำ ดำเนินการเพื่อสรุปผลบรรลุเป้าหมายของการสอนและขั้นตอนการทำวิจัย	1.00	1.00
ระยะที่ 4 E - Evaluating		
1. การประเมินความรู้และทักษะการสอนและด้านทำวิจัยในชั้นเรียนระหว่างการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น	1.00	1.00

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ประเด็นการตรวจสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	
	ความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี	ความเป็นไปได้
ระบบสนับสนุนของรูปแบบ	1.00	1.00
1. ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (Collaborative)	1.00	0.71
2. ความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพ	1.00	0.71

ตาราง 4.5 ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสอดคล้องของร่างรูปแบบการดูแลให้
คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี

ประเด็นการตรวจสอบ	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง
1. รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี มีความสอดคล้องกับสภาพ และความต้องการจำเป็นของหน่วยงาน	1.00
2. แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน	1.00
3. การดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี แต่ละขั้นตอน มีความสอดคล้องต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	1.00
4. การดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของรูปแบบ	1.00
5. เครื่องมือที่ใช้แต่ละขั้นตอนของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี มีความสอดคล้องกับการดำเนินการแต่ละขั้นตอน	1.00
6. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเป้าหมายของการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ 2 พีเอ็มอี	1.00
รวม	1.00

2.4 การแก้ไขปรับปรุงแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี จากผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี พบว่า ไม่มีข้อใดที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (0.5) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้นำคำแนะนำที่ผู้เชี่ยวชาญในได้นำเสนอแนะนำเพิ่มเติม มาพิจารณาแก้ไขปรับปรุงต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี เพื่อให้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี มีความสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

2.4.1 ปรับแก้กระบวนการในระยะที่ 3 ระยะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Phase: P) ในขั้นตอนที่ 6 การประชุมก่อนให้คำปรึกษาแนะนำในแต่ละครั้งถึงแนวทางและเป้าหมายในแต่ละครั้งนั้นๆ ให้ไปอยู่ในระยะที่ 2 ขั้นตอนวางแผนดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

2.4.2 การออกแบบองค์ประกอบของรูปแบบควรจะเริ่มจากด้านบนหาล่างตามลำดับ โดยเริ่มจากหลักการ ระบบการสนับสนุน ทฤษฎี

2.4.3 องค์ประกอบของรูปแบบควรมีเส้นเชื่อมโยงกันทั้งหมด อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เห็นได้ถึงความสัมพันธ์กันของแต่ละขั้นตอน

2.4.4 ปรับแก้ไขระบบสนับสนุนโดยรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ประกอบด้วยต้องอยู่บนเงื่อนไขของระบบสนับสนุนในทุกๆ อันได้แก่

1. ความร่วมมือของทุกฝ่ายเกี่ยวข้อง (Collaborative) ทั้งนี้ต้องเกิดจากความร่วมมือกันของผู้บริหารวิทยาลัยครูที่เป็นฝ่ายผลิตครูที่เป็นผู้กำหนดนโยบายส่งเสริมและพัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็นครุนิเทศ ในการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูใหม่ ทั้งในด้านการร่วมมือทางด้านวิชาการ การให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ สื่ออุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

2. ความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพทั้งครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูใหม่ ผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ร่วมมือกันและมีความยินยอมในการดำเนินงานต่าง ๆ การมีมนุษยสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

3. การนำใช้สื่อเฟสบุ๊คในการสร้างกลุ่มดูแลให้คำปรึกษาแนะนำส่งงานร่วมกันระหว่างผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การสร้างคู่มือการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในวิทยาลัยครู สะหวันนะเขต

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครู
สะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผลการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู

1. การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวัน
นะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสาร ตำราทางวิชาการ
จากเบสท์ (Best, 1981) ฟรีแมน (Freeman, 1998) ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2553)
ชาติรี มณีโกศล (2539) พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540) พิสมุญ ฟองศรี (2553) เซกอร์ (Sagor, 2000)
ฉันทรา พูนศิริ (2554) นิภา ศิริไพโรจน์ (2558) สุชาติณี บุญญาพิทักษ์ (2545) จรุงวรรณ
ศิลป์รัตน์ (2548) เขาวรัตน์ เตมียกุล (2553) นวมินทร์ ประชานันท์ (2553) อรุมา รุ่งเรืองฉิมกุล
(2556) ขวัญดาว แจ่มแจ้ง (2556) จำนวน 13 เรื่อง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบการทำวิจัยใน
ชั้นเรียนของครู 5 เรื่อง รวมทั้งหมด 12 เรื่อง สรุปผลได้ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำ
วิจัยในชั้นเรียนจากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ความเข้าใจ
ในกานวิจัยในชั้นเรียน 2) ด้านเจตคติในการทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ด้านทักษะปฏิบัติการวิจัย
ในชั้นเรียน ในบทนี้มีตัวบ่งชี้หลัก 13 ข้อ และตัวบ่งชี้ย่อย 63 ข้อ และแบ่งเป็นด้านความรู้ความ
เข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน 5 ตัวบ่งชี้หลัก และ 25 ตัวบ่งชี้ย่อย เป็นด้านเจตคติในการวิจัยในชั้น
เรียน 4 ตัวบ่งชี้หลัก และ 14 ตัวบ่งชี้ย่อย และเป็นด้านทักษะปฏิบัติการในชั้นเรียน 4 ตัวบ่งชี้หลัก
และ 24 ตัวบ่งชี้ย่อย ซึ่งได้เสนอรายละเอียด

จากการสังเคราะห์เอกสาร ตำราทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ
การวิจัยในชั้นเรียนของครูที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การระบุสมรรถนะและตัวบ่งชี้
สมรรถนะตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูของนักวิชาการได้ให้ทัศนะที่แตกต่างกันไป
อย่างหลากหลาย แต่โดยพื้นฐานแล้ว ได้แสดงให้เห็นว่า สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู เป็น
ความสามารถที่เกิดจากวิธีการแสวงหาความรู้ที่ครูนำมาใช้ปฏิบัติการสอนในลักษณะที่ใช้
กระบวนการวิจัยเป็นพื้นฐานการสอน มีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน และ
ปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น และจากการกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกร้อยละ 50 ขึ้นไป ของตัวบ่งชี้
สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู
ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ความเข้าใจ 2) ด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน และ
3) ด้านทักษะปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ในนี้มีตัวบ่งชี้หลัก 13 ข้อ และตัวบ่งชี้ย่อย 63 ตัวบ่งชี้

และตัวบ่งชี้ด้านความรู้ความเข้าใจในชั้นเรียน มี 5 ตัวบ่งชี้ และ 25 ตัวบ่งชี้ย่อย เป็นด้านเจตคติในการวิจัยในชั้นเรียน มี 4 ตัวบ่งชี้หลักและ 14 ตัวบ่งชี้ย่อย และ เป็นด้านทักษะปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน มี 4 ตัวบ่งชี้หลัก และ 24 ตัวบ่งชี้ย่อย

จากสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่สังเคราะห์ได้จากครูนักวิจัยผู้หนึ่ง ๆ ไม่จำเป็นมีครบทุกตัวบ่งชี้ แต่ถ้ามีมากเท่าใดก็จะเอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนได้มากขึ้นเท่านั้น สมรรถนะบางอย่าง ถ้าไม่มีหรือมีไม่เพียงพอ อาจขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นได้ เช่น ความรู้ด้านระเบียบวิธีวิจัย สถิติ และการวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

2. ผลการพิจารณา ตรวจสอบความสอดคล้องและตัดสินใจเกี่ยวกับความเหมาะสมของสมรรถนะและตัวบ่งชี้สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูจากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจประสิทธิภาพของเครื่องมือคู่มือการวิจัยชั้นเรียน โดยวิธีการคำนวณค่าความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

2.1 ความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ผลการตรวจสอบ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อมีค่าในแต่ละข้อเท่ากับ 1.00 ได้แก่ข้อ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ข้อ 2 การสำรวจและการกำหนดปัญหาเพื่อเตรียมวิจัยในชั้นเรียน ข้อ 3 การศึกษาและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อ 4 นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความรู้และทักษะ ข้อ 5 ตัวแปรและสมมติฐานในการวิจัย ข้อ 6 แบบการวิจัย ข้อ 7 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ข้อ 8 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ ข้อ 9 การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อ 10 การเขียนเค้าโครงวิจัยและรายงานวิจัย

2.2 ความเป็นไปได้ของคู่มือการวิจัยในชั้นเรียน ผลการตรวจสอบ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อในแต่ละข้อเท่ากับ 1.00 ได้แก่ ข้อ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ข้อ 2 การสำรวจและการกำหนดปัญหาเพื่อเตรียมวิจัยในชั้นเรียน ข้อ 3 การศึกษาและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อ 4 นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความรู้และทักษะ ข้อ 5 ตัวแปรและสมมติฐานในการวิจัย ข้อ 6 แบบการวิจัย ข้อ 7 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ข้อ 8 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ ข้อ 9 การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อ 10 การเขียนเค้าโครงวิจัยและรายงานวิจัย

2.3 ความสอดคล้องของคู่มือการวิจัยในชั้นเรียน ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของคู่มือ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อในแต่ละข้อเท่ากับ 1.00 ได้แก่ ข้อ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ข้อ 2 การสำรวจและการกำหนดปัญหาเพื่อเตรียมวิจัยในชั้นเรียน ข้อ 3 การศึกษาและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อ 4 นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความรู้และทักษะ ข้อ 5 ตัวแปรและสมมติฐานในการวิจัย ข้อ 6 แบบการวิจัย ข้อ 7 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ข้อ 8 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ ข้อ 9 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อ 10 การเขียนเค้าโครงวิจัยและรายงานวิจัยรายละเอียดดังตาราง 4.6

ตาราง 4.6 ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีและความเป็นไปได้ของร่างคู่มือการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ประเด็นการตรวจสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	
	ความสมเหตุสมผล	ความเป็นไปได้
บทที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิจัยในชั้นเรียน		
1.1 ความหมาย	1.00	1.00
1.2 ข้อดี ข้อเสีย	1.00	1.00
1.3 ความเป็นทางการ	1.00	1.00
1.4 จุดมุ่งหมาย	1.00	1.00
1.5 ประเภทของการวิจัยในชั้นเรียน	1.00	1.00
1.6 ขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียน	1.00	1.00
1.7 ประเภทของผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน	1.00	1.00
1.8 เป้าหมายของการวิจัยในชั้นเรียน	1.00	1.00
1.9 ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน	1.00	1.00
บทที่ 2 การสำรวจและการกำหนดปัญหาเพื่อเตรียมวิจัยในชั้นเรียน		
2.1 ความหมายของปัญหา	1.00	1.00
2.2 แหล่งที่มาของปัญหา	1.00	1.00
2.3 แนวทางในการเลือกปัญหา	1.00	1.00
2.4 การตั้งชื่อเรื่องวิจัย	1.00	1.00
2.5 การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย	1.00	1.00
บทที่ 3 การศึกษาและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง		
3.1 จุดมุ่งหมายในการศึกษาและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง	1.00	1.00
3.2 แหล่งของเอกสารที่เกี่ยวข้อง	1.00	1.00
3.3 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	1.00	1.00

ตาราง 4.6 (ต่อ)

ประเด็นการตรวจสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	
	ความสมเหตุสมผล	ความเป็นไปได้
บทที่ 4		
4.1 ความหมายของนวัตกรรม	1.00	1.00
4.2 เกณฑ์ในการพิจารณานวัตกรรม	1.00	1.00
4.3 ประเภทของนวัตกรรม	1.00	1.00
4.4 ประโยชน์ของนวัตกรรม	1.00	1.00
4.5 ลักษณะนวัตกรรมที่เหมาะสม	1.00	1.00
4.6 ขั้นตอนการสร้างและพัฒนานวัตกรรม	1.00	1.00
4.7 การหาคุณภาพของนวัตกรรม	1.00	1.00
บทที่ 5 ตัวแปรและสมมติฐานในการวิจัย		
5.1 ความหมาย	1.00	1.00
5.2 สมมติฐานการวิจัย	1.00	1.00
5.3 ตัวอย่างสมมติฐานที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน	1.00	1.00
5.4 ประโยชน์ของสมมติฐานการวิจัย	1.00	1.00
บทที่ 6 รูปแบบการวิจัย		
6.1 ความหมาย	1.00	1.00
6.2 จุดมุ่งหมายในการเลือกแบบการวิจัย	1.00	1.00
6.3 แบบการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน	1.00	1.00
บทที่ 7 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง		
7.1 ความหมาย	1.00	1.00
7.2 ประโยชน์ของการใช้กลุ่มตัวอย่าง	1.00	1.00
7.3 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดี	1.00	1.00
7.4 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง	1.00	1.00
บทที่ 8 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ		
8.1 ประเภทของเครื่องมือวิจัย	1.00	1.00
8.2 หลักการและขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	1.00	1.00

ตาราง 4.6(ต่อ)

ประเด็นการตรวจสอบ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	
	ความสมเหตุสมผล	ความเป็นไปได้
8.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	1.00	1.00
8.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	1.00	1.00
บทที่ 9 การวิเคราะห์ข้อมูล		
9.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	1.00	1.00
9.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	1.00	1.00
9.3 การนำเสนอข้อมูล	1.00	1.00
บทที่ 10 การเขียนเค้าโครงวิจัยและรายงานวิจัย		
10.1 การเขียนเค้าโครงวิจัย	1.00	1.00
10.2 การเขียนรายงานวิจัย	1.00	1.00
10.3 ข้อเสนอแนะในการเขียนรายงานการวิจัย	1.00	1.00
10.4 ตัวอย่างการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน	1.00	1.00
บรรณานุกรม		

ตาราง 4.7 ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความสอดคล้องของร่างคู่มือการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

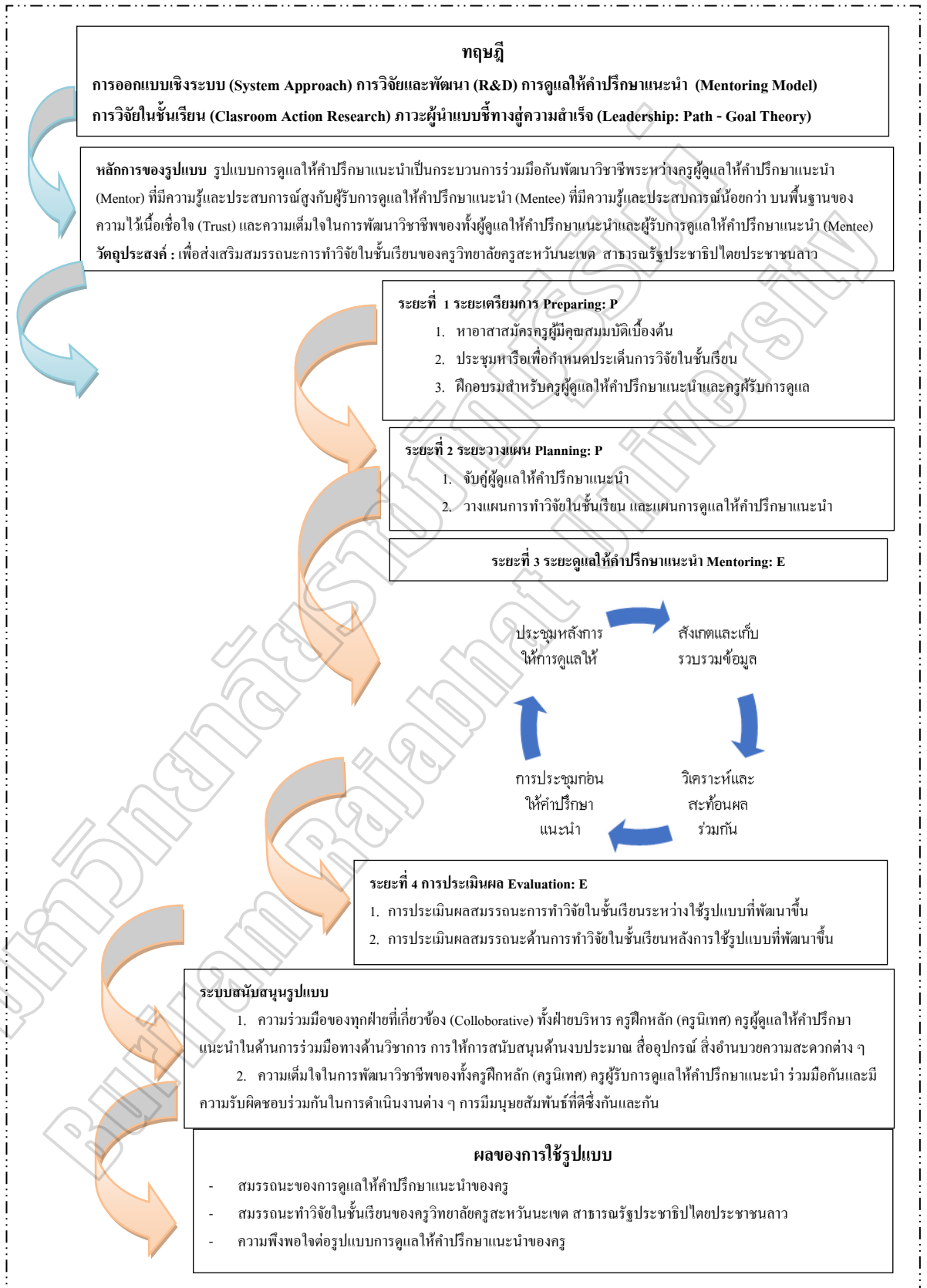
ประเด็นการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
1. รูปแบบคู่มือการวิจัยในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับสภาพและความต้องการจำเป็นของวิทยาลัยครู	1.00
2. แต่ละองค์ประกอบของคู่มือมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน	1.00

ตาราง 4.7 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง
3. การดำเนินการตามกระบวนการของกลุ่มการวิจัยในชั้นเรียน แต่ละขั้นตอน มีความสอดคล้องต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	1.00
4. การดำเนินการตามกระบวนการของกลุ่มการวิจัยในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับเป้าหมายของรูปแบบ	1.00
5. เครื่องมือที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนของกลุ่มการวิจัยในชั้นเรียนมีความสอดคล้องกับการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน	1.00
6. วิธีวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเป้าหมายของกลุ่มการวิจัยในชั้นเรียน	1.00

2.4 การแก้ไขปรับปรุงคู่มือการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จากผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างคู่มือการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ไม่มีข้อใดที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (0.5) อย่างไรก็ตาม ได้นำคำแนะนำที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะเพิ่มเติม มาพิจารณา แก้ไขปรับปรุงต้นแบบคู่มือการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อให้คู่มือการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้ การใช้ศัพท์เฉพาะควรให้ใช้คำ ๆ เดียวที่เป็นเอกภาพกันทั้งหมด เช่น 1) ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ แทนคำว่า กับครูนิเทศ 2) การวิจัยในชั้นเรียน แทนคำว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การวิจัยในห้องเรียน การวิจัยของครู การวิจัยปฏิบัติการ 3) รูปแบบ แทนคำว่า ระบบ 4) ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ แทนคำว่า พี่เลี้ยง และ 5) ตรวจสอบภาษาที่พิมพ์ดีมาก

ภายหลังที่ได้ปรับปรุงรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน จากผู้เชี่ยวชาญแล้ว สามารถได้รับรูปแบบที่ปรับปรุงแล้ว ดังนี้

ภาพประกอบ 4.2 รูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน 2 พีเอ็มอี

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองรูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่ Research (R₂)

ระยะที่ 5 ประเมินสมรรถนะในการคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้รับการคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำ

ระยะที่ 6 ผลการประเมินสมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการคู่มือในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ระยะที่ 7 ประเมินผลความพึงพอใจของครูผู้คู่มือให้คำปรึกษาแนะนำต่อรูปแบบการคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำ

ระยะที่ 8 ผลการประเมินความคิดเห็นของครูผู้รับการคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อการคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้คู่มือให้คำปรึกษาแนะนำ

นำรูปแบบการคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ไปทดลองกับครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ในภาพเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ระหว่างวันที่ 22 เมษายน 2562 ถึง 27 เมษายน 2562

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการนำรูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำ 2พีเอ็มอี (2 PME Mentoring Model) ไปใช้ได้แก่ 1) ครูผู้คู่มือให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต จำนวน 10 คน และครูผู้รับการคู่มือในการทำวิจัยในชั้นเรียน จากวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต จำนวน 10 คน
2. กำหนดแบบแผนการวิจัยในชั้นเรียน ด้วยการใช้รูปแบบการคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำ โดยกำหนดแบบทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One - Group Pretest - Posttest Design) เก็บรวบรวมข้อมูลในเรื่องต่อไปนี้ 1) ความรู้เกี่ยวกับการคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำ (2 PME Mentoring Model) 2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำ
3. กำหนดและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยทุกขั้นตอนของการวิจัย มีเครื่องมือสำหรับดำเนินการ ผู้ใช้เครื่องมือ คือ ผู้วิจัย ครูผู้คู่มือให้คำปรึกษาแนะนำ การสร้างเครื่องมือมีการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ โดยนำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอความเห็นนำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence = IOC) ซึ่งพบว่า เครื่องมือทุกชุดมีความสอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00

4. นำรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (2 PME Mentoring Model) และเครื่องมือต่าง ๆ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูล ตามกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 4 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ระยะเตรียมการ/เตรียมความพร้อม (P - Preparing Phase)

ระยะที่ 2 ระยะการวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (P - Planning Phas)

ระยะที่ 3 ระยะการวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (M - Mentoring) ประกอบด้วย 1) การประชุมก่อนการสังเกต (Preconference) 2) การสังเกตการสอนในชั้นเรียนและเก็บรวบรวมข้อมูล () 3) การร่วมกันวิเคราะห์และการสะท้อนความคิดและการปฏิบัติ (Observation and Data Gathering) และ 4) การประชุมหลังการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Postconference)

ระยะที่ 4 ระยะการประเมินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (E-Evaluating Phase)

5. ประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ได้แก่ การประเมินสมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็นครุניתศ ประเมินความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผล/ปรับปรุงรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและเผยแพร่

Development (D₂)

ในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วยการพิจารณาผลการใช้รูปแบบการดูแลให้ปรึกษาแนะนำ ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพและผลสำเร็จเชิงประจักษ์และประเมินผลรับรองประสิทธิภาพของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปปฏิบัติจริง

ระยะที่ 9 ผลการประเมินผลรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ พบว่า การใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนี้ ส่งผลให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยมีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ การใช้เครื่องมือสังเกตการสอนสูงขึ้น และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ นอกจากนี้ ยังส่งผลให้ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านการสอนและการวิจัยในชั้นเรียน โดยมีความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 1 ผลจากการสนทนากลุ่มครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

สำหรับผลการสนทนากลุ่มยืนยันรับรองประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำไปปฏิบัติจริง ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้น ช่วยส่งเสริมสมรรถนะการสอนที่เป็นนวัตกรรมในทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล คือ องค์ประกอบของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความสัมพันธ์กันดีมาก การปฏิบัติตามกระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอนบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ช่วยให้ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้น ได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้ตามลำดับ ได้แก่ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำได้รับการพัฒนาในเรื่องการใช้เครื่องมือการสังเกตการสอน การวางแผนการสอน และการปฏิบัติการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ทำให้สามารถยืนยันได้ว่า รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้นสามารถ ส่งเสริมสมรรถนะการสอนเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสูงขึ้น

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้น

จากการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พิธีเอ็มอี ผู้วิจัยขอเสนอการศึกษาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวไว้ดังนี้

2.1 ประเมินสมรรถนะในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

2.2 ประเมินสมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2.3 ประเมินความพึงพอใจของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

2.4 ประเมินความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

2.5 สรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
ดังรายละเอียดในตาราง 4.8 - 4.14

ตาราง 4.8 การประเมินสมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษา
แนะนำ จำนวน 10 คน หลังการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี

สมรรถนะการ ดูแลให้ คำปรึกษา แนะนำของครู ผู้ดูแลให้ คำปรึกษา แนะนำ	ความรู้ความเข้าใจ ในการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำครู			ความสามารถในการดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ			รวม		
	คะแนน	ร้อยละ	ระดับ	คะแนน เฉลี่ย (เต็ม 50 คะแนน)	ร้อยละ เฉลี่ย	ระดับ	คะแนน เฉลี่ย (เต็ม 55 คะแนน)	ร้อยละ เฉลี่ย	ระดับ
คนที่ 1	7	70	สูง	39.7	79.4	สูง	46.7	77.8	สูง
คนที่ 2	7	70	สูง	43.7	87.4	สูง มาก	50.7	84.5	สูงมาก
คนที่ 3	7	70	สูง	41.35	82.7	สูง มาก	48.35	80.6	สูงมาก
คนที่ 4	9	90	สูง มาก	45.7	91.4	สูง มาก	54.7	91.2	สูงมาก
คนที่ 5	9	90	สูง มาก	47.35	94.7	สูง มาก	56.35	93.9	สูงมาก
คนที่ 6	8	80	สูง มาก	41.35	82.7	สูง มาก	49.35	82.3	สูงมาก
คนที่ 7	6	60	สูง	39.65	79.3	สูง	45.65	76.1	สูง
คนที่ 8	6	60	สูง	39	78	สูง มาก	45	75.0	สูง
คนที่ 9	7	70	สูง	40.5	81	สูง มาก	47.5	79.2	สูง
คนที่ 10	8	80	สูง มาก	41	82	สูง มาก	49	81.7	สูงมาก
	7.4	74	สูง	41.93	83.86	สูง มาก	49.33	82.2	สูงมาก

จากตาราง 4.8 สมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีอีเอ็ม หลังการการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีอีเอ็ม โดยภาพรวมพบว่า ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ด้านความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 82.2) ยอมรับสมมติฐานการวิจัย ข้อ 1 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับสูงมาก (ร้อยละ 74) และมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับสูงมาก (82.2)

ตาราง 4.9 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 10)	10	5.10	.876	-16.155	.00
หลังเรียน (คะแนนเต็ม 10)	10	8.00	.667		

จากตาราง 4.9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการทดสอบความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง ($\bar{x} = 8.00$, S.D. = 0.66) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง ($\bar{x} = 5.10$, S.D. = 0.876)

ตาราง 4.10 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการทดสอบความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี

คนที่	ก่อนทดลอง			หลังการทดลอง		
	คะแนนเต็ม 10	ร้อยละ	ระดับ	คะแนนเต็ม 10	ร้อยละ	ระดับ
1	5	50	ต่ำ	7	70	สูง
2	5	50	ต่ำ	7	70	สูง
3	4	40	ต่ำมาก	7	70	สูง
4	6	60	ปานกลาง	9	90	สูงมาก
5	7	70	สูง	9	90	สูงมาก
6	5	50	ต่ำ	8	80	สูงมาก
7	4	40	ต่ำมาก	6	60	ปานกลาง
8	5	50	ต่ำ	6	60	ปานกลาง
9	5	50	ต่ำ	7	70	สูง
10	5	50	ต่ำ	8	80	สูงมาก
	5.1	ต่ำ	ต่ำ	7.4	74	สูง

จากตาราง 4.10 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดบุคคล พบว่า ก่อนการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อยู่ในระดับต่ำ (คะแนนเฉลี่ย 5.1) หลังการทดลอง ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับสูง (7.4)

ตาราง 4.11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ
ครูผู้ดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำก่อนและหลังการทดลอง (คะแนนเต็มทั้งหมด 50)

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน(คะแนนเต็ม 5)	10	2.56	.478	-22.728	.000
หลังเรียน (คะแนนเต็ม 5)	10	4.12	.436		

จากตาราง 4.11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำก่อนการทดลองและหลังการทดลองใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ พบว่า ความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาก่อนทดลองอยู่ระดับต่ำ ($\bar{x} = 2.56$, S.D. = 0.478) ความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำหลังการทดลองอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 0.436) คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ตาราง 4.12 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษา
แนะนำแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินตนเอง) ก่อนและ
หลังการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พิเอ็มอี (เป็นรายบุคคล)

การประเมินความสามารถ ในการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ	คะแนนก่อนทดลอง (คะแนนเฉลี่ยเต็ม 5 คะแนน)		คะแนนก่อนทดลอง (คะแนนเฉลี่ยเต็ม 5 คะแนน)	
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ
คนที่ 1	2.6	ต่ำ	4.2	สูงมาก
คนที่ 2	2.4	ต่ำ	4.1	สูงมาก
คนที่ 3	2	ต่ำ	3.8	สูง
คนที่ 4	3.1	สูง	4.6	สูงมาก
คนที่ 5	3.2	สูง	4.8	สูงมาก
คนที่ 6	2.3	ต่ำ	3.8	สูง
คนที่ 7	1.8	ต่ำ	3.4	สูง
คนที่ 8	2.3	ต่ำ	3.9	สูง
คนที่ 9	2.9	ต่ำ	4.6	สูงมาก
คนที่ 10	3	ต่ำ	4	สูงมาก
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	2.56	ต่ำ	4.12	สูงมาก

จากตาราง 4.12 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินตนเอง) ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พิเอ็มอี เป็นรายบุคคล พบว่า ก่อนการทดลองครูที่มีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอยู่ในระดับต่ำถึงสูง ($\bar{x} = 1.80 - 3.2$) หลังการทดลอง ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก ($\bar{x} = 3.4 - 4.8$)

ตาราง 4.13 คะแนนประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแล
ให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินตนเอง) ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการดูแล
ให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี

ที่	รายการประเมินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
		$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความสามารถ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความสามารถ
1	การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาจากการจัดการเรียนก่อน การประชุมกับครูผู้รับการดูแล	2.50	0.53	ปานกลาง	4.20	0.42	สูงมาก
2	การวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่สอดคล้องกับ สภาพบริบทของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับ การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	2.40	0.97	ปานกลาง	4.20	0.42	สูงมาก
3	การดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามแผน การนิเทศที่ได้กำหนดไว้	2.40	0.52	ปานกลาง	3.80	0.79	สูง
4	ความสามารถในการสังเกตและบันทึกสิ่งที่สังเกตได้ ตามสภาพในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน	2.00	0.82	ต่ำ	3.90	0.88	สูง
5	การใช้คำถามกระตุ้นความคิดของครูผู้รับการดูแลเพื่อ วิเคราะห์กระบวนการสอนและปัญหาที่เกิดขึ้นจาก การสอน	2.90	0.57	ปานกลาง	4.10	0.74	สูงมาก
6	ความสนใจและตั้งใจฟังผู้รับการดูแลในการวิเคราะห์ การสอนของตนเองหลังการสังเกตการสอน	3.00	0.47	สูง	4.30	0.67	สูงมาก
7	ความสามารถในการให้คำแนะนำครูผู้รับการดูแลใน ด้านเทคนิคการสอนที่ครูผู้รับการดูแลใช้ในการทำวิจัย ในชั้นเรียน	2.50	0.71	ปานกลาง	4.20	0.63	สูงมาก
8	ความสามารถในการให้ปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัย ในชั้นเรียน	2.60	0.70	ปานกลาง	4.10	0.57	สูงมาก
9	ความสามารถในการให้ข้อมูลเพิ่มเติมในการประชุม หลังการสังเกตการสอน	2.60	0.52	ปานกลาง	4.20	0.42	สูงมาก
10	สามารถให้การช่วยเหลือครูผู้รับการดูแลให้บรรลุผล สำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล	2.70	0.48	ปานกลาง	4.20	0.42	สูงมาก
เฉลี่ยรวม		2.56	.48	ปานกลาง	4.12	0.44	สูงมาก

จากตาราง 4.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในทุกประเด็นที่ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำประเมินตนเองด้านความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หลังการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ก่อนการทดลองรายการที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความสนใจและตั้งใจฟังผู้รับการดูแลในการวิเคราะห์การสอนและสังเกตการสอน ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 0.47) และ หลังการทดลอง รายการที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความสนใจและตั้งใจฟังครูผู้รับการดูแลในการวิเคราะห์การสอนของตนเองหลังการสังเกตการสอน ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.67)

ตาราง 4.14 ค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำระหว่างการทดลองของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษา (ประเมินโดยผู้วิจัย)

การประเมิน ความสามารถใน การดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ	คะแนนเฉลี่ยครั้งที่ 1 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)			คะแนนเฉลี่ยครั้งที่ 2 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)			คะแนนเฉลี่ยครั้งที่ 3 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)		
	$\bar{x}$	S.D	ระดับ คะแนน	$\bar{x}$	S.D	ระดับ คะแนน	$\bar{x}$	S.D	ระดับ คะแนน
คนที่ 1	3.50	0.972	สูง	3.75	1.014	สูง	4.25	1.167	สูงมาก
คนที่ 2	3.88	0.7.0	สูง	4.38	1.014	สูงมาก	4.88	1.014	สูงมาก
คนที่ 3	3.50	0.527	สูง	4	0.333	สูงมาก	4.75	0.726	สูงมาก
คนที่ 4	4.00	0.000	สูงมาก	4.63	0.527	สูงมาก	4.88	0.441	สูงมาก
คนที่ 5	4.13	0.441	สูงมาก	4.75	0.441	สูงมาก	5.00	0.000	สูงมาก
คนที่ 6	3.50	0.972	สูง	4.25	0.726	สูงมาก	4.63	0.667	สูงมาก
คนที่ 7	3.88	1.093	สูง	3.88	1.093	สูง	4.63	0.928	สูงมาก
คนที่ 8	3.00	1.667	สูง	3.63	1.537	สูง	4.25	1.414	สูงมาก
คนที่ 9	3.63	1.856	สูง	3.75	1.803	สูง	4.63	1.537	สูงมาก
คนที่ 10	3.88	2.068	สูง	4.00	2.000	สูงมาก	4.00	1.900	สูงมาก
รวม	3.69	1.030	สูง	4.15	1.049	สูงมาก	4.59	0.979	สูงมาก

จากตาราง 4.14 คะแนนความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยการประเมินของผู้วิจัยเอง ครั้งที่ 1 ซึ่งพบว่า ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้วิจัย อยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 1.030) และในการประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครั้งที่ 2 พบว่า อยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 1.049) และในการประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครั้งที่ 3 พบว่า อยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.979)

ตาราง 4.15 ค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำระหว่างการทดลองของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษา (ประเมิน โดยครูผู้รับการดูแล)

การประเมิน ความสามารถใน การดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ	คะแนนเฉลี่ยครั้งที่ 1 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)			คะแนนเฉลี่ยครั้งที่ 2 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)			คะแนนเฉลี่ยครั้งที่ 3 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)		
	$\bar{x}$	S.D	ระดับ คะแนน	$\bar{x}$	S.D	ระดับ คะแนน	$\bar{x}$	S.D	ระดับ คะแนน
คนที่ 1	3.63	1.000	สูง	3.75	1.014	สูง	4.38	1.225	สูงมาก
คนที่ 2	3.88	0.707	สูง	4.50	0.972	สูงมาก	4.88	1.014	สูงมาก
คนที่ 3	3.75	0.866	สูง	4.25	0.601	สูงมาก	4.75	0.726	สูงมาก
คนที่ 4	4.00	0.000	สูงมาก	4.75	0.500	สูงมาก	4.88	0.441	สูงมาก
คนที่ 5	4.13	0.441	สูงมาก	4.88	0.333	สูงมาก	5.00	0.000	สูงมาก
คนที่ 6	3.50	0.972	สูง	4.38	0.726	สูงมาก	4.75	0.601	สูงมาก
คนที่ 7	3.88	1.093	สูง	4.00	1.118	สูงมาก	4.75	0.866	สูงมาก
คนที่ 8	3.25	1.641	สูง	3.88	1.581	สูง	3.88	1.500	สูง
คนที่ 9	3.63	1.856	สูง	4.00	1.810	สูงมาก	4.75	1.481	สูงมาก
คนที่ 10	3.88	2.068	สูง	3.88	2.068	สูงมาก	4.50	2.028	สูงมาก
รวม	3.75	1.064	สูง	4.23	1.072	สูงมาก	4.65	0.988	สูงมาก

จากตาราง 4.15 คะแนนความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยการประเมินของครูผู้รับการดูแล ครั้งที่ 1 ซึ่งพบว่า ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 1.064) และในการประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ครั้งที่ 2 พบว่า อยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 1.072) และในการประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ครั้งที่ 3 พบว่า อยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.988)

4.2 ประเมินสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (รายละเอียดในตาราง 4.16 - 4.20)

ตาราง 4.16 การประเมินสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สมรรถนะ การทำวิจัย ในชั้นเรียน	ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน			ความสามารถในการทำวิจัย ในชั้นเรียน			รวม		
	คะแนน (คะแนน เต็ม 50)	%	ระดับความรู้	คะแนน (คะแนน เต็ม 30)	%	ระดับ สมรรถนะ	คะแนน (คะแนน เต็ม 80)	ร้อยละ	ระดับ สมรรถนะ
คนที่ 1	46	92	สูงมาก	22.5	75	สูง	34.3	83.5	สูงมาก
คนที่ 2	46	92	สูงมาก	29.5	98	สูงมาก	37.8	95	สูงมาก
คนที่ 3	32	64	ปานกลาง	27.5	92	สูงมาก	29.8	78	สูง
คนที่ 4	23	46	ต่ำมาก	28.5	95	สูงมาก	25.8	70.5	สูง
คนที่ 5	36	76	สูง	27.5	92	สูงมาก	31.8	84	สูง
คนที่ 6	46	92	สูงมาก	25.5	85	สูงมาก	35.8	88.5	สูงมาก
คนที่ 7	44	88	สูงมาก	24	80	สูงมาก	34.0	84	สูงมาก
คนที่ 8	33	66	ปานกลาง	22.5	75	ปานกลาง	27.8	70.5	สูง
คนที่ 9	30	60	ปานกลาง	24.5	82	สูงมาก	27.3	71	สูง
คนที่ 10	34	50	ต่ำ	25	83	สูงมาก	29.5	66.5	ปานกลาง
	37.2	74.4	สูง	25.7	86	สูงมาก	31.4	79.15	สูง

จากตาราง 4.16 สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวหลังการใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี โดยภาพรวม พบว่า ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับร้อยละสูง (ร้อยละ 79.15) ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ใน ข้อ 3 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง (74.4) และครูผู้รับการดูแลมีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับสูงมาก (ร้อยละ 86.00)

ตาราง 4.17 เปรียบเทียบคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (คะแนนเต็ม 50)

การประเมิน ความรู้ เกี่ยวกับ การทำวิจัย ในชั้นเรียน	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			df	t - test	P - value
	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความรู้	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความรู้			
	18.00	5.58	ต่ำมาก	37.20	8.08	สูง	9	-9.028	0.000

จากตาราง 4.17 คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า ครูผู้รับการดูแลมีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนหลังการทดลองอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 37.20$, S.D. = 8.08) คะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนก่อน และหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง

ตาราง 4.18 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (เป็นรายบุคคล)

การทำแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน	คะแนนก่อนการทดลอง (คะแนนเต็ม 50)	ระดับความรู้	คะแนนหลังการทดลอง (คะแนนเต็ม 50)	ระดับความรู้
คนที่ 1	25	ต่ำ	46	สูงมาก
คนที่ 2	22	ต่ำมาก	46	สูงมาก
คนที่ 3	17	ต่ำมาก	32	ปานกลาง
คนที่ 4	19	ต่ำมาก	23	ต่ำมาก
คนที่ 5	20	ต่ำมาก	38	สูง
คนที่ 6	27	ต่ำ	46	สูงมาก
คนที่ 7	17	ต่ำมาก	44	สูงมาก
คนที่ 8	18	ต่ำมาก	33	ปานกลาง
คนที่ 9	11	ต่ำมาก	30	ปานกลาง
คนที่ 10	9	ต่ำมาก	34	ปานกลาง
$\bar{X}$	18.50	ต่ำมาก	37.2	สูง
S.D.	5.583		8.080	

จากตาราง 4.18 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี เป็นรายบุคคล พบว่า ก่อนการทดลองของครูผู้รับการดูแล วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความรู้ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับต่ำมากถึงต่ำ (คะแนนระหว่าง 9 - 27 จากคะแนนเต็ม 50) หลังการทดลอง ครูผู้รับการดูแลวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต มีความรู้ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับสูง (คะแนนมีค่าระหว่าง 23 - 46 จากคะแนนเต็ม 50)

ตาราง 4.19 คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล
ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ซึ่งประเมิน โดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้วิจัย (คะแนนเฉลี่ยเต็ม 30)

การประเมิน รายงานการวิจัยใน ชั้นเรียน	คะแนนเฉลี่ยประเมิน งานวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับคุณภาพ งานวิจัย
คนที่ 1	22.50	2.25	0.45	สูง
คนที่ 2	29.50	2.95	0.16	สูงมาก
คนที่ 3	27.50	2.75	0.45	สูงมาก
คนที่ 4	28.50	2.85	0.37	สูงมาก
คนที่ 5	27.50	2.75	0.48	สูงมาก
คนที่ 6	25.50	2.55	0.5	สูงมาก
คนที่ 7	24.00	2.4	0.55	สูงมาก
คนที่ 8	22.50	2.25	0.61	ปานกลาง
คนที่ 9	24.50	2.45	0.53	สูงมาก
คนที่ 10	25.00	2.5	0.40	สูงมาก
ค่าเฉลี่ย	25.70	2.57	0.45	สูงมาก

จากตาราง 4.19 พบว่า คะแนนการประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนจากรายงาน
การวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมจากการประเมิน โดยผู้วิจัยและครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
อยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x}$ มีค่าอยู่ระดับ 25.75, S.D. = 0.45) ทั้งนี้หากพิจารณาคุณภาพของงานวิจัย
รายชื่อจะ พบว่า ได้ข้อมูล ดังตาราง 4.20

ตาราง 4.20 คะแนนความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน แยกเป็นรายประเด็น
การพิจารณางานในชั้นเรียน

ประเด็นการประเมินงานวิจัย	ระดับคะแนน										$\bar{x}$	S.D.	ลำดับ
	(คะแนนแต่ละคนช่อง 3 คะแนน) คนที่												
1. ชื่อเรื่องการวิจัย	3	3	3	2.5	3	3	3	3	3	3	2.95	0.16	1
2. ความเป็นมาของปัญหา การวิจัย	2	3	3	3	3	2	2	2	2.5	3	2.55	0.50	5
3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	2.9	0.32	2
4. การกำหนดประชากรและ กลุ่มตัวอย่าง	2	3	3	3	3	3	2.5	2.5	2.5	3	2.75	0.35	4
5. การทบทวนเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2	3	3	3	3	2	2	2	2	2	2.4	0.52	8
6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	2.5	3	3	3	3	3	3	2.5	3	2.5	2.85	0.24	3
7. การตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	2	3	2	3	3	3	2.5	2	2	2	2.45	0.50	7
8. การเก็บรวบรวมข้อมูลและ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	2	3	2	3	2	2	2	2.5	2	2	2.25	0.42	9
9. การสรุปผลการวิจัยและ ข้อเสนอแนะ	2	3	3	3	2.5	2.5	2	2.5	3	2	2.55	0.44	5
10. การเขียนเอกสารอ้างอิง	2	3	3	2	3	2	2	1	2	2	2.2	0.63	10

จากตาราง 4.20 คะแนนการประเมินรายงานการวิจัยในชั้นเรียนเป็นรายชื่อ พบว่า หัวข้อการประเมินที่ครูผู้รับการดูแลได้คะแนนสูงสุดที่สุด คือ การตั้งชื่อเรื่องวิจัย ($\bar{x} = 2.95$, S.D. = 0.16) การตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย ($\bar{x} = 2.90$, S.D. = 0.32) และการระบุเครื่องมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 2.85$, S.D. = 0.24) ส่วนการประเมินคะแนนเฉลี่ยเป็นลำดับน้อยที่สุด คือ การเขียนเอกสารอ้างอิง ($\bar{x} = 2.2$, S.D. = 0.63) และการเก็บรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ($\bar{x} = 2.25$, S.D. = 0.42)

การประเมินความพึงพอใจของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อรูปแบบ

การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ผู้วิจัยดำเนินการประเมินผลความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการนำรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี โดยประกอบด้วยการใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อ รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ประเด็นการสนทนากลุ่ม เรื่องความคิดเห็นของครูผู้ดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อรูปแบบการดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ ของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ พบว่า ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ดังต่อไปนี้

ตาราง 4.21 ความพึงพอใจต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ในวิทยาลัยครูสะท้านนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

รายการประเมิน	ความพึงพอใจ			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ				
1. องค์ประกอบเชิงกระบวนการแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะเตรียมการ/เตรียมความพร้อม (Preparing Phase: P) ระยะเตรียมวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Planning Phase: P) ระยะดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ระยะประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Evaluating Phase: E)	4.9	0.411	มากที่สุด	1
2. องค์ประกอบที่เป็นระบบสนับสนุน ได้แก่ ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (Collaboration) ของผู้บริหาร วิทยาลัยครู ครูฝึกหลัก ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ครูผู้รับการดูแล และความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพทั้งครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแล	4.8	0.422	มากที่สุด	2

ตาราง 4.21 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความพึงพอใจ			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
3. องค์ประกอบเชิงกระบวนการมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบที่เป็นระบบสนับสนุน	4.7	0.483	มากที่สุด	4
4. องค์ประกอบของรูปแบบมีความชัดเจนเป็นระบบ	4.8	0.422	มากที่สุด	2
คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในด้านองค์ประกอบของรูปแบบ	4.8	0.411	มากที่สุด	<u>2</u>
ด้านการนำไปใช้				
5. ขั้นตอนการหาอาสาสมัครครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีคุณสมบัติเบื้องต้นเป็นขั้นที่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้	5	0.000	มากที่สุด	1
6. การฝึกอบรมสำหรับครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำช่วยให้ครูผู้ดูแลมีความพร้อมในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูผู้ทำวิจัย	5	0.000	มากที่สุด	1
7. การฝึกอบรมสำหรับครูผู้รับการดูแลเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับครูในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน	5	0.000	มากที่สุด	1
8. การประชุมหารือร่วมกันระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลเพื่อการจับคู่ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการปรึกษาแนะนำ	4.7	0.487	มากที่สุด	4
คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจด้านการนำรูปแบบไปใช้	4.9	0.121	มากที่สุด	2
ด้านกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ				
9. การปฐมนิเทศการฝึกอบรมวางแผนการสอนและการนิเทศ	4.7	0.483	มากที่สุด	5
10. จำนวนครั้งในการสังเกตการสอนและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	4.2	0.422	มากที่สุด	
11. การประชุมก่อนการให้คำปรึกษาแนะนำก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนและแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.7	0.483	มากที่สุด	5

ตาราง 4.21 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความพึงพอใจ			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ	ลำดับ ที่
12. การสังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูลมีความยืดหยุ่น ตามปัญหาการวิจัยของครูผู้ทำวิจัย	4.2	0.422	มากที่สุด	
13. การวิเคราะห์และสะท้อนผลร่วมกันทำให้เกิด การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของครูผู้ดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ และผู้รับการดูแล	5.0	0.000	มากที่สุด	1
14. การประชุมหลังการให้คำปรึกษาแนะนำ	5.0	0.000	มากที่สุด	1
15. การประเมินทั้งในระหว่างและหลังการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำมีความหมาย	5.0	0.000	มากที่สุด	1
16. การร่วมมือกันช่วยให้อะบวนการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ 2 พี่เอมอี มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.4	0.516	มากที่สุด	
17. การเรียนรู้ร่วมกันช่วยให้ส่งเสริมให้อะบวนการดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พี่เอมอี มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.2	0.422	มากที่สุด	
18. การสะท้อนและวิเคราะห์ผลช่วยให้กระบวนการดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พี่เอมอี มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	5.0	0.000	มากที่สุด	1
19. ความไว้วางใจช่วยส่งเสริมให้อะบวนการดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พี่เอมอี มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.2	0.422	มากที่สุด	
20. การตรวจสอบความสัมพันธ์ช่วยส่งเสริมให้อะบวน การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พี่เอมอี มีประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้น	4.2	0.422	มากที่สุด	
คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจด้านกระบวนการดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ	4.6	0.299	มากที่สุด	

ตาราง 4.21 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความพึงพอใจ			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านผลของการใช้รูปแบบ				
21. การใช้รูปแบบช่วยพัฒนาสมรรถนะการสอนของครูผู้รับ การดูแล	5	0.000	มากที่สุด	1
22. การใช้รูปแบบช่วยพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยใน ชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล ในวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต	5	0.000	มากที่สุด	1
23. การใช้รูปแบบช่วยให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและ ผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีการทำงานร่วมกัน	4.4	0.516	มากที่สุด	3
24. การใช้รูปแบบช่วยให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ สามารถพัฒนาสมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	5	0.000	มากที่สุด	1
25. การใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำ วิจัยในชั้นเรียนช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องและ ยั่งยืน	4.8	0.422	มากที่สุด	2
คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจด้านผลของการใช้รูปแบบ	4.84	0.188	มากที่สุด	2
คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในภาพรวม	4.78	0.255	มากที่สุด	3

จากตาราง 4.21 พบว่า ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พิเอ็มอี ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.78$, S.D.= 0.255) ขอมรับสมมติฐาน ข้อ 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการนำไปใช้ของรูปแบบเป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.90$, S.D.= 0.121) รองลงมา ได้แก่ ผลของการใช้รูปแบบ ($\bar{x} = 4.84$, S.D.= 0.188) และองค์ประกอบของรูปแบบ ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.411) และด้านกระบวนการของรูปแบบ ($\bar{x} = 4.6$, S.D. = 0.299)

เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านองค์ประกอบของรูปแบบ ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านองค์ประกอบเชิงกระบวนการที่เป็น 4 ระยะ ($\bar{x} = 4.90$, S.D. = 0.411) รองลงมา คือ องค์ประกอบที่เป็นระบบสนับสนุน ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.422) และองค์ประกอบของรูปแบบมีความชัดเจนเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.422)

ด้านการนำรูปแบบไปใช้ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ขั้นตอนการหาอาสาสมัคร ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีคุณสมบัติเบื้องต้น ($\bar{x} = 5.00$, S.D. = 0.000) การฝึกอบรมสำหรับครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำช่วยให้ครูผู้ดูแลมีความพร้อมในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูผู้ทำวิจัย ($\bar{x} = 5.00$, S.D. = 0.000) การฝึกอบรมสำหรับครูผู้รับการดูแลเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับครูในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 5.00$, S.D. = 0.000)

ด้านกระบวนการให้คำปรึกษาแนะนำ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 13 การวิเคราะห์และสะท้อนผลร่วมกันทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และผู้รับการดูแล ($\bar{x} = 5.00$, S.D. = 0.000) ข้อ 14 การประชุมหลังการให้คำปรึกษาแนะนำ ($\bar{x} = 5.00$, S.D. = 0.000) ข้อ 15 การประเมินทั้งในระหว่างและหลังการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความหมาย ($\bar{x} = 5.00$, S.D. = 0.000) ข้อ 18 การสะท้อนและวิเคราะห์ผลช่วยให้กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พี่เอมมี มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ($\bar{x} = 5.00$, S.D. = 0.000)

ด้านผลการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ พบว่า ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ใน ข้อ 21 การใช้รูปแบบช่วยพัฒนาสมรรถนะการสอนของครูผู้รับการดูแล ข้อ 22 การใช้รูปแบบช่วยพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ข้อ 24 การใช้รูปแบบช่วยให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถพัฒนาสมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ($\bar{x} = 5.00$, S.D. = 0.000)

ข้อมูลจากแบบสอบถามสอดคล้องกับข้อมูลการสนทนากลุ่มด้านองค์ประกอบของรูปแบบ พบว่า ผู้สนทนากลุ่มแสดงความซึ่งคิดเห็นว่า องค์ประกอบของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พี่เอมมี มีความเหมาะสม และสอดคล้องกันและกัน ทั้งรูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นประโยชน์ต่อระบบการฝึกอบรมประสบการณ์วิชาชีพครูของห้องการส่งเสริมวิชาการ และห้องการพัฒนาครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อย่างมากด้วยกระบวนการที่มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์ของแต่ละระยะ มีการติดตามดำเนินงานของครูผู้รับการดูแลต่อเนื่อง ทำให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล ผู้วิจัยได้เสนอตัวอย่างบทสนทนาในภาคผนวก ก ฎ หน้า 441

ผลการประเมินความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัย
ในชั้นเรียนที่มีต่อรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ตาราง 4.22 ความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอย่างสม่ำเสมอ	4.1	1.168	เห็นด้วยมากที่สุด	9
2. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้ความช่วยเหลือและดูแลครูผู้รับการดูแลอย่างเต็มที่ และ เต็มที่ในการวางแผนการทำวิจัยและแผนการดูแล	4.4	0.516	เห็นด้วยมากที่สุด	6
3. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำปฏิบัติขั้นตอนและกระบวนการให้คำปรึกษาแนะนำอย่างเป็นระบบและถูกต้อง	4.2	0.422	เห็นด้วยมากที่สุด	8
4. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสื่อสารและสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน	4.7	0.483	เห็นด้วยมากที่สุด	2
5. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความเป็นกันเองกับครูผู้รับการดูแลในการแก้ปัญหาที่พบระหว่างการทำวิจัยในชั้นเรียนและการสอนสาธิตทดลองนวัตกรรม	4.3	0.483	เห็นด้วยมากที่สุด	7
6. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีเทคนิคการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูผู้รับการดูแล	3.9	0.738	เห็นด้วยมาก	10
7. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาได้ให้ความรู้ด้านวิธีการจัดการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ	4.5	0.527	เห็นด้วยมากที่สุด	5
8. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำได้ให้ความรู้ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้นจากการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	4.7	0.483	เห็นด้วยมากที่สุด	2
9. ครูผู้ดูแลได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศเพื่อช่วยให้การทำวิจัยในชั้นเรียน	4.6	0.516	เห็นด้วยมากที่สุด	4
10. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำช่วยให้ครูผู้รับการดูแลบรรลุผลสำเร็จการทำวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลเป็นอย่างดีเยี่ยม	4.8	0.422	เห็นด้วยมากที่สุด	1
คะแนนเฉลี่ยรวม	4.4	0.921	เห็นด้วยมากที่สุด	6

จากตาราง 4.22 ความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยภาพรวม ครูผู้รับการดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 4.4$, S.D. = 0.921) ยอมรับสมมติฐานการวิจัย ข้อ 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นในด้านที่ครูผู้รับการดูแลมีความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 10 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำช่วยให้ครูผู้รับการดูแลบรรลุผลสำเร็จการทำวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพเป็นอย่างดีเยี่ยม ($\bar{x} = 4.8$, S.D. = 0.422) รองลงมา คือ ข้อ 4 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสื่อสารและสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.7$, S.D. = 0.483) และข้อ 8 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำได้ให้ความรู้ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้นจากการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ($\bar{x} = 4.7$, S.D. = 0.483) ส่วนด้านที่ครูผู้รับการดูแลทำการวิจัยชั้นเรียนให้มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 6 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีเทคนิคการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูผู้รับการดูแล ($\bar{x} = 3.9$, S.D. = 0.738) และข้อ 1 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.1$, S.D. = 1.168)

การปรับปรุงรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองนำรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอีไปใช้ในขั้นตอนที่ 3 ของการวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งการประมวลผลการสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ พบว่า ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความคิดเห็นต่อกระบวนการของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี การจับคู่ควรกำหนดครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีความรู้ประสบการณ์ในหน่วยงาน และรายวิชาเดียวกับครูผู้รับการดูแล ระยะที่ 1 การเตรียมความพร้อม ในขั้นตอนที่ 2 ควรอยู่กับขั้นตอนที่ 3 ร่วมกันกำหนดปัญหาหลังการอบรมปรับ

1. ปรับแก้รายละเอียด ในส่วนกระบวนการของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี โดยปรับขั้นตอนของระยะที่ 1 ระยะเตรียมความพร้อมขั้นตอนที่ 2 เข้ากับขั้นตอนที่ 3 และให้ขั้นที่ 2 ไปเป็นขั้นที่ 3 กล่าวคือ จัดฝึกอบรมครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยแล้วในขั้นที่ 3 จึงทำการให้ครูผู้ให้ผู้รับมาประชุมร่วมกันกำหนดปัญหาในห้องรวมโดยจัดเป็นกลุ่ม

2. ปรับแก้รายละเอียดในขั้นตอนที่ 2 ระยะวางแผน ตัดข้อ 2.1 ประชุมหารือร่วมกันเพื่อจับคู่ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนออกให้ไปอยู่ในระยะที่ 1 การเตรียมความพร้อมเป็นที่ 1.2

3. ปรับปรุงข้อ 1.2 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนจากการประชุมวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดย

ครูผู้รับการดูแลนำเสนอปัญหาที่พบในขณะที่ทำการปฏิบัติการสอนจริงในชั้นเรียน พร้อมระดมความคิดเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหา (The Mentors and Mentees Co-stating the Problems of Classroom Action Research) ให้ไปอยู่หลังการฝึกอบรมครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน

สรุปการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี แสดงในตาราง 4.23 และภาพประกอบ 4.3

ตาราง 4.23 สรุปการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับสมบูรณ์)

รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับเดิม)	รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับสมบูรณ์)	การปรับปรุงแก้ไข
<p>องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ Principles and Objective Components</p> <p>หลักการ Principles:</p> <p>รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นกระบวนการร่วมมือพัฒนาวิชาชีพระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentors) ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง กับครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Mentees) ที่มีความรู้และประสบการณ์น้อยกว่า บนพื้นฐานของความไว้วางใจ (Trust) และความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพของทั้งผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentors) และครูผู้รับการดูแล (Mentees)</p>	<p>องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ Principles and Objective Components</p> <p>หลักการ Principles:</p> <p>รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นกระบวนการร่วมมือพัฒนาวิชาชีพระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentors) ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง กับครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Mentees) ที่มีความรู้และประสบการณ์น้อยกว่า บนพื้นฐานของความไว้วางใจ (Trust) และความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพของทั้งผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentors) และครูผู้รับการดูแล (Mentees)</p>	คงเดิม

ตาราง 4.23 (ต่อ)

รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับเดิม)	รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับสมบูรณ์)	การปรับปรุง แก้ไข
<p>ไม่น้อยกว่า 5 ปี</p> <p>2. จบการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งวิชาการไม่ต่ำกว่าอาจารย์</p> <p>3. มีผลการวิจัยหรือผลงานวิจัยในการนำเสนอในการประชุมวิชาการอย่างต่อเนื่อง</p> <p>4. มีความเต็มใจและตั้งใจในการใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ</p>	<p>ไม่น้อยกว่า 5 ปี</p> <p>2. จบการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งวิชาการไม่ต่ำกว่าอาจารย์</p> <p>3. มีผลการวิจัยหรือผลงานวิจัยในการนำเสนอในการประชุมวิชาการอย่างต่อเนื่อง</p> <p>4. มีความเต็มใจและตั้งใจในการใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ</p> <p>ประชุมร่วมกันเพื่อจับคู่ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Matching the Mentors and Mentees) โดยวิธีการจับคู่ดังกล่าวดำเนินการโดยให้ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นผู้เลือกครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะกำหนดรายชื่อครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในแต่ละห้องการสายเรียนให้ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนเลือกตามความสมัครใจ พร้อมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำว่าการเลือกครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำว่ามีความสำคัญอย่างไร</p>	<p>ปรับจากข้อที่ 2.1 เป็น 1.2</p>

ตาราง 4.23 (ต่อ)

รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับเดิม)	รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับสมบูรณ์)	การปรับปรุง แก้ไข
<p>1.1 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน กำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนจากการประชุมวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยครูผู้รับการดูแลนำเสนอปัญหาที่พบในขณะที่ทำการปฏิบัติการสอนจริงในชั้นเรียน พร้อมระดมความคิดเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหา (The Mentors and Mentees Co - stating the Problems of Classroom Action Research)</p>	<p>1.3 การฝึกอบรมครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (TOT: Training of Teachers: Mentors and Mentees) Research)</p> <p>1.4 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน กำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนจากการประชุมวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยครูผู้รับการดูแลนำเสนอปัญหาที่พบในขณะที่ทำการปฏิบัติการสอนจริงในชั้นเรียน พร้อมระดมความคิดเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหา (The Mentors and Mentees Co - stating the Problems of Classroom Action)</p>	<p>ปรับจากข้อ 1.2 เป็น 1.3</p> <p>ปรับจากข้อ 1.2 เป็น 1.4</p>
<p>1.2 การฝึกอบรมครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (TOT: Training of Teachers: Mentors and Mentees)</p>		
<p>ระยะที่ 2 ระยะการวางแผน (Planning Phase: P)</p>	<p>ระยะที่ 2 ระยะการวางแผน (Planning Phase: P)</p>	
<p>2.1 ประชุมร่วมกันเพื่อจับคู่ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Matching the Mentors and</p>		<p>ปรับเป็นข้อ 1.2</p>

ตาราง 4.23 (ต่อ)

รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับเดิม)	รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับสมบูรณ์)	การปรับปรุง แก้ไข
<p>Mentees) โดยวิธีการจับคู่ดังกล่าว ดำเนินการโดยให้ครูผู้รับการดูแลใน การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นผู้เลือกครูผู้ดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะกำหนด รายชื่อครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำใน แต่ละห้องการสายเรียนให้ครูผู้รับการดูแล ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเลือกตามความ สมัครใจ พร้อมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนว ทางการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำว่า การเลือกครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำว่ามี ความสำคัญอย่างไร</p>		
<p>2.2 หรือร่วมกันเพื่อวางแผนการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ แผนการวิจัยแผน การจัดการเรียนรู้</p>	<p>2.1 หรือร่วมกันเพื่อวางแผนการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ แผนการวิจัยแผน การจัดการเรียนรู้</p>	
<p>ระยะที่ 3 ระยะดำเนินการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ (Mentoring Phase: M)</p>	<p>ระยะที่ 3 ระยะดำเนินการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Phase: M)</p>	<p>คงเดิม</p>
<p>3.1 การประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Preconference) ในขั้นนี้ ครูผู้ดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ และ ครูผู้รับการดูแลใน การทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ประชุมปรึกษา ตกลงและทำความเข้าใจร่วมกันในประเด็น ของ 1) ขั้นตอนการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำและ</p>	<p>3.1 การประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Preconference) ในขั้นนี้ ครูผู้ดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ และ ครูผู้รับการดูแลใน การทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ประชุมปรึกษา ตกลงและทำความเข้าใจร่วมกันใน ประเด็นของ 1) ขั้นตอนการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำและการสังเกตการสอน ของครูผู้รับ</p>	<p>คงเดิม</p>

ตาราง 4.23 (ต่อ)

รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับเดิม)	รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับสมบูรณ์)	การปรับปรุง แก้ไข
<p>การสังเกตการสอนของครูผู้รับการดูแลในการ การทำวิจัยในชั้นเรียน (Mentoring Process and Observation) 2) เครื่องมือที่ใช้จัด กิจกรรมการเรียนรู้ตามเทคนิควิธีการที่ ศึกษาในงานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับ การดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Mentor Tools) เช่น แผนจัดการเรียนรู้วิธีจัด กิจกรรมการเรียนรู้ (Lesson Plan) เทคนิค การสอน (Teaching Techniques) สื่อและ วิธีการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (Teaching Materials and Assessment and Evaluation) ที่สอดคล้องกับงานวิจัยใน ชั้นเรียน 3) ประเด็นที่สังเกตการสอนและ เครื่องมือที่ใช้สังเกตการสอน (What to Observe and Tools in the Observation)</p>	<p>การดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Mentoring Process and Observation) 2) เครื่องมือที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเทคนิควิธีการที่ศึกษาในงานวิจัยใน ชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัย ในชั้นเรียน (Mentor Tools) เช่น แผนจัดการเรียนรู้วิธีจัดกิจกรรม การเรียนรู้ (Lesson Plan) เทคนิค การสอน (Teaching Techniques) สื่อและ วิธีการวัดและประเมินผลการจัดการ เรียนรู้ (Teaching Materials and Assessment and Evaluation) ที่สอดคล้อง กับงานวิจัยในชั้นเรียน 3) ประเด็นที่ สังเกตการสอนและเครื่องมือที่ใช้สังเกต การสอน (What to Observe and Tools in the Observation)</p>	
<p>3.2 การสังเกตการสอนในชั้นเรียนและเก็บ รวบรวมข้อมูล (Observation and Data Gathering) ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ สังเกตการสอนตามการกำหนดแผนดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ และเก็บข้อมูลบันทึก ผลการสังเกตการสอนตามประเด็นการ สังเกต</p>	<p>3.2 การสังเกตการสอนในชั้นเรียนและ เก็บรวบรวมข้อมูล (Observation and Data Gathering) ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษา แนะนำสังเกตการสอนตามการกำหนด แผนดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และเก็บ ข้อมูลบันทึกผลการสังเกตการสอนตาม ประเด็นการสังเกตการสอนจากเครื่องมือ ที่ได้</p>	คงเดิม

ตาราง 4.23 (ต่อ)

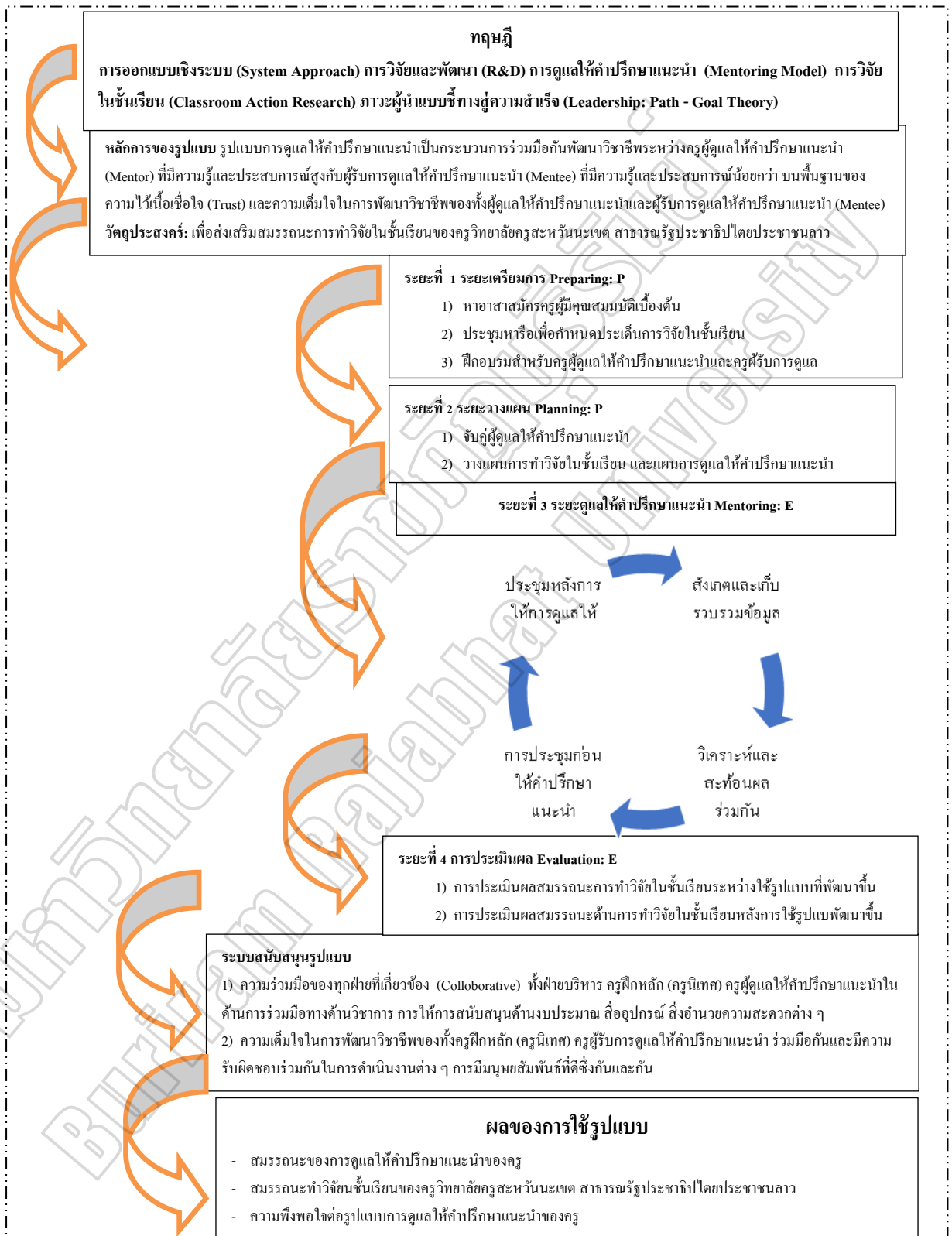
รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับเดิม)	รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับสมบูรณ์)	การปรับปรุง แก้ไข
<p>การสอนจากเครื่องมือที่ได้ตกลงทำความเข้าใจร่วมกันในชั้นเรียนการประชุมก่อน</p> <p>การสังเกต ส่วนครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่ได้กำหนดไว้</p> <p>3.3 การร่วมกันวิเคราะห์และสะท้อนผลการคิดและการปฏิบัติ (Collaborative Reflection and Analysis) ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำวิเคราะห์ผลการสอนของครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนจากสิ่งที่สังเกตเห็นของตนเอง จากนั้นนำผลการสอนที่ต่างฝ่ายต่างวิเคราะห์มาให้ข้อมูล ย้อนกลับซึ่งกันและกัน นำข้อมูลที่บันทึกได้จากการสังเกตการสอนมาประชุมพิจารณาร่วมกัน</p>	<p>ตกลงทำความเข้าใจร่วมกันในชั้นเรียน</p> <p>การประชุมก่อนการสังเกต ส่วนครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่ได้กำหนดไว้</p> <p>3.3 การร่วมกันวิเคราะห์และสะท้อนผลการคิดและการปฏิบัติ (Collaborative Reflection and Analysis) ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำวิเคราะห์ผลการสอนของครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนจากสิ่งที่สังเกตเห็นของตนเอง จากนั้นนำผลการสอนที่ต่างฝ่ายต่างวิเคราะห์มาให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน นำข้อมูลที่บันทึกได้จากการสังเกตการสอนมาประชุมพิจารณาร่วมกัน</p>	คงเดิม
<p>3.4 การประชุมหลังการสังเกตการสอน (Postconference) หลังจากทีครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนวิเคราะห์ผลการสอนและให้ข้อมูลย้อนกลับกันและกันแล้ว ให้มีการประชุมเพื่อให้ครูผู้รับการดูแลทราบถึงพฤติกรรมการสอนของตนเองในประเด็นที่</p>	<p>3.4 การประชุมหลังการสังเกตการสอน (Postconference) หลังจากทีครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนวิเคราะห์ผลการสอนและให้ข้อมูลย้อนกลับกันและกันแล้ว ให้มีการประชุมเพื่อให้ครูผู้รับการดูแลทราบถึงพฤติกรรมการสอนของตนเองในประเด็นที่ควรปรับปรุงแก้ไขหรือ</p>	คงเดิม

ตาราง 4.23 (ต่อ)

รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับเดิม)	รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (ฉบับสมบูรณ์)	การปรับปรุง แก้ไข
ควรปรับปรุงแก้ไข หรือพฤติกรรมที่ควร คงไว้และพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป การประชุม หลังการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำดังกล่าว อาจเป็นการประชุมที่เป็นทางการหรือไม่ เป็นทางการขึ้นอยู่กับข้อตกลงร่วมกัน ระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและ ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน และหมายรวมถึงการวางแผนและนัดหมาย การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำใน การพัฒนาการสอนครั้งต่อไป	พฤติกรรมที่ควรคงไว้และพัฒนาให้ดีขึ้น ต่อไป การประชุมหลังการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำดังกล่าวอาจเป็น การประชุมที่เป็นทางการหรือไม่เป็น ทางการขึ้นอยู่กับข้อตกลงร่วมกัน ระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยใน ชั้นเรียน และหมายรวมถึง การวางแผน และนัดหมายการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำในการพัฒนาการสอนครั้งต่อไป	
ระยะที่ 4 ระยะการประเมินผลการดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ (Evaluation Phase: E)	ระยะที่ 4 ระยะการประเมินผลการดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ (Evaluation Phase: E)	คงเดิม
4.1 การประเมินผลระหว่างการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ	4.1 การประเมินผลระหว่างการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ	คงเดิม
4.2 การประเมินผลหลังการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ	4.2 การประเมินผลหลังการดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ	คงเดิม
องค์ประกอบสนับสนุนของรูปแบบ (Supporting Components of Model)	องค์ประกอบสนับสนุนของรูปแบบ (Supporting Components of Model)	
1. ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องเกิดจากความร่วมมือของผู้บริหาร สถานศึกษาที่เป็นสถานที่ทำการวิจัยครู ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำหัวหน้าห้อง การสายเรียน และหัวหน้า	2. ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องเกิดจากความร่วมมือของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นสถานที่ทำ การวิจัย ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หัวหน้าห้องการสายเรียน และหัวหน้า	คงเดิม

ตาราง 4.23 (ต่อ)

รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2พีเอ็มอี (ฉบับเดิม)	รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2พีเอ็มอี (ฉบับสมบูรณ์)	การปรับปรุง แก้ไข
<p>ห้องการพัฒนาครูในการสนับสนุนส่งเสริมครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งในด้านการร่วมมือกันทางด้านวิชาการ การให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ สื่ออุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง</p>	<p>ห้องการพัฒนาครูในการสนับสนุนส่งเสริมครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งในด้านการร่วมมือกันทางด้านวิชาการ การให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ สื่ออุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง</p>	
<p>2. ความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพ ทั้งครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ร่วมมือกันและมีความรับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินงานต่าง ๆ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน</p>	<p>2. ความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพ ทั้งครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ร่วมมือกันและมีความรับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินงานต่าง ๆ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน</p>	

ภาพประกอบ 4.3 รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูวิทยาลัยครูสะทวันนเขต ฉบับสมบูรณ์

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยใช้กระบวนการสร้างรูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีวัตถุประสงค์หลักอยู่ 2 ข้อ อันได้แก่ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 2) เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์รูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยการประเมินสมรรถนะในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การประเมินสมรรถนะในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาในชั้นเรียน ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การประเมินความพึงพอใจของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การประเมินความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อรูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยการดำเนินการวิจัยด้านการวิจัยและพัฒนา (2 PME) ที่ใช้วิธีการพัฒนารูปแบบที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนของการวิจัยประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์สภาพและประเมินความต้องการจำเป็น ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำ และปรับปรุงรูปแบบต้น ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบ ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

สรุปผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูใช้กระบวนการสร้างรูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูด้านการทำวิจัย

ในชั้นเรียน มีชื่อรูปแบบว่า รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี มีองค์ประกอบหลักของรูปแบบ 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบเชิงกระบวนการในการปฏิบัติการ ที่มี 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ระยะเตรียมการ /เตรียมความพร้อม (Preparing Phase: P) ระยะที่ 2 ระยะเตรียมวางแผนดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Planning Phase) ระยะที่ 3 ระยะดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Phase) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ขั้นประชุมก่อนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Preconference) ขั้นที่ 2 ขั้นสังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูล (Observation and Data Collection) ขั้นที่ 3 การร่วมวิเคราะห์และสะท้อนความคิดเห็นและการปฏิบัติ (Collaborative Reflection and Analysis) ขั้นที่ 4 ขั้นประชุมหลังกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Postconference) ระยะที่ 4 ระยะประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Evaluating Phase: E) และองค์ประกอบด้านเงื่อนไขการนำไปใช้ อันประกอบไปด้วย 1) ความร่วมมือของทุกฝ่าย เช่น ผู้บริหารวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต รองผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมวิชาการ หัวหน้าห้องส่งเสริมวิชาการ หัวหน้าห้องพัฒนาครู ครูฝึกหลัก (ครูนิเทศ) ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งในด้านการร่วมมือกันทางด้านวิชาการ การให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และ 2) ความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพทั้งครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ภาวะผู้นำซึ่งนำสู่ความสำเร็จ (Leadership on Path - Goal Theory) 4) ลักษณะของภาวะผู้นำ (Leadership Styles)

ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ มีค่าระหว่าง 0.86 - 1.00 ความเป็นไปได้ของรูปแบบ มีค่าความสอดคล้องรายข้อ มีค่าระหว่าง 0.86 - 1.00 และความสอดคล้องของรูปแบบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ มีค่า 1.00 ทั้งนี้เนื่องจากขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีกระบวนการที่เป็นระบบ (System) มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันทุกองค์ประกอบซึ่ง คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ (Output) คาดหวัง

2. ผลการใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี เพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 การประเมินสมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หลังการใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี โดยภาพรวมครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีคะแนนเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 82.20) ขอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ใน

ข้อ 1 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 74) และมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 83.86)

2.2 การประเมินผลสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน หลังจากใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี โดยภาพรวม พบว่า ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มีสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 79.15) ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ใน ข้อ 2 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มีความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 74.4) และครูมีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับสูงมาก (ร้อยละ 86)

2.3 การประเมินความพึงพอใจของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี พบว่า ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความพึงพอใจต่อรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ในภาพรวม อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.78$, S.D. = 0.255) ยอมรับสมมติฐานข้อ 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการนำไปใช้ของรูปแบบเป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.90$, S.D. = 0.121) รองลงมา ได้แก่ ผลของการใช้รูปแบบ ($\bar{x} = 4.84$, S.D. = 0.188) และองค์ประกอบของรูปแบบ ($\bar{x} = 4.80$, S.D. = 0.411) และด้านกระบวนการของรูปแบบ ($\bar{x} = 4.6$, S.D. = 0.299)

2.4 ประเมินความคิดเห็นของครูผู้รับดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่มีต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ พบว่า โดยภาพรวม ครูผู้รับการดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 4.4$, S.D. = 0.921) ยอมรับสมมติฐานการวิจัย ข้อ 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นในด้านที่ครูผู้รับการดูแลมีความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 10 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำช่วยให้ครูผู้รับการดูแลบรรลุผลสำเร็จการทำวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลเป็นอย่างดีเยี่ยม ($\bar{x} = 4.8$, S.D. = 0.422) รองลงมา คือ ข้อ 4 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสื่อสารและสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.7$, S.D. = 0.483) และ ข้อ 8 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำได้ให้ความรู้ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้นจากการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ($\bar{x} = 4.7$, S.D. = 0.483) ส่วนด้านที่ครูผู้รับการดูแลทำการวิจัยชั้นเรียนให้มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อ 6 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีเทคนิคการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูผู้รับการดูแล ($\bar{x} = 3.9$, S.D. = 0.738) และ ข้อ 1 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.1$, S.D. = 1.168)

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองนำรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ไปใช้ในขั้นตอนที่ 3 ของการวิจัยนี้ พร้อมทั้งการประมวลผลการสนทนากลุ่มครูและครู

ผู้รับการดูแลให้คำปรึกษามีความคิดเห็นต่อกระบวนการของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ว่าหากครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลได้ใช้เวลาในการจับคู่ให้คำปรึกษาแนะนำล่วงหน้าก่อนกำหนดปัญหาและใช้เวลาในการทำวิจัยในมากกว่านี้ ตั้งแต่จะช่วยให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถดูแลให้ได้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มกระบวนการกำหนดปัญหา การวิจัย จนถึงเขียนรายงานการวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับแก้ไขรายละเอียดในส่วนกระบวนการของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี โดยปรับกระบวนการจับคู่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมาดำเนินการก่อนขั้นตอนการกำหนดปัญหา เป็นปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนระยะที่ 1 ขั้นตอน ที่ 3 การฝึกอบรมควรเกิดขึ้นก่อนการกำหนดปัญหาการวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยได้นำแนวคิดจากการเสนอของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยกำหนดให้การทำหนดปัญหาลงหลังการจัดฝึกอบรมครูผู้ให้และผู้รับ แต่ให้อยู่ในขั้นตอนเดียวกันไม่มีการแยกระยะกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยครูสะท้านนะเขต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มีชื่อว่า รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (2 PME) มีองค์ประกอบของรูปแบบ 3 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ 2) องค์ประกอบเชิงกระบวนการที่ประกอบด้วยกระบวนการในการปฏิบัติ 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ระยะเตรียมการ / เตรียมความพร้อม (Preparing Phase: P) ระยะที่ 2 เตรียมวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Planning Phase: P) ระยะที่ 3 ระยะดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Phase) อันประกอบด้วย 4 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นการประชุมก่อนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Pre Conference) ขั้นที่ 2 ขั้นสังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูล (Observation and Data Gathering) ขั้นที่ 3 ขั้นการวิเคราะห์และการสะท้อนความคิดและการปฏิบัติ (Collaborative Reflection and Analysis) ขั้นที่ 4 ขั้นการประชุมหลังกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Post Conference) ระยะที่ 4 ประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Evaluating Phase : E) และ 3) องค์ประกอบด้านเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ อันประกอบด้วย 1) ความร่วมมือของทุกฝ่าย เช่น ผู้บริหารวิทยาลัยครูสะท้านนะเขต รองผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมวิชาการ หัวหน้าห้อง การส่งเสริมวิชาการ หัวหน้าห้องการพัฒนาครู ครูฝึกหลัก ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งในด้านการร่วมมือกันทางด้านวิชาการ การให้การสนับสนุน

ด้านงบประมาณ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และ 2) ความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพทั้งครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ภาวะผู้นำชี้นำสู่ความสำเร็จ (Leadership on Path - Goal Theory) 4) ลักษณะของภาวะผู้นำ (Leadership Styles)

ผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พี่เอมอี โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ มีระหว่างระหว่าง 0.86 - 1.00 และความเป็นไปได้ของรูปแบบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ มีระหว่าง 0.86 - 1.00 และความสอดคล้องของรูปแบบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ มีค่า 1.00 ในทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องจากขั้นตอนการพัฒนารูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครั้งนี้ผู้วิจัยสังเคราะห์มาจากแนวคิดและหลักการออกแบบเชิงระบบ โดยประยุกต์แบบจำลองของการออกแบบการสอน The ADDIE Model ของ ครูซและพิล (Cruz & Pil. 2011) และแบบจำลองการออกแบบการสอนเชิงระบบของ ดิกค์ แครีย์และแครีย์ (Dick, Carey & Carey. 2005) ร่วมกับแนวคิดการวิจัยในพัฒนา (Research and Development: R&D) ตลอดจนแนวคิดทฤษฎี การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของสวีนิ (Sweeny. 2003) มาร์ลีนและแมกเฮนรี่ (Marlene & McHenry. 2002) ส่งผลให้ผลลัพธ์จากการออกแบบมีความสมเหตุสมผลในเชิงทฤษฎี มีความเป็นไปได้จริงและมีความสอดคล้องของรูปแบบ ทั้งนี้เนื่องจากนำวิธีการเชิงระบบ (System Approach) มาใช้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness) (กาญจนา คุณารักษ์. 2545 : 7 ; อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี. 2548 : 204) ดังนั้น การนำวิธีการเชิงระบบไปใช้กับการออกแบบและมีการนำรูปแบบการปฏิบัติเพื่อพัฒนารูปแบบการปฏิบัติงานจริงจะยิ่งช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการนำไปสู่จุดมุ่งหมายทางการศึกษาได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้กระบวนการในการพัฒนารูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในแต่ละขั้นตอนผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้นภายใต้หลักการ แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่สนับสนุนและให้แนวทางปฏิบัติอย่างชัดเจน ดังเช่น องค์กรประกอบเชิงกระบวนการในระยะที่ 1 ระยะการเตรียมการ / เตรียมความพร้อม พัฒนาภายใต้แนวคิดการออกแบบเชิงระบบของ ครูซและพิล (Cruz & Pil. 2011) ดิกค์ แครีย์และแครีย์ (Dick, Carey & Carey. 2005: 10) แนวคิดการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของสวีนิ (Sweeny. 2003 : 35 ; 2008 : 46) หลักการเรียนของผู้ใหญ่ตามแนวคิดของบรูคฟิลด์ (Brookfield. 1986 ; cited in Glickman et al. 2010) รวมทั้งแนวคิดของ กลิกแมน และคณะ (Glickman et al. 2010 : 296) ระยะที่ 2 ระยะการวางแผนดูแลให้คำปรึกษาแนะนำพัฒนาขึ้นภายใต้แนวคิดของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ สตาร์เชวิช (Starcevish. 2009 : 1) กระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามแนวคิดของ วัชรา เล่าเรียนดี (2553 : 276 - 277) แนวคิดการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ สวีนิ (Sweeny. 2003 : 216) ระยะที่ 3 ระยะดำเนินการดูแลให้คำปรึกษา

แนะนำ พัฒนาขึ้นภายใต้แนวคิดการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ มาร์ลีนและแมกเฮนรี (Marlene & McHenry. 2002 : 5 - 12) แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการขั้นตอนดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของ ยิงและคณะ (Young et al. 1950. 19 - 21) แนวคิดการสื่อสารและสื่อความหมายของ กอร์ดัน (Gorton. 1987 ; อ้างถึงใน ชาญชัย อาจิมสมาจาร. 2547 : 62) และระยะที่ 4 ระยะการประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ สังเคราะห์ขึ้นภายใต้แนวคิดการออกแบบเชิงระบบของดิกค์ แครีย์ และแครีย์ (Dick, Carey & Carey. 2005 : 8 - 10)

นอกจากนี้ จากขั้นตอนการศึกษาวิเคราะห์สภาพและข้อมูลพื้นฐานการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Research₁ : R₁) ซึ่งการวิเคราะห์ศึกษาสภาพและประเมินความต้องการจำเป็นช่วยให้สามารถกำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องนำมาแก้ไข ระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ได้อย่างชัดเจน ทำให้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทและความต้องการของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ประกอบกับขั้นตอนที่ 2 ของการพัฒนาแบบ ที่มีการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ 7 คน และปรับแก้ไขก่อนนำไปใช้ทดลองทำให้มั่นใจได้ว่ารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พิเอ็มอี มีความสอดคล้องและมีความเป็นไปได้ในการดำเนินงาน และเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ บรรลุผลตามจุดประสงค์ของรูปแบบซึ่งดำเนินการดังกล่าว สอดคล้องกับการออกแบบและพัฒนาแบบการนิเทศการสอนของ วิจิรา เครือคำอ้าย (2552 : 339 - 341) กนิษฐา เชาว์วัฒนกุล (2556 : 235 - 252) และเกรียงศักดิ์ สังข์ชัย (2552 : 338) ที่ใช้วิธีการเชิงระบบในการวิเคราะห์สภาพและประเมินความต้องการจำเป็นการนิเทศการสอนเพื่อเป็นฐานคิดในการพัฒนา ซึ่งจากผลการศึกษาวิเคราะห์สภาพและประเมินความต้องการจำเป็นในทุกแง่มุมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบการนิเทศทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อนำมาใช้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนาสาระสำคัญที่ควรเพิ่มเติมที่เกิดขึ้นระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่ปัจจุบัน

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พิเอ็มอี จากการประเมินสมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หลังการใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พิเอ็มอี โดยภาพรวม พบว่า ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีสมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับสูง และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทั้งมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และมีความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อยู่ในระดับสูงทั้งสองด้าน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิรา เครือคำอ้าย (2552 : 344 - 345) เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย (2552 : 343) ที่พบว่า รูปแบบการนิเทศที่พัฒนาขึ้นส่งผลให้สมรรถนะการนิเทศของผู้นิเทศเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการ

ตามขั้นตอนของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ประกอบกระบวนการในการเตรียมความพร้อมของครูผู้นิเทศ ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นก่อนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำด้วยการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการนิเทศที่ประสบความสำเร็จของกลิกแมนและคณะ (Glickman et al. 2010 : 296) ที่กล่าวถึงการเตรียมความรู้และทักษะที่จำเป็นก่อนการนิเทศช่วยให้ การนิเทศดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด นอกจากนี้ การให้การฝึกอบรม ที่ประกอบด้วยให้ความรู้ในภาคบรรยายและการฝึกปฏิบัติการผสมผสาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจอยซ์ และชาวเวอร์ (Joyce & Showers. 1988 ; cited in Costa & Garmston. 2002 : 38) ที่พบว่า การฝึกอบรมในภาคทฤษฎีด้วยการบรรยายเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนจะได้รับความรู้ในระดับที่ต่ำ เกิดทักษะได้ในระดับปานกลาง และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในระดับต่ำมาก แต่หากใช้การพัฒนาบุคลากรด้วยวิธีที่ผสมผสานระหว่างการบรรยายทางทฤษฎี การสาธิต การฝึกปฏิบัติ หรือการช่วยเหลือแนะนำการฝึกปฏิบัติ เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้บุคลากร ได้รับความรู้ในระดับสูงมาก ตลอดจนเกิดทักษะ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในระดับสูง ทั้งนี้ การให้การฝึกอบรมในการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นของการฝึกอบรมในด้านความสำคัญของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และการฝึกปฏิบัติการพัฒนาเครื่องมือการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเห็นความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพโดยอาศัยกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Program) ซึ่งการให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเห็นคุณค่าของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ของผู้ใหญ่ ที่ต้องคำนึงถึงความต้องการที่จะรู้ หรือความต้องการเรียนรู้ของผู้ใหญ่แต่ละบุคคลเป็นหลัก และการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ต้องอาศัยความรู้เดิมและประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของ (Brookfield. 1986 ; อ้างถึงใน วัชรนา เล่าเรียนดี. 2550 : 37 ; 141 - 142 ; Glickman et al. 1995 : 80 - 81 ; สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2547 : 7 - 8 ; Wiles & Bondi. 2004 : 152 - 153) ทั้งนี้ในกระบวนการของรูปแบบในชั้นเรียนของการหาอาสาสมัครในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentors and Mentees) อาจทำให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่เข้าร่วมการทดลองเป็นผู้เต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งเมื่อการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นจากความเต็มใจ ทำให้กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีสมรรถนะในระดับสูง ดังที่ ปาสก์และจอย (Pask & Joy. 2007 : 25 - 43) กล่าวว่า เงื่อนไขในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Program) จะเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีหากอยู่บนพื้นฐานของผู้ที่เข้าร่วมกระบวนการต้องการรู้ มีความต้องการศึกษาและต้องการพัฒนา

ผลการประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี (โดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำประเมินตนเอง) เป็นรายชื่อ พบว่า หลังการทดลองประเด็นที่ครูผู้ดูแลให้

คำปรึกษาแนะนำประเมินตนเองอยู่ในระดับสูงที่สุดเป็นอันดับแรก คือ ความสนใจในด้านการรับการดูแลในการวิเคราะห์การสอนของตนเองหลังการสังเกตการสอน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ระหว่างวันที่ 25 - 26 เมษายน 2562 พบว่า ในช่วงระยะแรกก่อนการทดลองเป็นช่วงเวลาที่ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำร่วมกันวางแผนกิจกรรมการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยการกำหนดปัญหาหารือกัน และแนวทางในการแก้ไขปัญหาการวิจัยโดยสังเกตนวัตกรรมการสอน ที่เป็นการแก้ไขสอดคล้องกับปัญหาการทำวิจัย ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้ความสนใจรับฟังการดูแลให้ขณะครูผู้รับการดูแลทำวิเคราะห์การสอนของตนเองหลังการสังเกตการสอน 15 - 45 นาที ส่วนข้อที่ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำประเมินความสามารถของตนเองที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย ได้แก่ การดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามแผนการนิเทศที่ได้กำหนดไว้ และความสามารถในการสังเกตและบันทึกสิ่งที่ได้ตามสภาพในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งจากการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพิ่มเติม พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนขณะดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ บางครั้งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากปัญหาที่แก้ไขด้วยแผนการวิจัย หรือแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำไม่ได้ เช่น การติดงานของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในช่วงการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทำให้การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาแต่ละครั้งไม่สอดคล้องกับปัญหาการทำวิจัยที่แท้จริงที่กำหนดไว้ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพานิ ชื่นจิต (2546) ที่กล่าวว่า ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนจะเกิดขึ้นตลอดเวลาในระหว่างการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นแผนการดำเนินการวิจัย และแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูควรมีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียน เช่น มีการพูดคุยกัน เรื่องเวลาการติดตามดูแลเพื่อให้ผู้ให้และผู้รับมีเวลาร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา และแนวทางในการแก้ไขปัญหาหารือกันผ่านการศึกษา กลุ่มและการสังเกตการสอน และการสะท้อนผลร่วมกันอย่างมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ

แนวทางในการแก้ไขข้อจำกัดที่เกิดขึ้นดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจึงควรมีการกำกับติดตามลักษณะปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามลักษณะบริบท สภาพปัญหาที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง ในกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ สิ่งที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง คือ การส่งเสริมคุณลักษณะของนักวิจัย (กรมวิชาการ. 2539 : 25 ; อ้างถึงใน ภัทธา นิคมานนท์. 2539 : 14 - 15) โดยการให้ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนตระหนักถึงการปรับเปลี่ยนเพิ่มเติม และประยุกต์ใช้ทฤษฎีแนวคิดต่าง ๆ ในระหว่างกระบวนการที่เกิดขึ้น เป็นการวิจัยที่พร้อมจะปรับเปลี่ยนอย่างเป็นเหตุเป็นผลตามข้อที่ค้นพบที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการนั้น

ผลการทดลองใช้รูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี จากการประเมินสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หลังจากใช้รูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี โดยภาพรวม พบว่า ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูงมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ครูผู้รับดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้รับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญที่มีวิธีการฝึกอบรมจากประเทศไทยไปให้ความรู้และทักษะประสบการณ์ในครั้งนั้น ที่มีขั้นตอนประกอบด้วย การบรรยาย ฝึกปฏิบัติ และให้ข้อมูลย้อนกลับ เข้าใจง่าย ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน มีการฝึกปฏิบัติ ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ระหว่างการปฏิบัติ มีการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอย่างใกล้ชิด ทำให้ครูผู้รับดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ทั้งนี้ระหว่างการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีการเติมเต็มความรู้เพิ่มเติมในเรื่องการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพิ่มเติมให้แก่ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยกรอบแบบฝึกปฏิบัติ และในระหว่างดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทั้งครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และ ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีกระบวนการในการวางแผนแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความรู้ความเข้าใจหลังการใช้รูปแบบคู่มือให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี สูงขึ้นซึ่ง โนลว์ (Knowles, 1990 ; cited in Glickman et al. 1995 : 50 - 55) ได้สรุปเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ว่า ความพร้อมที่จะเรียนรู้ของผู้ใหญ่มีอิทธิพลจากความต้องการที่จะแก้ไขปัญหาชีวิตจริง ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานที่ต้องพัฒนาตนเองด้วย ทั้งนี้เมื่อพิจารณาความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนจากการเขียนรายงานการวิจัย พบว่า ประเด็นการประเมินงานวิจัยของครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ประเด็นการประเมินงานวิจัยที่ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นอันดับแรก คือ 1) การกำหนดชื่อเรื่องการวิจัย ซึ่งครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยได้กำหนด ชื่อเรื่องการวิจัยที่มีการระบุองค์ประกอบที่ครบถ้วน อันได้แก่ ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของการวิจัย มีการระบุบริบทและสาขา / เนื้อหาที่ศึกษา รองลงมาคือ อันดับที่ 2) การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้มีการระบุเป้าหมายของการศึกษาหรือวิธีการที่ใช้ในการวิจัยชัดเจน ครอบคลุมทุกประเด็น ระบุวัตถุประสงค์ที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ชัดเจนและ อันดับที่ 3) การสร้างเครื่องมือการวิจัย ซึ่งครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้มีการระบุเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและกระบวนการสร้างเครื่องมือที่สมบูรณ์ และเครื่องมือในการวิจัยมีประเด็นครบถ้วนตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ซึ่งจากการศึกษาคุณลักษณะของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต พบว่า มีความสามารถในการเชิงสถิติและตัวเลขด้วยคุณภาพต่ำกว่าก่อนการทดลอง แต่เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลก็ได้เน้นการอบรมด้านสถิติมากเป็นพิเศษด้านความรู้และฝึกปฏิบัติจริง แต่ที่โดดเด่น คือ ครูคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์มีความรู้และความเข้าใจด้านสถิติที่ดีเลิศ สอดคล้องกับงานวิจัยที่บ่งบอกคุณลักษณะของนักวิจัยคณิตศาสตร์ของศาสตร์ที่มีความสามารถในการเชิงเหตุผลและผล และการคิดคำนวณ เป็นต้น (Wyse et al. 2008 : 1879 - 1882 ; Aydin. 2009 : 298 - 300) ส่วนในประเด็นที่ครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดสองอันดับ คือ 1) การเขียนเอกสารอ้างอิง ซึ่งพบว่า การเขียนเอกสารอ้างอิงถูกต้อง แต่ไม่ครบถ้วนต้องตามระเบียบของวิทยาลัยครูที่กำหนด 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ ครูส่วนใหญ่ยังมีการระบุวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล แต่ไม่ครบถ้วนทุกขั้นตอน หรือใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้องและเหมาะสม อย่างไรก็ตามเนื่องจากพิจารณาลักษณะร่วมของประเด็นซึ่งเป็นข้อจำกัดดังกล่าว จะพบว่าเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความรู้ที่หลากหลาย ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความรู้ความชำนาญ ด้านการวิจัย และการฝึกฝนทั้งในแง่ของการวาง โครงเรื่อง การเขียนอนุกรม (Paragraph) การยกทรงข้อเขียน การทบทวน บรรณาธิการกิจ ซึ่งครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนอาจมีความรู้ไม่เพียงพอ ไม่ครอบคลุม ต้องอาศัยการฝึกฝนความรู้ที่เพียงพอจึงจะเขียนได้ ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยของครู พบว่า มีลักษณะปัญหาด้านการเขียนยังมีปัญหาซึ่งผลเกิดขึ้นจากความสามารถด้านภาษาในการเขียน ให้เหตุผล และเรียบเรียงในเชิงวิชาการ ขาดประสบการณ์ในการสะท้อนความคิดที่เกิดจากการวิจัย (พจน์ สะเพียรชัย. 2550 : 23)

จากการศึกษาหัวข้อ และแบบแผนการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ทำการศึกษาวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัยก่อนทดลอง (Pre - experimental Designs or No - designs) แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว (The One - Group Pretest - Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์. 2549 : 143 - 144) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลอง ทั้ง 10 งานวิจัย ซึ่งครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำถือเป็นนักวิจัยมือใหม่ ดังนั้นแบบแผนการวิจัยประเภทดังกล่าวจึงน่าจะเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนเบื้องต้นสำหรับครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ถือว่าเป็นครูใหม่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี ผลของการส่งเสริมสมรรถนะการ การวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้วยรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ สอดคล้องกับการศึกษาของ อรวรรณ เหมือนสุใจ (2545) ที่กล่าวว่า การนิเทศการสอนนี้ช่วยให้ครูมีความสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ประสบความสำเร็จมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้น

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า หลังการทดลองทำการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในทุกรายงานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนาที่ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยชั้นเรียนคัดเลือกมาใช้ นั้นเป็นไปตามหลักการ เหตุผล และมีผลการวิจัยรองรับว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ เมื่อนำมาใช้ในการวิจัยโดยปรับและประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาโดยจัดเตรียมการเรียนการสอน และสื่อประสมที่มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการเรียนรู้ จึงพบว่า สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ดีขึ้นเช่นเดียวกัน นอกจากนี้แล้ว การดำเนินการแก้ปัญหาตามกระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบภายใต้การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ พร้อมทั้งการให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี เป็นรูปแบบที่ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยที่มีประสิทธิภาพส่งผลโดยตรงกับคุณภาพการเรียนของผู้เรียน ในกระบวนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในครั้งนี้ ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูใหม่ผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหาการวิจัย จนถึงการสรุปผลและเขียนรายงานการวิจัยซึ่งจากประสบการณ์ของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่ถือได้ว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านศาสตร์การสอนและการทำวิจัย จะช่วยให้ครูใหม่ที่รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้พัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและการทำวิจัยควบคู่ไปในชั้นเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ กู๊ด (Good, 1973) กล่าวว่า การนิเทศเป็นการช่วยเหลือครูในการปรับปรุงการสอน ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาชีพและการพัฒนาตนเองในเรื่องการเลือกและปรับปรุงจุดประสงค์การสอน สื่อการสอน วิธีการสอนและการประเมินผลการเรียนซึ่งสอดคล้องกับวีชรา เล่าเรียนดี (2550) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการนิเทศ คือ การปรับปรุงกระบวนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ และส่งเสริมพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพครูที่ส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรวรรณ เหมือนสุดใจ (2545) ที่กล่าวว่า การนิเทศการสอนนี้ช่วยให้ครูมีความสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียน สามารถพัฒนางานด้านการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูในวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวซึ่งถือเป็นงานวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถาบันการฝึกอบรมครู ฝึกหัดนักศึกษาครู เพื่อส่งเสริมการผลิตครูนักวิจัย ตามนโยบายการผลิตครู 4 ปี ทั้งนี้ จากผลการวิจัยพบว่าครูผู้รับการดูแล สามารถพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ดีมากขึ้นจากการใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้นด้วยกระบวนการออกแบบเชิงระบบ (System Design) ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต หรือผู้ทำหน้าที่หน้าในสถาบันสร้างครูสามารถนำรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้นไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามบริบทที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการไว้ ซึ่งจากข้อค้นพบจากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นชัดเจนว่า การฝึกอบรมครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนจะต้องดำเนินการด้วยกระบวนการต่อเนื่อง นอกจากนี้ผลการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์สภาพและข้อมูลพื้นฐานของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และประเมินรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัยในชั้นเรียน และขั้นตอนที่ 4 การทบทวนและปรับปรุงรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้ได้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่พัฒนาขึ้นที่มีประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำดังกล่าวนี้ จึงเป็นขั้นตอนที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำหรือรูปแบบการนิเทศอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ยังพบว่า รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่มีองค์ประกอบใน 3 ส่วน อันได้แก่ องค์ประกอบเชิงหลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบเชิงกระบวนการ และองค์ประกอบเชิงสนับสนุน ซึ่งถือเป็นรูปแบบที่มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ดังนั้นการพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำหรือการพัฒนารูปแบบการนิเทศต่าง ๆ ควรคำนึงถึงความครอบคลุมขององค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนนี้ด้วย

3. ผลการวิจัยครั้งนี้ ยังพบอีกว่า รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน

ของครูผู้รับการดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ การศึกษาสภาพปัญหาและข้อมูลที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการพัฒนารูปแบบ ตลอดจนรูปแบบ การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่อาศัยความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญ/ ประสพการณ์สูง (Mentors) ทำหน้าที่ดูแล ช่วยเหลือแนะนำ และติดตาม ผู้เริ่มเข้าสู่วิชาชีพหรือ ผู้รับการดูแล (Mentees) ซึ่งรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี จะเกิดประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพดีขึ้น หากเกิดจากความเต็มใจและสมัครใจของทั้งผู้ทำหน้าที่ดูแลให้และรับการดูแล ดังนั้น การนำรูปแบบดูแลให้คำปรึกษา 2 พีเอ็มอี ไปใช้ประโยชน์ต้องอยู่บนพื้นฐานของความเต็ม ใจและสมัครใจในการพัฒนาวิชาชีพร่วมกันระหว่างผู้ให้และผู้รับในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

4. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี พัฒนา ความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในระดับสูง อย่างไรก็ดีตามเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามแผน การนิเทศที่ได้กำหนดไว้ และความสามารถในการสังเกตและบันทึกสิ่งที่สังเกตได้ตามสภาพ ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนทั้งนี้การดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนั้นต้องอาศัย ความร่วมมือทั้งผู้ให้และผู้รับในการดำเนินการแผนการวิจัย และ แผนจัดการเรียนรู้ที่ต้องผ่าน กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันด้วยความตั้งใจและใส่ใจ นอกจากนี้ปัจจัยด้านความสามารถ ในการสังเกตและบันทึกสิ่งที่สังเกตได้ตามสภาพการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน อาจเนื่องจากเป็น ทักษะที่ต้องใช้ความรู้และการฝึกทักษะให้ความชำนาญในการสังเกตจับประเด็นสิ่งที่ทำได้ดี และ สิ่งที่ยังทำไม่ได้ดี และวิธีการแก้ไขสิ่งที่ยังทำไม่ได้ดีของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นอย่างสูง ดังนั้นในกานำรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ไปใช้ ผู้ใช้ควรเน้นการให้ความรู้ และฝึกทักษะแก่ครูผู้รับการดูแลในด้านวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาและการหาวิธีการแก้ปัญหา ต่าง ๆ อย่างเพียงพอในระยะเวลาเตรียมการ

5. ผลจากการวิจัย พบว่า รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ช่วยพัฒนา สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในระดับสูง แต่เมื่อ พิจารณาความสามารถเป็นรายด้าน พบว่า การเขียนเอกสารอ้างอิง และการเก็บรวบรวมข้อมูลและ สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ในการวิจัยดังนั้นการนำรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ไปใช้ ผู้ใช้ควรมีการเน้นให้ครูผู้รับการดูแลได้พัฒนาทักษะการเขียนเอกสารอ้างอิงให้มาก และเน้น การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนเป็นพิเศษ โดยเน้นการฝึกปฏิบัติให้มากกว่าเดิม ตามหลักการที่ควรจะเป็นเพื่อให้งานวิจัยมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

6. รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี นี้เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในบริบทของระบบฝึกอบบรมครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งเน้นการวิจัยในสถานศึกษา ดังนั้นครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ควรเลือกจากผู้ที่มีความสามารถในการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาผู้เรียนด้วยกระบวนการวิจัยและแก้ปัญหาโดยดำเนินการวิจัยร่วมกันระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล ซึ่งอาจมีการขยายผลต่อโดยการส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะด้านการทำวิจัยของครูผู้ดูแล และครูผู้ดูแลติดตามนักศึกษาครูฝึกประสบการณ์วิชาชีพต่อไป เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างแท้จริง นอกจากนี้ การเลือกครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำควรคำนึงถึงความรู้ ทักษะ ความสามารถในศาสตร์และสาขาวิชาของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพราะจะทำให้คุณภาพของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม การเลือกครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำควรคำนึงความสมัครใจ และเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพโดยรวมโดยไม่หวังผลตอบแทนเป็นเงินตราเป็นที่ตั้ง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี สามารถส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับดูแลให้คำปรึกษาแนะนำได้ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นควรศึกษาวิจัยเพื่อนำรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ไปทดลองเปรียบเทียบกับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะกับการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น เปรียบเทียบสมรรถนะการสอนที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี กับรูปแบบการนิเทศหลากหลายวิธี เป็นต้น
2. ผลการวิจัยครั้งนี้ ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับผลของการพัฒนาสมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี ในกลุ่มนักศึกษาครูที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสาขาอื่น หรือวิทยาลัยครูอื่น ๆ เป็นต้น
3. ผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนารูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นผู้ให้การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมโดยพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบอื่น ๆ ในการส่งเสริมสมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยนักศึกษาเป็นผู้พัฒนาตนเอง เช่น การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Supervision) หรือ (Coaching)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. (2545). กฎหมายการศึกษา ค.ศ. ฉบับปรับปรุง ว่าด้วยครู
ในทุกสถาบันการศึกษา. นครหลวงเวียงจันทน์ : กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.
- _____. (2545). กฎหมายการศึกษา ค.ศ. ฉบับปรับปรุง ว่าด้วย ระบบการศึกษาลาว.
นครหลวงเวียงจันทน์ : กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.
- _____. (2556). เอกสาร 3 ลักษณะ และ 5 หลักมูลการศึกษาลาว. นครหลวงเวียงจันทน์ :
กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.
- _____. (2558). กฎหมาย ว่าด้วยการศึกษา (ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2015) ภาคที่ II ระบบ
การศึกษาแห่งชาติ การศึกษาในโรงเรียน. นครหลวงเวียงจันทน์ : กระทรวงศึกษาธิการ
และกีฬา.
- กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา กรมสร้างครู. (2537). รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพแบบต่อเนื่อง.
นครหลวงเวียงจันทน์ : กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.
- _____. (2544). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. นครหลวงเวียงจันทน์ :Nhan Dan Printing
House. 2002
- _____. (2549). แผนยุทธศาสตร์การศึกษาแห่งชาติ 2006 - 2015. นครหลวงเวียงจันทน์ :
กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.
- _____. (2558). การพัฒนาวิชาชีพครูแบบต่อเนื่องที่เน้นโรงเรียนเป็นฐาน โดยรูปแบบ
การส่งเสริมการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. นครหลวงเวียงจันทน์ : กระทรวงศึกษาธิการ
และกีฬา.
- _____. (2558). แผนงานปฏิรูปการศึกษาครุ 2016 - 2020 : การติดตามดูแลให้ช่วยเหลือครู
ที่จบใหม่. นครหลวงเวียงจันทน์ : กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.
- _____. (2558). แผนพัฒนาแผนงานการศึกษาและกีฬาลาว 5 ปี ครั้งที่ VIII 2016 - 2020.
จำนวนครูที่มีวุฒิการศึกษา และสมรรถนะที่เหมาะสมกับรายวิชาสอน. นครหลวง
เวียงจันทน์ : กระทรวงศึกษาธิการและกีฬาลาว.
- _____. (2559). แผนยุทธศาสตร์การศึกษาแห่งชาติ 2016 - 2020. นครหลวงเวียงจันทน์ :
กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.
- กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา กรมสร้างครู. (2561). สมรรถนะการพัฒนาวิชาชีพครูวิทยาลัยครู.
นครหลวงเวียงจันทน์ : กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.

กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา กรมสามัญศึกษา. (2550). **แผนยุทธศาสตร์การศึกษา แต่ 2001 -**

2020. นครหลวงเวียงจันทน์ : กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา.

กองวิจัยทางการศึกษากรมวิชาการ. (2542). **วิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ :

กรมการศาสนา.

กานดา พูนลาภทวี และวรรณดี แสงประทีปทอง. (2545). **การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูใน**

โครงการโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

ขวัญดาว แจ่มแจ้ง. (2556, เมษายน - มิถุนายน). “กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของ

อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง,” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย**

นเรศวร. 15(2) : 86 - 96.

จารุวรรณ ศิลปะรัตน์. (2548). **การพัฒนารูปแบบเสริมพลังในการทำงานเพื่อศักยภาพการเป็น**

นักวิจัยของครูอนุบาล. ปริญญาโท กศ.ด. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จิราภรณ์ สรรพทานนท์. (2529). **การพัฒนาแบบการส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์ใน**

มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ป.ร.ด. (วิจัยและพัฒนาการสอนเทคนิคศึกษา). กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

จุมพจน์ วนิชกุล. (2549). **การพัฒนาแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบบูรณาการ**

สำหรับวิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การอุดมศึกษา).

กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉันทรา พูนศิริ. (2554). **แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิจัย.** กรุงเทพฯ : สถาบันการ

ต่างประเทศท้าววงศ์วิโรปกการ กระทรวงการต่างประเทศ.

ชาติรี มณี โกศล. (2539). **การพัฒนาหลักสูตรการวิจัยปฏิบัติการสำหรับครูประถมศึกษา.**

วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เชาวรัตน์ เตมียกุล. (2552). **รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครูสังกัดสำนักงาน**

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ด. (วิจัยและพัฒนาหลักสูตร).

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ฐปณีย์ โคตรชุม. (2550). “การประเมินโครงการวิจัย”. (อค์สำเนา).

คณัย เทียมพุด. (2550). **ความสามารถ.** กรุงเทพฯ : เออาร์ อินฟอรมเมชันแอบพลีเคชั่น.

- ทวีป วงศ์ชาติกุล. (2555). การพัฒนากระบวนการพัฒนาครูโดยยึดสมรรถนะเป็นฐาน
ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคเหนือ
ตอนบน. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. (การศึกษาและพัฒนาสังคม). เชียงราย :
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ทวีป อภิลิทธิ์. (2551). เทคนิคการเป็นวิทยากรและนักฝึกอบรม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนาศาสตร์. (2543, พฤษภาคม). “การวิจัยในชั้นเรียน,” วารสารวิชาการ. 3(5) : 72 - 77.
- ทัศนาศาสตร์. (2548). ปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน เรื่องยากที่ทำได้จริง. กรุงเทพฯ :
อัลฟ่า มิเลเนียม.
- _____. (2555). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 25(4) : 39 - 45.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2554 : 2). เทคนิคการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 6. สงขลา : กระดาษหอม
สงขลา.
- นวมินทร์ ประชานันท์. (2553). กลยุทธ์การวิจัยในชั้นเรียน. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
นิคม ตั้งกะพิกม. (2543). รายงานผลการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
ครูภาคสนาม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2553). การนิเทศการสอน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิภา ศรีไพโรจน์. (2558). คุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับนักวิจัย. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2561, จาก
<http://www.watpon.com/Elearning/res10.htm.strivedon>.
- บั้งอร ภูวภิรมย์ขวัญ. (2522). เอกสารประกอบการเรียน : วิชาสถิติและการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2540, ตุลาคม - ธันวาคม). “การวิจัยในชั้นเรียน.” วารสารการวิจัยทางการศึกษา.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). การวิจัยเบื้องต้น. มหาสารคาม : อภิชาดิการพิมพ์.
_____. (2546). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประทุม อัดชู และคณะ. (2548). งานวิจัยเรื่องการศึกษาผลของกระบวนการจัดการสังเกตและฝึก
ปฏิบัติงานครูของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ปรีดา เบ็ญการ (2548). การส่งเสริมการรับรู้ของความสามารถของตนในกระบวนการพัฒนาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู. วิทยานิพนธ์ วท.ค. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- เปรมกมลย์ ตรียมงคลกุล. (2556). **หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะของผู้อำนวยการฝ่ายบริษัท อสมท จำกัด (มหาชน).** วิทยานิพนธ์ ปร.ค. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชนี กุลฑานันท์. (2554, พฤษภาคม-สิงหาคม). “การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูแบบผสมผสานในการทำวิจัยในชั้นเรียน.” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 5(2) : 97 - 115.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2551). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ : **ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน.** กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- พินันท์ คงคาเพชร. (2552). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : แคนเน็กซ์ อินเตอร์คอร์เปอร์เรชั่น.
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2553). การประเมินผลการศึกษา : **แนวคิดสู่การปฏิบัติ.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : วี เจ พรินติ้ง.
- เพียงพรรค ทิศกร. (2551). “การประเมินผลความคุ้มค่าของการวิจัย.” เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ จัดโดย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.) วันศุกร์ที่ 19 ธันวาคม 2551 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น หลักสี่ กรุงเทพฯ.
- ไพวัน ดวงพะจัน. (2561). **รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.** วิทยานิพนธ์ ปร.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนสิข สิทธิสมบุญ. (2546). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน. สืบค้นเมื่อ 8 เมษายน 2561, จาก <http://www.moe.go.th/wijai/curriculum%20classroom>.
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2540). **เอกสารการสอนวิชาการบริหารการศึกษา 501701 การบริหารทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรการศึกษา เล่มที่ 2.** มหาสารคาม : อภิชาดการพิมพ์.

- มาเรียม นิลพันธ์. (2549). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุทธ ไกรวรรณ. (2551). **การสร้างเครื่องมือวิจัย**. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2552). **การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา**. กรุงเทพฯ : คำสมัย.
- เรืองยศ เพชรสุก. (2554). **การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการวิจัยของครูในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5**. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. (การบริหารการศึกษา). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2524). **หลักการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ทวีกิจการพิมพ์.
- วชิรา เครือคำอ้าย. (2552). “การพัฒนา รูปแบบการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ ปร.ด. (หลักสูตรและการสอน). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วณิช นิรัตรานนท์. (2552). **การบริหารโรงเรียนในเขตพื้นที่ศึกษาอุดรธานี เขต 1 : เอกสารประกอบการเรียนวิชาหลักการบริหาร**. มหาสารคาม : โครงการคุชฌีบัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ และภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์. (2550). “ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตสาขาการสอนวิทยาศาสตร์.” วารสารเกษตรศาสตร์. 29(2) : 104 - 117.
- วัชระ กสิณฤกษ์. (2548). **Research mentor : นักวิจัยพี่เลี้ยงของโครงการที่ขอทุน Mentor mentee mentoring : ศาสตร์และศิลป์ของการเป็นนักวิจัยพี่เลี้ยงที่ดี**. กรุงเทพฯ : มูลนิธิบัณฑิตยสภา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2553). **การนิเทศการสอน**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วันทนีษฐ์ ชูศิลป์. (2525). **สถิติและการวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2553, กรกฎาคม - ธันวาคม). “การวิจัยพัฒนารูปแบบ.” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 2(4) : 9 - 10.
- วิทยา จันทร์ศิริ. (2551). **การพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิทยาลัยครูสะท้านนะเขต. (2533). **ประวัติวิทยาลัยครูสะท้านนะเขต ครบรอบ 40 ปี การก่อตั้งวิทยาลัยครูสะท้านนะเขต.** สะท้านนะเขต : วิทยาลัยครูสะท้านนะเขต.

_____. (2017). **รายงานประจำปีของวิทยาลัยครูสะท้านนะเขต.** สะท้านนะเขต : วิทยาลัยครูสะท้านนะเขต.

_____. (2019). **ข้อกำหนดว่าด้วยการสร้างตั้งสภาวิทยาศาสตร์.** สะท้านนะเขต : วิทยาลัยครูสะท้านนะเขต.

วิมาน วรรณคำ. (2553). **การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน.** วิทยานิพนธ์ ก.ค. (ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา). นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

วิรัช วรรณรัตน์. (2529). **เอกสารประกอบการสอน : วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ศักดิ์สิทธิ์ วัชรรัตน์. (2552). **เอกสารประกอบการค้นคว้าวิชาการวิจัยการศึกษาและวิจัยในชั้นเรียน.** พิษณุโลก : วิทยาลัยสารพัดช่างพิษณุโลก.

ศูนย์กลางพรรค. (2539). **เอกสารการประชุมใหญ่ ครั้งที่ 6 ของพรรคประชาชนปฏิวัติลาว.** นครหลวงเวียงจันทน์ : ศึกษาใหม่.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2545). **การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาหลักสูตรการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.** วิทยานิพนธ์ กศ.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2525). **การวิจัยเชิงบรรยาย.** กรุงเทพฯ : บานมีการพิมพ์.

ศุภัญญา สมิทธิธรรมโชติ. (2549). **แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency - base Learning.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนา อินเตอร์พรีนท์.

สุเดือนเพ็ญ คงคะจันทร์ กอบกุล ไพบูลย์ อังพวงษ์ นิพนธ์ กุณินิตย์และสุเทียน ตนตระวานิชย์. (2550). **เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรนักบริหาร ส่งเสริมสุขภาพ ระดับกลาง รุ่นที่ 6/2550 ระหว่างวันที่ 24 สิงหาคม - 3 กันยายน 2550 ณ โรงแรม เซ็นทรัลเพลส จังหวัดสมุทรสาคร.(สำเนา).**

สุธาณี บุญญาพิทักษ์. (2545). **การพัฒนาหลักสูตรครูนักวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู.** ปริญญาานิพนธ์ กศ.ค. (วิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุพานี ชื่นจิต. (2546). การพัฒนาความรู้ การวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนวัดมะเกลือ.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- สุภาภรณ์ มั่งคั่งวิทย์. (2544). ตัวอย่างการวิจัยในชั้นเรียนประสบการณ์ตรงของครูต้นแบบ.
กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.
- สุมน อมรวิวัฒน์. (2546). กัลยาณมิตรนิเทศ. กรุงเทพฯ : คับปลิว. เจ. พร็อพเพอร์ตี้.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2547). การวัดทักษะการปฏิบัติ (Performance Testing) : จุลสารการทดสอบ
อันดับที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2552). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- หาญศึก เล็บครุฑ. (2557). “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพ
ครูด้านวัดและประเมินผลการศึกษา.” ในเอกสารการประชุมวิชาการครุศาสตร์
อุตสาหกรรมระดับชาติ ครั้งที่ 7, หน้า 236 - 241. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อนันต์ ศรีโสภณ. (2527). หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- อพันธ์ พูลพุกษา. (2560). การพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์
กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- อมรา พงศาพิชญ์. (2553). การกำหนดกรอบคิดในการวิจัยเชิงคุณภาพคู่มือการวิจัยเชิงคุณภาพ
เพื่อการพัฒนา. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรวรรณ เหมือนสุดใจ. (2545). การนิเทศการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพ
การวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(หลักสูตรการสอนและการนิเทศ). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรอุมา รุ่งเรืองวานิชกุล. (2556). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครุนักวิจัยด้วย
การบูรณาการกระบวนการเรียนรู้สำนักงานข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. ปริญญาโท กศ.ด. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา สระวาสี. (2551, พฤษภาคม). “การวิจัยในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วม.” วารสารข้าราชการ
ครู. 18 (7) : 15 - 17.

เซอร์มีเนีย. (2550). การสอนงานและการนำให้คำปรึกษาดูแล. แปลโดย กมลวรรณ รามเดชะ.
กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.

Altamirano, R. R. (1989). **Action Research as an Appropriate Technical Assistance Approach in Community Development: An Investigation of Its Link to Organizational Culture.** Doctoral Dissertation. U.S.A: Michigan State University.

Anderson, E. M. & Shannon, A. L. (1988, January). "Toward a Conceptualizing of Mentoring." **Journal of Teacher Education.** 39(1) : 38-42.

Aydin, N. (2009). "Enhancing Undergraduate Mathematics Curriculum via Coding Theory and Cryptography." **Primus.** 19(3) : 296 - 309.

Banathy, B. H. (1968). **Instructional Systems.** California: Fearon.

Bardo, J. W. & Hartman, J. J. (1982). **Urban Sociology : A Systematic Introduction.** U.S.A: F.E. Peacock Publishers, Inc.

Beattie, C. (1989). "Action Research: A Practice in Need of Theory." **Re-Interpreting Curriculum Research: Images and Arguments.** In Geoffrey Milburn, Ivor F. Goodson, and Robert J. Clark (Eds.), **Re-Interpreting Curriculum Research: Images and Arguments.** (pp. 110-120). Philadelphia: Falmer.

Best, J. W. (1981). **Research in Education.** New Delhi : Prentice-Hall of India Private Limited.

Black, L. L. (2004). "Helping Students Themselves : Strategies for Successful Mentoring Relationship." **Counselor Education & Service.** 44(2) : 44-54.

Bogdan, R. C. & Sari, K. B. (1982). **Qualitative for Education : An Introduction to Theory and Methods.** Massachusetts : Allyn and Bacon, Inc.

Boyatzis, R. E. (1982). **The Competent Manager : A Model for Effective Performance.** New York : John Willey and Sons.

Brown, W.B. & Moberg, D. J. (1980). **Organization Theory and Management: A Macro Approach.** New York: John Wiley & Sons.

Carr, W. & Stephen, K. (1986). **Becoming Critical.** Great Britain : Taylor & Francis (Printers) Ltd.

- Chuaprapaisilp A. (1989). **Improving Learning from Experience through the Conduct of Pre- and Post-Clinical Conferences: Action Research in Nursing Education in Thailand.** Doctoral Dissertation. Australia: School of Medical Education, University of New South Wales.
- Cohen, L. & Lawrence, M. (1980). **Research Methods in Education.** London : Croom Helm, Ltd.
- Corey, S. M. (1953). **Action Research to Improve School Practice.** New York : Teachers College, Columbia University.
- Costa, A. L. & Garmston, R. J. (2002). **Cognitive Coaching: A Foundation for Renaissance Schools.** 2nd ed. Massachusetts: Christopher-Gordon Publishers, Inc.
- Cross, K. P. & Steadman, H. M. (1996). **Classroom Research and Assessment.** Retrieved 9 September 2019, from <http://www.cariboo.bc.ca/pd/workshoppdesc/classroom%20research%20&%20assessment.html>.
- Cruickshank, R. D. & Haefele, D. (2001). "Good Teachers, Plural." **Educational Leadership.** 15(2) : 26 - 30.
- Cruz, K. S. & Pil, F. K. (2011). "Team Design and Stress: A Multilevel Analysis." **Human Relations.** 64(10) : 1265 - 1289.
- Danielson, L. (2002, March-April). "Developing and Relating Quality Classroom Teachers Through Mentoring." **The Clearing House.** 75(4) : 183 - 185.
- Davies, B. & Ellison, L. (1997). **School Leadership for the 21st Century.** London : London Rutledge.
- Dorsey, E. A. Jr. (1991). **An Unsolicited Sociotechnical Intervention in a Public System: A Participatory Action Research Approach. (Racial Balance, School Integration, Hostile Intervention).** Doctoral Dissertation. U.S.A : Old Dominion University.
- Ebbutt, D. (1985). Educational Action Research : Some General Concern and Specific Quibbles. In Robert G. Burgess (Ed.), **Issues in Educational Research Qualitative Methods.** (pp. 152 - 174). Great Britain : Taylor & Francis (Printers) Ltd.
- Elliot, J. (1985). **Action Research for Educational Change.** 2nd ed. Great Britain: Biddles Ltd.
- Fraenkel, J. K. & Wallen, N. E. (2003). **How to Design and Evaluate Research in Education.** New York : McGraw - Hill.

- Field, J. (1997, April). "Classroom Research." **ELT Journal**. 51 : 192 - 193.
- Freeman, D. (1998). **Doing Teacher Research : From Inquiry to Understanding**. Canada : Heinle&Heinle.
- Frenn, M. D. (1991). **Older Adults' Experience of Health Promotion: A Theory for Nursing Practice. (Intrinsic Motivation, Aging)**. Doctoral Dissertation. U.S.A : University of Wisconsin.
- Geigoriu, E. & Hopkins, S. A. (2005). "Mentoring Community College Faculty and Staff : Balancing Contradiction of Informal Program Components and Formal Program Structure." **Community College Review**. 32 (4) : 40 - 59.
- Girves, J. E., Zedepa, Y. & Gwathmey, J. K. (2005). "Mentoring in a Post-Affirmative Action World." **Journal of Social Issues**. 61(3) : 449 - 479.
- Glatthorn, A. A. (1990). **Supervisory Leadership: Introduction to Instructional Supervision**. Illinois: Scott, Foreman and Company.
- Glickman, C. D., Gordon, S. P. & Ross-Gordon, J. M. (1995). **Supervision of Instruction: A Developmental Approach**. 3rd ed. Boston : Allyn and Bacon.
- Glickman, C. D., Stephen, P. G. & Jovita, M. R. G. (2010). **Supervision and Instructional Leadership: A Development Approach**. 8th ed. Boston : Allyn and Bacon.
- Good, C. V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw-Hill Book Company, Inc.
- Gordon, S. P. (2004). **Professional Development for School Improvement : Empowering Learning Communities**. Boston : Pearson.
- Gurney, M. (1988). **An Action Research Enquiry into Ways of Development and Improving Personal and Social Education**. Doctoral Dissertation. Bath : University of U.K.
- Harvard Business Essentials. (2004). **Coaching and Mentoring : How to Develop to Talent and Achieve Stronger Performance**. Boston : Harvard Business School.
- Hazed, A. (2001). "Facilitative Teachers' Instruction of Primary Students Who Use Black English: A Staff Development Project." **Resources in Education**. 36(1) : 35 - 48.
- Helsip, R. (1991). **As the Curriculum Turns: Reconstructing for Relational Education Through Reflection and Resistance**. Doctoral Dissertation. U.S.A : University of Oregon.

- Hill, C. T. (1991). **Utilizing Teams with the Staff of a Native American School under Stress (Staff Support)**. Doctoral Dissertation. U.S.A : The Florida State University.
- Holden, J. (1995). **Mentoring Frameworks for Texas Teachers**. Texas : Publications Distribution Office of the Texas Education Agency.
- Holly, P. (1991). From Action Research to Collaborative Enquiry: The Processing of Innovation. In O. Zuber-Skerritt (Ed.), **Action Research for Change and Development**. (pp. 36 - 56). England : Gower Publishing Company.
- Hopkins-Thompson, P. (2000). "Colleagues Helping Colleagues: Mentoring and Coaching." **NASSP Bulletin**. 84(617) : 29 - 36.
- Hudson, P. B. (2007). "Examining Mentors' Practices for Enhancing Preservice Teachers' Pedagogical Development in Mathematics and Science." **Mentoring & Tutoring: Partnership in Learning**. 15(2) : 201 - 217.
- Hughes, R. E. (1989). **Retail Outlining: A Instructional Tool for Teaching Information Processing**. Doctoral Dissertation. U.S.A : University of Washington.
- Ibarra, H. (1999). "Provisional Selves: Experimenting with Image and Identity in Professional Adaptation." **Administrative Science Quarterly**. 44 (4) : 764 - 791.
- Irina, B. (2015). **Education for People and Planet: Creating Sustainable Future for All**. Global Education Monitoring Report 2015.
- Johnson, J. A. Jr. (1987). **The Development of a Network of Effectiveness Agents in State Government-An Action Research and Learning Approach**. Doctoral Dissertation. U.S.A: Florida State University.
- Kahn, S. G. (1988). **An Analysis of an Action Research Approach to Implementing Group Employee Involvement at the Micro (Departmental) Level**. Doctoral Dissertation. U.S.A : University of Massachusetts.
- Kemmis, S. (1985). "Action Research." In Husen, Torsten and T. Neville Postleth Waite (Eds.), **The International Encyclopedia of Education**. (pp. 42 - 47). Oxford : Pergamon Press Ltd.
- Kemmis, S. & McTaggart, R. (1988). **The Action Research Planner**. 3rd ed. Victoria: Deakin University.

- Kram, K. (1988). **Mentoring at Work: Developing Relationships in Organizational Life**. USA: University Press of America.
- Lewin, K. (1985). Action Research and Minority Problems. In G.W. Lewin (Ed.), **Resolving Social Conflicts**. (pp.150 - 165). New York: Harper & Row.
- Llorens, M. B. (1985). "Action Research : Are Teachers Findings Their Voice?" **The Elementary School Journal**. 95 (1) : 1 - 10.
- Lucia, A. D. & Lepsinger, R. (1999). **The Art and Science of Competency Models : Pinpointing Critical Success Factors in Organizations**. New York : Pfeiffer.
- Lyons, C. A. & Pinnell, G. S. (2001). **Systems for Change in Literacy Education : A Guide to Professional Development**. Portsmouth: Heinemann.
- Manning, S. (2005). "Young leader: Growing through Mentoring." **Gifted Child Today**. 28(1) : 15 - 20.
- March, C. & Ken, S. (1993). **Curriculum : Australia Practices and Issues**. Australia : McGraw-Hill Book Company Australia Pty Limited.
- Marlene, P. C. & McHenry, M. J. (2002). **The Mentor's Handbook: Practical Suggestions for Collaborative Reflection and Analysis**. Norwood : Christopher Gordon Publisher.
- McClelland, D. (1973, June). "Testing for Competence Rather than for Intelligence." **American Psychologist**. 28(1) : 1 - 14.
- Mckeman, J. (1991). **Curriculum Action Research: A Handbook of Methods and Resources for Reflective Practitioner**. London :Kogan page.
- McLean, J. E. (2008). "Teacher Empowerment through Action Research." **Kappa Delta phi Record**. 34 : 34 - 38.
- Mentor International Study Consultants. (2009). **Chapter Three: What Are the Steps for Developing and Implementing?** Retrieved 25 February 2018, from <http://www.calpro-online.org/pubs/Mentoring%20Guide.pdf>.
- Miller, A. (2002). **Mentoring Students & Young Children : A Handbook of Effective Practice**. London : Kogan Page.

- Ministry of Education. (1994). **Methodology & Pedagogy 3**. Faculty of Education, National University of Laos, Teacher Training Department, Ministry of Education, Vientiane, Lao PDR.
- Moors, K. B. (2001, November-December). "Mentoring and Coaching Teachers." **Scholastic Early Childhood Today**. 16(3) : 15 - 16.
- Morton-Cooper, A. & Palmer, A. (2000). **Mentoring, Preceptor Ship and Clinical Supervision: A Guide to Professional Support Roles in Clinical Practice**. 2nd ed. Oxford: Blackwell Science Ltd.
- Newby, T. J. & Corner J. (1997). **Mentoring for increased Performance: Foundations and Methods**. Retrieved 8 April 2018, from <http://www.comerstoneconsults.com>.
- Nihat, B. (2008, October). "Turkish Pre-Service Mathematics Teachers' Beliefs About Mathematics Teaching." **Australian Journal of Teacher Education**. 33(5) : 64 - 79.
- Katz, L., Sadler, K. & Craig, D. V. (2005). "Science Professors Serve as Mentors for Early Childhood Preservice Teachers in the Design and Implementation of Standards Based Science Units." **Journal of Elementary Science Education**. 17(2) : 43 - 55.
- Ozcelik, G. & Ferman, M. (2006). "Competency Approach to Human Resources Management: Outcomes and Contributions in a Turkish Cultural Context". **Human Resource Development Review**. 5(1) : 72 - 91.
- Pask, R. & Joy, B. (2007). **Mentoring-Coaching: A Handbook for Education Professionals**. England: Open University Press McGraw-Hill Education.
- Rolando, C. (2002). **Different Leadership Style Definitions**. Retrieved 8 April 2018, from http://www.essortment.com/lifestyle/differntleader_sksu.html.
- Rolfe, A. (2008). **Mentoring Works**. Retrieved 8 April 2018, from http://www.mentoring-works.com/definitions_of_mentoring.html.
- Sagor, R. (2000). **Guiding School Improvement with Action Research**. Virginia : Association for Supervision and Curriculum Development.
- Sanford, E. B. (1989). **Development of a Plan for Church Growth by Building Upon the Strengths of the Woodbury United Methodist Church**. Doctoral Dissertation. U.S.A : Drew University.

- Searle, J. R. (1980). "Minds, Brains, and Programs." **The Behavioral and Brain Sciences**. 3 (3): 417 - 457.
- Seals, A. H. D. (1991). **Facilitative Teachers' Instruction of Primary Students Who Use Black English: A Staff Development Project**. Doctoral Dissertation. U.S.A : University of Massachusetts.
- Sebatane, E. M. (2017). "Enhancement of Teacher Capacities and Capabilities in School Based Assessment: Lesotho Experience." **Assessment in Education**. 20(3): 14 - 20.
- Shermon, H. A. (2004). **The New Science of Management Decision**. New York : Paper and Row.
- Simmons, B. J. (1998). "Mentoring : the Reroute to Successful College Teaching." **The Delta Kappa Gamma Bulletin**. 64(3) : 45 - 50.
- Skerritt, O. (2015). **Great Britain: Athenaeum**. Retrieved 19 March 2018, from <https://www.icsu.org/publications/review-of-targets-for-the-sustainable-development-goals-the-science-perspective-2015>.
- Smith, P. M. (1987). **Initiating Staff/Student Involvement in Improving a Junior-Senior Higher School**. Doctoral Dissertation. U.S.A : University of Massachusetts.
- Spencer, L. M. & Spencer, S.M. (1993). **Competency at Work : Models for Superior Performance**. New York :Wiley.
- Spencer, L., McClelland D. & Spencer, S. (1994). **Competency Assessment Methods : History and State of the Art**. Boston : Hay/McBer Research Press.
- Starcevish, M. M. (2009). **Coach, Mentor: Is there difference?** Retrieved 11 February 2018, from <http://www.mentoringassociation.org/memberonly/DelM&Coach2.html>.
- Sullivan, S. & Glanz, J. (2005). **Supervision that Improves Teaching : Strategies and Teaching**. 2nd ed. Thousand Oaks : Corwin.
- Swanburg, R. C. & Swanburg, L. C. (1995). **Nursing Staff Development : A Component of Human Resource Development**. Boston : Jones and Barlett Publisher, Inc.

- Sweeny, B. W. (2003). **Defining the Distinctions Between Mentoring & Coaching**. Retrieved 8 April 2018, from [http://www.mentoring association.org/meberonly/DefM&Coach2.html](http://www.mentoringassociation.org/meberonly/DefM&Coach2.html).
- _____. (2008). **The CBAM: A Model of the People Development Process**. Retrieved 8 April 2018, from <http://www.mentoring-association.org/meberonly/CBAM.html>.
- _____. (2008). **Leading the Teacher Induction and Mentoring Program**. 2nd ed. California : Corwin Press.
- Thody, A. (1997). Mentoring for School Principle. In B. J. Caldwell and E. M.A. Carter (Eds.), **The Return of the Mentor : Strategies for Workplace Learning**. (pp. 59-76). London : Flamer.
- Thrope, S. & Clifford, J. (2003). **The Coaching Handbook : An Action Kit for Trainers & Managers**. London : Kogan Page.
- Warner, A. J. (1991). **Promoting Change in Agricultural Extension Training in Sind, Pakistan: An Action Research Approach. (In-service Training)**. Doctoral Dissertation. U.S.A : University of Minnesota.
- Wiersma, W. (1991). **Research Methods in Education**. 5th ed. Massachusetts : Allyn and Bacon a Division of Simon & Schuster Inc.
- Wiles, J. W. & Bondi, J. C. (2004). **Supervision: A Guide to Practice**. 6th ed. New Jersey : Prentice-Hall.
- Willer, D. (1986). **Scientific Sociology : Theory and Method**. New Jersey : Prentice-Hall.
- Wilson, G. D. (1990). **Organizational and Environmental Variables in Administrative Re - constructing: Superintendents Perceptions and Process**. Doctoral Dissertation. U.S.A : West Virginia University.
- Wilson, S. & Thomson, S. (2008). "The Factor that Makes Us More Effective Teachers: Two Pre-service Primary Teachers' Experience of Bibliotherapy." **Mathematics Teacher Education and Development**. 9 : 21 - 23.
- Wunsch, M. A. (1994). "Developing Mentoring Programs: Major Themes and Issues." **Teaching and Learning about Sustainability in Higher Education**. 57: 9 - 13.

- Wyse, A. E., Keesler, V. & Schneider, B. (2008). "Assessing the Effects of Small School Size on Mathematics Achievement: A Propensity Score Approach." **Teachers College Record**. 110(9) : 1879 - 1900.
- Young, P. G., Sheets, J. M. & Knight, D. D. (1950). **Mentoring Principals : Frameworks, Agendas, Tips, and Case Stories for Mentors and Mentees**. U.S.A : Sage Publication, Ltd.
- Zuker-Skerritt, O. (1991). **Action Research for Change and Development**. Great Britain: Athenaeum.
- Zwell, M. (2000). **Creating Culture of Competency**. New York : John Willey & Sons.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕ ๑๑/๖๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจันทน์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๖๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน Dr.Souksomphone Anothai

ด้วย Mr.Katika Rajboutra นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๖๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน Dr.Bounlert Chandenuphab

ด้วย Mr.Katika Rajboutra นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วิชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมคณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๕๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๖๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.สุชาติ หอมจันทร์

ด้วย Mr.Katika Rajboutra นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต

ด้วย นายกตिका ราชบุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษา มีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้ กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นายกตिका ราชบุตร ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับ กำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลทำวิทยานิพนธ์

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๖๖.๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต

ด้วย นายกตिका ราชบุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาครู โดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์จะสัมภาษณ์ท่าน เพื่อเก็บข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดกรุณาอนุญาตให้นักศึกษาได้เข้าสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิจัยในครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/ว๑๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์

จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราพร เอราวรรณ

ด้วย นายกตिका ราชบุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยครูสหวันนะเขต สาธารณะรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/ว๑๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย

เรียน ดร.สุกสมพร อโนไทย

ด้วย นายกติกา ราชบุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยครูสหวันนะเขต สาธารณะรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๕๖๘ ๑๖๕๖

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/ว๑๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย

เรียน ดร.เพ็ชระหอมอน ชัดติยะวงส์

ด้วย นายกตिका ราชบุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยครูสหวันนะเขต สาธารณะรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/ว๑๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย

เรียน ดร.ไพวัน ดวงพะจัน

ด้วย นายกตिका ราชบุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยครูสหวันนะเขต สาธารณะรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/ว๑๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย

เรียน ดร.สุชาติ หอมจันทร์

ด้วย นายกตिका ราชบุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยครูสทวันนะเขต สาธารณะรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/ว๑๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย

เรียน ดร.เทพพร โลมารักษ์

ด้วย นายกตिका ราชบุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยครูสหวันนะเขต สาธารณะรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/ว๑๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย

เรียน ดร.วินัย สุขราช

ด้วย นายกตिका ราชบุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยครูสหวันนะเขต สาธารณะรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคู่มือการวิจัย ในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ภาคผนวก จ

**รายนามชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบคู่มือให้คำปรึกษา
แนะนำและผู้เชี่ยวชาญเครื่องมือวิจัย**

**รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง
ของการพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัย
ในชั้นเรียน ในวิทยาลัยครูสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**

1. ผศ. ดร. วราพร เอรารวรรณ์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย
2. Dr. Souksomphone Anothay
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสะหวันเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
3. Dr. Phetsamone Khattiyavong
คณบดีคณะภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสะหวันเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
4. Dr. Phaivanh Duangphachanh
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
5. ดร. สุชาติ หอมจันทร์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประเทศไทย
6. ดร. เทพพร โลมารักษ์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประเทศไทย
7. Dr. Vinai Soukarath
รองคณะแผนกศึกษาธิการและกีฬาแขวงสะหวันเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง
ของเครื่องมือในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบดูแลให้
คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนวิทยาลัยครูสะหวันเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1. ผศ.ดร. วราพร เอรารวรรณ์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประเทศไทย
2. Dr. SouksomphoneAnothay
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
3. Dr. PhaivanhDuangphachanh
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
4. ดร. สุชาติ หอมจันทร์
คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประเทศไทย
5. ดร. เทพพร โลมารักษ์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประเทศไทย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญให้การอบรม
เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียน และระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน
ในวิทยาลัยครูสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1. ดร. โกวิท วัชรินทรางกูร
ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประเทศไทย
2. ผศ. ดร. นวมินทร์ ประชานันท์
รองอธิการบดีฝ่ายการต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประเทศไทย
3. ดร. เทพพร โลมารักษ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประเทศไทย
4. ดร. สุชาติ หอมจันทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประเทศไทย
5. นายกตिका ราชบุตร
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประเทศไทย

ภาคผนวก

รายงานวิจัยในชั้นเรียนที่กำหนดโดยครูวิทยาลัยครูสระหว้านะเขต

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

รายชื่อ งานวิจัยในชั้นเรียนที่กำหนดโดยครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

กลุ่มตัวอย่าง	ชื่องานวิจัย
คนที่ 1	การพัฒนาทักษะกระบวนการทดลอง เกี่ยวกับการจมและการลอยของวัตถุ โดยวิธีการสอนแบบทดลอง สำหรับนักศึกษาฟิสิกส์ ปีที่ 2 วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
คนที่ 2	การศึกษาการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมวงกลมภาษาลาว การอ่านพยางค์และ การพูดคำตามรูปภาพ โดยใช้สื่อประสมในการสอนชั้นอนุบาล 2 ที่โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
คนที่ 3	การศึกษาความสามารถในการเขียนและแก้สมการ โดยการสอนเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญของนักศึกษาครูปีที่ 1 ระบบ 12+4วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว
คนที่ 4	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูเคมี ปีที่ 2 ที่เรียน โดยชุดกิจกรรม เรื่อง กรด และเบส
คนที่ 5	การพัฒนาความสามารถของนักศึกษาครูเคมี ปีที่ 3 เกี่ยวกับการแบ่งเซลล์แบบไมโอ ซิส โดยการสอนกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบค้นหาทางวิทยาศาสตร์ด้วยการปฏิบัติจริง
คนที่ 6	การศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความ โดยใช้สื่อประสมของนักศึกษาครู ภาษาลาว-วรรณคดี ปีที่ 1 ระบบ 12+4 วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว
คนที่ 7	การพัฒนาการสอนแบบอภิปรายเกี่ยวกับระบบรักษาความปลอดภัยทางคอมพิวเตอร์ ด้วยการนำใช้ วิดีโอและภาพประกอบการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 5
คนที่ 8	The Effect of Using Pictures to Enhance Vocabulary: Names of Fruit for the M2 Students at Secondary School, Kaisonphomvihane, Savannakhet Province, Lao PDR.
คนที่ 9	The Effects of Using 5 Stages of Grammar Teaching on “Verb to do in present simple tense” to sixth-year of Secondary School Students in Thana Secondary School, PhaxangVillage, KhounkhamDistrict, Khammouan Province.

ตารางรายชื่องานวิจัย (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	ชื่องานวิจัย
คนที่ 10	The Effects of Using Flash Cards and Pictures to Improve the M1 Students' at Beungthale Secondary School, Saybuly District, Savannakhet Province

มหาวิทยาลัยราชภัฏบรเวียต
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข

ตารางฝึกอบรมครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

กำหนดการโครงการฝึกอบรมการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (สำหรับครู)
วิทยาลัยครูสระหว้านะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

เรื่อง ความพร้อมสู่การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน

ระยะเวลา 21-27 มีนาคม 2562

สถานที่อบรม ห้องประชุมชั้นสอง วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จำนวนผู้เข้ารับการอบรม 60 คน

วันที่ 1

21 มีนาคม 2562

- 08.00-08.30 น. ลงทะเบียนรับเอกสาร
- 08.30-09.00 น. พิธีเปิดโครงการ โดย ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- 09.00-12.00 น. การบรรยาย เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียน
1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
  2. การสำรวจและกำหนดปัญหาเพื่อเตรียมเรื่องวิจัย
  3. การศึกษาและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวามินทร์ ประชานันท์ และ
อาจารย์ ดร. โกวิท วัชรินทรางกูร
- 12.00-13.30 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00-16.30 น. บรรยายและฝึกปฏิบัติ เรื่อง กำหนดปัญหา และตั้งชื่อเรื่องวิจัย
โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวามินทร์ ประชานันท์ และ
อาจารย์ ดร. โกวิท วัชรินทรางกูร

วันที่ 2

22 มีนาคม 2562

08.00-10.00 น	บรรยาย เรื่อง 4. นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความรู้และทักษะ 5. ตัวแปรและสมมติฐานการวิจัย โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์ และ อาจารย์ ดร. โกวิท วัชรินทรางกูร
10.00-10.15 น	Coffee Break
10.15-12.00 น	การบรรยาย เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียน 6. แบบแผนการวิจัย 7. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์ และ อาจารย์ ดร. โกวิท วัชรินทรางกูร
12.00-13.30 น	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00-16.30 น	บรรยายและฝึกปฏิบัติ เรื่อง กำหนดปัญหา และตั้งชื่อเรื่องวิจัย โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวมินทร์ ประชานันท์ และ อาจารย์ ดร. โกวิท วัชรินทรางกูร

วันที่ 3

23 มีนาคม 2562

08.00-10.00 น	บรรยาย เรื่อง 8. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ การตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์ และ อาจารย์ ดร. โกวิท วัชรินทรางกูร
10.00-10.15 น	Coffee Break
10.15-12.00 น	การบรรยาย เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียน 9. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์ และ

	อาจารย์ ดร. โกวิท วัชรินทรางกูร
12.00-13.30 น	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00-16.30 น	บรรยายและฝึกปฏิบัติ เรื่อง 10. เขียนเค้าโครงการวิจัยและรายงานการวิจัย โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวมินทร์ ประชานันท์ และ อาจารย์ ดร. โกวิท วัชรินทรางกูร
วันที่ 4	
24 มีนาคม 2553	
08.00-10.00 น	บรรยาย เรื่องระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 1. ความหมายและความเป็นมาของระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2. รูปแบบของระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดย อาจารย์ ดร. สุชาติ หอมจันทร์ และอาจารย์ ดร. เทพพร โลมารักษ์
10.00-10.15 น	Coffee Break
10.15-12.00 น	การบรรยาย เรื่อง ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 3. บทบาทของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดย อาจารย์ ดร. สุชาติ หอมจันทร์ และอาจารย์ ดร. เทพพร โลมารักษ์
12.00-13.30 น	รับประทานอาหารกลางวัน
13.00-16.30 น	บรรยายและฝึกปฏิบัติ 4. คุณลักษณะของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยอาจารย์ ดร. สุชาติ หอมจันทร์ และอาจารย์ ดร. เทพพร โลมารักษ์
วันที่ 5	
25 มีนาคม 2553	
08.00-10.00 น	บรรยาย เรื่อง ระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียน 5. การพัฒนาระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดย อาจารย์ ดร. สุชาติ หอมจันทร์ และอาจารย์ ดร. เทพพร โลมารักษ์
10.00-10.15 น	Coffee Break
10.15-12.00 น	การบรรยาย เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียน 6. วิธีการและเทคนิคสำหรับผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

12.00-13.30 น. โดย อาจารย์ ดร. สุชาติ หอมจันทร์ และอาจารย์ ดร. เทพพร โลมารักษ์
รับประทานอาหารกลางวัน

13.00-16.30 น. บรรยายและฝึกปฏิบัติ

**7. วิธีการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนใน
วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**

โดยอาจารย์ ดร. สุชาติ หอมจันทร์และ อาจารย์ ดร. เทพพร โลมารักษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบรเวท
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข

ตารางจับคู่ระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และ ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัย
ในชั้นเรียน ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ตารางจับคู่ระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัย
ในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

คู่มือ	ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	ครูผู้รับการดูแล
1	ป.โท บุนปอนเพ็ดบุญเรือง	ป.ตรี ศรีลำพอน เทพบุลี
2	ป.โท พวงเพ็ด สุนทรวงษ์	ป.ตรี ชันไช จันสมพู
3	ป.โท จินนะตอน เกตวงศ์	ป.ตรี คาวโนลักษณ์แก้วมงคุณ
4	ป.โท คำห้ำ สว่างสังข์	ป.ตรี เพ็ชระหวัน เรืองลิด
5	ป.โท สุกสัน นวนทะวงศ์	ป.ตรี บุคสะบา ทามะวงสา
6	ป.โท เพ็ชลาตี อินทะกาลิน	ป.ตรี แก้ววิงวอน จันทะลังสี
7	ป.โท วรรณกอน คำสุขถาวงษ์	ป.ตรี ปาณีดา กานอลาด
8	ป.โท สุกดาวัน ไชยะแสน	ป.ตรี ทิพะไกสอน จันสีนา
9	ป.โท สุกวงวิมาน	ป.ตรี คำประสงคุณมีไช
10	ป.โท มลินดา นอละเสน	ป.ตรี สันติสุข เทบวงสา

ภาคผนวก ฅ

แผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูวิทยาลัยครูสระหวุ่นนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในการทำวิจัยในชั้นเรียน

แผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูวิทยาลัยครูสระหวุ่นนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในการทำวิจัยในชั้นเรียน

1. วัตถุประสงค์การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

- 1) ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- 2) ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ครูดำเนินการอยู่

2. ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

- 1) ครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีสมรรถนะในการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 2) ครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสามารถดำเนินการโดยใช้เทคนิคที่وبرมมาสอดคล้องกับการปฏิบัติงานถูกต้องตามขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียน
- 3) ครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทำวิจัยในชั้นเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงมากขึ้น

3. ขอบเขตการดำเนินการนิเทศ

3.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ครูในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ที่เป็นอาสาสมัครจำนวน 10 คน
ดังนี้

1. อาจารย์ สรีคำพอน เทบบุลี
2. อาจารย์ ชัน ไช จันสมพู
3. อาจารย์ ดาวม โนลักษ์แก้วมงคุณ
4. อาจารย์ เพ็ดสะหวัน เรืองลิด
5. อาจารย์ บุคสะบา ทำมะวงสา
6. อาจารย์ แก้ววิงวอน จันทะลังสี
7. อาจารย์ ชันทะหมอมจันทะแพง
8. อาจารย์ ทิพะไกสอน จันสีนา
9. อาจารย์ คำประสงคุณมีไซ
10. อาจารย์ สันติสุข เทบวงสา

3.2 สาระการนิเทศ

การดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้เทคนิคที่สอดคล้องกับการทำวิจัยชั้นเรียนในประเด็น ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในหัวข้อ ดังนี้

- (1) ความรู้เบื้องต้นของการวิจัยในชั้นเรียน
- (2) การสำรวจและการกำหนดปัญหาเพื่อการเตรียมเรื่องวิจัย
- (3) การศึกษาและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- (4) นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความรู้และทักษะ
- (5) ตัวแปรและสมมติฐานในการวิจัย
- (6) แบบการวิจัย
- (7) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- (8) เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ
- (9) การวิเคราะห์ข้อมูล
- (10) การเขียนเค้าโครงวิจัยและรายงานการวิจัย

3.3 วิธีการนิเทศ/รูปแบบการนิเทศ

การนิเทศแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

3.4 ระยะเวลาในการนิเทศ

ปีการศึกษา 2562 ระหว่างวันที่ 30 มิถุนายน 2562

3.5 ครูผู้รับการดูแล/วิชาที่ทำวิจัย/ห้องการสังกัด

ผู้รับการดูแลทำวิจัยในวิชา เคมีศาสตร์ จำนวน 3 เรื่อง คณิตศาสตร์ 1 เรื่อง ภาษาลาว 2 เรื่อง ภาษาอังกฤษจำนวน 4 เรื่อง ห้องการที่สังกัดในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีรายละเอียดดังนี้

1. คนที่ 1 ทำวิจัยเกี่ยวกับวิชาเคมี วิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
2. คนที่ 2 ทำวิจัยเกี่ยวกับวิชาภาษาลาว สาขอนุบาล ห้องการอนุบาล-ประถมวัย
3. คนที่ 3 ทำวิจัยเกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์ ห้องการวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครู
4. คนที่ 4 ทำวิจัยเกี่ยวกับ วิชาเคมี วิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
5. คนที่ 5 ทำวิจัยเกี่ยวกับวิชาเคมี วิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
6. คนที่ 6 ทำวิจัยเกี่ยวกับวิชาภาษาลาว ห้องการวิทยาศาสตร์สังคม
7. คนที่ 7 ทำวิจัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ห้องการภาษาต่างประเทศ
8. คนที่ 9 ทำวิจัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ห้องการภาษาต่างประเทศ
9. คนที่ 9 ทำวิจัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ห้องการภาษาต่างประเทศ
10. คนที่ 10 ทำวิจัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ห้องการภาษาต่างประเทศ

4. กิจกรรมการนิเทศ

อาจารย์ที่ทำการนิเทศได้แก่ ครูที่อาสาสมัครมาเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการนิเทศติดตาม ครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้ง 10 คน ร่วมกันปฏิบัติงาน ดังนี้

- 1) ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแล ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา เลือกรูปแบบแก้ปัญหา จัดทำร่างการวิจัยในชั้นเรียน วางแผนการนิเทศ ระยะเวลา 1 เดือน โดยกำหนดเป็นปฏิทินสังเกตการปฏิบัติงาน/การทำวิจัยของครูผู้รับการดูแล
- 2) ครูผู้รับการดูแลปฏิบัติการทำวิจัย โดยมีครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนิเทศดำเนินการนิเทศ ตามแผนที่สอดคล้องกับโครงการที่ได้เสนอไว้
  - 2.1 ประชุมก่อนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในแต่ละครั้งก่อนการบันทึกผลการสังเกตการปฏิบัติงาน โดยมีความสอดคล้องกับโครงร่างการวิจัยในชั้นเรียนที่กำหนดไว้
  - 2.2 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสังเกตประเด็นที่ตกลงร่วมกันไว้
  - 2.3 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำวิเคราะห์สะท้อนผลร่วมกันถึงการทำวิจัยในชั้นเรียน
  - 2.4 ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลประชุมสรุปผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
- 3) ขณะครูผู้รับการดูแลดำเนินการวิจัยแต่ละครั้ง ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำ และสังเกตการทำวิจัยไปด้วย
- 4) ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน

5. สื่อ/เครื่องมือการนิเทศ

1. แบบบันทึกการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (โดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ)
2. แบบทดสอบวัดความรู้ เรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียน
3. แบบประเมินงานวิจัยในชั้นเรียน (ประเมินโดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ)

6. ประเมินผล

7.

ตัวบ่งชี้	วิธีการ	เครื่องมือ
1. ครูผู้รับการดูแล 1.1 ความรู้และความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน 1.2 ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน	การทดสอบ/การประเมิน ชิ้นงาน การประเมิน	- แบบทดสอบวัดความรู้ เรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียน - แบบประเมินงานวิจัยในชั้นเรียน (ประเมิน โดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ)
2. ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ - ความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	การประเมินความสามารถ การบันทึกการปฏิบัติงาน	แบบบันทึกการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (โดยผู้ดูแลให้คำปรึกษา)

8. ปฏิทินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

ปฏิทินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสระหว้านนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

- วันที่ 22 มีนาคม 2562-27 มีนาคม 2562อบรมให้ความรู้ เรื่อง หลักการวิจัยเบื้องต้น และการวิจัยในชั้นเรียน
- วันที่ 11 เมษายน 2562- 12 เมษายน 2562แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการนำเสนอกรอบแนวคิดการวิจัยในชั้นเรียน (Concept Paper: 1 Page)
- 25-26เมษายน 2562ส่งเครื่องมือให้ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- 22 เมษายน 2562-31 พฤษภาคม 2562 ทำการทดลองตัวแปรอิสระที่สร้างขึ้น
- 31 พฤษภาคม 2562-30 มิถุนายน 2562 ส่งรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบรูปแบบงานวิจัยและส่งงานให้ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และส่งให้ผู้วิจัย

ภาคผนวก ๑

กิจกรรมการรายงานกรอบแนวคิดวิจัย 1 หน้า
(ใช้วิธีการรายงานปากเปล่า Oral Presentation)

กิจกรรมการรายงานกรอบแนวคิดวิจัย 1 หน้า

(ใช้วิธีการรายงานปากเปล่า Oral Presentation)

คังรายละเอียด ดังนี้

วันที่ 1 วันเวลา เวลา 13.30-14.30 วันที่ 1 เมษายน 2562
สถานที่นำเสนอ ห้องทดลองปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 1 ห้องการภาษาต่างประเทศ
 วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

เวลา 13.30-14.00 คนที่ 1 นำเสนอกรอบแนวคิดการวิจัย 1 หน้า
ผู้วิจัย ป. ศรีลำพอน เทบบุลี (ผู้รับการดูแล)
ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ป. โท บุนบอนเพ็ญบุญเรือง (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)
หัวข้อเรื่อง การพัฒนาทักษะกระบวนการทดลอง เกี่ยวกับการจมและการลอยของวัตถุ โดย
 วิธีการสอนแบบทดลอง สำหรับนักศึกษาฟิสิกส์ ปีที่ 2 วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ
 ประชาธิปไตยประชาชนลาว

เวลา 14.00-14.30 คนที่ 2 นำเสนอกรอบแนวคิดการวิจัย 1 หน้า
ผู้วิจัย ป. ศรี ชันไซ จันสมพู (ผู้รับการดูแล)
ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ป. โท พวงเพ็ด สุนทรวงส์ (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)
หัวข้อเรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมวงกลมภาษาลาว การอ่านพญูชนะ
 และการพูดคำตามรูปภาพ โดยใช้สื่อประสมในการสอนชั้นอนุบาล 2 ที่โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยครู
 สหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

เวลา 14.30-15.00 คนที่ 3 นำเสนอกรอบแนวคิดการวิจัย 1 หน้า
ผู้วิจัย ป. ศรี ดาวโนลักษ์แก้วมัจฉ (ผู้รับการดูแล)
ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ป. โท จินนะลอน เกตวงส์ (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)
หัวข้อเรื่อง การศึกษาความสามารถในการเขียนและแก้สมการ โดยการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของ
 นักศึกษาคูปีที่ 1 ระบบ 12+4 วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

เวลา 15.00-15.30 คนที่ 4 นำเสนอกรอบแนวคิดการวิจัย 1 หน้า

- ผู้วิจัย** ป. ตรี เพ็ชระหวัน เรืองถิต (ผู้รับการดูแล)
- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ** ป. โท คำหล้า แสงลัดสะหมี (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)
- หัวข้อเรื่อง** การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูเคมี ปีที่ 2 ที่เรียน โดยชุดกิจกรรม เรื่อง กรด และเบสเซอร์
- เวลา 15.30-16.00** คนที่ 5 นำเสนอรอบแนวคิดการวิจัย 1 หน้า
- ผู้วิจัย** ป. ตรี บุคสะบา ทามะวงสา (ผู้รับการดูแล)
- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ** ป. โท สุกสัน นวนทะวงส์ (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)
- หัวข้อเรื่อง** การพัฒนาความสามารถของนักศึกษาครูเคมี ปีที่ 3 เกี่ยวกับการแบ่งเซลล์แบบไมโอซิส โดยการสอนกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบค้นหาทางวิทยาศาสตร์ด้วยการปฏิบัติจริง
- เวลา 16.00-16.30** คนที่ 6 นำเสนอรอบแนวคิดการวิจัย 1 หน้า
- ผู้วิจัย** ป. ตรี แก้ววิงวอน จันทะลังส์ (ผู้รับการดูแล)
- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ** ป. โท เพ็ชลาตี อินทะคาลิน (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)
- หัวข้อเรื่อง** การศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความ โดยใช้สื่อประสมของนักศึกษาครูภาษาลาว-วรรณคดี ปีที่ 1 ระบบ 12+4 วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- วันที่ 2 วันเวลา** เวลา 13.30-14.30 วันที่ 2 เมษายน 2562
- สถานที่นำเสนอ** ห้องทดลองปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 1 ห้องกาภาษาต่างประเทศ
วิทยาลัยครูสะหวันนะเขตสปป. ลาว
- เวลา 13.30-14.00** คนที่ 7 นำเสนอรอบแนวคิดการวิจัย 1 หน้า
- ผู้วิจัย** ป. ตรี ปาณิดา กานอลาด (ผู้รับการดูแล)
- ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ** ป. โท วันนะกร คำสุขดาวงส์ (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)
- หัวข้อเรื่อง** การพัฒนาการสอนแบบอภิปรายเกี่ยวกับระบบรักษาความปลอดภัยทางคอมพิวเตอร์ด้วยการนำใช้ วิดีโอและภาพประกอบการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 5
- เวลา 14.00-14.30** คนที่ 8 นำเสนอรอบแนวคิดการวิจัย 1 หน้า

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ฎ

กิจกรรมรายงานการสร้างเครื่องมือการวิจัยในชั้นเรียน

ใช้วิธีการรายงานแบบ Conference

กิจกรรมรายงานการสร้างเครื่องมือการวิจัยในชั้นเรียน
(ใช้วิธีการรายงานแบบ Conference)

รายละเอียดดังนี้

วันที่ 25-26 เมษายน 2562

สถานที่นำเสนอ ห้องประชุมชั้นสองวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วันที่ 1 25 เมษายน 2562 ระยะเวลา 13.30-16.30

คนที่ 1

เวลานำเสนอ 13.30-14.00 (15 นาที)

ผู้วิจัย ป.ตรี สรिताพอน เทบบูลี (ผู้รับการดูแล)

ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ป.โท บุนบ่อนเพ็ดบุญเรือง (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)

นวัตกรรมการสอน วิธีการสอนแบบทดลอง เกี่ยวกับการจมน้ำของวัตถุ

คนที่ 2

เวลา 14.00-14.30

ผู้วิจัย ป.ตรี จันไซ จันสมพู (ผู้รับการดูแล)

ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ป.โท พวงเพ็ด สุนทรวงส์ (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)

นวัตกรรมการสอน กิจกรรมวงกลมภาษาลาว การอ่านพระอัยยชนะและการพูดคำ
ตามรูปภาพหลังการใช้สื่อประสมในการสอนชั้นอนุบาล 2

คนที่ 3

เวลา 14.30-15.00

ผู้วิจัย ป.ตรี ดาวโนลักษ์แก้วมวงคุณ (ผู้รับการดูแล)

ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ป.โท จินนะลอน เกตวงส์ (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)

นวัตกรรมการสอน วิธีการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ-ความสามารถในการเรียน
สมการและแก้ทำการสมการของนักศึกษาครูปีที่ 1

คนที่ 4

เวลา 15.00-15.30

ผู้วิจัย ป.ตรี เพ็ดสะหวัน เรืองลิด (ผู้รับการดูแล)

ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ป.โท คำหล้า แสงลัดสะหมี (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)

นวัตกรรมการสอน วิธีการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง กรด และเบส

คนที่ 5 เวลา 15.30-16.00
ผู้วิจัย ป. ศรี บุคสะบา ทำมวงสา (ผู้รับการดูแล)
ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ป. โท สุกสัน นวนทวงส์ (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)
นวัตกรรมการสอน โดยการสอนกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบค้นหาทางวิทยาศาสตร์ ด้วยการปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาครูเคมี ปีที่ 3 เกี่ยวกับการแบ่งเซลล์แบบไมโอซิส

คนที่ 6 เวลา 16.00-16.30
ผู้วิจัย ป. ศรี แก้ววิงวอน จันทะลิ่งสี (ผู้รับการดูแล)
ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ป. โท เพ็ดลาดี อินทะดาลิน (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)
นวัตกรรมการสอน การใช้สื่อประสมเพื่อพัฒนานาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักศึกษาครูภาษาลาว-วรรณคดี ปีที่ 1 ระบบ 12+4 วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วันที่ 2 วันเวลา เวลา 13.30-15.30 วันที่ 26 เมษายน 2553
สถานที่นำเสนอ ห้องทดลองปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 1 ห้องการ
 ภาษต่างประเทศ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

คนที่ 7 เวลา 13.30-14.00
ผู้วิจัย ป. ศรีปานิศา กานอลาด (ผู้รับการดูแล)
ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ป. โท วรรณกร คำสุกถาวงส์ (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)
นวัตกรรมการสอน การพัฒนาการสอนแบบอภิปลายเกี่ยวกับระบบปรัชญาความ
 ปลอดภัยทางคอมพิวเตอร์ด้วยการนำใช้ วิดีโอและภาพประกอบ
 การสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 5 ดงเหิน

คนที่ 8
 ผู้วิจัย
 ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
 นวัตกรรมการสอน

เวลา 14.00-14.30

ป. ศรี ทิพะไกสอน จันสีนา (ผู้รับการดูแล)
 ป. โท สุกดาวัน ไชยะแสน (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)

The Effects of Using Flash Cards and Pictures to Improve the M1 Students' at Beungthale Secondary School, Saybuly District, Savannakhet Province

---

คนที่ 9
 ผู้วิจัย
 ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
 นวัตกรรมการสอน

เวลา 14.30-15.00

ป. ศรี คำประสง คุณมีไซ (ผู้รับการดูแล)
 ป. โท สุกวงวิมาน (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)

The Effects of Using 5 Stages of Grammar Teaching on “Verb to Do in Present Simple Tense” to 6th Year of Secondary School Students in Thana Secondary School.

คนที่ 10
 ผู้วิจัย
 ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
 นวัตกรรมการสอน

เวลา 15.00-15.30

ป. ศรี สันติสุข เทบวงสา (ผู้รับการดูแล)
 ป. โท มิตินดา นอละแสน (ผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำ)

The Effect of Using Pictures to Enhance Vocabulary: Names of Fruit for the M2 Students at Secondary School, Kaisonphomvihane, Savannakhet Province, Lao PDR.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสำหรับครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ซึ่งประกอบมี ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 12 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบสังเกตระหัดเอกสาร วรรณกรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ครุฑนิเทศ ผู้บริหารวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะทวันนะเขต

สาธาณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ฉบับที่ 4 แบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ(2 PME Mentoring and Coaching Model)

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ฉบับที่ 6 แบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินโดยตนเอง)

ฉบับที่ 7 แบบสังเกตและบันทึกการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินโดยผู้วิจัย)

ฉบับที่ 8 แบบทดสอบวัดความรู้ เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน

ฉบับที่ 9 แบบประเมินงานวิจัยในชั้นเรียน (ประเมินโดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และนักวิจัย)

ฉบับที่ 10 แบบประเมินความพึงพอใจของครูผู้ให้ของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่มีต่อระบบทำการวิจัยในชั้นเรียน

ฉบับที่ 11 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแล ที่มีต่อระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ให้การดูแลแนะนำ

ฉบับที่ 12 ประเด็นการสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับ ความคิดเห็นของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสำหรับครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

จำนวน 1 ฉบับ คือแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ฉบับที่ 1

แบบสำรวจความเห็นเอกสาร วรรณกรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. ประเภทของเอกสาร

 บทความ   รายงานการวิจัย   ตำรา   หนังสือ

 รายงาน/คู่มือ/เอกสารต่างๆของหน่วยงาน

 อื่นๆ ระบุ .....

.....

.....

..

2. ชื่อผู้แต่ง .....

3. ชื่อเอกสาร .....

4. สถานที่พิมพ์ .....

5. ปีที่พิมพ์ .....

6. เลขหน้า .....

7. สาระสำคัญของเอกสาร .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ฉบับที่ 2

แบบสัมภาษณ์ฝึกหลักและผู้บริหารวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบการสัมภาษณ์

- เวลา วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ .....
- ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ .....
- สถานที่สัมภาษณ์ .....
- ผู้สัมภาษณ์ .....

ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบการสัมภาษณ์

- อายุ .....
- ประสบการณ์ที่สอน .....
- ประสบการณ์เกี่ยวกับการเป็นครูฝึกหลัก .....

แนวทางในการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยในทำการสัมภาษณ์ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันในการเรียนการสอน และการทำวิจัยในชั้นเรียนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.1 สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการเรียนการสอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาวในระยะที่ผ่านมาเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.2 สภาพปัจจุบันในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.3 การดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ผ่านมา ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. สภาพที่เป็นปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในระยะผ่านมา

2.1 ปัญหา และอุปสรรคในการเรียนและการทำวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับนักเรียนที่พบบ่อย
ที่สุดมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

2.2 วิธีการแก้ไขต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครู
สะหวันนะเขต ดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. แนวทางการส่งเสริม และพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน

3.1 ครูในวิทยาลัยครูสระหว้านะเขตได้รับการส่งเสริมพัฒนาในด้านใดบ้างเพื่อดูแลให้
คำแนะนำและสามารถทำการวิจัยในสำเร็จผล

.....

.....

.....

.....

3.2 ท่านคิดว่า มีวิธีการใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัย
ในชั้นเรียนของครูให้สำเร็จผลมากที่สุด

.....

.....

.....

.....

3.3 ขั้นตอนการสรุปที่ได้จากการสัมภาษณ์

.....

.....

.....

ฉบับที่ 3

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพปัญหา และ แนวทางในกานส่งเสริม และ พัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
สังกัดวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบประเด็นสภาพปัญหาและระดับสภาพปัญหาในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู สังกัดวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. คำว่า “สภาพ” ในแบบสอบถามฉบับนี้ หมายถึง สิ่งที่ท่านดำเนินการหรือไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
3. คำว่า “ปัญหา” ในแบบสอบถามฉบับนี้ หมายถึง ความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่เป็นอุปสรรคหรือข้อขัดข้องต่างๆที่เกิดขึ้นในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ทำให้การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่าช้าหรือไม่บรรลุผล
3. แบบสอบถามฉบับนี้ มี 3 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
  - ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
  - ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
  - ตอนที่ 4 ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ให้เขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนอกเหนือจากรายการที่กำหนดให้
4. โปรดอ่านคำชี้แจง และกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง โดยผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ ซึ่งจะไม่มีผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้น ต่อสถานศึกษา และตัวท่านเอง

ขอความกรุณาให้ท่านส่งแบบสอบถามกลับมายังผู้วิจัยตามซองที่แนบมาพร้อมนี้ หากมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นายกตিকা ราชบุตร โทร (+856) 020 58000099 หรือ 020 23613444 นาย กตিকা ราชบุตร รองหัวหน้าห้องการพัฒนาคู วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นายกติกา ราชบุตร
 นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (Demographic Information)

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) ที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ

- ( ) ชาย
 ( ) หญิง

2. สังกัดห้องการ

- ( ) วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ
 ( ) วิทยาศาสตร์สังคม
 ( ) สร้างครอบครัวขนาดเล็ก
 ( ) ภาษาต่างประเทศ

3. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ( ) อนุปริญญา
 ( ) ปริญญาโท
 ( ) ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ในการสอน

- ( ) น้อยกว่า 5 ปี
 ( ) 5-15 ปี
 ( ) มากกว่า 15 ปี

5. การเข้ารับการอบรมการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

- ( ) เคยเข้ารับการอบรมการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
 ( ) ไม่เคยเข้ารับการอบรมการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อสภาพการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู สังกัดวิทยาลัยครู
สะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว(The STTC Teachers'
Perspectives toward the Current Status of Doing Classroom Action Research)

คำชี้แจง (Direction)

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมประเด็นสภาพการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามที่ท่านประสบอยู่ โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วเขียนแสดงความคิดเห็น

1. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของท่าน เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2. ท่านมีปัญหาหรืออุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียนหรือไม่ ถ้ามีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

3. มีแนวทางการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

4. มีแนวทางในการพัฒนาอย่างไร

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัญหาการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของพนักงครูวิทยาลัยครู
สะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว(The STTC Teachers'
Perspectives toward the Problems of Doing Classroom Action Research)

คำชี้แจง (Direction)

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมประเด็นปัญหาและระดับของปัญหาการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามที่ท่านประสบอยู่ โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้โดยละเอียด แล้วทำ

เครื่องหมาย (✓) ในช่องหมายเลขขวามือที่ตรงกับระดับปัญหาของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
3 คะแนน	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ท่านมีปัญหาในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมากน้อยเพียงใด ในเรื่องต่อไปนี้

ข้อ	ประเด็นปัญหาการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
ความรู้ของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน						
1	ความสามารถในการกำหนดปัญหา					
2	ความสามารถในการตั้งชื่อเรื่องวิจัย					
3	ความสามารถในการตั้งวัตถุประสงค์การวิจัย					
4	ความสามารถในการตั้งสมมติฐานการวิจัย					
5	ความสามารถในการกำหนดขอบเขตการวิจัย					
6	ความสามารถในการเขียนนิยามศัพท์เฉพาะได้อย่างชัดเจน					
7	ความสามารถในการเลือกเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง					
8	ความสามารถในการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย					
9	ความสามารถในการกำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล					
10	ความสามารถในการเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล					
11	ความสามารถในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล					
12	ความสามารถในการการอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ					
13	ความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัย					
14	ความสามารถในการอ้างอิงเอกสาร					
กระบวนการในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน						
15	โรงเรียนมีนโยบายด้านการวางแผนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน					
16	โรงเรียนกำหนดหน่วยงานในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่ชัดเจน					

(ต่อ)

ข้อ	ประเด็นปัญหาการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
17	โรงเรียนกำหนดขอบข่ายและบุคคลในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน					
18	โรงเรียนให้การสนับสนุนในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน					
19	โรงเรียนกำหนดให้มีเวทีแสดงผลงานการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน					
20	โรงเรียนมีการกำหนดงบประมาณการทำวิจัยอย่างสมเหตุสมผล					
ทัศนคติของท่านที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน						
21	วิทยาลัยครูได้ให้ความสำคัญเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน					
22	หลักสูตรการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีลักษณะที่ตอบสนองความต้องการของครู					
23	เนื้อหาความรู้ในแต่ละเรื่องมีองค์ประกอบครบถ้วน					
24	ระบบการฝึกอบรมครูด้านการทำวิจัยปฏิบัติการชั้นเรียนทั่วถึงทุกคนและมีความต่อเนื่อง					
25	ที่ผ่านมามีการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของท่านอยู่ในระดับใด					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (Comments and Recommendations)

โปรดพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาโครงสร้างโดยภาพรวมของสภาพปัญหาของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของท่านที่เป็นจริง (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ฉบับที่ 4

แบบตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของร่างรูปแบบ ต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (2 PME Mentoring and Coaching Model)

คำชี้แจง

1. เครื่องมือนี้สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความคิดเห็นของท่านในฐานะเป็นผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของรูปแบบต้นแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2พีเอ็มอี (PPME Mentoring Model)
2. องค์ประกอบและกระบวนการเชิงระบบในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยประยุกต์แนวคิด การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Program) ของสวีนี่ (Sweeny) และเมกเฮนรี (Mchenry) ประกอบไปด้วย 4 ระยะ ได้แก่ ระยะเตรียมการ/เตรียมความพร้อม (Preparing Phase: P) ระยะเตรียมวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Planning Phase: P) ระยะการดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Phase: M) ระยะประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Evaluating Phase: E) ส่วนระบบสนับสนุนของการนำรูปแบบไปใช้ได้แก่ ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (Collaborative) และความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพของทั้งครูฝึกหลักที่เป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูอาสาสมัครที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนเป็นผู้รับการดูแล
3. คำตอบในเครื่องมือนี้ จะนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุงให้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงไม่ส่งผลใดๆ ต่อตัวท่านเอง
4. คำตอบของท่านจะมีประโยชน์อย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบคำถามทุกข้ออย่างครบถ้วนและตามความเป็นจริงมากที่สุด
5. เครื่องมือฉบับนี้มี 3 ตอน ได้แก่
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ
  - ตอนที่ 2 การตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี และความเป็นไปได้
  - ตอนที่ 3 การตรวจสอบความสอดคล้องเชิงรูปแบบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ-นามสกุล .....
2. อายุ .....
3. ตำแหน่ง .....
4. สถานที่ทำงาน .....
5. วุฒิการศึกษาสูงสุด
ปริญญาตรี   ปริญญาโท   ปริญญาเอก
 สาขาที่จบ (โปรดระบุ) .....
6. ประสบการณ์ทำงาน
ต่ำกว่า 10 ปี   11-15 ปี   16-20 ปี
 21-25 ปี   26-30 ปี   มากกว่า 30 ปี

ตอนที่ 2 การตรวจสอบความสมเหตุสมผลและความเป็นไปได้

โปรดกาเครื่องหมาย (✓) เพื่อแสดงระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการดูแลให้
 คำปรึกษาแนะนำครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

+1 หมายถึง แน่ใจว่าประเด็นที่เสนอ**มีความสมเหตุสมผล**กับหลักการ แนวคิดและ
 ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์รูปแบบและ/หรือมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง

0 หมายถึง **ไม่แน่ใจ**ประเด็นที่เสนอ**มีความสมเหตุสมผล**กับหลักการ แนวคิดและ
 ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์รูปแบบและ/หรือมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง

-1 หมายถึง แน่ใจว่าประเด็นที่เสนอ**ไม่มีมีความสมเหตุสมผล**กับหลักการ แนวคิด
 และทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสังเคราะห์รูปแบบและ/หรือมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง

ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับคะแนน						ข้อเสนอ
	ความสมเหตุสมผล			ความเป็นไปได้			
	+1	0	-1	+1	0	-1	
ระยะที่ 1 P-Preparing							
1. การหาอาสาสมัครนิเทศ (ครูฝึกหลัก)							
2. การประชุมเพื่อกำหนดปัญหาการวิจัยร่วมกันระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูอาสาที่ทำวิจัย							
3. การฝึกอบรมครูผู้ให้การดูแลปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล							
ระยะที่ 2 P-Planning							
4. การประชุมหารือระหว่างครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล (พิจารณาเป็นหัวข้อวิจัยรายบุคคล							
5. การวางแผนดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแผนการวิจัยในชั้นเรียน							
ระยะที่ 3 M-Mentoring							
6. การประชุมก่อนการให้คำปรึกษาแนะนำในแต่ละครั้ง ถึงแนวทางและเป้าหมายในแต่ละครั้งนั้นๆ							
7. การสังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสังเกตตามกระบวนการวิจัย							
8. การวิเคราะห์และสะท้อนผลร่วมกันโดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแลในการวิจัยร่วมกันและให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน							
9. การประชุมหลังการให้คำปรึกษาแนะนำดำเนินการเพื่อสรุปผลการบรรลุเป้าหมายของขั้นตอนการวิจัยแต่ละครั้ง							
ระยะที่ 4 E: Evaluating							
10. การประเมินการทำวิจัยในชั้นเรียนระหว่างการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น							

(ต่อ)

ประเด็นการตรวจสอบ	ระดับคะแนน						ข้อเสนอ
	ความสมเหตุสมผล			ความเป็นไปได้			
	+1	0	-1	+1	0	-1	
1. การประเมินความรู้การทำวิจัยหลังการ ใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น							
ระบบสนับสนุนของรูปแบบ 2. ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (Collaborative)							
3. ความเต็มใจในการพัฒนาวิชาชีพของทั้ง ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล ในการทำวิจัยชั้นเรียน							

ตอนที่ 3 การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ เพื่อแสดงระดับความสอดคล้องของรูปแบบการดูแลให้
คำปรึกษาแนะนำ PPME

+1 หมายถึง แน่ใจว่าประเด็นที่เสนอ**มีความสอดคล้อง**กับรูปแบบการดูแลให้
คำปรึกษาแนะนำ 2PME

1 หมายถึง ไม่แน่ใจประเด็นที่เสนอ**มีความสอดคล้อง**กับรูปแบบการดูแลให้คำ
ปรึกษาแนะนำ 2PME

-1 หมายถึง แน่ใจว่าประเด็นที่เสนอ**ไม่มีความสอดคล้อง**กับรูปแบบการดูแลให้
คำปรึกษาแนะนำ 2PME

ประเด็นการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง			ความคิดเห็น เพิ่มเติม
	+1	0	-1	
1. รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2PME มีความ สอดคล้องกับสภาพและความต้องการจำเป็นของวิทยาลัยครู				
2. แต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ 2PME มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน				
3. การดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบการดูแล ให้คำปรึกษาแนะนำ 2PME แต่ละขั้นตอน มีความสอดคล้อง ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน				
4. การดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบดูแลให้ คำปรึกษาแนะนำ 2PME มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของ รูปแบบ				
5. เครื่องมือที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนของรูปแบบให้ คำปรึกษาแนะนำ 2PME มีความสอดคล้องกับการดำเนินงานแต่ ละขั้นตอน				
6. วิธีวัดและประเมินผลสอดคล้องกับเป้าหมายของการ ใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2PME				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ฉบับที่ 5

แบบทดสอบวัดความรู้ เกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring Test)

คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้ เป็นแบบทดสอบแบบให้เลือกตอบ มีจำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ จงเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดเป็นความหมายเกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ที่ชัดเจนถูกต้องที่สุด
  - ก. การบอกและชี้แนะให้ครูใหม่ทำตามที่คุณดูแลให้ให้คำปรึกษาแนะนำ
  - ข. การติดตามความก้าวหน้าของการสอนของครูใหม่ด้วยการสังเกตการสอน
  - ค. การเป็นที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือดูแลครูใหม่ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน*
  - ง. การช่วยเหลือครูใหม่ในกรณีที่ครูใหม่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัย
2. วัตถุประสงค์ของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำข้อใดสำคัญที่สุด
  - ก. พัฒนานักเรียน
  - ข. พัฒนาผู้รับคำปรึกษา
  - ค. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ
  - ง. พัฒนาคูณณะที่พึงประสงค์
3. การสังเกตการสอนในชั้นเรียนมีความสำคัญอย่างไร
  - ก. ศึกษาปัญหาในชั้นเรียน
  - ข. ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้สอน
  - ค. วิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยของผู้สอน
  - ง. เก็บข้อมูลเพื่อใช้สะท้อนผลการจัดการเรียนการสอน*
4. กระบวนการในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring) ประกอบด้วยขั้นตอนใดบ้าง
  - ก. วางแผนการสอน ดำเนินการสอน ประเมินการสอน
  - ข. เตรียมความพร้อม สังเกตการสอน ให้ข้อมูลย้อนกลับ
  - ค. ประชุมก่อนการสังเกตการสอน สังเกตการสอน สะท้อนผลและวิเคราะห์ผลร่วมกัน
ประชุมหลังแนวทางปฏิบัติ
  - ง. เตรียมความพร้อม วิเคราะห์ปัญหา สังเกตการสอน ชี้แนะแนวทางปฏิบัติ

5. ปัจจัยใดที่ส่งผลต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมากที่สุด
- ความไว้วางใจ
  - ความรู้พื้นฐานของผู้รับคำปรึกษาแนะนำ
  - ความเข้าใจในระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
  - ความสามารถของผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
6. เครื่องมือที่ใช้ในการสังเกตการสอนข้อใดเป็นเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณ
- แบบสังเกตแบบพรรณนาความ
  - แบบสังเกตและบันทึกแบบสั้น
  - แบบสังเกตและบันทึกการตอบคำถาม
  - แบบสังเกตการสอนตามพฤติกรรมตามตัวบ่งชี้
7. บุคคลในข้อใดต่อไปนี้เป็นสมควรเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน
- นาย ก. เคยผ่านการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ครั้ง
  - นาย ข. มีประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนมาไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง
  - นาย ค. เป็นอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาวิจัยในชั้นเรียน
  - นาย ง. เป็นบุคคลที่เป็นที่ยอมรับจากโรงเรียนนั้นว่ามีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างดีเยี่ยม
8. ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ ข้อใด
- การสรุปความและการสื่อสาร
  - การไว้วางใจและการยอมรับการเปลี่ยนแปลง
  - การให้คำปรึกษาแนะนำ
  - การถาม ตอบอย่างตั้งใจ

9. ข้อใดต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นความแตกต่างของการสอนงาน (Coaching) และการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring) ได้ชัดเจน

ก. ผู้ทำหน้าที่ในการสั่งการหรือชี้แนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมบางประการ ขณะที่ผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกเพื่อให้การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเท่านั้น

ข. ประเด็นการพัฒนาของการโค้ชจะขึ้นกับผู้รับการโค้ชเป็นคัดเลือก ขณะที่การทำดูแลให้คำปรึกษาแนะนำประเด็นการพัฒนาจะขึ้นอยู่กับตัวผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ

ค. ระยะเวลาในการโค้ชจะเป็นระยะที่ดำเนินการต่อเนื่องยาวนานกว่าการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ง. การโค้ชผู้ทำหน้าที่โค้ชจะเป็นผู้เลือกรับการโค้ชที่เหมาะสมกับตนเอง ขณะที่การให้คำปรึกษาแนะนำผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจะเป็นผู้เลือกผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ

10. รูปแบบที่พัฒนาขึ้นใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในลักษณะใด

ก. การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอย่างเป็นทางการ

ข. การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอย่างไม่เป็นทางการ

ค. การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบกลุ่ม

ง. ถูกทุกข้อ

ฉบับที่ 6

แบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินตนเอง)

คำชี้แจง

1. เครื่องมือนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูวิทยาลัยครูสะพานนะเขตเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียน
2. ความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หมายถึง พฤติกรรมหรือการปฏิบัติที่เกิดขึ้นจากการใช้ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring) ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการนิเทศการสอนที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและรับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำผู้ที่มีประสบการณ์ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่สนใจมากกว่าผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยอาศัยกระบวนการในการประชุมหารือกัน และสังเกตการทำวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสะท้อนผลร่วมกัน ตลอดจนการสื่อความหมายประชุมสรุปการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน
3. คำตอบในเครื่องมือนี้ จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาสมรรถนะเครื่องมือเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยชั้นเรียนเท่านั้น ไม่มีผลใดๆ ต่อตัวท่านเอง
4. คำตอบของท่านจะมีประโยชน์อย่างยิ่ง จึงขอให้ตอบทุกข้อในทุกประเด็นตามความเป็นจริง
5. เครื่องมือฉบับนี้ มีทั้งหมด 2 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประเมิน
  - ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประเมิน

1. ชื่อ-นามสกุล .....
2. ตำแหน่งทางวิชาการ .....
3. ประสบการณ์สอน .....
4. ระดับการศึกษา โท เอก

ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมหรือการปฏิบัติการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring) ของท่าน ซึ่งความหมายของระดับคะแนนเป็น ดังนี้

- 5 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอหรือทุกครั้ง หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับส่วนมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนใหญ่ หรือคุณภาพหรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับส่วนมาก
- 3 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นบางครั้ง หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนน้อย หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นน้อยมาก หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

พฤติกรรม/การปฏิบัติการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	ระดับความสามารถ				
	5	4	3	2	1
1. มีการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนกับครูผู้รับการดูแล					
2. มีการวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำที่สอดคล้องกับสภาพบริบทของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ตามสาขาที่สอน					
3. มีการดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามแผนการนิเทศที่ได้กำหนดไว้					
4. สามารถสังเกตและบันทึกสิ่งที่สังเกตได้ตามสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน					
5. สามารถใช้คำถามกระตุ้นความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลเพื่อให้ครูวิเคราะห์กระบวนการทำวิจัยและปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม					
6. ให้ความสนใจและตั้งใจรับฟังครูผู้รับการดูแลในการวิเคราะห์การทำวิจัยหลังจากการสนทนากัน					
7. สามารถให้คำปรึกษาแนะนำครูผู้รับการดูแลในประเด็นเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
8. สามารถให้คำปรึกษาแนะนำได้อย่างเหมาะสมในประเด็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน					
9. สามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมได้อย่างชัดเจนในการประชุมหลังการทำวิจัยในชั้นเรียน					

ขั้นตอนเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ฉบับที่ 7

แบบประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินโดยครูผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน)

คำชี้แจง

1. เครื่องมือนี้สร้างขึ้นเพื่อประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครุวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียน
2. ความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หมายถึง พฤติกรรมหรือการปฏิบัติที่เกิดขึ้นจากการใช้ความรู้และทักษะเกี่ยวกับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring) ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการนิเทศการสอนที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูผู้ทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยทำหน้าที่ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำผู้ที่มีประสบการณ์ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่สนใจมากกว่าผู้รับการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยอาศัยกระบวนการในการประชุมหารือกัน และสังเกตการทำวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสะท้อนผลร่วมกัน ตลอดจนการสื่อความประชุมสรุปการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน
3. คำตอบในเครื่องมือนี้ จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาสมรรถนะเครื่องมือเพื่อพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยชั้นเรียนเท่านั้น ไม่มีผลใดๆ ต่อตัวท่านเอง
4. คำตอบของท่านจะมีประโยชน์อย่างยิ่ง จึงขอให้ตอบทุกข้อในทุกประเด็นตามความเป็นจริง
5. เครื่องมือฉบับนี้ มีทั้งหมด 2 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประเมิน
  - ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประเมิน

1. ชื่อ-นามสกุล .....
2. ชื่อ-นามสกุลของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ .....
3. วันที่ให้การแนะนำ ..... เวลา .....
4. เรื่องที่ทำการวิจัย .....

.....

ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring)

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกรดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (Mentoring) ของท่าน ซึ่งความหมายของระดับคะแนนเป็น ดังนี้

- 5 หมายถึง ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอหรือทุกครั้ง หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับส่วนมากที่สุด
- 4 หมายถึง ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนใหญ่ หรือคุณภาพหรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับส่วนมาก
- 3 หมายถึง ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นบางครั้งหรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนน้อย หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นน้อยมาก หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

พฤติกรรม/การปฏิบัติกรดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	ระดับความสามารถ				
	5	4	3	2	1
1. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนกับครูผู้รับการดูแลก่อนวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความสอดคล้องกับบริบทของการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสาขาที่สอน					
2. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำได้ดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำตามแผนที่กำหนดไว้					
3. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสังเกตและบันทึกสิ่งที่สังเกตได้ตามสภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
4. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถใช้คำถามกระตุ้นความคิดเห็นของครูผู้รับการดูแลเพื่อให้ครูวิเคราะห์กระบวนการทำวิจัยและปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม					
5. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้ความสนใจและตั้งใจรับฟังครูผู้รับการดูแลในการวิเคราะห์การทำวิจัยจากการสนทนากัน					
6. ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถให้คำปรึกษาแนะนำครูผู้รับการดูแลในประเด็นเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน					

พฤติกรรม/การปฏิบัติครูดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ	ระดับความสามารถ				
	5	4	3	2	1
7. ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถให้คำปรึกษาแนะนำได้อย่างเหมาะสมในประเด็นเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน					
8. ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมได้อย่างชัดเจนในการประชุมหลังการทำวิจัยในชั้นเรียน					

ขั้นตอนเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือ

ฉบับที่ 8

แบบบันทึกพฤติกรรมในการการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ (ประเมินโดยผู้การทำวิจัย)

ชื่อครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ .....

ชื่อครูผู้รับการดูแล .....

วันที่บันทึกพฤติกรรมการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ประเมินลำดับขั้นตอนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

1. การประชุมก่อนให้คำปรึกษาแนะนำประเด็นที่สังเกต

- 1.1 การให้คำปรึกษาแนะนำ เรื่องเทคนิควิธีการสอนที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.2 แผนการจัดการเรียนครูผู้ทำวิจัย
- 1.3 แผนการนิเทศของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ
- 1.4 บุคลิกลักษณะของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เช่น ท่าทาง การใช้ภาษา การใช้คำถาม การฟัง การให้ข้อมูลเพิ่มเติม
- 1.5 บุคลิกลักษณะของครูผู้รับการดูแล เช่น การตอบสนอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ
- 1.6 บรรยากาศการประชุมก่อนการให้คำปรึกษาแนะนำ
- 1.7 การให้ความร่วมมือระหว่างครูผู้ให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้ดูแล
- 1.8 ความไวเนื้อเชื่อใจ

2. การสังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูล

ประเด็นที่สังเกต

- 2.1 การเตรียมความพร้อมของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2.2 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้ทำการวิจัย
- 2.3 การปฏิบัติตามแผนการนิเทศการสอนที่ใช้ในการวิจัยของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษา

3. การวิเคราะห์และสะท้อนผลร่วมกัน

ประเด็นที่สังเกต

3.1 การแสดงความคิดเห็นของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล

3.2 การเรียนรู้ร่วมกัน (Reciprocal Learning) ของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล

3.3 บรรยากาศการพูดคุย สนทนาเพื่อการวิเคราะห์และสะท้อนผลร่วมกัน

3.4 ทักษะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

4. การประชุมหลังการให้คำปรึกษาแนะนำ

ประเด็นที่สังเกต

4.1 ทักษะการสรุปความของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

4.2 บุคลิกลักษณะของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

4.3 บุคลิกท่าทางของผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

4.4 การบันทึกผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ โดยครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและครูผู้รับการดูแล

4.5 การวางแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและการสังเกตครั้งต่อไป

ฉบับที่ 9

แบบประเมินความสามารถในการสอนที่ใช้แก้ปัญหาในการวิจัยของครู
ผู้รับการดูแลในการทำวิจัยในชั้นเรียน
(ประเมินตนเอง)

คำชี้แจง

1. เครื่องมือนี้สร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินความสามารถในการสอนที่ใช้เพื่อแก้ปัญหาในการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล
2. ความสามารถในการสอน หมายถึง พฤติกรรมหรือการปฏิบัติที่เกิดจากการใช้ความรู้ และทักษะทางด้านศาสตร์การสอนเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายของการสอนที่กำหนดในครั้งนั้นๆ
3. เทคนิคการสอน หมายถึง กลยุทธ์หรือยุทธวิธีที่ครูผู้รับการดูแลเลือกใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและใช้เป็นตัวแปรอิสระสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียน
4. คำตอบในเครื่องมือนี้ จะนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้นเท่านั้น ไม่มีผลใดๆ กับตัวท่าน
5. คำตอบของท่านจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการการศึกษา จึงขอความร่วมมือกรุณาตอบคำถามให้ครบทุกประเด็นตามความเป็นจริง
6. เครื่องมือนี้ มี 2 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
  - ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการสอนตามเทคนิควิธีการที่ดำเนินการในการวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อ-นามสกุลของครูผู้รับการดูแลที่ทำการวิจัย .....
2. ชื่อ-นามสกุลของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ .....
3. อายุ .....ปี ระดับชั้นที่ทำการวิจัยในชั้นเรียน .....
4. เรื่องที่ดำเนินการวิจัย .....

ตอนที่ 2 การประเมินความสามารถในการสอนตามเทคนิควิธีการที่ดำเนินการในชั้นเรียน

คำชี้แจง: โปรดใช้เครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับพฤติกรรมหรือการปฏิบัติในการสอนตาม

เทคนิควิธีการที่ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งความหมายของระดับคะแนนเป็นดังนี้

- 5 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอหรือทุกครั้ง หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับส่วนมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนใหญ่ หรือคุณภาพหรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับส่วนมาก
- 3 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นบางครั้งหรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นเป็นส่วนน้อย หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีพฤติกรรมหรือการปฏิบัติกิจกรรมนั้นน้อยมาก หรือคุณภาพของการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

พฤติกรรม/การปฏิบัติการสอน	ระดับความสามารถ				
	5	4	3	2	1
1. มีการศึกษาบริบทของห้องเรียนก่อนการวางแผนการจัดการเรียนการสอน					
2. วางแผนและออกแบบแผนการจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา					
3. นำเข้าสู่เนื้อหาสาระของบทเรียนได้อย่างชัดเจนและน่าสนใจ					
4. กระบวนการสอนให้การอธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจนเข้าใจง่าย					
5. ใช้คำถามกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ					
6. เลือกเทคนิควิธีการสอนได้เหมาะสมกับสภาพชั้นเรียนและเนื้อหาสาระที่สอน					
7. จัดการเรียนการสอนตามเทคนิควิธีการสอนที่เลือกใช้ได้อย่างถูกต้องตามกระบวนการและขั้นตอนของเทคนิคการสอนนั้นๆ					
8. เลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน					
9. เลือกใช้วิธีการประเมินได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่ทำการสอน					
10. สรุปเนื้อหาของสิ่งที่สอน ได้อย่างกระชับและเข้าใจง่าย					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ລະຫັດ 10

ແບບທດສອບວັດຄວາມຮູ້ ເລື່ອງການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູ່ຮັບການຄູແລ

ບົດທົດສອບວັດຄວາມຮູ້ກ່ອນຝຶກອົບຮົມ
ເລື່ອງ ການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນສຳລັບຄູ
ໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ສປປ ລາວ

ຄະແນນ: ...../50

----- 000 -----

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ

ຊື່ແລະນາມສະກຸນ: ..... ເພດ: .....

ຄູສອນວິຊາ: .....

ຫ້ອງການສາຍ: .....

ວັນເດືອນປີສອບເສັງ: ..... ເວລາ: 90 ນາທີ

ສະຖານທີ່ສອບເສັງ: .....

ຄຳອະທິບາຍ: ບົດທົດສອບຊຸດນີ້ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອວັດຄວາມຮູ້ ເລື່ອງ ການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນສຳລັບຄູວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ. ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈະເປັນພື້ນຖານໃນການວິເຄາະເນື້ອໃນຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ຄູວິທະຍາໄລຄູເອງໃນການສ້າງຄູ່ມືວິທີເຮັດການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນສຳລັບບົດວິທະຍານິພົນລະດັບປະລິນຍາເອກ ສາຂາບໍລິຫານການສຶກສາ ເອກການວິໄຈຊັ້ນຮຽນແລະການຄູແລໃຫ້ຄຳປຶກສາແນະນຳ. ຜູ້ວິໄຈຈະນຳຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ໄປໃຊ້ໃນວັດຖຸປະສົງອື່ນໃດນອກເໜືອຈາກວັດຖຸປະສົງການວິໄຈຄັ້ງນີ້.

ຄຳຊີ້ແຈງ: ແບບທົດສອບຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ເລື່ອງການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນນີ້ມີຈຳນວນ 50 ຂໍ້ (ຂໍ້ລະ 1 ຄະແນນ) ແຕ່ລະຂໍ້ມີລັກສະນະເລືອກຕອບ ມີ 4 ຕົວເລືອກ. ກະລຸນາຕອບທຸກຂໍ້ໂດຍກາເຄື່ອງໝາຍວົງມົນ O ອ້ອມເອົາອັກສອນ ກ., ຂ., ຄ., ຫຼື ງ. ທີ່ທ່ານຄິດວ່າຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດຄຳຕອບດຽວໃນເວລາ 90 ນາທີ

ຄຳຖາມ

1. ການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຈັດເປັນການວິໄຈໃນຮູບແບບໃດ?

- ກ. ການວິໄຈດ້ານປະລິມານ
- ຂ. ການວິໄຈພາກປະຕິບັດ
- ຄ. ການວິໄຈເພື່ອສ້າງທິດສະດີ
- ງ. ການວິໄຈເພື່ອການພັດທະນາເຄື່ອງມື

2. “ການພັດທະນາພຶດຕິກຳການອ່ານຂອງນັກຮຽນຊັ້ນ ມ 1” ຂໍ້ໃດ ຄືຕົວປ່ຽນຕາມ

- ກ. ເພດ
- ຂ. ລະດັບຊັ້ນ
- ຄ. ວິທີການພັດທະນາ
- ງ. ພຶດຕິກຳການອ່ານ

3. ຈາກຂໍ້ 2 ຂໍ້ໃດບໍ່ຄວນນຳມາກຳນົດນິຍາມສັບສະເພາະຫຼາຍທີ່ສຸດ

- ກ. ນັກຮຽນ
- ຂ. ນະວັດຕະກຳ
- ຄ. ວິທີການພັດທະນາ
- ງ. ພຶດຕິກຳການອ່ານ

4. ການຄາດຄະເນຄ່າຕອບຂອງການວິໄຈຢ່າງມີເຫດຜົນ ກົງກັບຂໍ້ໃດ?
  - ກ. ຄວາມວັດຖຸປະສົງຂອງການວິໄຈ
  - ຂ. ສົມມຸດຕິຖານການວິໄຈ
  - ຄ. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນໃນການວິໄຈ
  - ງ. ການອະພິປາຍຜົນການວິໄຈ
5. ຂໍ້ໃດບໍ່ແມ່ນວັດຖຸປະສົງຂອງການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ
  - ກ. ເພື່ອແກ້ບັນຫານັກຮຽນໃນບາງດ້ານ
  - ຂ. ເພື່ອຫາສາຍເຫດຂອງພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ
  - ຄ. ເພື່ອພັດທະນານັກຮຽນໃນທັກສະໃດໜຶ່ງ
  - ງ. ເພື່ອປະເມີນຕັດສິນນັກຮຽນໃນດ້ານໃດດ້ານໜຶ່ງ
6. “ທ້າວ ເຂັມເພັດ ມັກຂາດຮຽນເລື້ອຍໆ” ຄວນຕັ້ງຄຳຖາມການວິໄຈແນວໃດຈຶ່ງເໝາະສົມທີ່ສຸດ?
  - ກ. ເປັນຫຍັງ ທ້າວ ເຂັມເພັດຈຶ່ງມັກຂາດຮຽນ?
  - ຂ. ຈະແກ້ບັນຫາການຂາດຮຽນຂອງ ທ້າວ ເຂັມເພັດ ໄດ້ແນວໃດ?
  - ຄ. ຫ້ອງຮຽນມີບັນຫາຫຍັງ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ ທ້າວ ເຂັມເພັດຂາດຮຽນ?
  - ງ. ທາງຄອບຄົວ ທ້າວ ເຂັມເພັດ ມີບັນຫາຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງຂາດຮຽນ?
7. “ທ້າວ ໄກ່ແກ້ວ ບໍ່ມັກເຮັດວຽກກຸ່ມກັບໝູ່ໃນຫ້ອງ” ຄວນໃຊ້ວິທີການໃດໃນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ?
  - ກ. ການທົດສອບ
  - ຂ. ການສັງເກດ
  - ຄ. ການສຳພາດສອບຖາມ
  - ງ. ການໃຊ້ແບບສອບຖາມເປີດ ແລະ ປິດຂະໜານກັນໄປ
8. “ບັນຫາຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນຂອງນັກຮຽນຕໍ່າ ເນື່ອງຈາກນັກຮຽນບໍ່ເຂົ້າໃຈບົດຮຽນ” ຄວນອອກແບບການວິໄຈເພື່ອແກ້ບັນຫາໃນລັກສະນະໃດ?
  - ກ. ທົດລອງພັດທະນານະວັດຕະກຳການສອນ
  - ຂ. ສຳຫຼວດສາຍເຫດບັນຫາ
  - ຄ. ວິໄຈດ້ານປະລິມານອ້າງອີງທົດສະດີການຮຽນຮູ້
  - ງ. ຝຶກອົບຮົມຄູໃນວິທີການສອນ
9. “ຄວາມເຝິງຜິ້ງໃຈຂອງຄູສອນຕໍ່ການຈັດການຮຽນ-ການສອນທີ່ເອົານັກຮຽນເປັນສູນກາງ ໂຮງຮຽນອະນຸບານສາທິດວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ” ຫົວຂໍ້ວິໄຈນີ້ຄວນໃຊ້ເຄື່ອງມືຊະນິດໃດໃນເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ?
  - ກ. ແບບສອບຖາມມາດຕາສ່ວນປະມານຄ່າ 5 ລະດັບ
  - ຂ. ແບບທົດສອບອີງເກນ
  - ຄ. ແບບສັງເກດພຶດຕິກຳ
  - ງ. ແບບທົດສອບ
10. ຂໍ້ໃດບໍ່ແມ່ນການຫາຄຸນນະພາບຂອງແບບທົດສອບ
  - ກ. ຄວາມທ່ຽງຕົງ

- ຂ. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ
- ຄ. ອຳນາດຈຳແນກ
- ງ. ຄວາມເປັນສາກົນ

11. “ການວິເຄາະຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄະແນນສະເລ່ຍ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຮຽນດ້ວຍຊຸດຝັກຂອງນັກຮຽນຊັ້ນ ປ. 5 ໂຮງຮຽນປະຖົມສາທິດວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ຈຳນວນ 40 ຄົນ” ຄວນໃຊ້ສະຖິຕິໃດໃນການວິເຄາະຄວາມແຕກຕ່າງ

- ກ. t-test
- ຂ. ANOVA
- ຄ. Z-test
- ງ. F-test

12. “ເພື່ອສຶກສາການຈັດການຮຽນ-ການສອນທີ່ເນັ້ນນັກຮຽນເປັນໃຈກາງຂອງຄູໂຮງຮຽນອະນຸບານເອລະວັນ” ວັດຖຸປະສົງຂອງການວິໄຈນີ້ ຄວນໃຊ້ສະຖິຕິໃດໃນການນຳສະເໜີ

- ກ. ຄ່າສະເລ່ຍ
- ຂ. ການວິເຄາະຄວາມຜັນປ່ຽນ
- ຄ. ການທົດສອບຄ່າທີ່ (t-value)
- ງ. ການທົດສອບ chi-square

13. ການອະພິປາຍຜົນການວິໄຈຄວນຂຽນໄວ້ໃນບົດທີ່ໃດ?

- ກ. ບົດທີ 1
- ຂ. ບົດທີ 3
- ຄ. ບົດທີ 4
- ງ. ບົດທີ 5

14. “ການສຶກສາການອ່ານຂອງນັກຮຽນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາປີທີ 2 ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ” ຫົວຂໍ້ການວິໄຈຄວນເລືອກກຸ່ມຕົວຢ່າງໂດຍວິທີການໃດ?

- ກ. ເລືອກແບບເຈາະຈົງ (Purposive Sampling)
- ຂ. ເລືອກແບບງ່າຍດາຍ (Simple Random Sampling)
- ຄ. ເລືອກແບບແບ່ງຊັ້ນ (Stratified Random Sampling)
- ງ. ສຸ່ມແບບຫຼາຍຂັ້ນຕອນ (Multi-Stage Random Sampling)

15. “ການສຶກສາການອ່ານຈັບໃຈຄວາມຂອງນັກຮຽນມັດທະຍົມສູນັນທາ ນະຄອນໄກສອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ” ຫົວຂໍ້ການວິໄຈນີ້ຄວນເລືອກກຸ່ມຕົວຢ່າງດ້ວຍວິທີໃດ?

- ກ. ເລືອກແບບເຈາະຈົງ (Purposive Sampling)
- ຂ. ສຸ່ມແບບງ່າຍດາຍ (Simple Random Sampling)
- ຄ. ສຸ່ມແບບແບ່ງຊັ້ນ (Stratified Random Sampling)

ງ. ສຸມແບບຫຼາຍຂັ້ນຕອນ (Multi-Stage Random Sampling)

16. ຂໍ້ໃດບໍ່ແມ່ນວິທີການກຳນົດກຸ່ມຕົວຢ່າງ

- ກ. ໃຊ້ການຄາດຄະເນ
- ຂ. ໃຊ້ສຸດຄິດໄລ່
- ຄ. ໃຊ້ຕາຕະລາງສຳເລັດຮູບ
- ງ. ໃຊ້ເກນອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ

17. ຄ່າອຳນາດຈຳແນກຂອງແບບສອບຖາມຄວນມີຄ່າເທົ່າໃດ?

- ກ. 0.05-1.00
- ຂ. 0.20-1.00
- ຄ. 0.05-0.80
- ງ. 0.20-0.80

18. ຄວາມສຳຄັນຂອງການວິໄຈຄວນນຳສະເໜີໃນບົດໃດ?

- ກ. ບົດທີ 1
- ຂ. ບົດທີ 3
- ຄ. ບົດທີ 4
- ງ. ບົດທີ 5

19. ຂໍ້ໃດບໍ່ແມ່ນເຄື່ອງມືການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ

- ກ. ແບບສອບຖາມ
- ຂ. ແຜນການສອນ
- ຄ. ນະວັດຕະກຳການສອນ
- ງ. ໂປຣແກຣມສຳເລັດຮູບຄອມພິວເຕີ SPSS

20. ຂໍ້ໃດກ່າວໄດ້ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ຫຼື ການວິໄຈພາກປະຕິບັດ ໃນກົດໝາຍການສຶກສາສະບັບປັບປຸງປີ ຄສ. 2015 ຂອງ ສປປ. ລາວ

- ກ. ຄູ່ທຸກຄົນຕ້ອງດຳເນີນການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນເພື່ອພັດທະນາຕົນເອງ.
- ຂ. ການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ຫຼື ພາກປະຕິບັດໃຫ້ຖືເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຮຽນ-ການສອນ.
- ຄ. ການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ຫຼື ການວິໄຈພາກປະຕິບັດເປັນເຄື່ອງມືປະເມີນວິທະຍາຖານະຄູ
- ງ. ຄູສອນຕ້ອງມີຄວາມຊຽວຊານໃນເຮັດການວິໄຈຊັ້ນຮຽນ

21. ສົມມຸດຕິຖານການວິໄຈຄວນກຳນົດໄວ້ໃນບົດໃດ?

- ກ. ບົດທີ 1
- ຂ. ບົດທີ 3
- ຄ. ບົດທີ 4
- ງ. ບົດທີ 5

22. “ການພັດທະນາບົດຮຽນສຳເລັດຮູບ ເລື່ອງ ວັນສຳຄັນທາງປະຫວັດສາດລາວ” ຄວນຫາຄຸນນະພາບເຄື່ອງມືແນວໃດ?

- ກ. ຄ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຄຣອນບາດ Cronbach's Alpha
- ຂ. ດັດຊະນີປະສິດທິພາບ E1/E2
- ຄ. ຫາຄ່າຄວາມຍາກງ່າຍ (P)
- ງ. ຫາຄ່າອຳນາດຈຳແນກ (r)
23. “ການວັດການອ່ານອອກສຽງ ຫຼື ຝ້ອງສຽງ” ຄວນໃຊ້ເຄື່ອງມືຕາມຮູບແບບໃນຂໍ້ໃດຈຶ່ງເໝາະສົມທີ່ສຸດ
- ກ. ແບບກວດສອບລາຍການ (Check-list)
- ຂ. ແບບມາດສ່ວນປະມານຄ່າ (Rating Scale Questionnaire)
- ຄ. ແບບສຳພາດ (Interview Forms)
- ງ. ແບບທົດສອບ (Tests)
24. ນັກຮຽນຊັ້ນ ປ. 5 ໂຮງຮຽນໂພນສະຫວ່າງເໜືອຈຳນວນ 12 ຄົນ ຫາກຕ້ອງການສຶກສາກ່ຽວກັບກັບພັດທະນາດ້ານການຄິດໄລ່ເລກຄະນິດສາດ ຄວນເລືອກກຸ່ມຕົວຢ່າງດ້ວຍວິທີການໃດ?
- ກ. ແບບເຈາະຈົງ (Purposive Sampling)
- ຂ. ແບບງ່າຍດາຍ (Simple Random Sampling)
- ຄ. ແບບແບ່ງຊັ້ນ (Stratified Random Sampling)
- ງ. ແບບຫຼາຍຂັ້ນຕອນ (Multi-Stage Random Sampling)
25. ການວິໄຈທີ່ເນັ້ນການແກ້ໄຂບັນຫາຮີບດ່ວນ ໃຊ້ເວລາບໍ່ດົນ ຄື ການວິໄຈແບບໃດ?
- ກ. ການວິໄຈດ້ານປະລິມານ (Qualitative Research)
- ຂ. ການວິໄຈແບບບັນລະຍາຍ (Descriptive Research)
- ຄ. ການວິໄຈພາກປະກົບ (Participatory Action Research)
- ງ. ການວິໄຈຕໍ່ຍອດ (Application Research)
26. ແບບຈຳລອງ CIPP Model (Context Evaluation: C, Input Evaluation: I, Process Evaluation: P, Product Evaluation: P) ເປັນແນວຄິດຂອງທ່ານໃດ?
- ກ. Tyler
- ຂ. Scriven
- ຄ. Provus
- ງ. Stufflebeam
27. ຈາກຮູບແບບ CIPP “P” ໂຕທີ 2 ໝາຍເຖິງຂໍ້ໃດ
- ກ. ຜົນລັບ
- ຂ. ຜົນຜະລິດ
- ຄ. ຂະບວນການ

- ງ. ຜົນສະທ້ອນກັບ
28. ຂັ້ນຕອນໃດທີ່ຄວນດໍາເນີນການປະເມີນກ່ອນການເລີ່ມໂຄງການຝຶກອົບຮົມ
- ກ. C
- ຂ. I
- ຄ. P
- ງ. ຖືກທຸກຂໍ້
29. ຮູບແບບການວິໄຈຂອງທ່ານ Kemmis and McTaggart ຄືຂໍ້ໃດ
- ກ. PDCA (PLAN DO CHECK ADJUST)
- ຂ. CIPP (CONTEXT INPUT PROCESS PRODUCT)
- ຄ. PAOR (PLAN ACT OBSERVE REFLECT)
- ງ. KAMT
30. “ການພັດທະນາດ້ານການຮັກສາຄວາມສະອາດຂອງໂຮງຮຽນປະຖົມສາມັກຄີ” ຄວນອອກແບບການວິໄຈແນວໃດ?
- ກ. ດ້ານປະລິມານ
- ຂ. ດ້ານຄຸນນະພາບ
- ຄ. ດ້ານບັນລະຍາຍ
- ງ. ດ້ານການປະຕິບັດ
31. ຈາກຂໍ້ 30 ບໍ່ຄວນໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນຂໍ້ໃດໃນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ
- ກ. ແບບສັງເກດ
- ຂ. ແບບສຳຜາດ
- ຄ. ແບບທົດສອບ
- ງ. ແບບສຳຫຼວດ
32. ຈາກຂໍ້ 30 ຂໍ້ໃດຄືຕົວປຽນຕົ້ນ
- ກ. ວິທີການພັດທະນາ
- ຂ. ພຶດຕິກຳການຮັກສາຄວາມສະອາດ
- ຄ. ສະພາບທາງສັງຄົມຂອງນັກຮຽນ
- ງ. ສະພາບການບໍລິຫານຂອງໂຮງຮຽນປະຖົມສາມັກຄີ
33. ຫາກຕ້ອງການສົ່ງເສີມງານວິໄຈຈາກຂໍ້ 30 ເພື່ອຂໍ້ເລື່ອນວິທະຍາຖານະ ພາກສ່ວນໃດມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ?
- ກ. ຄູສອນທີ່ເຮັດການວິໄຈ
- ຂ. ຫ້ອງການຈັດຕັ້ງພະນັກງານ
- ຄ. ຜູ້ບໍລິຫານ
- ງ. ຫ້ອງການພັດທະນາຄູ
34. ຂໍ້ໃດກ່າວໄດ້ຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດກ່ຽວກັບການວິໄຈຕາມຮູບແບບຂອງ Kemmis and McTaggart

- ກ. ເປັນການວິໄຈພາກປະຕິບັດ
- ຂ. ມີການສະທ້ອນຜົນການປະຕິບັດ
- ຄ. ຄວນດຳເນີນການຢ່າງຮັດກຸ່ມພຽງຮອບດຽວ
- ງ. ການວິໄຈນີ້ຕ້ອງມີຜູ້ວິໄຈຮ່ວມກັນ

35. ຂໍ້ໃດຄືວິງຈອນການບໍລິຫານຂອງ ທ່ານ ເດມມິງ

- ກ. PDCA
- ຂ. CIPP
- ຄ. PAOR
- ງ. PBBS

36. ຫາກຕ້ອງການຮູ້ວ່າ ການສອນໂດຍໃຊ້ສື່ປະສົມສິ່ງຜົນໃຫ້ຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນສູງຂຶ້ນກວ່າການສອນແບບບັນລະຍາຍ ຄວນອອກແບບການວິໄຈແນວໃດ?

- ກ. ໃຫ້ການສອນແບບບັນລະຍາຍເປັນກຸ່ມຄວບຄຸມ
- ຂ. ໃຫ້ຄູສອນ 2 ຄົນ ສອນຄົນລະແບບ
- ຄ. ໃຫ້ນັກຮຽນກຸ່ມດຽວຮຽນທັງສອງແບບ
- ງ. ໃຊ້ຂໍ້ສອບກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຮຽນຄົນລະສະບັບ

37. ຈາກຂໍ້ 36 ຂໍ້ໃດຄືຕົວປ່ຽນຕົ້ນ

- ກ. ການສອນແບບບັນລະຍາຍ
- ຂ. ການສອນໂດຍໃຊ້ສື່ປະສົມ
- ຄ. ການສອນແບບບັນລະຍາຍ ແລະ ການສອນໂດຍໃຊ້ສື່ປະສົມ
- ງ. ຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນ

38. “ຊຸດການສອນ ເລື່ອງການປຸກເຫັດເຜືອງ ມີຄ່າ $E1/E2 = 82.10/83.15$ ຂໍ້ໃດກ່າວຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຄ່າ E1”

- ກ. ເປັນຜົນການທົດສອນກ່ອນຮຽນ
- ຂ. ເປັນຄະແນນລະຫວ່າງຮຽນ
- ຄ. ເປັນການທົດສອບຫຼັງຮຽນ
- ງ. ເປັນຜົນການທົດສອບລວມ

39. ຈາກຂໍ້ 38 ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າແນວໃດ

- ກ. ນະວັດຕະກຳມີປະສິດທິພາບຕາມເກນມາດຖານ 80/80
- ຂ. ນະວັດຕະກຳມີປະສິດທິພາບຕາມເກນ 80/80
- ຄ. ຈາກການສອນນັກຮຽນມີຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນຫຼັງຮຽນສູງກວ່າກ່ອນຮຽນ
- ງ. ຈາກການສອນນັກຮຽນມີຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນຫຼັງຮຽນສູງກວ່າກ່ອນຮຽນທີ່ລະດັບ 0.05

40. ຈົ່ງບອກຂັ້ນຕອນການສັງເຄາະລາຍງານການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ

- 1) ລະບຸບັນຫາ 2) ອະພິປາຍຜົນ 3) ປຽບທຽບຜົນລະຫວ່າງສາຍເຫດ 4) ປຽບທຽບຜົນລະຫວ່າງການແກ້ 5) ສະຫຼຸບວິທີແກ້
- ກ. 1 4 3 5 2   ຂ. 1 5 3 4 2   ຄ. 1 5 4 3 2   ງ. 1 4 5 3 2

41. “ຕ້ອງການນຳຜົນການວິໄຈໄປສະຫຼຸບຜົນການດຳເນີນການ ແລະ ເປັນຂໍ້ມູນໃນການວາງແຜນເພື່ອພັດທະນາຕໍ່” ເປັນລັກສະນະຂອງການວິໄຈຮູບແບບໃດ?

- ກ. ດ້ານທົດລອງ (Experiment)
- ຂ. ບັນລະຍາຍ (Descriptive)
- ຄ. ກໍລະນີສຶກສາ (Case Study)
- ງ. ປະລິມານ (Quantitative)
42. ແບບທົດສອບອົງເກນ ສອບເສັງຄັ້ງດຽວຫຼັງການຮຽນຄວນໃຊ້ວິທີການໃນຂໍ້ໃດຫາຄ່າຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທັງສະບັບ
- ກ. KR-20
- ຂ. KR-21
- ຄ. Lovett Method
- ງ. Carver Method
43. ການຫາຄ່າຄວາມທ່ຽງຕົງດ້ານເນື້ອໃນຂອງຂໍ້ສອບເສັງອົງເກນ ຄວນໃຊ້ໃນຂໍ້ໃດ
- ກ. B-Index
- ຂ. P, r
- ຄ. IOC
- ງ. KR-20
44. ເມື່ອດຳເນີນການຈັດການຮຽນ-ການສອນກ່ຽວກັບການອ່ານໃນຫ້ອງຮຽນແລ້ວ ພົບວ່າ ມີນັກຮຽນ 2 ຄົນ ຈາກຈຳນວນ 45 ຄົນ ທີ່ອ່ານບໍ່ໄດ້ ຄູ່ຄວນດຳເນີນການອອກແບບການວິໄຈແກ້ບັນຫາແນວໃດ?
- ກ. ວິໄຈທົດລອງພັດທະນາພະວັດຕະກຳ
- ຂ. ສຶກສາລາຍກໍລະນີແກ້ບັນຫາ
- ຄ. ສຶກສາດ້ານປະເມີນຜົນເພື່ອແກ້ບັນຫາ
- ງ. ພັດທະນາແຜນການຈັດການຮຽນ-ການສອນແນວໃໝ່
45. ຈົ່ງລຽງລຳດັບຂັ້ນຕອນການເຮັດວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ
- 1) ການຫາວິທີແກ້ໄຂ 2) ການົດບັນຫາ 3) ຄາດຄະເນຄ່າຕອບ 4) ວິທີດຳເນີນງານ
- ກ. 3 1 2 4   ຂ. 2 3 1 4   ຄ. 2 3 4 1   ງ. 2 1 3 4
46. ຜູ້ວິໄຈດຳເນີນການທົດສອບສົມມຸດຕິຖານການວິໄຈໂດຍໃຊ້ t-test Dependent Sample ການວິໄຈນີ້ ຄວນຈະອອກແບບທົດລອງແບບໃດ?
- ກ. ທົດລອງກຸ່ມດຽວສອນຄັ້ງດຽວ
- ຂ. ທົດລອງກຸ່ມດຽວ ສອບເສັງສອງຄັ້ງ
- ຄ. ທົດລອງສອງກຸ່ມ ສອບເສັງຄັ້ງດຽວ
- ງ. ທົດລອງສອງກຸ່ມ ສອບເສັງສອງຄັ້ງ
47. ຂໍ້ໃດກ່າວຖືກຕ້ອງ
- ກ. ການວິໄຈທີ່ດີຕ້ອງເນັ້ນສະຖິຕິຂັ້ນສູງ
- ຂ. ຜູ້ບໍລິຫານບໍ່ຄວນດຳເນີນການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ
- ຄ. ຜູ້ວິໄຈບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຮອບຮູ້ເລື່ອງທີ່ເຮັດການວິໄຈຫຼາຍປານໃດກໍ່ໄດ້

ງ. ການວິໄຈດ້ານການທົດລອງຕ້ອງຄວບຄຸມບໍ່ໃຫ້ຕົວປຽນອື່ນສິ່ງຜົນຕໍ່ການວິໄຈໄດ້

48. ຂໍ້ໃດເປັນການທົດສອບສົມມຸດຕິຖານແບບສອງທາງ

ກ. ນັກຮຽນທີ່ຮຽນດ້ວຍ CAI (Computer-assisted Instruction) ມີຜົນສໍາເລັດທາງການຮຽນ ກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນແຕກຕ່າງກັນ

ຂ. ນັກຮຽນທີ່ຮຽນດ້ວຍ CAI ມີຜົນສໍາເລັດທາງການຮຽນ ກ່ອນຮຽນສູງກວ່າຫຼັງຮຽນ

ຄ. ນັກຮຽນທີ່ຮຽນດ້ວຍ CAI ມີຜົນສໍາເລັດທາງການຮຽນ ຫຼັງຮຽນສູງກວ່າກ່ອນຮຽນ

ງ. ຖືກຂໍ້ ຂ ແລະ ຄ

49. ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກແບບວັດແບບ Rating Scale ຈັດຢູ່ໃນແບບວັດມາດຕາການວັດໃດ

ກ. ນາມບັນຍັດ Nominal

ຂ. ຮຽງອັນດັບ Ordinal

ຄ. ອັນຕາພາກຊື່ນ/ຊ່ວງ Interval

ງ. ອັດຕາສ່ວນ Ratio

50. ຂໍ້ໃດເປັນຂໍ້ມູນດ້ານອັດຕາສ່ວນ

ກ. ທ້າວ ສຸກສັນ ມີເງິນ 3 ແສນກີບ

ຂ. ທ້າວ ສຸກສັນ ສອບເສັງໄດ້ຄະແນນຫຼາຍກວ່າ ທ້າວ ໄພລັດ 3 ເທົ່າ

ຄ. ນາງ ພອນທິບ ສອບເສັງວິຊາການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນໄດ້ເກດ 3.5 ຖືວ່າສູງຫຼາຍ

ງ. ທ້າວ ຄໍາຫຼ້າ ຫຼີກວ່າ ທ້າວ ສິມດີ ໜ້ອຍໜຶ່ງ

----ນີ້ເປັນຕອນທ້າຍຂອງບົດທົດສອບ----

ຂໍໃຫ້ໂຊກດີທຸກທ່ານທີ່ເຮັດແບບທົດສອບກ່ອນຝຶກອົບຮົມສະບັບນີ້

ຂະໜານຕອບ

1. ຂ 2. ງ 3. ກ 4. ຂ 5. ງ 6. ຂ 7. ຄ 8. ກ 9. ກ 10. ງ 11. ກ 12. ກ 13. ງ 14. ງ 15. ຄ 16. ກ 17. ຂ 18.
 ກ 19. ງ 20. ຂ 21. ກ 22. ຂ 23. ງ 24. ກ 25. ຄ 26. ງ 27. ກ 28. ກ 29. ຄ 30. ງ 31. ຄ 32. ກ 33. ງ
 34. ຄ 35. ກ 36. ກ 37. ຄ 38. ຂ 39. ຂ 40. ຂ 41. ງ 42. ຄ 43. ຄ 44. ຂ 45. ຂ 46. ຂ 47. ງ 48. ກ
 49. ຄ 50. ຂ

**ລາຍລະອຽດຂອງແບບທົດສອບ ກ່ອນການພັດທະນາຄວາມຮູ້ແຍກຕາມເນື້ອໃນປະເດັນຄວາມຮູ້
 ເລື່ອງການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ**

1. ຄວາມໝາຍຂອງການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນມີ ຂໍ້ ໄດ້ແກ່ 1, 25, 26, 34, 35,
2. ຄວາມສໍາຄັນຂອງການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນມີ ຂໍ້ ໄດ້ແກ່ 20, 33, 47,
3. ຂັ້ນຕອນຂອງການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນມີ ຂໍ້ ໄດ້ແກ່ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17,
 19, 21, 22, 23, 24, 27, 29, 31, 32, 37, 38, 39, 42, 43, 46, 48, 49, 50.
4. ການຂຽນໂຄງຮ່າງການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນມີ ຂໍ້ ໄດ້ແກ່ 8, 13, 18, 30, 36, 41, 44,
5. ການຂຽນລາຍງານການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນມີ ຂໍ້ ໄດ້ແກ່ 40, 45,

ฉบับที่ 11
แบบประเมินการวิจัยในชั้นเรียน
(ประเมินโดยผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้วิจัย)

ชื่องานวิจัย .....

ผู้รับการดูแลที่ทำงานวิจัย

.....

ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ .....

วันที่ทำการประเมิน .....

คำชี้แจง: โปรดกรทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคุณภาพของงานวิจัยในชั้นเรียนมี
 ความหมายของคะแนนที่กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคุณภาพงานวิจัย

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	3	2	1	
1. ชื่อเรื่องการวิจัย				
2. ความเป็นมาของปัญหาการวิจัย				
3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย				
4. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง				
5. การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง				
6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย				
7. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย				
8. การเก็บรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์				
9. การสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ				
10. การเขียนเอกสารอ้างอิง				
รวม				
รวมผลทั้งหมด				

ความคิดเห็นอื่นๆ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เกณฑ์การให้คะแนนในการประเมินการวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสหัสวันนะเขต
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. ชื่อเรื่องวิจัย	ชื่อเรื่องการวิจัย มีการระบุองค์ประกอบที่ครบถ้วน อันได้แก่ ตัวแปรต้นและต้นแปรตาม วัตถุประสงค์หลักของการวิจัย ระบุบริบทและสาขา/เนื้อหาที่ศึกษา	ชื่อเรื่องการวิจัย มีการระบุองค์ประกอบที่ครบถ้วน อันได้แก่ ตัวแปรต้นและต้นแปรตาม วัตถุประสงค์หลักของการวิจัย แต่ไม่ระบุบริบทและสาขา/เนื้อหาที่ศึกษา	ชื่อเรื่องการวิจัย ไม่ชัดเจน ระบุเพียง ตัวแปรต้นและต้นแปรตามหรือปรากฏเพียงองค์ประกอบใดหนึ่งเท่านั้น
2. ความเป็นมาของปัญหาการวิจัย	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา การวิจัยเขียนได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาได้อย่างสอดคล้องและสมเหตุสมผล	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา การวิจัยเขียนได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน แต่ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาไม่สอดคล้องสอดคล้องและไม่สมเหตุสมผล	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยเขียน ไม่ชัดเจน ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา ไม่สอดคล้องสอดคล้องและไม่สมเหตุสมผล
3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	ระบุเป้าหมายของการศึกษาหรือวิธีการที่ใช้ในการวิจัย ชัดเจน ครอบคลุมทุกประเด็น ระบุวัตถุประสงค์ที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ชัดเจน	ระบุเป้าหมายของการศึกษาหรือวิธีการที่ใช้ในการวิจัย ชัดเจน ครอบคลุมทุกประเด็น แต่วัตถุประสงค์ไม่มี ความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามได้	ระบุเป้าหมายของการศึกษาหรือวิธีการที่ใช้ในการวิจัย ไม่ชัดเจน ครอบคลุมทุกประเด็น และวัตถุประสงค์ไม่มี ความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามได้
4. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ระบุวิธีการสุ่ม/เลือกวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจนและเหมาะสม	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร แต่ขาดการระบุวิธีการสุ่ม/เลือกวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจนและเหมาะสม	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ขาดการระบุวิธีการสุ่ม/เลือกวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
5. การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	มีการสังเคราะห์องค์ประกอบเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและวิธีการแก้ไขได้อย่างครอบคลุม มีการอ้างอิงที่ถูกต้องตามระเบียบการอ้างอิงได้อย่างถูกต้อง มีการแสดง	มีการสังเคราะห์องค์ประกอบเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและวิธีการแก้ไขได้อย่างครอบคลุม แต่วิธีการอ้างอิงที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบการ	มีการสังเคราะห์องค์ประกอบเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและวิธีการแก้ไขได้อย่างครอบคลุม แต่วิธีการอ้างอิงที่ไม่ถูกต้องตาม
	ข้อดีและข้อเสียในงานวิจัยที่นำมาอ้างอิงเพื่อโยงไปสู่งานวิจัยที่ทำอยู่	อ้างอิงได้อย่างถูกต้อง มีการแสดงข้อดีและข้อเสียในงานวิจัยที่นำมาอ้างอิงเพื่อโยงไปสู่งานวิจัยที่ทำอยู่	ระเบียบการอ้างอิงได้อย่างถูกต้อง ไม่มีการเชื่อมโยงความคิดของผู้วิจัยกับเอกสารที่เขียนมาถึงข้อดีและข้อเสียของงานวิจัยนั้นๆ
6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	มีการระบุเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและระบุวิธีการสร้างเครื่องมือที่สมบูรณ์ และเครื่องในการวิจัยมีประเด็นครบถ้วนตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย	มีการระบุเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและระบุวิธีการสร้างเครื่องมือที่สมบูรณ์ แต่เครื่องในการวิจัยไม่ครบถ้วน ประเด็นที่ทำการศึกษาหรือไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย	มีการระบุเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แต่ขาดการระบุวิธีการสร้างเครื่องมือตลอดจน เครื่องในการวิจัยไม่ครบถ้วนในประเด็นที่ทำการศึกษาหรือไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
7. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยอย่างครบถ้วน	มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยอย่าง แต่ไม่ครบถ้วน ขาดการตรวจสอบในองค์ประกอบบางประการ	ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
8. การเก็บรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	มีการระบุวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนและใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	มีการระบุวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล แต่ไม่ครบถ้วนทุกขั้นตอน หรือใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้องและเหมาะสม	ไม่มีการระบุวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม
9. การสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะของการวิจัย	สรุปผลการวิจัยได้อย่างถูกต้องครบถ้วนตามประเด็นของวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษา มีการระบุข้อเสนอแนะจากการวิจัยได้อย่างชัดเจนครบถ้วน	สรุปผลการวิจัยได้อย่างถูกต้อง แต่ไม่ครบถ้วนตามประเด็นของวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษา หรือ การระบุข้อเสนอแนะจากการวิจัยไม่	สรุปผลการวิจัยไม่อย่างถูกต้องและไม่ครบถ้วนตามประเด็นของวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษา หรือและการ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
	และสอดคล้องกับผลการวิจัย	สอดคล้องกับผลการวิจัย	ระบุข้อเสนอแนะจากการวิจัย ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัย

เกณฑ์การประเมินงานวิจัยในชั้นเรียน

ระดับคะแนน	คุณภาพ	ความหมาย
26.00-30.00	สูงมาก	งานวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพระดับสูง
19.00-25.00	สูง	งานวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพระดับสูง
11.00-18.00	ปานกลาง	งานวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพระดับปานกลาง
07.00-12.00	ต่ำ	งานวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพระดับต่ำ
00.00-06.00	ต่ำมาก	งานวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพระดับต่ำมาก

ฉบับที่ 12

ประเด็นการสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับ ความคิดเห็นของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ต่อการใช้รูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

ส่วนที่ 1 ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....
6. ....
7. ....
8. ....
9. ....
10. ....

ส่วนที่ 2 แนวทางการสนทนากลุ่ม

เกริ่นนำ ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สนทนากลุ่ม กล่าวทักทาย แนะนำ อธิบายความเป็นมาของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่ม แจ้งการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มและขออนุญาตบันทึกเสียงเพื่อสร้างความครบถ้วนและถูกต้องของข้อมูล

ประเด็นการสนทนากลุ่ม

ด้านองค์ประกอบของข้อมูล

1. องค์ประกอบของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มีความเหมาะสมหรือป่อ
2. องค์ประกอบรูปแบบมีความสัมพันธ์ สอดคล้องกันเพียงใด
3. องค์ประกอบใดบ้างที่มีความสำคัญเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมสมรรถนะการสอน

และการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ด้านการนำรูปแบบไปใช้

1. เป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้จริงหรือไม่ อย่างไร
2. มีปัญหา อุปสรรคใดบ้างที่เกิดขึ้นตามการดำเนินการปฏิบัติตามขั้นตอนแต่ละขงรูปแบบ
3. ควรมีการปรับปรุงในขั้นตอนใดของรูปแบบเพื่อให้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อย่างไร
4. ระยะเวลาในการดำเนินตามกระบวนการของรูปแบบ สามารถตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นของการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะทวันนะเขตอย่างไร

ด้านผลของการใช้รูปแบบ

1. การใช้รูปแบบดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูวิทยาลัยครูสะทวันนะเขตอย่างไร
2. การใช้รูปแบบช่วยส่งเสริมสมรรถนะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในระดับใด
3. การใช้รูปแบบช่วยส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในระดับใด
4. ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติมเกี่ยวกับใช้รูปแบบอย่างไร

ปิดการสนทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยสรุปประเด็นที่ได้จากการสนทนาแต่ละประเด็น ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของประเด็นที่สรุป กล่าวขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

เครื่องมือที่ใช้สำหรับครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

แบบบันทึกการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อครูผู้รับการดูแล

.....

ชื่อครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ .....

วันที่บันทึก .....

เวลา .....

ผลการดำเนินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

.....
 .....
 .....
 .....

ปัญหา/อุปสรรคในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

ลงชื่อ .....

ผู้บันทึก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ฐ

ผลการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมโครงการ

ผลการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมโครงการ

ข้อมูลการสนทนากลุ่มด้านองค์ประกอบของรูปแบบ พบว่า ผู้สนทนากลุ่มแสดงความซึ่งคิดเห็นว่า องค์ประกอบของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 2 พีเอ็มอี มีความเหมาะสม และสอดคล้องกันและกัน ทั้งรูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นประโยชน์ต่อระบบการฝึกอบรมประสบการณ์วิชาชีพครูของห้องการส่งเสริมวิชาการ และห้องการพัฒนาครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กระบวนการที่มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์ของแต่ละระยะ มีการติดตามดำเนินงานของครูผู้รับการดูแลต่อเนื่อง ทำให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับการดูแล ผู้วิจัยได้เสนอตัวอย่างบทสนทนาดังนี้

“...องค์ประกอบของรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความเหมาะสมเพราะมีองค์ประกอบมีขั้นตอนที่ละเอียดและชัดเจน”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“...องค์ประกอบของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความเหมาะสมเพราะผู้วิจัย ได้ออกแบบและมีเอกสารคู่มือให้ในการฝึกอบรม”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“...องค์ประกอบของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยมีความเหมาะสมเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 1 คน ต่อผู้รับการดูแล 1 คน ทำให้มีเวลาเพียงพอในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ อีกด้านหนึ่ง รูปแบบยังมีลักษณะงานให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยคำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ คือ เน้นการแบ่งปัน และ เรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ให้และผู้ดูแล”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“...องค์ประกอบของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัย
ในชั้นเรียนมีความเหมาะสมเพราะผู้วิจัยได้ออกแบบและมีเอกสาร
คู่มือให้ในการฝึกอบรม”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง
รูปแบบมีความสัมพันธ์ และ สอดคล้องกันระดับดีมากเพราะเป็นวงจร ตามลำดับที่
สัมพันธ์กันทุกองค์ประกอบ ดังผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่งกล่าวว่า

“...องค์ประกอบของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสอดคล้องและ
สัมพันธ์กันในระดับดีมาก และเป็นวงจรตามลำดับ ตัวอย่าง การเตรียม
ความพร้อม การวางแผน การปฏิบัติการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และ
การประเมินผลการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“...องค์ประกอบของรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสอดคล้องและ
สัมพันธ์กันในระดับดีมาก เช่น ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและผู้รับ
การดูแลร่วมกันกำหนดปัญหาในระยะที่ 1 ระยะเตรียมความพร้อม
หรือวางแผนดำเนินการวิจัย และแผนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ซึ่ง
ง่าย และมีประสิทธิภาพที่ส่งผลต่อเนื่องต่อขั้นตอนต่าง คือ ระยะที่ 2
ระยะที่ 3 และ ระยะที่ 4 ตามลำดับ ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

ทั้งนี้กระบวนการขององค์ประกอบของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผู้เข้าร่วมสนทนามีความ
คิดเห็นว่ารูปแบบสามารถนำไปใช้จริงได้ เพราะในบางขั้นตอนของกระบวนการในรูปแบบจะต้อง
มีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับบริบทของแต่ละสถานที่ซึ่งมีความแตกต่างกัน เช่น แยกการอบรมระหว่าง
ครูผู้ให้การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และ ครูผู้รับการดูแลออกจากกัน คือ จัดการอบรมครูผู้ดูแลให้
คำปรึกษาแนะนำเสร็จแล้ว จึงทำการจัดการอบรมครูผู้รับการอบรมเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนในระยะ
ที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 และ 3 ส่วนขั้นตอนที่ 2 และ 3 ควรอยู่ด้วยกัน

“...องค์ประกอบในขั้นตอนที่ 2 และ 3 ในระยะที่ 1 ควรสลับเปลี่ยนกัน กล่าวคือ ควรจัดฝึกอบรมครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเป็นอันดับแรก จากนั้น ให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูผู้รับการดูแลในการศึกษาสภาพ ปัญหาของการทำวิจัยในชั้นเรียน ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“...แต่องค์ประกอบเห็นว่าเหมาะสมแล้ว ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติตามแต่ ระยะเวลา ได้เป็นอย่างดี แต่แผนการติดตามดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ แต่ว่าข้าพเจ้าคิดว่า ระยะที่ 1 ระยะเตรียมความพร้อม คือขั้นตอนที่ 2 ควรอยู่ใน ขั้นตอนที่ 3 ร่วมกันกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนหลังการรับการอบรม การทำวิจัยในชั้นเรียน และ การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หมายถึง เมื่อแยก การอบรมแล้ว ครูผู้ให้และผู้รับควรร่วมกันที่ห้องประชุมใหญ่อีกครั้งเพื่อ กำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนร่วมกันว่าต้องการพัฒนาวิธีการสอนแบบ ใหม่ หรือแก้ไขปัญหอะไรร่วมกัน ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

ส่วนความคิดเห็นของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูใน วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีต่อการด้านความสำคัญอัน เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบในระยะที่ 3 การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ใน 4 ขั้นตอนเพราะ ต้องการการมีส่วนร่วมทั้งผู้ที่ให้การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และ ครูผู้รับการดูแลที่จะเรียนรู้ ร่วมกัน ถ้าหากขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็จะทำให้เกิดอุปสรรคตามมา นอกจากนี้แล้ว แรงจูงใจที่มีให้แก่ ครูก็ยังเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนทั้งในรูปแบบแผนพัฒนาที่ชัดเจน และการ จัดสรรงบประมาณด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วย

“... องค์ประกอบทั้งหมดล้วนแต่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ ต่างแต่ว่า องค์ประกอบแต่ละขั้นตอนจะมีความสำคัญมากน้อยแตกต่างกัน เช่น ระยะที่ 3 ขั้นตอนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความสำคัญมากที่สุดเพราะหากครู ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ หรือครูผู้รับการดูแลหากติดงานหรือมี ประชุมสัมมนา วจรในการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทั้ง 4 ก็จะขาดหายไป

ทันที เช่น ระยะเวลาที่ 1 ประชุมก่อนการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ระยะเวลาที่ 2 สังเกต และเก็บรวบรวมข้อมูล ระยะเวลาที่ 3 วิเคราะห์และสะท้อนผลร่วมกัน ระยะเวลาที่ 4 ประชุมหลังการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“...องค์ประกอบที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมสมรรถนะ การทำวิจัยชั้นเรียนสำหรับครู คือ การสร้างแรงจูงใจทั้งผู้ที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพราะผ่านมาผู้ที่ทำงานวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีผู้ให้กำลังใจเสริมแรงทั้งความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน และแนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน การสร้างแรงจูงใจควรอยู่ในรูปธรรมที่ชัดเจนทั้งแผนพัฒนาครูผู้ทำวิจัย และแผนงบประมาณในการช่วยเหลือให้คนที่ทำวิจัย...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

ในด้านการนำรูปแบบ ไปใช้ ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ต่างก็มีความคิดเห็นตรงกันว่า รูปแบบสามารถนำไปใช้จริงได้ทั้งในด้านเป็นเครื่องมือการสอนความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน และกระบวนการทำวิจัยชั้นเรียน การพัฒนาการสอนของครูในห้องเรียนตัวเอง เป็นการให้ความรู้ให้แก่ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทั้งในการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียน และวิธีการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นส่วนเติมเต็มส่วนที่ขาดหายไปของระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน นำประโยชน์สูงสุดมาสู่งานสอนของครูที่เป็นการพัฒนาเทคนิคการสอนระหว่างครูผู้ให้และผู้รับให้มีการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

“...รูปแบบสามารถนำไปใช้จริงได้ตามความเป็นจริงได้พอสมควร ด้วยการนำไปเป็นเครื่องมือในการสอนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ครูสอน...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... รูปแบบสามารถนำไปใช้จริงได้ตามความเป็นจริงได้เพราะช่วยส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนที่เน้นการนำสิ่งที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้ห้องเรียนของตัวเอง...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... รูปแบบสามารถนำไปใช้จริงได้ตามความเป็นจริงได้เพราะการฝึกอบรมให้ความรู้ให้แก่ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำทั้งในการดำเนินการทำวิจัยชั้นเรียน และวิธีการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูใหม่ ซึ่งเป็นการอบรมที่เน้นการปฏิบัติจริงสามารถนำสิ่งที่ฝึกอบรมให้ความรู้นั้นไปปฏิบัติจริงและครูเราสามารถนำประสบการณ์นี้ไปใช้ในการติดตามดูแลให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษาต่อได้...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... รูปแบบสามารถนำไปใช้จริงได้ตามความเป็นจริงได้ เพราะเป็นการกระตุ้นทั้งผู้ที่เคยทำงานวิจัยและไม่เคยทำงานวิจัยในชั้นเรียน ให้ได้ทำงานร่วมกันเพาะที่ผ่านมายังไม่มีระบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำแบบนี้มาก่อนเลย...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... รูปแบบสามารถนำไปใช้จริงได้ตามความเป็นจริงได้ และเหมาะสมกับบริบทของวิทยาลัยครูสหัสวันนเขต โดยครูผู้ดำเนินการวิจัยได้รับประโยชน์มากที่สุดเพราะเป็นงานที่คิดค้นกับงานสอน ถือว่าไม่ใช้งานเพิ่ม แต่เป็นการพัฒนาเทคนิควิธีการสอนของตนเองร่วมกับครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และเป็นรูปแบบที่ความซับซ้อน มีเอกสารแนะนำที่ละเอียดครบถ้วน ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

อุปสรรคที่เกิดขึ้นตามการดำเนินการปฏิบัติขั้นตอนแต่ละระยะของรูปแบบ ด้านการนำรูปแบบไปใช้ ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มีความคิดเห็นว่าการร่วมมือกันระหว่างครูผู้ให้และครูผู้รับในการให้การดูแลและทำวิจัย ขั้นตอนการสังเกตการสอนและการร่วมกันวิเคราะห์ห้อาจไม่เกิดขึ้นหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งขาดการร่วมมือ ความใส่ใจในการทำของครูผู้ทำวิจัย ความเชี่ยวชาญของ

ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำด้านการทำวิจัย และรายวิชา ด้านงบประมาณ จัดสรรการทำวิจัย แหล่งข้อมูลสารสนเทศ และวิธีการสืบค้น

“... ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นมีคือ การร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และความเอาใจใส่ของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และครูผู้รับการดูแล ตัวอย่าง ถ้าหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ให้การร่วมและใส่ใจจะทำให้ความสำเร็จการทำวิจัยลดประสิทธิภาพและประสิทธิผลลงทันที...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... อุปสรรคและปัญหา คือ ในขั้นตอนของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เพราะบางครั้งครูอาจไม่สามารถเข้าร่วมการสังเกตการสอนและร่วมวิเคราะห์สะท้อนผลร่วมกับครูผู้ดูแลได้เนื่องจากเหตุผลบางประการณ์อาจทำให้กระบวนการคิดวิเคราะห์ไม่เกิดผลร่วมกัน...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... อุปสรรคและปัญหา คือการตัดสินใจดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้ทำวิจัยเองยังไม่หนักแน่นพอทำให้การดำเนินการวิจัยไม่สำเร็จ การจัดผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำยังไม่ถูกกับวิชาที่มีความเชี่ยวชาญทำให้การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำบางอย่างมีข้อจำกัด ด้านรายวิชา...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... อุปสรรคและปัญหา คือ เกิดขึ้นในการปฏิบัติการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยเพราะบางงานวิจัยต้องการงบประมาณในการทำวิจัย เช่น สื่อการเรียนการสอน กระดาษทำบทสอบ เป็นต้น...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... อุปสรรคและปัญหา คือ ระยะที่ 3 การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการวิเคราะห์ และสะท้อนผลร่วมกันทั้งผู้ที่ทำวิจัยเอง และผู้ดูแลให้ครูผู้ดูแลให้ปรึกษาแนะนำเองเนื่องจากมีปัญหาด้านประสิทธิภาพไม่มากในการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้การสังเคราะห์สะท้อนผลมีลักษณะไม่ลึกซึ้ง การสืบค้น

เอกสารอ้างอิงมีจำกัด เพราะขาดการเข้าถึงแหล่งข้อมูลสารสนเทศ และครูผู้ทำวิจัยเองยังขาดทักษะการสืบค้นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

การปรับปรุงขั้นตอนของรูปแบบเพื่อให้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้ความคิดเห็นว่า ปรับรูปแบบในโมเดลเริ่มจากระยะเตรียมความพร้อมก่อนไปหาขั้นตอนสุดท้ายคือการประเมินการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ ปรับระยะที่ 1 ให้ขั้นตอนที่ 2 และ 3 มาอยู่ร่วมกัน ปรับปรุงขั้นตอนการจับคู่ให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต้องอยู่ในหน่วยงานเดียวกัน และรายวิชาเดียวกัน ปรับปรุงระยะวางแผนการวิจัยและแผนการดูแลให้ละเอียด ระยะการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำควรกำหนดเวลาเพิ่มมากขึ้นกว่า 1 ภาคเรียน การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำควรเพิ่มวิธีการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน

“... รูปแบบควรปรับรูปแบบจากขั้นเตรียมความพร้อมก่อนในรูปแบบไปหาขั้นตอนการประเมินเพราะจะทำให้เข้าใจมากกว่าเพราะการปฏิบัติจริงก็จะเริ่มจากขั้นตอนเตรียมความพร้อมก่อน...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... รูปแบบควรปรับปรุงรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความเหมาะสมและสอดคล้องแล้ว แต่ครั้งต่อไปควรปรับระยะที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 ให้มาอยู่กับขั้นตอนที่ 3 ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... ควรปรับปรุงในขั้นตอนจับคู่ในหน่วยงานเดียวกัน และวิชาเดียวกันจะทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความหมายมากขึ้น ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... ควรปรับปรุงในระยะเตรียมความพร้อม และระยะวางแผนให้ละเอียด เพื่อให้เข้าปัญหาที่ลึกซึ่งด้านการวิจัยในชั้นเรียน และวางแผนการวิจัยให้ละเอียดว่าจะทำอย่างไร และให้การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำอย่างไร ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... โดยรวมเห็นดีกับขั้นตอนของรูปแบบ แต่ถ้าเพิ่มเวลาหรือนำพาผู้วิจัยในการสืบค้นเอกสารที่เกี่ยวข้อง นำพาสังเคราะห์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องมากกว่าเดิมก็จะดีมาก ๆ ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ มีความคิดเห็นต่อระยะเวลาในการดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบ สามารถตอบสนองความต้องการอันจำเป็นของการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ พัฒนาคำถามความรู้ของตนเองด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ เป็นเครื่องมือที่ดีในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของครูเอง ช่วยให้ครูทำวิจัยควบคู่ไปกับการสอนได้ ให้ครูรู้จักปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหา ช่วยให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการดูแลมากขึ้น เกิดความเชื่อมั่นตัวเองและครูผู้ทำวิจัยมีความมั่นใจตัวเองในการทำวิจัยในชั้นเรียน

“... ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ และสามารถนำไปถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้ และสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้ด้วยตนเอง...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... เป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจให้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดที่ครูทุกคนภายในสถาบันจะต้องทำการวิจัยในชั้นเรียนเพราะเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... ข้าพเจ้าคาดว่า ในช่วงเวลาในการดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบ สามารถตอบสนองความต้องการของครูผู้สอน และมีความจำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยของครู วิทยาลัยครูสะทวันนะเขต คือ เป็นการสร้างความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจให้ครูสอนเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

เรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดที่ครูทุกคนภายในสถาบันต้องได้ทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้เป็นการพัฒนาการเรียน-การสอนในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขตให้ มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ไปอย่างไม่หยุดยั้ง ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... ระยะเวลาในการดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบ สามารถตอบสนองความต้องการอันจำเป็นในด้านการช่วยให้ครูวิจัยควบคู่ไปกับการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... ระยะเวลาในการดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบ สามารถตอบสนองความต้องการอันจำเป็นในด้านให้ครูรู้จักปัญหาและวิถีทางแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... ผู้วิจัยและผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถดำเนินการวิจัยตามแผนได้สำเร็จซึ่งงานวิจัยในชั้นเรียนยังเป็นงานหลักที่ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ให้ความสำคัญ คู่มีผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำช่วยให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจตัวเองในการทำวิจัยในชั้นเรียน ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

ความคิดเห็นของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำต่อผลการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ได้จริงได้ในแง่มุมดังนี้ การทดลองใช้เองของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำและมีความคิดเห็นว่าสามารถนำไปใช้กับกลุ่มอื่นได้ มีความเหมาะสมกับบริบทของวิทยาลัยครูและวิทยาลัยอื่นในลาว ที่เน้นการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีความยุ่งยากและซับซ้อน มีรูปแบบที่ชัดเจน และง่ายต่อการนำไปใช้ มีความสามารถ ที่สำคัญที่สุดสามารถทำงานวิจัยให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีโดยการนำใช้คู่มือดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน

“... สามารถนำไปใช้ตามความเป็นจริงได้ โดยผ่านการทดลองในกลุ่มครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ แล้วจึงขยายไปสู่กลุ่มอื่น ๆ ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... ข้าพระเจ้าคิดว่า จากผลการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ได้จริงเนื่องจากว่ามีความเหมาะสมกับการศึกษาลาว คือ วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต หรือวิทยาลัยอื่น ๆ เพราะเป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครู อันจะส่งผลต่อคุณภาพการเรียนของนักศึกษาครูในอนาคต ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... ผลการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ได้จริงเพราะไม่มีความยุ่งยากและซับซ้อน ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... ผลการของการใช้รูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำสามารถนำไปใช้ได้จริงได้เพราะมีความชัดเจน และง่ายต่อการนำไปใช้ ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... สามารถนำไปใช้ได้จริงได้ เพราะผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในห้องเรียนของตนเองได้สำเร็จภายใต้การให้การช่วยเหลือของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ และการนำใช้คู่มือดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

การนำใช้รูปแบบดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต อย่างไร ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำให้ความเห็นว่า มีประโยชน์ในด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และเข้าใจขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน ประโยชน์ต่อครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในระบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ รู้วิธีการและขั้นตอนการให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นประโยชน์ต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำโดยรวมที่จะรู้เป้าหมายว่าจะทำอะไร รู้ช่องทางในกระบวนการวิจัย และสามารถนำใช้รูปแบบดังกล่าวเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ เป็นประโยชน์ต่อครูผู้ทำวิจัยและครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการพัฒนาวิธีการสอน การแก้ปัญหาการเรียน-การสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของตน และเป็นประโยชน์ต่อผลงานด้านวิชาการเมื่อมีชิ้นงานวิจัยในชั้นเรียนสำเร็จ อีกด้วย

“...รูปแบบมีประโยชน์ต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครุวิทยาลัยครู
สะหวันนะเขต คือ ทำให้ผู้เข้าร่วมมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
และเข้าใจขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำไปใช้เข้าในการสอนของ
ตนเอง ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“...รูปแบบมีประโยชน์ต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครุวิทยาลัยครู
สะหวันนะเขต เพราะมีประโยชน์มากช่วยให้ครูให้คำปรึกษาแนะนำรู้วิธีการ
และขั้นตอนให้คำปรึกษาแนะนำผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ และมี
ประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ซึ่งจะนำการพัฒนาการเรียนการสอนที่มีคุณภาพของครู
ภายในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... การใช้รูปแบบดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครุ
วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ในด้านผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการ
ปฏิบัติงานเพราะมีขั้นตอนละเอียด ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำรู้เหมาะสม
ละเอียดชัดเจนว่าจะทำอะไร...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... การใช้รูปแบบดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครุ
วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต คือ รู้ช่องทางในกระบวนการวิจัย และสามารถนำ
ใช้รูปแบบดังกล่าวปฏิบัติจริงได้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของตัวเองได้
...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีความคิดเห็นต่อระดับการใช้รูปแบบช่วยส่งเสริม
สมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูว่าอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุดเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ ครู
ผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่งยังได้ให้ความคิดเห็นว่า รูปแบบสามารถช่วยเหลือให้นักวิจัย
ดำเนินการวิจัยได้สำเร็จผลตามที่ตั้งไว้ทุกประการ

“... การใช้รูปแบบช่วยส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับ การดูแลในระดับมาก...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... การใช้รูปแบบช่วยส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้รับ การดูแลในระดับมาก...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ 4 ท่าน

“... เพราะผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมี รูปแบบและวิธีการในการช่วยเหลือที่ดีมาก และสามารถช่วยเหลือให้นักวิจัย ดำเนินการวิจัยได้สำเร็จผลตามที่ตั้งไว้ทุกประการ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

นอกจากนี้แล้ว ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำยังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้ รูปแบบ คือ

“... การนำใช้รูปแบบควรเริ่มจากง่ายไปหายาก ควรให้เป็นระบบบันไดจาก ง่ายไปหายาก จากครูแนะนำที่เข้าใจอย่างลึกซึ้ง แล้วจึงไปสู่ขั้นผู้รับการ แนะนำ กล่าวคือ ไม่ให้กิจกรรมการอบรมครูผู้ให้กับผู้รับอยู่ด้วยกัน...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“...เห็นดีกับรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้น เรียนที่ผู้วิจัยได้จัดทำและพัฒนาขึ้น ...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... ข้าพเจ้าคิดว่า การดูแลให้คำปรึกษาแนะนำครูในการทำวิจัยในชั้น เรียนที่ได้รับบริการฝึกอบรม เห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสมที่สุดสำหรับ วิทยาลัยครูสะทวันนะเขต ครูควรนำวิธีการดังกล่าวนี้มาใช้ในการส่งเสริม การทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับใหม่ให้เป็นประจำและต่อเนื่อง...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... มีความเห็นดีกับรูปแบบดูแลให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยครูสะทวันนะเขตที่พัฒนาขึ้นเพราะมีผลสำเร็จตามมาหลายด้าน...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... อยากให้เผยแพร่รูปแบบดังกล่าวและอธิบายหรือฝึกอบรมให้แก่บุคคลที่สนใจอยู่เรื่อย ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนและสามารถนำเสนอในระดับนานาชาติได้...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

“... รูปแบบอาจเพิ่มกิจกรรมให้ครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำมีโอกาสสะท้อนผลการช่วยเหลือผู้วิจัยในชั้นเรียนตอนการประเมินงานวิจัยร่วมกันที่ไม่มีการประเมินเพียงงานวิจัย แต่ระดับคุณภาพ อยากให้เป็นการประเมินซึ่งหน้าที่ผู้วิจัยจะได้เรียนรู้ในสิ่งที่ควรปรับปรุงและแก้ไขในงานวิจัยของตัวเอง...”

บทสนทนากลุ่มของครูผู้ดูแลให้คำปรึกษาแนะนำคนหนึ่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายกติกา ราชบุตร
วันเดือนปีเกิด	11มกราคมพ.ศ. 2516
สถานที่เกิด	แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ภูมิลำเนา	บ้านเลขที่ 157 หมู่ 37 บ้านโพนสะหว่างใต้ นครไกสอน พรมหิวหาร แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ตำแหน่งหน้าที่	ว่าการหัวหน้าห้องกรพัฒนาครู วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต กรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการและกีฬาแขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ห้องกรพัฒนาครู วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต กรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการและกีฬาบ้านอุดมวิสัย นครไกสอนพรมหิวหาร แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2536 ระดับปริญญาตรี สาขาศึกษาศาสตร์ วิชาเอกวิธีการสอน ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวนครหลวง เวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พ.ศ. 2552 ระดับปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา วิชาเอกการบริหาร โรงเรียนและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยสต็อกโฮล์มเมืองสต็อกโฮล์มประเทศสวีเดน พ.ศ. 2556 ระดับปริญญาโท สาขามนุษยศาสตร์ วิชาเอกการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยโอซาก้า จังหวัด โอซาก้าประเทศญี่ปุ่น พ.ศ. 2563 ระดับปริญญาเอก ปรัชญาคุณกัณฑ์ิตสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์จังหวัดบุรีรัมย์